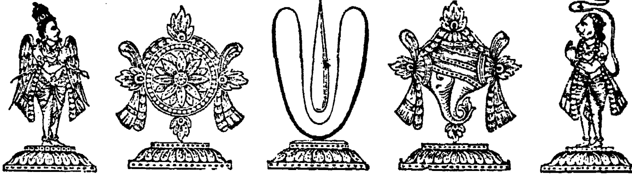
ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீ அஹோபிலமடம் 41-வது பட்டத்தில் அபிஷிக்தராய் எழுந்
தருளியிருக்கிற ஸ்ரீமத் வேதமார்க ப்ரதிஷ்டாபநாசார்ய
பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய ஸர்வதந்த்ர
ஸ்வதந்த்ரோபய வேதாந்தாசார்ய ஸ்ரீபகவத்
ராமாநுஜ ஸித்தாந்த நிர்தாரண
ஸார்வபௌம

ஸ்ரீவண் சடகோப ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ
சடகோபயதீந்த்ர மஹாதேசிக

ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் அருள்மொழியும்
சதாபிஷேக மலரும்

ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான் ரா. கேசவய்யங்கார், அட்வொகேட், சென்னை
அவர்களால் பரிசோதிக்கப்பட்டு

ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான் தேவனூர்விளாகம் ப. வ. திருவேங்கடாசார்யர்
ஸ்ரீ. உ. வே. தோட்டாலம் ராஜகோபாலாசார்யர் (ரிடைர்ட் ஸப்ஜட்ஜ்)
ஸ்ரீ. உ. வே. பருத்திச்சேரி சேட்லூர் ஆசார்யாஜ்ஞா ரஸிக
நுங்கம்பாக்கம் கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார்
இவர்களால் ப்ரசுரம் செய்யப்பட்டது.

1938

KABEER PRINTING WORKS
195, HIGH ROAD, TRIPLICANE, MADRAS.

விஷயங்கள்

ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் அருள்மொழி

ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் சதாபிஷேக மலர்

சித்ர படங்கள்

அருள்மொழி

சதாபிஷேக மலர்

ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் ஆஸ்தானத்துக்கு
எழுந்தருளிய ஸமயம்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீமதே சடகோபாய நம:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீமதே ஆதிவண் சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவண் சடகோப ஸ்ரீசடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ திவ்யபாதுகாஸேவக ஸ்ரீவண் சடகோப
ஸ்ரீசடகோப ராமாநுஜ யதீந்த்ர மஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ திவ்யபாதுகாஸேவக ஸ்ரீவண் சடகோப
ஸ்ரீநாராயண சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவண் சடகோப ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ சடகோப யதீந்த்ர
மஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் தனியன்

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥

॥ [illegible] ॥

ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவண்சடகோப ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ ஶடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகாய நம: ॥

த்யேய குண விசேஷம்

ஸாத்த்வைகதீவ்ராதிகம் யதுபஜ்ஞம் ஶ்ருதிஶ்ரிதம் ।
லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹஸம்ஜ்ஞேயாநிதம் தம் ஸமாஶ்ரயே ॥

சாந்தோக்யத்தில் பூமவித்யாப்ரகரணத்தில் நாமாதி க்ரமமாகச் சொல்லி வரும்போது ப்ராணஶப்தத்தினால் சொல்லப்பட்ட ஜீவனை ப்ரஹ்மமாக உபாஸநம் செய்யச் சொல்லி அதற்கு பலம் சொல்லுமிடத்து 'ஸ வா ஏஷ ஏவம் பஶ்யந் ஏவம் மந்வாந ஏவம் விஜாநந் அதிவாதீ பவதி' என்று சொல்லியிருக்கிறது. அவ்விடத்தில் சொல்லப்பட்ட அதிவாதித்வமாவது அதிக்ராந்த ஸ்வோபாஸ்ய வஸ்துவாதித்வம்। அதாவது தன் உபாஸ்ய தேவதைக்கு ஸர்வோத்க்ருஷ்டத்வத்தை வாதிக்கை. இதையே இன்னும் கொஞ்சம் விவரித்தால் ப்ரதிகோடியில் ப்ருஹஸ்பதி துல்யரானவர்கள் எதிரிடையாக வாதித்தாலும் அவர்களுக்கும் அப்ரதிபத்தியை யுண்டுபண்ணும்படியாக தன் உபாஸ்ய தேவதைக்கு பாரம்யத்தை வாதிக்கும் திறமை என்று சொல்லலாம். 'ப்ருஹஸ்பதி ஸம ப்ரத்யர்த்திஜநாப்ரதிபத்திபர்யந்த ஸ்வோபாஸ்யதேவதாபாரம்ய வாதித்வம்' என்று நிஷ்கர்ஷிக்கலாம். இவ்விதம் சொல்லப்பட்ட அதிவாதித்வம் எப்படி பலமாக ஆகும் என்றால் உபாஸ்யதேவதா ஸாக்ஷாத்காரம் வந்து அதனாலேயே அதாவது ஸாக்ஷாத்க்ருதமான அந்த தேவதா நுக்ரஹத்தாலேயே இந்த அதிவாதித்வம் வருகிறதாகையால் பரம்பரையில் கடைசியில் வரக் கூடிய இதை பலமாகச் சொல்லக் குறையில்லை.

இப்படி பலமாகச் சொல்லப்பட்ட அதி வாதித்வம் ஸ்வரூபத: பரமமாக இல்லாத தேவதோபாஸநத்திற்கு பலமாகச் சொன்னால் ப்ரதிஷ்டிதமாகாது என்று கொண்டு ப்ரஶ்நம் பண்ணுமிருக்கும் பொழுதே மேல் 'ஏஷ து வா அதிவததி யஸ் ஸத்யேநாதிவததி' என்று ஸத்யஶப்தத்தினால் பரப்ரஹ்மத்தை நிர்தேசித்து தத்[illegible]ஜ்ஞமாக வரும் அதிவாதித்வத்திற்கு ஏற்றம் தோற்றும்படி துஶப்தயுக்தமாக சொல்லியிருக்கிறது। ஸத்யேந—ஸத்யஶப்தவாச்யபரப்ரஹ்மணா உபாஸ்யேந உபலக்ஷித: ய: அதிவததி, ஏஷ து வா அதிவததி—ஏஷ ஏவாதி வததி அபி வா ஏஷ: அதிவாதீ ப்ராணோபாஸகாதிவாதிந: விஶிஷ்டஜாத்யய: । இவ்விடத்திலும் அதிவாதித்வம் முன் சொன்னமாதிரி ஸாக்ஷா

த்காரம் பிறந்து ஸாக்ஷாத்க்ருதவாஸுதேவ தாநந்த்ய ஸங்க்ரஹத்தினால் வருவ தொன்றாகையாலே ஸுலபமாகிறது। அப்படிச் சொல்லப்பட்ட ஆதிவாஹிகமும் நம் மஹா தேசிகனுக்கு ஸித்திஸித்தமாயிருக்கிறது.

ச்ருதியில் சொல்லப்பட்ட ஸத்யஸங்கல்பம் ஸாமாந்யத: பரப்ரஹ்ம விஷய மாக இருந்தாலும் ப்ரயோகத்தில் ப்ரஸ்தாநாநுகுணமாக அவதாரவி சேஷ விசிஷ்டமான பரப்ரஹ்மத்தை அதாவது லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ ரூபி யான எம்பெருமானைக் குறிப்பிடலாம். (‘ஹிரண்ய: புருஷ:’ என்கிற விடத்தில் ஹிரண்யவிகாரக புருஷ: என்கிறாப்போல்) ‘ஸத்யம் விதாதும் நிஜப்ருத்யபாஷிதம்’ ‘எங்குமுளன்’, ‘அங்கப்பொழுதே...... தோன்றிய’ என்றிவை போன்றவைகளையும் இதற் கநுகுணமாக எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஆகவே, ய: ஸத்ய—ஸத்யஸங்கல்பாக்ய ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹரூபிணா பரப்ரஹ்மணா ஸம்வாதீக்ருதேஷு ந ஸ்வாபா வேஷு உபலக்ஷித: ஆதிவாஹி பவதி ஸாஷ: ஆதிவாஹீ ஸமர்த்தா த்ரிவி ஷோ பவதி என்று சொல்லலாம். ஸதாசார்யாதி வாஹிகம் நம் மஹா தேசிகனுக்கு மிகவும் பொருத்தமானதாக இருக்கிறது. இதனா லேயே ப்ரஹ்மோபஹரணம் செய்தருளினபடி. இவ்வதிவாஹிகம் விசிஷ்ட ப்ரதிஹாகாயர்மே. அது தானும் ஸம்வக்தவ்யஸ்யம். ‘ஜீவ ஸாக்ஷா த்தேவ ஸாக்ஷாத்க்ருத யதாவஸ்திதஸ்வரூப ரூபகுணவிபூதி ரீஹோவகரணவிஷ்டாரா:’ என்று திருமுகப் பாசுரமாக அநுஸந்தித்தார் கள். இப்ப்ரதிஹாவிசேஷத்தையும் இதனால் வரும் முற்கூறிய ஆதி வாஹிகத்தையும் இறைவன் கலியாண குணங்களையே உரைக்கின்ற ஸா ஸ்த்ரங்களை உம்பர் தொழ எப்பொழுதும் உரைக்கின்ற காலத்தும், மற் றும் ஸிதோபதேசம் செய்தருளும் காலத்தும் நெருங்கி வஸித்து நிரந்தரமாக அநுபவிக்கலாம். ‘ஸாஸ்த்ரகார: பரநஸ்ரீணை ஸாஸ்த்ர ப்ரவசநாதராஸ யதிராஜவைணவஸ, என்று கொண்டாடும்படியான நம் ஆசார்யன் விஷயத்தில், ஸாஸ்த்ரகாரர் விஷயமாக ‘யத்ராரூடஸ்த ஊர்த்வா ரோஹயா விநிஷ்களஷ்யாஸ்வாந்நாம ப்ரஸ்வாபாய ந பொஹவித்தி ஸம வத்ஸ்யா ஜ்ஞாயாதிநீ’ என்றநுஸந்தித்ததையே நாமும் அநுஸந்திக்க ப்ராப்தம்.

இவ்வதிவாஹிக நிமித்தமாகவே தாம் செய்தருளும் எந்த க்ரந்தத்திற் கும் விஷயமாக ஸ்வாபாஸ்யதைவதையான லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹனையே வைத்த ருளுகிறபடி. இதுவும் ‘தாம் விஜிஜ்ஞயேத’ என்ற ரீதியில் வருமதொன்று। ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் அருளிச்செய்த க்ரந்தங்களை பக்தியோடு ஸேவித்தால் இதை விசதமாக நாம் அநுபவிக்கலாம்.

லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹாஸ்ய தத் க்ரந்தாயாஸமர்ப்பித: ।
கண்யாவாதைஸ்ய குணஸ்லேஷ கோசராசேதா ஸ்யாத்நவ: ॥

ஸ்ரீ
அஹோபிலம் லக்ஷ்மீநரஸிம்ஹன்

|| ஶ்ரீ: ||

|| ஶ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ பரப்ரஹ்மணே நம: ||

|| ஶ்ரீமதே ஶ்ரீவண்ஶடகோப ஶ்ரீஶடகோபயதீந்த்ர மஹாதேஶிகாய நம: ||

|| ஶ்ரீமதே ஶ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ திவ்யபாதுகாஸேவக ஶ்ரீவண்ஶடகோப ஶ்ரீஶடகோப நாராயணயதீந்த்ர மஹாதேஶிகாய நம: ||

|| ஶ்ரீமதே ஶ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹதிவ்யபாதுகாஸேவக ஶ்ரீவண்ஶடகோப ஶ்ரீரங்கநாதஶடகோபயதீந்த்ர மஹாதேஶிகாய நம: ||

|| ஶ்ரீமதே ஶ்ரீவண்ஶடகோப ஶ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ ஶடகோபயதீந்த்ர மஹாதேஶிகாய நம: ||

ஶ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹத்யானஸோபானம்

ஶ்ரீஶைலே ராஜதே திவ்யே பத்மஸம்ஹே ஸதாஹரே
அஹோபிலாத்ரவஸதிதவ்யண்ஶோபாஹ்வ உஜ்ஜ்வலே ||

வ்யாக்யானம்

லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ ஸஞ்சித்யாமிது லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹயோ: |
ஸ்வக்ஷ்யதாம் த்யானஸோபானபங்க்திம் ஶடகோப ஸம்ஸ்துதாம் ||

ஜாயமான கடாக்ஷ மாஹாத்ம்யத்தாலே பரதத்வ நிஷ்கர்ஷம் பெற்று ஶ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹனையே ‘வாயவனையல்லது வாழ்த்தாது’ என்றபடி ஸர்வகாலமும் அனுஸந்தித்து வருவதினாலே உண்டான அவனுடைய அனுக்ரஹ விசேஷத்தால் ‘ஸதேஶ: தேஶாவிஷ்ட காலயோ: நிஷ்கர்ஷம் ஸர்வஜ்ஞ ஸுவிஷ்ணோ ஸந்தர்ய: | ஸதேஶ: பாதஸேவ்யகாதீஷ்டவாஸாது ந்ருஸிம்ஹ பதேஷ்ய ஸதா ஸ்வதஸ்தே ||’ என்று ஆசைப்பட்டபடி எப்போதும் பிரிவில்லாதபடி அந்த எம்பெருமானை அனுபவிக்கும்படி துரீயாச்ரம ஸ்வீகாரத்தையும் ஆஸ்தான நிர்வாஹகத்வத்தையும் ஏற்றுக்கொண்டு, பினபு மாக வைகுந்தத்திலே போய்ப் பெறும் பேற்றை ‘இங்கே திரிந்தேற்கு’ என்கிற க்ரமத்தில் இங்கேயே அனுபவித்து வரும் நாளில் அவ்வனுபவ பரிவாஹமாக வெளிவந்துள்ளது இப்பிரபந்தம்.

இதில் உபோத்காதம், உபஸம்ஹாரம், முதலானதுகள் இல்லாமலிருப்பதற்கு காரணம் முழுவதும் அனுபவகனரஸமாயிருப்பதே.

ஹ்ருத்பத்மே நிவஸந்து ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹஸ்ய சேஷிண: ।
ப்ரஸித்தாநாம் ஸௌலப்ய ப்ரஸாதத: ॥ 2

பகவத் தியானம் செய்யும் போது முன்னதாக அறிய வேண்டிய குணங்களுள் முக்கியமானவை பரத்வமும் ஸௌலப்யமும். அவை இந்த திவ்ய மங்கள விக்ரஹ விசிஷ்டாவஸரத்தில் ஸ்புடமாக வெளியாவதை அநுஸந்திக்கிறபடி. அதில் முற்பட ஸௌலப்யத்தை அநுஸந்திக்கிறபடி ஸ்ரீவே ராஜத ஜக்த்யாதி—தெய்வமல்லால் செல்லவொண்ணாச் சிங்க வேள் குன்றிலிருந்து கொண்டிருக்கு மிருப்பை விட்டு ஆச்ரிதர்களின் பிரார்த்தனைக்கிரங்கி அவரவர் க்ருஹங்கள் தோறும் எழுந்தருளும் படியன்றோ கோயிலமைத்துக் கொண்டிருக்கிறான்.

ஸ்ரீவே ராஜதே—'ஸ்ரீச்வேத த்வீபே' என்பதை ஸ்மரிப்பிக்கைக்காக வெண்மையுடைய வெள்ளி மண்டபத்தில்; சுத்த ஸத்வ மயமான லோகம் இதனால் ஸ்மரிப்பிக்கப்படுகின்றபடி.

திவ்யே—இது ப்ராக்ருதமன்று; அப்ராக்ருதமாயிருப்பது.

வஸ்தம்ப ஸஹஸ்ரே—ஸ்தம்பசத ஸஹஸ்ராவ்ருதமாய் உட்புகுந்து அறியும்படி இல்லாமல் மண்டபத்துக்கு அத்யாவச்யமான நான்கு ஸ்தம்பங்களோடேயே இருக்கிறது. இவைகளால் தேச ஸௌலப்யம் ஸூசிப்பிக்கப்படுகிறது.

ஹேமநாஹரே—'வாஙமநஸாநாஹரே' என்றில்லாதபடி 'சித்தாபஹாரிணம்' என்றாப்போல் மனதை ஆகர்ஷிக்கும்படியான. ஹேமகரத்ந விதஸிம்ஹாஸனே ஸ்தித்யாதி—இவைகளினால் பரத்வம் ஸூசிப்பிக்கப்படுகிறது. தாதுக்களாலலங்கரிக்கப்பட்ட மஹா மேரு பர்வதத்தின் சிகரம் ஸ்மரிக்கப்பட்டதாய் அணி மேருவின் மீதுலவும் துன்னு சூழ் சுடர் ஞாயிறுபோல் அநுஸந்தித்தமை தோற்றுகிறது.

ஸ்வர்ணே — ரத்னகசிதமாயிருப்பதைவிட சுத்த ஸ்வர்ணமயமாயிருப்பதற்கு தன்னொளிகுன்றாதிருக்கும் மேன்மை விவக்ஷிதமாகிறது. 'ஹிரண்மயம்' என்ற ச்ருதியில் 'ஆப்ரணகாத்' என்று திவ்யமங்கள விக்ரஹத்துக்குமட்டும் சொன்னதை ஒருபடியாய் ஒருதிருமேனியில் காட்டி நிற்கச் செய்தேயும் அதுபோதாது என்று கொண்டு ஆஸநாதி ஸர்வத்துக்கும் காட்டியருளுகிறபடியை விவக்ஷிக்கிறது.

ஹ்ருத்பத்மே—உள்ளத்தே யுறையவேண்டிய வஸ்துவாகையால் ப்ரதிபிம்ப க்ரஹணத்தில் பிம்பத்துக்கபேக்ஷிதமான அவஸ்திதி விசேஷம் போலுள்ள அவஸ்திதி சொல்லப்படுகிறது.

ஸபாதபீடகம் பரேசேந த்ருதம் ஸாஹஸ்ரிணா ததா ||
த்யாயாமி தக்ஷிணம் பாதகமலம் ஸுபாவநம் || 3

ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹஸ்ய சேஷிண:—சேஷபூதனுக்கு ஸ்ரீமானே கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியாய்க் கொண்டு அநுஸந்தேய னென்பதைக் காட்டுகிறது.

‘ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹஸ்ய’ என்கையாலே ‘ஸத்யம் விதாதும் நிஜப்ருத்யபாஷிதம்’ என்கிற ச்லோகத்தில் விவக்ஷிதமான ஸாதுவாக்ய பரித்ராணத்தை பர்யந்தமாக வுடைத்தான ஸாதுபரித்ராணமும், இவ்வவதாரத்தில் உடனே செய்தருளின துஷ்க்ருத் விநாசனமும் (அவதாரங்களில் முக்யமாயறிந்து கொள்ளவேண்டியதுகளான இவையிரண்டும்) முதலெடுப்பிலேயே வ்யக்தமாயிருப்பது அநுஸந்திக்கப்படுகிறது. மற்றும் அந்த ச்லோகத்தில் சொல்லபட்ட அத்யத்புதஸந்நிவேசமும் ஸூசிப்பிக்கப் படுகிறது. இவ்வவதாரத்தின் சீர்மையை ‘யதபாய ஸஹஸ்ரஜஸ்ரஜம் கபி சாரண்ய ஹிரண்ய உபாஸக: | பாத தேந ஸிரம் கவசிஸ்த்யோ விக்ருதிஸஹஸ்ரஹஸஜநாதமா: ||’ என்று பூர்வர்கள் அநுஸந்தித்ததைக் காட்டுகிறபடி. மந்த்ரராஜபதஸ்தோத்ரத்திலும் முதலிரண்டு பதங்களாலும் ப்ராதாந்யேந துஷ்க்ருத் விநாசனமே சொல்லப்படுகிறது.

வலது திருவடியைக் கொஞ்சம் முன்னதாக நீட்டித் தொங்கவிட்டுக் கொண்டிருக்குமிருப்பை ஓர் உத்ப்ரேக்ஷையாலே அநுபவிக்கிறார்—பவஸந்தாபநாதித்யாதி । [1 ; 2]

ஸபாதபீடகமித்யாதி—ஸ்ரீபாதத்வந்த்வ நிச்ரயண ஸேவாயாமேவ போய் ரக்ஷிக்கவேண்டிய ஸகல ஸந்நாஹமும் ஸித்தமாயிருக்கிறபடியை வெளியிடுகிறது. ஆதிசேஷனும் பாதுகையாக அநுஸந்திக்கப்படுவதால் இரண்டு விசேஷணங்களாலும் ‘அரவுங்கருடனுமன்புடனேந்துமடி’ என்றதை அநுசந்தித்ததாகிறது. அன்றியே ‘பாதுகாத்மா சடகோப:’ என்றபடியாலும் ‘வேதாத்மா விஹகேச்வர:’ என்றபடியாலும் உபய வேதாந்த ப்ரதி பாத்யத்வம் அநுஸந்திக்கப்படுகிறது. ‘ததா’ என்பது ‘த்யாயாமி’ என்கிற மேல் பதத்தோடும் ஸம்பந்தித்து நிரதிசய ப்ரீதியை விவக்ஷித்து ‘நிரதிசயப்ரீத்யா க்ருத்ஸ்நக்லேசஹரம் த்ருஷ்டம் ஸததம் ஸமக்ஷ: த்யாயாமி’ என்பதைக் காட்டுகிறது. ‘கமலம்’ என்பதால் அதனுடைய போக்யதாப்ரகர்ஷமும், ஸுபாவநம் என்பதால் அதனுடைய பாவநத்வமும் விவக்ஷிதமாகிறது. [3]

ஞுகாஞ்ஜிதம் வாஉவாஉஉவஷாநாய வ ஶ்ரிய: ।
ஜஜெ ஸஂஸாரவஉவீஜாஜிகஃவநிவதிகெ ॥ 4

ஜாநுபயம் வாரூரூவெஉஞரூ ரஂஹொவஉள ஹஜெ ।
ஷணகாஞுாவுதயீ உவஷுாவுதகஃபிஂ ஹஜெ ॥ 5

ஞுகாஞ்ஜி தஜிதூாஜி ஃவஷாநாய வ ஶ்ரிய:—மாமலராள் மன்னியுறைய வேண்டிமடியிடப்பட்டிருக்கிறது என்றபடி. அன்றிக்கே ஃவஷாநாய—உவா யவாணஉஶாயாஂ ஜெஜஷூயக் கூணஉஶாயாஂ வ கஉகதயா உஜெஷுதயா ஃவஷாநாய : ஶ்ரிய: அவஸ்திதி சொல்லப்படுவதால் 'யதிஹஜி உஜுஜெஉஂ யஉவாவுஜாஹ: ஸௌநுயக்ஜூஜிரிதி யஜூஹிஜாஂஶஜெஶ:' என்கிற ச்லோகத்தில் சொல்லப்பட்டது அநுஸந்திக்கப்பட்டு 'க: ஶ்ரீ: ஶ்ரிய:' என்கிறபடி வாஉஜெவதாத்வம் அநுஸம்ஹிதமாகிறது. பெரிய பிராட்டியார் பிரிவில்லாமல் வீற்றிருக்கும்படியை அநுபவித்தபடி ஜஜெ உதூாஜி—'ஜஜாஂ உூஷா ஜநநவஉவீஜாஂவிகஃவஂ ஜஹாதி' என்ற அநுபவம் ஸ்மாரிதமாகிறது, அவ்விடம் இரு ஜங்கைகளும் ஓரே மாதிரியாக இருந்தமையால் ஏக விதாநுபவ விஷயமானபடியால் ஏக வசனமுள்ளது. இவ்விடம் ஸந்நிவேச விசேஷம் வேறுபட்டிருக்கிறபடியால் ஜிவிபாநுஹவ விஷயமாயிருப்பதை உத்தேசித்து த்விவசனப்ரயோகம். இப்படியே ஜாநுவிலும் ஊரூவிலும் அநுஸந்தேயம்.

ஜாஂவிகஃவநிவதிகெ—ஓடிபோடிப் பல பிறப்பும் பிறந்து தட்டித் தாலிற்றுழல்கின்ற சேதனனுக்கு ஸம்ஸார நிவர்த்தகத்வத்தை அநுஸந்தித்து ஸஂஸார நிவர்த்தகத்வகாஷ்டையான போதற்ற கைங்கர்யத்தை கொடுத்தவளவும் அநுசந்தித்தபடியாகிறது. [4]

ஜாநுஜயம் ஊரூரூவெஷ—'முழந்தாளிருந்தவா' என்றிறே அநுபவித்தார்கள். 'யா தெ மாதெ வாஉ ஜநிதா காஜியூாவமா' என்ற ச்லோகத்தின் படியை ஒற்றி ஊரூரூவமே ஜாநுஜயமாக பரிணமித்ததாக அநுஸந்தித்ததாகவும் கொள்ளலாம்.

ஊரூ ரஂஹொவஉள—பெரியாழ்வார் கண்ணபிரானுடைய துடைகளை அநுபவிக்குமிடத்து 'மறங் கொளிரணியன் மார்வை முன் கீண்டான் குறங்குகளே' என்றனுபவிக்கும்படியா யிருந்தது.

ஷணெதூாஜி—எம்பெருமானுடைய கடிதடாநுபவம் பண்ணப் புக்கால், சாத்திய பீதகவாடையும் காஞ்சியும் அவ்வனுபவத்துக்கு உத்

நாபிம் ஸரோஜபவஸ்ருஷ்டிஜநிப்ரதிஷ்டாவாஸம் ஶ்ரயே ।
வக்ஷஸ்ஸ்தலம் ஶ்ரீநிகேதம் ஶ்ரீவத்ஸலாஞ்சிதம் பஜே ॥ 6

ந்ருகண்டீரவகண்டம் ச கௌஸ்துபாலங்க்ருதம் ஶ்ரயே ।
ந்ருஸிம்ஹாஶ்லேஷஸம்ஹ்ருஷ்டாம் வாமாங்கஸ்தாம் ஶ்ரியம் பஜே ॥ 7

தேஜகமாக இருப்பதோடு 'முடிச் சோதியாய்' என்கிற ரீதியில் கடிதட சோபைதான் பரியட்டமாகவும் காஞ்சியாகவும் பரிணமித்ததோ என்று தோன்றும்படியிருக்க அவைகளையும் சேர்த்து தன் அனுபவவிஷயமாக்கின படி. ஸுவ்ருத்த ஶ்ரீசக்ர—ஸந்நிதாநத்தினால் ஏற்பட்ட ஆவரணமன்றுகை யால் ஆவ்ருதமாக இருப்பதனாலும் பின்னுமழகு வாய்ந்ததாக இருக்கிறது. இப்படியே மேலும். [5]

நாபிமித்யாதி—இது பரத்வ ஸூசகமாயிருப்பதை விசேஷண முகத்தினால் காட்டியருளினபடி. 'விஷ்ணாயீஶ: கதாசித் தம் நிஶம்ய வணம்யாஶ:... தேஜஸி ப்ரஹ்மாண்டோ பாஹ்ய ஜநிதாஸ்த்ர நாபிஸரோருஹே' என்கிறதும் 'அயனைப் படைத்த தோரெழிலுந்தி' என்றிவை போன்றதும் ப்ரத்யபிஜ்ஞாதங்கள்.

வக்ஷஸ்ஸ்தலம் ஶ்ரீநிகேதமித்யாதி—ஶ்ரீ ஶரீரத்திற்கு ஶ்ரீவத்ஸம் அலங்காரத்தை உண்டுபண்ணுகிறது என்றதும் தோற்றப்படுகிறது. [6]

ந்ருகண்டீரவேத்யாதி ।

கௌஸ்துபாலங்க்ருதம்—ஸ்ரீ கௌஸ்துபத்தைத்திருமார்பில் இருக்கிறதாக சிலர் அநுபவித்தாலும் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுக்கும் இவ்வெம்பெருமானுக்குமுள்ள அபேதத்தை 'எங்கு முளன் கண்ணன்' என்கிறதில் ஆழ்வார் அனுபவித்தபடியே இவ்விடத்திலுமிருக்கிறது. 'மஹோரஸி கௌஸ்துபம்' என்று மஹர்ஷி சொல்லியிருக்கிறானன்றோ!

திருமார்பை அனுபவிக்கும்போது கண்டஸ்த கௌஸ்துபத்தின் ஒளியால் இழுக்கப்பட்டு திருமிடற்றை அநுபவித்து முன் அனுபவித்த ஸ்ரீ வக்ஷஸ்ஸ்தலாவாஸத்திலிருந்து பெரியபிராட்டியாரை அவ்விடம் சேவித்து இடது மடியில் வீற்றிருக்குமவளையும் தனது பஜநத்திற்கு விஷயமாக்குகிறபடி. திருமார்பிலிருப்பதைவிட பிராட்டி தனித்து வீற்றிருக்குமிருப்பில் உள்ள விசேஷத்தை அனுபவிக்கிறபடி ந்ருஸிம்ஹாஶ்லேஷ ஸம்ஹ்ருஷ்டாம் வாமாங்கஸ்தாம் என்றதால். [7]

ஸாலிங்கிதவாமாங்கஸமாஸீநாப்திகந்யகம் ।
வாமஹஸ்தம் ச ஶரணாகதிமுத்ராங்கிதம் பஜே ॥ 8

பரேஷ்வபயமுத்ராரிஶங்காந்விதஹஸ்தகாந் ।
த்யாயாமி ஶ்ரீந்ருஸிம்ஹஸ்ய ரூபாட்யம் ஸௌம்யரூபகம்

உத்தமாங்கம் நரஹரே: கமநீயவிராஜிதம் ।
நாநாரத்நவிசித்ரேண கிரீடேநாதிஶோபிதம் ॥ 10

தஸ்யோர்த்வதேஶே ஸௌவர்ணச்சத்ரம் ஸஹஸ்ரபணீஶ்வரம் ।
தஸ்யோர்த்வதேஶே ஸௌவர்ணரூபமயாதிவிராஜிதம் ॥ 11

தஸ்யோர்த்வதேஶே ஸௌவர்ணச்சத்ராவ்ருதமஹம் ஸதா ।
வாமாங்கஸ்தாம் ப்ரியாம் லக்ஷ்மீம் பஶ்யந்தம் ஸாநுராகத: ॥ 12

ஸாலிங்கிதேத்யாதி—ஸ்ரீ தேவியைத் தழுவின திருக்கையின் வழியாக எல்லா திருக்கைகளிலும் ப்ரவஹிக்கிறது அநுஸந்தான ரஸம். அதில் அல்லாத அவதாரங்களைவிட இதில் அஸாதாரணமாய் இடது திருக்கை தோற்ற அதை அப்படியே அநுபவிக்கிறார். பிறகு மூன்று திருக்கைகளையும் சேர்த்து ஆயுதங்களையும் பூஷண ஸ்தானத்தில் அநுபவிக்கிறார். 'சங்கினோடும் நேமியோடும் தாமரைக் கண்களோடும்,' என்று ஆயுதங்களையும் சேர்த்தல்லவோ அநுபவரஸிகர்கள் அநுபவிப்பது.

த்யாயாமி ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹஸ்யேத்யாதி—ஸௌம்யரூபகம்—'ஸௌம்யோபி வீர்யவான் வீர்யோத்ருப்த ஸுபாடிக' மாயிருந்தாலும் பக்தர்களுக்கு தோன்றும் ஆகாரமிது। ஸிம்ஹ முகம் அன்யர்களுக்கு பயங்கரமாயிருந்தாலும் ஸிம்ஹ சிசுவுக்கு ஆஹ்லாதகரமன்றோ! [8—9]

மேல் விஶேஷித்து உபயஸாம்ராஜ்ய ஸூசகமான அஞ்சிறை சேர் மணியனந்தனுடியிடு மணி முடியையும், அதற்குமேல் இவ்வொளிகள்தான் பரவியிருக்கிறதோ என்று சொல்லும் படியான ப்ரபையையும், சத்ரத்தையும் அநுபவிப்பதைச் சொல்லுகிறது। உத்தமாங்கமித்யாதி இவைகள் பரத்வஸூசகங்களாய்க்கொண்டு தத்விசிஷ்டாநுபவத்தைக் குறிப்பிடுகிறது. [10—11]

இதற்கு மேல் இப்படி நித்யஸந்நிஹிதமாய் பரதமமாயிருப்பது நம்மிடமிரங்குவதை விவரிக்கிறது வாமாங்கஸ்தாமித்யாதி 'கிரேதணிரோஷ: க இஹ ஜகதி' என்றிப் பிரகாரமாகச் சொல்லும் பிராட்டியின வார்த்தைக்குத் தோற்றமை தோற்றுகிறது 'பஶ்யந்தம்' என்பதால். [12]

த³க்ஷிணேந ச நேத்ரேண ஸ்வாந் பஶ்யஞ்ச்²ரிதாத³ராத் ।
ஜாதரூபமயைர்தி³வ்யைர்ஹாரநூபுராதி³பி⁴ரலங்க்ருʼத: ॥ 13

ஸ்வர்ணவர்ணஜ்ஜுஷா ஸ்வீயே தேந ஸம்வீதம் காஞ்சநாப⁴யா ।
ஸ்வர்ணவம்ஶகஹாரேண ஸ்தநஹாரேண ஶோபி⁴நா ॥ 14

அநவேர்ஜ்ஜ்வலஜாதாட்⁴யகாஞ்ச்யா ஸம்வ்ருʼதவிக்³ரஹ: ।
ஸாகம் ஸ்வஸமாயீநம் ஸ்தூரஶேஷகஶீக்ஷிதம் ॥ 15

த்⁴யாயாமி லக்ஷ்மீந்ருஹரிம் பா⁴வாத³ந்தர்மநஸ்ஸகம் ।
லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹபாதா³ஜ்ஜே ஹ்ருʼதி³ நாரசிதம் ஸதா³ ।
லக்ஷ்மீநரஹரேர்த்⁴யாநஸோபாநம் ஸக்ருʼத்பட²ந் ॥ 16

இதி ஶ்ரீவண்ஶடகோபஶ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹஶடகோபயதீந்த்³ர
மஹாதே³ஶிகேந ப்ரணீதம்
ஶ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹத்⁴யாநஸோபாநம் ஸம்பூர்ணம் ॥

பெரிய பிராட்டியாரிடத்தில் வைத்த கண் வாங்காமலேயே, அவயித வக்த்ர ஸாம்யத்தினால் சிங்கவுருவான தோபாதி நோக்கையும் ஒரு கண்ணுக்கு இலக்காக ஓரிடத்தையும் மற்றொரு கண்ணுக்கு மற்றோரிடத்தையும் இலக்காக வைத்து செலுத்துவதை அனுபவிக்கிறார் த³க்ஷிணேந சேதி । ஶ்ரிதாந் — 'தன்னடியார் திறத்தகத்து' என்றரீதியில் திரும்பினமை தோற்றப்படுகிறது. இந்தஸ்லோகத்தில் பஶ்யம் ஆத³ர நேத்ர: । 'என்னடியார் அது செய்யார்' என்று சொல்லும் போது நேத்ரத்தில் தோன்றும் வைலக்ஷண்யத்தைக்காட்டுகிறது 'ஆத³ர' என்பது.

ஸ்வாநு பஶ்யம் என்று தன்னோடொக்க அனுபவிப்பாரையும் தன்னால் எம்பெருமான் வீக்ஷணத்துக்கு பாத்ரர்களாய் செய்யப்பட்ட அடியாரையும் திருவுள்ளத்தில் கொண்டவாறே 'பரிஜநபரிபர்ஹா பூ⁴ஷணாநி' என்றபடி இவர்களுக்காகவன்றோ நீ இவ்வளவும் செய்தருளுவது என்று தோன்ற 'ஜாதரூபமயை:' என்பதுகளாலே அவனுடைய திருமேனி ஸம்பந்தத்தால் ஏற்றம் பெற்ற திருவாபரணங்களின் சேர்த்தியை அனுபவித்து விட்டு 'ஸாகம் ஸ்வஸமாயீநம்' என்று மறுபடியும் அவனுடைய ஶ்ரீதாயர்வஸ்திதியை நினைந்து நைந்து அவ்வித ஸௌலப்⁴யாநுஸந்தா⁴நத்தோடே தம்முடைய பேரும் ப்ரீதி யோஜநம் பேச மறக்கும்படி தாம் பெற்ற அனுபவமே மறுபடியும் 'உணவே ராஜதே' என்கிற க்ரமமாக தனக்கு வருவதைக் காட்டுகிறது 'த்⁴யாயாமி லக்ஷ்மீந்ருஹரிபா⁴வாத³ந்தர்மநஸ்ஸகம்' என்று.

லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹபாதா³ப்³ஜே ராக³ம் லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹத³ம் ।
லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹதா³ஸோ வ்யாசஷ்ட த்⁴யாநம் தத³ர்த²ஸாத⁴நம் ॥

ஶ்ரீ:

ஶ்ரீவேதவாதாஶீதிஸ்தவ:

ஆம்யாஸம்ஸ்த்ருதவேதா மண்டனாட்யா:
ஶாந்தா: ஸதா ஸத்த்வஹிதாவநேஷு ரதா: ।
ப்ரதிபிம்பஸமாநாந்தஸம்ஹ்ருதா யே
வேதாங்கவிஜ்ஞாநஸுநிஶ்சிதாஶயா: ।   1

ரம்ஹராந் ஶங்கொவாவ்யபதீந்த்ரம் தமஹம் பஜே ।
ஜகந்நாதம் யஸ்ய க்ருபயா ஹ்ருத்குஹா ஸமஸ்தே ॥   2

ஶங்கரி ரராஜவராஜயோகீந்த்ரம் ஸமாஶ்ரயே ।
யஸ்ய க்ருபயா ஸம்ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநதேஜஸா ஶக்திஸ்திதிஷு: ॥   3

விக்யாத ஶ்ரீஶங்கராசார்யயோகீந்த்ரம் கலயே ஹ்ருதி ।
யதநாம்ஹஸதோ ஜகத்ஸர்வே ஸம்ஸாரஸ்வப்நஜாகரதாம் ॥   4

க்ருதிவர்ஶங்கொவாயநா தத்யாஸ்த்ரேய ப்ரஸாதஸம்பந்ந ।
யே ப்ரஸாத் நரஸிம்ஹாத்யம் ஸதா பஶ்யந்தி ஸந்தாய: ॥   5

த்ரய்யந்த ஸம்ப்ரதீந்த்ர யதீந்த்ர காரி-
தநந்தவாம் ஸ்தாநு ஶிரஸா நமாமி ।
ஸர்வாதிகௌஶந வ யே ரமேஶா
ஹ்ருதா மநீஷா மநஸாதிகஸ்தவ: ॥   6

ஶ்ரீம: ஶரண: ஶங்கரக்ஷணாயமயதீஶ்வர: ।
ஶம் ந: ஸ்ரீநிர்மலதாகநந்தய: ஶங்கரோ விஷ்ணுரூபரூபக: ॥   7

கல்யாணவர்: ப்ரகாஶதே ஹ்ருதயஸ்ஸ்தஸ்ய மஹாத்மந: ।
யஸ்யாஸ்தி பக்திஸ்து பரா யதா தேவே ததா குரௌ ॥   8

ஆதிதேவீம் ஶ்ரீஸதீம் ஸர்வஜகந்மாதரம்பஜ்ஞாநாம் ।
ஸர்வஸித்திகரீம் ஶாரதாம் நமாம்யத்ர தவமுஹாம் ॥   9

கஸ்தூரீஶ்யாமாநநவிலாஸஸமேஸ்த்ய
ஸ்வஸ்வஹ்ருதம்கஸ்தூரிகாமாஶ்ரயந்தீம் ।

[illegible] 10

[illegible] 11

[illegible] 12

[illegible] 13

[illegible] 14

[illegible] 15

[illegible] 16

[illegible] 17

ஸமராங்கணாவிர்பூத: ஸந்து [illegible] ।
யோ ந்ருஸிம்ஹம் பஜேத் பக்த்யா [illegible] ॥ 18

[illegible] ஸ்வபதாஶ்ரிதாநாம்
[illegible] நாரஸிம்ஹ: ।
[illegible]
[illegible] ॥ 19

ஶரணம் நாஶ்ரயந்தே யே ந்ருஸிம்ஹம் பரதைவதம் ।
ந ப்ராப்நுவந்தி தே ஸர்வே விஷ்ணோர்யத் பரமம் பதம் ॥ 20

க்ருஷ்ண [illegible] ।
ஶரணம் தம் ப்ரபத்யேஹம் விஶ்வாத்மாநம் பராயணம் ॥ 21

ஜகத்ப்ரஸூதிஸ்திதி [illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ 22

ஜ்ஞாநம் விஶாலம் ஜகதேகஹேதும்
ஸர்வஜ்ஞமாநந்தமநந்தஶக்திம் ।
[illegible] பரம் ப்ரஹ்ம ஸமாஶ்ரயேஹம்
ந ஸம்ஶயஸ்திஷ்டதி [illegible] ॥ 23

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ 24

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ 25

[illegible] ।
[illegible] ॥ 26

க்ஷராணி ஸர்வபூதாநி பரதந்த்ராணி ச ஸர்வஶ: ॥
யோ விஷ்ணுரேக ஏவாயம் ஸோऽக்ஷர: பரம: ஸ்ம்ருத: ॥ 27

ஶ்ரீந்ருஸிம்ஹ ஶ்ரீநிவாஸ ராம க்ருஷ்ண ரமாபதே ।
இத்யேவம் பக்திநாமாநி ஸ்ம்ருத்வா வாசோ விஶுத்தயே ॥ 28

ஸதாஶ்ரிதா ஶ்ரியோ யஸ்மாத் விரக்தா ந ஸம்ஸ்ருதௌ ।
ப்ரஹ்மாத்ம்யவிஜ்ஞாநம் ஸா ஹி ஶ்ரீ: ப்ரோக்தா ஸதாம் ॥ 29

ஹரே தவ தநும் திவ்யாம் ஶ்ரீமத்தாமுபாஸ்மஹே ।
பக்திதாத்ரீம் மநோஹார்யாம் ந: பஶ்யேம பரம: பதம் ॥ 30

ம் ஸர்வகல்யாணம் ஸர்வபூதிம் மஹாக்ருதிம் ।
ஆநந்தமய ரூபம் தம் பஜாம பரமாத்மதம் ॥ 31

ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யந்தவர்ணாதியோகிநாம் த்யாநத: பரம் ।
ஜ்ஞாநம் ஸர்வஜயஜ்ஞம் ஜீவேஶ பரமாத்மதம் ॥ 32

ஜீவஸ்வத்வாதிமாஹாத்ம்யம் கரோமி க்ருபாநிதிம் ।
ப்ரபத்யே தேவதேவேஶம் ஸ பாதாஞ்ஜாய க ஸ்வ 33

ஸர்வாவாஸ்யம் ஜகத்தேதும் ஶ்ரீநிவாஸம் குணாகரம் ।
நமாமி நித்யம் ப்ரஹ்ம ஶாஶ்வதம் ஶிவமச்யுதம் ॥ 34

ஶாஸ்த்ரைககம்யம் நிகிலைகஹேதும்
யச்சக்தியுக்தம் விதவிஸ்த்ரீஶம் ।
ஶ்ரீஶம் பஜே தம் பரவாஸுதேவம்
யேநாவ்ருதம் கம் ச திவம் மஹீஞ்ச ॥ 35

யதாதிவிஷயம் ஜ்ஞாநம் பரதத்த்வாதிகோசரம் ।
யத்ப்ராப்ய ஸம்ஸாரீணாம் ததோ விஷ்ணோ: பரமோதயாத் ॥ 36

ஸர்வாவாஸநவாக்யேஷு தத்த்வஜ்ஞைர்வர்ணிதம் ।
உபாஸ்யம் வேதகீர்த்யந்தம் விஶ்வம் நாராயண: பர: ॥ 37

கேசித்ப்ரஹ்மம் ஜகு: ஶ்ரீ பரதத்த்வம் ததா ஶிவம் ।
வேதார்த்தஸ்ய ப்ரவக்த்ரேவம் தத்த்வம் நாராயண: பர: ॥ 38

[illegible] ।
[illegible] ॥ 39

[illegible] ।
[illegible] ॥ 40

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ 41

[illegible] ।
[illegible] ॥ 42

[illegible] ।
[illegible] ॥ 43

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ 44

[illegible] ।
[illegible] ॥ 45

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ 46

[illegible] ।
[illegible] ॥ 47

[illegible] ।
[illegible] ॥ 48

[illegible] ।
[illegible] ॥ 49

𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹 𑌤𑌵 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌹𑌿 ।
𑌸𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌤𑍀𑌵 𑌚 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌨𑍋 𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌤𑍇 𑌜𑌨𑌃 ॥ 50

𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌯 ॥ 51

𑌅𑌹𑍋𑌬𑌲𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌶𑌰𑌣𑌾𑌗𑌤𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌤𑌵𑍇𑌦𑌨𑌃 𑌕𑌥𑌾𑌵𑌨 ॥ 52

𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌪𑌾𑌦𑌾𑌬𑍍𑌜𑌂 𑌅𑌹𑍋𑌬𑌲𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌵𑌸𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥ 53

𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌵𑌾𑌸𑌿𑌤𑌃 ।
𑌕𑍃𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌲𑌯 𑌤𑍇 𑌕𑍃𑌪𑍇 ॥ 54

𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌜𑌤𑍍𑌯𑌨𑌿𑌶𑌮𑌾𑌦𑌰𑌾𑌤𑍍 ।
𑌸𑍋𑌽𑌯𑌮𑌹𑌰𑍍𑌨𑌿𑌶𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌚 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌾𑌯𑍁𑌷𑍍𑌕𑌾𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑍇 ॥ 55

𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌂 𑌭𑍂𑌯𑍋 𑌜𑌾𑌨𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌨 𑌤𑌤𑍍 ।
𑌜𑌯𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 56

𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌸𑌮𑍇𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌪𑌾𑌰𑌿𑌜𑌾𑌤𑌃
𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌰𑍍𑌜𑌵𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌭𑌾𑌸𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑍃𑌹𑌰𑌿𑌰𑍍𑌧𑌰𑌾𑌜𑌃
𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌜𑌾𑌯𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌮𑍍 ॥ 57

𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌯𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌨𑌵𑌾𑌸 𑌸𑌹 58

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌗𑌪𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑌂 𑌭𑍂𑌯𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇 ॥ 59

𑌯𑍋 𑌭𑌜𑌤𑍍𑌯𑌨𑌿𑌶𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌤𑌥𑌮𑍍 ।
𑌭𑍂𑌯𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌶𑍇 ॥ 60

𑌯𑌥𑌾 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍋𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤 ॥ 61

𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌕𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌦𑌿𑌵𑌿 ॥ 62

ஸம்ஸாராரண்யதுஷ்காந்தாரநிர்கமோபாயம் ஸஹஸ்ரஶ: ।
வதேதேந ஜகத்ஸர்வம் ஶிவம் விஷ்ணுர்விசக்ஷதே ॥ 63

கௌஸ்துபஸ்ய ஸ்வகீயத்வம் ஸம்ஸ்தாப்ய விபோ
ஶ்ரீவத்ஸாங்கஸ்ய ஸர்வாங்கபூஷணஸ்ய யதா ஹரே: ।
ஸர்வாவயவஸௌந்தர்யம் நிரூபயிதா
ந தத்ஸ்வரூபஸ்ய ஶக்யம் வர்ணயிதும் ॥ 64

கடாக்ஷா: ஶ்ரீந்ருஸிம்ஹஸ்ய தயாபூர்ணாதிஶீதலா: ।
ஶுபம் ச ஸந்தத்யை ஶ்ரிய: கீர்த்திம் ச புஷ்கலாம் தது: ॥ 65

பஜதி ஶ்ரீந்ருஸிம்ஹம் ய: ஸோऽஸ்மிந் ஜந்மநி பக்திமாந் ।
பவதீஹாப்யஸௌ பூர்ண: பூஜயா ச யஶஸா ச ॥ 66

யச்ச்ரீந்ருஸிம்ஹ பவத: கோமலைகபதயோஜநை: ।
பாதஸ்யாஸ்ய ப்ரபந்நஸ்ய ஶரீரம் ச விசக்ஷணை: ॥ 67

யச்ச்ரீந்ருஸிம்ஹ ஶுபகீர்த்திகுணாநாம் நி ஸம்ப்ரஶம்ஸ: ।
ஸம்கீர்த்யாஸ்து ப்ரபந்நஸ்ய ஜிஹ்வா ச ஶயாஸ்து ॥ 68

ஶ்ராவ்யஸ்துதிஹாஸாதி ப்ரஸிஜ்ஞாநேஷ்வதா நி ச ।
ஶ்ருதிஶ்ரோத்ரதோऽத்ர கர்ணாபரணம் ஸஹிரி விராஜதே ॥

யச்ச்ரீந்ருஸிம்ஹ ஶுபம் விக்ரஹம் லோகரக்ஷணை: ।
ப்ரேக்ஷ்யேஷு வந்தே தேஹம் ததா ச த்ருஷ்டிகோசரம் ॥ 70

யச்ச்ரீந்ருஸிம்ஹ ஸ்வஸ்தி தாஸாநாம் ஸ்ம்ருதிஶ்ச யா ।
விவேகஜாயமாநோ ஹ்ருதயம் ச ஸம்மோதி ॥ 71

யச்ச்ரீந்ருஸிம்ஹ ஶுபம் ஸர்வகாரணம் நிர்மல: ஸ்வயம் ।
த்யேயஸ்து பக்திஸம்பந்நை: கிமிந்த்ரை: ஶுபஸ்துதை: ॥ 72

யச்ச்ரீந்ருஸிம்ஹ ஶுபம் ஸர்வதேஹிநாம் ஸ்வாமிநம் விபோ: ।
நமந்தி பக்தா: ஸர்வே பாதாரவிந்தே ப்ரஹ்லாதஸ்ய யதா ॥ 73

யச்ச்ரீந்ருஸிம்ஹ ஶுபதீர்த்த்யம் நிராஸோ ந ச ஶத்ருஷு ।
ஸ்வயம்பூ: ஶம்புபூர்வாணி: ஸஜ்ஜநஸ்து பாதுர: ॥ 74

𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌨 𑌚 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌯𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍𑌭𑍂𑌃 𑌶𑌮𑍍𑌭𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑍀𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌨𑍍𑌦𑌰𑌃 ॥ 75

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ।
𑌦𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌯𑌾 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 76

𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹 𑌚𑌰𑌣𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌤𑌵 ।
𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌯𑌦𑌾 𑌦𑍁𑌶𑍍𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌮 ॥ 77

𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹 𑌦𑌾𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑍇𑌽𑌦𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾 ।
𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌮 𑌦𑍋𑌷𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌯𑌃 𑌪𑌾𑌪𑍇𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑍋𑌹𑌃 ॥ 78

𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌦𑌾𑌸𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌬𑌾𑌦𑌰𑌾𑌯𑌣𑍇 ।
𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌯𑌿 ॥ 79

𑌦𑌾𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌥𑌾 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑍈𑌵 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍 ॥ 80

𑌦𑌾𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿 𑌪𑌰𑌂 𑌮𑌮 𑌹𑌿𑌤𑌙𑍍𑌕𑌰𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑍈𑌵 𑌮𑍃𑌡𑍀𑌶𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 81

𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌦𑍍𑌵𑌯𑌸𑍇𑌵𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌹𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥ 82

𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 ।
𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 83

𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍀𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌜𑌜𑍍𑌞𑌿𑌰𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌯𑌿 84

𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁
𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑍃𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌯𑌶𑍋𑌦𑌾𑌤𑌃 ।
𑌅𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍃𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤-
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌾𑌤𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕 𑌈𑌶𑌃 ॥ 85

लक्ष्मीनृसिंहशठजिद्योगिना रचितो मुदा ।
वेदवाक्यार्थस्तवेन बुधाः प्रीणाति विश्वधारकः ॥ 86

इति श्रीमन्महाभिमतदिव्यस्थाननिर्वहणधुरन्धरस्य श्रीमद्वेदमार्गेत्यादि—श्रीलक्ष्मीनृसिंह दिव्यपादुका सेवक श्रीवण्शठकोप श्रीशठकोप रामानुजयतीन्द्र महादेशिकदिव्य कटाक्षलब्धसत्ताकस्य श्रीलक्ष्मीनृसिंहशठकोपयतीन्द्रस्य कृतिषु वेदवाक्यार्थस्तुतिस्तवः सम्पूर्णः ॥

ஶ்ரீ:

உயாவதார வெஊவாஊஸ்தவ:

ஶாஷ்ட்யம் ஞ்ருஹீத்வா வ்ாரப்ரவெஶயம்
வயொயிதொயெ ஶ்ரீதிஶாஞணாயஃபூ ।
யஷ்ட்வஹ வணம் வ்யவரஸ்தஊவ்யாஸ
விப்ரம் வாராணம் தஶஸ: வரஸ்தாஸ ॥ 1

யஃ காஶவாஃ ஷெஷாம் ஸாயாயம் யுதஶஹாரஃ ।
ஸாஹ்யம் உகெ ஸஶவ்யாஊக்ஷாராஸ வரதஃ வர: ॥ 2

வராஹாஷெண வயொயிஶஹா
ஶ்வீம் ஸஶஜ்ஜ்ய ஜாஞொவ யொரஸள ।
வாரெவ ஸம்ஸாவ்ய ஹஜாஶ்யஹம் தம்
நித்யம் விஹம் ஸவஞதம் ஸாஸக்ஷ ॥ 3

கதஸ்யம் வியாதம் நிஜஹஸ்தவாக்யம்
ஸ்தம்ஹாஊதீணா நுஹரி நவெய: ।
ஜெத்யம் ஜவாநாவத ஊாஸஹத
ஶணாரணீயாநு ஶஹதொ ஶஹீயாநு ॥ 4

ஸ்ஹஸ்தஜெவெஶக்யதெ ஸ்தெந
பயிம் நிஜஞாஹ வஊகவெய: ।
ஹஜாஶி தம் வாஶநாவஹாஜம்
வராத்ரம் யஜ்ஞஹதொ ஶஹாஞ ॥ 5

ஸாஊயராஜந்யகாமாநி ராஶி:
திஸ்தக்யகவ: வுஜவாந யொஸள ।
க்யொராதீணம் காவ உஸ்தஶ தம்
வெஊாஹஶதம் வாராஷம் ஶஹாஞ ॥ 6

தெவஷிவிஶாஷிஹிரயிதொ ய:
நிஞ்ருஹ்ய ஊஷாநு வுஜாஞொவ ஶிஷாநு ।
தஶெவஸீதாரணம் வுவஜெ
யஸ்தாஸவரம் நாவரஶஸ்திகிஞ்சிஸ ॥ 7

போ³த்⁴யாய ஸர்வேஷ்வபி நாஜ்ஞதா⁴ய
ஸம்ப்ராப்ய யோகாத் ப³ஹுஜந்மஸங்கா⁴த் ।
ஸாக்ஷாத்க்ருதோ ஜ்ஞ மஷ தே³வ:
ந சக்ஷுஷா பஶ்யதி கஶ்சநைநம் ॥ 8

ஹிரண்யஹந்தா நகராந் நிஹத்ய
யோ(அ)பாஶ்ரயம் யஜ்ஞவராஹதா ।
தம் ஸம்ப்ரபத்³யே ப⁴வதே³வபீ⁴ந
ஶாந்த்யர்த²ம் தபஸ: பரஸ்தாத் ॥ 9

ய: க்ஷீரஸிந்தௌ⁴ நிஹத்ய ஸோ(அ)த்ர
நகே² கரே: காந்தயோஷம் ஸ்வயம்பு⁴ ।
ஸம்ஸ்தாப்ய ரக்ஷிஷ்யதி ஹந்தபூ⁴ம்
ஸ ஸர்வ பூ⁴த: ஸ பிதா ஸ மாதா ॥ 10

ஸர்வம் ஸ தே³வப்ரபு⁴: ஶ்ரிய:பதி:
க்ருபா பதாராந்ப⁴ராந்ப⁴வ ப்ரஹர்ஷ: ।
ஶத்ருப⁴வ யோகாநவிஶாம்ஸ்து பாதி யோ
ஹ்ருஜ்ஜாயமாநோ ப³ஹுதா⁴ விஜாயதே ॥ 11

த³ஶாவதாரஸ்துதிரதாந
ஸவேத³வாதா³ம் ந்ருஹரி: ப்ரவிஶ்ய ।
ந்ருஸிம்ஹகாயார்ஜயோமிநம் யோ
விவேஶ ஸந்தாநி சராசராணி ॥ 12

இதி ஶ்ரீமத³ஹோபி³லமட²தி³வ்யஸ்தா²ந நிர்வஹணது⁴ரந்த⁴ரஸ்ய ஶ்ரீமதே³தத்³யாத்ராதி³ – ஶ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ தி³வ்யபாது³கா ஸேவக ஶ்ரீவண்ஶடகோப ஶ்ரீஶடகோப ராமாநுஜயதீந்த்³ர மஹாதே³ஶிகதி³வ்ய கடாக்ஷலப்³த⁴ஸகலஸ்ய ஶ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹஶடகோபஸம்யமீந்த்³ரக்ருதிஷு த³ஶாவதார வேத³வாத³ஸ்தவ: ஸம்பூர்ண: ॥

ஶ்ரீ:

நிதூவ ் ரயந்நா காரிகாவளி:

ஒக்ஷீ_ந்ஶுவி◌ம்ஹ ஊாவம் 8ாம் க◌ு_த்ரு வி ஜஷ்ஸி_த8ஜூவா ।
வ_ஒிவ_ஸ்ரம் ஶிஶ௦ாராதி ஶ◌ார◌ு ெவ்ஷி_தெவெஷ்ணெவ: ॥ 1

ஞு_நாயு ஷ்யெ8வ கவம் ஊகா _த◌யார்ஶ8ம் 88 ।
_தவாம்வி ் வ_ஒிஜெ_ந ஷூா_நநிவ_ாெஹ வ நிய◌ஜவாநு ॥ 2

ஊாெவா Zஹம் ஹவஊாஜ்ஜா◌ம் _தாம் ஶ்ரு ஹீகா ஶிரவா _ந_த: ।
கவஷ்ாஊவஜ்யா◌ ஶஉ8ாஶ்ரீ_த்ர ஶரணம் ஊ்ரூபஜ ॥ 3

கவஷ்ஒிஜ_நாஜிகம் ஸவ_ம் கெராீஹ ஹவஷ்ஷூாஜ ।
ஒக்ஷீ_ந்ஶுவிம்ஹ ஹவ_த: வ_ஒிஜ_நாஜி ஜிெ_நஜிெ_ந ॥ 4

கவெஜ்ஜூய_8_நாயாஸவாஜ்ஜும் நிரவாராயகஜ ।
நிவ_ாயம் வஸ்ராஜ யயா வ_ஒிண_ம் ஜவஶ்யம் ெ8 _தயா க◌ர◌ு ॥ 5

ஶ்ராவ்ருஷ்ஷ ஶ்ராவகஷ்ஷ கவம் ஷ்ாஜீ வ ஶ்ரீ_ந்ருெகஸரிநு ।
ஞுஶ்ரக்ஷாஹரவஸ்ராஷி வஸ்க_த_ா ஷ்யெ8வ ஹி ॥ 6

ஜெ_தாZஹம் நிஹ_ரஷ்_த்ரு நிஹ_யஷ்ஷாவ்ருஸம்ஶய: ।
வ_ஒிஜயெணவ நி_த்ரும் கவாம் வெ_த_ நிரவாராய_த: ॥ 7

ஊவெ8வ ஶ்ரு_திஜி_நம் ஹவ_த: வ_ஒிஜ_நாஜிகஜ ।
கவீயாராய_நம் உாஷி காய_ம் _தஊ_ந◌ஸாரி வ ॥ 8

ஶ்ரீ8ஷாஷ்ராஜிவ_ஒிக்ஷீ_நாம் ஸ◌ஷ்◌ஶ்ருவவ_நாஜிகஜ ।
_தஸ்ரா_ந◌ஸாரிண் ெ8யா ஸா8ய_ரும் வ _தயாவியஜ ॥ 9

_த◌ரீயாஶ்ர8ய8_ஷ்ஷ ஶிெஷ்ராஜ்ஜீவ_நெ8வ வ ।
ஜ்ஞா_நெவராஶ்ரஹஜ்ஜராஜி ஸஷ்◌ணஶ்ராஷ்ரவ்ரயா ॥ 10

ஹவீயவிஹ_ஒிதீ_நாம் வஜ்ரூஜிர_நவாயி_நீ ।
_தஜஜஊ்ராெ8ஷ◌ ஹவ_த: ஶாஷ்_தீ 8ஂகஷ்_நா ॥ 11

ஸர்வதாபி ஸுகாஸீந நிர்வாஹ: ஸாகேநாऽந்வஹ: ।
நிர்வாஹ்ய: பார்வணஶ்சைவ யதா ஹ்யர்ஹேத் ததா க்ருதம் ॥ 12
ஸர்வதாபி ப்ரகாரேண வ்ருத்தோ நாரஹரேர் பவ ॥

லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ ஸுகாவாஸ ஜ்ஞாநாந்த ஸர்வத்ர ஸர்வதா ।
ஸர்வாவஸ்தாஸு ஸர்வேப்ய: ஸர்வதா ரக்ஷ ரக்ஷக ॥ 13

ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹார்ஹகோऽஹம் தே தாஸஸ்ய ஶரணாகத: ।
ஶிஷ்ய: ப்ரேஷ்ய: ஸுஹ்ருத்யோகாத் பவதாராதகோऽஸ்ம்யஹம் ॥ 14

நித்யஸ்ய ஸுகாஸீந நிர்வாஹோऽஶக்திதோऽபி ।
த்வம் மாதா ச பிதா ப்ராதா ப்ரீத: ஸுஹ்ருத்: ப்ரிய: ॥ 15

ப்ராணா: ப்ரேரக ஆராத்ய: ஸர்வநிர்வாஹஶக்திதோ ।
தஸ்மாத் ஸர்வாணி கார்யாணி ஸ்வயமேவ கரோது காரய ॥ 16

லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ தாஸம் மாம் பாலயஸ்வாத்ய ப்ருஶம் விநா ।
நிர்வாஹ்யாநி நிராபாம்ஸி ஸ்வகைங்கர்யாணி காரய ॥ 17

ஸ்வஸ்வகைங்கர்யோபாயகம் ச லௌகிகம் வைதிகம் ததா ।
கார்யஜாதம் ஸாநிர்வாஹ்யம் ஸகலம் பாரணாஞ்ஜஸா ॥ 18

அநாயாஸேந ஸாயம் ச கார்ய கார்ய ச ப்ரபோ ।
லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ பாபாநி கர்மாணி ச ந காரய ॥ 19

க்ருதாநி பாபகர்மாணி க்ஷமஸ்வ த்வம் தயாநிதே ।
தாஸம் ப்ரபந்நம் மாம் சைவ நிர்வாஹம் ஸுக்ருதிப்ரிய ॥ 20

ஸ்வீயாபிப்ராயம் ஆபி கார்ய ஸர்வத்ர ஸர்வதா ।
ஸுகநிஷ்பாத்யம் லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ ஸ்யாஸ் ஸதா யதா ॥ 21

யதா மாந்ருஸிம்ஹ ப்ரதிநிர்ஸ்யாஸ் அநந்யஹ்ருஷ்ணேஷ்வே தயா ।
லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ தாஸம் மாம் பஹாஸாதிக்ருபாவஶாத் ॥ 22

ஸ்வீயாபஹோ நிர்விஶாரக்ஷாஹாரபக்திம் ச நய ।
ஸபக்தா நவாராயாம்ஸ்ய நிஶ்சேஷம் விநிவர்த்ய ச ॥ 23

𑌤𑍍𑌵𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌦𑍌 𑌚 𑌤𑌥𑍈𑌶𑌾𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌯𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 ।
𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌭𑌵𑌤𑍁 𑌮𑍇 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌾𑌰𑍍𑌙𑍍𑌗𑌿𑌣𑌃 ॥ 24

𑌯𑌦𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌤𑍋 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌜𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌾𑌨𑌭𑍂𑌮𑍍 ।
𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌮𑌹𑌂 𑌭𑌜𑍇 ॥ 25

𑌅𑌹𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌕𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 ।
𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌕𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 ॥ 26

𑌅𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌜𑍀𑌵𑍌𑌜𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑍀𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌕𑍃𑌤𑍇𑌽𑌨𑍍𑌯𑌗𑌃 ।
𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑍇 ॥ 27

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍋𑌷𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌮𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌤𑌯𑍋𑌰𑌿𑌤𑌿 ।
𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌾 𑌮𑌮 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑍀 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌦𑍇𑌵 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌚 ॥ 28

𑌦𑌾𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌤𑌵 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑍃𑌹𑌰𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 ।
𑌤𑍍𑌵𑌯𑍈𑌵 𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌮𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌹𑌂 𑌵𑌶𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ॥ 29

𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑍃𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌵𑌶𑌾𑌤𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌦𑌾𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌕𑌃 𑌕𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌮𑍇 ॥ 30

𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌶𑌾𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌕𑍃𑌦𑍍𑌭𑌵𑌸𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌰𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌚 ॥ 31

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹 𑌸𑌹𑌾𑌯𑍋 𑌮𑍇 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 ।
𑌤𑍍𑌵𑌦𑍀𑌯𑌚𑌰𑌣𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌜𑍌 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌹𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌗𑌤𑌃 ॥ 32

𑌅𑌨𑌰𑍍𑌘𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌰𑍁𑌵𑍇𑌷𑌕𑌮𑍍 ।
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍃𑌹𑌰𑌿𑌂 𑌮𑌾𑌧𑌵𑌂 𑌤𑌮𑌹𑌂 𑌸𑌦𑌾 ॥ 33

𑌅𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌹𑍇𑌯𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌭𑌟𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 ।
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍃𑌹𑌰𑌿𑌮𑍌𑌦𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌯𑌾𑌨𑌿𑌧𑌿𑌮𑍍 ॥ 34

𑌅𑌹𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨 𑌦𑍇𑌹𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌚𑍍𑌛𑍇𑌷𑍋𑌽𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃
𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌕𑍈𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌯𑍈𑌕𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 ॥ 35

𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌦𑍇𑌶𑌾𑌦𑌿𑌕𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 ।
𑌚𑌾𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌕𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 ॥ 36

ததஸ்தத்த்வார்த்தஸாரேண ஸர்வாம்நாயார்த்தஸேதுநா ।
தாபத்ரயஶமம் கரம் ஶ்ரீந்ருஸிம்ஹம் ஹயானனம் வர்த்திதாபவர்கஜம் । 37

வர்த்தயதாம் ந: ஸாம்ராஜ்யஸம்பதா: ।
வர்த்தயதாம் கருணார்ணவேந ஶ்ரேயஸா ஶ்ரேயஸேன ச ॥

இதி ஶ்ரீமதஹோபிலமடதிவ்யஸ்தாந நிர்வஹணதுரந்தரஸ்ய ஶ்ரீமத்வேதமார்க்காத்யாதி— ஶ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ திவ்யபாதுகா ஸேவக ஶ்ரீவண் ஶடகோப ஶ்ரீஶடகோப ராமாநுஜயதீந்த்ர மஹாதேஶிக திவ்ய கடாக்ஷலப்த ஸதாகஸ்ய ஶ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹஶடகோபஸம்யமீந்த்ர க்ருதிஷு நித்யாராதந காரிகாவலி: ஸமாப்தா ।

श्रीः

आचार्यदिनचर्या

रङ्गेन्द्रसिंहासनस्थं श्रीभाष्यं [illegible] सेवकैः ।
श्रीशैल श्रीवरं शठारातिरामानुजमुनिं भजे ॥

सर्वत्र [illegible] ह्यस्य श्रीविशिष्टतयेति हि ।
प्रकाशनायाज्ञाकृतश्रियं श्रीनृहरिं भजे ॥

नित्यसंयोगशीलेन शास्त्रवेद्यं सहार्थनः ।
प्रत्यक्षीकृतचारित्र्यं श्रीदेशिकां श्रियं भजे ॥

सर्वोपकारसिद्ध्यर्थं प्रवृत्तानां [illegible] ।
कृतवन्तं दयावन्तं शठारातिगुरुं भजे ॥

[illegible] शेषः संसारोत्तारणे प्रभुः ।
वीक्ष्य [illegible] तं यतीन्द्रगुरुं भजे ॥

शरणागतिरक्षार्थं प्रकाशयामास [illegible] ।
[illegible] प्रदिशन्तं गुरुं भजे ॥

[illegible] नृहरिः [illegible] ।
[illegible] तं यतीन्द्रगुरुं भजे ॥

[illegible] नृहरिं [illegible] ।
तं [illegible] यतीन्द्रदेशिकेन्द्रगुरुं भजे ॥

येन [illegible] जितः ।
श्रीशं तं श्रीनिवासयतीन्द्रगुरुं भजे ॥

[illegible] कृतवान् [illegible] ।
[illegible] गुरुं भजे ॥

येन [illegible] ।
[illegible] गुरुं भजे ॥

[illegible] ।
श्रीवासनिगमान्तार्य [illegible] गुरुं भजे ॥

𑌶𑌾𑌕𑌯𑍋𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 𑌸𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌕𑌰𑌮𑍍 ।
𑌵𑍀𑌰𑌰𑌾𑌘𑌵𑌯𑍋𑌗𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌹𑌂 𑌭𑌜𑍇 ॥

𑌵𑌾𑌵𑌦𑍂𑌕𑌨𑌿𑌰𑌾𑌸𑍇 𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑌠𑌕𑍋𑌪𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌃 ।
𑌤𑌂 𑌶𑌠𑌾𑌰𑌾𑌤𑌿𑌯𑌤𑌿𑌰𑌾𑌡𑍍𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌹𑌂 𑌭𑌜𑍇 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍀𑌵𑌣𑍍𑌶𑌠𑌾𑌰𑌾𑌤𑌿𑌯𑌤𑍀𑌶𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌕𑌰𑌮𑌹𑌂 𑌭𑌜𑍇 ॥

𑌬𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌿𑌤𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌰𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌯𑌕𑌶𑌠𑌾𑌰𑌾𑌤𑌿𑌮𑍁𑌨𑌿𑌂 𑌭𑌜𑍇 ॥

𑌵𑍃𑌶𑍍𑌚𑌿𑌕𑍇 𑌮𑌾𑌸𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌷𑌾𑌢𑌾𑌖𑍍𑌯𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑍇 ॥
𑌕𑍃𑌤𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌶𑌠𑌜𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌮𑍁𑌨𑌿𑌂 𑌭𑌜𑍇 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑌹𑍋𑌬𑌿𑌲𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌜𑌯𑌧𑍍𑌵𑌜𑌮𑍍 ।
𑌶𑌠𑌜𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌾𑌜𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌮𑌨𑌿𑌶𑌂 𑌭𑌜𑍇 ॥

𑌵𑍀𑌰𑌰𑌾𑌘𑌵 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑌤𑌿𑌵𑌰𑍍𑌯𑌕𑍃𑌪𑌾𑌵𑌶𑌾𑌤𑍍 ।
𑌲𑌬𑍍𑌧𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌯𑍋𑌗𑍀𑌶𑌮𑌨𑌿𑌶𑌂 𑌭𑌜𑍇 ॥

𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌵𑌿𑌦𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌕𑌾𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌜𑌯𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌯𑌤𑍀𑌶𑌮𑌨𑌿𑌶𑌂 𑌭𑌜𑍇 ॥

𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰𑌣 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌶𑌠𑌕𑍋𑌪𑌯𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌯𑌤𑍀𑌶𑌮𑌨𑌿𑌶𑌂 𑌭𑌜𑍇 ॥

𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌣𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌯𑍋𑌗𑌵𑌾𑌰𑌿𑌧𑌿𑌮𑍍 ।
𑌶𑌠𑌾𑌰𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌢𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑍀𑌯𑍋𑌗𑍀𑌶𑌮𑌨𑌿𑌶𑌂 𑌭𑌜𑍇 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌥𑌶𑌠𑌜𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍀𑌶𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍌 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌶𑍍𑌰𑍀𑌦𑍇𑌶𑍍𑌯𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌯𑍋𑌗𑍀𑌶𑌮𑌨𑌿𑌶𑌂 𑌭𑌜𑍇 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌪𑌾𑌦𑌾𑌬𑍍𑌜𑌸𑍇𑌵𑌨𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌮𑍍 ।
𑌕𑍃𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌚𑌰𑌣𑌾𑌬𑍍𑌜𑍇𑌮𑌨𑌿𑌶𑌂 𑌭𑌜𑍇 ॥

𑌸𑍍𑌵𑌪𑌾𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌸𑌂𑌤𑌾𑌪𑌤𑍍𑌰𑌯 𑌵𑌿𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑌨𑍇𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 ।
𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌰𑍀𑌶𑌮𑌨𑌿𑌶𑌂 𑌭𑌜𑍇 ॥

𑌶𑌿𑌵𑌾𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑍀𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑍍𑌰𑌕𑌾𑌷𑌾𑌯𑌧𑌾𑌰𑌿𑌣𑌮𑍍 ।
𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌦𑌣𑍍𑌡𑌵𑍀𑌰𑌾𑌸𑌯𑌾𑌨𑌮𑌨𑌿𑌶𑌂 𑌭𑌜𑍇 ॥

लक्ष्मीनृसिंहसंस्थाननिर्वाहकधुरन्धरम् ।
ज्ञानशक्त्यादिसम्पूर्णं योगीशमनिशं भजे ॥

श्रीमन्नृसिंहचरणकमलभ्रमरायितः ।
[illegible] मनिशं भजे ॥

[illegible] नित्यं [illegible]
योगं समावयन्तं श्रीयोगीशमनिशं भजे ॥

अहोबिलमठादीनि संरक्ष्य ज्ञानकर्म च ।
कृतवन्तं शठारातियतीशानमुनिं भजे ॥

प्रातःकालिककृत्यानि कृत्वा श्रीनृहरेर्मुदे ।
तदर्चयन्तमामध्यं योगीशमनिशं भजे ॥

भगवत्[illegible] श्रीशठारि[illegible] ।
स्वयं स्वीकृतवन्तं श्रीयोगीशमनिशं भजे ॥

अथ तीर्थप्रसादादि दत्त्वा शिष्येभ्य आदरात् ।
शिष्याणां पञ्चसंस्कारान् कुर्वन्तमनिशं भजे ॥

अथ लक्ष्मीनृसिंहाङ्घ्रिपद्मे भरसमर्पणम् ।
शिष्याणां कारयन्तं श्रीयोगीशमनिशं भजे ॥

श्रीभाष्यसारशास्त्रश्रीभगवद्विषयादिकान् ।
शिष्यानध्यापयन्तं श्रीयोगीशमनिशं भजे ॥

वीक्षारण्यनिवासिश्रीवीरराघवकिङ्करैः ।
[illegible] तमनिशं भजे ॥

[illegible] प्रति
वीरराघवदेवस्य भक्तं तमनिशं भजे ॥

अथ श्री[illegible]र्त्यादिभिर्वैष्णवैः [illegible] ।
[illegible] मनिशं भजे ।

[illegible]
[illegible] मनिशं भजे ॥

[illegible] ।
[illegible] मनिशं भजे ॥

ஶ்ரீ_தாஜிமெஶஷவய-ஸ்கம் ஶாஸிஹொா_த்ரவஸவி-த்_தழ் .
வஜ_நாஸ்வஸீ_நம் யோதீஶ்வநிஶம் ஹஜெ ॥

கயராவவஷ க்தாநு ஶ்ரீ ஶஹாஸி_த ஷவிஸ்வாநு ।
ஸமெஶஷாஸயஹஷாதீநு ஶ்ரூஷீஹநிஶம் ஹஜெ ॥

ஷூமெஷெஷவம் ராவவம் செஷவீம் ஸவண-ஸ்ஶ_திகாஷியாழ ,
வ_ஷிவ-ஸ்ராயா-ஸ்ர_நவி தமெயாவாஸீ_நநிஶம் ஹஜெ ॥

ய_திராத்வஸஷ_திஷெ்லாகமெவாமெஷணாய ஷஹிஸ்-ஸ்ழ ।
மகவா ஸஹாமதாநு ஸஷியொாZ_நஶ்ரூஷீஹஹம் ஹஜெ ॥

கய ஶாஷ்ராஷ்ஹிகாதீநி க்ரு_த்ராநி விஸிவ_ஷிவ-க்ஷ ॥
க்ருகவாஷ-ஸ்யஷம் _ந்ருஹாஸிம் யொாதீஶ்வநிஶம் ஹஜெ ॥

க_நஷரம் ஶ்ரீ_ந்ருஹமெர-ஸ்ஶம்ஹராரா_தி காரம் விமெஹாஃ ।
க்ருகவா_திஷக்ரா தஷஷ்ரஷம் யொாதீஶ்வநிஶம் ஹஜெ ॥

வ_ஷிவ-ஸ்வக ஸவ-ஸ்ஹமெக்தஷ்ரஃ ஷகவா தீய-ஸ்ராஷ்ர நம ஹாக ।
க_நஜா_நஷராராஷம் தீயா_நநிஶம் ஹஜெ ॥

ஜ்யம் ஶாயகரம் க்ருகவா ஷிக்ஷாவரணஶ க்ஷஜ ।
ராஶாயணாதிவ_நம் கவ-ஸ்ஷநிஶம் ஹஜெ ॥

ஹமவஜிஷயாஷ்ரய-ஸ்ராநு ஶிஷ்ராணாம் க்ருவயா வ_நஃ ।
ஷ்ருஷீக-வ-ஸ்ஷஶவக்ருக யொாதீஶ்வநிஶம் ஹஜெ ॥

வாஷாஹவாமதாநு ஸவ-ஸ்ராநு வாவஷ_ஷிகாநு ஜ்வாக்ஷமெரஃ ।
ஜிகவா ஷாவி_தவிஷாஷம் யொாதீஶ்வநிஶம் ஹஜெ ॥

ஶ்ரவஹ_ஷி_த்ராய-ஸ்ஶஜய-ஸ்ராஷ்ரவஸம்வெஷ்ய ஷ்ரவஷ_தஃ ।
த்ரயஷாய-ஸ்ராநு ஷஷ_யஷம் யொாதீஶ்வநிஶம் ஹஜெ ॥

ஸாயாஷ்ஹிகாநி க்ரு_த்ராநி க்ருகவா ஶ்ரீ_ந்ருஹமெர ம-ஸ்ருஹ்ழ ।
தஶவ-ஸ்யஷஶாம_த்ர யொாதீஶ்வநிஶம் ஹஜெ ॥

வ_ஷிவ-ஸ்வக கிம்ஶ்ருஹொஶஷ்ர ஶ்ருஹம் மகவா ஸஶஹ-ஸ்மெணஃ ।
வெவிகா5ம_தவஷம் ஶ்ரீயொாதீஶ்வநிஶம் ஹஜெ ॥

_ந்ருஸிம்ஹஸஷியள் க்லாவி ஷ்ஹிகா க்ருஷ்ணாஜி_நாஸமெந ।
யொாமம் ஸஜ்க்ஷ்ர கவ-ஸ்ஷம் யொாதீஶ்வநிஶம் ஹஜெ ॥

ஸாக்ஷாதேவ ச யோ நித்யம் பஞ்சஸம்ஸ்காரபாரண: ।
ஜயேத்யதம் ஶடாராதிலக்ஷ்மணார்யமுநிம் பஜே ॥

ஶ்ரீந்ருஸிம்ஹ: ஸ்வயம் ஸர்வஜ்ஞோ நாஜ்ஞவநமோஹதவே ।
யத்ப்ரவேணாஸவத்தம் ஶ்ரீயோகீஶமுநிம் பஜே ॥

ஶடகோப: ஸ்வாத்மக்ஷேமஶ்யாய பாதநம்ரவி ।
ஆஸீத்யதாத்தா க்ருபயா தம் யோகீஶமஹம் பஜே ॥

யதீந்த்ரா ஹாஷ்யஸத்ரார்த்தாஷ்யஸித்த்யே யதாத்தநா ।
கஜநி ஶ்ரீமஹாயோகீஶ்வரஜமுநிம் பஜே ॥

த்ரய்யந்தபூமி: ஸ்வமதஸ்தாபநாய பாதநம்ரவி ।
ஆஸீத்யதாத்தா க்ருபயா யோகீஶமுநிம் பஜே ॥

வேதவ்யாஸ: பாதநம்ரமலை வேதார்த்தப்ரதிபத்தயே ।
ஆவிர்பூத இதி ப்ராஜ்ஞம் யோகீஶமுநிம் பஜே ॥

ஜயது ஶ்ரீஶடாராதிராமாநுஜமுநீஶ்வர: ।
ஜயந்து தத்க்ருதா திவ்யப்ரபந்தாஸ்தத்ப்ரியா: ॥

லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹஶடஜித்யதிநாऽऽசார்யபக்தித: ।
ஶ்லோகம் க்ருதமிதம் ஸர்வைர் க்ராஹ்யம் ப்ரியோऽஸ்த்விதீஶ்வர: ॥

ஸர்வேஷாம் ஸதாசார்ய: ஸ்மரணாத் ஶ்ரீந்ருகேஸரீ ।
ஸமஸ்த பரிவாரஸ்ய க்ருதேதாநேந கர்ணா ॥

இதி ஶ்ரீமதஹோபிலமடதிவ்யாஸ்தாநநிர்வஹணதுரந்தரஸ்ய ஶ்ரீமதேதமார்த்யாதி—ஶ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ திவ்யபாதுகா ஸேவக ஶ்ரீவண்ஶடகோப ஶ்ரீஶடகோப ராமாநுஜயதீந்த்ர மஹாதேஶிகதிவ்யகடாக்ஷலப்தஸத்தாகஸ்ய ஶ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹஶடகோபஸம்யமீந்த்ரக்ருதிஷு ஆசார்யவிம்ஶதி: ஸம்பூர்ணா ॥

ஶ்ரீ:

மஹா[illegible]

ஜயதி ஶ்ரீஶடாராதிராமாநுஜயதீஶ்வர: ।
[illegible] ॥

ஜய ஜய மஹாதேஶிக, ஶ்ரீஶடகோபராமாநுஜயதீந்த்ரமஹாதேஶிக, [illegible]

[illegible]

[illegible]

𑌨𑌮𑌃 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌲𑌵𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑌯𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑌵𑍇 ।
𑌶𑌠𑌾𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑌸𑌂𑌸𑍇𑌵𑌾𑌯𑍋𑌗𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 ॥ 1

𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌾𑌸𑍇𑌵𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌣𑍍𑌶𑌠𑌕𑍋𑌪𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌮𑍁𑌨𑍇𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇 ॥ 2

[illegible] ।
[illegible] 𑌮𑌹𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 [illegible] ॥ 3

𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹 [illegible] ।
[illegible] ॥ 4

𑌇𑌤𑌿 [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌹𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌶𑌤𑌕𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑍍 ॥

मङ्गलम्

[illegible]
[illegible] ।
सिंह[illegible]
जीयात् श्री [illegible] ॥

संयमीन्द्र[illegible]णां श्री श्री नृसिंह[illegible] ।
यतिराजाय धीराय नित्यश्रीर्नित्यमङ्गलम् ॥

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவண்சடகோப ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ சடகோப யதீந்த்ர

மஹாதேசிகாய நம: ||

விண்ணப்பம்

யாவீறு மொன்றீது தானென்று தோன்றும்
மாவீரர் தாமேறு பாவீறு தாங்கும்
நாவீறு டைச்சங்க நாதர் மலர்த்தும்
பூவீதெ னச்சிங்கர் தாவிப்பு னைந்தார்.

நல்லார் பணிக்கும் இம்மலர் வெளியீட்டில் அடியேனுக்கும் உடம்பாடுற்றது பெறற்கரியதோர் பெரும்பேறே யாகும். இத்திற சதாபிஷேக உற்சவம் இற்றைக்கே இங்கண் நிகழ்ந்த ஒன்றாயதுபோல், இத்தகையதோர் அருந்தொண்டும் அடியேனுக்கு இற்றைக்கே ஆற்றப்பெற்ற ஒன்றாயிற்று. நந்நல்லாசிரியருடைய இத்திறத் திருநாட் கொண்டாட்டத்தை நன்கு சிறப்பித்து நிகழ்த்துதல் நமக்கு வகுத்த கடனாதலின், இதன் இன்றியமையாமை கூற வேண்டாதாயிற்று. இருமொழிப் புலமை பொலிந்த பேரறிஞர் பல்லார் இங்கண் குழுமிச் சிங்கவொலி செய்துள்ளார்கள். அன்னவர்கள் நன்மொழியை முந்துறவே சேவித்துத் தொகுத்துக் கொள்ளும் பெரும்பாக்கியம் பெற்றுள்ளேன். “கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட் டென்னாற்றுங் கொல்லோ உலகு” என்றே அப்பேரறிஞர்கட்கு அடியேன் செய்துகொள்ளும் விண்ணப்பம். அவர்கள் கட்டுரைகளின் அரும்பொருளனைத்தும் நன்குள்ளித் தெளியற்பாலன. சிங்கப்பிரானுக்கு யாமனைவரும் ஒருங்கிச் செய்யும் பணியனைத்துள்ளும் இத்திறத்ததே தலை சிறந்த தொன்றாகுமாதலின் அன்னவன் பொன்னடிக்கு இம்மலர் இடப்பெற்று ஸர்வம் [illegible] என்றே மங்கலமாய் ஓங்கி விளங்கா நின்றது.

நன்னடையு டைத்திருநி றத்தநர சிங்கன்
தன்னடிம லர்கவென மன்னருணி ரம்பிப்
பொன்னடிநி லைத்திருவ ளர்த்திதுப ரப்பும்
தன்னவரு வப்பமல ரன்னவனு வந்தான்.

ரா. கேசவய்யங்கார்
தொகுத்தோன்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவண்சடகோப ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகாய நம:

பதிப்புரை

விஞ்ஞாபனம்

'கலௌ ஸங்கீர்த்ய கேசவம்' என்று இக்கலியுகத்தில் பகவன் நாமஸ்மரணமே பரம நிச்ரேயஸ ஸாதனமாக அறுதியிடப்பட்டிருக்கிறது. "யஸ்ய தேவே பரா பக்தி:" என்றும் பகவத் துல்யமாகவே ஆசார்ய ப்ரதிபத்தியும் பண்ண ப்ராப்தமாயிருக்க, இரண்டும் சேரச் செய்ய வரிதானபோது பகவத் கைங்கர்யத்தைவிட ஆசார்ய கைங்கர்யமே செய்ய வியலும் என்று நிச்சயிக்கப்பட்ட ரீதியில் ஸ்வாசார்ய குணானுவர்ணனமும் அவற்றின் அநுபவமும் எல்லோருக்கும் ஸ்வரூப ப்ராப்தமான ஸர்வோத்க்ருஷ்ட கைங்கர்யமாயிற்று.

இந்த ரீதியில் இந்த ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் சதாபிஷேக மலர் என்கிற க்ரந்தத்தை ப்ரசுரிக்கும்படியான கார்யத்தில் எங்களுக்கு அந்வயம் நேர்ந்தது ஒரு மஹா பாக்ய விசேஷத்தாலாகும்.

இந்த க்ரந்தத்தை வெளியிடுவதின் நோக்கம் பல உண்டு. அவைகளில் சிலவற்றை இங்கு குறிப்பிடுவது அவச்யமாகும். ஆயிரம் பூர்ண சந்திரன்களை தர்சித்தவர்கள் நமக்குத் தெரிந்தவரை நம்முடைய ஆசார்ய பரம்பரையில் வெகுநாள் தொடங்கி வேறொருவர் எழுந்தருளியிருந்ததாக நமக்குத் தெரியவில்லை. இப்படிப்பட்ட ஆசார்யனுடைய ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான குண விசேஷங்களை நாம் ஸேவித்தும் அநுபவித்தும் அதன் பரீவாஹமாக இத்தகைய ஒரு நூலின் மூலமாய் அவற்றை வெளியிடுவது பின் காலத்தாருக்கும் இப்பேர்ப்பட்ட ஸதாசார்யனுடைய குணங்களில் ஈடுபாடு உண்டாகி அதன் மூலம் பகவத் கடாக்ஷத்திற்கு ஹேது ஏற்பட்டு ஸத்கதியை யடைய ப்ரஸக்தி உண்டாவதுடன் அவர்கள் நடந்து கொள்ளவேண்டிய விதத்திற்கு இது ஓர் நிதர்சனமாகவும் நிற்கும்.

இம்மலர் ஸர்வருக்கும் ஸுலபமாக சாஸ்த்ரார்த்தாநுஷ்டான ரீதியை போதிப்பதால் இது ஸர்வோபஜீவ்யமாகவும் ஆகத் தடையில்லை. இப்படி எல்லோருக்கும் அந்வயம் ஏற்படக்கூடிய ஒரு சிறந்த

ஸ்கைங்கர்யத்தில் இறங்கவேண்டும் என்று முதல் முதல் அபிஸந்தியை வெளியிட்ட மஹான்களின் ஔதார்யம் ஸர்வஜ்ஞனையும் வியக்கச்செய்யும். அதற்கு ஓர் கைம்மாறு மாயனும் காணகில்லான் என்பது உண்மை.

இதை ப்ரசுரம் செய்வதில் உபகரித்தருளிய மஹான்கள் பலர். அவர்களின் உபகார விசேஷங்களின் பெருமையும் கணக்கிலடங்காது. விஷயங்களை எழுதி அநுக்ரஹித்த மஹான்களுக்கும் அவ் விஷயங்களை பரிஷ்கரித்து யாதொரு வித பாதகங்களில்லாமல் ப்ரகாசிக்கும்படி செய்துள்ள நம்முடைய ஸுஹ்ருத்தான வடமொழி செந்தமிழ்ச் செல்வர் ரா. கேசவய்யங்காரின் உபகாரம் மிகப் போற்றத் தக்கது. இதை அச்சிடும்போது மாத்ருகைகளை பரிஷ்கரித்து அச்சுப் பிழை அக்ஷர ப்ரம்சம் முதலிய யாதொரு தோஷமுமில்லாமல் இதே கார்யமாய் முனைந்திருந்து பரிசுத்தமாக்கிக் கொடுத்த ஸ்ரீ. உ. வே. வேதாந்த சிரோமணி வித்வான் தோட்டாலம் வேணுகோபாலாசார்ய ஸ்வாமிக்கும் ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான் வ்யாகரண வித்யாப்ரவீண பாதூர் புராணம் ராகவாசார்ய ஸ்வாமிக்கும் ஸ்ரீ. உ. வே. பந்தல்குடி மாடபூசி தமிழ் வித்வான் ரே. திருமலை அய்யங்கார் ஸ்வாமிக்கும் நாம் எக்காலத்திலும் நன்றி பாராட்டக் கடமை பட்டிருக்கிறோம். இந்த நூலை பலவித சித்ரப்படங்களுடன் பார்ப்போர் மனதையும் நேத்ரங்களையும் கவருமாறு சிறந்த வகையில் காலத்தில் அச்சிட்டுக் கொடுத்த “திருவல்லிக்கேணி கபீர்ப்ரிண்டிங் ஓர்க்ஸ்” முதலாளி அவர்களுக்கும் நாம் நன்றிசெலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

இம்மலரை அச்சிடுவதில் விஷய தானம் செய்தருளிய மகான்களின் வ்யாஸங்களில் சில ஸங்கோசங்கள் செய்ய வேண்டி நேரிட்டதை அம் மஹான்கள் பரம க்ருபையுடன் க்ஷமித்தருளவேணுமாறு அவர்களை ப்ரணாம பூர்வமாக ப்ரார்த்திக்கிறோம். இம் மலரை ப்ரகாசப்படுத்திக் கொள்ளுமாறு அநுமதி தந்தருளிய ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் அநுக்ரஹ விசேஷமும் போற்றத் தக்கதாகும்.

[illegible] ।
[illegible] ॥

இப்படிக்கு அடியார்க்கடியார்கள் :

ப. வ. திருவேங்கடாசார்ய தாஸன் (தேவனூர்விளாகம்)
தோட்டாலம் ராஜகோபால தாஸன் (ரிடையர்ட் ஜட்ஜ்)
சேட்லூர் க்ருஷ்ணஸ்வாமி தாஸன் (பருத்திச்சேரி)

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹 𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌣𑍍𑌶𑌠𑌕𑍋𑌪 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹 𑌶𑌠𑌕𑍋𑌪𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰

𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

𑌭𑍂𑌮𑌿𑌕𑌾

𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌬𑍍𑌜𑌰𑌾𑌜𑍀𑌵𑌘𑍍𑌰𑌾𑌣 𑌸𑍇𑌵𑌕𑌾𑌃 ।
𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍃𑌹𑌰𑌿 𑌶𑌠𑌾𑌰𑌿 𑌯𑌤𑌿𑌸𑍇𑌵𑌕𑌾𑌃 ॥

நிகழும் ஈச்வர ௵ மார்கழி ௴ 24௳ திருப்பூரட்டாதியில் ஸ்ரீ மதஹோபில மடாஸ்தானத்தில் 41-வது பட்டத்தில் மூர்த்தாபிஷிக்தராய் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீவண் சடகோப ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹ சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகனுக்கு 84-வது திருநக்ஷத்ர மஹோத்ஸவம் நடைபெற்றது. இவ்வயதில் நடக்கும் இம் மஹோத்ஸவத்தை சதாபிஷேகோத்ஸவமென்று லோகத்தில் வ்யவஹரிப்பார்கள். அம்மஹோத்ஸவக் கொண்டாட்டத்தின் பரீவாஹமாக பல மஹான்கள் பத்ய கத்ய பாசுராதி ரூபங்களான பல மலர்களைக் கொண்டு நம்மழகிய சிங்கரை ஆராதித்திருக்கிறார்கள். பக்தி ப்ரகர்ஷ க்ருதங்களான அவைகளிலுள்ள விஷயங்களை ப்ரத்யேகம் குறிப்பிட்டெழுதினால் விரிவாகுமாகையால் அவைகளை அநுவாதம் செய்யாமலே 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍇𑌣 அவைகளுக்கு மிகச் சுருக்கமாய் ஓர் பூமிகை எழுதுகிறோம்.

𑌭𑍂𑌮𑌿𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑌮𑌾𑌲𑌮𑍍𑌬𑍍𑌯 [illegible] ।
[illegible] 𑌨𑍈𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 [illegible] ॥

இங்கு "𑌯𑍋 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌨𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌅𑌪𑌿 𑌨 𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿களில் யவனொருவன் நிரதிசய மஹிமையையுடைய பரமபுருஷனை யறிந்தானோ அவனைத் தேவர்களுமறியார்களென்று சொல்லியிருக்க 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌰𑌰ாய் 𑌅𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍍𑌯மஹிமையையுடைய நம்மழகிய சிங்கரின் மாஹாத்மயத்தை யறிகையும் அதைக் குறித்து ஸாதாரணமாக எல்லோரும் ஸ்தோத்ரம் செய்து மலரெழுதுவதும் சக்யமோ? அப்படி அசக்யமான விஷயத்தில் ப்ரவர்த்திப்பதுதான் யுக்தமோ வென்று சிலருக்கு சங்கை யுண்டாகும். அதுவும் 𑌅𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍍𑌯மான அம்மஹிமையை ஒவ்வொருவரும் பூர்ணமாக அறியவும் ஸ்தோத்ரம் பண்ணவும் அசக்தரானாலும் பெருந் தாகமுள்ளவன் கங்கையின் ப்ரவாஹத்தை முற்றிலு மருந்த சக்தியில்லா

*

விடினும் தம் தாகத்திற்கும் சக்திக்கும் அநுகுணமாக அத் தீர்த்தத்தை பாநம் பண்ணி த்ருப்தனுகும் கணக்கிலே தம் தம் சக்திக்கும் பக்திக்கும் அநுகுணமாக அறிந்து ஸ்தோத்ரஞ் செய்து த்ருப்தராவதும் அத்யந்தம் யுக்தமே என்றறிந்தால் நிவ்ருத்தமாமிறே. ஸ்ரீஸ்தவம் செய்ய விழிந்த ஒ௫ச்சங்கை ஸமா;

> யெ வாவகு௦ உநஸாம வதூ஻ர ஗ஂஹதயா வ்யாதா ஗ுணாஸ்தாவகா-
> ஸ்தாநெவ ப்ரதி ஸாம்பாஜிஹ்வஉஜிதா நெஹ உஜிகா ஹாரதீ ।
> ஹாஸ்யம் தத்ர ந ஜெஹ நஹி வகொயெகாவிஷாம வஂஜீகாம-
> நாஷம் வாதஜிதி ப்ரஹ்யஹ்ய ரஸநாஉஸீத ஸத்யாம்தாஷி ॥

என்று ஸம்ஹ்யஷரண அருளிச் செய்தார். மேலும் சிலர், மேல் பட்டவர்களோ ஸமாநஸ்கந்தர்களோ எழுதும் க்ரந்தங்களுக்கு பூமிகை எழுதுவதன்றே பொருத்தமானதென்று நினைப்பர். இம்மலர் எழுதும் ஆசார்ய பக்தர்கள் பாகவதோத்தமர்கள், எல்லாரும் நமக்கு மிகவும் மேற்பட்டவர்களென்றே நாம் ப்ரதிபத்தி பண்ணுகையால் இதற்கு நாம் பூமிகை எழுதுவதே உசிதமென்பது நம் அபிப்ராயம்.

ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரையும் விட்டு தன் மஹிமையை ஸ்தோத்ரிப்பவர்களையும் விட்டு அவர்களின் மலர்களோடு நாம் யமாகஶம்விக ஸம்பந்திக்கப் புக்கால் 'கஹ்ர்த்யர்த்ய' என்கிறபடி நமக்கு மாற்று அதிகமாகுமன்றே. மேலும் இம்மலர்களிலுள்ள விஷயம் ஸஹாஹார்த்யமாகையால் இதை இன்னார் உபதேசிப்பது இன்னார் கேட்பதென்கிற நிர்பந்தமில்லாப் போல், இதை இன்னார் ஸ்தோத்ரிப்பது இதற்கு இன்னார் பூமிகை எழுதுவதென்கிற நிர்பந்தமுமில்லை. இதில் யமாஶக்தி மஹிமையை யறிந்தவர்கள் உபதேஷ்டாக்களும் ஸ்தோத்ரிப்பவர்களும். ஆதரவு உள்ளவர் ச்ரோதாக்களும் பூமிகை எழுதுகிறவர்களும். இதில் உபதேசத்தில் அதிகாரிநியமாஹாவத்தை

> " ஆவஉக்ஷZய ஸஹாவம் ஶுஷ்ணஸ்ய உஹாத்நஃ ।
> ஹரதாயாவ்ருஜெயாய ஗ஂஹெ ஗ஹநஶாவரஃ ॥ "

என்கிற ச்லோகத்தால் மஹர்ஷி வெளியிட்டான்.

தயாஹி—ஹக்திமான்களுக்கு ப்ரயஜோதாஹரணமான ஸ்ரீ பரதாழ்வான் கேகய புரமிருந்து திருவயோத்திக்கு வந்து ராம வ்ருத்தாந்தத்தைக் கேட்டு சோகார்த்தராய் "விஷவாவ ஸஹாஉயெ்ய ஜமஹெஹ வ வாஷராஹிதழ" ஸபையின் மத்யத்தில் பலர் காண விலபித்து சோகவேகத்தாலே "஗ாரம் ரஹவி வொயயெக" என்பதையும் மறந்து தன்னையபிஷேகம்

செய்துக் கொள்ளும்படி நியமித்த குலகுருவான வஸிஷ்ட பகவானையும் "இதுவோ நீர் மனுமுதல் இக்குலத்திற்கு ஆசார்யகம் பண்ணினபடி; சேஷனை என் சேஷத்வத்தை இப்படி அபஹரிக்கப் பார்ப்பது ஆசார்ய தர்மமோ! ராஜ்யம் சாஹம் ச ராமனுக்கு சேஷமாயிருக்க என்னையதை ஆளும்படி நியமிக்கில் ராஜ்யம் தான் என்னை யாளும்படி ப்ரஸங்கியாதோ; அது என்ன யுக்தம்" என்று ஸபாமத்தியிலேயே நிந்தித்து சித்ர கூடத்திலிருந்து ராமனை எழுந்தருளப்பண்ணி ராஜ்யத்தில் முடிசூட நிச்சயித்து ஸேநாஸந்நாஹத்தோடு ச்ருங்கிபேரபுரத்தை யடைந்து அங்கு குஹன்

"கச்சிந்ந துஷ்டோ வ்ரஜஸி ராமஸ்யாக்லிஷ்டகர்மண: ।
இயம் ஹி மஹதீ ஸேநா ஶங்காம் ஜநயதீவ மே ॥"

'சுபசரிதனை ராமன் விஷயத்தில் தோஷ சிந்தையின்றி—அதாவது காட்டிலுமவன் ஜீவித்திருக்கக் கூடாதென்கிற துஷ்ட பாவமின்றிக்கே போகிறீரோ? இம் மஹாஸேனை விபரீத சங்கையை உண்டு பண்ணுகிறதே' என்று கேட்க மிகவும் சோகார்த்தராய்

"மாபூத் ஸ காலோ யத்கஷ்டம் ந மாம் ஶங்கிதுமர்ஹஸி ।
தம் நிவர்தயிதும் யாமி காகுத்ஸ்தம் வநவாஸிநம் ।
புத்திரந்யா ந தே கார்யா குஹ ஸத்யம் ப்ரவீமி தே ॥"

எந்த காலத்தில் நீர் சிந்திக்கிற த்ரோஹசிந்தநரூப கஷ்டமுண்டாகுமோ அக்கொடிய காலமிப்போது வேண்டாம். ராமனைத் திருப்பி ராஜ்யத்திலபிஷேகிக்க நினைத்து செல்லுகிறேன். என் விஷயத்தில் அந்யதாசங்கை வேண்டாம். ஸத்யமாகச் சொல்லுகிறேனென்று ஸமாதானம் சொல்லி ராமசிந்தாமய சோகபீடிதராய் துக்கித்திருக்க உடனே அவர் குணத்திலீடுபட்டு விஸ்மிதராய்ப் போந்த குஹப்பெருமாள் பலவிதமான தேறுதலைச் சொல்லி அவரை ஆச்வாஸிப்பித்தாரென்பது பூர்வவ்ருத்தம். மேல் குஹர் இளைய பெருமாளின் ஸ்வபாவமஹிமையை பரதருக்கு உபதேசிக்கிறார். அவ்வுபதேச க்ரமவைசித்ர்ய விஸ்மிதரான வால்மீகி பகவானுடைய வாக்யம் 'ஆசசக்ஷே' என்கிற இந்த ச்லோகம்.

இங்கு ராமசிந்தாஸந்தப்தரான பரதாழ்வானுக்கு ராமவ்ருத்தாந்தத்தைச் சொல்லவேண்டி யிருக்க அதைவிட்டு ராமாநுஜ வ்ருத்தாந்தத்தைச் சொல்லுவானென்னென்னில் ஜ்யேஷ்டாநயந ப்ரவ்ருத்தரான பரதனுடைய 'ஏகஸம்பந்திஜ்ஞாநமபரஸம்பந்திஸ்மாரகம்' ந்யாயத்தாலே ஜ்யேஷ்டாநுவர்த்தநபரரான இளைய பெருமாளின் குணங்கள் உபஸ்திதங்களாக முதலில் அவைகளைச் சொல்லத்

தொடங்கினானென்னுதல். அথவா "ஸ்வநீஸமஂநெ௰ஷு விஜுஷி தி' என்கிற ந்யாயத்தாலே ராமபக்தரான பரதனுக்கு ராமவ்ருத்தாந்தத்தைக் காட்டிலும் ராமாநுஜவ்ருத்தாந்தத்தைக் கேட்டால் ஆச்வாஸமுண்டா மென்று நினைத்துச் சொன்னாராகவுமாம். அথவா—ராமாகமநகாலத்தில் அநுபவித்த இளைய பெருமாளின் ஸ்வபாவத்தை ஒருவருடன் சொல்லியல்லது தரிக்கமுடியாமலிருந்த இவர் அதிகாரி லபித்தவுடனே அதை முதலிலே சொல்லி தரித்தார் என்னவுமாம். அথவா—பரதனுக்கு ராம பக்தியை அபிவ்ருத்தி செய்ய லக்ஷ்மணனுடைய ராம பக்தியை முதலில் சொன்னாரென்னவுமாம்.

ஆவலெக்ஷ—இங்கு ஸ்ரீ ஶாஂஷுகுய்௵கம். தன் சக்திக்கும் புத்திக்கும் வாமிஂஜி யத்துக்கும் எட்டினவளவே சொன்னான். ஸூாவாண௵வநெ ஶத்தைச் சொன்னானென்றபடி. அথ—ராமசிந்தாக்ராந்தனான பரதன் கிஞ்சித் ஆச்வஸ்தராய் தன் வார்த்தையைக் கேட்க விணங்கினபிறகு. ஸூாவயு-'வாஜ்யாநீ ஹூதி ஸாஷூஜூஃ' என்று ப்ரஸித்தமான ஸ்வரூபஸத்தாநுமாணஸ்வஹாவத்தை. அথவா-ஸூாவயு-ஸாயாஹாவயு ஜெ௱ஷ்ாநா வத௵நா௵வஸீஷீநஷுஹாவம். அথவா ஶக்ஷணவஸஂபஸியான நிரவெக்ஷஃவாஜிர௵வ ஸத்துக்களின் ஸ்வஹாவத்தை. உக்தஞ்சு நிரவெக்ஷஃவாஜி ஸஞஷுஹாவெ ஶமவதா யநூநநெநந வஶகாஜஶூஜெ௵ வணுவிஂஶா யுாமெ—

'ஸமெஜாZநவெக்ஷா ஜூிகாஃ வுஶாஜாஷு௰ஶி௵நஃ ।
நிஜ௵ா நிரஹஂகாரா நிஷ௵ஂஷா நிஷ்ஹிமஹாஃ ॥"

ஸத்துக்கள் தம்முடைய அவஹதவாஷுத்வாஜி மணாஷுகங்களை யனுஸந்திப்பதுபோல் இச்லோகத்திலுள்ள ஸத்துக்களின் மணாஷுகங்களை தாமனுஸந்தித்து உஜவருக்கு உபதேசித்தவைகளிறே இக்குணாஷ்டகங்கள். உபநிஷத்து 'பாபமின்றியே ஒருவனிருப்பதே' என்று விஸ்மயித்து 'அவஹதவாஷா' என்று முதலிலே சொன்னாப்போல இவரும் அந வேக்ஷனாக ஒருவனிருப்பதே என்று விஸ்மயித்து முதலிலே 'அநவெக்ஷா' என்றார். 'கிஂ தெZஷீஂ ஜூாநி' என்று மஹாபலி சொல்ல 'திவஜூ வரிஜிதா ஶஜிஃ' என்றும் 'கொள்வன் நான் மாவலி மூவடி தா' என்றும் நாமும் கூாவிஷாவெக்ஷராயிருக்க இவர்களிப்படி யிருப்பதே என்று விஸ்மயிக்கிறார். ஸத்துக்களிடத்தில் இவன்பரிபவப் பட்டது இக்குணத்தாலிறே. ஒரு ஸமயம் ஶமவாநு வுஷாஜாழ்வானைவரம் வேண்டிக்கொள் என்ன அவனும் வரங்கேளாமலிருக்கும்படி அநுக்ரஹிக்க வேண்டுமென்ன ஶமவான் லஜ்ஜிதரானாரிறே. 'அயி ஹொ ஶமவஞஂ யாவெத நஹொ ஜதாஷ்ரயிதவ்யா ஶமவாநு ந கெவவ யாவுஃ' என்கிற ரஹஸ்யாஹாயஶாஸநநிஷ்ர்களிறே ஸத்துக்கள். ஸ்ரீஜெஶிக

னும் தம்முடைய இந்த குணத்தை 'நாயெ நஃ' என்கிற ச்லோகத்தில் வெளியிட்டார். இவ்வெட்டு குணங்களையும் நம்மழகிய சிங்கரிடத்தில் விவரித்துரைக்கும் இம்மலர்கள் 'ஸவெ-ஷெணாவி நிஃ-ு-க ஸ்ஹ ஜெ ஷக்ஷ வத-ு ஃஹ-ுதி' ஐதிவ்ய நவிஹித தார்யாஸ்ருஃ ஸ்வீகாரத்தாலேயே நம் அழகிய சிங்கரின் ஸர்வாநபேக்ஷத்வம் ஸாவ்யக்தமிறே. குஹரும் இளைய பெருமாளுடைய ஸர்வநிர பேக்ஷத்வரூப ஸஹாவத்தை—

'கயம் ஃாமரயெள ஹ-ூஃள மயாரெந ஸஹ ஸீதயா ।
மக்ஷா நிஷா ஃயா ஷூ-ம் ஜீவிதம் வா ஸுவாநி வா ॥'

என்கிற லக்ஷ்மண வாக்யாநுவாதக ச்லோகத்தாலே சொல்லப்போகிருரிறே. இப்படியே மற்ற ஏழு குணங்களும் நம்மழகிய சிங்கரிடத்திலும் இளைய பெருமாளிடத்திலும் ஸுஸங்கதங்கள். ஒக்ஷணஸு ஃஹாத்நஃ—ஓர் தாடிக்காரன் யானறிவேன் இந்த தபஸ்விகளுமறிவர், என்று சொன்ன ராம மஹாத்மாவின் ஸஹா வத்தையன்றிறே இவர் சொல்லப் புகுந்தது. 'யொ ஹெரு-நம் வா-மர-ஷம் வெஜ ஜெவா கவி நதம் விஜ-ஃ' என்கிறபடி தேவர்களுக்கு மறிய வொண்ணுதவரின் ஸத்பாவத்தையிறே இவர் சொன்னது. ஃஹாத்நஃ— கவு-ரிஜெஷ்ஜுமான கடலை கையிட்டுக் காட் டுமாப்போலே காணிவர் சொன்னது. ஸவ-ஜ்ஞுனை நீதாவாய-ன்—

'வஹ-நாம் ஜநநாஃஜெ ஜ்ஞாநவாந் ஃாம் ப்ரபஷதெ ।
வாஸுஜெவஃ ஸவ-ஃிதி ஸ ஃஹாத்ஜா ஸுஜ-ஷ-ஃஃ ॥'

என்று கைவிட்ட ஃஹாத்ஜா குஹருக்கு ஸுலபமாளுர்.

'அஹம் தாவந்ஃஹாராஜெ விதுக்வம் நொவலக்ஷயெ ।
ஹ்ராதா ஹத-ா வ வந்ஷுஷு விதா வ ஃஃ ராவவஃ ॥'

என்று ஸுமந்த்ரரோடு சொல்லக்கேட்டு இவர் மாஹாத்ம்யத்தை வால்மீகி போல் குஹருமறிந்தார்.

'ஹாதாயா ஹுஜெயாய'—கவு-ரிஜெஷுஃஹிஃரான ஹரதனுக் காயிற்று இவர் சொன்னது. இதனால் ஸ்ரோதாவின் பெருமை சொல்லப் பட்டது. இனி வக்தாவின் சிறுமையைச் சொல்லுகிருர்—'குஹெஹா ஹஹநஜொவாரஃ' வங்யவ்ருக்ஷங்களின் வாசி மாத்திர மறியுமவனிறே மஹாத்மாக்களின் ஸத்பாவத்தைச் சொல்லிப்போந்தது என்று மஹர்ஷி விஸ்மயிக்கிருர்.

இப்படி ஸங்மாஹாத்ம்யத்தின் ப்ரபாவமிருப்பதால் இதற்கு பக்தி மான்களெல்லாம் மலர் எழுதுவதும் ஃாஷ்யஹார்கள்ஹ-ஷிகை எழுதுவதும்

க்ருதஜ்ஞம் உசிதமே. 'ஜ்ஞாநம் ப்ரகாஶயேத் ஸுதீ:' என்று ஸுதீமான்களுக்கு ஜ்ஞாநதாநார்த்தம் ப்ரகாஶமும் விதிக்கப்பட்டதிறே. ஸ்ரீதேஶிகனும் சிஷ்யக்ருத்யாதிகாராந்தத்தில்,

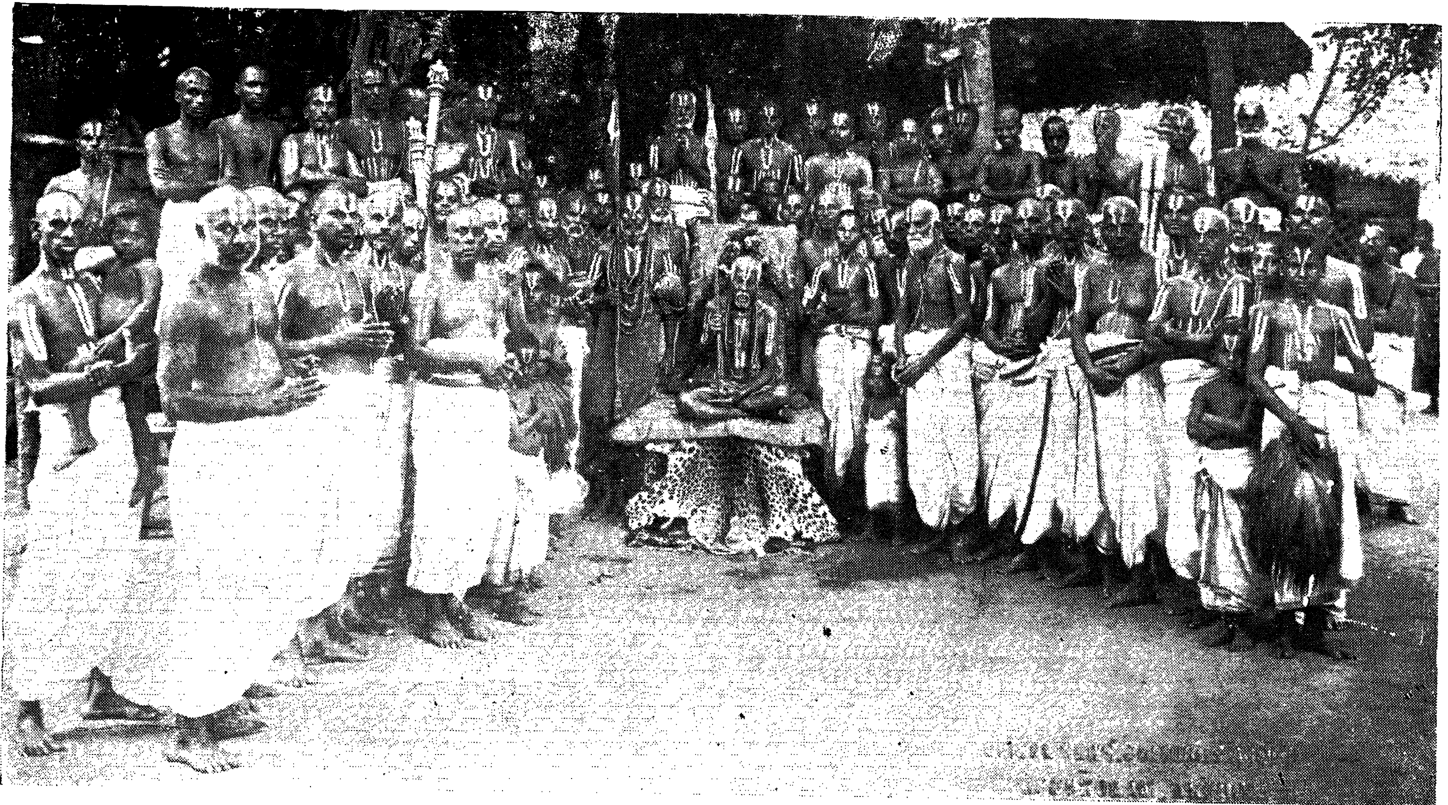
> "ஏற்றிமனத்தெழில் ஞானவிளக்கை இருளனைத்தும்
> மாற்றினவர்க்கோர் கைம்மாறு மாயனும் காணகில்லான்
> போற்றி யுகப்பதும் புந்தியில் கொள்வதும் பொங்கு புகழ்
> சாற்றி வளர்ப்பதும் சற்றல்லவோ முன்னம் பெற்றதற்கே"

என்கிற பாசுரத்தால் ஶிஷ்யனுப் போந்தவன் தன் க்ருதஜ்ஞதைக்குப் போக்குவீடாக ஆசார்ய விஷயத்தில் செய்யவேண்டும் கைங்கர்யங்களைப் பரக்கப் பேசினார். இதில் 'போற்றியுகப்பதும்' என்கிற அம்சத்தில் இம்மாதிரி கைங்கரியமும் ஒன்றே ஆகையால் ஜ்ஞாந ஶீலவயோவ்ருத்த ஸம்ப்ரதாய ஸம்ரக்ஷண பராயணராய்ப் போந்த இவ் மஹாசார்ய விஷயத்தில் அஸூயாவித்வேஷாதிதோஷங்கள் கலசாதபடி இம்மாதிரி கைங்கரியங்களைச் செய்வதே சிஷ்யர்களுக்கு ஸகல க்ஷேமாவஹம்.

> விஶுத்தஜ்ஞாநவைராக்யதேஜோபிர் பூதபூதிபி: ஸத்வாவதார்ய ஸம்பந்ந:
> ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹகாருண்ய ஜயஶோபந ஸௌஜந்ய ஸந்தோஷகை: ।
> ஶிஷ்ய ப்ரஶிஷ்யவர்கை: ஸம்வர்த்திதவைபவ: விஶுத்தாத்மா
> ஜீயாச் ச்ரீந்ருஸிம்ஹ காருண்யபூர்ண: ஶரதாம் ஶதம் ॥

> ஸ்ரீரங்கநாத யதிராஜவிநிர்மிதா ।
> ஸந்நிதிஸ்ஸ்வயம் ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹ: ஸ்வயம் ததாத்யா ப்ரபா: ॥

உள்ளுறை.

ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் சதாபிஷேக மஹோத்ஸவக்கோண்டாட்டம்

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹 𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌾 𑌸𑍇𑌵𑌕 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌣𑍍 𑌶𑌠𑌕𑍋𑌪

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑌠𑌕𑍋𑌪 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜 𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌣𑍍 𑌶𑌠𑌕𑍋𑌪 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹 𑌶𑌠𑌕𑍋𑌪

𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் சதாபிஷேக மலர்

𑌵𑍈𑌭𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌕𑌾

[ஸ்ரீ. உ. வெ. வங்கீபுரம் வித்வான் வெங்கடராமா சாரியர்]

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌯𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑍋𑌽𑌤𑌿𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 ।
𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌾𑌮𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌚𑍍𑌚 𑌪𑌾𑌯𑌾𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍃𑌕𑍇𑌸𑌰𑍀 ॥ 1

𑌕𑍃𑌪𑌾𑌯𑌾 𑌵𑍈𑌭𑌵𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌯𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌹𑌾𑌸 ।
𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌕𑌰𑌾𑌲𑌂𑌬𑌂 𑌮𑌮 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍃𑌕𑍇𑌸𑌰𑍀 ॥ 2

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌨𑍇 𑌨𑍃𑌹𑌰𑍇𑌰𑍇𑌕𑌵𑌕𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌬𑍋𑌧𑌿𑌤𑍇 ।
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍋𑌦𑍍𑌭𑌾𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇 ॥ 3

𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑍍 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌦𑌿𑌗𑍍𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌪𑌰𑍍𑌣𑍀𑌤𑌟𑍇 𑌶𑍁𑌭𑍇 ।
𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌕𑌾𑌰𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇 𑌭𑍂𑌪𑍈𑌃 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌃 ॥ 4

𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑍂𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌨𑌾𑌮𑌾 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ।
𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑌾𑌂𑌵𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌮𑌾𑌦𑌿𑌗𑍁𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌃 ॥ 5

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑍍𑌯𑌭𑍂𑌰𑍍𑌣𑌵𑍇𑌦𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌜𑌾𑌯𑌤 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌭𑌦𑍍𑌰𑍋𑌽𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 ॥ 6

𑌕𑍃𑌤𑍌𑌪𑌨𑌾𑌯𑌿𑌕𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌨𑍀𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 ।
𑌅𑌧𑍀𑌤𑌵𑍇𑌦𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌯𑌶𑌃 ॥ 7

𑌕𑍃𑌤𑍋𑌦𑍍𑌵𑌾𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌃 ॥
𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑌠𑌾𑌰𑌿𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑌾𑌦𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌚 ॥ 8

[illegible]
[illegible] 9

[illegible]
[illegible] 10

[illegible]
[illegible] 11

[illegible]
[illegible] 12

[illegible]
[illegible] 13

[illegible]
[illegible] 14

[illegible]
[illegible] 15

[illegible]
[illegible] 16

[illegible]
[illegible] 17

[illegible]
[illegible] 18

[illegible]
[illegible] 19

[illegible]
[illegible] 20

[illegible]
[illegible] 21

[illegible]
[illegible] 22

ஷ்ரஹஷி-ஜநவெகெ-வம் ஜொவெர-திஜெநாஹவெர: ।
வெஷாஹ்யாவெ நஶஜ்ஜீ-வாவெ-ாகூ்யா வ தொஷயநு 23

நீவெகூவம் ரஜநீவெஷம் வெஷகூதெ்ய உவெநா ஓயகு ।
ஸம்கூஷ்யாஹிஹஜாதீநி வ-வ-ஊகூ கூதவாநு கூதீ ॥ 24

ஷவவெஉவ ஷ்ரதிஷிநம் ஸஹ்யக்ஷாரம் ஷ்ரதிகூஷிவநு ।
கூயா-தீஶாஸ்த்ரஸ-கூாய-விவாவெரகவெராஹவகு ॥ 25

ஷவம் வஹ-கூியெ காவெZவிவெஃ ஸ்தாவெ்ய ஜவெநஹ-வெத ।
கவெஹாவிஉவெ ரவெ்ய நூவஸிம்ஹாஷா நவாரவெந ॥ 26

வகூாரிம்ஶவதெ உ-ய-ாஹிஷிகூவஸ்ய உஹாகீந: ।
உகூயகூ உஹாயகூாஷ்யஹிஜ்கூஸ்ய கூஉாநியெ: ॥ 27

ஸவ-ஜ்கூஸ்யாரிஷஜ்ஜ ஹ-ஜெத-வெ-ாஹ்யாரியெ: ।
ஸ்ரீராஉாந-ஜஸிஊாகூகெவெதாயெ-ாஹிஶிவாஉணெ: ॥ 28

ஸவ-ஶாஸ்த்ரவ்ரவீணஸ்ய வெஷவெஷாகூவெஷிந: ।
ஸ்ரீரம்வெஹஶஶஊராரா தியதிவய-உஹாஹ-வெரா: ॥ 29

நாநாரதீஉவெய வீவெ ஸ-ய-வொட்யதிஹஷ்வெ ।
நிதஸ்யஸ-ரிஹிராவெஸவெ்ய வவெ வெஷஶதஷ-வெத ॥ 30

ா நம் நிதஉ-கூநிவெஷவிதஜ ।
உவாஸிதம் உ-தி-ஜ்ஜிராய-வெயெ: வணஹிவ-வெரெ: ॥ 31

கநகூதாகூ-வெஸவெநவெஷஸ்ஷ வெகெகய-ரவெதந-தஜ ।
ஸம்வ்யாதிஹஸஹவ்யாம்ஶ-ஸாகாஶநிஜவெதஜஸஜ ॥ 32

யொஹிவ்ராவ்யம் வாஸ-வெவம் வரம் வெவம் ஜஹகூவ்ரஹஜ ।
ஸஷா ஸம்வெஸிதஶம் வ-ஜிரஜாயத கஷாவந ॥ 33

தஷா நிவெ-ாவ உஷாநம் நிஷி-ஶ்யாஉ-ம் யதீஸ்வர: ।
ஶுகாரயதீஹாஷாநநிவெ-ாவாரஉகாரயகூ ॥ 34

தஜ்ஜிநூதீஸ்வரெ நிதஸ்வெகெம்கய-வாரிவிஷயா ।
விஹாய வ்ராகூதம் வெஹம் ஹவெத வெவக-ம்உ-தஜஉஜ ॥ 35

நிரவீவஹஷாஷாநம் யொஹீவெநாZயம் ஶ-விவ-த: ।
நிவெவெஶந உ-வெநஜஸ்ய கூகூா ஸந்யாஸஉ-கூஉஜ ॥ 36

ஃவாராயணாஹாரிம் தத்ர தத்ர ஊநீஷ்ணாஃ ।
ஓாகஷிணாதெதூஷ் ஜெமெஷ ஹாரீநு வெவிதாஊஷ்ணஃ ॥ 37

ம்ராஊாக ம்ராஊஊடநு யீஊாநு விமாஷாகூர ஊநீஷ்ணாஃ ।
ஸ்ரீயஹிநவ்யநமரீம் ரஊணீயாம் கூ ராஊஷயள ॥

மொஷாம ராமமவதிம் தாக்ஷ்யம் தத்ர வஊஜ்ஞ நிமெஷவ்ய வ ।
ஃநவவலீவடுவ ாணி வஃ ந்ம் 39

தஜ்ஞதாம் வ்யாவ்ய ஊய்ாஷாம நிஷஊைாஊந்வஷ்வஹாூ ।
வ்யஹஷீஊதூம் மெமெ வஹ மிமெஷ்யயீதீஷ்ணாஃ ॥ 40

தமெதா நா விஷ்ணுவிமெதா ந வடவதரயிமாயிநூ ।
நகூா வஊவ்யீ வஸ்துாணி ஊயாஷாம வ்யாவ தஃகூதாூ ॥ 41

ததஷ்ம கூராகாயீமம மொராதிம் ம்ரமெஜூஊூ ।
ஜூஷிநாயம் வாஷ்கூத்ம வமெவவ்ய வஹாஊாநிதஃ ॥ 42

ஜூஷிநாயமொரிஹ்யாம் வடுவஸ்துாணி வாவயீயக ।
ஷுணயீயஜூாவவீதஷு மொமொாவயீயநு ஊஷா ॥ 43

தமெதூஷ்ணவெ மொராமெதவயீஹாமொ ஊாநிமெதா ஊிநிஃ ।
வதஷூஹஷ்ரமிவ்யாணி மெகங்கயீாயீம் வஊாவயீயக ॥ 44

ஸ்ரீமெவகூணுஊவமெகூமெதூஷ்வஷ்டிதாநு வ்யணஊநு ஹாரீநு ।
ஊாநிதஷ்தர ஊயாமங்கவிம் நகூா ஊஷம் யயள ॥ 45

மெதஷாஊவி ஊஹாஹாணீ வஸ்துாணி வ வஊாவயீயக ।
ம்ராஊாநடநு க்ராஊாக வ்யாவ கூராமநமரீம் மொஹாூ ॥ 46

கூராமமமெகூதூநிஷயம் மெஜ்யாதீரிவம் ஊஹாதநாூ ।
வணீம் வமெவவ்ய தஜ்ஞிவவிவமொஹமிஜூநீஷ்ணாஃ ॥ 47

ததூாவீநம் மயாநஷ வணீம் நகூா வஊாநிதஃ ।
வ்யணஊ்ய வாஊநம் மெதஷாம் வடுவஸ்துாணி வாவயீயக ॥ 48

வாநாவமெவ மெஷவநாயம் வரிவாராவஊிதூ ।
வமெவவ்ய வடுவஸ்துாணி வஊவீ்ய வஹாஊாநிதஃ ॥ 49

ஊமாயிவதிநா வாவி விமெமெஷண வாஷ்கூதஃ ।
ததஃவ்யஷூாய விவியாநு ம்ராஊாநு மிஷ்யாயீமெதா யயள ॥ 50

உத்₃யாநாநாம் ப்ராப்ய உத்₃யாநாநாம் ஸம்ஸேவ்ய வ்ருக்ஷப⁴ஸாந்தராத் ।
ஸாந்த்³ரம் வ்ருஷபா⁴த்³ரீஶம் காஞ்சீதே³வம் ப்ரணம்ய ச ॥ 51

தத்ர ஸதா³நி தீர்தே²ஷு உக்த்வா ஷடா³ம்ஶகாநி ச ।
தத: ப்ரஸ்தா²ய ரங்கே³ஶஸாமீப்யமிதி ப்₄ருத: ॥ 52

நத்வா தம் ப்₃ருந்தா³வநம் யோகீ³ந்த்³ர: க³த்வா தாவரதோ ஸ்வயம் ।
ப்₃ருந்தா³வநஞ்ச ஸம்ஸேவ்ய ப்ரஸ்தா²யாத² க்ரமாத³நு ॥ 53

ஸாக்ஷாத்ரேண்ய ஜக³ந்நாத²ம் ஶயாநம் ரவாவாரங்க³வம் ।
நத்வா பஞ்சாஹிரத³ஞ்ச தாநிதே₃தாஹாத் படாநு வராநு ॥ 54

ஶிஷ்யைஸ்ஸஹ ஸதா³யாதைஸ்தைஸ்தை: ஸ்தா²நம் வகார ச ।
க்ரமேண ரங்க³நக³ரீம் ப்ராப்ய யோகீ³ந்த்³ரநாத²ராட் ॥ 55

ஸ்ரீரங்க³நாயிகோபேதம் ரங்க³நாத²ம் த³யாப்ரபு⁴ம் ।
ப்ரணம்ய நந்த்³யஸாமோத³ம் உத்ஸாஹம் ப்ராப்ய யோகி³ராட் ॥ 56

ரங்க³நாத²ஸ்ய ராஜீவம் பூர்ணஸந்தத்³விநிஷ்டிதம் ।
பஞ்சாம்ஶகம் த³தா³தே³வ்யோ தா³ஸ்யநீதிவாக³மம் ॥ 57

ஸ்ரீ ரங்க³நாயிகாயாஶ்ச தயைவாஸ்யது³த்³தி⁴தம் ।
ஸௌவர்ணதந்துவிதம் பட்டவஸ்த்ரத³நந்ததம் ॥ 58

உத்ஸாஹயாப⁴வத்தத்ர ஸா ததா³ வாவாதே³ரவரா ।
ஸ்ரீத³த்ரம்ஶராமஸ்யாஸ்ய த³த்திஸ்யஞ்ச ஹரேர்த்²யா ॥ 59

க்ருபாபேக்ஷ்ய ஶஞ்ஜீவந்யைராதாஸ் படாநு வராநு ।
பக்ஷிராஜாய த³தே³த ஸதா³வ்யவஸநம் த³த³ஸ் ॥ 60

க்ருபயாஸ்தாபகாலிஹ்யஸ்யாநுகாநீத்யபராவயஸ் ।
தத: ப்ரஸ்தா²ய ஸாந்நித்⁴யம் நடாநு க்ரமாத³ந்யதீர்த²ர: ॥ 61

க்ரமேண காம்பே³ாணம் ஸம்ப்ராப நக³ரோத்தமம் ।
ஸப³ஹ்வாஸ்தாத்³யதம் தே³வம் ஶயாநம் தத்ர ஸாந்தரம் ॥ 62

ஶார்ங்க³பாணிஞ்ச ஸம்ஸேவ்ய பா⁴நுஶோ பா⁴நுதா³நித: ।
பட்டவஸ்த்ராணி தி³வ்யாநி காந்தேந ஸதா³வ்யயஸ் ॥ 63

நத்வா கோத³ண்ட³வஞ்ச உத்ஸாஹம் ப்ராப்ய மோத³தாம் ।
தஸ்மை ஸதா³வ்யயந்து தி³வ்யம் பஞ்சாம்ஶகத³நந்ததம் ॥ 64

शठजित्पूर्वमस्माद्देशिकान्तान् पदाब्जगुरूः ।
उक्त्वा न्यायमयं प्राप्य तं नत्वा षष्ठशठारितः ॥ 65

तद्देशे सर्वेष्वपि वस्त्रं रक्षितं शठनिसत्तमः ।
अथ सन्ततकपाटीं प्राप्य प्रपन्नाश्रयं हरिम् ॥ 66

तद्दीवाग्रहारस्थं रङ्गनाथं प्रणम्य च ।
तारं प्रसादितां श्वा यतीन्द्राणां यतिपुङ्गवः ॥ 67

सशारदस्य पादौ दिव्यौ पट्टदण्डविनिष्ठितौ ।
अथ शय्यां विराजन्तं हयोर्दिव्यदेशयोः ॥ 68

नृसिंहचरणानन्दप्रहारं ययौ शठारिः ।
तत्र ब्रूहार्चने योगीन्द्रः श्रीनिवासशठारिम् ॥

श्रीरङ्गेश शठावास निगमान्तयतीश्वरात् ।
वीरराघवशठाराति श्रीवास शठजित्तनी ॥ 70

सर्वान्नार सत्तीर्थ दिव्यविग्रहयाचिनः ।
कृत्स्नवेदान्तसंविद्वान् सारक्षितादिशान् बहून् ॥ 71

दिव्यदेशाटनं कृत्वा हरीशस्य शठारितः ।
वेदान्तसर्वस्व वस्त्राणि श्रीकृष्णं प्राप्य पावनम् ॥ 72

प्रणम्य संविधानं तत्रानितो तारश पदं पाम् ।
अथाहीन्द्र पादे संप्रीत्यैव नायहयानन्त ॥ 73

निगमान्तगुरूणां प्रणम्य शठरितो सकः ।
सर्वेषां पट्टवस्त्राणि सर्वेषां यथायथम् ॥ 74

शठवस्त्रवितं गत्वा पं शठवस्यकः ।
कृत्वा कालं सम्प्राप्य संसेव्य वासं प्रहृष्टः ॥ 75

तद्भाण गणाकृष्ण शनान्सतसे हितः ।
कनककाञ्चीकाञ्चीण पट्टवस्त्र सर्वेषां च ॥ 76

शठनिवासत्र बहूयान् शठकाशिकाहरि ।
श्वा च तत्र यतिवरं सर्वेषां च पट्टं वासं ॥ 77

निगमान्तगुरुवृत्तं स प्रणम्य शठरितो सकः ।
श्रीनिगमान्तदास सर्वेषां पट्टशस्त्रं ॥ 78

तत्र पादयोः प्राप्य प्रहृष्टेनान्तरं ययौ ।
ततः प्रभृति तेनैकान्तशिष्यलक्षणलक्षितः ॥ 79

गुरुः श्रीनिधिरेवासौ वृषभाद्रितटं ययौ ।
ततोऽन्ये वृषशैलाग्रे श्रीनिवासं जगत्प्रभुम् ॥ 80

नत्वा सर्वेऽपि देवाय पट्टवस्त्रं समर्प्य च ।
सन्तोषितो विशेषेण श्रीनिधेर्दत्तवान् मुनिः ॥ 81

श्रीवासतन्तुवासन्ध्यावन्दनाद्यनुष्ठितः ।
त्रिंशद्वर्षाणि तत्रैव भाष्यं पट्टवटे ततः ॥ 82

कन्यकासमुद्भवं वारणावर्तिकं च यः ।
प्रसादेन स्तोत्रेण तानि यतीश्वरः ॥ 83

स्वीकृत्य नत्वा श्रीवासं प्रहृष्टेनान्तरं ययौ ।
कथं सम्पत्सु सम्प्राप्य यतिराट् ॥ 84

सर्वेऽपि पट्टवस्त्रं प्रभातं भवनं भवान् ।
ततः श्रीवासभक्तिं नत्वा द्रुतं पटं भवेत् ॥ 85

यतिराजोऽयं सम्प्रवृत्तोऽथ भगवन्तं ययौ ।
ततः सौम्यं श्रीरङ्गराजं गुरुम् ॥ 86

केशवाचार्यं सम्पत्स्वामी ज्ञानिनां वराः ।
ततो भक्तिविशेषाः श्रीरङ्गं समावहन् ॥ 87

भूतात्मवत्सलं श्रीरङ्गनाथं सर्वोत्कृष्टं भजे ।
ततः स्वस्थानं दिव्यं दिव्यमङ्गलविग्रहम् ॥ 88

भक्तिपूर्णे सर्वज्ञं परमं भक्तिविशेषम् ।
अचार्यकरुणावैभवस्तुतिभिः प्रापितो भवेत् ॥ 89

कदाचित् भक्त्या निवेशितं वीक्षणाद्विभावितम् ।
किं भूयोऽस्य सम्पूर्णं भावयन्तीह यतीश्वरः ॥ 90

सदा विभवं पट्टवस्त्रं गुणैः सर्वैर्विशिष्टम् ।
ततः श्रीभाष्यं यतिराजं भवाब्धेः प्रसादितम् ॥ 91

भगवान् कृतकृत्यश्च नत्वा भक्तिः तथाविधः ।
तदा सर्वं भावितं वीताम्बरं समन्ततः ॥ 92

𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌂 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌤𑌃 ।
[illegible] 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯 [illegible] ॥ 93

[illegible] 𑌨𑌿𑌜𑌂 𑌦𑌦𑍌 ।
[illegible] ॥ 94

𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌾𑌵𑌨𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨 [illegible] ।
[illegible] ॥ 95

[illegible] ।
[illegible] ॥ 96

[illegible] ।
𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌾𑌵𑌨𑌂 [illegible] ॥ 97

[illegible] ।
[illegible] ॥ 98

[illegible] ।
[illegible] ॥ 99

[illegible] ।
[illegible] 𑌸𑌂𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯 [illegible] ॥ 100

[illegible] ।
[illegible] ॥ 101

[illegible] ।
𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌾𑌵𑌨𑍇 [illegible] ॥ 102

[illegible] 𑌸𑌂𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯 [illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌨𑌗𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 [illegible] ॥ 103

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌨𑌗𑌰𑌂 [illegible] ।
[illegible] ॥ 104

[illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑌾𑌤𑍍 [illegible] ।
[illegible] ॥ 105

அத ரங்கேஶஸேவாயாம் உத்ஸுகோ தாநிவாஸம்ஶுப: |
தேந ஸம்ஸேவ்ய ரங்கேஶம் ரங்கநாயிகயா ஸஹ || 106

தத்ராபி தாஸ்ச தயார்த்ரா நிஸ்துல்யா: ப்ராப்ய தேஶிகா: |
தயார்த்ராஸதயே வர்ஷந்தோ ப்ராதிஶத்பக்திதாந்து || 107

ஶ்ரீரங்கேஶாலயே யே யே கைங்கர்யநிரதா நரா: |
தே தே ஸர்வேऽபி ஶாஸ்த்ரேண வஸ்த்ராத்யைர்மாநிதா: புந: ||

அநேந யோகிவர்யேண ந்ருஸிம்ஹாம்ஶவேதிநா |
ஶ்ரீபாஷ்யகீதாபாஷ்யே ச தத்த்வார்த: ஷட் ஸஹஸ்ரிகா || 109

தாத்பர்யசந்த்ரிகா ந்யாயபரிஶுத்தி ஶததூஷணீ |
ந்யாயஸித்தாஞ்ஜநஞ்சைவ ப்ரபந்தாஶ்ச ததா பரே || 110

போதிதா ஶிஷ்யவர்க்கேப்ய: ஸத்யவ்ரதிவரேண ச |
ஸர்வேऽபி விஸ்மயாஜ்ஞஜ்ஞாநம் வீக்ஷ்ய யதிப்ரபோ: || 111

ஏவம் பஹுதிதே காலே கதே ஸம்வேதயோர்ஜ்யோதிந: |
ஜாதா ஸமாக்ருதிஸம்பந்நா ரங்கநாதஸ்ய தேவிகா || 112

ஸம்ஸேவ்ய ரங்கிணம் தேவ்யா ரங்கநாயிகயா ஶுப: |
ப்ராப்தஶ்ச ஸத்காநித: ப்ராதாச வஸ்த்ராதிகோவதா: || 113

தஸ்ய ஶ்ரீபாஷ்யத்ராவிடகீதாபாஷ்யாதிவாதிந: |
காலக்ஷேபேऽபி ந்ருஹரே: ஶிஷ்யதாராயதேந ச || 114

ஸதாஶ்ரயஹரந்யாஸோபதேஶகரணாதிபி: |
ப்ராதேந ச ஹரே: காலம் நயத: கீர்த்திரேயத || 115

அநேந யோகிநாம்யேந தஶ ஜீர்ணா: ஸமுத்ரிதா: |
நவீநா தஶாஸ்ச ஜநிதா ஸாதாஶ்யால்யா: க்ருதா: || 116

நிஜாசார்யஹாரஸேவாஸ்யாம் ஸௌவர்ணம் தத்கடத்வயம் |
அர்பிதம் வஸ்த்ராணி ஸாலங்காஸ்து ஸமர்பிதா: || 117

ஸ்வாசார்யஹாரஸாரஸ்ய தத்ஸமுத்ரம் ஶுப: |
வைஷ்ணவை: ப்ரார்த்திதோ ஜீர்ணம் நிர்மமே ஸாத்யஜா தாநி: ||

அபர்யாப்தாஸ்ய ஹரேரத்யந்ததாக்ருதே: |
ஸௌவர்ணம் பாதயுக்மம் பரிஷ்க்ருத்ய ஸமர்பிதம் || 119

हरेः सुन्दरराजस्य कवचायार्पितं धनम् ।
वृषाचलस्य कवचं सौवर्णं च समर्पितम् ॥ 120

श्रीनृसिंहस्य सौवर्णः शठारिश्च विराजनः ।
हेमपक्षसुवर्णपीठिकं चक्रा स्रक्परिष्कृतः ॥ 121

नृसिंहयोर्वाहनानां कृष्णहस्तेषु च परिष्कृते ।
सौवर्णानि च पात्राणि निर्मितानि यथाविधि ॥ 122

राजतानि च पात्राणि पूजार्थानि रमापतेः ।
जीर्णानि संस्कृतानि स्वर्णस्थानि हेमरजतयोजनाः ॥ 123

श्रीरङ्गशठकोपादियतिराजमुनीश्वरैः ।
बृन्दावनार्थं द्रव्याणामष्टसाहस्रं समर्पितम् ॥ 124

विहारार्थं प्रतिष्ठार्थं दत्ता सप्तशती मुदा ।
इतः पूर्वं नवमेन्द्रैः कृतं स्वामि कलावता ॥ 125

रघुवीराय सद्वज्रखचिते स्वर्णनिर्मिते ।
मन्दिरे सूर्यसङ्क्रमे शंबरके समर्पिते ॥ 126

अन्यानि च बहून्येवं कैङ्कर्याणि कृतानि च ।
क्रियन्ते च यथायोग्यमेतेन सर्वार्थावहम् ॥ 127

श्रीमदृष्टावने नूतनं चकार मण्डपं शुभम् ।
कविभिः स्तावितं द्रव्यैश्चत्वारिंशत्सहस्रशः ॥ 128

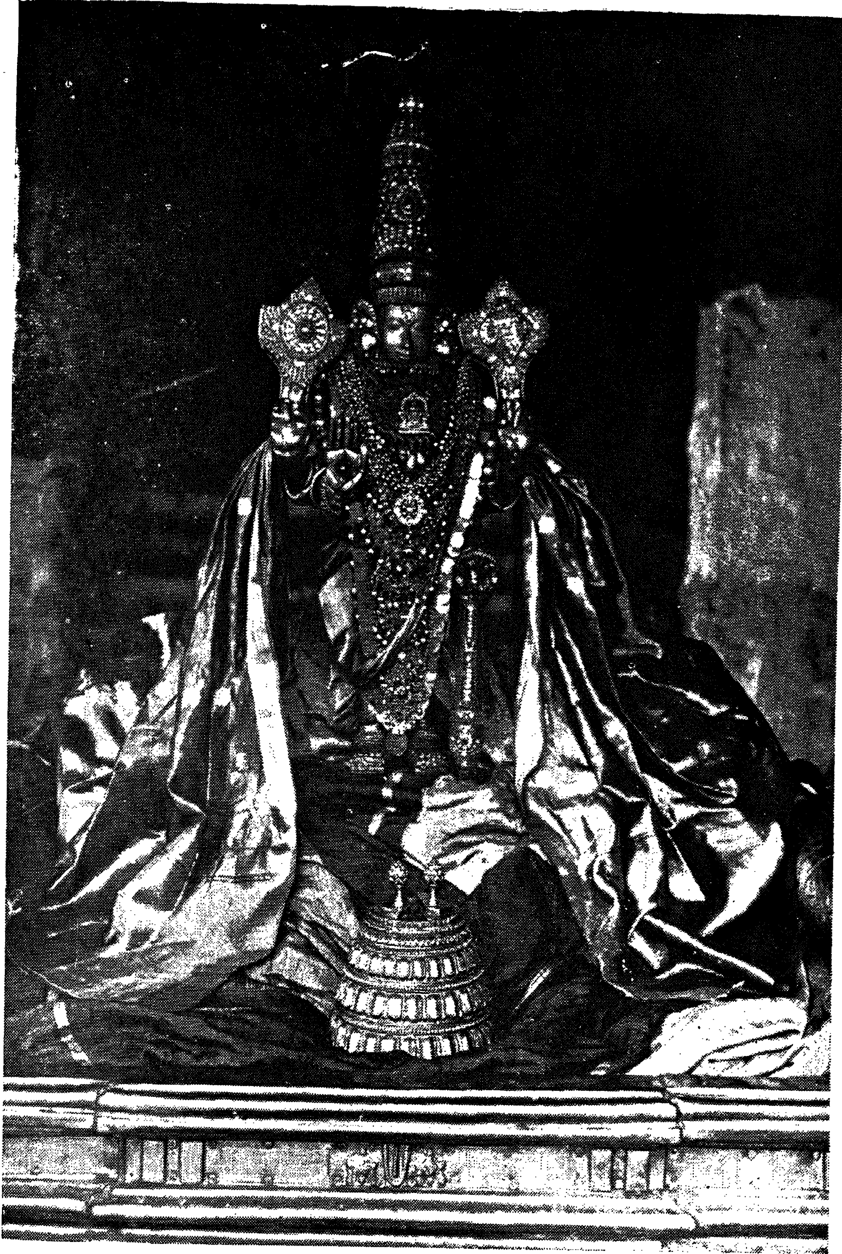
वीक्षारण्ये च सौवर्णध्वजस्तम्भश्च कारितः ।
तदर्थं चापि द्रव्याणामर्पितं त्रिसहस्रकम् ॥ 129

वैकुण्ठं शतसहस्रेण स्वकद्रव्येण योगिराट् ।
शाश्वतस्थितिवेष्टं कृतवान् प्रमोदसुखम् ॥ 130

एवं कतिचन प्रोक्ताः कृतास्तेन अनव्ययाः ।
केचित्परिष्कृतास्तासु केचिद्विपरिवर्तिताः ॥ 131

प्राकारे प्राकारे स्वसृष्ट्यास्तु मय्यर्षोतरहमयः ।
कृता हि बहुसाहस्रद्रव्यैर्बह्व्या यतीन्द्रना ॥

लौकिके वैदिके चापि कार्ये योगिमुनीश्वरैः ।
सामर्थ्यं वीक्ष्य सन्तुष्टैः प्रशंसितं च संसदः ॥ 133

திருவெவ்வுளூர் ஸ்ரீ வீரராகவன்

𑌜𑍀𑌤𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌸𑌾𑌨𑌸𑍇𑌵𑌾𑌹𑍍𑌯𑌭𑌵𑌸𑌂𑌭𑌵𑌜𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍 ।
𑌸𑍂𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌜𑌨𑌾 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍀𑌤𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌃 ॥ 135

𑌶𑌂𑌭𑌾𑌰𑌿𑌪𑌾𑌪𑌹𑌰𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈𑌷𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌃 ।
𑌕𑌾𑌮𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌬𑌹𑌵𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌦𑌾 𑌜𑌨𑌾𑌃 ॥ 136

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌮𑌂𑌗𑌳𑌾𑌧𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 ।
𑌕𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌤𑌥𑌾 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌂 𑌨𑌵𑌮𑍍 ॥ 137

𑌸𑍁𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌯𑍈𑌷𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌂𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌨𑌾𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌕𑌾𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌞𑍍𑌜𑍍𑌞𑍇𑌤𑍇 𑌬𑌹𑌵𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 ॥ 138

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌚 ।
𑌸𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌿𑌨𑍋𑌤𑍍 𑌯𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍀𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌦𑌾 ॥ 139

𑌆𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑍇𑌣 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌜𑍀𑌵𑌿𑌷𑌾 ।
𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌨𑌾𑌥𑍇𑌨 𑌸𑍇𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 ॥ 140

𑌆𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌨𑍍𑌤𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌜𑌨𑌤𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌦𑌰𑌃
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ।
𑌸𑍇𑌯𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑌦𑌾𑌦𑌿𑌸𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌨𑌿𑌧𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌚𑍂𑌡𑌾𑌮𑌣𑌿𑌃
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑌰𑌸𑌿𑌂𑌹𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌨𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍇𑌜𑍀𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌮𑍍 ॥ 141

𑌶𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍁 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃

(2)

𑌅𑌷𑍍𑌟𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌶𑌤𑌨𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍

𑌆𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣𑍋𑌤𑍍𑌤𑌙𑍍𑌗𑌕𑌙𑍍𑌕𑌣𑍀𑌰𑌵𑌸𑍁𑌮𑌾𑌲𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌵𑌹𑍇𑌽𑌹𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍇𑌵𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑌵𑌦𑍍𑌗𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 1

𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌂𑌯𑌮𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌨𑌿𑌜𑍀𑌵𑌃 ।
𑌵𑌿𑌨𑌤𑌾𑌵𑌨𑌵𑌳𑌵𑌦𑍍𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌪𑌹𑍃𑌤𑍍 ॥ 2

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑍁𑌰𑍋𑌃 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑍀𑌤𑌂 𑌵𑌚𑍋𑌽𑌨𑌘𑌮𑍍 ।
𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌮𑌷𑍍𑌟𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌶𑌤𑌂 𑌰𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌤𑍃𑌭𑌾𑌵𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 3

ஶ்ரீந்ருஸிம்ஹஸமாராதீ ஶ்ரீநிதி: ஶ்ரீதயாஶ்ரய: ।
தாந்த: ஶாந்த: ஶாஸ்த்ரதக்ஷ: க்ஷமீ ஸர்வ[illegible]நிதி: ॥ 4

ஸர்வஜ்ஞ: ஸத்யவாக்[illegible] யஶஸ்வீ [illegible] ।
தேஜஸ்வீ [illegible] ॥ 5

விஶிஷ்டாத்வைதஸித்தாந்தவேதாந்தார்த்தவிசாரக: ।
வேதவித்[illegible]ஜ்ஞ: ஶிஷ்யேப்ய: ஶிஷ்யதோஷக்ருச்ச ॥ 6

ஹிதக்ருத்[illegible] ।
கார்யாகார்யவிசாரஜ்ஞ: [illegible] ॥ 7

[illegible] ।
ஸத்யப்ரிய: ஸத்யஶீல: ஸர்வ[illegible] ॥ 8

[illegible] பயஹீநோ[illegible] ।
புண்ய[illegible] ॥ 9

[illegible] ।
[illegible] ॥ 10

[illegible] ।
[illegible] ॥ 11

விஜ்ஞாநதோ [illegible] ।
[illegible] ॥ 12

ப்ரஸந்ந[illegible] ।
ஶ்ரீந்ருஸிம்ஹ[illegible]விநாஶந: ॥ 13

ந்ருஸிம்ஹ[illegible] ந்ருஸிம்ஹா[illegible] ।
க்ருதீ க்ருதஜ்ஞ: [illegible] ॥ 14

[illegible] ।
[illegible] ॥ 15

[illegible] ।
[illegible] ॥ 16

[illegible] ।
[illegible] ॥ 17

पाञ्चरात्ररसाभिज्ञः पञ्चकालपरायणः ।
[illegible] ॥ 18

[illegible] ।
[illegible] ॥ 19

सितयज्ञोपवीतांसः त्रिदण्डपरिमण्डितः ।
काषायवसनोपेतः [illegible] ॥ 20

[illegible] ।
इयं [illegible] ॥ 21

विज्ञानविनयाचार[illegible] ।
[illegible] ॥ 22

इत्थं [illegible] ।
[illegible] ॥ 23

श्रीनृसिंह[illegible] ।
कृता वेङ्कटनाथेन सेयं [illegible] ॥ 24

शुभम् ॥

श्रीः

(3)

[illegible]

[illegible]
[illegible] ।
लक्ष्मीनृसिंह[illegible]—
[illegible] ॥ 1

[illegible]
[illegible] ॥
[illegible]
[illegible] ॥ 2

[illegible]
[illegible] ।

[illegible]
[illegible] ॥ 3

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ 4

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ 5

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ 5

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ 7

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ 8

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ 9

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ 10

𑌤𑌤 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌸𑌰𑍋𑌰𑍁𑌹𑍇 𑌤𑌥𑌾𑌨𑍍𑌤𑍀
𑌵𑌿𑌤𑌤𑌗𑍁𑌣𑍋 𑌵𑌿𑌹𑌰𑍇𑌚𑍍𑌚 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌹𑌂𑌸𑌃 ।
𑌅𑌥 𑌤𑌤 𑌸𑌦𑌸𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑍇𑌚𑌨𑍇𑌨
𑌪𑍍𑌰𑌗𑍁𑌣𑌤𑌰𑌂 𑌪𑌿𑌬𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌦𑌾 𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌮𑌶𑌾𑌕𑌃 ॥ 11

𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑌿𑌲𑌯𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌕𑌾𑌰𑌿-
𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌨𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍁𑌧𑌾 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌰𑌣𑌾𑌵𑌗𑌾𑌃 ।
𑌹𑍃𑌦𑌯𑌤𑌤𑌿𑌵𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌸𑍌𑌖𑍍𑌯𑌵𑌂𑌶𑌂
𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌯𑌿𑌗𑌤𑌾𑌯 𑌕𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌤 ॥ 12

𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑍃𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌶𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 ।
𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌨𑌾𑌥𑍇𑌨 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌾𑌵𑌹𑌮𑍍 ॥ 13

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் யோகக்ஷேமங்களின் நிரை

[ஸ்ரீ. உ.. வே. வித்வான் வங்கீபுரம் நரஸிம்மாசாரியர்]

ந்யாயாதி ஸர்வஶாஸ்த்ரவிவ்ருதௌ ஸ்ரீபாஷ்யகாராயதே
ஸ்ரீமத்பாஷ்யமஹாபாவ விவ்ருதௌ யோ தூதிஸ்தநாம் ஶிராஃ ।
ஸூத்ராணாம் ஶ்ருதிதாபஸேவண நவியள காருண்யாத்ஜாதாயதே
விசேஷதஃ ஶடஜிந்ந்ருஸிம்ஹஸம்யமீந்த்ராக்ரிமம் பாவயே ॥

லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹம் ஸம்ஸேவாஸக்தம் யதீஶ்வரம் தேஶிகநந்தஸூரிம் ।
ஸததாநி நாமாநி ஸநாதநாநி யஃ ஶ்ரேயஸே ஶ்ரேயஸநம் தமீடே ॥

ஸ்ரீமதஹோபில மடதிவ்யாஸ்தானத்தில் 41வது பட்டத்தில் ஸமபிஷிக்தராய் எழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீமத்வேதமார்க ப்ரதிஷ்டாபநாசார்ய பரமஹம்ஸபரிவ்ராஜகாசார்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ர உபயவேதாந்தாசார்ய ஸ்ரீவண் சடகோப ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகனுடைய யோகக்ஷேமங்களின் நிரையைப் பற்றிச் சிறிது இங்கு விசாரிப்போம்.

ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் கீதாபாஷ்யத்தில் யோகக்ஷேமபதத்திற்கு "அப்ராப்தஸ்ய ப்ராப்திர்யோக:, ப்ராப்தஸ்ய பரிரக்ஷணம் க்ஷேம:" என்று வ்யாக்யானம் செய்தருளினர். இதையடியொற்றியே ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாதேசிகனும் வைதிக ஸார்வபௌமரும் "அலப்தலாபோ யோக:, லப்தஸ்ய பரிபாலநம் க்ஷேம:" என்று பர்யாய பதத்தினால் வ்யாக்யானம் செய்தருளினர்கள். இந்தயோகக்ஷேமங்களின் நிரை ஜந்ம, ஜ்ஞாந, பக்தி, ஸம்பத், ஆஸ்தாநயோகக்ஷேமங்கள் முதலிய பேதங்களால் க்ரமேண ப்ரகாசிப்பிக்கப் படுகின்றது.

இந்த நிரையை உற்று நோக்குங்கால் ஸ்ரீ தேசிகனுடைய மங்களத்தில் குமாரதேசிகன் தமது திருத்தகப்பனரிடம் சில குணங்களை அடைவே அடுக்கி ஈடுபட்டிருக்கும் கணக்கிலே யாகின்றது. அவ்விடத்திய குணங்களின் நிரையாவதென்னென்னில், "யோ பாஜ்யோ" என்று தொடங்கி ஐந்து ச்லோகங்களில் ஒவ்வோர் விசேஷத்தையும் ஸகாரணமாய் இட்டு நிரூபிக்கிறார். அதாவது யோக்யாய, ப்ராஜ்ஞாய, ச்ரேஷ்டாய, ஸேவ்யாய, ஹவ்யாய, என்றிம்மாதிரியாக ஸாதித்தருளினர். இதற்கடி யென்னென்னில், முதலில் பால்யத்திலேயே ப்ராசார்யாநுக்ரஹம்

வ்ருத்திஷ்ராவித” இத்யாதியின்படி பெற்றதினால் யோக்யரென்றும், அதற்குப் பிறகு வித்யாக்ரஹணம் செய்ததால் ப்ராஜ்ஞரென்றும், பிறகு பூர்வாசார்ய க்ரந்தத்தை ப்ரவசநம் செய்ததால் ச்ரேஷ்டரென்றும், பிறகு ஸம்ஸ்க்ருதத்திலும் த்ராமிடத்திலுமாக அநேக ப்ரபந்தங்களை எழுதியருளியது மூலமாக ஸேவ்யரென்றும் கீர்த்திலாபபூஜாநிரபேக்ஷதையடியாக பவ்யரானார் என்றும் அனுபவம் இப்புடைகளிலே இருந்ததேயாகும். இது ஓர் புருஷன் முதலில் யோக்யன் என்கிற பெயரோடும் பிறகு ஜ்ஞாநியென்றும் பிறகு அனுஷ்டாநங்களாலும் வைராக்யங்களாலும் ச்ரேஷ்டதை பவ்யதை முதலிய குணங்கள் உடையவனாகவும் இருக்க ப்ராப்தம் என்று ஸூசிப்பிக்கிறது. ஸ்ரீ தேசிகனுக்கு பால்யம் தொடங்கி இந்த குணங்களின் நிரை எப்படி ஏற்படுகிறதோ அதுபோல் இம்மஹானுக்கு பால்யம் தொடங்கி யோகக்ஷேமங்கள் நிரையும் ஜந்ம, ஜ்ஞாந, பக்தி, ஸம்பத் ஸ்தாநாதி பேதங்களினால் க்ரமேண உண்டானதாக வகுக்கப்படுகின்றது.

அதில் ஜந்மக்ருதயோகக்ஷேமங்களை முதலில் நிரூபிப்போம். “ஶுசீநாம் ஶ்ரீமதாம் கேஹே யோகப்ரஷ்டோऽபிஜாயதே” என்கிற கீதாவசனப்படி மஹான்களின் திருக்குலத்தில் அவதரிப்பதென்றால் ஜந்மாந்தர ஸுக்ருதவிசேஷம் இருந்தே தீரவேண்டும் என்பது திண்ணம். இவ்வாசார்யோத்தமரின் பித்ருபிதாமகாதிகள் மஹாச்ரோத்ரியர்களானதால் “ஶ்ரோத்ரியஸ்ய ச அகாமஹதஸ்ய ஸ ஹி ஶ்ரீரம்ருதா ஸதாம்” என்று ஓதிய படியே ஸ்ரீமத்த்வம் உள்ளவர்களாக எழுந்தருளியிருந்த அநந்தஸூரிபுண்டரீகாக்ஷதீக்ஷிதருக்கொப்பானவர்கள் என்பது ப்ரஸித்தம். அத்திருவம்சத்தில் இம்மஹான் தூப்புல் பிள்ளை போல் தோன்றியருளினார்.

இங்கு ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் விஷயமாய் ஓர் ஐதிஹ்யம் நமது ஹ்ருதயத்தில் உலாவுகின்றது. அது பின்வருமாறு—

சில காலத்துக்கு முன் ஓர் ஜ்யௌதிஷிகர் இவ்வாசார்யரத்னத்தின் பூர்வ ஜந்ம வ்ருத்தத்தை வர்ணிக்கும்போது “இம்மஹான் பூர்வ ஜந்மத்தில் ஓர் அரசனாகவிருந்து வேண்டிய தர்மங்களை அனுஷ்டித்திருந்து அந்த ராஜ்யத்தை வெகு காலம் அனுபவிக்கப் போதுமான ஆயுள் மட்டில் இல்லாமல் போனதாகவும் அக்குறை தீருவதற்காகவும் தர்மத்தின் பயனாகவும் ஆசார்ய பீடஸாம்ராஜ்யத்தை அடுத்த ஜன்மத்தில் அனுபவிக்கும்படியான பாக்யம் நேர்ந்தது” என்றபடி.

இப்படி அலப்யமான ஸத்குல ப்ரஸூதி என்பது யோகம். அதற்கு ஒட்டியே ஸதாசாரபரதை இருப்பது. அந்த ஸத்குல ப்ரஸூதிக்கு ஸதாசாரபரதை க்ஷேமம். அதாவது ஸத்குலலாபத்துக்கு “ஆசார: குலமாக்யாதி” என்றபடி ஆசாரபரதை பாலனமாகிறது. இவ்வாசா

ரத்தால்தான் சாஸ்த்ரஜ்ஞனுக்கும் ஏற்றம், “ஆசாரஹீநம் ந புநந்தி வேதா:” என்றன்றோ சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாசாரசீலதை இத்தனை காலமாக அன்றோ அநுவர்த்திக்கிறது அனைவரும் அறிந்ததே.

இது நிற்க, ஜ்ஞாநயோகக்ஷேமத்தை சற்று விசாரிப்போம். ஸதாசார்யர்களிடமிருந்து அலப்யமான ஜ்ஞாநத்தின் லாபம் ஜ்ஞாநயோக மெனப்படுவது. இங்கு அந்த ஜ்ஞாநம் ஸாமாந்யமென்றும் விசேஷமென்றும் இருவகைப்படும். ஸாமான்யஜ்ஞாநமான தர்க்கம்முதலியசாஸ்த்ர ஜந்யஜ்ஞாநத்தை இம்மஹான் பால்யத்தில் தமது ஊரிலே பெரியோர்களிடமும் 40-வது பட்டம் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் திருத்தகப்பனார் முதலிய ஸ்வாமிகளிடத்திலும் அதிகரித்தார்.

ஜகத்ப்ரஸித்தமான ஸ்ரீசடகோப மஹாதேசிகன் திருவடிகளில் இவர் பிதாமஹி ரொம்பவும் சைசவத்தில் இம்மஹானை குளிரக் கடாக்ஷித்தருளும்படி ப்ரார்த்திக்க அந்த மஹாதேசிகனும் வ்ருத்தையின் ப்ரார்த்தனைக்கிணங்கி சாலவும் அனுக்ரஹத்தருளியது ஸ்ரீ தேசிகனுக்கு ப்ராசார்யனை அம்மாள் “ப்ரதிஷ்டாபிதவேதாந்த:” இத்யாதிகளால் தூப்புல் வள்ளலை அனுக்ரஹித்தது போல் ஜாயமானகடாக்ஷத்தினுல் உண்டான இத்தருதியான பாக்யத்திற்கு நிதாநம்.

அந்த காலத்தில் “ஸ்நாஸ” என்று அந்த மஹாதேசிகன் அனுக்ரஹித்ததே மறுபடி பஞ்சஸம்ஸ்காரபூர்வக மஹாமந்த்ரோபதேசத்திற்கும் ஸ்ரீ பாஷ்யாதி க்ரந்தகாலக்ஷேபாத்யந்வயத்துக்கும் ப்ரதாந காரணமாய் பலித்தது. அந்த ஜ்ஞாநம் சாகோபசாகமாய் வளர்ந்து பரிபாலநம் எனப்படும் க்ஷேமத்துக்கு பர்வமடைந்தது. இந்த காலத்துக்கு ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் முன் ஸ்ரீசடகோபயதீந்த்ர மஹாதேசிகன் ஸந்நிதியில் வேதாந்தவித்யாக்ரஹணம் செய்தருளிய காலம் 60வது ஸமாரா யிருக்கலாம், இப்போது அந்த கோஷ்டியை அனுபவிப்பது போலவும் அந்த மஹா தேசிகனுடைய வாக்ஸ்ரீ ஸ்தூல ஸ்தூலாக்ஷரவடிதங்களாகவும் ப்ரதிவாதிகள் நடுநடுங்கிப்போகவுமாயிருக்கும் என்று வர்ணிப்பதைக் கேட்ட நமக்கே ஸாக்ஷாத்கரித்தாற்போலிருக்கிறது. தவிரவும் ஹாநயதிகரணம் ஸேவிக்கும்போது தானும் காலக்ஷேபகோஷ்டியில் அந்வயித்ததாகவும் “ஹாநௌ தூபாயநசப்தசேஷத்வாத் குசாச்சந்தஸ்துத்யுபகாநவத் தது்க்தம்” என்ற ஸூத்ரத்தில் உபாயந சப்தஸ்ய ஹாநி வாக்ய சேஷத்வாத் என்றுப்ரமமற ஸ்ரீ சடகோபமஹாதேசிகன் அர்த்தவர்ணநம் செய்தருளினதை ஸாதிப்பது நாளைக்கும் சிஷ்யர்களின்கண்முனையில் நிற்கிறது. பிறகு அடுத்த பட்டத்தை அலங்கரித்த பரமர்ஷி ஸயூத்யவீநரான ஸ்ரீ அத்திப்பட்டுமஹாதேசிகன் அனுக்ரஹத்திற்கு பரிபூர்ணபாத்ரமாகி ஸ்ரீ பாஷ்ய ரஹஸ்யாதி க்ரந்தசேஷங்களையும் பூர்த்தி செய்து கொண்டு மோக்ஷ

ஸாம்ராஜ்ய ஸாதநமான ஸ்வாத்மரக்ஷாபரத்தை ஸ்ரீ லக்ஷ்மீநரஸிம்ஹன் திருவடிகளில் ஸமர்ப்பித்து விட்டு இன்னும் தமக்கு ஸ்ரீ பாஷ்யார்த் தங்களை த்ருடப்படுத்துவதற்காக தமது ச்வசுரரும் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீநர ஸிம்ஹன் திருவடிகளில் விராய வரிவஸ்யை செய்தருளினவரும் மஹா ப்ரஹ்மவித்க்ரேஸரரான 40-வதுபட்டம் அழகிய சிங்கரின் பித்ருசிஷ்யரு மான ஸ்ரீ ராமபத்ராசார்ய ஸ்வாமி திருவடிகளில் சிந்தனை செய்து அடி யோங்களுடைய ஹா மயெயத்தினால் ஜ்ஞாநத்தை பரிபாலித்துக் கொண்ட னர்.

காலக்ஷேபங்கள் செய்தருளிய பிறகு தனது ஸ்ரீக்ராமம் காரகுருச்சிக்கு எழுந்தருளி அச்சித்ரபஞ்சகாலபராயணராய் எழுந்தருளி யிருக்கும்போது திருவடிகளில் அணுகின புத்ரப்ரப்ருதி களான முதலிகளுக்கு சாஸ்த்ரப்ரதாநம் செய்தருளுவதும் செவ்வல் ஸ்ரீ. உப. வே. கோபாலாசார் ஸ்வாமிமுதலான மஹான்கள் எழுந்தருளும் காலத்திலும், நமது ஸன்னிதி 40-வது பட்டத்தில் மூர்த்தாபிஷிக்தராய் எழுந்தருளி அலங்கரித்த ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் பூர்வாச்ரமத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கும்போதும் "ஸவொஷாஶுஸம் விஶ்வஸதி ஶூஹுஸ:" என்கிற கணக்கிலே ப்ரஹ்ம வித்யாவிசாரம் செய்தருளுவதுமாக தமது மாஹாஸ்ரம தர்மங்களையனுஷ்டித்து வந்தார்.

இதற்கு நிதர்சநமாக ஜிஜ்ஞாஸாதிகரணத்தில் மஹாஸித்தாந்தத் தில் "ஸஶ்வ நாஶ நாஸ்ஸம்வியொஜவி காஶா நவஹிணா: வுதீதாவெஷு ஷவிஷயா நவி காஶா நவஹிணாநு வுகாஶய ஜீதிதெ வ ஸவெ காஶா நவஹிணா நித்ஸாஸ்ஸ:" என்னும் பங்க்தியில் செவ்வல் ஸ்வாமியிடம் தாம் ஸந்தேஹமாய் கேட்டதாகவும் அதாவது அநுமாநம் பூதபவிஷ்ய த்விஷயகமாகவுமாகலாமே; கடஜிஹ விஷயநித்ஸதா ஸாஜெதெ என்று கேட அதற்கு அந்தஸ்வாமி அதீதகஶா நாமதகங்கள் ஆபேக்ஷிகங்கள், அநுமாநஸம்வித், நித்யமாகில் ததபேக்ஷயா அதீதத்வா நாகதத்வாதிகள் ஸாதிக்க முடியமாட்டா வென்றும் விஷயங்களுக்கும் நித்யத்வம் வரத்தெரியும் என்றும் ஸமாதானம் ஸாதித்தும் அதற்குமேல் கல்பாந்தரம் ச்ருத ப்ரகாசிகையில் இருப்பதை மறுபடி விசாரித்ததாகவும் அந்த ஸ்வாமி ஸ்ரீ பாஷ்ய ஸித்தாந்தத்தில் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கருக்கு ப்ரவேசவிசேஷத்தை மிகவும் கொண்டாடினவிஷயமும் இது போன்ற பஹு விசாரங்கள் நடந்த ப்ரக்ரியையை அவ்வோ அவஸரங்களில் ஸரஸ மாய் ஸாதிப்பதும் இப்போது காலக்ஷேப கோஷ்டியில் இருந்த திருவடி களுக்கு அதிரோஹிதம்.

மேலும் இப்புடைகளில் கடிநமான பாவரூபாஜ்ஞாநாநுமாந, தத்க ண்டந, மித்யாத்வபரிஷ்காராதி, ப்ரகரணங்களில், இப்போது இருக்கும்

எண்பத்திநாலு திருநக்ஷத்திரத்திலும் "யாவா ஸ்யாச ஸாயு யாவா ய்யாயகு:" என்கிறபடியே யௌவநம் வந்ததுபோல் அத்யுத்ஸாஹத்தோடும் லளித லளிதமான வசநசைலியாலும் லௌகிக த்ருஷ்டாந்தத்திலும் கேட்பவர்மனத்தில் ஸுகமாக சாஸ்த்ரார்த்தத்தை உபபாதித்து ஏற்றுவது அகிலவித்வஜ்ஜநஹ்ருதயங்கமம் என்பதற்கு ஐயமில்லை. இதுவுமோர் ஜ்ஞாந க்ஷேமத்தின், கவடாகும். "வாத ஜ்ஞாநம்" என்றபடி ப்ரவசநமே பரிபாலநத்தில் ப்ரதாநம், பாஷ்யத்தை வாசித்து பிரவர்த்திப்பித்தல், என்கிற ஸ்ரீ ஸூக்திப்ரகாரம் ப்ரதாந கைங்கர்யமுமாம். மேலும் சததூஷண்யாதிகளை அந்வயித்துகால க்ஷேபம் ஸாதிக்கும்போது ஸித்தாந்தத்தில் தெளிவு வாங்மனஸாகோசரம். ஆனதுபற்றியே முன் சொன்ன அவதார யோகத்துக்கு கூஉளவஉ ஹவிஷ்ஷி என்று தொடங்கி தாஉவணீ நீயதூ என்று சொல்லியபடி மஹாவதார ஸ்தலத்தில் அவதரித்தது குறிப்பாகிறதென்று இங்கு ஸூசிக்கப்படுகிறது. இப்படிக்கு "சுவாராரௌவ விதூா விதிா ஸாயிஷ்ம ப்ராவக" என்றபடி ஜ்ஞாநலாபமும் பூர்வாச்ரமம் தொடங்கி துர்யாச்ரமம் வரை ப்ரவசந ரூபமான க்ஷேமமும் சற்று விசாரிக்கப்பட்டது.

இனி பக்தியின் யோகக்ஷேமத்தை நிரூபிப்போம்.

முன்சொல்லிய ஞாநம் ஸாமாந்யவிசேஷபேதேந பிரித்து "தஜ்ஞாந ஜ்ஞாநதொ நூஉகூ" என்கிறபடியே விசேஷஞானத்தை பரக்கப்பேசியதால் அந்த ஞானத்திற்கு பக்தியும் கூடியிருப்பது ஹேநீ: வாரொஉ: என்னும்படி இருக்கிறது.

பக்தி என்பது மஹநீயர்களிடத்தில் வைக்கும் ப்ரீதியாகிறது இந்த பக்தி பகவத்பக்தி ஆசார்யபக்தி பாகவதபக்தி என்று இவ்வாறாக பல வகையாகிறது. இவ்வாசார்யோத்தமருக்கு பகவத் பக்தி என்பது ஸ்தாநத்திற்கு எழுந்தருளிய பிறகு தாஸ்ய நாமம் வைத்துக் கொள்ளும்போது இதுகாறும் அபரிசீலித பகவந்நாமகடிதமாக திருநாமம் வைத்துக்கொண்டதுமோர்குறிப்பு. மேலும் ஸ வாஉகாஸ்ாரம் பூயம் நிவெஷ்ா என்றதுபோல் எந்த வஸ்துவைக் கண்டாலும் நம் லக்ஷ்மீநரஸிம்மனுக்கென்றும் எந்த திவ்யதேசத்து எம்பெருமானை மங்களாசாஸனம் செய்தபோதிலும் ஸ்ரீ நரஸிம்மனுக்கே சேர்ந்ததென்றும் திரும்பிவந்து லக்ஷ்மீநரஸிம்ஹனை ஸேவித்துவிட்டு பிறகு ஆச்ரமாநுகுணகார்யம் பார்ப்பதுமாகும். இப்படி பகவத் பக்திக்குமேல் ஆசார்யபக்தியாகிறது. இதற்கு நிதர்சநமாக பூர்வாச்ரமத்திலேயேஇரண்டு குமாரர்களுக்கு சடகோபன்என்றும் சடகோபராமாநுஜன் என்றும் நாமகரணம் செய்ததும் "ஹெஷ: கீத நாகுஸ்ஷீ: பூாஜிாஸுவீக" என்றபடி மத்தகத்திடைக்கைகளைக்கூப்பி நாமகீர்த்தனம் பண்ணுவதுமா யிருப்பது. அதோடு திருவெவ்வுளூர் ப்ருந்தாவநம் ஸ்ரீ ஆதிவண் சடகோபயதீந்த்ர மஹாதேசிகன் ஸன்னிதி,

வெள்ளிமண்டபம் முதலிய இடங்களில் திவ்யமங்களவிக்ரஹங்களை ஏறியருளப்பண்ணி ஆராதித்து வருவதோடு ஸ்ரீராகவன் ஸன்னிதி திருத்தேர் முதலிய தகுந்த அவசரங்களில் கண்டாபதமாய் மங்களாசாஸநம் செய்விப்பித்து ஆநந்திப்பது அனைவரும் அறிந்த விஷயமே. இதுபோல ஆசார்ய விஷயத்தில் பக்தி நாநாவிதமாக அனுஷ்டித்திருப்பது மூலமாய் ஆசார்ய பக்தி செய்வதென்றால் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர்தான் கநிஷ்டிகாதிஷ்டிதர் என்று அனேகரின் தீர்மானம். இப்படி அநுஷ்டிப்பது மூலமாய் "யாநந்யநவஹ்யாநி கஉசாணி தாநி வெவிதவ்யாநி" என்கிற ரீதியாலே ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் பக்திபரீவாஹம், அதாவது பக்தியின் க்ஷேமம் எனப்படும் பக்தி பரிபாலநம் சிஷ்யர்கள் வரை ஏறி சிஷ்யர் ஸ்வாசார்ய விஷயத்திலும் இது போன்ற விக்ரஹ ப்ரதிஷ்டாதிகள் செய்து வைத்து ஆராதித்து ஸேவிக்கவேண்டும் என்னும் அவாவினால் லீலாவிபூதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் போதே எழுந்தருளப் பண்ணுவது சாஸ்த்ரீயமா என்று விசாரித்து, "ஜீவதாஂ வா வஹ்ய ஜீவதாஂ" என்றிருப்பதால் சாஸ்த்ரீயம் தான் என்று சாஸ்த்ரஜ்ஞர்களாலும் ஐதிஹ்யங்களாலும் உணர்ந்து ஸ்ரீரங்கம் முதலிய திவ்யதேசங்களிலே ப்ரதிஷ்டை செய்து வைத்தார்கள். இப்படிக்கு பக்தியின் லப்தபரிபாலநம் எனப்படும் க்ஷேமம் ஆசார்ய விஷயத்தில் இருப்பதோடு தனது திருவடிகளில் ஆச்ரயித்த முதலிகளுக்கு பரஸமர்ப்பணம் செய்து வைக்குங்கால், ஆஜந்ம மூர்க்கனுள்ளிட்டோருக்கும் க்ருபயா ஸாரதமமான ஸம்ப்ரதாயார்த்தத்தை உபதேசித்து பகவத்ஸந்நிதியிலும் ஆசார்யஸன்னிதியிலும் ப்ரயோகங்களை சொல்லி வைத்து தமது ச்ரமங்களை அநாலோசித்து பக்தியை ஆவிஷ்கரித்து உபாயாநுஷ்டாநம் செய்து வைக்கும் வைகரீ கிட்ட இருந்து அனுபவித்த மஹா ப்ராஜ்ஞர்களுக்கே நிலமாகும். இதனால் ஞாந பக்தி இரண்டினுடைய யோகக்ஷேமமும் ஸுவிசதமாகிறது. இப்படிக்கு ஆசார்ய பக்தி பரீவாஹம், தாம் அனுபவிப்பதோடும் பின்னுள்ளாரும் எக்காலமும் அனுபவிக்கும்படி தமக்கு திருவிலச்சினை, ஆத்ம ரக்ஷா பரார்ப்பணம், ப்ரேஷமந்த்ரோபதேச பூர்வக ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹ விபூதி, இதுகளை அனுக்ரஹித்த ஆசார்யோத்தமர் மூவருக்கும் திவ்ய மங்கள விக்ரஹம் எழுந்தருளப் பண்ணி ஆராதித்து ஆநந்திப்பதினாலும் ஸுவிசதம். இப்படிக்கே பாகவதர்களிடத்திலும் பக்தி யென்பதற்கு நிதர்சநமாக இதுவரை ஒரு பாகவதரையும் நோகப் பேசியதல்லாததோடும் லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹன் திருவுள்ளம் உகக்கும்படி ப்ராப்த காலத்தில் ஸம்பாவனைகளை பாத்ரமறிந்து செய்வதேயாகும். ஆர்த்ராபராதிகளிடமும் "தவெஹ்ஷஇதி யிஹெதுபாவஹ்யவகாரீ" என்ற கணக்கில் குணங்கொள்வதையும் இத்தோடு கோர்க்கத் தகும். மேலும் பகவதாசார்ய பக்திக்கு பரீவாஹமாக நரஸிம்ஹத்யாநஸோபாநம், ஆசார்ய திநசர்யை, முதலிய க்ரந்த நிர்மாணமும் ஜ்ஞாநத்துக்கும் சேர க்ஷேமமெனும் பரிபாலநமென்பது ஸ்பஷ்டம்.

இனிஸம்பத்யோகக்ஷேமத்தை விசாரிப்போம். இம்மஹான்பூர்வாச்ரமத்தில் "ஷூயஜெ்ஷு விவாஶஃ கஷூிஜ கஷூிஉஷூ தஸெரா வ்யுயஃ" என்றபடி சேமித்து பகவத் பாகவதாராதநங்களை குறைவற நடத்தியதோடும் ஷட்கர்ம நிரததை ப்ராஹ்மணனுக்கு சாஸ்த்ரோக்தமா யிருந்தபோதிலும் "உஜெஹுஸ்ஹு வுதிஶ ஹஃ" என்றபடியே அதிபீஷணமான ப்ரதிக்ரஹ லேசமும் இல்லாதபடியே பகவத் பாகவதா சார்ய பாதோதகத்திற்கும் ஸ்ரீபாஷ்யாதி ஸ்ரீ கோசங்களுக்குமே ஏந்துகின்ற கையோடும் அபரப்ரேஷ்யதையோடும் க்ருஹஸ்த தர்மம் அநுஷ்டித்துவந்தது ஜகதீதலவிக்யாதம். பிறகு ஆச்ரமஸ்வீகாராநந்தரம் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீநரஸிம்ஹ திவ்யாஸ்தாநத்தில் துந்துபி வருஷம் தைமாஸத்தில் எழுந்தருளியது முதல் இதுவரை அந்த விபூதிக்கும் ஸம்ப்ரதாய ப்ரவசநங்களுக்கும் முன் பூர்வாசார்யாள் திருவுள்ளம் உகக்கும்படி "ஷூயஜெ்ஷு" என்ற கணக்கிலேயே அனேக க்ராம பரிபாலனமும் அநேக மடநிர்மாணமும் அநேக திவ்ய தேசங்களில் கைங்கர்யங்களும் பூஷணாதிஸமர்ப்பணமும் குறைவற அனுஷ்டித்து வருவது பண்டிதபாமரஸாதாரண்யேந அறிந்த விஷயம். இங்கு சொல்லப்பட்ட ஸம்பத்யோகக்ஷேமங்கள் ஸ்தானத்தின் யோகக்ஷேமத்துக்கும் சேர ஒக்கும் என்றது கண்டுகொள்வது. இதோடு ஸ்தானத்தில் ஏள்ளினது முதல் தமது ஆச்ரமதர்மாநுஷ்டாநங்களைச் சரிவர அநுஷ்டித்தும் அபிநிவேசலேசமும் இல்லாமல் இருப்பதே நைஸ்ப்ருஹ்யமுடைமையைக் காட்டுகிறது. இது விஷயம் அந்தரங்க கைங்கர்யபரர்களுக்கு நன்றாய் நிலமாகும்.

இப்படிக்கு எல்லாப் பெருமையும் வாய்ந்த மஹான் 40-வது பட்டத்தில் மூர்த்தாபிஷிக்தரான ஸ்ரீமத்வேதமார்கேத்யாதி விசிஷ்டஸம்ப்ரஸித்த ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் பரிபூர்ண கடாக்ஷத்திஞல் "கதுஸ்ரஹு ஸஉஹூஶெத" என்றும் இங்கே திரிந்தேர்க்கிழுக்குற் றென் என்றபடியும் "ஸஷஹெ வாநூயாதி" என்றபடியும் பரிபூர்ண லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹாநுபவஜநிதாமந்தாநந்த ஸந்தோஹங்களை அடைவதற்கே, ஆநந்த வருஷத்தில் அதிலும் "ஓஸாநாං ஓாஶஹுஸீஷஹுஃ" என்றபடி மார்கழிமீ காமதேநுவின் முற்குளம்படியில் (வஹிவஹுஹெூாஷ்வாஜ) அவதரித்ததும், ஸ்தானத்திற்கு எழுந்தருளுங் காலத்தில் ஜயதுந்துபி வாத்யத்தோடு எழுந்தருளிஞர் என்று தோத்த துந்துபி வருஷத்தில் ஸ்தாநத்தில் மூர்த்தாபிஷிக்தரானதும் ஸூசகங்களாக முன்னமே ஏற்பட்டு விட்டதென்று எனது சிற்றறிவிற்கு விஷயமாகிறது.

இப்படிக்கு அனேக விதமான யோகக்ஷேமங்கள் ஸ்ரீமத்வேதமார்கேத்யாதி விசிஷ்ட ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் விஷயத்தில் இருக்கச் செய்தேயும் ஏதோ எனக்கெட்டினவரை, "நாஸிஂஹிக கஶவஹுதஃ ஶஸஷிகஸ" என்கிற

ஆசார்ய மங்களம்

கணக்கிலே அடியேனால் அவதாரஞாந, பக்தி, ஸம்பத், ஆஸ்தாநம், முதலிய துகளுடைய யோகக்ஷேமங்கள் நிரூபிக்கப் பட்டன. இதுகளில் அநுக்தி துருக்திகளை க்ஷமித்து ஆசார்ய குணபூஷணம் பாஷணம் ந: என்று அடியேனை அநுக்ரஹிக்கும்படி மஹான்களை ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ ஸஞ்ஜீவ்ய ஶ்ரீராமாநுஜயோகிந: ।
ஶரணாகதரக்ஷாயை ந்ருஸிம்ஹாய யதீந்த்ராய தே நம: ॥

ஸ்ரீ:

(2)

ஆசார்ய மங்களம்

ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநவைராக்யஸம்பத்பி: ஸம்பதாம் நிதி: ।
லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹஸஞ்ஜீவ: ஸ ஜயதாத் யதீஶ்வர: ॥ 1

ஆநந்தநிலயே ஶாஸ்த்ரே ஶ்ரீவைஷ்ணவஸபாபதி: ।
ஸாரஜ்ஞ ஸுதியாம் ஸ்ரீஶா பவதீர்த்தாய மங்களம் ॥ 2

க்ருஷ்ணேந்த்ரகாண்டே ஶ்ரீமத்வாஸுதேவார்ய தத்த்வ: ।
வேதாந்தயுக்தீர்த்தாந்த ஸத்ஸு இதி ஸத்ஸார்யாய மங்களம் ॥ 3

தார்க்ஷ்யதார்க்ஷ்யவஹாதீஶ யதிராஜ: ஸமுத்பூஷயா ।
ஸத்ய: ஶ்ரீரங்க ஸஞ்ஜாதகோஶே ஸஹதே மங்களம் ॥ 4

மஹாதீர்த்தே ஶ்ரீநிதயே ய வித்யாதத்வதீர்த்த வாதயே ।
யஸ்ய நாவாசார்யஸேவாஸ ஸ்ரீவாஸ தஸ்ய மங்களம் ॥ 5

வ்யாதஸ்ரீமத்ஸாராதியோகீஶ: காருண்யாஶ்ரய: ।
யம் ஸேஶவேத நுஜய ராஜ வயதாஸ்தி மங்களம் ॥ 6

ஸ்ரீஶாரீஶாராதிராமாநுஜயோகிந: ।
க்ருத்தீ: ஸதாம் மதா யோகஸ்ததோஷ்ண ப்ராப்யாய மங்களம் ॥ 7

ஶாரீவாக்ஜ்ஞாயாயாம் ஸ்ரீபாஷ்யார்த்தவிவக்ஷயா ।
பாஷ்யகாரோ வதீந்த்ரோ ஸ்வ நித்யந்தேஜஸ்வ க்ஷாத்யாய மங்களம் ॥ 8

ஸ்ரீரங்கேஶஶ்ஶஶராதியதீந்த்ர மஹிதேந ।
நியந்த்ருத்: ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹேந ய: ஸ்தாஸ்தேநஸ்ய மங்களம் ॥ 9

[illegible] ।
[illegible] ॥ 10

[illegible] ।
[illegible] ॥ 11

[illegible] ।
[illegible] ॥ 12

[illegible] ।
[illegible] ॥ 13

[illegible] ।
[illegible] ॥ 14

[illegible] ।
[illegible] ॥ 15

[illegible] ।
[illegible] ॥ 16

[illegible] ।
[illegible] ॥ 17

[illegible] ।
[illegible] ॥ 18

[illegible] ।
[illegible] ॥ 19

[illegible] ।
[illegible] ॥ 20

[illegible] ।
[illegible] ॥ 21

[illegible] ।
[illegible] ॥ 22

[illegible] ।
[illegible] ॥ 23

𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌤𑍁 𑌨𑍈𑌕𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌾𑌶𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌚𑌾𑌰𑍁 ।
𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂𑌗𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑍍 ॥ 25

𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌂 𑌭𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑍍 ॥ 26

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑌦𑌃 𑌶𑌿𑌶𑌿𑌰𑌾𑌨𑌾𑌹𑌵𑌃 𑌸𑌾𑌮𑌨𑌾𑌥𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌨𑍀𑌯𑌕𑌃 ।
𑌕𑌮𑌲𑌾𑌨𑌰𑌸𑌿𑌂𑌹𑌶𑍌𑌰𑌿𑌯𑌶𑍀𑌲𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌯𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌯𑌾 ॥ 27
𑌸𑌾𑌰𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌸𑌦𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌲𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃𑌶𑍇𑌵𑌰𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌮𑍍 ॥ 28

𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑍍

---

(3)

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃

𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌃

𑌨𑌮𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌰𑌹𑌰𑌿𑌶𑍌𑌰𑌿𑌯𑌤𑌿𑌰𑌾𑌜𑌾𑌯 𑌤𑍇 ।
𑌦𑌯𑌾𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑌯𑌦𑌾𑌯𑌿𑌨𑍇 ॥

𑌜𑌯 𑌜𑌯 𑌯𑌤𑌿𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯 𑌯𑌾𑌮𑍁𑌨𑌾𑌯𑍀𑌕𑍋𑌟𑌿𑌸𑌂𑌯𑌦𑍇 𑌵𑌿𑌹𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌸𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍌𑌶𑍀𑌲𑍍𑌯𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌲𑍍𑌯𑌸𑍌𑌲𑌭𑍍𑌯𑌮𑌾𑌧𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌗𑍁𑌣𑌗𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌕𑌰𑌵𑍈𑌭𑌵𑌸𑌾𑌗𑌰𑌾𑌯𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌪𑌦𑍍𑌮𑌯𑍋𑌰𑍍𑌸𑌮𑍍𑌸𑌾𑌰𑌤𑌾𑌪𑍋𑌪𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇 ॥

𑌨𑌿𑌤𑌿𑌤𑌿𑌰𑍀𑌯𑌮𑍍𑌲𑌾𑌨 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌾𑌯 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑌸𑌂𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌾𑌶𑍀𑌲𑌮𑌕𑌾𑌰𑌾𑌲𑌮𑌪𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌦𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑌂𑌚𑌾𑌲𑌾𑌚𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌚𑌾𑌚𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑍇𑌣 𑌪𑍀𑌚𑌾𑌪𑌾𑌚𑌲𑌾𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌰𑌾𑌜𑌾𑌯 𑌤𑍇 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑌤 𑌯𑌤𑌿𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌮𑌾𑌜𑌾𑌨𑌶𑌾𑌲𑌂 𑌕𑌨𑌕𑌵𑌲𑌯𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍋𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌤𑍍𑌪𑌞𑍍𑌚𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌞𑍍𑌚𑌪𑌰𑍍𑌣𑌾𑌵𑌤𑌂𑌸𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍀𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑍇𑌵 𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑍇𑌶𑌃 𑌸𑌦𑌾𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌨𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑌿𑌂𑌹𑌂 𑌨𑌯𑌨𑌂 𑌹𑌵𑌾𑌨𑍍𑌦𑍇𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌨𑌾𑌃 ॥

ஶ்ரீமச்ச்ரீவண்ஶடகோபயதீந்த்ரஸிம்ஹாஸநே ஸம்ஸ்திதோ யஃ ஶ்ரீமத்
வேதாந்தகாரோ யதிவரஸஹிதோ, நரஸிம்ஹஸ்த்வதீயஃ ஶ்ரீநிவாஸதேவஃ
ஸேவ்யமாநஸ்ஸதா ப்ருந்தாவநாஶ்ரிதோ யஃ ஶரண்யாநாம் ஸதா
ண்யாஶ்ரிதாநாம் ஶரண்யாஶ்ரயஸ்தம் ஹ்ருதயே நஃ ॥ 1

ஶேஷாத்ரிநாதஶரணாகத நாதஶரணாஃ ஶ்ரீமத்வாஶரணீயஃ ।
யதிஸம்ராட் ஸம்ஶோபதே யஸ்ய ஸதா தேவதாதி ஸம்ஸேவிதஃ ॥ 2
ஸம்ஶீல நரஸிம்ஹேந யதிஸம்ராடஸ்ய ஜ்ஞகஃ ।
நரஸிம்ஹஸ்ய தோஷாய ரக்ஷிதோ ராஜதாம் ஹரிஃ ॥ 3

॥ ஶ்ரீ: ॥

குருஸூக்தி பரீவாஹ:

[ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான். சிரோமணி தேவனூர் விளாகம்
ம்மாசார்யர்]

ப்ரயாது நிஜஸம்ப்ரதாயதுர்யம்
ப்ரதித: ஶ்ரீந்ருஸிம்ஹஸூரிவர்ய:
குருராஜாநுக்ருஹ்ய ஸர்வஹஸ்தாத்
ஸவிதே வஸதிம்விதேஷ ஸஹ்யஜாயா: ॥ 1

ஶ்ருதிபோதய ஜுஷ்டபக்ஷ பக்ஷ-
ப்ரதிபாதித தத்த்வஸஞ்ஜ்ஞ தத்த்வநிஷ்ட: ।
நிகமாந்தகுரோ: ப்ரபாவமந்து
நியதம் பாலயதி ஸ்வஶிஷ்யகோடீ: ॥ 2

ஹயஹயபரிதத்த்வாந்து பாஷ்யாந்து ஶ்லோகஸூக்தைர்
ப்ரபவநவியயா ஸ்வாந்து ப்ராபயந்து பஞ்சிதகம் ।
ஸகலவியநயஜ்ஞ: ஸஞ்சயஸ்தம் ஸதா ஶ்ரீ—
நாராயணஶம்பந்நாய ஸந்நே யோகிவர்ய: ॥ 3

ய: ஶ்ரீக்ருஷ்ணயோகிவர்யமணிதி
வ்யாபாரநகாமே ஹ்ருதம்
ரம்யை: ஶ்ரோத்ருதநோஹரைர்
ஸாபவஸாம் பரிபோஷதத்ஹாநலீ ।
கமர்ந்து ஸ்வாபயதி ஸ்வயம் கருணயா
ஶிஷ்யாஞ்சரஜ்ஞ ஸர்வம்
ஸ ஶ்ரீந்ருஸிம்ஹகாரிஜநிதிர்
ஶ்ரேயோ விதநோது ஸததம் ॥ 4

ரஜ்ஞாயிஶஶபரிஸம்யதிதந்த்ரஶா ஸம்ப்ரேக்ஷிதஸ்வாதம்
தத்ஜீதி நயாதிவ ஸ்வயமேஹாஸங்க்யா ஸமந்தம் தத ।
யாதெ யாத கூரள யத்யதயயா யாதோஸூதி ஸஞ்சிதம்
ரம்காயிஶஶபரிதாந்ருஹரிகாயர்தோக்தாக்தவள தள ஹமெஜ ॥ 5

கநவாயசா ந்ருஹரிவாஹவஸம்ஸ்ரயம்
கஸிதொதாஷ்வெ ணூசவவீதிநம் ஶராஷ் ।
கஶயெ ஜயாக்ருஹஷ்ரஹயம் திருஷ்ணீநம்
ஹ்ருஹயெ ரசாந்ருஹரிகாரிஜம் சநிஷ் ॥ 6

கசநா நரஸிம்ஹகாரிஜெந
சநிவயெண விஹாதி ஹாரதஶ்யா ।
சஹதீ ஶரவத்க்திரஜ்ஜ்வஶா ஸா
சஹநீயாதிஶோரிவஶவிகா நஃ ॥ 7

கஹிஶச்ரு சாந்ருஹரிகாரிஜம் சநிம்
ஸவஸிஙவொதசநவம் க்ஷசாநியிஷ் ।
ஸஸவெந ஶுஷஹிததக்ஷவஸயஃ
ஞஸவஞ்சி சாந்ருஹரிவாஹவஜநெ ॥ 8

விநிவதயிதம் விரஸவஶாநு
கவி ஜாதம் ஸஹயா ஹ்ருஷீஷ ஸஜாநு ।
கஹியாவதி யொ ஹரிம் ஷ்வவெஜ்ருஃ
கஶயெ ஸ்ரீநரஸிம்ஹகாரிஜாதஷ் ॥ 9

ககஊக்ஷசாந்ருஹரிகாரிஜம் ஶதா
ஹ்ருதிவாஹஹரவயவதிநீ ஷ்ஸதிஃ ।
ஶரஸக்திஸாரவரிவாஹரவிணீ
ஷ்ஷதாம் ரசாந்ருஹரிவாக் ஸசகஷிதா ॥ 10

ஸ்ரீ:

சிங்கப்பிரானும் அவனை யாராதிக்கும் ஆசார்யர்களும்

[ஸ்ரீ. உ. வே. திருக்கோட்டியூர் வித்வான் ஸௌம்யநாராயணா சார்யர்.]

லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ தவ பாதஸரோஜயுக்மே
ஸ்நேஹாத் ப்ரபத்திநிரதாந் அபிரக்ஷிவத்ய ।
ஶ்ரீஶடாரியதிராஜவரவரமுநீந்த்ரே ச
ஸாகம் ஶ்ரீயஹ்ருதயம் த்ருஶ்யதாம் ஶ்ருதிஷு ॥

லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ ஶ்ருங்கீந்த்ரதீர்த்தே ந்யஸிகோதத: ।
யத்ர நாகேஶ்வராம் வ்ரதாஶ்ச ஜயகாயஸேவா: ॥

அங்கண் ஞாலமஞ்ச வங்கோராளரியாயவுணன்
பொங்க வாகம் வள்ளுகிரால் போழ்ந்த புனிதனிடம்
பைங்கண்ணானைக் கொம்புகொண்டு பத்திமையாலடிக்கீழ்
செங்கணாளி யிட்டிறைஞ்சும் சிங்க வேழ்குன்றமே.

அம்—அழகிய, கண்—இடங்களையுடைய, ஞாலம்—பூமியானது, அஞ்ச—(ஹிரண்ய பீடையால் ரக்ஷகாந்தரமற்று) அச்சப்படுங்காலத்தில், அங்கு அதே தேச காலத்திலேயே, ஓர்—ஒப்பில்லாததான, அன்றிக்கே ஒரு திருமேனியிலொன்றாகச்சேர்ந்த, ஆளரியாய்—நரங்கலந்த சிங்கமாய் அவதரித்து, அவுணன்—ஹிரண்யன், பொங்க—கிளம்பி எதிர்த்துவர, ஆகம்—அவன் சரீரத்தை, வள்ளுகிரால்—கூர்மையுள்ள நகங்களால், போழ்ந்த—பிளந்த, புனிதன்—பாவசுத்தியுடைய, அன்றிக்கே, பாவநனான பரமாத்மாவுக்கு, இடம்—நித்யவாஸ ஸ்தாநமாயிருப்பது, பைங்கண்—பசைப்பு நிறமுள்ள கண்ணுடைய, ஆனை—கஜத்தினுடைய, கொம்பு—தந்தத்தை, கொண்டு—பிடுங்கிக்கொண்டுவந்து, பத்திமையால்—பக்தியால், அடிக்கீழ்—திருவடியின் கீழ் ப்ரதேசத்தில், செங்கண்—சிவந்த கண்ணையுடைய—செவ்விய கண்ணையுடைய என்னுமாம், ஆளி—ஸிம்ஹமானது, இட்டு—ஸமர்ப்பித்து, இறைஞ்சும்—ஆச்ரயிக்கும் நிலமான, சிங்க

வேழ் குன்றமே—இத்திருமலைதான். ஞாலமஞ்ச ஆளரியாய் (பார்க்கும் பார்வையிலோ, த்வநியாத்ரத்திலோ, ஸ்ம்ருதிமாத்திரத்திலோ) உலகம் பயப்படும்படி நரஸிம்ஹமாகவவதரித்து என்னவுமாம்.

இப்பாட்டில் முன்பாதி தெள்ளியசிங்கமாகிய தேவின்திறம் தெளிவிக்கிறது. பின்பாதி இப்பெருமாள் பேர்வாய்ந்த பெரியோரின் பெருமை பேசுகிறது. அங்கண்—ஸர்வேச்வரனும் அவனடியாரும் சேர்ந்து வாஸூராநூஹவாஸவாஸவஸராய் வாஸோநூஹஸிதராய் வாழக்கடவ பலவிடங்கள் இஞ்ஞாலத்திலுள்ளன. பூங்காவில் பூக்களை நீக்கிப் பொறி சிதறு மங்கியைப் புகவிட்டாப்போலே அநுபவரஸம் கிண்ணகமெடுத்துப் பெரியோருகக்கவேண்டு மிடங்களில் அச்சமுமழுகையும் புகவிட்டானுயிற்று. இஞ்ஞாலந்தான் பகவதநுபவத்திற்காக வேற்பட்டதென்றிருக்கிறார். இவர்களுக்கு அச்சமாவது பகவச்சேஷமான ஆத்ம வஸ்துவை பகவத் த்வேஷிகள் பலாத்காரத்தால் தமக்கடிமையாக்கில் செய்வதென் என்கிற பயம். இதிறே இவர்களுக்கு பயஸ்தானம். திருவடி தன் நாமம் மறந்தும் புறம் தொழமாட்டாரே. ஸூநஹாராஜ்யவஹாரஷயக்ஷ ஞளகிஷ ஜநபயம் விவக்ஷித மாகவுமாம். அங்கு—ஆச்ரிதர்களுக்கு அச்சம் விளையும்படி அதர்மம் மேலிடுங்காலமும் தேசமுமேயாயிற்று இவனவதரிக்க காலமும் தேசமும். யதா யதா ஹி யஜ்ஸ்ய ஸூநி ஹவதி ஹாரத। அஜுக்ஷாநயஜஸ்ய தஜாஸூநம் ஸ்ருஜாஜ்யஹம்॥ அங்கப்பொழுதே யவன் வீயத்தோன்றிய வென் சிங்கப் பிரான். அன்றிக்கே, அங்கண் ஞாலமஞ்ச—ப்ரஹ்லாதன் மேலிருந்த ப்ரேமம் சத்துருவின் பேரில் கோபமாய் பரிணமித்து விரோதியினளவின்றி விம்மி நிற்கையாலே விவியஹொமஸூநம் பெற்ற வெயொஜவர்களும் விளைவதறியாமல் நடுநடுங்கும்படியாக. இது ஷீஷணக்ஷவிவரணம். அங்கு—ப்ரஹ்லாதன் ப்ரதிஜ்ஞா ஸமகாலத்திலென்னவுமாம். ஓர்—இதற்கு முன் இப்படியொரு வஸ்துவை யொருவரும் கண்டதில்லை. ‘ஸவ் விஜக்ஷணம் ஜஹாவிஷ்ப்ழ’ உலகத்திலுள்ள ஒரு பொருளாலும் தனக்கு உபத்ரவம் உண்டாகாதபடி வரம் பெற்று இருமாந்திருந்தான் ஸர்வேச்வரனது ஸர்வசக்தித்வ மறியாமையாலே. ஆனது பற்றி ஆபூர்வரூப பரிக்ரஹம் பண்ணவேண்டிற்று. நரங் கலந்த சிங்கமாம்போது ஸிதாக்ஷீரந்யாயத்தாலே விஜக்ஷணாஜுஸஜுஜத்தாலுண்டான ஹொமஹ்யதாதிஶயம் விவக்ஷிதமாகவுமாம். இது ஹஜக்ஷவ விவரணம். ஆளரியாய்—‘ந்ருஸிம்ஹம்’ ‘க்ருக்ஷணஜாஷீவாஷம் க்ஷணீரவஜவரி’ என்னும்படி விஜக்ஷணமாக வவதரித்து அவுணன் பொங்க—இதற்கு முன் எதிரி யென்றொருவன் நிற்கக் கண்டறியாதவனுகையாலே ஸாயரக்ஷகளுக ஒருவன் தோற்றப் பெற்றிலன். பெருங் கிளர்த்தியாகக் கிளர்ந்தான் ஸாயக்களுக்கு ரக்ஷை ஏற்படுவதை ஸஹியானே. ஆகம்—அவனுடைய மிரிஶிவாஸமரிஷ்மான சரீரத்தை,

வள்ளுகிரால்—ஆயுதங்களா லபாயமில்லாமல் வரம் வாங்கினமையால் ஆயுதாழ்வான்களின் கூர்மை யனைத்தும் உகிரிலுண்டாயிற்று. இரக்க மேதுமின் றிக் கூரிய நகங்களால் குடைந்தானென்கையால் உறுன் என்ற தாயிற்று. போழ்ந்த—பிளந்த வீரன், புனிதன்—ஆச்ரித விரோதிகளை ஸ்வசத்ருக்களாக பாவித்து நிராகரிக்கையால் வந்த பாவனத்வம். அன்றிக்கே பாவனன்—

'ராஜஹிம்ஸ்ர ஜநஜ்ஞாஷு பவந்தி ப்ரஜாம் ந்ருபா:।'

'ராக்ஷஸானாம் நஷ்டத்வம் ராக்ஷஸம் ஸதிந்த்ரி।'

'ஸர்வஷ்டு நிமஹிதர்ம ஹிதகாரி'

இத்யாதி ந்யாயத்தாலே அந்தர்யாமி ப்ராப்திக ஸாக்ஷிகாரஸ்ய யஜ்ஞவிநாஸநாதி வர்ஹஹஸ்ய தொஷத்விஷிதனை சத்ருவையும் பரம கதிக்கு அர்ஹ னும்படி பரிசுத்தனாக்கினவன். இடம்—ஸ்தலம் என்கிறபடி தத்காலத்தி லுதவப் பெறாத ஸர்வநிஸ்தாரநரான நமக்கும் தன் குணங்கள் ப்ரகாசிக் கும்படி நித்ய வாஸம் பண்ணும் ஸ்தாநமாவது சிங்க வேழ் குன்றமென்று அந்வயம்.

இனி இப்பெருமானுக் கநுரூபமாக வந்து ஆசார்யர்கள் அடிமை செய்யும் ப்ரகாரத்தை ரூபகாதி சப்தத்தாலே சொல்லுகிறது; பைங்க ணானை—மத கலுஷிதமாகையால் பசுமை நிறமுள்ள கண்ணுடைய கஜத்தி னுடைய. இத்தால் மன்னுதருக்கச் செருக்கால் மறை குலையச் சாது ஜனங்களடங்க நடுங்க ரூபஸம்ஸ்க்ருத ராஹுக்ரஸ்த ரூபாவஸ்த ரநமுடைய உத்ஸாஹ வஸரான பாஹ்ய குத்ருஷ்டிகளை நினைக்கிறது. கொம்பு கொண்டு—ஆனை யின் மத்தகத்தைக் கிழித்து அதனுடைய கொம்பைப் பறித்து. இத்தால் வாதஸ்தநங்களுக்கு உபகரணங்களான தக்கஹித வாக்யாஸ்த்ரங் களை தங்கள் ஸ்ரீஸூக்தி பாணங்களாலே பிளந்து அவர்களது ஜயத்வஜ ஸத்ரு நிராகரண கீர்த்திகளை அபஹரித்துக் கொண்டு என்றதாயிற்று. பத்திமையாலடிக் கீழிட்டு—அந்த தந்தங்களை பகவத் பக்தியால் திருவடியின் கீழ் ஸமர்ப்பிக்குமாயிற்று அத் திருமலையில் ஸிம் ஹங்கள். செங்கணாளி—வலி மிக்க சீயமாயிருக்கும் யதிராஜரை நினைக் கிறது. செங்கணென்று பாஹ்யகுத்ருஷ்டி விஷயத்தில் அவர்களுக்கிருக் கும் சீற்றத்தை நினைக்கிறது. செவ்விய—தேஜஸ்வான, கண்—தர்சன முடையவென்னுமாம். அப்போது ஸமஸ்தாசார்ய ஸிம்ஹ ஸிம்ஹாஸந நியந்த்ரண ஸாமர்த்ய ரென்றதாயிற்று. இறைஞ்சும்—'நமதி' என்கிறபடி ஸ்வகீ யநிவேதனம் பண்ணி யாச்ரயிக்குமிடமான, சிங்கவேழ் குன்றமே— இத்திருமலைதான் ஹிரண்யாதிகளால் அங்கண்ஞால மஞ்சினாப்போலே பாஹ்யகுத்ருஷ்டி ஸமஜநகர்த்த ஸமஸ்தவிஷயங்களால் புலி மிகுந்த

தாலஞ்சும் பாஹ்யாஜ்ஞ குத்ருஷ்டி ஸர்வஸம்ஹாரஹேதுகௌஹீ ஸாம்ராஜ்ய ந்யாயத்தால் அவைதிக ஸம்ப்ரதாயஸ்தாந ஸித்தாந்தத்யஜ்ஞ தத்வஸ்வரூபஹரண ஸஞ்சாரியான ஸாது ஜநங்களடங்க நடுங்கும் காலத்தில் தெள்ளியசிங்கம் தோன்றி வீரவிநோதங்கள் செய்து லோகோபகாரம் செய்து சத்ருவையும் சுத்தனுக்கினுப்போல் நம் ஸாது ஜந ஸிம்ஹங்கள் புகுந்து ஸாடோபகர்ஜித ஶஸ்த்ராஸ்த்ரவிஹார விநோதத்தாலே வாதிகளாகிய குமதமத்தகஜங்களை கர்வமழித்து எம்பெருமானுக்கும் எம்பெருமானார்க்கு மாளாக்கின பாவந சரித்ரங்களை இங்கே அநுஸந்திப்பது.

இக்காலத்தி லிப்படிப்பட்ட ஆசார்யர்களில் உத்தமராக எழுந்தருளி யிருக்கும் நம் தர்சன நிர்வாஹஸிம்ஹ மிப்போது பூர்ணசதாபிஷேக மஹோத்ஸவம் கொண்டருளினுப் போலே த்விஶதாபிஷேகமும் கொண்டருளித் தம் பாவநதர்ஶந ஸ்பர்ஶந சரித்ரங்களால் நம் தர்சனத்தையும் தச்சிஷ்டரான அடியோங்களையும் வாழ்விக்க வேணும்.

ஸத்தர்ஶந ந்யாயநிஷ்டா: ப்ரதர்ஶித ஸார்த்தகா: ।
குதர்ஶநித தாந்த்ர்யா: ஸந்து நித்யம் ஸத்தர்ஶநா: ॥

ஸ்ரீ:

ஆசார்யகுணாம்ருதம்

[ஸ்ரீ உ. வெ. திருக்கோட்டியூர் வித்வான் ஸ்ரீராம தேசிகாசாரியர்]

ப்ரஸித்த ஸத்ராண்யபிராமபாநி
த்ராணோஜ்ஜ்வலாந்யாத்மஸமாஸ்ரிதாநி ।
விஹர்ஷித ஸ்ரீநாமகம் வக்த்ர
ண்யாவாயநேத்ராநி ஜயந்தி ஸாதோ: ॥

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ பாதஸேவா யதீந்த்ர மஹாதேசிகனென்னும் ஸ்ரீம மஹாசார்யனுடைய திவ்ய ப்ரபாவம் இச்லோகத்தாலே விஜ்ஞாபிக்கப் படுகிறது. சீரிய மகிமை நிறைந்த இவ்வாசார்யோத்தமன் விளங்கும் நிலை மஹாரத்னங்களோடு துல்யமாகச் சொல்லும்படி இராநின்றது. எங்ஙனே யென்னில்: ப்ரஸித்தஸத்ராணி—அந்த ரத்னங்கள் தங்களை அணிந்தவர்களுக்கு உயர்ந்த மங்களங்களைத் தருவதாய் இருக்கும். அன்

" ரோசனம் சந்தனம் ஹேம ம்ருதங்கம் தர்பணம் மணிம் ।
குருமக்நிம் ததா ஸூர்யம் ப்ராத: பச்யேத் ஸதா புத: ॥

என்கிற ஸ்ம்ருதிவசனத்தின்படி ஸ்வயம்ப்ரஸித்தமங்களரூபமாயிருக்கும். இவ்வாசார்யனும் ஸாத்யமான நிலையன்றியே மிகவும் ஸித்தமான மங்களங்களை உடையராய் யிராநின்றார்.

அன்றிக்கே 'மங்களாநாம் ச மங்களம்' என்கிறபடியே நிரதிசயமங்களனான பகவானை தமக்காகவே ஸித்தனும்படி ஆக்கவல்ல பெருமையை உடையவராய் இருக்கிறார். அன்றிக்கே " தவ ஸ்பர்சாதீசம் ஸ்ப்ருசதி கமலே மங்களபதம் தவேதம் நாராயணமிவ நிதிதம் ஸ்ரீரிதி யத: ।" என்கிறபடியே நிரவதிக மங்களையான மஹாலக்ஷ்மியை தாம் அபேக்ஷித்த ஆச்ரித ரக்ஷணவ்யாபாரங்களில் எல்லாவற்றிலும் மிகவும் ஸித்தையாக ஆக்கவல்லராயிருக்கிறார். ஸத்ரமென்பது ச்ரேயஸ்ஸாதநமாய் ஹிததமவாசியாகி "யம் ஸ்வா மந்த்ரய ஹிததமம் மந்த்ரமெ" என்கிற கணக்கிலே ஸித்தஸாத்யரூபங்களான இரண்டு வகை ச்ரேயஸ்ஸாதநங்களையும் ப்ரகர்ஷேண ஸித்தங்கள் என்னலாம்படி கையாளும் பெருமையுடையராயிருக்கிறார். அன்றிக்கே ஸ்ரீமந்த்ரராஜத்தின்படியே ஸத்ர சப்தம் நரஸிம்ஹவாசியாய் ஸ்ரீலக்ஷ்மீநரஸிம்ஹனை ஸ்வாதீனமாக்கவல்ல மஹிமை உடையவர். அன்றிக்கே " ரக்ஷதம் ஜாதவேதா ச மாவ:

கந்யாஸ்யா ஜ்ஞா:” என்கிற ஸ்ரீராமாயண ஸூக்தியாலும் ரத்நாகரத்தில் உதாகரித்த,

“லோகே ச ஸம்பந்நதா ப்ராப்நோதி மரகதாஸந: |
ஹிரண்யம் ஸர்வரத்நாநி தஸ்மை ராஜா ப்ரயச்சதி ||”

என்கிற ப்ரஹ்மாண்ட வசநத்திலும் ‘மரகதம் ச’ என்கிற வந்திகா வசநத்திலும் ஸ்வயமே ஸுப்ரஸித்த மங்களமுமாய் இராநின்றார். அன்றிக்கே ஹரிதசப்தம் ஊர்ஜிதநிவ்ருத்திவாசியாய் “யஸ்யாநுஸ்மரண மாத்ரேண ஸம்ஸாரே ந பதந்தி தே | தஸ்ய ஸ்மரணமாத்ரேண ஸர்வே ஸித்தமங்களா:” என்கிறபடியே தம்மை ஸேவிக்கும் வ்யக்திகளையும் தாம் கடாக்ஷிக்கும் வ்யக்திகளையும் ஸித்தமங்களராக ஆக்கவல்ல மஹிமசாலியாய் இருப்பர்.

அன்றிக்கே “ஸாக்ஷாந்நாராயணோ தேவ: க்ருத்வா மர்த்யமயீம் தநும் | மக்நாநுத்தரதே லோகாந் காருண்யாச் சாஸ்த்ரபாணிநா” என்றபடியையும் அழகியசிங்கர் என்கிற ந்ருஸிம்ஹஸம்பந்தகமவ்யவஹாரத்தையும் ஹேதுவாகக் கொண்டு ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹ அவதாரமாகவே பாவிக்கும்போது ந்ருஸிம்ஹ ஹர்யக்ஷ—ஹரி னென்கிற திருநாமம் ந்ருஸிம்ஹமாம்படி உடையராயிருப்பர். அபிமரகதாநி—அந்த ரத்னங்கள் ‘மரகதாநி ச ரத்நாநி விஷ்ணுயாகே ந்ருபோ ததௌ’ என்கிற வைஷ்ணவ வசனத்தின்படியே ப்ரஸித்தங்களான மரதக பச்சைகளை காட்டிலும் மஹிதங்களாய் ஆகின்றன.

அன்றிக்கே, கீழ்க் காட்டிய மரதகபச்சைகளாலே நிறைந்து நிறம் பெற்று திருமலை யெம்பிரான் வஜ்ராங்கிபோலேயும் கிரீடம் போலேயும் விளங்காநின்றன. இவ்வாசார்யனும் “ஹரித்ரநாதிவ்ருத்திம் ஹரிவாரண மரகதாத்ய ஸ்ஞீப்ருஷ்டிம் ச யஸ்ய நித்யம் யாதவேந்த்ர: தத்ர தஸ்ய பதாப்ஜஸம்ப்ராப்த:” என்னும் “ஸஞ்யாஸ்ய விஷ்யா விநயா விநயா:” என்னும் ‘ஸ்ரீரம் ஹரிநேந’ ‘ஹரயா:’ என்னும் ஸ்ரீ ஸூக்திகளின் படியே மரகதோபாஸி மிகுந்திருப்பர். ஆழ்வார்திருநகரியை அடுத்த திவ்ய தேசங்களிலே அகிலர்களுக்கும் திருவாடி ஸ்வாதியிலோர் மஹோத்ஸவமாவது. அது ஸ்ரீ வைநதேயருடைய திருநக்ஷத்திரமிறே.

அன்றிக்கே, மரகத ஸம்பந்தி மரகதமாய் மரகதாவஹ மென்று ந்ருஸிம்ஹமான ஸ்ரீமதஹோபிலத்தில் ‘கிளரொளி’ திருவாய்மொழியின் கணக்கிலே அபிகாமமுள்ளவராயிருப்பர்.

அன்றிக்கே மரகதவர்ணாய ஸ்ரீராமனை ஸ்ரீலக்ஷ்மீநரஸிம்ஹன் திருவடிகளில் பக்தி மிகு பவித்திரராயிருப்பர்.

இந்த யோஜனையில் ஸாத்வதத்வம் ஸாத்வதாதீஶ்வரரான ஸ்ரீஅஹோபிலார்யஸூரனைச் சொல்லுகிறது. முந்தின ந்ருஸிம்ஹசரணீ என்கிற பதத்தாலேயே இவருக்கு ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹன் திருவடிகளில் அதிசயபக்தி தோன்றுகையாலே இங்கும் அதை விவக்ஷிக்கில் புன ருக்தி வாராதோ என்னில், 'அந்தாமத்தன்பிலே செந்தாமரைத் தடங்கண்' இத்யாதி ஸ்ரீ ஸூக்திகளின் ந்யாயத்தை இங்கும் கண்டு கொள்வது.

அன்றிக்கே ஸ்ரீலக்ஷ்மீநரஸிம்ஹாவதாரங்களிலும் ஸ்ரீ மதஹோபி லாவதீர்ணனான அவன் திறத்தில் அத்யந்த பக்த்யாதிக்யம் விவக்ஷிதமாகவு மாம். அன்றிக்கே ஸாக்ஷாத் பகவத்பரமான யோஜனையில் கருடாசலத் திலே எழுந்தருளி நித்யநிவாஸம் செய்தருளி பின்னானார்வணங்கும் சோதி யாய் ஆச்ரிதாநுக்ரஹம் பண்ணும் தன்மை விவக்ஷிதம். அப்போது ஸாத் வதம் ஸாத்வதவாஸம். அன்றிக்கே. ஸாத்வதாதிஶாஸநம் என்னும் வ்யுத்பத் தியாய் அஹோபிலத்தில் அநேக மூர்த்தியாய் அதாவது 'ஒன்பதொரு நாரசிங்கன்' என்கிறபடியே நவநவ நவமூர்த்தியாய் ஸேவை ஸாதித்தரு ளும் தன்மை விவக்ஷிதமாகவுமாம்.

த்ராஸாஸிதாநி, ரத்னபக்ஷத்தில்
"ஸம்ஸ்தா தயா ரேகா த்ராஸ: காகபதம் ச யத் ।
பிந்துச்சாயேதி ஷட்தே ஹாரதோஷா உதாஹ்ருதா: ॥"

த்ராஸோ ஹ்யயம் மணிதோஷ என்கிற ரத்ன பரீக்ஷா ஹேம வசனங் களின்படியே மஹாதோஷங்கள் இல்லாமை என்றதாகிறது. இவ்வாசார் யனும் ஸர்வஸம்ப்ரதாயதாநம் பண்ணினராகையாலே "ஶோகாத் நாதிஜநே ச ய: யத்ருஷ்ட்யா ஶோகோ நாஸ்தி மமத்வம் கர்ம கரோதி ஸர்வாதிஶாயிகமிஷ்யாத்" என்கிற ஸ்ரீகீதா தத்பாஷ்ய ஸ்ரீ ஸூக்தி களின் கணக்கிலே பயமில்லாதவராய் இருப்பர். அன்றிக்கே "கர்தவ்யம் ஸர்வதைவ ஹதே கலுஷம் ஸர்வம் ததோ நஸ்யதி ஸ்வஹோமாதிஸாதந் ஸர்வம் பதரவி த்ராவ்யம் ஜயா த்ராமிதி । விஶ்வாஸப்ரதிபாஸி விநா நிதிதம் பயஸ்யதி ந்யஸ்யதாம் ஶரணாகத ஶரணாகதிஸ்வாஹா நாராயணஸ்வா தவ" என்கிற ஸ்ரீஸூக்தியின்படியே ஸ்ரீமந் நாராயண பதாரவிந்த பாணஷ் தீக்ஷிநிஷ்டராகையாலே உபாயவரணத்தில் த்ராஸஜிதரா யிருப்பர்.

அன்றிக்கே ப்ரபத்திவிஜிதேச்வரராகையாலே தந்நிக்ரஹங்களா லும் தத்காரியங்களான நரகஸ்வர்க்காதிகளாலும் தத்கார்யங்களான தூ: வாதிகளாலும் பயமில்லாமல் இருப்பர். இப்படி ஒரு விதத்திலும் பயமில்லையாகில்மாற்ற முளவிலும், உண்ணிலாவிய ஐவரிலும், திருவுக்கும் திருவாகியவிலும் சொல்லும் பயமில்லையாகில் அவைகளின் விரோதம்

வாராதோவென்னில் சித்தாவபாநஹேதுவாயும் பயாபயஸ்தான விசேஷ வேதிகளுக்கு அபயஹேதுவாயுமுள்ள பயம் ஞூஜொக்ஷாது விஉ-ஷொாவீ நிர நு-பைமயாஹீதிரிதி நஹஃயுஸ-ஒநவஸளாமாஹா ஜீாஉஃ। கிஜெஜமகாவ கரணாகரணாஜிர-ஒவெ ஜெஹாயிகெ வ ஹிதவஸாய நஹாவயொஜெ உ-ஷ்ஜ-லெஙகிஜ்உநு-ஷியெதா விஷிதா்ாா கிாதஜ,ுஉதூ வ-ரா-ஷஷு நஹிதிஹெதா-ஃ என்கிற ஸ்ரீஸூக்திகளால் சுதஹுாவஸஹுக மென்று தெரிகை யாலே சுநஹு-வமத ஹுாரஊ-ஒெ பயமில்லையென்று தேருகையாலே விரோதமில்லை. ஆகையாலேயிறே உபாயத்திலும் பலத்திலும் வரும் பய விம்சஷம் இல்லையென்றே முன் சொல்லப்பட்டது. அன்றிக்கே சுஹு- வமத ஹுாரஷூஊ-ஒெபயத்திலும் கஉயூவரிவ திலகஊ-ஜிஊலாணத்தில் போல் வஜிநவஸிரு-க-க்ஷிஹரி யானபகவத்க்ருபா விநிர்மோகம் இல்லா தாரில் இவர்தலைவராகையாலே உாமை-வஃ என்கிற கீதையின் விவரணமான வரஉஜெ்ாகாயிகார ஸ்ரீஸூக்திகளின்படி ஸம்பந்தம் இல்லாதவர் என்பதி லும் விரோதலேசம் இல்லை. அன்றிக்கே பகவதவதாரபரமான யோஜனை யில் நஹயாஜெவஜெஜெதஹுஃ ரஜெக்ஷாஹு ஜெஷுவஜெநுவ। என்கிற கண்ணன் ஸ்ரீஸூக்தியின்படி ஒருவிதமான பயம் இல்லாதவராயிருப்பர்.

ஞூஹஸ-உமல்நாநி ரத்னங்கள் அழகான பார்வை உள்ளதுகளாயி ருக்கும். சந்திரிகாவசநத்தின்படி மங்களகரமான தர்சநத்தை உடையதா யிருக்கும். பார்க்குமவர்களுக்கு மெல்லாம் இவைகள் நமக்கோ அல்லது நம் அபிமதவிஷயங்களுக்கோ ? அல்லது காரியம் நல்லனகள் அவை காணில் என்கண்ணனுக்கு என்று ஈரியாயிருப்பாள் என்கிறபடிக்கோ ஆகிடுக என்று நல்லெண்ணத்தை தருவதாயிருக்கும். இம் மகானும் க-ஒாக-ஶா யிவரைப் போலவும் கவிதார்க்கிக கேஸரியைப் போலவும் ஸ்ரீஉஹாராயண ஸ்வாமியைப் போலவும் ஸ்ரீ ராஉாநு-ஜஸிஜாகவரிவாவநத்துக்காக ஸ்ரீ ஸ-உமல்நஹமவானை உவாஸியா நின்றார். அன்றிக்கே ஜியொ ஹெஉஂ தகெஷ- சுஹிஉயதி ஹெஉஶு-திரவஸள விஶிஜெஷகு ஜெகுஶு-திரவி வ ஸாய-ரா ஹமவதீ। உஉாவய-ள ஜொவு-ா நிவிய ஜமஉஜய-ஜயிதா நிரீஜொவக்ஷீமஃ ஶு-திஹிரவராஹிஃ ஹுணிஉயெ। என்கிற நிவிஜொவநிஷசு ரஹஸ்யாய-மான ஹமவதூாஉாநு-ஜ ஸிஜா ஜத்தை தஞ்சமாக அடைந்தார். அன்றிக்கே, ஞுயா-ஷ்நு சுவயாய-தா உஉஹுஹுஹுதி ஜெ சுத-வுஂ—

ஸஜ்ாா கீதி-ய நவஜிஷ- நிவு-லெக்ஷஃ
ஹுஜாஜிஜெஷ- வாமயா கரவயா ஹுவிஉநு।
ஸதுக-தஜ வரிகஜி-தஉாஶரீரா
ஜாரீரக ஹுவவநவ தஉாஜிெயாஃ॥

என்கிற வாசாவாய்ஙனை எம்பெருமானுடைய ஸௌஹ்ருதமான திருவுள்ளத்தையே அனுஸரித்து நிற்கிறவராயிருப்பர். அன்றிக்கே ஞுதமென்று நிரதிசய ப்ரீதி விஷயமாய் இத்தகைய ஸமீசீந ஸித்தாந்தத்தை உடையவரிவர் என்கையாலே அஸமீசீநங்களாயும் ஸஹவசநர ஜேதா வ்யவஸ்திதங்களாயும் உள்ள ஸித்தாந்தங்களையும், அவைகளின் அஸமீசீனதைகளையும் தெரிந்து த்யஜித்தவர் என்று த்வநிக்கையாலே ஹேயோபாதேயஜ்ஞமமான ஸர்வஜ்ஞதையாலே விளங்கா நின்றார். அன்றிக்கே ஞுதம் ஸாரஸ்யநம் யாதி தாநி என்று வ்யுத்பத்தியாய் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தகரானவர்களாலே ப்ரவர்த்திதமாக வ்யவஸ்திதமாயும் ஸ்ரீ ஸம்ப்ரதாய ஸ்ரீயாயும் ஸ்ரீ ஸஹவசநராமாநுஜ ஸித்தாந்த ஸித்தமாயுமுள்ள ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹ திவ்யபாதுகா ஸேவக ப்ரகாசக ஸம்ப்ரதாய தத்வார்த்த வ்யவஸ்தாபக ஸ்ரீ ஸாரஸம்ப்ரதாய வாக்யஜ ந்யாய வைஷ்ணவ ஹாதிகளான வாசஸ்ரேயஸ்ஸுக்கள் வாஸஸ்தமாக தம்மை விரும்பாமல் திருமாளிகையிலேயே எழுந்தருளியிருக்கும் இம் மஹானை தஞ்சமென்றும் அடையும்படி நின்றார்.

அன்றிக்கே ஸாரஸ்யனை மென்றது ஸ்ரீ பாஞ்சஜந்யத்துக்கும் ப்ரஸ்யநமுமாய் அழகிய சிங்கரின் அடி மலர் மணியை இவர் அங்கீகரிக்கும் க்ஷணத்துக்கு முன் திருவிலச்சினையை பிறருக்கு ப்ரஸாதிக்க திருவுள்ளமில்லாத இம்மஹானை திருவாழி திருசங்காழ்வார்கள் ஸௌகர்யார்த்தத்துக்காக அடையும்படி நின்றார். அன்றிக்கே ஞுதம் ஸாரஸ்யநம் யேஷாம் ஸ்தாநி என்று வ்யுத்பத்தியாய் அகிலர்க்கும் ஸ்ரீ பகவத் ராமானுஜ தர்சநத்தை அனுக்ரஹித்து நின்றார். இத்தால் மேல் சொல்லப் போகும் ஆசார்ய ரத்னத்வம் வ்யாக்யாதமாயிற்று. ஸாக்ஷாத் ஸஹவாஸமான யோஜனையில் கையிலங்காழிசங்கன் என்றதாயிற்று.

விபூஷித ஸ்ரீ நாராயண வக்ஷ —மஹா ரத்னங்கள் கிரீடஹார கேயூரகடக ஹம்ஸகாதிகளில் நின்று ஸ்ரீமான்களான புருஷச்ரேஷ்டர்களையும் ஸ்ரீய: பதியான புருஷோத்தமனையும் அலங்கரியா நிற்கும். இம்மஹானும் வித்யாதிகளிலும் உயர்ந்த அதிகாரங்களிலும் சிறந்தோர்களான புருஷர்களை சால்வை முதலிய உசித பூஷண ஸம்மானங்களாலே அலங்கரித்திருப்பர். அன்றிக்கே எக்காலும் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹனை கிரீடஹாரகேயூரகடகாதிகளாலும் பீதாம்பராதிகளாலும் நானாவித வக்ஷஸ்தல ஸ்ரீவத்ஸ கௌஸ்துபவநமாலாதிகளாலும் ஒப்பனை செய்து அவ்வொப்பனையின் அழகிலே ஆழ்ந்திரா நின்றார். அன்றிக்கே விபூஷித ஸ்ரீ என்று ஒரு பஹுவ்ரீஹியாய் பிறகு நாராயணவக்ஷ என்று மற்றொரு பஹுவ்ரீஹியாய் அநபாயினீ தேவியைப் போலே திருமடியில் எழுந்தருளியிருக்கும் மஹா லக்ஷ்மியை ஒப்பனை அழகாலே ஆரா

தித்து இது மூலமாக நரஸிம்ஹனை ஆராதியா நின்றார். அன்றிக்கே விபூஷித சப்தம் விவிய பூமிகளிலே உஷிதன் வளர்ந்தவன் என்று சொல்ல தீயதோஹஸ்திகிரிணா வ்ருஷாசலேன யாவத்க்ஷேத்ரத்³வயம் என்கிறபடியே விவேகாஸ்பதமான ஸ்ரீவேங்கடாசலமாயுள்ள புராணப்ரஸித்த ஸாத்விக ப்ரதேசங்களில் லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹனை இத்தகையனுக்கி ஆராதித்திரா நின்றார். அன்றிக்கே 'வி' ஶப்³த³ம் விஶிஷ்டவாசியாய் லீலா விபூதியில் மத்தியமமான பூலோக மத்யத்திலே மூளைத்த மஹிதபோக விபூதியென்னலாம்படி நீர் வாய்ப்பும் நிழல் வாய்ப்பும் நிறைந்த ஸ்ரீஶைலக்ஷேத்ரமாயும் "ஶாகே²ஶாகே² பதிதநிவஹைர் ஹாரஸம்ஸ்யாநாவலம்ப³மாயும் க³ஹ்யாதஸஹ்யஜாஸ்யா: ஸத்³ரய ஸ்ரோதஸ்வின்யா: விஶேஷவாஸதே³ஹா: ஐத்ரீ ரம்யாஶ । ஶஹிதஶ நாஜதிய க்ஷ்மாவாஸா: ப்ரயதே ஸந்நிபதிதி ஹஸ்த ப்ராஹாரேரஹ்ய நஶ்ஸாக" என்றும் கொண்டாடப் பட்டதாயும் உள்ள ஸ்ரீ ரங்கநகரீ தி³வ்ய ஸந்நிதியிலே பெரியபெருமாளுக்குப் போல அநேகவர்ஷகாலம் ஆஸ்தான மண்டபம் அலங்கரித்து ஆராதித்திரா நின்றார். அன்றிக்கே, விஹ: உஷித: நரஸம்ப்லவக்ஷு: யேஷா என்று ஸப்தமீ பஹுவ்ரீஹியாய்மார்பம் என்பதோர் கோயிலமைத்து மாதவனென்னும் தெய்வத்தை நாட்டி ஆர்வம் என்பதோர் பூவிட்டு உள்ளம் மகிழா நின்றார். அன்றிக்கே விபுவான பகவானிடத்தில் உஷிதராய் (வஸிப்பவராய்) ஸத்வவநரச்ரேஷ்டராய் இராநின்றார். பகவானிடத்தில் வாஸம் ஸர்வ ஸாதாரணம் ஆகாதோ வென்னில்—அப்படியிருக்கச்செய்தேயும் அதை இம்மஹானிடத்தில் விசேஷசமாகச் சொல்வது எக்காலும் இவர் அநுஸந்தாநம் இதுவேயாக இருப்பதாலே இது ஸர்வ ஸாதாரணமாகாது. ஆகையால் இங்கு வஸுவக்ஷ ஶப்³த³ம் ஶ்ரேஷ்ட²லக்ஷணிகமாய் நரவத் ஶ்ரேஷ்ட²: என்று அர்த்தமாகி திருமந்த்ரத்தில் ப்ரதானார்த்தமான 'ஸ்வயக்ஞாநஸாதநம்' இவரிடத்தில் நிலை நிற்கையாலே ப்ரதமச்ரோதாவான நரனோடு துல்யராயிருப்பர். அன்றிக்கே உஷிதஶப்தம் கதிஶப்³த³ விதந்யமாய் விபுவான ஸ்ரீ நரஸிம்ஹனாலே உஷிதராயும் அதவவபுருஷோத்தமராயும் இருக்கும் நிலை சொல்லப்படுகிறது. இத்தாலே

"ஸதா தாவகவேதார்த்தஸாரஸ்ய ஸக்ஷம ரக்ஷ்ணோஸாதநாரூணா ।
கவணாரூ யாரதிவிரம் கம்விகரோக்ஷா விகத்வாக தானவம்வித்து ॥
ஸக்தாஸ்தாவகவேதார்த்தஸாரதாஸ்கவரக்ஷணாத்ஸாகாரவிநா ।
காரணாநி யாரதிவிரம்காம்கவிதரோக்ஷா கவி கவ்யாத க்வயாஸ்தாவிதா:॥"

என்கிறபடியே பகவானால் இவ்வாசார்யன் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு இராநின்றார். அன்றிக்கே விஹாஶப்³த³ம் ரூபவாசக்யமேவ நிஹ்ருதம் நரஸிம்ஹ ரூபிணம் । என்கிறபடியே ஸ்வயம்ஜ்யோதி நரஸிம்மரூப விசிஷ்டவாசியாய் அவராலே

உஷிதமென்று இம்மஹானை அநுஸந்திக்கும் அநுஸந்தாநம் ஸூசிக்கிறது. இத்தாலே சஹ்யாஸீந ஶ்ரீமத்ருவக்த்ர விலஸஜ்ஜிஹ்வாக்ர ஸிம்ஹாஸநாஶ்வாஸாக என்றும் இம்மஹான் விஷயமாக அநுஸந்தாநம் அழகு போலும். அன்றிக்கே இம்மஹானுடைய திருநாமம் இன்னதென்கிறது. ஸம்ஜ்ஞாஸம்ஜ்ஞிநோரபேத விஶேஷணவிஶேஷ்யயோர்வா ஸாமாநாதிகரண்யம் உதிவ்யஸித்தாஹாஷ்யாக ஶ்ரீ நரஸிம்ஹவக்த்ர ஸ்வஹாவ்யா நிஸ்வாஸ ரத்நாநி என்று தேருகையால் ஸ்ரீலக்ஷ்மீநரஸிம்ஹனென்று திருநாமமுடையார் என்றதாயிற்று. நாமைகதேஶ க்ரஹணம் 'நாராய' என்னுமாப்போலே நாமைகதேஶேந நாமக்ரஹணம் நாமைகதேஶக்ரஹணே நாமக்ரஹணம் என்கிற ந்யாயத்தாலே லக்ஷ்மீநரஸிம்ஹ சடகோப என்கிற பூர்ண திருநாமத்துக்கு உபலக்ஷணம். அன்றிக்கே விபூஷித சப்தத்தாலே ஆசார்ய கூடஸ்தரான நம்மாழ்வாருடைய தாஸ்யஸூசகமான அவருடைய திருநாமத்தோடு சேர்த்தியென்னும் இம்மாதிரியான அலங்காரம் விவக்ஷிதமாகவுமாம். ஆக ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹ ஶடகோப ஸ்வாஹ்யராய் இருப்பார் என்று தேரிற்று. ஸுதவ தூரமான யோஜனையில் ஸ்ரீ கருடாசலத்தில் பக்ஷியான கருடனாலே திருஒப்பனை முதலானதுகளாலே ஆராதிக்கப்பட்ட ஸ்ரீமதஹோபில லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹனாகவே யிருக்கிறார். ரத்நாநி—ரத்நஸ்வம் ஸஜாதிஶ்ரேஷ்டத்வமாகையாலே ஆசார்ய ச்ரேஷ்டர் என்றதாயிற்று. ஸிதம் ஸத்வம் ஶமோ தமஶ்ச ஸந்தோஷம் ஆர்ஜவம் க்ஷமாதயம் ஸத்யம் ஸதாசார ஸம்பந்நம் ஜித விஷயமணம் தீவ்ரவைராக்யம் உபாஸனம் ஆசார்யத்வம் ஸமஸ்தஜந ஹிதவ்ரதம் நைஷ்டிகம் ஸுஶீலஶ்ச என்கிற ஸ்ரீ ஸூக்தியால் இவ்வாசார்யத்வத்தை கண்டு கொள்வது. இக் குணங்களுடையவரில் ஶ்ரேஷ்ட்யமாவது விஶிஷ்டோபாயோ விஶிஷ்டமோ ஹ்யுத்தம: வரிஷ்ட: என்றும் ஆஹாரஶுத்திம் ஶாஸ்த்ரஜ்ஞான் ஆசார்யோ நிஷ்டித: கஷாயாதி நிர்த்தோஷ ஸத்யாபநய யோஜந: என்றும் உதாஹ்ருத ஸ்ரீ ஸூக்திகளாலும் தவஸ்ஸ்வாத்யாய நிரதம், வாக்மிநாம் வரஷ்டம், உதார ஸ்வபாவம், என்கிற பதங்களாலும் பலபடி விவக்ஷிதமாயிருக்கும். ஜாதௌ ஜாதௌ யதுத்க்ருஷ்டம் தத்ரத்நம். ரத்ந பக்ஷத்தில் பஹுத்வத்தாலும் இது உபபன்னமாகும். இத்தாலே அநேக ரத்நங்கள் ஒன்றுகூடி இவ் வாசார்யனுக்கு பூஷணமாக வேண்டுகை தோன்றுகையாலே இவ் வாசார்யனுடைய நிரதிஶயோத்கர்ஷமும் வ்யஞ்ஜிதமாம். ஜயந்தி—உத்கர்ஷம் பெற்று **விளங்குகிறார்கள்.**

தீஸ்தோ த்ரிகூடேஷுதரோப ஶம்ஸம் ஶுஶ்ரூஷயோர்ஹாரகம் ।
தீபோ சதா ச உபாஸதோப விதூரம் விஶாலபுண்டம் ॥

> த்ருமம்தா கவஹம் ஜணொ°வ தாவி
> கம்வெஸெஜண த்ருஜ° கரம்
> வெ°வம்தா ணிஹிஜம் வி ஊம்ஐஜ ஐகம்
> ஹெ° தாம் வி வெஜ்ஜ°வஹாரு ॥

என்கிற ஸ்ரீ ஸூக்தியின்படி துர்த்ருஷ்ட விநாஶகத்வம் இங்கு விவக்ஷிதம். துர்த்ருஷ்டி படங்களுள் சிலவற்றை இது இருந்ததென்பதற்கு ஞாபகங்கள் கூட இல்லாமல் விநாசம் செய்யவும் சிலவற்றை நீறுபட அழிக்கவும் சிலவற்றை மலைபோலிருந்தாலும் போனவிடம் தெரியாமல் பறக்கடிக்கவும் வல்ல விவேகத்துக்கு நித்ய நிவாஸ திவ்யஸ்தான மண்டபமாக விளங்குகிறார்கள் என்றதாயிற்று.

ஹாஸி:—ரத்னங்கள் இருளிரியும் இலகு சுடர்களால் ப்ரதீபங்களாக விளங்கும். இவ்வாசார்யனும் வயஷிஷாத்ருவ்யாபிதம் என்னும்படி திருமேனிஜ்யோதிஸ்ஸாலே விளங்கியிருப்பர். அன்றிக்கே இவரிடம் நித்யவாஸம் கொள்ளும் புத்தி அனுஷ்டிதி வாக்படுதை முதலான விஷயங்கள் ஆசார்யர்களின் புகராகுமாகையாலே ஹாசப்தத்தாலே ருவகாதிஶயயோக்தியில் ப்ரக்ரியையாலே நிகீர்ணங்களாய் சொல்லப்படுகின்றன. இவைகளிறே இவரின் உத்கர்ஷ காரணங்கள்.

இப்படி இவ்வாசார்ய ரத்நங்கள் விளங்கும் நிலையை ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹனுடைய பாதகடகங்களிலும் பாதுகைகளிலும் நிலை கொண்ட மஹாரத்நங்கள் அந்யோந்ய ஸௌஹாவஹங்களாய் விளங்கும் நிலையைப் போல் விஜ்ஞாபிக்கலாயிரா நின்றது.

> வெஷ்ணவெஷ்வாதூராவெஸ்ய ந ராஜெஶ்ஶிகஶரண்ணா ।
> கநஹாவி ரஸாஜெதக ஞ்வாயெராஷ்ஹணாஜ்ரதஃ ॥

ஸ்ரீ:

ஆசார்யஸ்தவம்

[ஸ்ரீ. உ. வே. தில்லியம்பூர் வித்வான், சக்ரவர்த்தி வேங்கடாசார்யர்]

இம்மண்ணுலகம் எம்பெருமானுடைய விபவாவதாரங்களாலும், அர்ச்சாவதாரங்களாலும் அலங்க்ருதமானதுமன்றி, கர்மம், ஞாநம், பக்தி, விரக்தியென்னும் இட்டவிரைகள் சடக்கென பலஸித்தியை அளிப்பதனாலும் விண்ணுலகினும் சீரியது. "அமர்ந்து வானவர்வானவர் கோனுடனும்" என்று இமையாவிமையவர் இங்கேதிருந்து ஸயந ஸ்தாநாஸநர்களான எம்பெருமான்களைத் தொழ நிற்பதாலும், அங்குற்றைக்கு இங்குற்றை மேலானது. இத்தைக் கணிசித்தே "இங்கே திரிந்தேற்கு இழுக்குற்றென்" என்றும் "ஸத்யம் ஶபே வாரணஶைலநாத வைகுண்டவாஸேऽபி ந மேऽபிலாஷ:" என்றும் பலவாறு உணர்த்தப்படுகிறது. இதனால் எம்பெருமானுக்கு அப்ராக்ருத வைகுண்டம் கார்யவைகுண்டம் போல பாரத வர்ஷமும் ஒரு பெருவீடாகக் கணிசிக்கப்பட்டதாய் நின்றது. அதில் "க்வசித் க்வசின் மஹாராஜ த்ரமிடேஷு ச பூரிஶ:" என்று திரவிட தேசத்துக்கு மகான்களுடைய ஆவிர்ப்பாவத்தினால் பெருமை மகர்ஷிகளால் அறுதியிடப்பட்டது. அதிலும் 'தாம்ரபர்ணீ நதீ யத்ர' என்று தாம்ரபர்ணீ என்னும் ஆற்றின் தீரமான இடத்துக்கு பெரும் பெருமை பேசப்பட்டது. அத்தகைய நிலத்தின்கண் "செழு மாமணிகள் சேரும்" என்கிறபடியே ஸ்ரீஅஹோபில மடத்தில் 40வது பட்டத்தில் மூர்த்தாபிஷிக்தராயெழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ திவ்யபாதுகாஸேவக ஸ்ரீவண் ஶடகோப ஸ்ரீரங்கநாதஶடகோபயதீந்த்ர மஹாதேஶிகன் முதலான பெரியோர்களுக்கு அவதார ஸ்தலமாயுள்ள காருக்குருச்சி என்னும் ஸ்ரீகிராமத்தில் திரவிடபாஷ்யகாரர் திருவம்சத்தில் கோபால ராமபத்திராசார்என்னும் ஸ்வாமி அவதரித்து அக்ஷராப்யாஸம் தொடங்கி ஸ்ரீநிகமாந்த மஹாதேசிகன் போல் ஸர்வசாஸ்த்ரபாரீணராய் எழுந்தருளியிருந்தார். இவர் யதாசாஸ்திரம் ப்ரஹ்மசர்யம் கார்ஹஸ்த்யம் அடைந்து ஸாமாந்ய சாஸ்த்ரங்களிலும் அத்யாத்ம சாஸ்த்ரங்களிலும் நிகரற்ற பெருமை வாய்ந்து நித்ய கர்மாநுஷ்டாந நிஷ்டராய் பரமைகாந்திஸார்வபௌமராய் விளங்கிவந்தார். இந்த ஸ்வாமி ஸ்ரீமதஹோபிலமடத்தில் 35வது ஆஸ்தானத்தை அலங்கரித்தருளின ஸ்ரீவண் ஶடகோப ஸ்ரீ ஶடகோபயதீந்த்ர மஹாதேசிகன் என்னும் மஹாஸ்வாமியிடம் திருவிலச்சினை முதலிய பஞ்ச ஸம்ஸ்காரங்கள் பெற்றும் ஸ்ரீ பாஷ்யம் முதலிய கிரந்தசதுஷ்டயங்களையும் யதாவத்தாய் அதிகரித்து ஸ்ரீமதஹோபில மடத்தில் 34வது ஆஸ்தாநத்தை அலங்கரித்தருளின ஸ்ரீவண் சடகோப ஸ்ரீலக்ஷ்மீ நரஸிம்ம திவ்ய பாதுகா ஸேவக ஸ்ரீஶடகோப ராமாநுஜயதீந்த்ர மஹாதேஶிகன் திருவடிகளின் புருஷகாரத்தினால் சிங்கவேள்குன்றுடையான் திருவடிகளில் உத்தமோத்

தமமான சரணாகதி ரூபோபாயத்தை அநுஷ்டித்து நிர்பரராய் நிஸ்ஸமராய் ஹ்ருஷ்டமநாவா யெழுந்தருளியிருக்கையில் ஸாமாந்ய சாஸ்திராப்பியாஸம் தொடங்கி ஸதீர்த்யரும் ஸமாநக்கிராமருமான ஸ்ரீ லக்ஷ்மீநரஸிம்ம திவ்யபாதுகா ஸேவக ஸ்ரீவண் சடகோப ஸ்ரீரங்கநாத சடகோப யதீந்த்ர மகா தேசிகன் தஞ்சாவூர் ஜில்லா நெடுந்தெரு என்னும் ஸ்ரீக்ராமத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் காலத்தில் அங்கு எழுந்தருளி காலக்ஷேபகோஷ்டியில் அந்வயித்து எழுந்தருளியிருந்து எம்பெருமான் முதலாக உபதேசக்கிரமத்தில் வந்து கொண்டிருக்கும் ப்ரேஷ மந்த்ரத்தை உபதேசிக்கப்பெற்று தன் ஸ்ரீக்ராமம் எழுந்தருளி சிஷ்யகோஷ்டிகளுக்கு விசேஷார்த்தங்களை ப்ரஸாதித்துக்கொண்டிருக்குமளவில் கலியுகம் பிறந்து 5024வதான துந்துபி௵ தைமீ 2௳ மூல நக்ஷத்திர தினத்தன்று ஸ்ரீலக்ஷ்மீநரஸிம்மாராதநத்தையும் ஹம்ஸ முத்திரையையும் ஸ்ரீமடத்தின் ஸகல வைதிக லௌகிகநிர்வாகத்தையும் 40-வது ஸ்தாநத்தை அலங்கரித்தருளின பரமாசாரியன் நியமனப்படி பெற்று அடியார்களுடைய பிரார்த்தனத்துக்கு இணங்கி யாத்திரை செய்யத்திருவுள்ளமாய் பாண்டிய நாட்டுத் திருப்பதிகள் 18 ஐயும் மலை நாட்டுத் திருப்பதிகள் 13 ஐயும் சோழ நாட்டுத் திருப்பதிகள் 40 ஐயும் நடு நாட்டுத் திருப்பதிகள் 2 ஐயும் திருவேங்கடமுடையானையும் மங்களாசாஸநம் செய்து கொண்டு திருவரங்கம் பெரிய கோயில் எழுந்தருளி ஸ்ரீ ரங்கநாயிகா ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாதனையும் மேட்டழகிய சிங்கரையும் ஸ்ரீஸந்நிதிக்குள் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் திருமுன்பே திருப்பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கும் ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹா தேசிகனையும் மங்களாசாஸநம் செய்து கொண்டு ஸ்ரீமதாஸ்தான நிர்வாஹகாசார்யர்களாலேயே வைதிக லௌகிக ஸகல நிர்வாஹமும் செய்யப்பட்டு வருகிற தசாவதாரப் பெருமாள் ஸந்நிதிக்கு எழுந்தருளி அங்குள்ள எம்பெருமான்களையும் மங்களாசாஸநம் செய்து கொண்டு பிரதிதினமும் ஸ்வஸ்ரீலக்ஷ்மீதேவிகளுடன் கூடிய சிங்கப்பிரானுக்கும் வெண்ணைக்காடும் பிள்ளையாய் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் முதல் மடத்தில் பரம்பரையாய் ஆராத்யராய் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ கண்ணனுக்கும் விசேஷமான திருவாராதனங்களை நடத்திக்கொண்டும் ஆஸேதுஹைமாசலமுள்ள சிஷ்ய கோடிகளுக்கு பஞ்சஸம்ஸ்காரம் உபய வேதாந்த காலக்ஷேபம் பரஸமர்ப்பணம் முதலிய உஜ்ஜீவநவ்யாபாரங்களை பிரஸாதித்துக் கொண்டு ஸ்வகோத்தரராய் எழுந்தருளியிருக்கிறார்.

ஓம் ஶ்ரீ ந்ருஸிம்ஹாய ஶ்ரீஶடாரி யோகிநே ।
லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹஸம்ஜ்ஞாய ஶ்ரீஶாநாய மங்கலம் ॥
ஸம்ஸாரார்ணவ ஸாராங்க த்ருஷ்ணாஸஹவஃ ஸ நஃ ।
ஸ்வாஸ்ராம்ஸிவேஷ்டாவாயஃ விஶேஷே ஜயவிக்ஷவஃ ॥

ஸ்ரீ:

குருகுணாநுஸந்தானம்.

[மதத்ரயநிரூபக வித்வான் புதுக்கோட்டை தாநாதிகாரி காளி வங்கிபுரம் ஸ்ரீ உ. வெ. ரங்காசாரியர்.]

ஸ்ரீமதஹோபில மடத்தில் 41-வது பட்டத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹ சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகனுடைய கல்யாண குணகணங்களை அடியேன் நினைத்து நினைத்து என்னுடைய ஹ்ருதயத்தில் அடங்காமல் மிதஜ்ஞனாகயிருந்தாலும் என்னுடைய நாக்கானது—'வாயவனை யல்லாது வாழ்த்தாது, தோள் அவனை யல்லால்தொழா—நாக்கு நின்னை யல்லால் அறியாது இது முதலான' ஆழ்வார்களநுஸந்தித்தபடியே சிஷ்யனுயும் பக்தனுமிருப்பதாலும் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹன் அநுக்ரஹம் பெற்றிருந்த பூர்வாசார்யர்களுடைய பக்தனுயிருப்பதாலும் இந்த ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரை மணிப்ரவாள ரூபமான வாக்யத்தால் த்யாநம் செய்து சொல்லுகிறது. அதாவது இந்த அழகிய சிங்கரை ஆதியில் அடியிலேயே ஸ்ரீசடகோப மஹாதேசிகன் ஸ்ரீநிவாஸ மஹா தேசிகன் முதலான ஸர்வஜ்ஞர்களான பூர்வாசார்யர்கள் விசேஷமாக கடாக்ஷித்திருந்தார்கள். அதின் பலனுய் காரக்குறிச்சி ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் இந்த அழகிய சிங்கரை தேடிப் பார்த்து துரீயாச்ரமத்தையும் கொடுத்து ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹனையும் கொடுத்து சிஷ்யர்களையும் திருவடியில் ஒப்புவித்துவிட்டு நித்ய விபூதிக்கு எழுந்தருளினுரென்பது ஸுப்ரஸித்தம். அநந்தரம் இந்த அழகிய சிங்கரும் ஆஸ்தாநத்தை ஒப்புக்கொண்டு ஸ்ரீலக்ஷ்மீநரஸிம்மனுடைய திருவாராதநம் சிஷ்ய ஸம்ரக்ஷணம் முதலியதுகளை செய்துகொண்டு திவ்யதேச யாத்ரையும் செய்து தற்போது ஸ்ரீரங்கத்திலே தசாவதார ஸந்நிதியிலேயே எழுந்தருளி இருந்து பகவத் கைங்கர்யாதிகளை நன்றுய் நடத்திக்கொண்டு வருகிறுர் என்பதும் ஸுப்ரஸித்தம்.

தவிர, ஸ்ரீ லக்ஷ்மீநரஸிம்ஹனுக்கு இந்த அழகிய சிங்கரிடத்தில் அதிக க்ருபா கடாக்ஷமேற்பட்டிருப்பதை எல்லோருக்கும் தெரியப்படுத்தும் பொருட்டு இந்த ஹ்ருத்தில் சதாபிஷேக மென்பதான திருநக்ஷத்ர உத்ஸவ வைபவத்தை மிகவும் நன்றாக ஸ்ரீரங்கனுதனும் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹனும் நடத்திவைத்திருப்பதும் ஸகல ஜநங்களுக்கும் தெரிந்த விஷயம். இம்மாதிரி பூர்வாசார்யர்களுக்கு ஏற்பட்டதாகத் தெரியவில்லை யாதலால் இந்த ஸ்வாமிக்கு இதுவும் ஒரு ஏற்றம். இந்த அழகிய சிங்கரிடத்திலிருப்பதான ஶாந்தி ஊாந்தி உவாரதி திதிக்ஷா ஸஹாயி கநாஸ்நாநம் ஸ்ரீராமனுக்கு போலிருக்கிற ஷூிதஹாஷீ வாவெஹாஷீ ஜிதஹாஷீ இவை முதலானதுகளை நன்

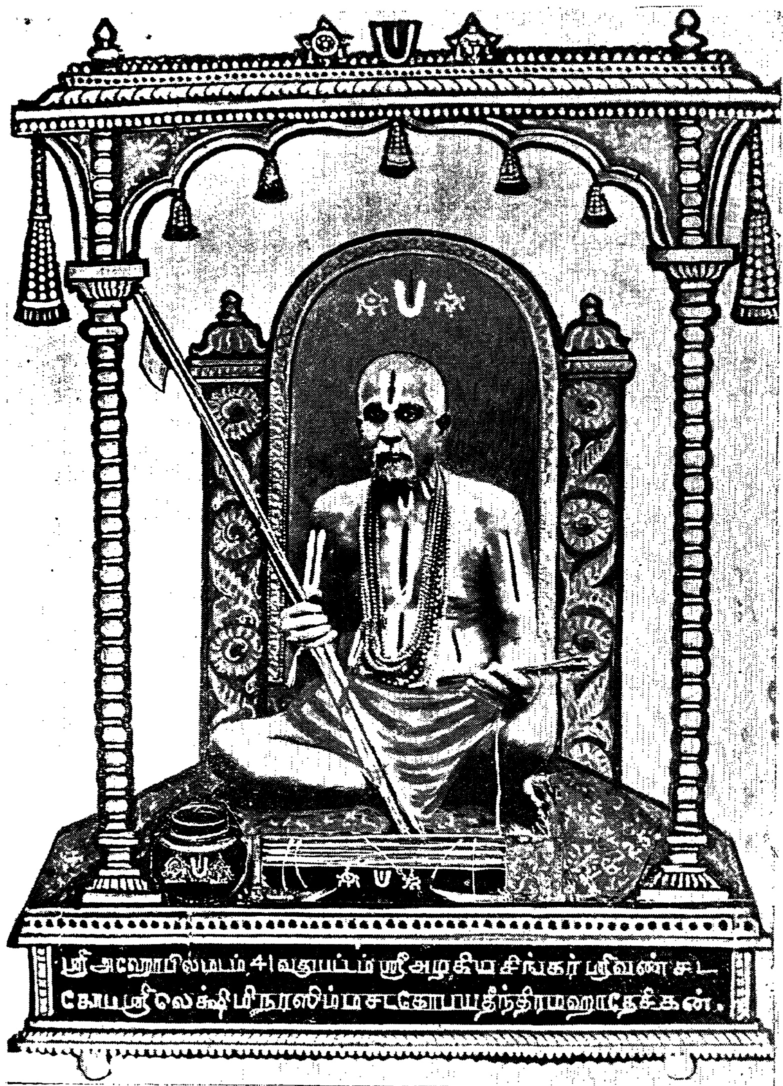
ருய் கவனித்துப் பார்த்தால்—இங்கேதிரிந்தேர்க்கிழுக்குற்றென் ? என் கிறபடி இந்த அழகியசிங்கரை லீலாவிபூதிக்கு திலகம்போல் பல்லாண்டு பல்லாண்டு என்று ஆழ்வார் மங்களாசாஸநம் பண்ணினபடி ஶதாயு꞉ வர்ஷ꞉ என்கிற வேதவாக்கியத்தின்படியே அரோக த்ருடகாத்ரமாய் செய்து ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹாராதநம் ததீயாராதநம் சிஷ்யர்களுக்கு ஸமாஸ்ரயணம் மந்த்ரோபதேசம் வேதாந்தகாலக்ஷேபம் பரந்யாஸம் முதலியவைகளை செய்து கொண்டு இன்னுமொரு நூற்றுண்டிருமென்கிறபடி எல்லாரும் புகழும்படி இன்னும் தீர்க்ககாலம் எழுந்தருளியிருந்து அனுக்ரஹிக்க வேணுமாய் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹனையே எல்லாரும் சரணுகதிமூலமாய் ப்ரார்த்திக்க வேணும் என்று நான் ப்ரார்த்தித்து கொண்டிருக்கிறேன். இந்த ஸ்ரீ அழகிய சிங்கருடைய திவ்ய சரிதங்களை பிந்தி பூராவாக ச்லோகரூபமாய் எழுதுவதாக உத்தேசித்திருக்கிறபடியால் இப்போது சுருக்கமாய் இதை எழுதினேன். இதனர்த்தத்தை மேல் சுலோகங்களாலும் ஸங்க்ரஹமாய் தெரியப் படுத்தியிருக்கிறேன்.

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ 1

[illegible] ।
[illegible] ॥ 2

[illegible] ।
[illegible] । 3

[illegible] ।
[illegible] ॥ 4

ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் திவ்யதேச யாத்ரா காலம்

ஸ்ரீ:

ஆசார்ய வரிவஸ்யை

[ஸ்ரீ. உப. வேதாந்த சிரோமணி வித்வான் தோட்டாலம் வேணுகோபாலாசார்யர்]

ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹவரதார்ய வரிவஸ்யைக ஜீவநா: ।
ஜயந்தி லக்ஷ்மீ ந்ருஹரி பராங்குச யதீச்வரா: ॥

'ஆசார்யவாந் புருஷோ வேத' 'ஆசார்யாத்தைவ வித்யா விதிதா ஸாதிஷ்டம் ப்ராபத்' என்னும் ஸதாசார்ய ஸம்பந்தமே ஸாத்விகர்களான ப்ரமாண சரணர்களுக்கு ஐஹிகாமுஷ்மிக ஸகல ச்ரேயஸ்ஸுக்கும் நிதாநபூதம் என்பது ஸர்வவைதிகர்களுக்கும் ஸம்ப்ரதிபன்னமான விஷயம். இவ்வாசார்ய லக்ஷணமும் 'ஸமித்பாணி: ச்ரோத்ரியம்' என்றும் 'ஆசிநோதி ஹி சாஸ்த்ரார்த்தாந் ஆசாரே ஸ்தாபயத்யபி । ஸ்வயமாசரதே யஸ்மாத்' என்றும்

"ஸித்தம் ஸத்ஸம்ப்ரதாயே ஸ்திரதியமநகம் ச்ரோத்ரியம் ப்ரஹ்மநிஷ்டம்
ஸத்வஸ்தம் ஸத்யவாசம் ஸமய நியதயா ஸாதுவ்ருத்த்யா ஸமேதம் ।
டம்பாஸூயாதிமுக்தம் ஜிதவிஷயகணம் தீர்கபந்தும் தயாளும்
ஸ்காலித்யே சாஸிதாரம் ஸ்வபரஹிதபரம் தேசிகம் பூஷ்ணுரீப்ஸேத்"

என்றும் சாஸ்திரங்களில் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறே சிஷ்ய லக்ஷணமும் "ஸத்புத்தி: ஸாதுஸேவீ ஸமுசிதசரித: தத்வபோதாபிலாஷீ சுச்ரூஷுஸ்த்யக்தமாந: ப்ரணிபதநபர: ப்ரச்நகாலப்ரதீக்ஷ: ।" என்னு மித்யாதி சுலோகத்தால் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சிஷ்யன் அத்தகைய ஆசார்யனை உபாஸிக்க வேண்டிய விதத்தையும் ஸ்ரீ தேசிகன் ஒரு சுலோகத்தால் ஸங்க்ரஹித்திருக்கிறார்.

"அஜ்ஞாநத்வாந்தரோதாதகபரிஹரணாதாத்மஸாம்யாவஹத்வாத்
ஜந்மப்ரத்வம்ஸிஜந்மப்ரதகரிமதயா திவ்யத்ருஷ்டிப்ரபாவாத் ।
நிஷ்ப்ரத்யூஹாந்ருசம்ஸ்யாந்நியதரஸதயா நித்யசேஷித்வயோகாத்
ஆசார்ய: ஸத்பிரப்ரத்யுபகரணதியா தேவவத் ஸ்யாதுபாஸ்ய: ॥"

என்று இதால் ஆசார்யோபாஸநம் பகவதுபாஸந துல்யமென்றதாயிற்று. ச்ருதியிலும் 'தேவமிவாசார்யமுபாஸீத' என்று ஓதப்பட்டது. 'அஹமஜ்ஞாநஜம் தம: । நாசயாம்யாத்மபாவஸ்த:' என்று ஸ்ரீ கண்ணனுடைய அருளிச் செயல். ஆசார்யனுக்கும் இந்த அந்தகார நிராஸகத்வம் 'அந்தகாரநிரோதித்வாத் குருரித்யபிதீயதே' என்று ஸ்ம்ருதிகளில் ப்ரஸித்தம்.

'ஹரிஹரிதி வாவாநி ஊஷிமிதௌஷி ஜூதகீ' என்று பகவானுக்கு பாபஹாரத்வம் ப்ரஸித்தமானதுபோல் ஆசார்யனுக்கும் 'பாவிஷீ ஷு ...ஆசாயவத்ஸயா ஊகீள' இத்யாதிகளில் ப்ரஸித்தம். 'நிரஞ்ஜநீ வாமம் ஸாமீ ஊபைதி' 'ஊ ஸாயஊஜாமதாகீ' 'ஆஜீஹா வம் நயமெநாநம் தஊஷியாயிநம் ஊநெ' 'தன்மை பெறுத்தித்தன் தாளிணைக் கீழ் கொள்ளுமப்பன்' இத்யாதிகளால் ஈச்வரனுக்கு ஜீவர்களின் விஷயத்தில் ஸ்வஸாம்யாவஹத்வம் ஸுப்ரஸித்தம். அவ்வாறே ஆசார்யனுக்கும் சிஷ்யன் திறத்தில் ஞானோத்பாதநத்வாரா பகவத் விஷயீகாரார்ஹதையை உண்டுபண்ணுவதால் ப்ரஸித்தமே. நிச்சேஷ ஸம்ஸார நிவ்ருத்தி பூர்வகமாக நிச்ரேயஸப்ராபணம் பரமபுருஷனுடைய கார்யமாகும். அவ்வாறே ஆசார்யனும் ஸாமாந்ய ஜந்மத்தைப் போக்கி உத்தம ஜந்மத்தை ப்ராபிக்கிறுனென்பது 'ஸ ஹி வித்யாதஸ்தம் ஜநயதி' என்றிது முதலிய ப்ரமாணங்களால் ஸித்தம். ஜாயமாநம் ஹி பாஷம் யம் பஶ்யேந்மதுஸூதநீ' என்றிது முதலிய ப்ரமாணங்களை யநுஸரித்து மோக்ஷோபாய சிந்தநாநுகுணமான திவ்யத்ருஷ்டிப்ரதாவம் பகவானுக்கு ப்ரஸித்தமானபடி ஆசார்யனுக்கும் திவ்யத்ருஷ்டிப்ரதாவம் 'ஸதாசாயேண ஸந்தஷ்ட ஜ்ஞாநவி யாதி பரமாம் கதிம்' என்றிது முதலிய வாக்யங்களில் ப்ரஸித்தம். 'யமாஹ்வேவி காகுத்ஸ்தீ க்ருபயா பயஸாயகீ' இத்யாதிகளில் அவிசால்யமான க்ருபாபரீவாஹம் பகவானுக்கு ப்ரஸித்தமானபடி 'க்ருபயா நிஃஸ்ப்ருஹோ வதேத்' இத்யாதிகளில் ஆசார்யனுக்கும் சிஷ்யன் திறத்தில் நிஷ்காரணாநுக்ரஹம் ப்ரஸித்தம். 'ஆநந்தோ ப்ரஹ்ம' இத்யாதி ச்ருதிகளின்படி பகவானுக்கு நிரதிசய ஸௌஹ்யமிருப்பது போல் ஆசார்யனுக்கும் "நாயாய நாமஊநயேத் வாசா மனஸா நித்யம் யதீய ஊண ஸமணம் ஊதீயம்" என்றிது முதலியவற்றால் நிரதிசயஸௌஹ்யமும் ப்ரஸித்தம். அப்படியே நித்யசேஷித்வமும் ஸர்வேச்வரனுக்குப் போல் ஆசார்யனுக்கும் ப்ரஸித்தம். இப்படி எட்டு காரணங்களால் அவர் செய்த பேருதவிக்கு ப்ரத்யுபகாரமில்லாமையால் ஸர்வேச்வரன் போல் உபாஸிக்கத் தக்கவனாகிறான்.

ஸ்ம்ருதிகளிலும் "ஸ்ருஹவித்யாதஊநஸ் தேவேவரவி நஸமதெத வ்யதிவ்யஊநயவா ஊத்யாஷிக ஆஊராஸ" என்றும் 'மாமேவ வாம் ஹ்ரஹ மாமேவ வாம் மதிஃ' என்றும் "ஆசாயஷ்ணு ஹரிஷ்ஷா க்ஷாதுராவ் ந ஸம்ஶயஃ । லாக்ஷாஞாராயணோ தேவஃ க்ருஷ்ணா ஊத்யமீம் தநா । ஊதூநாநாமத ஒகாநு காராணஷ்யாஷாஷுவாணி நா" என்றும் பகவானே ஆசார்ய ரூபமாயவதரிப்பதாயும் ஆகவே அவரிடம் பகவானுக்குத் துல்யமான ப்ரதிபத்தி செய்யவேண்டுமென்றும் "யோ விஷ்ணு ப்ருதிமாகாரே லோஹஹாவம் கரோதி வ । யோ மாகள ஊநாஷம் ஹாவஊஹள நாகவாதிநள" என்று அர்ச்சாவதாரத்தில் லோஹபுத்தி பண்ணு

வதற்குச் சமானம் குருவிடம் மநுஷ்ய ஸாமான்ய த்ருஷ்டி வைப்பதில் உண்டாம் ப்ரத்யவாயமும் சொல்லப்பட்டது.

ஸ்ரீ மதுர கவிகளும் 'தேவுமற்றறியேன் குருகூர் நம்பி' என்று நம்மாழ்வாரைத் தவிற மற்றொரு தைவமுளதென்றே நினைக்கவில்லை யென்று திட்டமாய் சொல்லலாம். இம்மதுரகவிகளின் பெருமையைப் பேசும் நம் ஸ்ரீ தேசிகனும் "ஆயன் நிற்க அருமறைகள் தமிழ் செய்தான் தாளே கொண்டு துன்பற்ற மதுரகவி" என்று ஸாதித்ததைக் காண்க.

ஸ்ரீ ஆளவந்தாரும் நம்மாழ்வாரை '𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌯𑍁𑌵𑌤𑌯𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌃' என்றல்லவா அநுபவித்தார். ஸ்ரீபாஷ்யகாரரும் ஆளவந்தாரைக் கொண்டாடி யிருப்பது யாவருமறிந்ததே. அமுதனும் நம்முடையவர் விஷயத்தில் கொண்ட ஈடுபாட்டிற்கு அளவேயில்லை. இவர்களில் சிலர் ஸாக்ஷாத்தாக ஸ்வாசார்யனைப் புகழாமல் ப்ராசார்யரைப் புகழக் காரணமென்னெனில் ஸர்வாசார்யர்களையும் கொண்டாடுவது அவச்ய ப்ராப்தமாயிருக்க அது ப்ராதிஸ்விகமாக அசக்யமானபடியால் ஸான்னித்ய விசேஷத்தை முன்னிட்டு சிலர் ஸ்வாசார்யர்களைக் கொண்டாடுவது, ப்ராசார்யர்களையோ அல்லது இன்னம் முந்தினவர்களையோ கொண்டாடுவது அவர் செய்தருளிய உபகார விசேஷத்தின் பெருமையை நினைத்தும் தம் ஆசார்யனுக்கு அது அத்யந்தாபிமதமாயிருக்கு மென்பதையும் முன்னிட்டு உபபன்னமே. ஸ்ரீ தேசிகன் ப்ரஸக்தி நேர்ந்தபோது தமது ஆசார்யரான ஸ்ரீ அப்புள்ளாரைக் கொண்டாடுவதுடன் ஸ்ரீபாஷ்யகாரரை '[illegible]' '𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑌯𑍀𑌂 𑌤𑌨𑍁𑌮𑍍' என்று சொல்லும் கணக்கிலே

[illegible]

என்று ஸாக்ஷாத் கண்ணனுடைய அவதாரமெனவே நினைக்கிறார். ஸ்ரீ இளையபெருமாளின் அவதாரமாகவும் கருதுவதுண்டு. விஷ்ணுவின் பஞ்சாயுதங்களின் அவதாரமாயிருக்கலாமென்றும் ஸ்ரீ தேசிகன் பணிப்பு. '[illegible]' என்று எம்பெருமானுடைய திருவடிகளை அநுகல்பமாயும் எம்பெருமானாருடைய திருவடிகளை முக்ய கல்பமாயும் விச்வஸித்தவர் நம் வேதாந்தாசார்யன். இவ்வுபாஸநத்தின் பெருக்கு யாவத்தும்கூட ஆசார்யன் விஷயத்தில் தம்முடைய சேஷத்வ ஜ்ஞாந ... மான ப்ரீதியின் பரீவாஹமாகச் செய்வதத்தனை போக்கி தாம் பெற்ற பேற்றுக்கு ப்ரத்யுபகாரமாகா

தென்பது 'ஆசார்யவாந் புருஷோ வேத தஸ்ய தாவதேவ சிரம் யாவந்ந விமோக்ஷ்யே அத ஸம்பத்ஸ்யே' இத்யாதி வாக்யங்களால் ஸித்தம். இப்படிப்பட்ட ஆசார்யோபாஸநமொன்றே ஐஹிகமாயும் ஆமுஷ்மிகமாயுமுள்ள ஸகல ச்ரேயஸ்ஸுக்கும் காரணமாகுமென்பதை நாம் சாஸ்த்ர முகத்தாலும் எம்பெருமானார் தேசிகன் முதலானோர்களின் சரித்ர முகத்தாலும் கேட்டிருந்த போதிலும் இப்பெருமை இப்பொழுது ப்ரத்யக்ஷ கோசரமாகி நின்று ரஸிப்பித்து கல்நெஞ்சரான நம்மையுமுளகச்செய்து தன் வசமாக்கிக்கொண்டு விளங்குவது நமக்கு ப்ரதாநாசார்யராய் ப்ரக்ருதம் அஹோபில மடத்தில் மூர்த்தாபிஷிக்தராய் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீவண் சடகோப ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹ சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகனுடைய ஆசார்ய ப்ராவண்ய ராஸிக்யாதிசயத்தின் ப்ரபாவம். இந்த மஹானுடைய ஆசார்ய வரிவஸ்யாரஸத்தை நெருங்கி வர்த்தித்து அநுபவித்தவர்களுக்கு ஸ்ரீ தேசிகாதிகள் க்ரந்த கரண முகத்தாலும் ஸ்வாநுஷ்டாநத்தாலும் வெளியிட்டருளிய ஆசார்ய வரிவஸ்யையின்பரா காஷ்டை இத்தகையதென்பது ப்ரத்யக்ஷத்தில் அறியக் கூடியதாயிருக்கும்.

இம்மஹான் ஜாயமாநதசையிலேயே பகவத் கடாக்ஷம் பெற்று ததநுகுணமாக ஸத்வோத்தர ஸ்ரீவைஷ்ணவாதிஷ்டிதமான தாம்ரபர்ணீ தீரத்தில் ஸ்வரூபத்தால் வ்யாப்தி மாத்ரமன்றிக்கே பக்தாநுக்ரஹத்துக்காக விக்ரஹத்தாலும் ஸர்வ வஸ்துக்களையும் வ்யாபித்து ரக்ஷகனாய் நின்ற ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹன் திருவடிகளில் நிரதிசயாசஞ்சல பக்தி பரிதர்களான பரமைகாந்தி ஸ்ரீ வைஷ்ணவஸார்வபௌம குடும்பத்தை தமக்கு ஆவிர்பாவ ஸ்தாந மாக்கி யநுக்ரஹித்து, பால்யத்திலேயே த்யக்த ஸர்வ ஸங்கராய், தத்ஸமயம் ஸ்ரீ அஹோபிலமடம் 33-வது பட்டத்தில் மூர்த்தாபிஷிக்தராய் உபபத்தி பூயஸ்தையாலே பர்யாய பாஷ்யகாரரென்று தத்காலத்திய வித்வஜ்ஜநங்களால் கொண்டாடப்பட்டு ஸ்ரீமத் வீரராகவ ஸந்நிதியாய் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீவண் சடகோப ஸ்ரீ சடகோப யதீந்த்ர மஹா தேசிகன் திருவடிகளி லாச்ரயித்து ஸ்வரூபலாபம் பெற்று தத் நந்தர புருஷார்த்த ருசி பிறக்க, அதன் பின் தம்முடைய திருமுடி ஸம்பந்தத்தாலும் திருவடி ஸம்பந்தத்தாலும் முன்னும் பின்னுமுள்ள ஆசார்யர்களை தங்யர்களாக்கி தாமும் க்ருதார்த்தராய் எழுந்தருளியிருந்த எம்பெருமானாரைப்போல் தமக்கும் தன்யதையை ஸம்பாதித்துக் கொள்ளத் திருவுள்ளம் பற்றிய ஆழ்வார் தாம் தனியே எழுந்தருளாமல் ஸக்ருத் க்ருஷி செய்து பலங்கண்டநுபவித்த எம்பெருமானாரையுந் துணையாகக் கூட்டிக்கொண்டு இருவருமாக (ஆழ்வாரும் எம்பெருமானாரும்) ஒரே திருமேனியை யதிஷ்டித்தவதரித்தார்கள் போலிருப்பதாக உபபத்தி பாகுள்யத்தாலும் திருநாமத்தின் அமைப்பாலும் உபய வேதாந்தங்களிலும் பகுக்ரந்த கரணத்தாலும், ஸ்ரீபிள்ள

பாக்கம் அழகிய சிங்கர் போன்ற மஹான்களால் உத்ப்ரேக்ஷிக்கப்பட்ட லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹ திவ்ய பாதுகா ஸேவக ஸ்ரீவண் சடகோப ஸ்ரீ சடகோப ராமாநுஜ யதீந்திர மகா தேசிகன் திருவடிகளிலாச்ரயித்து ச்ரோதவ்ய சேஷ மில்லாமலும் கர்தவ்யசேஷமில்லாமலும் நைர்பர்யத்தை ஸம்பாதித்து க்ருதார்த்தராய் பஞ்ச காலபராயணராய் உபய வேதாந்தங்களிலும் நிஸ்ஸம்சய ஜ்ஞாந ஸம்பந்நராய் பராங்குச யதிவர நிகமாந்தமஹாதேசிகாதிகளின் க்ரந்த ப்ரவசந வ்யாப்ருதராகவே யிருந்து இவ்வாறே ‘யதி வ்யவஹாரதூரவிஹாரேண நீதம் வய: ஸ்வாத்மஸம்வித்ரதம் தியா:’ என்கிறபடி 69 திருநக்ஷத்ரங்கள் செல்ல “க்ஷாந்திஹீநஸஹாஸ ஸாராநுஜநவர்ஜிதே । ஸ்ரீவண் ஶடாரியதிநா க்ருதார்த்த: ஸேவகோ(அ)பவம் ।” என்கிறபடி அந்த ஸமயம் ஸ்ரீமடத்தில் 40-வது பட்டத்தில் மூர்த்தாபிஷிக்தராய் யெழுந்தருளி யிருந்த ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹ திவ்ய பாதுகாஸேவக ஸ்ரீவண் சடகோப ஸ்ரீ ரங்கநாத சடகோப யதீந்த்ர மகாதேசிகன் தம்முடைய மநோரதத்தின் வைசால்யத்திற்கும் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹனுடைய விபூதிக்கும் தக்கவாறு பெருமாளை யாராதித்துக் கொண்டிருந்து ஸம்ப்ரதாய ஸ்தாபனங்களையும் ஜகத்விக்யாதமாம்படி செய்து தம் திருமேனி கொஞ்சம் தளர்ந்தவாறே ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹாதேசிகாதிகளால் ப்ரவர்த்திதங்களாயும் ஸ்ரீ ஆதிவண் சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகாதிகளால் ப்ரதிஷ்டாபிதங்களாயுமிருக்கிற ஸத்ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்களை ஸகலேதர விரோதிநிரஸந ஸமர்த்தமாய் ஸர்வஜநாதரணீய ஸம்ப்ரதாய ப்ரவசநத்தாலும் க்ரந்தகரண முகத்தாலும் ஸ்வாநுஷ்டாநாநுஷ்டாபநங்களாலும் ஸத்ஸத்காரத்தாலும் ஸ்தாபித்து நிலைநிறுத்தத் தகுந்த தம்முடைய ஸதீர்த்யரான நம் ஆசார்ய ஸிம்ஹத்தின் முகமாக ஶததூஷணீ தாத்பர்ய க்ஷேபமாக நடத்தி வைக்கத் திருவுள்ளமாய் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீநரஸிம்ஹாராதநத்தை நம் ஆசார்யவர்யரிடம் ஒப்புவிக்க நம் அழகிய சிங்கரும் ஸ்வாத்மநீ யஸ்மஸ்வீயஸந்தேஶமான ஆசார்ய நியமநம் அநுபாலநீயமென்ற திருவுள்ளத்தால் ஸ்நாநத்தை அப்யுபகமம் பண்ணி ததீயாத்ம ஸ்வீகாரத்தையும் செய்தருளி ஆஸேதுவ்ருஷாசலம் உள்ள திவ்ய தேசங்களுக்கும் மற்றும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவாக்ரஹாரங்களுக்கு மெழுந்தருளி அனேக சேதந கோடிகளை யுஜ்ஜீவிக்கும்படி செய்து கொண்டும் காலக்ஷேபம் ஶ்ரீபாஷ்யத்துடன் மாத்ரம் நிற்காமல் ஸ்ருதப்ரகாஶிகா தாத்பர்யசந்த்ரிகா மற்றும் ந்யாயபரிஶுத்தி, ந்யாயஸித்தாஞ்ஜநம் அதிகரணஸாராவளீ, ஶததூஷணீ முதலிய ஸ்ரீதேசிகன் ஸாதித்த ஸகல க்ரந்தங்களையும் தத்தத்ப்ரமாணாதிகாரிகளுக்கு ப்ரஸாதித்துக் கொண்டு ப்ரக்ருதம் ஸ்ரீரங்கத்தில் ஸங்கோத்தரராய் முமுக்ஷூபாஸ்யராய் முக்தப்ராப்யராய் ஸூரிஸேவ்யராய் எழுந்தருளியிருக்கும்படி.

ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் ஆர்ஜவம் ப்ராமாணிகதை வைராக்யவக்ஷ

வாத்ஸல்யம் க்ருதஜ்ஞதா ஆந்ருசம்ஸ்யம் முதலிய கல்யாண குணங்கள் மற்றவர்கள் நடந்து கொள்ளவேண்டிய விதத்துக்கு நிதர்சநமானவையாகும். ஸ்வாமியின் ப்ரஜ்ஞாவிசேஷத்தின் பெருமையும் ஜடிதி ஸ்புரணமும் ஸமய ஸ்புரணமும் காலக்ஷேப கோஷ்டியில் அந்வயித்த மஹான்களுக்கு நன்கு.

அடியேன் அநுபவித்த விசேஷத்தை யிங்கு குறிப்பிடுகிறேன். பெருமாள் அர்ச்சாவதாரத்தில் எழுந்தருளியிருப்பினும் சில மஹான்களுக்கு விபவத்தில் எழுந்தருளி யிருப்பதுபோல் ஸேவை ஸாதிப்பதும் பலவித அநுபவங்களுக்கு கோசரமாவதுமுண்டு. ஸ்ரீ ஆழ்வாராதிகளின் அநுபவம் இம்மாதிரியானதே. எவர்களுக்கு இம்மாதிரியான அநுபவமுண்டாகாமல் கேவலம் அர்ச்சையாகவே தோன்றக்கூடுமோ அவர்கள் விஷயத்திலேயே ப்ரதிமையில் லோஹபுத்தி கூடாதென்று கட்டளையிட்டது. அம்மாதிரியே ஆசார்யனிடத்தில் மநுஷ்ய புத்தியைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்றும் விதித்தது. ஸ்ரீ அத்திப்பட்டு அழகிய சிங்கருக்கு ஆழ்வார்களுடைய அநுபவஸாத்ருஶ்யமான அநுபவமுண்டா யிருந்ததென்று நாம் பகு முகமாகக் கேட்டிருக்கிறோம். சில ஸமயங்களில் அம்மஹான் லக்ஷ்மீநரஸிம்ஹன் திருவாராதனத்துக் கெழுந்தருளி ஸுப்ரபாதம் ஸேவித்து உள்ளே சென்று கதவைத்திறந்து திரையை நீக்கியதும் சடக்கென 4அடி பின் புறம் எழுந்தருளுவதும், "அஹோ ஓஹோ ராஜாவின் ஆஜ்ஞாபாரமோ? க்ஷமிக்க வேண்டும். சற்று பொருத்தே வருகிறேன். வரலாமோ? ஸமயந்தானா? அம்மா வரட்டுமோ'? என்றிவ்வாறாக சில க்ஷணங்கள் தயங்குவதும் பின்னுமிதுபோன்ற வார்த்தை சொல்லிக்கொண்டு மறுபடி உட்புகுந்து மேல் கார்யங்கள் செய்வதும் மற்றும் சில ஸமயங்களில் திருவாராதன காலத்தில் பெருமாளை ஸேவித்துக்கொண்டே "இன்றைக்கு என்ன திருவுள்ளம்? என்ன செய்யவேண்டும்? ஏன் நியமிக்கலாகாது? என்ன அபராதம் செய்தேன்? ஒன்றுமில்லையா? அப்படியா? தந்யனானேன் திருவுள்ளத்தை நியமிக்கவும். அஹோ பாக்யம். தன்யன் ஆனேன். அப்படியா நான்கு தளிகை உயர்ந்த க்ஷீராந்நமோ நியமனமாகிறது. அப்படியே இதோ ஸமர்பிக்கிறேன்" என்றும் இத்யாதி ரீதியில் பெருமாளுடன் திருக்கச்சி நம்பிகள் போல் வார்த்தையாடுவதும் பெருமாளுடைய அங்கப்ரத்யங்கஸௌஷ்டவத்திலீடுபடும்போது 'தோள் கண்டார் தோளே கண்டார்' என்னும்படி அவ்வழகிலீடுபட்டு மெய்ம் மறந்து சிறிது நேரம் நிற்பதும் இம்மாதிரியான அநுபவ ப்ரகாரங்கள் ஸ்ரீ ராகவன் விஷயத்திலும் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹன் விஷயத்திலும் ஸ்ரீ அத்திப்பட்டு அழகியசிங்கருக்கு அபரிமிதமாக உண்டென்பது ஸர்வலோக ஸம்ப்ரதிபன்னமான விஷயம்.

அம்மஹானுடைய திருவடிகளில் சிரகால வரிவஸ்யையின் பலமாக தத்க்ரது ந்யாயத்தால் இக்குணங்களும் படிந்துவிட்டனவோ வென்று நம்பும்படி நம் அழகிய சிங்கரின் பகவதநுபவ ப்ரகாரமும் அத்தகையதே. நம் அழகிய சிங்கர் பெருமாளை ஸேவிக்கும் போது, ஸாதாரணமாக எல்லாரும் பூர்வர்களின் ஒரு பாசுரத்தையோ ஒரு சுலோகத்தையோ அநுஸந்தானம் செய்துகொண்டு பெருமாளையநுபவிப்பது போலில்லாமல் '[illegible]' என்கிற ரீதியில் ஒவ்வொரு அவயவங்களில் வெகு நேரம் தங்கி மெய்ம்மறந்து நின்று பின் பாஹ்ய விஷய ஞாநம் பிறக்க அதன் பின் மற்றொரு அவயவத்திற்குச் செல்வதையும் அப்போதிருக்கும் முகப்ரஸாதம் நேத்ரவிகாஸம் முதலிய வற்றையும் கண்டால் பெருமாளோடு வார்த்தை சொல்லிக்கொண்டு அனுபவிப்பது போல் தோன்றுகிறதே யல்லாமல் அவைகள் வேறு வழியால் நிர்வஹிக்கக் கூடியவைகளாகக் காணப்படவில்லை.

நம் அழகிய சிங்கருடைய மற்றொரு மெச்சத்தகுந்த குணவிசேஷத்தையுமிங்கெடுத்துக் காட்டி யநுபவிப்பது மிகவும் பொருத்தமானது. "ஸர்வபூதாத்மகே தாத ஜகந்நாதே ஜகந்மயே । பரமாத்மநி கோவிந்தே மித்ராமித்ரகதா குத:" என்றிருந்த ப்ரஹ்லாதாழ்வானுடைய சமத்ருஷ்டித்வரூபகுணம் நம் அழகிய சிங்கரிடத்தில் விசேஷமாக உளதென்பதை நிதர்சிப்பிக்கும் ஒரு பாகவதருடைய லேகந ப்ரதர்சன முகத்தாலே வெளியிடுகிறேன். அதாவது வேதாந்த தீபிகைக்கு சிரகாலம் ஸம்பாதகராயிருந்த ஸ்ரீ. உ.வே. வாஸுதேவாசார்ய ஸ்வாமி தம்முடைய ஸம்பாதகீயோபந்யாஸத்தில் (ஸம்புடம் 17-ஸஞ்சிகை 12-ல் ப்ரபவஹு புரட்டாசி மீ) ஸ்ரீ அழகிய சிங்கருடைய உத்தான மஹோத்ஸவம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஸாதித்திருப்பதாவது "ஸ்ரீமதுராந்தகத்தில் ஸ்ரீ அஹோபிலம் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கருடைய சாதுர்மாஸ்ய ஸங்கல்பத்தின் உத்தான ரூபமான மஹோத்ஸவம் மிக்க சிறப்புடன் நடைபெற்றது. அன்றையதினம் ராத்ரி ஸ்ரீ கண்ணன் டோலோத்ஸவம் கண்டருளுங்காலத்தில் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹனுடைய வைபவ விசேஷத்தைப்பற்றி சில ஸூக்திகளைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினர். * * * ஸ்ரீ அழகிய சிங்கருடைய திவ்ய ஸூக்திகளுள் ஒவ்வொரு அம்சமும் ஸாதிசயமாக இருக்கையிலும் ஒரு அம்சம் விசேஷித்த அதிசயத்துடன் கூடினதாக நமக்குப் புலப்பட்டது. ஸ்ரீலக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹ ரூபியான பகவானுக்கு பக்தர்கள் மீதிருக்கும் வாத்ஸல்யாதிசயத்தை உபபாதித்த பிறகு எல்லாரும் அப்படிப்பட்ட வத்ஸலனான சரண்யனிடம் பக்தி ஸம்பன்னர்களாக இருக்கவேண்டுமென்று நியமித்து உபந்யாஸத்தை உபஸம்ஹரிக்கு மவஸரத்தில் தம்மால் ப்ரதிதிநம் ஸ்ரீ சரண்யனிடம் விண்ணப்பம் செய்யப்படும் ப்ரார்த்தனைகளுள் 'பக்தர்களை ஸம்ரக்ஷிப்பது போல பக்தேதரர்களையும் ஏதாவது ஒரு

வ்யாஜத்தை அவலம்பித்து பக்தியைக் கொடுத்து அநுக்ரஹிக்கவேண்டும் என்பதும் ஒன்று' என்று நியமித்தருளினர். இந்த ஸூக்தி அவருடைய ஸாத்விகபாவத்தையும் நீநர்களிடம் அவருக்கிருக்கும் வாத்ஸல்யாதிசயத்தையும் அந்யாத்ருசமாக ப்ரகாசிப்பிக்கின்றனவன்றே ? நம்மைப்போன்றவர்கட்கு எப்பொழுதாவது ஸ்ரீசரண்யனுடைய திருவடிகளில் ஒரு அபிருசி கத்யோதம் போல் ப்ரகாசித்தால் அது இப்படிப்பட்ட கருணாநிதிகளான மகான்களின் ப்ரார்த்தனையின் பலமாகவே இருத்தல் வேண்டும். இல்லாவிடில் நாம் எங்கே! அம்மாதிரியான அபிருசி எங்கே ? மூடவர்போன்ற நம்மீதும் கங்காதீர்த்தம் போன்ற பகவதநுக்ரஹத்தை ப்ரவஹிப்பிக்க ஆவலுள்ள இப்படிப்பட்ட மஹான்களன்றோ உண்மையான ஆசார்யராவார்கள்." என்று.

இப்படிப்பட்ட ஆசார்யவர்யரின் வரிவஸ்யையன்றோ உண்மையில் புருஷார்த்தம்.

ஐ கூஷீ நூவஸிஂஹஸ ௦ஜிஜெ௱ாயீநூவஷவஜ்ீயொ꞉ ।

வெணுமெஸாவாஐநா நூாவஸ வரிவஸ௱ா ஸஉவீ௧தா ॥

ஸ்ரீ:

குருமலர்க் கலம்பகம்.

[ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான் ஆர். கேசவய்யங்கார்]

மங்கலமிலங்கு மலர் மங்கை மணவாளச்
செங்கணெடு நங்கணா சிங்கனடி வாழும்
தங்களிறை யேறுபிறை யாயிர நிரப்பும்
சங்கமெழு சந்தமிகு சங்கதமொ ழிப்பாம். (1)

யோகநிலை யொன்றுநெறி யேகுபவ ரேறும்
நாகமிசை யண்ணலடி யாகுபத நங்கட்
காகமறை வாகனனம் வீடுதொறு நாடும்
யாகமொழி யோதழகு நாதரடி யாமே. (2)

சங்கதமுடன் செறிந்து செந்தமிழ் கலந்த கந்தம்
தங்கழற் கமழநின்ற திருவுருத்தானேயாகிக்
கங்கையும் யமுனையும்போல் கலந்திரு கலையுமோது
பங்கய நயநனென்பான் மங்கலம் பாடுவாமே. (3)

கலைகளார் மறையுருக் கொள் கலுழன்மேற் சரணம்பூக்கும்
நலமெலாம் நிலமுலாவி நந்தலைமிசையே பெய்யத்
திலதமாமுலகுக் கெல்லாம் சிங்கவேள் குன்றமொன்றிக்
குலமுறை செழிக்கும் கோப்பாய்க் குருநிரை வளர்ப்பான் சிங்கன். (4)

இறையெனும் துறை யனைத்தும் நிறம் பெற நிரப்பியாண்டும்
இறையுமே குறைவிலாத்தன் நிரையெனவளர்ந்த நாதன்
பிறையெயிற்றனல் விழிப் பேழ்வாயுடைப் பெருமை பூத்த
மறை மணம் கமழுமன்னன் மாபதம் வணங்குவாமே. (5)

வாய்மொழியமுதமூட்டும் தாயென உலகுக்கெல்லாம்
சாயை தந்தருளும் நங்கள் தெள்ளிய செங்கட்சீயம்
தேயமெங் கெங்குமன்பால் தங்கணே சென்று கொள்ளும்
சீயரென்றின்று மோதும் சீரிய நாமனனன். (6)

அவனதாமவனி தாங்கும் தகவெனப்பகவ ரேந்தும்
தவநலத்தவள முக்கோல் தருமமே திவமளாவிப்
பவமயப் பவ்வம் தூர்த்த பெற்றியின் வெற்றியாங்கே
அவையநல்லமரர் வாழ்த்திப் பரவுமாறறைகுவாமே. (7)

பொருநல்பெருக்கு மருளேசுரக்கு மொருவர்க்குவந்த பகவர்
திருநாரசிங்க சடகோபயோகி யெதிராசதேசி கவரர்
திருநாளிதொன்று தமதாம்சதாபி டவமாமுதன்மை தெரிநாள்
ஒருநாளுமிங்க ணிதுகாறுமோங்கி நிகழாதசிங்க னுருநாள் (8)

இடையூறுயாது மடையாதுநாளு முறையால்விடாத திடமே
விடையாய்விளங்கு மிருபாடியங்கள் தடையேயுறாது நிறையால்
படையோடுபாங்கு நரசிங்கனோங்கு புகழேமுழங்கு பகவர்
தொடையால்நிரம்பு நரசிங்கயோகி யருளே சிறக்கு மொருநாள். (9)

விதையென்னவேத முளையென்னமூல உரையென்னஉன்னு மிதயர்
சுதையென்னசென்னிதொழுதோதிமன்னு செவியேமடுத்தசுவையார்
இதயம்செழிக்கு மதுதாரையென்ன மறை நான்குதாங்கு நிதியாம்
பதியாகவீது மதியாயிரங்கொள் நரசிங்கயோகி பதிநாள். (10)

ஒருமா உறைமார் பரிமா உருவாம்
பெருமானுருவே பரவும் குருவார்
இருமாமறையோர் திருவாய்மருவும்
குருமா வரிமா றமகா குருவாம். (11)

பிளவேது மிலாதுலகா குபரன்
தளரா வளர்தன்னருளின்
உளவாகஉலா வரிமா நலமே
கொளலாகு குலர் குருநா ளிதுகாண். (12)

அடியுமாயிரம் விழியுமாயிரம்
முடியுமாயிரம் மொழியுமாயிரம்
படையொடாங்குதாங் கழகுசிங்கனார்
அடைவதின்றுகாண் மதியுமாயிரம். (13)

கலங்கலங்கலென்றிலங் கரங்கமங்கலங்கள்சேர்
நலங்களேதுலங்கியோங்கு நங்கள்சிங்கர்பூங்கழல்
குலங்குலங்கரங்களே குவிந்துசென்னியோங்குமா
றிலங்கியெங்குமத்திறம் சிறந்தவாண்மை காண்மினே. (14)

மார்கழித் திங்களின் றுயிரத்தான் மதிச்
சீர்நிரைந்தோங்குநம் சேமமாய்ச் செவ்வியார்
கார்முகில் கண்ணனுக்காசையாலூசலே
பார்புகழ் நாநலப் புண்ணியர் பாடுவார். (15)

கேட்பவர் கேசவன் கீர்த்தியே கேட்டவர்க்
காட்படத் தேசிகர்க் காக்கியே யெம் மிறைத்

தாட்பெருச் சீர்த்தியே யாட்டு நம் மூசலே
கேட்ப நின்றெம்மை யாட் கொள்ளுமோர் வள்ளலார். (16)

செல்வநிரை யிறைத்துணைவிச் செய்யாள் பெய்யும்
செங்கணிறை மங்கலமா யெங்கும் தங்கிப்
பல்கலையோர் பயின்றுயர் நற்கலை யொன்றென்றே
பண்டரியே பணித்த பணிப்பண்பே கொண்டு
கல்வியிது பல்கியவல் வினையறுத்துக்
கடுவஞ்சக்களவுதவிர்கதியாமென்றந்
நல்வழியினலத்திருவாய் நிலத்துலாவும்
நரசிங்கசடகோபரருளே கொள்வாம் (17)

திருவுடன் திகழும் திகழ் திருப் பெருமான்
ஒருவனே யெங்கும் கருவெனும் திருவா
யரியெனச் சிறக்கும் அரிமுகச் செம்மல்
அருமறையருளாங் கருளக் குன்றக்
கழி பெருந்தெய்வம் எழில் பரந்தெங்கும்
விழிதழைத் தோங்கு மழையுருவழகன்
காரணனுகும் நாரண நாமத்
தாரணன் தானென வாரணம் தாவுமோர்
வீறுடைமாறன் பேறுடைப் பாதத்
தேறிய நடையான் தேடியே நாடும்
தூங்கனும் சீமான் உம்பரார் கோமான்
தங்கழற் புகழே சங்க மொலிப்பத்
தடையற யாங்கும் படையிறை தாங்கும்
கொடையுடைச் செங்கோற் கொடி பரந்தாடித்
தோன்றிய நாற்பத்தொன்று முறையால்
குருவெனும் சீயரொருவராம் துய்யர்
அடற்புட் சிங்கச் சடகோபர்க்கே
தளராவாயிர முளவாமதி நலம்
வளரப் பெறுமோர் தவள வளப்பம்
எம்பால் வறலற வன்பான் மிகுபுகழ்
பொங்கு மங்கலப் பாங்காய் மலர
நன்கே யிங்கணங்கட் செங்கண்
மாலே தோன்றுமாலே சால
மாலைச் செல்வன் பாலே மாலைக்
கலம்பக நலமே துலங்கிய
மலராமிதுவாய் மலரும் திருவே. (18)

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌿𑌜𑌾𑌰𑍍𑌜𑌵𑌗𑍁𑌣𑍋𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌲𑌃 ।
𑌤𑌂 𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌶𑌠𑌾𑌰𑌾𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌶𑌰𑌦𑌃 𑌶𑌤𑌮𑍍 ॥ 1

[illegible] ।
[illegible] ॥ 2

[illegible] ।
[illegible] ॥ 3

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ 4

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ 5

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ 7

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ 8

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ 9

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 10

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 11

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 12

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 13

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 14

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 15

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 16

உத்ரு¬க்ஷவெஷவ_நவொாஷவிஶ¬ஜவக்ஷ ாஃ
வஸத்ரு)ஷூாாம் கூவஷ ஸிவெஷகவியள கூாவெ ।
உத்திஷ்ெ யொாமிவாா ஜாமாாஊாஹாா கூம
ஜக்ஷ்நூவஸிம்ஹய_திவெஶவாவெஷஸிகெம்வொ ॥ 17

வ்யாஹூ_த்ரு¬ஷாா_தா_தாாஉஹாாாவஸ்ரீ—
ஜக்ஷ்நூவஸிம்ஹகா¬ணாவரிணாஹஜக்ஷ்ஃ ।
மம்ஹ_த்ருஜம் கஜயி_த¬ம் க¬ஜாாஜஹம்வ
ஸ்வெப்ாதஉாஷிஉஶ_தாஸிஷவொாஜ்வம் வெத ॥ 18

வெநதாஷ்ரூஶொாஜ்வஶ¬ஹம் ஶ¬ஹதி ஷ வ¬ஶிவ-லம்
வெஶாஶ¬ஹ்யவெதZஷ்ரு ஹவஷீயஉவெஹாஷய ஸ்ரீஃ ।
நிவ-ல-த-லு யஷ்¬வி ஹவிஷ்யதி வ¬ஶிண-லகாஉஃ
ஸ்ரீஉாநு வ¬நத்தி-லம¬ணயாநு நூஹாஸிஉ-லஹகக்வ்ஜ ॥ 19

ஸ்ருவ¬ஶிரி_தாம்வொவிஶாஜவஜாஹகஸ்ரீ—
விஷ்ரு¬ஜீஹா_தாஜஉம்மஜவஸிம்ஹஜக்ஷ்ஃ ।
ஷூஷ்டம் ஷூதகூஉ_ந¬ஶிஷ்டஉிஷஜயா கூக—
கெஷஉாஸிவெஷகவியவெயவ வியா_த¬காஉஃ ॥ 20

ஜ_த்ருஷ்டயாஷ்டகாவண-லம¬ணாஷ்டவவெஷ்ருஃ
ஸ்ருவெவ்த்ஜூவெஷகவாணாஸ்ரயவெணவி-லவெயவெயஃ ।
உவெஷ்ஜாயி_தஃ வஷவஷி_தா_ந_ந¬ாாமவிகூா—
ஷூஜூம்ஷவாவநகஜா்க¬ஶவெஜாZஶமூஹஜாக ॥ 21

யொவெமாமாயம் யயாவக வாஉஸிமஉவெ நாஷஜவய-லஜவய-லா-
வம்விஜஃ ஶ¬ஜதக்ஷத்தியிஹாவவெஜாக்ஷாஜவெகெம்கய-லஜக்ஷ்ஃ ।
காவெஜ கஜ்யாணவண-லஷூகாணகிாவெணாஹ்ா_நஉஹ்ரு¬ஜ்ஜஹா_ந-
வெஜயொயாநம் வஉாநம் ஶ¬ஹாஹவவஷஷ்ாநூஹ¬ஶிஉாZZா¬வொாஹ ॥

ஜ்ஜதிவஜிதஷிமஜஜ்ஹ்ஷா¬ஷ்ஜஹஉஹ¬ஶிஉா
ஷூயஉஸிஷவவொாஷஜ்கியாய்ாதஶாவஃ ।
யதிவாஉயிா¬ஶிஜஷ்ருநூநம் மாஷவாஹஃ
நாஹாிவரிவயெ-லாக்ஷ¬ம்மஜம்வொ ஜமாவெஹ ॥ 23

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 24

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 25

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 26

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 27

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 28

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 29

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 30

"போலிக போலிக" என்று திருவாய் மொழியில் எம்பெருமானரையும், "கண்ணன் வெஃகாவுது அம்பூந்தேனிளஞ் சோலை அப்பாலது எப்பாலைக்கும் சேமத்ததே" என்று திருவிருத்தத்தில் ஸ்ரீநிகமாந்தமஹா தேசிகரையும், நம்மாழ்வாரும், "விளக்கொளியை மரதகத்தைத் திருத்தண்காவில் வெஃகாவில் திருமாலைப் பாடக்கேட்டு வளர்த்ததனால் பயன் பெற்றேன் வருகவென்று மடக்கிளியைக் கைகூப்பி வணங்கினளே" என்று திருநெடுந்தாண்டகத்தில் அருள் மாரிதாமும், ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தியாகிய ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹாதேசிகரைப் பின்னும் குறிக்கொண்டு வாழ்த்தியது போல் "ஸ்ரீமாந்வேங்கடநாதார்ய:" என்றுலகு கொள்ளத் திரிதந்துயரும் கருளக் குன்றனைய சிங்கப் பிரானடிக் கோன்மை வடிவாய்த் தாமே யமர்ந்து சிறக்கும் பெற்றியை "அப்பொன் பெயரோன் தடநெஞ்சம் கீண்ட பிரானர் தமதடிக் கீழ்விடப்போய்த்திடநெஞ்சமாய் எம்மை நீத்து இன்று தாறும் திரிகின்றதே" என்று திருவிருத்தத்திலும், "அஞ்சிறைய மடநாராய்"; "செழும்பறவை தானேறித் திரிவானதாளிணைகளென் தலைமேல்" என்று திருவாய் மொழியிலும், தமதேயாம் குறிப்பில் கொண்டருளியவாறே, தாபதர்பெருமானய்த் திகழும் ஆதிவண் சடகோப யதீந்த்ர மஹா தேசிகர் தொடக்கமாய், மறையறக் கோலோச்சி, நெடிதூழி வளர்ந்து விளங்கா நிற்கும், சிங்கப்பிரானது கோயிற் சடகோபன் சேவடித் திருவாயே, பல்பெருங் குருமணிகள், ஒரு முகமாய்க் கோக்கப்பெற்று, சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிக ராமுருமணிகளா யிலங்கு நலந்திகழாரத்து, இற்றைக்கு யாமனைவரும் கண்டு களிக்குமாறு, ஆயிரம் நிரை பிறை கண்டு, தமிழ்வேத மறிந்த பகவரால் பல்லாண்டு பாடப் பெற்று விளங்கும் தோளாதஞர்மாமணியாய், நாற்பத்தொன்றென ஒன்றிப் பொலியா நிற்கும் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹ சடகோப யதீந்த்ர மஹா தேசிகரது பெருமை பொன்னென மலர்ந்து புகழென நாறியதே இக்கலம்பகமாய் விரியாநின்றது. பொன்னும் புகழும் மலரும் நாற்றமுமாய்க் கலந்த இந்நீத்தத் திருக்காட்சியை நூலேக்கொன்றே விரிக்கவல்லதாகும். இவ்வாறு பொன்னுறும் நீர்மைக்கு உவமை வேண்டில் உலக நோக்காற் காணவொண்ணப் பரம்பொருளினது உபாதாந நிமித்த காரணங்கள் ஒன்றிக் கலக்கும் நீர்மையையே கூறலாம். இவ்விரண்டும் உணர்ந்து முரனுதல் நூல்கொண்டே யாகுமாதலின், அந்நூலின் கண்ணே நிலை நின்றது இந்நீத்த மென்றது பெறப்படும். இந்நீத்தத் திருவே அந்நூலின் நோக்கும் முடிபுமாம். அந்நூலே வேதம். அந்நூற் பொருளே பிரமம். அவ்வுண்மை விளக்கும் நூலே பிரமநூல். அப்பிரம வடிவனே சிங்கன். அந்நூல் வடிவனே கலுழன். கலுழன் மேற் சிங்கனே மறைமுடி மேற் பிரமம் என்றதை விளக்கி யருளும் பகவர்களே குருக்களாவர். பண்டைக் குருக்கணிரை இன்றைக் கிவ்வழகிய சிங்கர் வடிவாயே நமக்குக் கண் கூடாகியது நமது பெரும்பேறேயாகும். அந்

ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் தேவகோட்டையில் எழுந்தருளியிருந்தது.

றாமேனுக்கே இக்கண்ணேக் கென்றதை நோக்கிக் காண்க. குருக்களும் கலுழனும், சிங்கனும் இவ்வாறு இங்கண் கலந்து களிக்கும் பெருமை ஈண்டு விரிக்கப்பெறும்.

அடிதொடங்கி முடியளவாக வேதம் விளக்கும் தத்துவமே பர தத்துவமாம். அத்தத்துவமே ஸிம்ஹ தத்துவம். அருள்மாரி என்றதே அதன் பொருள். ஆண்மை சிறந்து அருள் சுரக்கும் பெற்றியதே "ஸிம்ஹம்" ஆம். இத்தகையதோர் "ஸிம்ஹ" த்தின் திருநாமங்களே நாராயணன், பகவான், புருஷோத்தமன், ப்ரஹ்மம், திருமால் முதலியன. "ஊயா நம நாரஸிம்ஹஸ்ய வபு நாராயணம் வரம்" என்றது அஹிர்புத்ந்ய ஸம்ஹிதை. "நாரஸிம்ஹ வபு ஸ்ரீமாந் கேஶவ: புருஷோத்தம:" என்றது ஆயிர நாமம். மந்திரமறையோதியே இந் நுட்பம் தேற வல்லது. அவற்றின் பரப்பனைத்தும் கூறிற்பல்கும். ஈண்டைக்கு இலக்கணமாகும் நூலயோசனை கொண்டே இவ்வுண்மையை விளக்குவல். ஸிம்ஹம் எனும் சொல்லுக்கு இரண்டு பொருள்கள் உள்ளன. "ஹிம்ஸி ஹிம்ஸாயாம்" என்ற தாதுவினின்று "ஸிம்ஹோ வர்ணவிபர்யயாத்" எனும் விபர்யயமுறையானே ப்ருஷோதராதித்வாத் தூய்மை யுடைத்தாய அரிமாவெனும் சாதிப்பொருளதோர் பொதுச் சொல்லாகும். இப் பொருண்மைத்தாய இச்சொல்லுக்குப் பாணிநிபகவர் சிறப்பித்திலக்கணம் கூறிற்றிலர். பொது விதியானும், மாறுகோண் முறையானும், இன நீதியானும், இது தேறப்படும். இது பொதுவிலக்கணம். சிறப்பிலக்கணத்தால் இச்சொல் பரம்பொருளையே நன்குணர்த்தும் வன்மையுடைத்து. இச் சிறப்புப் பொருளதோரிச் சொல்லுக்கே அன்னவர் சிறப்பித்து சூத்திரம் ஓதியுள்ளார். 'ஸிஞ்சே: ஸம்ஜ்ஞாயாம் ஹநுகௌ கஶ்ச" என்றது அச் சூத்திரம். சுரக்கும் பெற்றியதே ஸிம்ஹம் என்றும், அப்பெற்றித்தாய பொருள் ஒன்றுக்கே ஸிம்ஹம் என்றது இயற் பெயர் என்றும் இலக்கணம் வகுத்துள்ளார். "புஷிவிசிவபூதாக ஸம்ஜ்ஞாயாம்" என்ற சூத்திரத்தாலும், "ஶவாதிஷு விஶேஷஸம்ஜ்ஞாயாம்" என்ற வார்த்திகத்தாலும், "வாஸுதேவாதிஷு ஸம்ஜ்ஞா" என்ற மஹா பாஷ்யத்தாலும், நாராயண, கோவிந்த, வாஸுதேவ, சப்தங்கள் பரம்பொருள் ஒருவனுக்கே உற்ற திருநாமங்களாயும், பிறர்க்கறவே அற்றவைகளாயும் விளங்குவன போல், பின்னும் அன்னவனுக்கே "ஸிம்ஹ" என்ற திருநாமம் நன்குற்றதென்றதை இச்சூத்திரம் தெற்றெனத் தோற்றுவிக்கும். "ஊயா நம நாரஸிம்ஹஸ்ய வபு நாராயணம் வரம்" என்ற அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதா வாக்கியத்தின் மெய்ம்மை விளக்கப்பாணிநீயமே தனித் தீபமாய்த் திகழா நின்றது. ஸிம்ஹ ஸூத்ரம் பணித்தபாணிநீபகவர், இச்சொல் செங்கட் சீயத்தையே உணர்த்தும் வன்மையுடைத்து என்ற சிறப்புத்தோற்றவே "ஸம்ஜ்ஞாயாம்" (இயற்பெயராகு மிடத்து) என்று சிறப்பித்து ஓதியுள்ளார். அன்னவனை உணர்த்து மிடத்து இது சாதிப் பெயர் அல்ல, இயற்

பெயர், என்றதை விளக்கவே இச்சூத்திரத்தில் ஸம்ஜ்ஞா என்று விதித்து, அடுத்தோதப்பட்ட சூத்திரத்தில் "வ்யாக்ரவ்யாக்ரௌ தஸ்ஸுஜாகௌ" என்று வ்யாக்ரம்" (புலி) என்னும் சொல் சாதிச் சுட்டென்று விதித்துள்ளார். பரம்பொருளுக்கு உற்றதும் சிறந்ததுமாகிய தனித் திருநாமமே "ஸிம்ஹம்" என்றது பாணினிஇலக்கணம் விளக்கியதாகையால் இப்பொருள் மெய்ப்பொருளென்று சான்றோர் உடன்படா நிற்பர். "வேங்கடேசம் ஸிம்ஹவம்" என்றார் நம் தேசிகன். "என் சிங்கப்பிரான்" என்று நம்மாழ்வாரும், "தெள்ளிய சிங்கமாகிய தேவு" என்று திருமங்கை மன்னனும், "சீரிய சிங்கம்" என்று ஆண்டாளும், இச்சங்கத விலக்கணப் பொருளையே செந்தமிழாயருளிச் செய்துள்ளார்கள். "ஸிம்ஹ" என்ற வடமொழிக்கு "அருள் மாரி" என்றதே செந்தமிழாகும். "ஸிம்ஹ:" என்றது ஆயிரநாமத்துள்ஓதப்பட்ட தோர்திருநாமம். அருண்மையையே சாலச்சிறப்பிக்கும் இத்திருநாமமே அந்நாமங்கட் கெல்லாம் தலை யென்று இருமாமறைகளும் முறையிடா நின்றன. சொல்லனைத்துக்கும் சிங்கனே இலக்கு. பொருளனைத்துக்கும் சிங்கனே தலை. உணர்வனைத்துக்கும் சிங்கனே நோக்கு. இந்நாமமே ஆயிரநாமமுமாம் என்றதை அருள்மாரிதாமே "வாயிலோர் ஆயிர நாமம்" என்றருளிச் செய்தார். "ஆயிர நாமச்சிங்கன்" என்று கம்பநாட்டாழ்வாரும் இக்கருத்தையே குறிக்கொண்டுள்ளார். 'ஸஹஸ்ரநாமநாம்' என்றது போல், மாற்றாரை மாற்றழிக்க வல்லானையும், உற்றாரைக் காத்தருளும் கருணைமுகிற்கண்ணனையும், விளங்கும் பரதத்துவத்தின் திருநாமமே "ஸிம்ஹம்" என்றது தேறிற்று. "ஸஜ்ஞாநெவஸ்மவாநு...... லெஸயதஸ்ருதெக தா" என்று அருள்மாரியாய்த் திகழ்பவனே பகவான் எனும் அரியதோரிப்பொருளையே ஸாத்வதஸம்ஹிதை கையோர்கனியெனக் காட்டியுள்ளது. இத்திற ஆழ்பொருள் சொல்லின் கண்ணே நின்று மறை இலக்கணம் ஒன்றாலேயே காட்டப்படும் அழகியதோர் மெய்ப்பொருளாதலால் இம்முறை தேராக்கால் அம்மெய்ம்மை தேரப்படாதே போம். பரன் என்பான் கண்ணாயிரமுகில் வண்ண அழகிய சிங்கன் என்றதே அழகாகும் பொருளாயும், பொருளின் அழகாயும் திகழா நின்றது. பரதத்துவமாகும் இந்த ஸிம்ஹதத்துவத்தை விளக்குவதே வேதம். வேதத்துக்கு ஆதியும் நடுவும் அந்தமும் யாவுமாகும் பொருளே 'அரி' என்னப்படும். "அரி" என்றதற்கு 'சிங்கம்' என்றதும் ஓர் பொருள். வேத முதல்வனை அரியே அரிமுகனாகும் சிங்கனவன். "சோதித்திருத்தூணில் தோன்றினன் வேதத்தின் முன்னின்றான்" என்பர் புகழேந்தி. முதல்வனையே வேதம் சொல்லும். முதல்வன் சொல்லே வேதமுமாகும். முதல்வன் கண்ணே வேதமும், வேதத்தின் கண்ணே முதல்வனும் ஒன்றியே ஒருவரை ஒருவர் காத்துக்கொண்டு நிற்பர். பரம்பொருள் வேதத்தையும், வேதம் பரம்பொருளையும், ஒருங்கிக் காக்கும்

நீர்மை நோக்கியே 'ஸிம்ஹவநகுப்தி' (சிங்கவனக் காப்பு) ந்யாயத்தை ஆன்றோர் விரித்துள்ளார். சப்த குஹா ஹஹநாரண்யமே வேதமாகும். அங்கண் சஞ்சரிக்கும் ஸிம்ஹமே ப்ரஹ்மமாகும். 'உபநிஷத்பாஷ்ய' என்றார் வேதசிரத் தேசிகனார். "மாரிமலை முழைஞ்சில் மன்னிக் கிடந்துறங்கும் சீரிய சிங்கம்" என்றது ஆண்டாள் பாசுரம். பாணிநீய இலக்கணப் பொருளையே இப்பாசுரங்கள் விளக்கும் பான்மை உற்று நோக்கத்தக்கது. அடிமுதல் முடியளவாக வேதம் விளக்குவது இவ்வரி தத்துவத்தையே. 'ம்ருகோ ந பீம꞉ குசரோ கி³ரிஷ்டா²꞉ யஸ்யோருஷு த்ரிஷு விக்ரமணேஷு அதி⁴க்ஷியந்தி பு⁴வநாநி விஶ்வா" என்ற ஒன்றே இங்கண் ஓதச்சாலச் சிறக்கும். நிக்ரஹாநுக்ரஹங்கள் ஒன்றுதலும், அவற்றுள்ளும் அநுக்ரஹம் மிகுந்து நிற்றலும், அம்மிகுதி நின்றது (சிங்கவேள்) குன்றத்திலென்றதும், அக்குன்றனே இறையாய் எங்கும் ஸஞ்சரித்தலும், அவனே மூவடியால் உலகளந்து கொள்ளலும், இம்மறையான் நன்கு விளக்கப்பெறும். 'க்வாயம் ந யாதி' (எங்குதான் இவன் சஞ்சரிக்கவில்லை) எனக் 'குசர' என்ற யாஸ்க முனிவர் நிருத்தியும், இம்முறையானே நன்கு பொருளுற்று நிறம் பெறுதல் நோக்குக. "ம்ருக³꞉" என்றதின் இலக்கணநுட்பத்தையும், "நம்ருக³ம் நமாநுஷம்" என்றவிடத்து ம்ருக³ என்ற ஸ்ரீபா⁴க³வத ப்ரயோகத்தையும் உய்த்துணர்க. பரனாகிய தானே தனது பரப்பைப் பின்னு மிரட்டித்துச் செங்கணெடியோனாகும் பரப்பிரமமாயே இவ்வாறு புதுக்கணித்த வ்யாப்தியைப்பரக்க விளக்கும் திருநாமம் ஈதேயாம். வ்யாபகமாகும் பரத்துவத்தை வ்யாப்யமென்னலாம்படிசெய்யும் தன்மையே ஸிம்ஹத்வமாம். மெய்ம்மையாகும் தனதுபரத்துவமே அருண்மையாயிரட்டிப்பதே ஸிம்ஹமாகும். ஆக அருண்மை நின்றது ஸிம்ஹத்தினிடத்தில் என்றது கூறிற்றாயிற்று. யாங்குமே அருண்மை சுரந்து சிறந்தமையே 'ஸிம்ஹ' இலக்கணம் என்றதை "குசர" எனும் சொல் நன்குணர்த்தா நின்றது. ஈதே ஸிம்ஹத்தின் பெருமை. கரந்தெங்கும் பரந்துவிளங்கும் பரனே விஷ்ணு. அருண்மைப் பன்மையாய்ப் பின்னும் பரந்துவிளங்குமவனே மஹாவிஷ்ணு. அம்மஹாவிஷ்ணுவின் திருநாமமே "ஸிம்ஹம்." இந்த ஸிம்ஹமே வ்யாபகதத்துவமாதலின் ஸிம்ஹமாயே உலகளந்தான் என்று வேதம் ஓதிற்று. குன்றத்தே நின்ற சிங்கமென்றதால் சிங்கவேள் குன்றத்தான் குறிக்கொள்ளப்பட்டான். உலகளந்தான் சிங்கன் என்று வேதமோதியவாற்றானே ஆழ்வார்களும் அருளிச்செய்துள்ளது நோக்கத்தக்கது. "வடியுகிரால் ஈர்ந்தான் இரணியனதாகம் இருஞ்சிறைப்புள்ளூர்ந்தான் உலகளந்த நான்று" என்று பொய்கையாழ்வாரும், "கொண்டதுலகம் குறளுருவாய், கோளரியாய் ஒண்திறலோன் மார்வத் துகிர்வைத்தது— உண்டதுவும், தான் கடந்த ஏழுலகே தாமரைக்கண்மாலொருநாள் வான்

கடந்தான் செய்தவழக்கு" என்று பூதத்தாழ்வாரும் அருளியுள்ளார்கள். பிறவும் நோக்கிக்கண்டு கொள்க.

உபநிடதங்களும், பிரமநூலும் நன்கு விளக்கும் பரப்பிரமமே இச் சிங்கனென்பான். இன்னவனையோர்தலே பிரம மீமாஞ்சையாகும். காரணத்வமும் தாரணத்வமும் ஒன்றிச் செழிக்கும் தத்துவமே பரப்பிரமம் என்றது பிரமநூல் துணிபு. அத்துணிபின் திட்பநுட்பங்கள் ஈண்டு விரிக்க ஏலாமை நோக்கி, அதன் விரிவாயே விளங்கும் எம்பெருமானார்திருப் பாடியம் ஒன்று கொண்டே இவ்வுண்மை ஐயமறத்தேறலாம். "அகிலபுவநஜந்மஸ்தேமபங்காதிலீலே" என்றதால் ஆண்மை சிறந்த புருடோத்தமன் என்றதை விளக்கினார். "விநதவிவிதபூதவ்ராதரக்ஷைகதீக்ஷே" என்றதால் அருண்மை சுரந்து காத்தருளும் அமுதத்திருத்தேவு என்றதைப் பரக்க நிரூபித்தார். அப்பரம் பொருளே சுடர்மிகு சுருதியினிறுதியில் பொலியும் பரப்பிரம மென்றார். அன்னவனே திருமகளார் தனிக்கேள்வன் என்று அறுதியிட்டார். அவன்பால் நல்லன்பையே பெரும் பேறெனவிரும்பா நின்றார். இத்தலைப் பாடியத்தால் பிரமநூற் றலைவனாகிய சிங்கப்பிரானையே விளக்கி வணங்கா நின்றார். ப்ரஹ்லாதாழ்வானை ஒக்கவே அன்னவன் பால் பேரன்பை விரும்பா நின்றது ஓர் குறிப்பாகும். ஸ்ரீ ஸுதர்சந நாரஸிம்ஹ யந்த்ரராஜ மஹிமையை வருணிக்கும் ச்லோகத்தின் முதலீற்றெழுத்துக்கள் சிறிதே மாறி இத்திருப்பாடியத்து முதலடியாய் நின்ற ஒன்றே; பிரமநூற்குச்சிங்கனே விஷயம் என்றதை விளக்கும் தனிச் சான்றாகும். "நிகிலபுவநஜந்மஸ்தேமஸம்ஹாரைகஹேது:" என்றது நாரஸிம்ஹயந்த்ரராஜ மஹிமையை வருணிக்கும் ச்லோகமாகும். இது கண்டே இலக்கிய முறையானும் அநுவாத முறையானும் எம்பெருமானார் "ஸ்தேம" என்னும் சொல்லை வழங்கி யிருத்தல் தெளிக. "ஸமாநாவஸ்தயம: ப்ரவர்த்தி" என்றும், "ஶிஷ்டிபரிஜ்ஞாநார்த்தம் ஶாஸ்த்ரம் ஶாஸ்த்ரபரிஜ்ஞாநாச்ச ஶிஷ்டி:" "ந சேதாநீமாசார்யா: ஸூத்ராணி க்ருத்வா நிவர்த்தயந்தி" என்றும் மாபாடிய மருளிய பதஞ்சலி முனிவருள்ளம் கண்டு இத் திருப்பாடிய ப்ரயோகத்தூய்மை தெளிக. இம்முறையானே நாநாவ்யாகரணகாரரான நம்மாதேசிகரும் இச்சொல்லின் தூய்மையை விளக்கியருளியுள்ளார். ஈதே பதஞ்ஜலி முனிவர் உவந்த முறை. இவ்விலக்கணநுட்பத்தை உற்றுழிப் பிறவாயிலாகச் சாலவிளக்குவல். "நி" என்றதை மட்டிலும் "அ" என்றும், "ஏகஹேது:" என்றதை மட்டிலும், "ஆதிலீலே" என்றும் எம்பெருமானார் சிறிது மாற்றி யருளிய தெற்றிற்கெனின், தத்துவடீகையில் அருளிய முறையே இங்கு பின்னும் நன்கியையும். அஃதோர்ந்து தெளிக.

இச்சிங்கம் அருள்வதே மதிநலம். இச்சிங்கமே மதிநலம் அருளும். ப்ரஹ்லாதன் அருளப் பெற்றது பத்திமையென்னும் இம்மதி நலமே. எம்

பெருமானூர் விரும்பியருளப் பெற்றதும் மதிநல மென்னும் இந்த பக்தி ரூபாபந்ந ஞாநமே. ஆழ்வார்தாமும் இம்மதிநலமே அருளப்பெற் றூர். அருளப்பெறுதலே மதிநலமாகும். அருளும்பரனே "ஸிம்ஹம்" என்றது பாணிநீயம் கொண்டு முன்னர் கூறப்பட்டது. அப்பரன் அருளும் நலமே மதியாகும். "மதி" என்றதற்கு, பரன் தனதடிக் கண்ணே அடியார் மனத்தை ஆக்கி யருளுவதேயாம். "அப் பொன்பெய ரோன் தடநெஞ்சம் கீண்டபிரானூர் தமதடிக்கீழ் விடப்போய்த் திடநெஞ்ச மாய் எம்மை நீத்து" என்று ஆழ்வார் தாமே இப்பொருளனைத்தையும் ஒருங்கத் திரட்டியருளா நின்றூர். அச் சிங்கனுல் "ஜயிஹதிஜ்ஞவாஜெஷ்ஜ வஹெயொ௨வெஜ்வாஹவிஷ்ஜதி" என்று பின்னும் மதிநல மருளப்பெற் றுத் "தொழுதெழு என் மனனே" என்று அவனதின் னருளையே ஆயிரம் திருவாய் மொழியாய் விரித்தருளினூர். ஈதே "மதி" எனும் சொல்லின் மெய்ப்பொருளாம். இப்பொருளும் வ்யாகரணம் நன்குகந்த தென்றதை "நஜெநஉஷஜெஷவாநஜெஹஃ" என்ற மாபாடியமும், "உதிவஜெஜி வஜெஜாஜெ௨ஹஜெஷ" என்ற பாணிநி சூத்திரமும் கண்டு தெளிக. இச் சூத் திரத்துக் கூறியதுகூறல் அணுகாமைக்கு "புத்தி" என்றது கல்வியறிவுக் கும், "மதி" என்றது தெய்வம் அருளப்பெறும் உணர்வுக்கும் ஆகும் என்றிலக்கணம் வல்லார் பணிப்பர். அவன் மதிநலமருளியே இவன் தொழுதெழுவது பற்றி, மதிநல மருளப்பெற்றூரனைவரும் பரனடி தொழுதே எழுபவராயினர். தெய்வம் தரப்பெறுதலே "மதி" என்றதை "மதி நுட்பம் நூலோடுடையார்க்கு" என்ற திருக்குறளில் பரிமேலழகர் குறித்துள்ளார். இவை யனைத்துக்கும் வேதமே அடி என்றதை "உஹொஜ விஷ்ணாவஜெ௨திஂஹஜா௨ஜெஹ" என்ற இருக்கு நோக்கிக் கண்டு கொண்மின். பத்தி என்னும் இம்மதிநலம் அருளும் தத்துவம் "ஸிம்ஹம்" என்றது தேறிற்று. இவ்வாறு அருளும் ஸிம்ஹத்துக்கே "மஹாவிஷ்ணு" என் றது திருநாமமாயிற்று. மஹத்துவம் (பெருமை) நின்றது இவனிடத்தாத லின் "மஹத்" என்றது ஸிம்ஹத்தின் உயர்வு சிறப்புச்சுட்டேயாயிற்று. இவ்வாற்றூல், சிங்கப்பிரான் உயர்வற உயர்நல முடைத்தாயனுயினன். அவ னது சேவடியைத் தலைத்தலைச் சிறப்பத்தாமே தாங்கி விளங்குமாபோல் அவனது மஹா விஷ்ணுத்வத்தையே தமது மறை முடியும் தாங்கி வளரா நின்றது. இத்திற "மஹத்த்வமு" டையவனே பரப்ரஹ்ம மென்னப்படு வன். உயர்வற உயர்நல முடைத்தாய அருள் மாரியெனும் பரம் பொரு ளுக்கே உற்றனவாம் நெடுமால், பரப்ரஹ்மம், பெருந்தேவு, மஹா விஷ்ணு, திருமால், எனும் திருநாமங்கள் என்றது இலக்கணம் கொண்டு நன்கு தெளியற்பாலது. இவனே மதி நலமருளும் "ஸிம்ஹம்" என்றதை யும், அம்மதி நலத்துக்கு இவனே இலக்கு என்றதையும் "உயர்வற" என்ற முதற்றிருவாய் மொழி கொண்டும், "கவிஜஹஜெவநஜ" என்ற முதற் றிருப்பாடியங் கொண்டும் காண்க. மதிநலம் சிங்கன் சுரக்கும் அருளாத

லாலும், சிங்கன் அருளுவது மதிநலமாதலாலும், மதிநலத்துக்கு சிங்கனே இலக்கு என்றது இருமாமறை முடிகளின் துணிபு என்றது தேறிற்று. “மதிநலம்” என்றதும் “ஸௌம்ஹீ ஸத்ரா்மிவா” என்றதும் ஒரு பொருண்மைத்தாம். மஹாவிஷ்ணுவின் பொன்னடிப்பால் பத்திமையையே ஆழ்வாரும் எம்பெருமானாரும், அன்னவனுலேயே அவாவற அருளப் பெற்றார்கள். அவனைக்கப் பெறுதலே இப்பத்திமையுணர்வு. இப் பத்திமை யுணர்வுக்கு அவன் ஒருவனே நோக்கு. “ஒண்டாமரையாள் கேள்வன் ஒருவனையே நோக்கு முணர்வு” என்று பொய்கை ஆழ்வார் இப்பத்திமைக்கு திருமகளார் தனிக்கேள்வன் ஒருவனே நோக்கு என்றார். ஸ்ரீநிவாஸன் ஒருவனே நோக்கு என்றார் எம்பெருமானார். திருச்சிங்கனே அருள்மாரியாம் திருப்பாடியப் பொருள் என்றது இவ்வாற்றாற் கூறிற்று பிற்று. “பெருந்தேவு” என்றது சிங்கனுக்கு உற்ற ஓர் செந்தமிழ்த் திருநாமம்.

இப்பெருந்தேவினிடத்தே ஆண்மையும், அருண்மையும், ஒருங்கிச் செழிக்கும் நீர்மையை “ஸிம்ஹம்” என்னும் திருநாமம் பின்னும் நன்கு விளக்கிற்று. நிக்ரஹமும் அனுக்ரஹமும் இவனிடத் தொருங்கி நிகழ்தலானும், அது தானும் ஒன்று நிகழுமாறே மற்றொன் றும் நிகழுமாதலின், சிக்ஷகத்வ ரக்ஷகத்வங்கள் உபயலிங்கம்போல் இவனிடத்து ஒன்றிவிளங்கா நின்றன. தீமனத்தாரை சிக்ஷிக்குமாறே தூமனத்தாரை மதி நலமருளித் தனதாளிணைக் கீழ்கொள்ளும் இவனே அருள்மாரி (ஸிம்ஹம்) எனும் ஆழ்பொருளை “ஸடாவடாஸீஷ்ணே” என்ற தயாசதகத்தில் நம்தேசிகனார் கண்கூடாக்கினர். மாற்றாரிடத்துச் சீற்றமும் அடியாரிடத்து அருண்மையும் ஒருங்கித்திகழும் செங்கட்சுடர்க் கடவுள் இவனே யாவன் என்றும், விட்டிலெனமாற்றார் வீழ்ந்து பொடிப் படும் சுடர் விழியனென்றும், அங்கப்போழுதே அருங்குழவியென்று அடியாரை அணைத்து அன்னையாய் மதிநல ... னென்றும் இப்பொருள் ஆங்குச் செம்பொருளாக்கப் பெற்றது. “உக்ரஜ ஸிம்ஹஉத்தாநா ஸர்வராஜஸூரூபா ரூபா” என்றது நன்கு நோக்கத்தக்கது “ஸத்யஜ்ஞநந்தம் வாசே வைதந்யஸந்யாயிநீ” என்று முன்னரே விளக்கிய மெய்ம்மையே இவ்விடத்து உத்தாநா என்று பின்னும் விளக்கப் பெற்றது நோக்கி அன்னவன் ஸ்ரீமத்த்வமும், ஸிம்ஹீஸ்தந்ய ந்யாயநுட்பமும் இங்ஙனே தெளிக. “ஸத்த்வஸ்தயோஜ்ஜ்வல வெயூ। தத்விஷந்தவந்யகேஸரீந்திவம்” என்றும் “விஷ்ணுகுஷிமணவரிணாஹோதீடதநாஃ” என்றும் நம் பட்டாரகரும் இவ்வரும் பொருளையே பின்னும் போர விளக்கியருளினர். இவ்வடிவனே அழகனென்று இருமாமறையானும் புகழப்படுவன். இவனே உத்தாரகன் என்று வேதம் முறையிடா நிற்கும். காரணத்துவம் அவனது மெய்ம்மை. தாரணத்துவம் அவனது அழகு. இவ்வழகு சிங்கனுக்கும் மஹாவிஷ்ணுவே ஸர்வோபநிஷத்ப்ரதி

பாத்ய ஸர்வசரீரியென்று வ்யாஸபகவான் அறுதியிட்டுள்ளதை "நார ஸிம்ஹவபுஃஸ்ரீமாந்" என்ற ஸஹஸ்ரநாமமும், பட்டர் திருப்பாடியமும் ஓதிக் காண்க. இவ்வழகுதிருமேனியன் பெருமையை விளக்கும் நூலே சாரீரக நூலாகும். இப்பெருமானே சிங்கன். இப்பொருளதோர் சங்கதச் சொல்லே நந்தமிழ்ச் சீயமாம். ப்ரஹ்மஸூத்ராதிகரணசரணத்யாய ஸாரமாயே விளங்குபவன் இப்பெருமான் என்றும், இவனே "ஸ்ரீமாந்" என்றும், இவனே சுடர்மிகு சுருதியுள் உளன், எங்குமுளன், என்றும், இவனது திருநாமமே "ஸிம்ஹம்" என்று வடசொல்லாயும், "சீயம்," "சிங்கம்" என்று தென்மொழியாயும் திகழும் என்றது விளக்கப்பட்டது.

இனி, இவன் விளங்கும் திருக்கோயிலாகிய "ஸ்ரீஸந்நிதி" யின் பெருமை தெற்றெனத்தானே தோன்றாநிற்கும். வேத மனைத்தானும் விளக்கப்படும் பரம்பொருள் எவனவன் என்று உசாவுவார்க்கு, இச்சீயமே அப்பொருள் என்றதைக் கண்கூடாக்குவது இவனது திருக்கோயிலாகும் ஸ்ரீ அஹோபிலம் என்னும் சிங்கவேள்குன்றம். இக்குன்றமே "கருடாசலம்" என்று சொல்லப்படும். கருடனே "ஸந்நிதி" யுமாம். ஸர்வ வேத ப்ரதிபாத்யனை புருஷோத்தமனே "சிங்கவேள்" என்றது முன்னர் தெரிவிக்கப்பட்டது. பரப்ரஹ்மவடிவனே இச்சிங்கம். வேதவடிவனே இக் குன்றம். இக்குன்றத்துக்கே உற்றது "கருடாசலம்" என்னும் திருநாமம். கருடனேவேதம் என்று வேதம்தானே ஓதிற்று. வேதம் தன் முடிமேல் தாங்கும் பரம்பொருள் எவனவன் எனின், அவ்வேதமே இக்குன்றமாய்த் தன் முடி நோக்கி அது தெளியலாம் என்று விடை பகரா நிற்கும். சொல்லே வேதம். பொருளே சிங்கம். கருடாசலத்தின் கண் சிங்கனிற்கும்பான்மை நோக்கி வேத முடிக்கண் அரி நிற்கும் நீர்மை தேறலாம். "ஸிம்ஹ" என்ற சொற்பொருள் பாணிநி இலக்கணம் கொண்டு முன்னர் விரிக்கப் பெற்றது. அன்னவர்தாமே பின்னும் "கருட" எனும் சப்தத்தைச் சூத் திரமோதிச் சிறப்பித்துள்ளார். "மிர உஷ்" என்றது அச்சூத்திரம். "ம்ருகாதிஃ" என்றது மற்றோர் சூத்திரம். "கருட" "கருத்" சப்தங்கள் இச் சூத்திரங்களால் விளக்கப்பட்டன. வேத மயனே கருட என்றது இச் சூத்திரம் நோக்கி ஐயமறத்தேறவல்லது. சப்தமே கருடன் என்று பாணிநிபகவர் சூத்திரம் ஓதியிருத்தலான் கருடாரூடனே வேதாரூடன் என்றது மறுக்க வொண்ணாதாயிற்று. புள்ளூர்ந்த பொருள் ஒன்று, வேதமுயர்த்த பொருள் வேறு, எனும் கோட்பாடு, பாணிநி இலக்கணத்துக்கு முரண்பட்டது காண்க. சொல்லிலக்கணமாகும் பாணி நீயம் கொண்டே பொருளருளும் எம்பெருமானர், முதற்பாடியத்து, வேதமுதல்வன் சிங்கன் என்று விளக்கியது முன்னர் விரிக்கப்பட்டது. அது பொருளை விளக்கியருளிய பான்மை. அப்பொருளையே தாங்கும் வேதமே கருடன் என்ற பொருளைப்பின்னும் இரண்டாவது ச்லோகத்தில் "வஹஸூயா" என்றும், "நிஜாக்ஷரௌ" என்றும், காருடதத்துவத்தை

உருவகத்தாற் சாலச் செழிப்பித்து, அம்முறையானே தமது தத்துவத்தையும் குறிப்பிட்டுச் செழுமறைக்கு "அக்ஷர" வ்யாக்யானம் அருளிச் செய்துள்ளார். இவ்விரண்டாவது ச்லோகத்தின் நுட்பமனைத்தும் உற்று நோக்கிக் காண்க. ஏறுபவன் சிங்கனென்றும். தாங்குபவன் கலுழன் என்றும் எம்பெருமானார் இவ்வாறு காட்டியருளிய முறை. இவ்வாற்றானே சிங்கனும் கலுழனும் ஒற்றுமை கொண்டது தெளிக. "ஹரிமாருஹிதா கஷி தாரோஹ வாஹ." என்றார் தேசிகனார். ஈதே திருப் பாடியவுண்மை. இவ்வுண்மையை நமக்குக் கண்கூடாக்குவது இக்குன்றமாகும். இக்குன்றமே கருடாசலம், வேதாசலம், என்று அனேக நாமங்களுடைத் தாயதாம். கருடாசலமே வேதவெற்பாம். வேத வெற்பன் என்பான் கருடக் குன்றனையாவன். காருடமும் வேங்கடமும் ஒன்றி நின்ற ஓர் குன்றம் என்றே வேதம் ஓதாநின்றது உய்த்தறியவல்லது. "கூவரோ கிரிஷ்ட:" என்றோதிய விடத்து, "குசர:" என்ற சொல், நிருத்தி முறையால மஹா விஷ்ணுவை நனகு சிறபபிததுணாததும என்றது கூறப்பட்டது. இங்கண் "கிரிஷ்டா:" என்றது "கிரஉஷ்" என்ற சூத்திரம் ஓர்ந்து கருடக்குன்றனையே நன்கு சிறப்பிக்கும் என்றது உணர்க. இக்கருடக் குன்றனே திரிதரும் பகவான் என்றதை "குசர:" என்றது பின்னும் நன்கு தெரிவிக்கும். இவ்வாறே கருடாசலம், வேத வெற்பு, என்றதன் பொருள் நன்கு தேறலாம். வேத வெற்பு என்றது வேதமாகும் வெற்பு என்றும், வேதம் ஓதும் வெற்பு என்றும், விரியும். இவ்விரி விரண்டானும் இவ்வெற்புவினங்குதல் நன்கு நோக்குக. "ஶ்ருதிஶி ரஸி விதீப்தே ப்ரஹ்மணி" என்றது இக்கருடக்குன்றனை நன்குசிறப்பிக்கும். காருடமும் வேங்கடமும் ஒன்றித் திகழுமோர் குன்றம் என்றது ஆன்றோர் மரபு. ஈதே வேத முகந்த பொருளுமாம். ஓர் மலைத் தொடர்பேயாதலின் இவ்விரு குன்றங்களும் ஒற்றுமை கொண்டனவேயாம். இப்பொருளை நட்தேசிகனார் நன்கு விரித்தருளியுள்ளார். "ஸிம்ஹக்ஷ்மாப்ருத்தடீவ உசுகாரகாணீ" "ஶ்ரீநிவாஸாம்பு ராஶௌ ஶேஷாஶை வநஸ்பதீ காஶ்கெ வா நூஞ்ஞவெ। வ்யக்தோ ஜூஷா நரஹரிரிதி யோ விஷ்வ வ்யாபய ஶ்ரீரவஹ்ணம் க்ஷமாதி ஹவதீ ஶீதயம் ஸதீணவஹ॥" என்ற தயாசதக ச்லோகங்களே இதற்குத் தக்க சான்றாகும். ஸிம்ஹக்ஷ மாப்ருத்" என்றதற்கு "சிங்கவேள் குன்றம்" என்றது தமிழ். ஸிம்ஹ என்றது சிங்கம். க்ஷ்மாப்ருத் என்றது வேள். க்ஷ்மாப்ருத் என்றது குன்றமுமாம். ஈதோர் கவிசமத்காரம். "நரஹரிரிதி" என்றதும் சிங்கவேள் குன்றமே. ஷீவ க்ஷாமணே" என்ற தாதுபாடம் கண்டு 'க்ஷாதி' என்றருளியது போற்றியுகக்கத்தக்கது. "காஞிகெவ க்ஷாதி" என்றதால் ஸிம்ஹ (அருள்மாரி) தத்த்வம் நன்கு உணர்த்தப்பட்டது. இம் மெய்ம்மையை "வேங்கடவெற்பெனவிளங்கும் வேதவேற்பே" என்று பின்னும் இவ்வொற்றுமையைச் சாலத்தெளிவித்தார்.

கருடக் குன்றனுகிய சிங்கனே பரம்பொருள் என்றதை வேதமும், ஆழ்வாரும், எம்பெருமானாரும், தேசிகனாரும், விளக்கிய வாறு இலக்கணம் கொண்டு இதுகாறும் விரிக்கப்பட்டது. இனி "தெய்வமல்லாற் செல்ல வொண்ணுச் சிங்கவேள் குன்றம்" என்ற அருள்மாரியின் தூமொழிமான் மியம் கொண்டு அன்னவன் அருண்மையே நல்லாசிரியர் வடிவாய் வளரா நின்று, அம்முறையாற்றனது செங்கோலைத்தானே செலுத்திக்கொண்டு மேன்மேலும் செழித்தோங்கா நிற்கும் மங்கல நிகழ்ச்சியைச் சிறிதே குறிப்பிடுவாம்.

செங்கட்சீயத்தின் செங்கோன்மை வடிவாய்த்திகழும் சீரியரே "சீயர்" என்னப்படுவார். இத்தகைய பேராசிரியர் நிரைக்கு "சீயர்" என்ற திருநாமம் இயைந்தது நன்கு குறிப்பிடத்தக்கது. அவன் கருடக் குன்றனுகையால் இச்சீயர்களும் குரவராயினர். 'கருட' எனும் சொல்லும் "குரு" எனும் சொல்லும், ஓர் வினைப்பகுதியினின்றே தோன்றிய சொற் கள். 'மிர உஙஞ்' என்றது கருட சூத்ரம். "ஶ்ரு ॥ ஈ ॥ ॥ ॥ ॥ ஃ" என் றது "மரஊஷ ஸூத்ரம். "க ॥ ॥ ॥ ஷ்" என்பது குரு ஸூத்ரம். இப்பாணிநீய இலக்கணம் கண்டு குரு, கருட ஷிம்ஹங்களுக்கு உற்ற ஒற்றுமை நன்கே தெளியலாம். இத்திற அறியதோர் நுட்பத்தை நம் தேசிகனார் தாமே "வேங்கடவெற்பென விளங்கும் வேதவெற்பே" என்று கருடாசலத்தைக் குறிக்கொண்டதுபோல், அவ்வெற்பை "தெளிந்த பெரு ந்தீர்த்தங்கள் செறிந்த வெற்பு" என்று பேராசிரியர் செறிந்து பெருகா நிற்கும் வெற்பென நன்கு சிறப்பித்தார். இக்கருத்தை அடியொற்றியே "ஜயதா மராஊஷஹஶூஜுஜஸூமஹஸமீ...யதிவாரணியாயஸ்ரே ணிரேஷா விஹஷா" என்று அப்பேராசிரியர்களின் செறிவே இன்று காறும் வாழ்த்தப் பெற்று வருவது காண்க. இவ்வாறு அன்று தொடங்கி இன்றளவும் வளர்ந்து விளங்கா நிற்கும் பேராசிரியர் பரம்பரையே ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் பரம்பரையாகும். சீமானே சிங்கன். நரங்கலந்த சிங்கனே காப்பளிக்கும் பரமன். இவ்வுருவனொருவனே காத்தருளும் அவ்வொருவ னும். இவ்வுருவே திருவுருவாம். இத்திருவுருவே அன்னவனது அழகிய குருவுருவாம். அலர்மேல் மங்கையுறை மார்பனும், சடகோபனுரை திருப் பாதனும், புள்ளுயர்த்த பெருமானும், தங்கோயிற் பொறி பரக்கும் திகழ்திருச் சக்கரக்கையனும், செந்தாமரைக் கண்ணனும், அஞ்சல் முழங்கும் அரிமுகனும், கொள்ளக் குறைவிலா வள்ளலாயும், மறை முடி யண்ணலாயும், எங்கும் விளங்கும் இப்பெருந்தேவே ஆதிகுரு. திருவுக்கும் திருவாய்ச் சிறக்கும் தெள்ளிய இச்சிங்கப்பிரானது சேவடித்திருவே "ஸ்ரீ சடகோபஸ்ரீ:" ஆம். இந்நுட்பம் "வகுளமாலை" நோக்கிக் காண்க. நம் பேராசிரியர்கள் திருமுடித்திருவே "ஸ்ரீசடகோப ஸ்ரீ:". ஆக, ஸ்ரீ சடகோபனே சிங்கப்பிரானுக்கு அடித்திருவாயும், நங்குருக்கணிரைக்கு முடித்திருவாயும் பொலியா நிற்பர்; சிங்கப்பிரான் சேவடி சூடுமதே ஸ்ரீ

சடகோபன் முடி. ஸ்ரீ சடகோபன் சேவடி சூடுவதே நம்நல்லாசிரியர் முடி. சிங்கப்பிரான் தானே தங்கோனடாத்தற்பொருட்டே நந்நல்லாசிரியர் கட்குச் சூட்டுவிக்கும் முடியே ஸ்ரீ சடகோப ஸ்ரீயாம். இம்முடி சூடப்பெற்றே இவர்கள் தெள்ளிய சிங்கன் தனிக்கோலை நடாத்துவிக்கும் தனிமாண்பாரவர். ஈதே சிங்கப்பிரான் இவர்கட்குச் செய்தருளும் மூர்த்தாபிஷேகம். இவ்வபிஷேகம் செய்து வைப்பவனே சிங்கப்பிரான். அபிஷேகம் செய்து வைப்பவனே சிங்கன் என்றது முன்னரே இலக்கணம் காட்டி விளக்கப்பட்டது. அதற்கு இவ்வபிஷேகமே இலக்கியமாய் நின்றது. இவ்வாறு இன்னருள் சுரந்து, முடிசூட்டி, மதிநலமருளும் பரம் பொருள்தானே தனது பெருமை இன்று பின்னும் வளர்ந்தோங்குமாறு, இந்த ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹ சடகோப யதீந்த்ர மஹா தேசிகரை, அன்று ஸ்ரீ சடகோபஸ்ரீ: என்று முடிசூட்டிவைத்து, அச் சிறப்பையே இன்று பின்னும் மதிநலமாய் வளர்த்து, இவ்வாயிர அபிஷேகமும் இவர்பால் தானே இனிது அருளி, "அருள்மாரி" எனும் தனது மெய்ம்மையையே நிலைநாட்டித் தன் மஹாவிஷ்ணுத்வத்தையே நன்கு சிறப்பித்துக்கொண்டான். முன்னர் நிகழாது இன்றைக்கே உற்றவோர் திருவாயிர வபிஷேகம் ஈதேயாம். "சேராதன உளவோ பெருஞ் செல்வர்க்கு" என்ற சடகோபரந்தாதிச் செய்யுட்கு "மதிபாயிரம்" என்றது இன்று சேர்ந்த தொன்றுயிற்று. சிங்கப்பிரான் திருவருளாலேயே அம்ருதகிரண ஸஹஸ்ராபிஷேகம் அருளப்பெற்று "சீயர்" என்ற திருநாமம் பின்னும் பன்மடங்கு தம்மிடத்தே பொருளா மாறுபொலியா நிற்கப்பெறும் பெருஞ் செல்வராயே அருள்மாரி பொழியா நிற்கும், நம் பேராசிரியச் செல்வராகிய இந் நரஸிங்க சடகோபயதீந்த்ர மகா தேசிகர் பெருமை அன்று பொன்னுமாய் மலர்ந்து, இன்று நாற்றமுமாய்க் கமழாநின்றது. இம்மெய்ம்மைக்கும் இம்மா தேசிகரே இலக்கென விளங்கா நிற்பர். பொன்னுமாய் நாறுவதே "சடகோபஸ்ரீ:" என்ற தோராழ் பொருள். குருபாப்ரஹ்மங்கட்குற்றதோர் தாத்விகாத்வைத ருட்பம் தெளியும் திருவே ஸ்ரீ சடகோபஸ்ரீ:. திருநாமத்தானும், நிறைமதியானும், செங்கோன்மையானும், வள்ளன்மையானும், நிரபேக்ஷஸமுத்தாரகாகாரராய், ஸிம்ஹஸ்யர்மராய், "சீயர்" எனும் சொல் தமது திறத்தே செம்பொருளாமாறு செழித்தோங்கா நிற்பவராய், நல்லார்க்கு இத் திறத்திருக்காட்சி யளித்துப் பல்லாண்டு பாடப்பெறும் பெற்றியராய்ப் பொலியா நிற்கும். இம்மஹா தேசிகரது நற்புகழ் மலர்த்தியதே இக் கலம்பகமாயிற்று. இன்ப மாரியேயாம் இம்மாதேசிகர்க்குத் தொண்டுபூண்டு பல்லாண்டே பல்லாண்டும் பாடுவோமாக. ஐதிஹ்யம் ...

ஜயது ஸ்ரீமதஹோபிலமடாதீசர் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ-
நரஸிம்ஹ ... ஸ்ரீ ...

ஜயிகஜயிகஉ-டு டூம் ஸாயாபெநபெ த்ராதீவஸ்ரீ-
நரஹரிஸம்கொவ: ப்ருத்யஹம் ஜெயிகேந: ॥ 31

ஸம்ஹதரம்மஸதாஹிஷவஸ்ரீ-
ஶம்ஹநஹ்ஸ்ஸூஉம்ஹஉ-டுதக் ।
ஷூத்தயஸஷ்ஸ ஜய கூ்ஜஷூ
ஶ்ரீ நரஸிம்ஹ ஸாரிய தீதொ ॥ 32

வளவம் ஹடுரிதஉா ரஉாஹரிவ்யாணாஸ்த்யா நாம்வி :வா
ஹாவாவத-டுஉ நாஜூஉம்ஹமத்: விகாஷவிஹ்லாக்டா ।
வாக்ஷவிஷப: கவிதாயூவாக்ஷுவஹுவாடுணகா வாநஹகாரபம்
மெஸும்ஹூம்ப்ருவிஸத்யுஸெஷஹவநாநதும் கருதாயகாக்ஷரா ॥ 33

ஐஷ்ருஹீநிமஉாஷுஷுநித உஹாஷூக்ஷீ ந்ருஸிம்ஹாஹிய—
ஜெதீவ்ருக்ஷவிவாஉிவஷுவஜநாயீநாவிஷுத்தஷிதி: ।
ஶ்ரீஉதாதீய கடுஉப உஹ உஹாவ்யாஹாராயாராயர:
ஷூரவாய-காஹிஷவப்ருயாஉவகயக ஶ்ரீகேஸவ: ப்ரேயஸீ ॥

வா நர சிங்கர் திரு வாழி சட கோபர்
வாழியெ திராசரொரு தேசிகரும்வாழி
வாழையடி வாழையென மெம்மடிகள்வாழி
வாழிநரசிங்க சடகோப குருவாழி. 19

வாழிமறை யோதுமுறை வேதியர்கள்வாழி
யாழினிசையாகு திருவாய்மொழியும்வாழி
வா நீதியறம் வாழிசரணீதி
வா மொழிப்புலமை வாழ்த்துமொழிவாழி. 20

என்றுதுமறைதத லை மலர்கலைசெழிப்பத்
தன்றிருமகோற்சவமி தொன்றென உகந்தே
நன்றறைய விள்ளு நரசிங்கனரு ளுள்ளத்
தொன்று புகழ்பேசு மொழி கேசவனெலித்தான்.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃

𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑍈𑌭𑌵𑌮𑍍

[ஸ்ரீ. உப. நெடுந்தெரு வித்வான் ரா. பத்மநாபாசாரியர்]

𑌜𑌯𑌤𑍁 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾𑌙𑍍𑌕𑍋 𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑍋
𑌜𑌯𑌤𑍁 𑌨𑍃𑌹𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑌠𑌾𑌰𑌾𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑍀 ।
𑌜𑌯𑌤𑍁 𑌨𑍃𑌹𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑌾𑌜𑍍𑌜𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑍂𑌤𑌾
𑌜𑌯𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌪𑌦𑍍𑌯𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍌𑌲𑌿𑌃 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾 ॥

𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌭𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌯𑌦𑌦𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑌹𑍋𑌬𑌿𑌲𑌮𑌠𑍀𑌯𑍇 𑌜𑌗𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌸𑌮𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌮𑌲𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌪𑌨𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌭𑌯𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌾𑌸𑍇𑌵𑌕𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌵𑍇𑌦𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌗𑍁𑌣𑌾𑌕𑌰𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌣𑍍𑌶𑌠𑌕𑍋𑌪𑌶𑍍𑌰𑍀𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌶𑌠𑌕𑍋𑌪𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌾𑌦𑌾𑌃 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗 𑌸𑌂𑌵𑌾𑌸𑌿𑌕𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑌵𑌤𑌾𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍌 𑌨𑌿𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌶𑍍𑌰𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌵𑌸𑌰𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌪𑌾𑌦𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌸𑌮𑍍𑌪𑌰𑍍𑌕𑌸𑌂𑌯𑍂𑌤𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍌 𑌉𑌪𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌪𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑌃 𑌅𑌵𑌤𑌾𑌰𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌃 𑌅𑌤𑌿𑌵𑌿𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 ‘𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍀 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌮𑍇 𑌮𑌤𑌮𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 𑌗𑍀𑌤𑌾 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌮𑍇𑌷𑌾𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌮𑌵𑌤𑌾𑌰𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌮𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌃 𑌅𑌪𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌵𑌨𑌾𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌏𑌵 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌃 ॥

𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌤𑌾𑌰𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌸𑌾𑌮𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿 𑌔𑌪𑌚𑌾𑌰𑌿𑌕𑌮𑌜𑌾𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌧𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌾𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑌕𑍈𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌣𑍍𑌶𑌠𑌕𑍋𑌪 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌶𑌠𑌕𑍋𑌪𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑍈𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌬𑌹𑍁𑌭𑌿𑌰𑌾𑌸𑌨𑍍𑌨𑍈𑌃 𑌕𑍈𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌕𑍈𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌯𑌪𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌾𑌦𑌪𑍀𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑍇 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌪𑌾𑌦𑌾𑌃 𑌕𑍇 𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌅𑌵𑌶𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌗𑌤𑍍𑌯 𑌸𑍇𑌵𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤 ॥

𑌮𑌂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑍈𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌵𑌿𑌷𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂𑌗𑍀𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌤𑌤𑌯𑌾 𑌅𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 𑌅𑌨𑍇𑌨, 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌵𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌗𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑌤𑍍𑌵𑍇, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍂𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌏𑌤𑍇𑌨, 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍍𑌵 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌵𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌦𑌂 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌤𑍇. 𑌤𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌮𑍁𑌣𑍍𑌡𑌕𑍇 “𑌸 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌮𑍇𑌵𑌾𑌭𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌮𑌿𑌤𑍍𑌪𑌾𑌣𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂” 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑍇 । 𑌅𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 — 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑌕𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌥𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂𑌤𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌂𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌿𑌂𑌤𑌨𑍈𑌕𑌨𑌿𑌰𑌤𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌅𑌭𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍇𑌵 𑌅𑌭𑌿𑌗𑌤𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑌨𑍀𑌯𑌾, 𑌨 𑌤𑍁 𑌪𑌤𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌮𑍇𑌵 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌮𑌭𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌾𑌂𑌤𑌰𑍇𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌃 । 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌅𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂𑌤𑌃 𑌅𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌶𑍍𑌚 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌰𑌣𑌾𑌨𑌰𑍍𑌹𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌸𑌿𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 । 𑌅𑌭𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚, “𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌨𑌾𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤 𑌸𑍍𑌤𑌬𑍍𑌧𑌃 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑌾𑌰𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌂𑌦𑌤𑌿 । 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑌾𑌰𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌂𑌦𑌤𑌿 ॥” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌬𑍃𑌂𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌉𑌪𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌗𑌤𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂, 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 ।

𑌕𑌿𑌂 𑌚 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌏𑌤𑌦𑍁𑌭𑌯𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍋𑌦𑌯𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍌 “𑌪𑍍𑌰𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂” 𑌇𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌮𑌪𑌿 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌵𑌶𑍍𑌯𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌅𑌤𑍍𑌰 “𑌪𑍍𑌰𑍋𑌵𑌾𑌚” 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍋𑌪𑌸𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌾𑌗𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑌥𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍁𑌬𑍋𑌧𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌚 𑌬𑍋𑌧𑌨𑌂 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌏𑌵𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑌿𑌪𑌦𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑌕𑌾𑌶𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑌪𑌾𑌟𑌵𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑍇𑌵' 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌶𑌬𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 “𑌆𑌚𑌿𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌹𑌿 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌚𑌾𑌰𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 । 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌾𑌚𑌰𑌤𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇” 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌚𑌨𑌾𑌦𑌵𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌅𑌤𑍍𑌰 “𑌆𑌚𑌿𑌨𑍋𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑌕𑌾𑌶𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂𑌤𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 “𑌆𑌚𑌾𑌰𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾

ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநவத்த்வம் ப்ரஹ்மநிஷ்டத்வம் "ஆசாரயதீதி வ்யுத்பத்த்யா ப்ரவசநஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதிஸம்யோஜநத்வாரேண ஶிஷ்யாசாரப்ரயோஜகத்வம் ப்ரவசநபடுத்வம் சேத்யேதத்த்ரிதயமாசார்யலக்ஷணமித்யுக்தம் பவதி ।

கிஞ்ச — "கலிஜநவித்யாஸமேதம் ஸமாஹிதம் ஸம்ஸ்க்ருதகீர்த்திம்" இத்யாபஸ்தம்பவசநாநுஸாரேண பகவத்பாஷ்யகாரைஶ்சாநுக்ருஹீதாயாம் "ஸர்வதாநவத்ய ஸுசரித ஸதாசாரநிஷ்டாத்மகுணோபேத வேதவேதார்த்தாசார்ய" இதி ஸ்ரீஸூக்த உக்தாநாம் ஸர்வதாநவத்ய ஸுசரிதத்வ (அபிஜாத்ய) ஆத்மகுணோபேதஸமாதிஶ்ருதஶாஸ்த்ர ஜ்ஞாநஸம்பந்நத்வாதய: (ஸமாஹிதத்வாதய:) குணாஸ்தத்ர கலி ஆசார்யலக்ஷணதயா ஸங்க்ருஹ்யா: । ஏதேந தாத்ருஶாசார்யேஷு ஸதா யாவதீஷு யதாக்ரமம் ப்ராப்தவேதாந்தகாதீநாம் ஸம்பவேऽபி ஸ்ரீவைஷ்ணவகுலப்ரஸூதத்வாதிரூபாணாம் அபிஜாத்யாதீநாம் கஸ்ய பாக தத்விஶேஷஸம்பவம் பரிஹ்ருதோ பவதி । அத ஏவ வாதிதஸ்த்யா ஸ்ரீவைஷ்ணவகுலப்ரஸூதகாதிரூபலக்ஷணலக்ஷிதா அத ஆசார்யஶப்தாபியா பவந்தீதி "ஆசார்யா ஜ்ஞாநஸம்பந்நா: விஷ்ணுபக்தா விமத்ஸரா: । மந்த்ரஜ்ஞா மந்த்ரபக்தஶ்ச ஸதா மந்த்ராஶ்ரயா: ஶுசி:" இதி ஸ்ம்ருத்யா ஸங்க்ருஹ்ய போக்தும் । அத்ர 'விஷ்ணுபக்த' இதி பதேந "விஷ்ணோரேவ பக்த: இதிவிக்ரஹேண ஸ்ரீவைஷ்ணவகுலப்ரபாவோऽபிஜாத்யம் விமத்ஸரா: ஶுசி: இதி பதாப்யாம் ஆத்மகுணஸம்பந்நத்வம் "ஜ்ஞாநஸம்பந்ந இதிபதேந ப்ராப்தவேதாந்தகத்வம் மந்த்ரபக்த: இதி பதேந ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநவத்த்வம் மந்த்ராஶ்ரய: இதி பதேந ப்ரவசநபடுத்வம் சேத்யாதயோ குணா: ஆசார்யஸ்ய ப்ரதிபாத்யந்தே ॥

ஏதேந கலிந் ஶ்லோகே ஏதாத்ருஶகுணஸம்பந்நஸ்ய ஆசார்யத்வம் விஹிதம் இத்யர்த்த: ஸர்வேஷாம் ஸம்மத ஏவ । ஏவம் விஸ்தீர்ணஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்திதாசார்யாணாம் ஸங்க்ரஹகாரோऽயம் வேதாந் ஸங்க்ருஹ்ய ஸ்ரீவேங்கடேஶாவதாரோ பகவாந் "ஸத்வம் ஸர்வாத்மாநம் ஸ்ரீமத்ஸநம் ஶ்ரோத்ரியம் ப்ரஹ்மநிஷ்டம் ஸகலம் ஸத்யவாதம் ஸமயநியதயா ஸாதுவ்ருத்த்யா ஸமேதம் । டம்பாஸூயாதிமுக்தம் ஜிதவிஷயகணம் தீர்க்கபந்தும் தயாளும் ஸ்காலித்யே ஶாஸிதாரம் ஸ்வபரஹிதபரம் தேஶிகம் பூஷ்ணுரீப்ஸேத் ।" இத்யா

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

கஉ-ல்ணாம் உாநுஷ்டாநழ்। தஉவி வெதவெரவ ப்ரீவஸ்ஸகொாவஞ்ஞீமஸ்கொ வுராஉா நுஜயதீம் உஹாவெஷயீவெகொநுஷ்டாவிதந்யாவஸவிவெஹ்ய ஹஹவ உாராயவெநகவெஷயாநுஷீயஉா நிதந்யவெநகிதிக கஉ-ல்ணுஷீநு ஞூவாய-ல்வயெ-ல் ஸாஸவுஷ்। யஜ்ஞுமிஷ்டாஞாதிவாஸவிகர்ஹார்ரவெஸ வாதுாரெண ப்ருவயி-ல்தஸஙகவஹணவகுயா நிஉ-ல்ஞவிதுகவாவெம் ஸகஷஞூகஉவி கஷூஞாஉாய-ல்வெயெ-ல்வ ஸாவிதிதழ்॥ ஸத்யவாக்ஷம் நாஉ ஸத்யவிஷயகவாக்ஷழ்। கத்ரு ஸத்யமஷ:—உாம்வெஜாஹ்ய உஹாரவிஜ்யாயாம் “ஜுவஹுவெணா நாஉ ஸத்யம் தாம் ஹ வா வஙதாநி தீருணியகஷாராணி ஸதீயதிதி தஜ்யீஸஙதஉஷூதம் கய யதிதஷுதல்யம் கயயஜ்யம் வெதவெநாவெஹ யஜ்ஜுதி” இதி உகுர்ீத்யா வெதநாவெதநமரீரகவாரஉாதூவாவகஃ। வெதந மரீரகமாஸ்த்ரூருவகுதகம் ஸத்யவாக்கவதிதி ஷவிதழ்। தது ஞூவாய-ல்வீராயிவெராஹணாநம்தாரம் ஸ்வூாபிகவாரம் மாரீரகாதிஹ்ருமய ஒருவவெநந கஷஉாதீநு உாஸவஹ-ல்ாநு வஹுாநு ரகஷிதவம்தம் கஷஉாவா ய-ல்வய-ல்திஉம் விநா காதுரு வாZந்யதுரு ஸம்ஹாவெயுத॥ கிம்வ உஹயியாஉஷா ஜுமாஉவி கவெக்ஷுமெந யயா ஹஹநாய-ல்ஸ்யாவி ஹ்ருஹணம் ஜாயெத தயா ருவகுதகஉஷிஞாஉாய-ல்வயெ-ல்Zந்யாஜ்யமழ்।

ஏஷாம் வெஜாம்தமாவெஸ்த்ர தவஷுமி-ல்ஜ்ஜாநவஙகவஸதீாதுவிநியொ கதுகவாதிஹணவுதிவாஜகள ஞுய-ல்ஹணாரதீராஹம்யஷுவெஷாகாவவி கவெதாஜாஹாராதி—

வெஜாம்தாஉதவாரியெஷுஉவரீஜ்ஜாவெந தா உம்யாவஉஃ
தஜீவ்யாஉதவாதுஜாநஸாகுதள ஸாகூாஜாஉாவஷூஹஃ।
ருஹூாவெஜா நரகெஸரீஹவஜவெந வாஷெ யதீம்வெஜா ஹாராஃ
வெஸாZயம் ஸ்ரீ நரஸிம்ஹவாஸவல் மம்ஜிஷ்வெது ஸஜா ஹாதா நஃ॥

ஹாவெஷ்யாகுள ஹாஷ்யகாவெரா உநாவர
விவுதள ந்யாஸவிஜ்யாருஜாவெந
ஸகுக-ல்வ்யாகுதள வ ஸ்ருதிமிவார
ஹாராவ-ல்யாஸவாவெதூா விரகுள।
ஞுதிஸ்ரீவஸ்ஸாரிஹ-ல்வநஹிதஉ
ஷூாவவெந வெதி ஸம்வெதா
யம் ருாஹாவெஜ-ல்மிவெகம்ஜும்
நுஹரிமமரிவாம் தம் ஹவெஜ ஹக்திநஉஃ॥

[illegible]

[illegible]

கிஂபஹுநா கஜூஹார்நாஂ ஹாஸகொடீநாஂ கடெநகவாணுஜடெஷு வாஜிஃதாவஜுவாணுவூஸதெனா ஶகூீநுஸிஂஹ வஎவ, ஜூநாஉாஂகி தெந கடெந ராபெவண கஜூாநு உக்ஷாராயகி ஐடெது வ ஸவஃயா வக்ஷவுழ ! ; வஎவஂ ஶாஹூதஃ தகஃதஹு கவ்யாஹதெ ஹமவஹவ தாராபெவகெவ ஸிஙெ கஜூிணாஉாயஃவயெஃ “யஸ்ய ஸாக்ஷாஷு வகிஜுாநீவவூஜெ ஶாரள ! உது ஃாஸஜீஹுூதஂ தஸ்ய ஸவஃஂ காஂஜாரெஶளவஃக” ஐகி ஸ்ரீஹாமவதஷூாகஶீத்யா ஸவஃகஉஃ வெஹஷுதஹதாஂ உதஃ்யவாஜிஂ ந கொா<வ கூயஃாதிதெ்யவ ஜெஉதி ஹுயஃ ॥ வஎவஂவியாவாயெஃஷு உாநஸாவவாரொாZவ கதுஂதாவஶி ஹாயஃா நிஷஹெதாஶிகி திஶஂகபெவாவ்யாநாதிஜிஃ ஜூஷஂ வ்தீ யதெ॥ வஎவஂவியவெஹவஂ கஜூஹாவாயஃஶிவாஉணிஂ வஎநஂ கவதார திடெநாஜுவாதிஜிஃ ஸாஜஃவஂ ஆராயயதாஂ நிவாஸதெஷெஶ<வ கயஉஃ ஶஂயஃ கஹாவிந வ்யாதிகி “ஶாரவொ யத்ர வபிஜுஂதெத ஸாயாவூக்ஷா ஹுஉாஜிதாஃ ! வஜுவ்யஂ தத்ர யாஷாஹியத்ர யஉஃா ந ஹியதெ” ஐத்யாதிவூஉாணவஜாக நிஜுஂஶயஂ ஜூபிஉஃ ஶாராஹகுிபஜாஜெவ ஶவ யஃவ ஸ்ரீநிகெதநஂ ராஉஹதுஂ ஸாக்ஷாக தூஷா ஜெஷஹவிதிஂ வாவிஂஹத ॥

வாவிஷ்கூக்தூஂவீாஹயொாZவ ஸஹாவாயஃாநாஶஹாதெவ ஜுவஜுராதாதிதாஜஃஹஂ நிஜெயஸஂ ஜுவஜஃ ஐதி ஆவாயஃவபிவா உணிஃ ஸ்ரீநிமஉாஜூஉஹாதெஶிகஃ “திவ்யாவாஂமஂ திஶவ்லி காரணெ யெஷா ஸதெூஶிகாஜூா கூிவூஂ வ்ராதா வ்யஷமிரிவதிஂ கூதூஂவாஹ யஜூ ! வீஹூாவாயஃா வியிஶிவஉவாஜூாயிகாரொாவாராஜாஃ உநு உாதா ஜய ஜவ ஸாதெ வஜூஜா உாதுமெ கவழ” உதுவாவொ யயக ॥ தஷூாக ஸவஃஜுயொாஉபிஜமபித ஆவாயஃவயெஃZயா ஸ்ரீவஜுஂகொாவஸ்ரீஶகூீநுஸிஂஹஶாஂகொாவயதீஂதுஉஹாதெஶிகஃ ஸ்ரீ ஶகூீநுஸிஂஹாராயந நித்யதீயாராயடெநாஹய வெஹாஂதமஂயகாஜு கூவாதீஂஹுயாவாபிவஃஂ வ்வதஃயநு ஆஶிதவவெமஃஃ கஜூாஜிஃ ஸஉாராயிதஃ கஹீஷஹாதெநந கஜூாநாநுயஂஹு யா வீாா ஜீயாக யாZநாஶுஜூாதா ஹமவாநு ஶகூீநுஸிஂஹஃ ஐதி கஹஂ ஆவாயஃவா ணாராணாஂஷாஜ யாமஜெ வஎதூீஉாவஃதெநாவாயஷஜதயா ஹமவஂ தஂ வூாயஃயெ ॥

யஜூஸபித்ரகஉநீயவக்ஷெ
ஸ்ரீதிஹஂஜவிதாமவாணயெ !

𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌾𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑌾𑌯 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍇
𑌮𑌙𑍍𑌗𑌳𑌂 𑌨𑍃𑌹𑌰𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯𑌿𑌨𑍇 ॥

𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌵𑌧𑌾𑌨𑌕𑌨𑌵𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯
𑌸𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌰𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌸𑍍𑌯 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑍈𑌭𑌵𑌗𑍁𑌣𑌵𑌶𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌸𑍍𑌯
𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌶𑌙𑍍𑌕𑌟𑌾𑌵 𑌮𑌨𑌃 𑌸𑌹𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 ।

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌵𑌂𑌶𑌜𑌾𑌤 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌜𑌃
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑌰𑌸𑌿𑌂𑌹 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌧𑍁𑌰𑍀𑌣𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍃𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌮𑍁𑌦𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌪𑌦𑌮𑍍 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑍁𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃
𑌷𑌾𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌰𑌸𑌿𑌂𑌹𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌜𑌗𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑌸𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌮𑍋𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑌃 ॥

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் குணாநுபவம்

[ஸ்ரீ உ. வே. வித்வான். முக்கூர் ராஜகோபாலாசாரியர்.]

லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ ஶடகோப யதீந்த்ரஸிம்ஹம்
நத்வா விஶாலஜலஜாயதமக்ஷியுக்மம் ।
தத்பாதஸேவாபரிவர்த்திதபக்தியுக்த:
ப்ரேம்ணா நுணாமி தவ திவ்யகுணாந் த்வதீயாந் ॥

நம்முடைய ஸாக்ருதபரிபாகத்தின் பலமாக அவதரித்தவராகவும் ஸ்ப்ருஹணீயமான சீலமுடையவராகவும் பரிசுத்த ஹ்ருதயராகவும் ஸ்ரீ அஹோபிலமட ஆஸ்தானத்தில் 41 வது பட்டத்தில் மூர்த்தாபிஷிக்த ராகவும் எழுந்தருளி இருக்கிற ஸ்ரீவண் சடகோப ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹ சடகோப யதீந்திர மஹா தேசிகனை ஸேவித்து அம்மகானுடைய பரிபூர்ணமான கல்யாண குணங்களில் ஈடுபட்டு பெரியோர்களால் இம்மகானுடைய அவதாரம் முதல் ஒவ்வொரு ஆச்ரமங்களிலும் கொண்டாடப் பட்ட குணவிசேஷங்களில் சில குணங்களை மந்தமதியான வடியேன் விக்ஞாபித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

(1) ஜாயமானம் ஹி புருஷம் யம் பஶ்யேத் மதுஸூதந: ।
ஸாத்விக ஸ்ஸ து விஜ்ஞேய ஸ்ஸ வை மோக்ஷார்த்தசிந்தக: ॥

என்கிறபடி மோக்ஷரூப புருஷார்த்த ப்ராப்தியில் ருசிவிஶ்வாஸம் உண்டாவதற்கு மூலமான ஜாயமானகடாக்ஷம் பெற்றவரான இவ்வாசார்யனை கருவிலே திருவுடையவரான சுகப்ரஹ்மம் என்று அநுஸந்திப்பார்கள்.

(2) ஸர்வேஷாம் ஸ்ரீதரம் தேவ என்கிறபடி பகவதநுக்ரஹத்தாலே ஸர்வ ஸ்ரீமானுன இம்மகானை குலசேகரர் என்றே கூறுவார்கள்.

(3) கலௌ கலு பவிஷ்யந்தி நாராயணபராயணா: । தாம்ரபர்ணீ நதீ யத்ர என்கிறபடி ஆழ்வாருடைய அவதாரத்தால் ஸுப்ரஸித்தமான தாம்ரபர்ணீ தீரத்தில் பல்லவாரண்ய க்ஷேத்திரம் என்று புராண ஸித்தமான காரக்குரிச்சி என்கிற திவ்ய தேசத்தில் அவதரித்த இந்த புண்ய சீலனை நம்மாழ்வார் என்றே போற்றுவார்கள்.

(4) காலே த்விஜாதி ஸஞ்ஜாத: என்கிறபடி ஹரிவம்ஶஜ குலத்தில்

அவதரித்த இந்த யதிச்ரேஷ்டரை 'ஸ வ நாயவம்ஶ:' என்று குலத்தாலும் ப்ரஸித்தரான ஆளவந்தாரென்று ஸந்தோஷிப்பார்கள்.

(5) 'ஶ்ரோத்ரியம் ப்ரஹ்மநிஷ்டம்' என்கிறபடி ஶாஸ்த்ரப்ரவர்த்தகரான வாதூல மஹர்ஷி முதல் ச்ரோத்ரியர்களான மஹான்களுடைய பரம்பரையில் அவதரித்து இம்மஹானும் ஶ்ரோத்ரியாக்ரேஸரராக இருக்கிறபடியால், ஸ்ரீ ஆதிவண் சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகனுடைய அவதார மென்றே ஆச்ரயிப்பார்கள்.

(6) 'யோகிநாம் ஸமாதி: ஸமாதி:' என்கிறபடியும் 'காரணம் தாரணா:' என்கிறபடியும் ஜயந்தம் முதலான விஷயங்களில் அவதாரம் முதல் அதி பரிசுத்தரான இவ்வாசார்ய ரத்நத்தை அபிநவதேசிகனென்பார்கள்.

(7) 'ஸந்தாநவம்ஶம் ச வ்ருத்திம்' என்கிறபடி ஆநுஷங்கிக பலமாக புத்ரகளத்ராத்யநுபந்தி பர்யந்தமாக பித்ருபிதாமஹாதிகளுக்கு பகவானால் அனுக்ரஹிக்கப் பட்ட ஸம்பத்தால் பரிபூர்ணரான இம்மகானை குபேராம்சமென்பார்கள்.

(8) 'தவ ஜாதஸ்ய ஸம்வேதம் ஸ்மித்ரா' என்கிறபடி வேதாந்தீயராகவும் ப்ரஹ்மவித்ப்ரவரராகவும் இருந்த கோபாலரங்காசார்ய ஸூரியினுடைய குமாரராக அவதரித்த இவ்வாசார்யனை ப்ரஹ்மவித் புத்ரன் என்று ச்லாகிப்பார்கள்.

(9) 'ஆஹாரஶுத்தௌ ஸத்வஶுத்தி:' என்கிறபடி ஆஹாரநியமமுடையவராகவும் பகவதநுபவரஸிகராகவும் இருக்கிற நம்மாசார்யனை 'நைஷா தர்க்கேண மதிராபநேயா' என்று சொன்ன பரீக்ஷித்தோ வென்பார்கள்.

(10) 'அஷ்டவர்ஷம் ப்ராஹ்மணமுபநயீத' என்கிறபடி உசித காலத்தில் ப்ரஹ்மோபதேசம் பெற்று ஸாங்கவேதபாரகரான இம்மகானை ஸகல வேதபாரகரான கௌதம ரென்பார்கள்.

(11) 'ஸஹதர்மசரீ தவ' என்கிறபடி ஸுசீலையான ஜாநகீ என்கிற உத்தமபத்தினியோடே க்ருஹஸ்தாச்ரம தர்மங்களை அனுஷ்டித்து ஸக்ருதவான் என்று ஸர்வராலும் ச்லாகிக்கப்பட்ட இம்மகானை ஸ்ரீராம பத்ர னென்றே வ்யவஹரிப்பார்கள்.

(12) 'புத்ரவான் ஸர்வலோகே பௌத்ரவான் ஸதி' என்கிறபடி ப்ரஹ்மவித்துக்களான புத்ர பௌத்ரர்களை உடைய இந்த ஞாநியை ஸ்ரீ பகதாதரான வ்யாஸ ரென்றும் தத்பிதாவான சக்தி யென்றும் வர்ணிப்பார்கள்.

(13) 'ப்ராஹ்மணாநாம் தநம் வேதா:' என்று ப்ராஹ்மணர்களுக்கு தநமாகச் சொல்லப்பட்ட வேதவேதாந்தங்களை அத்யயநம் பண்ணி அதில் சொல்லப்பட்ட வர்ணாச்ரமாசாரங்களை அனுஷ்டித்துக்கொண்டிருக்கிற இந்த ச்ரோத்ரியாக்ரேஸரரை ருச்யச்ருங்கரென்றே வணங்குவார்கள்.

(14) 'யஜ்ஞகௌலீணாநாமஸம்பத்தௌ ஸம்யக்லீம் வேத' என்றும் 'ப்ரதானம் வ்யாகரணம் ஸ்ம்ருதம்' என்றும் சொல்லுகிறபடி வேதாந்தார்த்த நிர்ணயத்திற்கு அத்யந்தம் உபகாரகமான தர்க்கவ்யாகரணாதி சாஸ்த்ரங்களில் நிபுணரான இவ்வாசார்யனை ஸ்ரீ வரதாசார்யர் என்பார்கள்.

(15) 'ஆசார்யவான் புருஷோ வேத' என்கிறபடி வேதாந்த காலக்ஷேபார்த்தம் ஸதாசார்ய ஸம்பந்தத்தை அடைந்த இந்த விபுதவரேண்யரை 'ஆசார்யாத்தைவ வித்யா விதிதா ஸாதிஷ்டம் ப்ராபத்' என்கிறபடி ஸாந்தீபினி மகர்ஷியிடத்தில் ப்ரஹ்மவித்யையை காலக்ஷேபம் பண்ணின ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன்தான் என்பார்கள்.

(16) 'யஸ்ய தேவே பரா பக்தி: யதா தேவே ததா குரௌ' என்கிற படி ஆசார்யபக்தி யுடையவரான இந்த யதிகுல திலகத்தை வ்யாஸ ஸுதாசார்ய ப்ரஸாதவான் என்று சொன்ன ஆசார்ய ப்ரதிபத்தியுடைய ஸ்ரீ பீஷ்மரோ வென்று சங்கிப்பார்கள்.

(17) 'நாலாயிரமும் அடியோங்கள் வாழ்வே' என்கிற ஸ்ரீ நிகமாந்த ஸூரியின் ஸ்ரீ ஸூக்தியின்படி அநவரதம் த்ரமிட வேதாந்தானுபவ ரஸிகராக இருக்கிறபடியால் ஸ்ரீ கேசவார்ய ரென்பார்கள்.

(18) 'வர்ணாச்ரமாசாரவதா புருஷேண பர: புமாந் । விஷ்ணுராராத்யதே பந்தா நாந்யஸ்தத்தோஷகாரக:' என்கிறபடி பகவதாராதநத்திற்கு அத்யந்தம் ஆவச்யகமான வர்ணாச்ரமதர்மங்களை மகான்கள் ச்லாகிக்கும்படி ப்ரஹ்மசர்யம் முதல் அனுஷ்டித்துக் கொண்டிருக்கிற இந்த பரமை காந்தியை ப்ரஹ்ம தந்த்ர ஸ்வதந்த்ரர் என்பார்கள்.

(19) லோகாசார்யவாதீனவான இம்மகானை ஸ்ரீ பரதாம்ச மென்பார்கள்.

(20) 'ஜ ஜ ஜந்து ஸர்வேஷு விஷ்ணுபக்திர் ஹி ப்ராயிகா பவேத்' என்கிற பகவன் நியமநப்படி பகவத் பக்தி பரிதராக இருக்கிறபடியாலே சத்ருக்னாம்சரென்பது ஸத்யம்.

(21) 'உந்தன்னோடுறவேல் நமக்கிங்கொழிக்க ஒழியாது' என்கிறபடியும் 'நாவவனையல்லாது வாழ்த்தாது' என்கிறபடியும் ஸர்வதா பகவத் பக்தி உடையவராயும் ஸ்ரீ நரஸிம்ஹாராதன துரந்தரராயும் இருக்கிறபடியாலே 'பரவாநஸ்மி காகுத்ஸ்த, த்வயி வர்ஷசதம் ஸ்திதே' என்று விஜ்ஞாபித்துக்

காட்டிலும் பின் சென்று கைங்கர்யம் செய்த இளையபெருமாளுடைய அம்சமென்பது மிகவும் பொருத்தமானது.

(22) 'வாஸுதேவஸ்ஸர்வம் மஹாத்மா' 'யஸ்ய மந்த்ரா மஹாத்மா'. 'ஸுதுர்லப: மஹாத்மா' என்றுள்ள வாக்யங்களுடைய கருத்தறிந்து ப்ரதிக்ரஹாரஹிதரான இவ்வாசார்யனுக்கு திருமழிசைப்பிரானை உதாஹரிக்கலாம்.

(23) 'ந ஹிம்ஸ்யாத் ஸர்வா பூதாநி' என்கிறபடி எந்த விதத்தாலும் ஜநங்களுக்கு ஹிம்ஸை செய்யலாகாது என்று நினைத்து "மௌநீ ஸர்வ பூதேஷு" என்றே ஸுப்ரதிஷ்டிதராய் எழுந்தருளி இருக்கிறபடியால் இம்மகானை யோகஸிலக்ஷணரென்று சொல்லுவார்கள்.

(24) 'தாஸ்ய ஸர்வேஷு தாஸ லக்ஷணம்' என்கிறபடி ஸதா ஸ்ரீநரஸிம்ஹாராதன பரரான இம் மகானை ப்ரஹ்லாதாழ்வான் என்று சொல்லலாம்.

(25) 'ஸமஸ்ஸர்வேஷு பூதேஷு' என்கிறபடியும் 'மித்ராமித்ரயோ: ஸம:' என்கிறபடியும், ஸர்வ சிஷ்யர்களையும் ஸமமாகபாவித்து அநுக்ரஹம் செய்கிற இவ்வாசார்யனை திருவடி ஸ்பர்சத்தாலே ஸர்வரையும் புனிதமாக்க அவதரித்த புண்ணியனென்று போற்றுவார்கள்.

(26) 'விஷயேஷ்வநாஸக்தி' என்கிறபடி பரமாத்ம வ்யதிரிக்த விஷயங்களில் துவக்கற்று நிற்கிற இவ்வாசார்யருடைய நிலையைக் கண்டு இந்திரலோகமாளும் அச்சுவை பெறினும் வேண்டேன் என்று அநுஸந்தித்த ஆழ்வாருடைய அம்சமிவர் என்பர்கள்.

(27) 'ப்ரஹ்மவாதிநோ வதந்தி' என்று வேதங்களால் கொண்டாடப் பட்டபடி ப்ரஹ்ம வித்துக்கள் விஷயங்களில் அபிமானமுள்ள இவ்வாசார்யனை அம்பரீஷனுடைய அந்தரங்க மறிந்தவ ரென்பார்கள்.

(28) 'க்ஷமயா ப்ருதிவீ ஸமா என்றும்' 'ஸர்வாபராத க்ஷமம்' என்றும் சொல்லப்பட்டபடி ஸுநிஸ்சலதமாஸுநமுடையவராய் ஸர்வாபராத ஸஹறுள இவ்வாசார்யனை ஸர்வம் ஸஹையான பூமிதேவி கடாக்ஷம் பெற்றவர் என்று சொல்வது அநுபவிக்கப்பட்ட

(29) ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ ஸேவாநிரதருகரான)வவா சார்யனை 'த்வயைவ விஜய: க்ருத்ஸ்ந: க்ருத்ஸ்நோ தர்மா ஜய:' என்று ஸ்ரீ பரதாழ்வானை ஸ்ரீ ராமன் கேட்டபடியையும் இதை மனதில் வைத்துக் கொண்டு பின்பு ஒரு ஸமயத்தில் ஸ்ரீ ராகவனிடத்தில் ஸஹஸ்ரகுணம் ப்ராதம் என்று ஸ்ரீபரதன் விஜ்ஞாபித்த விடத்தையும் நன்கு அறிந்தவர்கள் ஸ்ரீராமபாதஸம்ஸேவணஸாரவேசரா வென்று பரவசமாவார்கள்.

(30) 'ஸத்யம் வத' என்கிற ச்ருத்யர்த்தத்தை நன்கு உணர்ந்து ஸத்ய வாதியாகவே இருக்கிற இவ்வாசார்யனை தர்மபுத்ரர் என்பார்கள்.

(31) 'நாந்ருதம் வதேத்' என்கிற ச்ருதிவாக்யத்தை நன்கு அர்த்த விசாரம் பண்ணி எந்த தசையிலும் பொய்சொல்லாத நம்மாசார்யன், ஸத்யபாஷணவ்ரததீக்ஷிதராக இருப்பது ப்ரத்யக்ஷம்.

(32) 'மனஸ்யேகம் வசஸ்யேகம் கர்மண்யேகம் மஹாத்மனாம்' என்கிறபடி சொன்னவண்ணம் செய்கிறவரான இம்மகாத்மாவை காஞ்சீ நிலயரான யதோக்த காரியினுடைய அம்சமென்பார்கள்.

(33) 'ஸ ஹி ஸத்ய ஸமாநமேஷ ஸம்ஶாம்' என்கிறபடி ஸர்வ வேதவேதார்த்தஜீவநசிந்தாபரரான இவ்வாசார்யனை பராசராம்சமென்றும்

(34) 'பூர்வாசார்யஸுரக்ஷிதாம்' என்று பூர்வாசார்யர்களாலே ரக்ஷித்துக்கொண்டு வரப்பட்ட ஸம்பிரதாயத்தை இம்மகான் ரக்ஷித்து வருகிற நிலை அறிந்தவர்கள் முமுக்ஷுக்களாவார்கள்.

(35) நிக்ஷேபரக்ஷாவேஷியான இவ்வாசார்யன் ஸதஸ்ஸில் வ்யவஹரிக்கிற அழகைப் பார்த்து ஸ்ரீசடகோப யதீந்த்ரமகாதேசிகா வதாரமென்பார்கள்.

(36) 'விஜஹாராநஸூயயா' என்கிற ஆசார்யஸ்ரீஸூக்தியின் ஸார வேத்தாவாய்க்கொண்டு தான் உள்ள விடத்திலும் அஸூயையை வர வொட்டாமல் விறட்டுகிறபடியால் இவ்வாசார்யன் அநஸூயா வ்ருத்தாந்த வேதியாய் இருப்பது நிச்சயம்.

(37) 'ப்ராவாசயத் தாம் தபஸோ ஸஹஸ்ரஷிஷ்யாந்' என்கிறபடி க்ருபையாலே ஸச்சிஷ்யர்களுக்கு வேதாந்த வித்யா ப்ரவசனம் பண்ணுகிற காம்பீர்யத்தை கணிசித்தால் அம்மாள் என்பார்கள்.

(38) மந்தபுத்திகளுக்கும் கூட ஸூக்ஷ்மார்த்தங்களை உபதேசித்து மனதில் ப்ரதிஷ்டிதமாகும்படி பண்ணுகிற நிலையை அறிந்தால் இவ்வாசார்யனுக்கு ஸத்ருசமாக இவ்வாசார்யனைத்தான் சொல்லமுடியும்.

(39) 'இங்கே திரிந்தேற்கு' என்கிற ஆழ்வார்களுடையவும் 'ஸத்யம் ஶபே வாரணஶைலநாத' என்கிற ஸ்ரீ நிகமாந்த ஸூரியினுடையவும் அபிப்ராய வேதியான இவ்வாசார்யன் செய்த திவ்ய தேசயாத்திரையையும் ஆங்காங்கு செய்த கைங்கர்யங்களையும் ஆங்காங்கு செய்த ஸ்தோத்திரங்களையும் அனுபவித்தவர்களுக்கு மனதைவிட்டு இறங்காது இவர் கலியனுடைய அம்சம் என்கிற எண்ணம்.

(40) 'ஶ்ரியதாம் ஶ்ரியதாகேஹம் வாஸாம்ஸி விவிதாநி ச' என்கிறபடி ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் வித்வான்களுக்கு ஸம்மானம் செய்வதில் குதூகலி யான இவ்வாசார்யனுக்கு யாவிதோ தாதேகோகேதே என்கிறபடி ஸம்தாஷ்டு ஜன கர்ணனும் நிகரில்லை.

(41) 'பஹுநாம்ஜந்மநாமந்தே' என்றும் 'சரிரிஃ ப்ராணாங்ஶ்ச ஸர்வே தஜ்ஞ ரக்ஷிதவ்யாஃ ஸம்ஶ்ரயந' என்றும் ஸ வெகஸ ஸயாத என்றும் சொல்லப்பட்ட கண்டு மஹர்ஷியின் வாக்ய ஸாரமறிந்த இவ்வாசார்யன் ஆச்ரி தர்களுடையகஷ்டங்களை நிவ்ருத்தி செய்துவைக்கிற நிலையைக் கண்டால் 'ஸாக்ஷாந்நாராயணோ தேவஃ' என்கிற வசநம் புத்திக்கு விஷயமாகி

(42) 'க்ருபயா நிஃஸ்ப்ருஹோ வதேத்' என்கிறபடி ஸ்ரீவைஷ்ணவா நிரதர் களான சிஷ்யர்களுக்கு ஆத்மோஜ்ஜீவநஹேதுவான ப்ரபத்திக்கு உபயுக்த மான 'ஸர்வத்ரூஃ ஸர்வஜ்ஞாய' 'ப்ராப்யஸ்ய ப்ரஹ்மணோ ரூபம்' 'நாயம் தேவஃ, ஸகந்யா ஸர்வா வாஹி ப்ரபந்யா வா ஹேஷதே' என்று முள்ள அநேக வசநங்களுடைய அர்த்தங்களை ஸுகமாக க்ரஹிக்கும் படி உபதேசிக்கிற வைகரீ ஸந்த்ரூவதி.

(43) 'ஸத்யமூலஸ்ய ப்ரஸாதவிஸ்தாய' என்கிறபடி ஸர்வ தேவதேவான இவ்வாசார்யனை வேதமர்யாதா ஸ்தாபகரென்று ச்லாகிப்பார்கள்.

(44) வரப்போகிற ஹிதாஹிதங்களை அறிந்து கார்யங்களை செய் கிற இவ்வாசார்யனை வஸிஷ்டாம்சமென்றும் கொண்டாடுவார்கள்.

(45) திருவாழி திருச்சங்கு முதலிய கைங்கரியங்களையும் த்வஜஸ் தம்பம் முதலான கைங்கரியங்களையும் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹனுடைய த்ரவயத்தால் செய்து ஸ்ரீ வீரராகவனுடைய ஸம்பத்தை பூர்த்தி செய்கிற இவ்வாசார்யனுக்கு ஸ்ரீ அத்திப்பட்டு அழகியசிங்கருடைய கடாக்ஷம் பூர்ணமாக இருப்பது ப்ரகாசிதமாகிறது.

(46) ஶதத்ஷணாதிஸர்வநவகுக்ஷத்தை கணிசித்தால் ஸ்ரீ நிகமாந்ததேசிகஸம்ப்ரதாயஸித்தாந்திகளுக்குள் இவ்வாசார்யன் அக்ர கண்யராவார்.

(47) ஸம்ஸாரஸ்வீரஷ்டரான இவ்வாசார்யனை சரணமடைந்தால் 'யஸ்மிந்நேதே நஷ்டஶோகே' என்கிறபடி ப்ரஹ்மண்யம் ப்ராப்தாகும்.

(48) விநயஸம்பத்திதரான இவ்வாசார்யனை ஸேவித்த மாத்திரத் தில் விநயவான்களாவார்கள்.

(49) கைங்கர்யபரர்களிடத்தில் பரிபூர்ண கிருபை உள்ள இவ்வாசார்யன், ரக்ஷிதா ஜீவலோகஸ்ய, என்கிற கணக்கில் ஸமஸ்தம் பொருந்தினவர் என்பது நிச்சயம்.

(50) 'ஜ்ஞாநாநந்தமயம் ஜ்ஞானம் வித்யாஜ்ஞாநம் வ்யாக்யாதவான்' என்கிறபடி ஸ்ரீபாஷ்யவித்யாப்ரதாநம் பண்ணுவதில் இவ்வாசார்யனுக்கு ஒருவரும் நிகரில்லை.

(51) ஆச்ரிதர்களை ரக்ஷிப்பதற்கு வேண்டிய ஜ்ஞானம் சக்தி காருண்யம் வாத்ஸல்யம் ஸௌசீல்யம் ஸௌலப்யம் ஸ்வாமித்வம் முதலான அனேக கல்யாண குணங்கள் நிறைந்த இவ்வாசார்யனை ஆச்ரயித்து ஆத்மோஜ்ஜீவநம் பெற்ற சிஷ்யர்கள் ஸ்ரீராமாவதார காலத்தில் திருவயோத்தியில் பிறவாதவர்களுக்கு ஸமராவார்கள்.

(52) 'யோ ஜ்ஞாத்வா ஸம்சயச்சேத்தா ஸம்ஸாரார்ணவதாரக:' என்கிற ப்ரமாணத்தின்படியான இவ்வாசார்யரின் ஆஜாநஸித்தமான அஜாதசத்ருத்வம் ப்ரகாசிக்கும்.

(53) இதர மத க்ரந்தங்களை அவர்களிடத்தில் நன்கு அறிந்து அவர்களாலும் அறியமுடியாத அவர்களுடைய ஸித்தாந்த ஸூக்ஷ்மார்த்தங்களை ஸ்வப்ரதிபாவிசேஷத்தாலே அப்பொழுதே சொல்லக்கூடிய இம்மகானை யாரென்றறிவது.

(54) விசிஷ்டாத்வைதஸித்தாந்த ஸ்தாபநம் பண்ணுகிற ஸமயத்தில் இவ்வாசார்யனை ஸேவித்தால் சேஷாம்சமென்றே சொல்லுவார்கள்.

(55) ஸ்வாமி தேசிகருடைய க்ரந்தங்களை காலக்ஷேப காலங்களில் அநுக்ரஹிக்கிற ரீதியைப் பராமர்சித்தவர்கள் ப்ரத்யக்ஷ தேசிகாவதாரர் என்பார்கள்.

(56) வேதாந்த வாக்யார்த்த விசாரம் செய்கிறதோரணியைப் பார்த்தால் தேசிகபுநருத்தி என்பார்கள்.

(57) ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹாஸ்தாநத்தை நிர்வஹிப்பதற்கு வேண்டிய காம்பீர்யத்தோடு ஸௌலப்யமும் நிறைந்த இந்த மகானை சேஷாம்சமென்று நிச்சயிக்கலாம்.

(58) வாக்யார்த்த விசார காலங்களிலும் பாஷ்யாதி க்ரந்தப்ரவசந காலங்களிலும் மற்றும் இதரர்களோடு ஸம்பாஷணம் செய்யும் காலங்களி

லும் ப்ரஸந்நராய் எழுந்தருளி இருக்கிற இம்மஹானை ஸூரிகளின் ஸ்வபாவத்தை யுடையர்களான நித்யஸூரிகளில் ஒருவராகத் தான் கருதுவார்கள்.

(59) ஆகமசாஸ்த்ரார்த்தங்களையும் சிஷ்யர்களுக்கு உபதேசிக்கும் காலங்களில் ஸேவித்தால் வேதவ்யாஸனே அவதரித்திருக்கிறானென்று எண்ணமுண்டாகும்.

(60) இவ்வாசார்யரால் அனுக்ரஹிக்கப்பட்ட மந்த்ராக்ஷதையி னுடைய மாகாத்ம்யத்தை அனுபவித்தவர்கள் 'ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ மே மதம்' என்றபடி ஸாக்ஷாத் பகவதவதாரமான இம்மஹானுடைய மாகாத்ம்யத்தை பரவசராவார்கள்.

(61) 'ஸர்வேஷாமேவ ஸத்த்வாநாம் நரஸிம்ஹ: வ்யவஸ்தித:' என்கிறபடி இம்மஹானுடைய திவ்ய மங்களவிக்ரஹத்தை ஸேவித்தபொழுதே ஸாக்ஷாந்ந்ருஸிம்ஹன் என்று நிச்சயித்து இந்த யதிவரனை ஆச்ரயித்தால் பகவத நுக்ரஹம்பெறலாம் என்று நினைப்பார்கள்.

(62) 'ஆசார்யோ நாராயண: ஸாக்ஷாத் நரரூபேண வர்த்ததே' என்கிற படி அனுஸந்தானம் பண்ணுகிற ஸமயங்களில் த்வயத்திற்கு அர்த்தமாக லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹனையே த்யானம் செய்துகொண்டு பரவசராய் த்வயாநு ஸந்தானத்தில் அடிக்கடி ஸ்ரீ நரஸிம்ஹ நாமோச்சாரணம் பண்ணுகிற இந்த ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹ ஸம்ப்ராப்த யதீந்த்ர மஹாதேசிகனை ஸ்ரீ நரஸிம்ஹ பக்தர்களான ஸகல பூர்வாசார்யர்களுடைய அம்சமென்றும் பெரியோர்கள் அனுஸந்திப்பார்கள்.

(63) 'ஸ ஆசார்யவம்சோ ஜ்ஞேய:' என்கிறபடி ஸதா ஆசார்யர்க ளுடைய நாமோச்சாரணம் பண்ணிக்கொண்டு இருக்கிற இம்மஹானை 'தென் குருகூர் நம்பி என்றக்கால் அண்ணிக்கு மமுதூறும்' என்றும் 'தேவுமற் றறியே' னென்றும் அனுபவித்துச் சொன்ன ஆசார்ய பக்தி பரிதரான மதுரகவி என்பார்கள்.

(64) 'ஸர்வம் ஸமர்ப்பயாமீதி ... ந மே ...' என்கிறபடி ... இவ்வாசார்யனை 'பரித்யக்தா மயா' வென்று விக்ஞாபித்த விபீஷண னுடைய ஹ்ருதயாநுயாயீ யென்பார்கள்.

(65) 'ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய' என்றும் 'ஸர்வபூதேப்ய:' என் றும் 'ஸர்வதா ...' என்றும் சொல்லுகிறபடி ... ஸர்வேஷாம் ... 'தொண்டீர் எல்லீரும் வாரீர்' என்று சொன்ன ஆழ்வார் திருவுள்ளம் போன்றவர் என்று போற்றுவார்கள்.

(66) "ஸர்வசேதனரையும் ப்ராப்தமான ஸமயங்களில் ஆஸ்திக்யோத்பாதநம் பண்ணித் திருத்திப் பணிகொள்ளுகிற வைகரி இம்மகானுக்கே உள்ளது.

(67) ஸாத்வதாதி ஸம்ப்ரதாயங்களிலும் மற்றுமுள்ள வேதாந்த ஸம்ப்ரதாயங்களிலும் உள்ள ஸூக்ஷ்மார்த்தங்களை விமர்சனம் பண்ணி சிஷ்யர்களுக்கு உபதேசிக்கிற வழி வேறிடத்தில் கண்டதில்லை.

(78) "ஶாஸ்த்ரகாராஸ் ஸநாதநா:" என்கிற படியே இம்மஹாசாரியர் பொலிக பொலிக என்று ஜேகீயமானராயிருக்கிறபடியால் இம்மகானை ஸ்வஹித வார்த்தா வென்பார்கள்.

(69) 'ஶ்ரீ ஸர்வ:' என்கிறபடி ஸர்வோபகாரத்தாலும் ஸர்வவிதத்திலும் லோகஹிதரான இந்த ஆசார்யனை ஜகஹித ரென்பார்கள்.

(70) ரஹஸ்ய த்ரயார்த்தங்களை அறிந்து பிறகு சேதனாசேதனங்களை ஸர்வேச்வர சரீரங்கள் என்று உணர்ந்து ஜீவ பிரகிருதி பரமாத்மாக்களை போக்தாவென்றும் போக்யமென்றும் ப்ரேரிதா வென்றும் தெளிந்து ப்ரக்ருதியை த்யாஜ்ய என்றும் பரமாத்மாவை ப்ராப்யனென்றும் தன்னை ப்ராப்தா வென்றும் நிச்சயித்து இதரர்களுக்கும் உபதேசிக்கும் இம்மகானுக்கு பயந்து ஓடி ஸாங்க்யாதிகள் தூர்கள் பாய்ந்தனவே.

(71) 'ஸ்வபாவதஸ்ச ஹ்ருஷ்டாத்மா' என்கிறபடி ஸந்யாஸாச்ரமாநுகுண ஸகல ஆசாரங்களையும் ஸந்துஷ்டராய் ஜாகரூகராய் அனுஷ்டித்து வருவது இவரது விஹிதாசரண படுத்வத்தை விளக்கும்.

(72) 'ஜஹி சத்ரும் மஹாபாஹோ காமரூபம் துராஸதம்' என்கிறபடி காமரூபமான சத்ருவையும் அவனுக்கு அநுஜர்களான க்ரோதாதிகளையும் ஜயித்து விரக்தராயிருக்கிற இம்மகானுடைய திருவடிகளே நமக்கு உத்தாரகம்.

(73) தர்மார்த்தகாமங்களை ந்ருஸிம்ஹார்ப்பணம் செய்து க்ருதக்ருத்யராய் ஸ்ரீ நரஸிம்மனை அனுபவித்து அவன் நியமநத்தால் சிஷ்யோஜ்ஜீவநம் செய்து வருவது இம்மகானிடத்தில் எளிதில் காணலாம்.

(74) உத்தர க்ருத்யத்தை ஸாக்ஷாத் ந்ருஸிம்ஹாராதந ரூபமாக அனுஷ்டித்து வருவதோடு தேவராஜஸ்தவம் என்கிற க்ரந்தத்தை செய்தருளி அதினால் ஸ்ரீ நரஸிம்ஹனை ஸ்தோத்திரம் செய்து அனுபவித்து பகவன்முகோல்லாஸகரமாக நடத்தி வருவதை பார்த்து வியப்படையாதவர்கள் இவ்வுலகிலில்லை.

(75) இம்மகான் அவதரித்தது முதல் இந்த எண்பத்தி நாலாவது திருநக்ஷத்ர பர்யந்தம் சந்த்ரன் ஆயிரம் தடவை பரிபூர்ணனாகி ஸந்தோஷித்து இதரர்களையும் ஸந்தோஷிக்கச் செய்தான் என்பதும் அநேக மாயிரம் த்விஜஶ்ரேஷ்டர்கள் இம்மகானை காலக்ஷேப ஸமாச்ரயண பரந்யாஸாதிகளுக்காக ஆச்ரயித்து பரிபூர்ணகாமர்களானதும் ஸ்வாபாவிக விஷயம்.

(76) ஸ்ரீஶடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகனிடத்தில் பஞ்சஸம்ஸ்காரம் பெற்ற இம்மகானுடைய மாகாத்ம்யம் வாசாமகோசரம்.

(77) ஸ்ரீஶடகோபராமாநுஜ யதீந்த்ர மஹாதேசிகனுடைய அனுக்ரஹத்தால் ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹனுடைய ஸந்நிதியில் உத்க்ருஷ்டதமமாக தன்னுடைய சதுர்த்தாச்ரமத்தை ஸ்வீகரித்து க்ருதக்ருத்யராய் தோஷாபஹ ஸுவர்ணஸவர்ணத்தோடொத்த பரமகாந்தி அக்ரேஸரராய் எழுந்தருளி இருப்பது ஸர்வலோகஸம்ரக்ஷண ஸம்பத் ஸம்பத் ஸம்பத் கமலா வ்ருத்தி: । சந்த்ராம்ஸுவிஸத்ய காந்தே யஸ்ய ஸுஸ்மித ஸுந்தர:" என்கிறபடி அனுப்ரவேசித்து ஜகதுஜ்ஜீவநம் பண்ணுகிற ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹனுடைய ஸங்கல்பத்தின் பலமே.

(78) ஸ்ரீரங்கநாத ஶடகோப யதீந்த்ர மஹா தேசிகனால் இந்த ஸ்ரீ அஹோபில மடாஸ்தாநம் ஸ்வீகாரமாக வேண்டுமென்று பரிபூர்ணமாக அனுக்ரஹித்து நியமிக்கப்பட்டு இந்த ஸ்ரீ அஹோபில மடாஸ்தாநத்தில் 41வது பட்டத்தில் மூர்த்தாபிஷிக்தராகிய ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ ஶடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகன் என்கிற திருநாமத்தால் அலங்க்ருதராகி ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹாராதநம் செய்துகொண்டுவருவது நம்முடைய பாக்கியமே.

(79) 'காஷாயேண க்ருஹீத...த்ரய்யந்த ஸம்ரக்ஷிணீ' என்றும் 'ரம்யாபாங்கபுரஸ்ஸராவண யத்ருஸம்பரி ஸர்வஸம்பூர்ண ஸம்ஸ்திதி:' என்றும் மேன் மேலும் விளங்கி கொண்டிருக்கும் இவரிடத்தில் யதீந்த்ரத்வம் ஸார்த்தம் ஸஞ்ஜாதம்।

(80) ஸாங்கோபாங்க ஸர்வசாஸ்த்ர நிஷ்ணாத ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர ஸ்ரீவீரராகவ ஶடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிக ஸ்ரீஶடகோப யதீந்த்ர மஹா தேசிக ஸ்ரீ ஶடகோப ராமாநுஜ யதீந்த்ர மஹாதேசிக ஸ்ரீரங்கநாத ஶடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகன்களுடைய திருவாராதநங்களையும் திருநக்ஷத்திரங்களையும் திவ்யப்ரபந்த வேதபாராயணாதி கோஷ்டிகளோடும் வித்வத்ஸதஸ்ஸுகளோடும் தாநதர்மாதிகளோடும் ஸ்வயமாசார்யமாய் நடத்தி அம்

மகான்களுடைய அநுக்ரஹத்தை நமக்களித்து வருவது நம்முடைய [illegible] ।

(81) இப்பொழுது இவ்வாசார்யன் ஸ்ரீரங்கவாஸாவிகாராய்.

(82) [illegible]

(83) ஸ்ரீ [illegible]

(84) காவேரி தீரத்தில் தசாவதார ஸன்னிதியில் ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹாராதனம் செய்துகொண்டு விராஜமானராய் எழுந்தருளி யிருப்பது நாநா தேசவாஸிகளான சிஷ்யர்களுடைய உஜ்ஜீவனத்துக்கு என்றே நினைத்து மஹான்கள் ஸந்தோஷிப்பார்கள். இப்படி:—

1 ஜாயமாநகடாக்ஷவதே நம:
2 [illegible]
3 [illegible]
4 [illegible]
5 [illegible]
6 [illegible]
7 [illegible]
8 [illegible]
9 [illegible]
10 [illegible]
11 [illegible]
12 [illegible]
13 [illegible]
14 [illegible]
15 [illegible]
16 [illegible]
17 [illegible]
18 [illegible]
19 [illegible]
20 [illegible]
21 [illegible]
22 [illegible]
23 [illegible]
24 ஶ்ரீந்ருஸிம்ஹாராதநநிரதாய நம:
25 [illegible]
26 [illegible]
27 [illegible]
28 [illegible]
29 [illegible]
30 [illegible]
31 [illegible]
32 [illegible]
33 [illegible]
34 [illegible]
35 [illegible]
36 [illegible]

37 வேதாந்தவித்யாப்ரவசநபடவே நம:
38 ஸம்ப்ரதாயாகதாநாம் ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தகாய நம:
39 திவ்யதேஶயாத்ராஸேவாஸம்பந்நகீர்த்தயே நம:
40 நிஸ்ஸம்ஶயஜ்ஞாநதாயிநே நம:
41 ஶ்ருதிவேதாந்தநிரதாய நம:
42 ஸம்ப்ரதாயஸ்தாபகாய நம:
ஸம்ப்ரதாயரக்ஷகாய நம:
43 ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ராய நம:
44 ஸம்ப்ரதாயதர்ஶிநே நம:
45 வீக்ஷணாதிஶய ப்ரதாந
ஜநாநந்தகாய நம:
46 ஶரதாகதஜ்யோதிர்மண்டல
வசநகுஶலாய நம:
47 பாஹ்யமதநிரஸ்தாய நம:
48 விநயஸம்பந்நாய நம:
49 வைராக்யவிவேகாதிநிதாந
ஸுமநஸ்காய நம:
50 வித்யாதிகாரப்ரதாயிநே நம:
51 ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிஸாரஜ்ஞாய
நம:
52 ஜிதஶத்ரவே நம:
53 ஸமஸ்தவேதாந்தவிதே நம:
54 விஶிஷ்டாத்வைதஸித்தாந்த
ஸ்தாபகாய நம:
55 ஸ்வாசார்யப்ரஸாதலப்த
விஶேஷவைபவாய நம:
56 வாக்யார்த்தவிசாரதுரந்தராய
நம:
57 ஶ்ருதிஸாரஜ்ஞாய நம:
58 ஸர்வதாஹ்லாதாய நம:
59 ஸம்ப்ரதாயநிஷ்டாய நம:
60 தயாகுணஸாகராய நம:
61 ஶாந்தசித்தாய நம:
62 ஸர்வதாநுஸந்தாநநிரத
சித்தாய நம:
63 ஸர்வதா ஶ்ரீலக்ஷ்மீநாராயண
ஸ்மரணபராய நம:
64 ஸதாசார்யவைபவப்ரியாய நம:
65 ஸத்ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தகாய நம:
66 ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிஸாரஜ்ஞாய நம:
67 ஸம்ப்ரதாயவிஶேஷஜ்ஞாய நம:
68 ஸர்வஹிதசாரிணே நம:
69 ஶோகரஹிதாய நம:
70 ஸத்ஸம்ப்ரதாயநிஷ்டாய நம:
71 விஹிதாசரண படவே நம:
72 விஜிதாரிஷட்வர்காய நம:
73 திவ்யப்ரபந்தபாஷ்யாதிப்ரவ
ர்த்தகாய நம:
74 வேதவாக்யஸந்தேஹநிவாரணேந ஸர்வஜ்ஞத்வேப்ரஸித்
தாய நம:
75 ஸர்வஶாஸ்த்ரார்த்தஸமர்த்தாய நம:
76 ஶ்ரீஶடகோபயதீந்த்ரமஹா
தேஶிகாநாம் ஹ்ருதயங்கம
ஸம்ஸ்காரவதே நம:
77 ஶ்ரீஶடகோபராமாநுஜயதீந்த்ர
மஹாதேஶிகாநாம் ஹ்ருதயே
த்யாநஸக்திஸமர்ப்பிதாத்மரக்ஷா
பராய நம:
78 ஶ்ரீரங்கநாதஶடகோபாநாம்
ஹ்ருதயஸ்தாநாபிஷேகஸ்தாந
ஸம்ப்ராப்திஸித்தாய நம:

79 குமதிஜயதீந்த்ர நாதேயாய நம:
80 பராங்குஶ யதீந்த்ர மஹாதேஶிக
மஹாதேஶிகாங்க்ரி வண் ஶடகோ-
ப யதீந்த்ர மஹாதேஶிகாங்க்ரி
ணாராதநைக ஸுக்ருதாய நம:
81 ஶ்ரீரங்கநாதரஸிகாய நம:
82 ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ராய நம:
83 ஶடகோப ராமாநுஜஸ்வாமிஹ்ருத்ஸரோஜா
ய நம:
84 லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹாராமாய நம:

முதலான ஸகல கல்யாண குணபரிபூர்ணரான ஶ்ரீவண் ஶடகோப ஶ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ ஶடகோப யதீந்த்ர மஹாதேஶிகனுடைய ஸஹஸ்ராபிஷேக திருநக்ஷத்ரத்தை ஸேவித்து தக்யனை வடியேன் நாகிம்ஸிக்கா வர்த்தயேஷ்வி என்கிறபடி ஶேஷத்வம் நிலைபெறுவதற்காக போற்றியுகப்பதும் புந்தியில்கொள்வதும் என்கிறபடி இவ்வாசார்யகுண ப்ரகாஶிகையை விஜ்ஞாபித்தேன்.

இத்தம் ஸஹஸ்ரநாமாஞ்சித குணம் ஸாந்தம்
லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ ஶடஜித்யதிவர்யமீடே ।
ஸர்வேஷி யஸ்ய சரணௌ ஶரணம் ப்ரபத்ய
ஸம்ஸாரஸாகரபராந் பரிவர்ஜகாரா: ॥

ஸ்ரீ:

ஆசார்யரத்நப்ரபா

[ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான் பிரம்மதேசம் ராமானுஜாசாரியர்.]

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ஶ்ரீந்ருஸிம்ஹ [illegible] ॥
க்ருத்வா லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹம் ஶ்ரிதஜந[illegible]
ஸாரம் ஸாரம் ஸ லக்ஷ்மீநரஹரிசரணத்வந்த்வஸேவாரதோ ய: ।
ஸோயம் நிஸ்ஸீம[illegible] நரஹரி[illegible]
ஜீயாத் [illegible] ॥
ஜ்ஞாநாநந்த[illegible] ஶ்ரீ[illegible] ।
ஶ்ரீந்ருஸிம்ஹ[illegible] ॥
யஸ்ய ப்ரஸாதேந ஸர்வ[illegible] ।
தம் நமாமி [illegible] ஶ்ரேஷ்டம் [illegible] ॥

தத்காலம் ஸ்ரீ அஹோபிலமடாஸ்தாநத்தில் 41வது பட்டத்தில் மூர்த்தாபிஷிக்தராய் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹசடகோப யதீந்த்ரமஹாதேசிக னென்கிற ஆசார்யோத்தமர் [illegible] என்று சொல்லப்பட்ட இளைய பெருமாளைப்போலே அத்யந்தபால்யதசையிலேயே ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹனுடைய திவ்யசரணாரவிந்தங்களில் நிரதிசயப்ரீதியுக்தராய் நிரவதிகபக்தி ஞானஸம்பன்னராயும் "சேலேய்கண்ணியரும் பெருஞ்செல்வமும் நன்மக்களும் மேலாத்தாய்தந்தையும் அவரே யினியாவாரே" என்றறுதியிட்ட நம்மாழ்வாரைப்போலே '[illegible]' என்று ஸர்வவிதபந்துவும் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹனென்று நிச்சயித்தவராயும், '[illegible]' என்று சொல்லுகிற ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானைப்போலே ஸாதுக்களுக்கு ஓர் உபமானபூமியாயும் எழுந்தருளி யிருக்கிறது ஸர்வருக்கும் தெரிந்த விஷயமே.

ஏவம்விய ஸுப்ரஸித்த பெருமையோடு கூடிய ஸ்ரீ அழகியசிங்கருடைய 84வது திருநக்ஷத்திர மஹோத்ஸவம் நிகழும் ஈசுவரவருஷம்

தைமாதம் 24உ வெள்ளிக்கிழமை பூரட்டாதிநக்ஷத்திரம் கூடிய தினத்தில் ஸ்ரீரங்கம் தசாவதாரஸந்நிதியில் விசேஷமாக நடந்தது ஸகல ஆஸ்திகர்களான மஹான்களுக்கும் தெரிந்ததேயாகும்.

இப்படி ஞானுனுஷ்டான வைராக்யஸம்பன்னரான ஸ்ரீ அழகியசிங்கருடைய மஹோத்ஸவத்தை ஸேவிப்பதற்கு நாநாதேசங்களிலிருந்து எழுந்தருளியிருந்த பாகவதோத்தமர்களுக்கு 'இருநிலத்தார்க்கிமையவர் நேரொவ்வார் தாமே, என்ற ஸ்ரீஸூக்தியின் படியே த்ரிபாத் விபூதியில் 'ஸதா பஶ்யந்தி ஸூரய:' என்று ஸேவித்துக் கொண்டிருக்கிற நித்யஸூரிகளும் ஸமராகமாட்டார் என்பது திண்ணம். மேலே நிரூபிக்கப்பட்ட குணங்களோடு பொருந்துகிற இவ்வாசார்யரத்னம் ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹஸ்தானத்தில் சுமார் 15 வருஷகாலமாக எழுந்தருளியிருந்து ஸ்ரீஹாஷ்யாதிமு ஂம்ஶவ தாஷியம், ஶததூஷிணி, ந்யாயஸிஜாஂஜநம் முதலான க்ரந்தரத்நங்களை அனேக ஸச்சிஷ்யர்களுக்கு ப்ரவசனம் பண்ணி வருகிறபடியால் இப்படிப்பட்ட ஆசார்யவிஷயத்தில் 'ஜூஹவிஜ்யாஜூா நவஸ்ய ஜெவொஶவி ந ஶக்யதெ । வுதிப்ஜூாநவேவி வா ஜஜ்யாஜக்தீத ஶூஜாரஸ ॥ ஸஜ்ஞாநாய தா யொ ஜ்ஞாநம் ஜஜ்யாஸ யஜெலாவஜெஶந்தி । க்ருஸ்ஷாஂ வா வ்ருயிவீஂ ஜஜ்யாஸ தெந தஷ்யஂ ந தஸமஜி ॥' என்று சாஸ்திரம் சொல்லுகிற கட்டளையிலே ப்ரத்யுபகாரம்பண்ணுவது அசாத்யமான படியாலே சிஷ்யனுடைய ஆதரத்துக்கு போக்குவீடாக ஏதேனுமொரு கைங்கர்யத்தில அந்வயிக்க வேண்டுவது அத்யாவச்யகமாகையால் 'போற்றியுகப்பதும்புந்தியில் கொள்வதும் பொங்கு புகழ் சாற்றி வளர்ப்பதும் சற்றல்லவோ முன்னம் பெற்றதற்கே' என்கிற ஸ்ரீதேசிக ஸ்ரீஸூக்தியை கணிசித்து யதாமதி எழுதலானேன்.

ஆகையால் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் மேலுள்ள காலத்திலும் கீழ் நடந்த பிரகாரம் அத்யாத்ம க்ரந்தங்களை காலக்ஷேபம் ஸாதித்துக் கொண்டு பல்லாண்டு பல்லாண்டாக எழுந்தருளியிருந்து லோகத்தை உஜ்ஜீவிப்பிக்க வேணுமாறு ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹன் திருவடிகளிலும் பரம பாகவதோத்தமர் திருவடிகளிலும் ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

இத்தம் ஶாஸ்த்ர நாஜாயெண ஸ்ரீஶஜூஸவாஸிநா ।
ஶஶாஶாந்தவ்ஹா ஸஜ்ஜூஶிதா ஜஶதீதஜெ ॥

ஸ்ரீ:

ஆசார்யபஞ்சரத்நம்

[ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான், மகாமஹோபாத்யாய தட்டை ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர்.]

த்வாம் வேதாந்தார்யதேஶிகவரகுலதிலக
வதநம் ப்ராஹ யம் ய: ப்ரதிஜ்ஞாம்
ஹரித்வாமி ஸ்வாம் ஸ்வபாவம் ஸமயதி
பவரோக்ஷேஷஜம் யஸ்ய ஸிந்தோ ।
யோ மத்யம் யோ மஹோந்நதமநந
வ்யாஜிந்யாஸஸ்வாஸஸ்வபாவம்
தம் த்வாம் லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹம் ஶரண-
மஶரணஶரணம் ஶரண்யம் ப்ரபத்யே ॥ 1

ஸம்ஸாராப்திம் தரீதும் பரம-
பதமதிஷ்டாநநிஷ்ட: கோऽபி போதா
ஜ்ஞாநாத்யைஶ்வர்யவத்வ ஶமதம-
கருணாத்யை: ப்ரஸித்தை: ஶாந்திஸத்வ: ।
ஸ்ரீமல்லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ: ஶடரிபு-
யதிராட்ப்ரஸ்த விஶ்வாஸபாத்ர-
ஸ்தாநம் ஸ்ரீதேஶிகேந்த்ராத் மம ஹ்ருதி
ஸததம் ஶ்ரேயஸே ஸந்நிதத்தாம் ॥ 2

தேஷு த்ரைவித்யை: ப்ரவித்யைஶ்ச
பாரஸம்பந்நை: ப்ரஸந்நைர்வித்யாஸநை:
ப்ரஸஹ்ய ஸம்ப்ரதாயஸ்ய மமதிதி-
ஸ்வாம் பாஸஹிதாரதாநாம் ।
நித்யா ஹ்ருத்யாநவத்யா: ப்ரஸித்த-
ஸாம்ப்ரதாயா: ஸாக்ஷாத் ஸேவ்யமாநா:
தேஷாம் தேவ்யா நிதாநே யஜத
திஷ்டோ ஹாஸதே பாண்டித்யஶ: ॥ 3

தஸ்மிந் தேஶே மஹாஜ்ஞ பாதஜந
மஹிதே ஸம்ஸ்வதேஶே
ஶ்ரீகுருராஜாமோநமௌநி: ஸித
பாஸிந்தத்ர ஸ்ம்ருதே தாஸவணீ ।

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ 4

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ 5

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ 6

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ 7

[illegible]
[illegible]

ஶாஸ்த்ராண்யெஶேஷ யீஶாநு ஷ்ஶாஶ
வஜ்ஜனெஷா ராஜஹத்ராக வாயீநத்ராக ।
ப்ரஜ்ஞாப்ராவாநவனெஶ: ஶஶய்ந
ஶரெராய: ஶீஶிகெக்ஷ ரஹவஸ்ய
ஶாஸ்த்ரம் ஶாரீரகஞ தத்ஷ
வராவவா ஹூணெஷிதஞ ப்ரவேயஶ ॥

தகெ: தஞெத்ரzய ஶஜெzவ்யதித
வரிஉயாஶெஉநாவேக்ஷஶ்வாஶெநா
விஜ்ஞாநாஜெள யதீநெத்ர ஶஶய்ந
ய வ
ரக்ஷாஹார ஸஶவ்யாவ்யநவ
ஷஷ்தவவீதிஶாஸாநவ ஶெரஜ
யீஶாநு ஶொவாஷவெஷெவா யாரணி
வாரவஶெர ராஜஹத்ராரயநாஶா ॥

ஷொzயம் ஷ்ஶத்ராஶெஷக்யீஷ்வவாத
ஶவெவடஜ்ஞாதவஶ்ராய ஹ்ரஷஹ்யம்
ஶாஸ்த்ரம் ஶாரீரகீயம் ஶஶஷ
ஶவஷிஶநு வாகஶாகண:நீஶெயெ: ।
ஜ்ஞாநாநஷ்டாநவெஜெஜ்யா ஶஶக்ரதி
ரஹிஶெதா வீதவஶெஜா யநாஷா
வாவாரெஶ்யாzவாவவாதீக ஶவந
ஹிதக்ரதெ ஜ்ரவஶகொஶவஸ்ய ஶொவஷ்டா ॥

ஐகம் ஶத்ததஶெநஹவஸ்யதித
வரிஜநம் ஶ்ரீந்ரவிம்ஹம் வராஷ்டாக
க்ரகா ஶ்ரீரஜவஷ்யீஷ்ஶஶய்ந
யதீ வஞநு வாஶ்ஶெஷெஶெ ।
நெதீயவஸ்ய ஶ்ரஹாரெர
தவரிஶநவியெ ஶாயரீஷ்ஷஞஶய:
அவ:நு ஷக்ஷீந்ரவிம்ஹம்
விஷஶவியிஶஷாஷாஶயாவீ வஹவ ॥

ஷுஷூாதூஷ்யூாதூஙிஷ்ஃ 8௦ஜி8
8ஸ8ஃ ரா8ஜூநூ: ஸாயீரெூா
ஜதஃ௦ ஶஷூ: ஸ ஸவ ஷுஙித
ஜிஹ ஸ8ாஹ-ஷ்ய-தாஜி-தூஹாணீஃ ।
ஷுாஜீ ஸ்ரீரஜ்வபூர்ஷூ௦8ய-நயஜீ
ஶாஸநா த்தஸ்ய ஶிஷ்யா:
ப்ராப்ய ஶு-ாஃ-தம் ஶுரா8ி8
8நவம் ப்ராய-ஃயாஜாவ-ாரா-தஃா: ॥ 12

வாவா ஹீரா-வி-ஃரஷூா 8௦வாஙி
ஷூவ-தா௦ 8நூஹாஸெந யாஷ்ஙா
ஷுாஜீ ஜெநஜூஃ ஷ்யா-த௦
ஸவஜி ஷாயவாா: ப்ராய-ஃயாஜாஸ-ரெநஜ ।
ஹஜீரூ தூாய ரஜூஹூ௦ 8ய-நஜி௦
ஜஸாய8ாஸாஷூ தாரூ௦
-தஷூாஜெவா௦௦ ஷ்ஃ ஷுஙா
ஸ தா வா௦ யா8 ஜெஜெ 8-நீநூ: ॥ 13

ஜூநூ-ஹூஜெஷ தாரீய௦ ஷ்ஷூரூத
ஶுராஸாவா௦ ஜெளஷ8ாஜெஸ
ஷூஜெஷ் வஜெஷ தூஜெயாஜஶூஜித
ஶஹஜிஜெள ஜொஹாரஷாய-ஃ 8ஶுரூ ।
தஜெஜூஜூரூஜு ஶஜூ௦ ஷாஜ8ஜி
தரா௦ ஜூஷூவிஷ்ராணஜெநந
ப்ராஜெஜூராஜூாவிஜெஜெயாரஷூத
விஜிவெஷூாஜஷூஷஷ்ரூ வஷூ ॥ 14

ப்ரஷ்யூாத: ஸ௦யஜிநூ: ஸ ஸஹா-
நரஹாஙிஷுாந-யாதூ: ஸஶிஷ்ய:
ஜெஸவாய-ஃ௦ ஜிவூஜெஜெஶூ-ஜி8ஹி8
ஜாஷா௦ ஜெஜவதாநா௦ ப்ரதஜூ ।
ஸ௦ஷூாஜெரஷூாவ8ாஜெஜெ: ப்ரவஜூந
விஜிநாஹீஷ்ஷிதாவாஷூியநூாந

[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।

ஜ்ஞாதம் த்ருஷ்டம் ப்ரவிஷ்டம் கலிதமபி
 தேஷா யாஜநாவாஸ்யதேநம்
ரங்கேஶாநம் ந்ருஸிம்ஹாக்ஷ கலி
 ர்ஹாஹா பவாத்ருஜ்ஞோ ஹ்ருத்யாதீத: ॥ 19

ஸம்பூர்ணா வாஸநா மே ஸகல: ஶமயந்
 ஹ்ருஷிதா உத்யதோஷம் பௌஷ்கிகொஷ்டம்
ஸத்யாம் கதர்த்தம் பதேந வ்யவஹ்ருதி
 நிவர்த்தமோஹாஸ்வாஹிதாமேவயந்தா: ।
ஜ்ஞாநவைராக்யாவிதம் தம் கலிதவ
 ஶமயந் ரங்கநாதம் ப்ரணம்ய
ப்ராப்யாம் ஸம்ஸாநநாம் பூர்
 தேஹஜதவிக்ரமாம் ரங்கநாயப்ரஸாதாத் ॥ 20

நந்தம் ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டா வ்ருஷாந்த்ரை தம்
 தத்தயதேந: ஹஸ்தவந்யாதலீலம்
ஜீர்ணாநந்யாம்ஶ்ச ஸத்ரும்வ்யாரப
 ஜலதேள தத்ர தத்ராவலோக்ய ।
ஹஸ்தாக்ரண்யஸ்ஸாரோஹ்ஜந
 தவி ஸம் ஸம்வியாதம் வஸந்நாம்
பகாரீஷ்ஹஸ்ஹஹ்ராண்யஶிவ
 ஜயதேஹா ஸம்யந்த்ரோக்ராZதிஹஸ்த்யா ॥ 21

க்ருபா வஜ்ராயுர்வைஷ்ணவம் த்ரிகண
 ஜஶஶதீர்த்தவிகாஸி: ஸ்வதேவ்யர்
ஶ்ரீதேஹோதீந்த்ரவார்ய த்ரீ ஶ்ருதிஶிவர
 கரோரா: ஸ்வர்ணவாத்ரும்ப காஞ்ச்யாம் ।
தேவாயீமேஶZக்ரஹாரே
 தாவிஶ்தநஹியே வஞ்ஜஸாஹஸ்ர ரத்நவ்யை:
வரிவர்த்தாவார்யஸ்ய பரநாவநதவி
 விஜயே ஸம்யதீந்த்ரா தஹாத்மா ॥ 22

தேஹதம் நிதர்தய ரத்யம் கவச
 தநவதம் ஸாயர்ஸாஹஸ்ராரத்நவ்யை:
ஸாக்ஷாத்ராதே ஸதேவ்யர் ப்ரஸஜந
 ஸாஹஸே ஹத்தவார்யாம் க்ருதாஶர்த்தி: ।

𑌶𑍍𑌰𑍀 … 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌃 𑌶𑌟𑌰𑌿𑌪𑍁
யதிராட் [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ 23

𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌰𑍇𑌣𑍍𑌯𑍇 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible]
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌃 𑌶𑌟𑌰𑌿𑌪𑍁
𑌯𑌤𑌿𑌰𑌾𑌟𑍍 [illegible] ॥ 24

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible]
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 [illegible]
[illegible] ॥ 25

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible]
[illegible] 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌃 𑌶𑌟𑌰𑌿𑌪𑍁
𑌯𑌤𑌿𑌰𑌾𑌟𑍍 [illegible] ॥ 26

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ।

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌂𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌮𑌪𑌿
𑌪𑌟𑍁𑌯𑌨𑍍 𑌪𑌯𑌸𑍍𑌯𑌞𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑍍𑌰𑌾
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌦𑌾𑌨𑍍
𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌤𑌿𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌃 𑌶𑍌𑌰𑌿𑌃 27

𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌯𑌾𑌂
𑌮𑌹𑍃𑌶𑍀𑌂 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌰𑌾𑌶𑍍𑌯𑌂
𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌦𑍇𑌹𑍇𑌶𑌾𑌦𑍇𑌹𑌃 𑌪𑌦𑌮𑌾𑌪
𑌨𑌿𑌷𑌦𑌾𑌮𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌂 𑌪𑌾𑌸𑌦𑍇𑌹𑍇 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌰𑌾𑌜𑌂 𑌪𑌿𑌨𑌯𑌸𑌹
𑌹𑌾𑌵𑌾𑌂 𑌸𑌂 𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌾𑌨𑌂
𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌂 𑌶𑌰𑌿𑌵𑌾
𑌯𑌤𑌿𑌨𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌯𑍇𑌦𑍍𑌮𑌾𑌕𑍍𑌷𑌃 ॥ 28

𑌶𑍍𑌰𑌯𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌿
𑌯𑌤𑌿𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌹𑍇𑌮𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌸𑌨𑌸𑍍𑌥𑍇
𑌹𑌦𑍇𑌤𑌳 𑌕𑌮𑌲
𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌦𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌹𑌾𑌨𑌃 ।
𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑍇𑌵𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯
𑌮𑌯𑌿𑌮𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌹𑌸𑍍𑌥𑌸𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂
𑌹𑌾𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯
𑌯𑌤𑌿𑌨𑍃𑌪𑌤𑍀 𑌰𑌾𑌜𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌯𑍋𑌗𑍀 ॥ 29

𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌨𑌯𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨
𑌸𑌾𑌯𑍋 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌣𑌯𑌨𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌂
𑌮𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌉𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌜𑍍𑌷𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑌕𑌲𑌮𑌾𑌪
𑌧𑌿𑌶 𑌹𑌾𑌶𑌿𑌰𑌤𑌾𑌹𑍀𑌷𑌦𑌾𑌯𑍀 ।
𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌮𑌦𑌮𑌪𑌿
𑌮𑌹𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌨𑍀𑌯𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾
𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍 𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌜𑌯𑌤𑌿
𑌸𑌾𑌮𑌨𑌸𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌾𑌪𑌾𑌸𑌿𑌹𑌂𑌸𑌃 ॥ 30

𑌧𑍈𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌚 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌿 𑌦𑌯𑌿𑌤
𑌕𑌮𑌿𑌬𑌮𑍇 𑌦𑍀𑌪𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌵𑌿𑌯𑌾𑌤𑌾𑌂
𑌬𑌦𑍍𑌧𑍍𑌰𑌜𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌿𑌮
𑌮𑌾𑌕𑌾𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌬𑌾𑌧𑌾𑌨𑍍 ।

𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵
𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌯𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍
𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌾 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌭𑌸𑌤𑌿
𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌃 𑌶𑌠𑌾𑌰𑌿𑌃 ॥ 31

𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍃𑌹𑌰𑌿
𑌸𑌨𑌿𑌯𑌮𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌰𑍂𑌪𑌯𑌤𑌿
𑌯𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌚𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌦𑍀𑌤𑍇 ।
𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑍌𑌪𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌹𑍋𑌡𑌿𑌯
𑌧𑌵𑌿 𑌕𑌶𑌿𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌾𑌰𑌮𑍍
𑌵𑌷𑍍𑌟𑌣𑍍𑌡𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑍈𑌵𑌂 𑌶𑌯𑌤𑌿
𑌹𑍋𑌵𑍇𑌨 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌷𑌿𑌡𑍍 ॥ 32

𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍇𑌵𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌷
𑌕𑌟𑌿𑌭𑌟𑍀𑌵𑌰𑍍𑌷𑍀𑌯 𑌵𑌾𑌜𑌿𑌵𑌕𑍍𑌰𑌾𑌣
𑌵𑍈𑌰𑌾𑌜𑌢𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌣𑌃 𑌶𑍌𑌰𑌸
𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑌾𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌣𑍀𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌧𑌿
𑌰𑌨𑍍𑌨𑌵𑌧𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑍋𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍
𑌸𑍈𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌃
𑌶𑌠𑌾𑌰𑌿𑌯𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌤𑌿 ॥ 33

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌹𑌿𑌨𑍍𑌯𑌷𑌿𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌶𑌿𑌤
𑌧𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌸𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾𑌯
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌤𑌿
𑌧𑌨𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌈𑌕𑍍𑌷𑌂𑌶𑌾𑌸𑌨𑍀𑌰𑌃 ।
𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑍍𑌯𑌬𑍍𑌧𑍍𑌯𑍁𑌬𑍍𑌧𑍈𑌰𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍋𑌧
𑌭𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌵𑌷𑍍𑌠𑌶𑌾𑌵𑍀
𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌵𑌾𑌸𑍀𑌂𑌹𑌾 𑌵𑌷 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌤𑌿
𑌶𑌠𑌾𑌰𑌿𑌃 𑌸𑌂𑌯𑌮𑍀 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌹𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍 ॥ 34

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑍇𑌧𑌾𑌭𑌾𑌜𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌗𑌣
𑌗𑌣𑌵𑌿𑌧𑍃𑌚𑍌𑌵𑍇𑌵𑌿𑌧𑍀𑌵
𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌣𑍀 𑌗𑌹𑌨
𑌵𑌨𑌿𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌃 ।

𑌕𑌾𑌪𑍇𑌯𑌾𑌯𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑌭𑍂𑌮𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌶𑍍𑌰𑍀
𑌹𑌾𑌰𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍌𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑌃
𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌃 𑌶𑍌𑌰𑌿𑌵𑌾𑌨𑍍
𑌯𑌤𑌿𑌰𑌾𑌜𑌾𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌰𑌣𑌿𑌃 ॥ 35

𑌹𑌂𑌸𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌪𑌹𑌾𑌰𑍀 𑌹𑌰𑌿𑌭𑌜𑌨𑌵𑌤𑌾𑌂
𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌾𑌵𑌨𑍀𑌯𑌃
𑌸𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍂𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌕𑌲𑌿𑌕𑌲𑍁𑌷
𑌤𑍋𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌧𑌂𑌸𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 ।
𑌸𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌵𑌲𑌿 𑌯𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌜𑌨
𑌸𑌾𑌰𑌵𑌿𑌜𑌂 𑌭𑍂𑌯𑍋𑌯𑍁 𑌦𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌸𑌂
𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌃 𑌶𑍌𑌰𑌿𑌵𑌾𑌨𑍍
𑌯𑌤𑌿𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 ॥ 36

𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌬𑍍𑌧𑍌 𑌨𑌿𑌮𑌗𑍍𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌭𑌯
𑌭𑌜𑌤𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌪𑌾𑌦𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾
𑌤𑌾𑌪𑌾𑌤𑌙𑍍𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌕𑌲𑌿𑌤𑌿𑌤
𑌤𑌦𑍍𑌧𑍇𑌶𑌾𑌤𑌿𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌉𑌪𑌾𑌯𑌾𑌃 ।
𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾 𑌜𑌨𑌨
𑌗𑍍𑌰𑌹𑌦𑍇𑌶 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇𑌵𑌾𑌰𑍇𑌵𑌃
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍀 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌃 𑌶𑍌𑌰𑌿𑌵𑌾𑌨𑍍
𑌰𑌾𑌵𑌣 𑌸𑌂𑌯𑌤𑍍 𑌜𑌾𑌤𑌃 37

𑌵𑌾𑌗𑍍𑌜𑌾𑌲𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌕𑌲𑌂
𑌕𑌲𑌾𑌪𑌦𑍍𑌮𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍁
𑌵𑌾𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌂𑌶𑌂 𑌸𑌵𑌾𑌰𑌿𑌤𑌾𑌰𑌵𑌨𑍇
𑌕𑍇𑌲𑍀𑌤𑌕𑌾𑌯𑌾𑌨𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾 ।
𑌦𑍇𑌦𑍀𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌭𑌵
𑌦𑌵𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍀𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌯𑌂
𑌸𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌯𑌤𑍀𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌭𑌵
𑌵𑌿𑌦𑍇𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌸𑍇𑌵𑌨𑍀𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍇𑌦𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾 ॥ 38

𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌦𑌨
𑌪𑌵𑌨𑌿𑌤𑌦𑍇 𑌪𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌤𑌨𑍍𑌤𑍁
𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍌 𑌨𑌿𑌪𑌤𑌿𑌤𑌃
𑌶𑍇𑌷𑍇 𑌨𑌾𑌥𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿𑌹𑍇𑌤𑌾 ।

[illegible] 39

[illegible] 40

[illegible] 41

[illegible] 42

[illegible]

ஸஜ்ஜ்ஞாநஸ்வாந்தபத்மம்
ஜகதுதயவிபவம் ஸந்த்ரேவஸ் ஸாயுதேமம்
யாயாவஸீதேரா ஸாஜம்கா ஜகதி
கந்தய: ஸஞ்சேரயாஸ்யு ஸமிகா: ॥ 43

யாவம்யாவம் யமாயாமயிகயந
த்ருஷாஶ்ராக்ஷிதாவஸாத்ய ஸாக்ஷிம்
ப்ராப்த: ஸத்யாயதா:ஸ ஸாரவதி
ஸாவநேவத்யுஸ்தோஸாமாஸிம்யாஷ: ।
தக்த்யாகாங்க்ஷீ ஸமண்யாந் ஸமண
தஹஜ்ஞாந் தேஸிகேந்த்ராந் ப்ரவதேத்ய
காமண்யாத்வீதஸாஸம் விதயதா
க்ருவணம் தாஸதேநம் யதீந்த்ரா: ॥ 44

ஸாம்ராஜ்யம் ப்ராஜ்யபோகம் ஸுதஸுவி
தஹஜ்யஸேஸ ஊாகஸீதி
ப்ருத்யம் தேந க்ஷிதீஶா விராஜ
தநாவதம் யோஜிஸத்யாதீஸமேஷாம் ।
வோதம் ஶ்ரீவாஸநாமா ஸாரவார
சரணேஸ்ரீஜரோஜ்ஜ்வலே சதா
வ்யாதாநீத்ஸ்கந்தரஸமிணாம் சரித
தேவஸாரம் தத்ராக்ஷ்ப்ரஸாதாத் ॥ 45

ஸ்ரீ:

முக்கோற் பகவர்.

[பந்தல்குடி பாரத்வாஜ மாடபூசி ரெ. திருமலை ஐயங்கார்,
தமிழ் வித்துவான், காரியதரிசி, திருவல்லிக்கேணித் தமிழ்ச்சங்கம்.]

(1) "திருவுடன் வந்த செழுமணி போற்றிருமாலிதயம்
மருவிட மென்னமலரடி சூடும் வகைபெறுநாம்
கருவுடன் வந்த கடுவினை யாற்றில் விழுந்தொழுகா
தருவுடனைந்தறிவாரருள் செய்யவமைந்தனரே."

உலகத்தில் தத்வஞானத்தைப்பெற்று உஜ்ஜீவிப்பதற்கு வேதத்தையே முக்கியப்பிரமாணமாகக் கொள்ளத்தக்க தென்பர் ஆன்றோர். உபப்ரம் மணங்களான இதிஹாஸ புராணங்களும் அரிதுணர்தற்பால தான வேதப் பொருளைத் தெளிவாக வெளியிடுவதால் பிரமாணங்களாகின்றன. உபப்ரம் மணம் என்றால் விளங்கச்-செய்வது என்று பொருள்படும். மறையும் தனது உண்மையைத் தெரிவித்தற்கு பிரஹ்மஜ்ஞாநிகள் இங்ஙனம் உரைக் கின்றார்கள் என்று எடுத்துக்காட்டுகின்ற படியால் அந்த ஆப்தவாக்யமும் பிரமாணமாகும் என்னத்தட்டில்லை. (2) "ய௯-ஜ்ஞஸமயஃ ஹ்ரமாணம் வெஜாஸ்" என்கிற ஆபஸ்தம்பதர்மஸூத்ரப்பிரகாரம் தர்மமுறையறிந்த ஆப்தர்கள் வாக்கியமே முக்கிய பிரமாணம் என்றேற்படுகிறது.

"மேலையார் செய்வனகள்" என்று ஸ்ரீ ஆண்டாள்தானும் அருளிச் செய்தாள். எல்லாத்தர்மங்களுள் எந்தத்தர்மமானது சிறந்ததென்று உம்மால் சாதிக்கப்பட்டதோ அதைச் சொல்ல வேண்டுமென்று ஆப்த வாக்யமே பிரபல பிரமாண மென்று மதித்த தருமபுத்திரர் பீஷ்மரை

---

(1) திருப்பாற்கடலைக் கடையும் போது பிராட்டியுடன் வெளியில் வந்த சிலாக் கியமான கௌஸ்துபம் என்கிற ரத்தினம்போலே ஸ்ரீய:பதியான எம்பெருமா னுடைய திருமார்பானது சேர்ந்து இருக்குமிடம் என்று கூறலாம்படி பிரீதிக்கு விஷயராய், தாமரைபோன்ற திருவடிகளைத்தலையில் வைத்துக்கொள்ளும் பிரகாரத் தைப் பெறும்படியான பாக்கியத்தையுடைய நாம் கருப்பத்துடன் அநாதியாக வந்த கொடுமையான கர்மமாகிற ஆற்றில் விழுந்து ஆற்றுடன் போகாதபடி, ஸூக்ஷ்மமான அர்த்தத்தோடு ஐந்து விஷயங்களை அறிந்த நம்முடைய ஆசாரியர்கள் கிருபை செய்ய ஏற்பட்டார்கள். ஆசாரியர்கள் எம்பெருமானுக்கு உலகமனைத்தும் சரீரம் என்றும் அவன் அதற்கு சரீரி என்றும், அவனுக்கும் உலகிற்கும் உண்டாய இந்த உறவையும் ஒருவன் அறியவேண்டிய அர்த்த பஞ்சகத்தையும் அறிந்தவர்கள்.

(2) ஸித்த ஸாத்யரூபமான தர்மங்களை உள்ளபடி உணர்ந்திருக்கிற பெரி யோர்களுடைய ஆசாரம் அநுஷ்டாநத்துக்கு முக்ய ப்ரமாணம். வேதங்களும் இவர் கள் திருவுள்ளத்தை யநுஸரித்து ப்ரமாணமாகும்.

வினவினர். ஓரர்த்தத்தை உள்ளபடி யறிந்து தானறிந்தவாறே பிறருக்கு உபதேசிப்பவனே ஆப்தன். ஆப்தர் என்பது முக்கோற்பகவரை யுங்குறிக்கும். தொல்காப்பியர்,

(3) " நூலே கரகமுக்கோன்மணையே
ஆயுங்காலை யந்தணர்க்குரிய."

என்று முக்கோற்பகவரின் இயல்பெடுத்து இயம்பினர். அறமுதற் பொருள்களை உலகிற்கு உள்ளவாறு உணர்த்துவார் முற்றத்துறந்தவரே யாவர் என்று கண்ட திருவள்ளுவ நாயனாரும், "நீத்தார் பெருமை" என்ற அதிகாரத்தான் அவர்களியல் பெடுத்தியம்பினர். இவர்களைக்குறிக்கையில் (4) "ஒழுக்கத்து நீத்தார்" என்றும், (5) "துறந்தார்" என்றும், (6) "இருமை வகை தெரிந்து ஈண்டறம் பூண்டார்" என்றும், (7) "ஐந்தவித்தான்" என்றும், (8) "நிறை மொழி மாந்தர்" என்றும், (9) "குணமெனும் குன்றேறி நின்றார்" என்றும், (10) "அந்தணர்" என்றும் புகழ்கின்றார்.

---

(3) முந்நூலும் குண்டிகையும் (கமண்டலமும்), முக்கோலும் ஆமை மணையும் போல்வன அந்தணர்க்குரிய என்பதாம். ஈண்டு அந்தணரென்று பொதுச்சொலாற் சுட்டினாரேனும் விசேஷணங்களை நோக்கின் அச்சொல் முக்கோற் பகவரையே குறிப்பிடு மென்பதறியலாம். திரிதண்ட சந்யாஸிகளே முக்கோற்பகவர். ஆமை மணையாவது ஆமையின் வடிவமாகச் செய்யப்பட்ட பீடம். இது வடமொழியில் கூர்மாஸநம் எனப்படும். இது வைதிக ஆசநங்களில் ஒன்று. முந்நூல் என்பது யஜ்ஞோபவீதம். வடமும், வடத்திற் புரியும், புரியில் நூலிழையும், தனித்தனி மூன்றாயிருத்தலால் இப்பெயர். முக்கோல் என்பது அரசு, புரசு, மூங்கில் என்னும் மூன்றுவகைக் கோல்களையும் ஒன்றாக முறுக்கிச் சேர்த்த திரிதண்டம்.

(4) தமக்குரிய வொழுக்கத்தின் கண்ணே நின்று துறந்தவர். தமக்குரிய வொழுக்கமாவது, தத்தம் வருணத்திற்கும் நிலைக்கும் உரியவொழுக்கம்.

(5) யான், எனது என்னும் இருவகைப்பற்றினையும் விட்டவர்.

(6) பிறப்பு, வீடு என்னும் இரண்டனது துன்ப வின்பக் கூறுபாடுகளை ஆராய்ந்தறிந்து அப்பிறப்பை நீக்குவதற்கு இப்பிறப்பின் கண் துறவறத்தைக் கொண்டவர்.

(7) சப்தாதி விடயங்களிற் செல்லுகின்ற ஐந்தாசைகளையும் அடக்கினவன்.

(8) பயன் நிறைந்த சொல்லையுடைய முனிவர். "நிறைமொழிமாந்தராணையிற் கிளந்த, மறைமொழிதானே மந்திரமென்ப" என்பது தொல்காப்பியம். நிறைமொழி யென்பது அருளிற்கூறினும், வெகுண்டு கூறினும், அவ்வப்பயன்களைப் பயந்தே விடும் மொழி. அருளிற்கூறல் அநுக்கிரகமொழி. வெகுண்டு கூறல் சாபமொழி.

(9) துறவு, மெய்யுணர்வு, அவாவின்மை முதலிய நற்குணங்களாகிய குன்றின் முடியின் கண் ஏறிநின்ற முனிவர்,

(10) அழகிய தட்பத்தையுடைய துறவறத்தினின்றவர்.

இவ்வதிகாரத்தின் இறுதிக்குறள் வருமாறு :—

" அந்தணரென்போரற வோர் மற்றெவ்வுயிர்க்குஞ்
செந்தண்மை பூண்டொழுகலான்."

இதற்குப் பரமவைணவராகியபரிமேலழகர், "எல்லாவுயிர் கண் மேலுஞ் செவ்விய தண்ணளியைப் பூண்டொழுகலான், அந்தணரென்று சொல்லப்படுவார் துறவறத்தினின்றவர்" என உரைவகுத்துள்ளார். இங்கு கூறப்படும் அந்தணரே முக்கோற்பகவர்.

கவிச்சக்ரவர்த்தியாகிய கம்ப நாட்டாழ்வார் அந்தணரின் சிறப்பை அழகாக எடுத்துரைக்கின்றார். அப்பாக்கள் வருமாறு:—

(11) "கரியமாலினுங் கண்ணுதலானினு
முரிய தாமரை மேலுறைவானினும்
விரியும் பூதமொரைந்தினு மெய்யினும்
பெரியரந்தணர் பேணுதியுள்ளத்தால்."

(12) " அந்தணாளர் முனியவு மாங்கவர்
சிந்தையாலருள் செய்யவுந்தேவரி
னொந்துளாரையு நொய்துயர்ந்தாரையு
மைந்த வெண்ண வரம்புமுண்டாங்கலோ."

சித், அசித், ஈச்வரன் என்ற மூன்று தத்வங்களே உள்ளனவா மென்பதைப் புலப்படுத்துவதற்கு முற்றத்துறந்தார் முக்கோலைத் தரிக்கின்றன ரென்பது ஸம்பிரதாயம் அறிந்தவர் முடிபு. பகவர் என்ற பதம் "மேவித் தொழும அடியாரும் பகவரும் மிக்க துலகே" என்ற திருவாய்மொழி 5-2-9ன் ஈற்றடியில் வந்துளது. இதற்கு ஆறுயிரப்படியில் 'பரம புருஷ குண சேஷ்டிதாநுபவைக போகரான திவ்ய ஜநங்கள்' என்றும்; ஒன்பதினாயிரப்படியில் 'பகவத்பரிசர்யைகபோகத்துக்கு க்ஷமரன்றிக்கே தத்குணைகதாரகரான வைஷ்ணவர்கள்' என்றும், பன்னீராயிரப் படியில் 'அவனுடைய ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி குணாநுஸந்தாநவித்தரான

---

(11) அந்தணர், கருநிறத்தையுடைய திருமாலைக் காட்டிலும், நெற்றிக் கண்ணனாகிய பரமசிவனைக் காட்டிலும், இருத்தற்கு உரிய திருமாலினது திருவுந்திக் கமலத்தில் வசிக்கின்ற பிரம தேவனைக் காட்டிலும், விரிகின்ற ஒப்பற்ற பஞ்ச பூதங்களைக் காட்டிலும், சத்தியத்தைக் காட்டிலும், பெருமையை யுடையவர். ஆதலின் அவ்வந்தணரை நன்மனத்தோடு ஆதரிப்பாயாக.

(12) குழந்தாய்! அந்தணர் கோபிக்கவும், மனத்தால் அவர் கருணை புரியவும், தேவர்களுள் வருந்தி யிருப்பவரையும், விரைவாக உயர்வு பெற்றவரையும், கணக்கிட அளவும் இருக்கின்றதோ? இல்லையென்றபடி.

முநிகள்' என்றும்; இருபத்தி நாலாயிரப்படியில், 'அதுக்குக்ஷமரன்றிக்கே குணாநுபவம் பண்ணும் குணநிஷ்ட்டருமாகக்கொண்டு லோகமடங்க ஸம்ருத்தமாயிற்று' என்றும்; ஈட்டில் 'குணாநு ஸந்தாநத்துக்கு அவ்வரு கொன்றுக்கு க்ஷமரன்றிக்கே யிருக்கும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள்' என்றும் வியாக்கியானம் காணப்படுகின்றது. கிடந்த விடத்தே கிடந்து குணாநுபவம் பண்ணும் ஸ்ரீ பராதாழ்வான் குணநிஷ்டர். பகவர் என்றபடி. அதிகார ஸங்கிரஹத்தில் மறை முடித்தேசிகனார் "நம், பண்ண மருந்தமிழ் வேத மறிந்த பகவர்களே" என்கிறார். காநத்தோடு கூடிய திருவாய் மொழியை அறிந்தவரான நம்முடைய பிரபந்நசிரேஷ்டர்கள் என்பது இதன் பொருள்.

எனவே முக்கோற் பகவர் என்பது வைஷ்ணவஸந்யாசிகள் என்பது பெற்றும்.

மேலும் தலைவனோடு சென்ற தலைவியைச் செவிலித் தாயானவள் பாலைவனத்தின் வழியாகத் தேடிச் செல்கின்றபோது உண்மையை யறிந்து கொள்ள எதிர்ப்பட்ட முக்கோற் பகவரை வினவுவதோர் புலனெறி வழக்குண்டு. அது வருமாறு:—

(13) "எறித்தரு கதிர் தாங்கி யேந்தியகுடைநீழ
லுறித்தாழ்ந்த கரகமு முரைசான்ற முக்கோலு

---

(13) இதற்கு நச்சினார்க்கினியருரை வருமாறு :—

இஃது உடன் போய தலைவி பின் சென்ற செவிலி இடைச் சுரத்து முக்கோற் பகவரைக் கண்டு இவ்வகைப்பட்டாரை ஆண்டுக்காணீரோவென வினவியாட்கு, அவரைக் கண்டு அஃதறமெனவோ கருதிப் போந்தோம்; நீரும் அவர் திறத்து எவ்வப் படவேண்டாவென எடுத்துக் காட்டி, அவர் தெருட்டியது.

(இதன் பொருள்)எறிதரு * * * போறீர்-எ-து, பெருமா ! அந்தணீர்! உறியிலே தங்கின கமண்டலத்தையும், அரி அயன் அரனென்னும் மூவரும் ஒருவரென்று சொல்லுதல் தன்னிடத்தே அமைந்த முக்கோலையும் முறைமை படத்தோளிலே வைத்துஎறித்தலைச் செய்கின்ற ஞாயிற்றின் கதிர்களைத் தாங்குகையினாலே எடுக்கப்பட்ட குடைநிழலிலே, வெவ்விய காட்டிடத்தே போதலை இயல்பாகவுடைய ஒழுக்கத்தினையுடையீராதலான் உம்மை வினவுகின்றேன்; இக்காட்டிடத்து என்னுடைய மகளொருத்தியும் வேறொருத்தி மகனொருவனும் பிறரறியாமற் தங்களிலே கூடின தாங்கள் இப்பொழுது பிறர் அறிந்த கூட்டத்தினையுடையாராயினர்; அத்தன்மையார் இருவரைக் காணாதிருந்தீரோ? இக்காட்டிடைக் காணாதிருந்தோம் அல்லேம்; கண்டு அஃதறமென்றே கருதிப் போந்தேம்; ஆண்மக்கட்குக் கூறும் அழகினையுடைய தலைவனோடே இவ்வரிய சுரத்தைப் போகக் கருதிப் போந்த மாட்சிமை பட்ட அணியினையுடைய மடப்பத்தையுடையாளுக்குத் தாயார் தன்மையை உடையீர் போலே இருந்தீர்; எ—று.

நெறிப்படச் சுவலசைஇ வேறோரா நெஞ்சத்துக்
குறிப்பேவல் செயன்மாலைக் கொளை நடையந்தணீர்
வெவ்விடைச் செயன் மாலையொழுக்கத்தீரிவ்விடை
யென்மகளொருத்தியும் பிறண்மகனொருவனுந்
தம்முளே புணர்ந் தாமறிபுணர்ச்சிய
ரன்னாரிருவரைக் காணீரோ பெரும
காணேமல்லேங் கண்டனங்கடத்திடை
யாணெழி லண்ணலோடருஞ்சுர முன்னிய
மாணிழை மடவாருயிர் நீர்போறீர் ;
பலவுறு நறுஞ்சாந்தம் படுப்பவர்க்கல்லதை

அரியயனனென்னும் மூவரையும் ஒருவனாக அல்லது வேறாக நினையாத நெஞ்சத்தாலே ஐம்பொறியும் நமக்கு ஏவல் செய்தலை இயல்பாகவுடைய கோட்பாட்டையும் உமக்குரிய ஒழுக்கத்தையுமுடைய அந்தணீர் என்க. குறிப்பு, ஆகுபெயர்.

பெருமா என்றாள் அவர்கள் ஆசிரியனாகிய பெரியோனை. அந்தணர் அவர் மாணாக்கர். அவர்களைப் பெருமா அந்தணீரென விளித்தாள், பெயர்கள் ஒருவனை ஒருவன் ஆற்றுப் படுத்த செய்யுளின்மையில் முன்னிலை சுட்டிய ஒருமைக்கிளவி பன்மையொடு முடிந்ததல்லாமை யுணர்க,

காணீரோ? குறுகி நின்றது. கண்டே மென்னாமற் காணேமல்மேலங் கண்டே மென்றதனால் போகின்றவரை அறிந்து விலக்கல் அறமன்றென்று போக்கேமாகக் கொள்க, போறீரென்றார், தேடிவருவாள் செவிலியென்பது உணர்ந்து.

இது தரவு, பலவுறு * * * கனையளே-எ-து. நறியன பலவுங்கூடும் நறிய சந்தன மரங்கள் மெய்ப்படுப்பார்க்குப் பயன் கொடுப்பதல்லது மலையிடத்தே பிறந்தனவாயினும் அச்சந்தனங்கடாம் அம்மலைக்கு என்ன பயனைக் கொடுக்கும்? ஆராயுங் காலத்து நும்முடைய மகள் பயன் படும் பருவத்து நுமக்கும் பயன்படாள் ; எ—று.

சீர்கெழு * * * கனையளே— எ—து, தலைமை பொருந்திய வெள்ளிய முத்துக்கள் அணிவார்க்குப் பயன் படுவதல்லது கடலிடத்தே பிறந்தனவாயினும் அம்முத்தங்கடாம் அக்கடலுக்கு என்ன பயனைக்கொடுக்கும்? ஆராயுங்காலத்து நும்முடைய மகளும் பயன்படும் பருவத்து நுமக்கும் பயன்படாள் எ—று.

ஏழ்புணர்* * *கனையாளே எ—து, ஏழுநரம் பாற்கூட்டிய இனிய ஓசைகள் பாடுவோர்க்குப் பயன் கொடுத்தல்லது யாழிடத்தே பிறந்தனவாயினும் அவ்வோசைகடாம் அந்த யாழுக்கு என்ன பயனைக்கொடுக்கும்? ஆராயுங்காலத்து நும்முடைய மகள் பயன்படும் பருவத்து நுமக்கும் பயன்படாள் ; எ—று.

இவை மூன்றுந்தாழிசை,
எனவாங்கு, அசை;
இது தனிச்சொல்.

இறந்த * * * * மற்றதுவே — எ-து; ஆதலான் மிக்க கற்பினையுடையாளுக்கு வருத்தமுறாதேகொள்ளுமின். இருமுதுகுரவரிலுஞ் சிறந்த கணவனை வழி

மலையுளே பிறப்பினு மலைக்கவைதாமென்செய்யு
நினையுங்காணும் மகனு மக்குமாங்கனையாளே ;
சீர்கெழு வெண்முத்தமணிபவர்க் கல்லதை
நீருளே பிறப்பினு நீர்க்கவைதா மென்செய்யுந்
தேருங்காணும் மகனுமக்கு மாங்கனையளே ;
ஏழ் புணரின்னிசை முரல் பவர்க்கல்லதை
யாழுளே பிறப்பினும் யாழ்க்கவைதாமென் செய்யுஞ்
சூழுங்காணும் மகனுமக்கு மாங்கனையாளே ;
என வாங்கு,
இறந்த கற்பினாட்கெவ்வம் படரன்மின்
சிறந்தானை வழிபாட இச் சென்றன
ளறந்தலை பிரியா வாறு மற்றதுவே. "

நான்காவது ஆச்சிரம மூன்றிய மாதவத்தோர் தாங்கும் வடிவம் ஈதே யாம் என்றதை இராமாயண பாரதங்களில் சில வரலாற்றால் அறியலாம்.

அவை:—

(14) " இளையவனேகலு மிறவு பார்க்கின்ற
வளையெயிற்றிராவணன் வஞ்சமுற்றுவான்

பட்டு அவன் பின்னே போனாள். இம்மையில் இங்ஙனங்கசற்புப் பூண்டு நிகழ்த்தும் இவ்வில்லறமே அறங்களிற்றலையான அறம் ; மறுமையில் இவ்விருவரும் நீங்காமற் சுவர்க்கத்திலே செல்லும் வழியும் அவ்வழிபாடே ; எ-று,

இது சுரிதகம், படான் மின் ஒரு சொல், படர்மினென்பதன் மறையாதலின். அறத்திடத்துநின்று நீங்காத வாறென்று பொருள் கூறிற்றலைப்பிரியாவாறெனப்பகர வொற்றுப்பெறுதல் வேண்டும். " ஐகாரவீறுதிப்பெயர் நிலைமுன்னர்-வேற்றுமை யாயின் வல்லெழுத்துமிகுமே " என்றலின். மற்று வினைமாற்றாய் மறுமையை உணர்த்திற்று ஆறுமென்ற உம்மைச்சிறப்பு.

இதனாற் செவிலிக்குத் தன்மையென்னும் மெய்ப்பாடு பிறந்தது. " நாலே காக முக்கோன்மணையே, யாயுங்காலை யந்தணர்க்குரிய " என்பதனாற் கரகமும் முக்கோலுங் கூறினார்.

இது பதினோரடித்தரவும், மூன்றடித்தாழிசையும் அசைநிலையாகிய தனிச் சொல்லுஞ் சிறுமைக்கெல்லை கூறுமையின் ஆசிரியத்திற்குக் கூறிய மூன்றடிச் சிறுமையும் பெற்ற சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி.

(14) இலக்குமணன் சென்ற வளவிலே அவன் நீங்கிச் செல்லுதலை எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற வளைந்த கோரதந்தங்களையுடைய இராவணன், தான் செய்யக் கருதி வந்த வஞ்சனையைச் செய்து முடிக்கும் பொருட்டு, கட்டமைத்த மூங்கில்

மூளைவரித் தண்டொரு மூன்று முப்பகைத்
தளையரி தவத்தவர் வடிவுந்தாங்கினன்."

(15) "ஊணிலனு மெனவுலர்ந்தமேனியன்
சேணெறி வந்ததோர் வருத்தச்செய்கையன்
பாணியினடத்திடைப் படிக்கின்றானென
வீணையினிசை படவேதம் பாடுவான்."

(16) "பூப்பொதிய விழ்ந்தன நடையன் பூதலந்
தீப்பொதிந்தா மெனமிதிக்குஞ் செய்கையன்
காப்பரு நடுக்குறுங்காலன் கையினன்
மூப்பெனும் பருவமு முனிய முற்றினன்";

(17) "தாமரைக் கண்ணொடேர் தவத்தின் மாலைய
னாமையணிருக்கையன் வளைந்த வாக்கைய
னுமநூன் மார்பினனுகினனரோ
தூமனத்தருந்ததி யிருந்த சூழல்வாய்."

பிராட்டியும் வேடங்கொண்ட 'இவன் முற்றத்துறந்த முனிவனும்' என்று ஸத்கரித்தார்.

தண்டு ஒரு மூன்றையும், காமம், வெகுளி, மயக்கம் என்னும் மூன்று உட்பகையாகிய பந்தத்தை யறுத்த தவத்தையுடைய முனிவர்களது சந்யாசி வேஷத்தையும் தரித்தவனாய்;

(15) உண வொழிந்தவன் போல வற்றிய உடம்பையுடையவனும், நெடுந்தூரம் வழி நடந்துவந்ததனாலாகியது போன்றதொரு மிக்க வருத்தத்தின் தோற்றத்லதையுடையவனும், நடனம் நிகழு மிடத்தில் தாளத்தோடு இசைப் பாட்டைப் பொருத்திப் பாடுபவன்போல வீணாகானம் போன்ற இனிய இசை யெழும்படி சாமகானஞ் செய்பவனுமாய்;

(16) மலரின் இதழ் மெல்ல மெல்ல விரிந்தாற் போன்ற மெத்தென்ற நடையையுடையவனும், பூமியில் நெருப்புச் சிதறியிருந்தால் அவ்விடத்துச் செல்லுதல்போல நன்கு பதியாதபடி கால்வைக்குஞ் செய்கையை யுடையவனும், தடுக்க வொண்ணாத நடுக்கம் மிக்க கால்களை யுடையவனும், முதுமை யென்னும் பருவந்தானும் வெறுக்கும்படி மிகமுதிர்ந்தவனுமாய்;

(17) தாமரை மணிகளால் ஆகிய அழகிய தவத்துக்கு உரிய மாலையைத்தரித்தவனும், யாமைமணையையுடன் கொண்டுள்ளவனும், கூனிவளைந்த உடம்பையுடையவனும், பெருமை பொருந்திய முப்புரிநூலைத்தரித்த மார்பையுடையவனுமாய் பரிசுத்தமான மனத்தையுடைய அருந்ததிபோன்ற கற்பினையுடையளான சீதாதேவியிருந்த பர்ணசாலையினிடத்து சமீபித்தான்.

அருச்சுனன் தீர்த்த யாத்திரை செய்து வருகிறகாலத்தில் துவாரகாபுரியை யடைந்தனன். அவனது கருத்தறிந்த கண்ணன், அவன் திரிதண்ட சந்யாஸி வேடந்தாங்குமாறு செய்வித்து, அவன் கருத்து முற்றும்படி செய்தான்.

"பாகன்ன மொழிக்கனிவாய் முத்தமூரற்பாவை நலம் பெற முக்கோற்பகவனானான்" என்பது இங்கு நினைக்கத்தக்கது.

மேலும், பண்டைச் சங்க நூல்களிலும் ஏனையசந்யாசிகளை விளவுவதாக ஒரு துறையுமின்றி முக்கோற் பகவரை வினவுவதாக மட்டும் துறை காணப்படுவது மிகவும் கவனிக்கத்தக்கது.

பண்டைக்காலமுதல் நன்கு சிறப்பித்துக் கொண்டாடப்பட்டு வரும் முக்கோற்பகவரில் முகுந்தனடி பணியும் யதிகட்கிறைவராய்த்திகழ்ந்தவர் ஏரணி கீர்த்தி இராமாநுச முனியாய பெரும்பூதூர் வந்தவள்ளல்.

(18) " ஐங்கோலுமொருகோலு நீர்க்கோலம் போலழிய
முனிந்தறு சமயம கற்றியெங்கள்
செங்கோலே யுலகனைத்துஞ் செல்லமுக்கோ
றிருக்கையிற் கொளெதிராசன் செயத்தைப்பாடச்
சங்கோலமிடும் பொன்னித் துறையினன்றே
தவழ்ந்தேறி மறுகு தொறுந்தாளமீனு
நங்கோயினம் பெருமாளாடிரூசல்
நக்கன் மூதாதை யாராடிரூசல் "

என்ற அழகிய மணவாளதாசரியற்றிய சீரங்கநாயகரூசற்பா ( )வண அநுஸந்தேயம்.

(19)" எம்பெருமானார் தரிசனமென்றே இதற்கு
நம்பெருமாள் பேரிட்டு நாட்டிவைத்தார்—அம்புவியோர்

(18) மன்மதனது பஞ்சபாணங்களும் அத்வைத ஸந்யாஸிகட்குரிய ஏகதண்டமும் நீரிலிட்டகோலம் போல அழியும்படி கண்டித்து புறச்சமயங்களாகிய ஷண்மதங்களையும் நிரஸித்து வைஷ்ணவர்களாகிய எங்களது செவ்விய ஆட்சியே அதாவது வைஷ்ணவமதமே உலகமுழுதுஞ்சென்று பரவும்படி திரிதண்டத்தைத்தமது திருக்கையிற்கொண்டுள்ள ராமாநுஜ முனிவரது வெற்றியை ததீயர் எடுத்துப் பாடாநிற்க, சங்குப்பூச்சிகள் ஒலிக்கின்ற காவேரியின் துறையிலிருந்து ஊர்ந்து ஏறிவந்து தெருக்களிலெல்லாம் முத்துக்களைப் பெறுதற்கு இடமான நமது திருவரங்கம் பெரிய கோயிலிலெழுந்தருளியுள்ள நம்பெருமாள்! ஊசல் ஆடீர்; சிவபெருமானுக்குப் பாட்டனாரே ஊசலாடு வீராக.

(19) இந்த விஸ்தாரத்தை எம்பெருமானார் விருத்தி பண்ணிக்கொண்டு போந்த அந்தக்ருத்யத்தை எம்பெருமானாருடைய கிருபைக்கு விஷயமாய் அழகா

இந்தத்தரிசனத்தை எம்பெருமானார் வளர்த்த
அந்தச் செயலறிகைக்கா."

என்ற பாசுரம் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் பெருமையை நன்குவலியுறுத்தும்.

தண்பொருநல் வருங்குருகேசனான நம்மாழ்வார் "பொலிக பொலிக பொலிக" என்ற திருவாய் மொழியால் பெரும்பூதூர் முனிவரனது அவதாரத்தை முன்னரே கொண்டாடியதாக அறிஞர் கூறுப. வேதசிரத் தேசிகனார்,

(20)" என்னுயிர் தந்தளித்தவரைச் சரணம்
யானடைவே யவர்குருக் கணிரைவணங்கிப்
பின்னருளால்பெரும்பூதூர் வந்த வள்ளல்." என்றும்,

(21)" ஆரண நூல் வழிச்செவ்வை யழித்திடு மைதுகர்க்கோர்
வாரணமாயவர் வாதக் கதலிகண்மாய்த்த பிரான்
ஏரணி கீர்த்தி யிராமாநுச முனி." என்றும்

நம்மிராமாநுசரைப்புகழ்தல் காண்க, உடையவர் வளர்த்த நம் ஸம்பிரதாயத்தைத் தூப்புற்கோன் நன்கு பரிபாலித்தார். பின்னர் ஆழ்வார், எம்பெருமானார், வேதாந்த தேசிகர் என்ற மூவருமே ஒருருவாய் வந்தவரெனக் கருதப்படும் ஸ்ரீ ஆதிவண் சடகோப யதீந்த்ர மஹா தேசிகன் சிங்கவேள் குன்றத்தானாகிய வேத வெற்பனின் மூர்த்திகளில் ஒருவரான ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ரு ஸிம்ஹனிடமிருந்தே ஆச்ரம ஸ்வீகாரம் பெற்று அவரையும் எழுந்தருளப் பண்ணிக் கொண்டு ஸ்ரீ அஹோபில மடத்தை

யிருக்கிற பூமியிலுள்ளோர் தெரிந்துகொள்ளுகைக்காக ஸ்ரீரங்க நாதன் இந்த ஸித்தாந்தத்துக்கு எம்பெருமானார் தரிசநமென்றே திருநாமம் சாத்தி ஸ்தாபித்தருளினார்.பிரபத்தி மார்க்கத்தை ப்ரவர்த்திப்பித்தருளியும், தத்ரக்ஷார்த்தமாக ஸ்ரீபாஷ்யாதிகளைப்பண்ணியருளியும் அத்தாலே நிரபாயமான இத்தர்சநத்தை எம்பெருமானார் வர்த்திப்பித்ததை ஸர்வரும் அறியும்படி நம்பெருமாள் அவருடைய தர்சநமென்று அபிதாநமாக்கி ஸ்தாபித்தபடி.

(20) என் ஆத்மாவைக்கொடுத்து, ரக்ஷித்த என்னுடைய ஆசார்யனை வணங்கி, பின்பு ஸ்ரீ பெரும் பூதூரில் அவதாரஞ் செய்த உதாரகுண முடைய ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர்.

(21) வேதமாகிய சாஸ்திரத்தினுடைய வழியின் செம்மையைக் கெடுத்தவர்களான ஹைதுகர்களுக்கு ஒரு யானையாக அவர்களுடைய வாதங்களாகிய வாழைகளை நாசஞ் செய்த உபகாரனும் உலகத்துக்குத் தகுந்த அலங்காரமுமான கீர்த்தியையுடையவருமான இராமாநுசமுனி.

ஏற்படுத்தி முக்கோற்பகவராய் விளங்கினர். சிங்கப்பிரான் பெருமையும் ஸ்ரீ அஹோபிலமடத்தின் சீர்மையும் ஒப்புயர்வற்றன.

(22) " நகைதிறந்திலங்கப் பொங்கி நன்று நன்றென்ன நக்கு
விசை பிறந்துருமு வீழ்ந்ததென்னவோர் தூணின்வென்றி
இசை திறந்த மர்ந்தகையாலெற்றினனெற்றலோடும்
திசை திறந்தண்டங்கீரிச் சிரித்தது செங்கட்சீயம். "

என்ற கம்பநாடார்பாசுரப்படி இன்றும் நரசிங்கர் இளித்த வாய னாய் ஆச்ரிதர்களை அநுக்ரஹிப்பதைக் காணலாம். "அங்கு அப்பொழுதே அவன் வீயத்தோன்றிய சிங்கப்பிரான் பெருமை ஆராயுஞ் சீர்மைத்தே." கம்பர் களித்த கடிமணப் படலத்தில் இருக்கினில் ஆயிரநாமச் சிங்க மணத் தொழில் செய்தது என்பர். இச்சடகோப மஹாதேசிகன் தொடங்கி இவ்வாஸ்தானத்தில் கிரமமாக முக்கோற் பகவராகிய யதிகளே மூர்த்தாபி ஷிக்தராய் எழுந்தருளி அவ்வரிசையில் நாற்பதாவது பட்டத்தில் இவ்வா ஸ்தானத்தை அலங்கரித்து நின்றவர் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹ திவ்ய பாதுகாஸேவக ஸ்ரீ வண்சடகோப ஸ்ரீரங்க நாத சடகோப யதீந்திர மஹா தேசிகனவர். இவர் தெய்வமல்லாற் செல்ல வொண்ணாச்சிங்கவேள்குன்றத்துக்கு எழுந்தருளி அங்குள்ள மூர்த்திகளை யெல்லாம் முறையே மங்களாசாஸநம் செய்து வந்த மஹாசார் யர். இவரது அருள் நோக்கும், புன்முறுவலும், காந்தியோடு கூடிய திவ்ய மங்கள விக்ரஹமும், இன்னளியும், இன்சொல்லும், அயலாரையும் ஆட்படுத்தக்கூடியவை. இவரது திருநக்ஷத்திரம் மார்கழி விசாகம். இவரது அவதாரஸ்தலம் பொருநலாற்றின் கரையிலுள்ள கார்குறிச்சி என் னும் அழகிய அக்கிரஹாரம். இத்தலச் சிறப்பு அளவிடற்கரியது. இத் திருப்பதி

(23) " நில மகண்முகமோ திலகமோ கண்ணோ
நிறை நெடுமங்கல நாணோ

---

(22) இரணியன், தன்மனத்திலுள்ள பரிகாசக் கருத்து வெளிப்பட்டு விளங்கும் படி கிளர்ந்து, 'நல்லது, நல்லது,' என்று சொல்லிச் சிரித்துக் கோபித்து, வேகமாக வெளிப்பட்டு, இடி விழுந்தாற்போல எதிரிலுள்ள ஒரு தூணிலே வெற்றியையும் புகழையும் பரவச்செய்து சிறப்புற்றதன் கையினலறைந்தான். அங்ஙனம் அறைந்த வளவிலே, சிவந்த கண்களையுடையதொரு சிங்கமானது தனது ஆரவாரத்தால் திக்குக் களைக் கிழித்து அண்டகோளத்தைப் பீறிக்கொண்டு சிரித்தது.

(23) பூமிதேவியினுடைய முகந்தானே, அந்த முகத்திலணிந்த பொட்டுத் தானே, அந்த முகத்துக்கின்றியமையாத நேத்திரந்தானே, நிறைவாகிய நித்திய மங் கல சூத்திரந்தானே, விளங்குகின்ற ஆபரணங்களை யணிந்த தனங்களின்மேல் புரள் கின்ற முத்து வடந்தானே, உயிருக்கிருப்பிடந்தானே, பெரிய பிராட்டிக்கு இனிதா

இலகு பூண் முலைமேலாரமோ வுயிரி
ளிருக்கையோ திருமகட்கினிய
மலர்கொலோ மாயோன் மார்பினன்
மணிகள் வைத்த பொற்பெட்டியோ வானோர்
உலகின் மேலுலகோ வூழியினிறுதி
யுறையுளோ யாதென வுரைப்பாம்."

(24) "தேனார் கமலத்திருமகணுதன் றிகழ்ந்துறையும்
வானாடு கந்தவர் வையத்திருப்பிடம் வன்றருமக்
கானாரிமயமும் கங்கையும் காவிரியுங்கடலும்
நானா நகரமு நாகமுங்கூடிய நன்னிலமே."

என்றதற் கிணங்க பாகவதர்கள் நித்யவாசஞ் செய்கிற திவ்ய ஸ்தலம் இது என்றால் அது சற்றேனும் மிகைபடக் கூறியதாகாது. இந்த ஸ்ரீ அழகிய சிங்கருடன் பால்யந் தொடங்கி மஹா விச்வாசத்துடனிருந்து வரும்மஹான் இதே க்ஷேத்திரத்தில் பின்னர் அதே மார்கழித்திங்கள் பூரட்டாதி நக்ஷத் திரத்தில் திருவவதரித்தார். இவரது பூர்வாச்ரமத் திருநாமம் ஸ்ரீகோபால ராமபத்ராசார்ய ஸ்வாமி. இங்ஙனம் இரண்டு சீரிய அவதாரத்திருநாமங்கள் அமைவது ஒரு விசேஷ ஏற்றமே. "புள்ளின்வாய் கீண்டானைப் பொல்லா அரக்கனைக் கிள்ளிக்களைந்தானை" என்று ஸ்ரீ ஆண்டாளும்; "முன் ஓர் தூது" என்று திருமங்கை மன்னனும்; "உத்தமவர்த்தல" என்று தூப்புற் புனிதனும் சேர்த்து அநுபவித்தல் காண்க. இந்த ஸ்வாமி அவதரித்த பொழுது,

(25) "திங்களு ஞாயிறுந் தீங்குறு விளங்கத்
தங்காநாண் மீன் தகைமையினடக்கும்

கிய தாமரைப் புட்பந்தானோ, ஆச்சர்யகுண சேஷ்டிதங்களுடைய திருமாலின் மார்பில் பிரகாசிக்கிற சிறந்த கௌஸ்துப ரத்நங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கிற பொன்னாற் செய்யப்பட்ட பெட்டிதானோ, பிரமன் முதலிய தேவருலகிற்கு மேற்பட்டிருக்கிற ஸ்ரீ வைகுண்ட லோகந்தானோ, யுகாந்த காலத்தில் நாமங்களெல்லாம் சென்றொடுங் குமிடமாகிய ஸ்ரீமந் நாராயணனது திருவயிறுதானோ, இவற்றுள் இதுயாதென்று துணிந்து சொல்வோம்.

(24) தேன் நிறைந்த தாமரைப்பூவில் வாஸம் செய்கிற பிராட்டியின் கணவனை எம்பெருமான் விளங்கிவஸிக்கிற வைகுந்தமாகியதேசத்திலிருப்பதை ஆசைப்படுகிறவர்கள், இந்த பூமியிலிருக்கிற இடமானது நல்ல தபஸ்ஸுகள் செய்யத் தகுந்த காடுகள் நிறைந்த இமயமலையும், கங்கையும், காவிரியும், ஸமுத்திரத்திலிருக் கிறச்வேதத்வீபம் என்கிற தீவும் அயோத்யை முதலான பலவிதமான நகரங்களும் வைகுந்தமும் சேர்ந்த நல்லஇடம்.

(25) தீங்குறு-விரோதமின்றி ; நாள்மீன்—நக்ஷத்திரம் ; வளி—காற்று ; வலம்—வலமாக; கொட்கும்—சுழலும்; மாதிரம்—திக்கு; நளி—செறிவு ; இரு—பெரிய ;

வானம் பொய்யாது மாநிலம் வளம்படும்
ஊனுடையுயிர்களுறு துயர்காணு
வளிவலங்கொட்கு மாதிரம் வளம்படும்
களியிரு முந்நீர் நலம் பல தரூஉம்
கறவை கன்றார்த்திக் கலநிறை பொழியும்
பறவை பயன்றுய்த் துறைபதி நீங்கா
விலங்கு மக்களும் வெரூ உப்பகை நீங்கும்
கலங்கஞர் நரகரும் பேயுங்கை விடும்
கூனுங் குருடு மூமுஞ் செவிடு
மாவு மருளு மன்னுயிர் பெறாஅ."

என்னலாம்படி இருக்கும்.

இம் மஹாதேசிகன் தற்போது இம்மடம் நாற்பத்தொன்றாவது பட்டத்தில் ஸ்ரீவண் சடகோப ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ சடகோப யதீந்த்ர மஹா தேசிகன் என்ற திருநாமத்தோடு மூர்த்தாபிஷிக்தராய் எழுந்தருளியிருக்கிறார். இவர் முகுந்தனடி முகம லர்த்தும் முக்கோற்பகவர். இவரது வைபவத்தைச் சற்று விளக்குவாம்.

நல்லாசிரியரி லக்கணத்தை பவணந்தி முனிவர்

(26) "குலனரு டெய்வங்கொள்கை மேன்மை
கலை பயிதெளிவு கட்டுரை வன்மை
நிலமலை நிறைகோன் மலர் நிகர் மாட்சியும்
உலகியலறிவோடுயர் குணமிணையவும்
அமைபவனூலுரையாசிரியன்னே."

என்பர். இச்சூத்திரத்திற்கு இலக்காய் நிற்பவர் இவ்வழகியசிங்கர் என்பதில் எள்ளளவும் ஐயமின்று. தட்டை வாதூல கோத்திரத்தில் ஏழ்படிகால் தொடங்கி வந்து வழி வழியாட் செய்கின்ற வமிசத்தில் ஜநித்தவர்;

...ந்நீர்—சமுத்திரம்; நலம்—வளம்; கறவை—பால்தரும் பசு;
...செய்து; கலம்—பாத்திரம்; துய்த்து—அநுபவித்து; உறைபதி—வசிக்கும் இடம்;
வெரூஉ—அஞ்சுதற்குக்காரணமான; அஞர்—துன்பம்; ஊமம்—ஊமை; மா—
...; மருள்—மயக்கம்.

(26) உயர்குடிப் பிறப்புஞ் சீவகாருண்ணியமுந் தெய்வவழி பாடுமாகிய இவற்றால் எய்திய மேன்மையும், பலநூல்களில் பழகிய தோற்றமும், நூற்பொருளை சிஷ்யர்கள் எளிதின் உணரும்படி தெடுத்துச் சொல்லும் வன்மையும் நிலத்தையும், மலையையுந் துலாக்கோலையும், பூவையுமொத்த குணங்களும், உலக நடையை அறியுமறிவும், உயர்வாகிய குணங்கள் இவைபோல்வன பிறவும் நிறையப் பெற்றவனே நூல் கற்பிக்கும் ஆசிரியனுவான்.

செல்வத்துட் செல்வம் அருட்செல்வ மாதலானும், பலவழியால் ஆராய்ந்து பார்த்தாலும், ஒருவனுக்குத் துணையாக நிற்பது அருளேயாதலானும், இருள் சேர்ந்த இன்னா உலகம்புகல் அருள் நிறைந்த மனமுடையார்க்கு இன்மையாலும், மன்னுயிர் ஓம்பி அருள் ஆள்வார்க்கு, தன்னுயிர் அஞ்சுதற்குக் காரணமான பாவங்கள் உண்டாகாவாகையாலும், உயிர்களிடத்து அருளில்லாதார் முத்தி யுலகத்தின்பத்தை அடையமாட்டாமையாலும், இவர் ஒரு சம்பந்தமும் இல்லாமல் இயல்பாகவே எல்லா உயிர்களிடத்தும் கருணையுடனிருப்பர்; தனது திருநாமத்துக்கேற்ப அரிமுகனே எங்குமுளனென்றும், வடமொழி மறையாலும், தமிழ் வேதத்தாலும் போற்றப்படுபவன் ஆளரியேஎன்றும், அநுபவித்து, அவனது திருவாராதநத்தைத்திருத்தமுறச் செய்வர்; இவர்எம்பெருமானுக்குத் திருவாராதநம் ஸமர்ப்பிப்பதைக் கண்ணுற் காண்பவரே இதனுண்மையை அறியவல்லார்; வைசேஷிகம் முதலான ஸாமாந்ய சாஸ்திரங்களில் விசேஷ பிரக்கியாதியுள்ளவர்; அத்யாத்ம சாஸ்திரங்களில் அநவரதபரிசய முள்ளவர்; எல்லா நூல்களையும் ஐயந்திரிபறக்கற்றுணர்ந்தவர்; பொன் மலர் நாற்ற முடைத்து என்றாற் போல, தான் கசடறக் கற்றவற்றை ஸாமாந்யர்களுக்கும் விசேஷ சாஸ்திரார்த்தங்கள் மனஸ்ஸில் பிரதிஷ்டிதமாம்படி விலக்ஷணமான காலக்ஷேபம் ஸாதிக்கிற சக்தியுமுடையவர்; அளவு செய்யப்படாத தன் கல்வியினளவும், அளவு செய்யப்படாத பலவகை நூற்பொருளும், எப்படிப்பட்ட புலமை யுடையோராலும் அசைக்கப்படாத கல்வியறிவினிலையும் நெடுந் தூரத்திலுள்ளாராலும் அறியப்படும் உயர்ச்சியும், நிரபேக்ஷமாக தன்னை ஆச்ரயித்தவருக்கு வித்யாதாநம் செய்யும் கொடையும், ஐயந்திர் விறைவப்பட்ட சொற் பொருளினியல்பைக் காட்டலும், பண்டிதர்கள் மாறுபட்டதாயின் உண்மை பெறத்தான் அவர்களிடையே நடுவாக நிற்றலும், கண்டோர் யாவருங்களித்து மேலாகத் தன்னை வைத்துக் கொள்ள மெல்லிய குணமுடையராயிருத்தலும், எக்காலத்தும் முகமலர்ச்சியுடனிருத்தலும் இம் மஹானிடம் விசேஷமாக விளங்கும் குணங்கள். தன்னை அண்டினவர்களின் வாஸ்தவமான மனோ பாவத்தை நன்கு அறியும் ஆற்றலுள்ளவர்; இவரது மதிப்பு எப்பொழுதும் மாறியதில்லை. மேலும் இவரது மனத்தூய்மை உவமையற்றதே. அமலமாயிருக்கும் அப்பொழுது பிறந்த குழந்தையின் மனசை சற்றே ஒப்பிடலாம். அகந்தூய்மை வாய்மை யாற்காணப்படும் என்பதற்கிணங்க எஞ்ஞான்றும் மெய்யே பேசும் மெய்யறிவாளர்; சான்றோர்க்குப் பொய்யா விளக்கே விளக்கு என்பதை இவ்வுத்தமரிடம் நன்கு காணலாம்; உள்ளொன்று வைத்துப் புறம்பொன்று பேசுவதென்பதை இவரிடம் அறவே காண இயலாது; நேருக்கு நேராக தனது திருவுள்ளத்தை அப்படியே காட்டும் விமலர்; இதனை அநேக சந்தர்ப்பங்களில் நன்கு அநுபவித்துளோம். இவரது வெகுளி அரைக் கணங்கூட நின்றதில்லை. இன்பத்தில், இறைஞ்சுத

வில், இசையும் பேற்றில், இகழாத பல்லுறவில், இராகம் மாற்றில், தன் பற்றில், வினை விலக்கில், தகவோக்கத்தில், தத்துவத்தை உணர்த்துதலில், தன்மையாக்கில், அருமறைகள் தமிழ் செய்தான் தாளே கொண்டு துன்பு அற்றார் தூய மதுரகவி. இங்குக் கூறிய பத்து விஷயங்களால் ஈடுபடுத்தக் கூடியவர் இவ்வழகிய சிங்கர். இவரே நமக்குஇன்பமாய் இருப்பர்; அந்த ஆநந்தாநுபவத்தை அடைவதற்கு இவரே உபாயம்; இவரே நம் போலியர்கட்குப் புருஷார்த்தம்; இவரே எமக்கு எல்லாவித உறவினர்; இவரே நமக்குள்ள விஷயங்களின் ஆசையைப் போக்குபவர்; இவரே நம்மைத்தன்னிடம் வந்து சேரும்படி செய்பவர்; இவரே நம்முடைய புண்ய பாப கர்மங்களைப்போக்குபவர்; இவரது கருணைக்கு அளவேயில்லை; இவரே நமக்கு தானறிந்த சாஸ்திரங்களாலே அறியவேண்டிய விஷயங்களை அறிவிக்கிறார்; இவரே நம்மைப் போன்ற ஜீவாத்மாக்கள் அடையவேண்டிய தன்மையை அடையும்படி செய்கிறார். மேலும் இவ்வாசார்யரத்நம் நம்மாழ்வார் முதலான ஸதாசார்யர்களுடைய உபதேச பரம்பரையிலே நிஷ்டையுடையவர்; குயுக்திகளால் அசஞ்சலமான வித்யாவிஷயகஜ்ஞாநமுடையவர்; ஸ்ரீமத் பாஷ்ய ப்ரகாசித ஸ்ரீநிவாஸரூப ப்ரஹ்ம விஷயகமான நிரதிசய பக்தி யுக்தர்; ஸத்வகுண நிஷ்டர்; பூதஹிதமான ஸத்யவாக்யயுக்தர்; ஸாதுக்களுடைய வ்ருத்தியோடே சோபிதர்; தான்செய்கிற கைங்கரியங்களிலே டம்பாஸூயாதி ரஹிதர்; சாஸ்த்ர நிஷித்தசப்தாதி விஷயங்களிலே இந்திரியங்களை நிவ்ருத்திப்பித்தவர்; ஆச்ரிதர்களிடத்திலே அவிசால்யாநுக்ரஹ யுக்தர்; ஆச்ரிதர்களுடைய ஸம்ஸார நிவர்த்த நேச்சு; சிஷ்யனுக்கு உத்தராகம் ஸம்பவித்தால் அதற்குப் பரிஹாரம் பண்ணிவைக்கும் இயல்பினர்; தனக்கும் சிஷ்யனுக்கும் நிரபாய வ்ருத்தியிலே ஜாகரூகர்; ஆஹார நியமத்தில் இவ்வாசார்ய சிகாமணிபோல் உறுதியாய் நிற்பவர் இல்லை என்னலாம். அருந்தியது அற்றது போற்றி உணின் யாக்கைக்கு மருந்தென வேண்டாவாம் என்பதன் உண்மையை அநுஷ்டிப்பவர்; மிகவும் ஸாத்விகமாய் உள்ளவற்றையே அங்கீகரிப்பர்; வ்ரத தினங்களிலெல்லாம் உபவாஸந்தான். தங்குறை தீர்வுள்ளார் தளர்ந்து பிறர்க்குறூஉம் வெங்குறை தீர்க்கிற்கும் விழுமியோர் இவ்வுத்தமர். நேரில் அநுபவித்த விஷயங்களில் சிலவற்றை ஈண்டு வரைகின்றேன். துவரிமானில் இவ்வழகிய சிங்கரெழுந்தருளியிருந்த சமயம் ஒரு ஏகாதசி தினத்தன்று எதிர் பார்த்ததற்கு மேலாக கோஷ்டி சேர்ந்து விட்டது. ஸந்நிதியில் அளிக்கும் உப்புமாவும் பாசிப் பயிற்றுக் கஞ்சியும் அதிமதுரமாயிருக்கும். வேண்டிய மட்டும் கொடுத்தார்கள். ஜனத்திரள் ஜாஸ்தியானபடியால் சமாளிக்க முடியவில்லை. இதை யறிந்த ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் அவ்விடத்துக்கு உடனே எழுந்தருளி எல்லாரும் அமரும்படி செய்து, போதுமானவரை உபரியாகப் போடச் செய்து அனைவருக்கும் வேண்டிய அளவு கிடைக்குமாறு அநுக்

ரஹித்தார். அச்சமயம் மதுரைக் கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருந்த அடியேனும் எனது சகாக்களும் இருந்தவிடத்திலிருந்தபடியே வேண்டுமளவு பெற்று நகரத்துக்குச் சென்றும் அதன் சேஷத்தைத் தக்கோர்க்களித்துகந்தோம். அதேசமயம் நாற்பதாவது பட்டத்தில் எழுந்தருளி யிருந்த கார்குறிச்சி ஸ்ரீ அழகியசிங்கரது ஆராதன கைங்கர்யம் வெகு சிறப்பாக நடந்தது. கடைசி தினத்தில் அப்போது அதிபால்யமாய் பிரஹ்மசாரியாக யிருந்த நிலையிலும் எல்லோருடன் ஒக்க சமதக்ஷிணையுங் கிடைத்தது. பின்னர் அடியேன் மாதுலர் ஸ்ரீகிராமமான வில்லூரில் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் எழுந்தருளியிருந்த சமயம் அங்குப் போகும் பாக்கியம் கிடைத்தது. அந்த சந்தர்ப்பத்தில் அடியேனுடைய சிறிய பாட்டி ஆசாரியன் திருவடிகளை யடைந்தாள். அப்போது அவளுக்கு ஒரே ஸத்புத்ரர். அவர் அச்சமயம் அங்கு இல்லை. அவர் நல்ல ஜ்ஞாநவான், அநுஷ்டாநபரர், ஸமப்ரதாயாபி விருத்தியில் விசேஷ ஊக்கம் உள்ளவர். அவரது குணங்களைக் கேள்வி யுற்றிருந்த ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் அவர் வந்தே தான் உத்தரக்ரியைகள் நடக்கவேண்டும் என்று திருவுள்ளம் பற்ற அதனால் ஸ்ரீ ஸந்நிதி காரியங்கள் சற்றே தடைப் பட்டாலும் அவர் வந்த பின்னரே சகலமும் நடந்தது. அவர் அந்நிய ஸம்பிரதாயஸ்தராயிருந்தும் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் அநுக்ரஹத்துக்குப் பூர்ண பாத்ரராயினர். அந்த அக்ரஹாரத்தில் நூறாண்டுகள் நிறைந்த ஒரு ஸந்நிதி சிஷ்யர் அச்சமயம் எழுந்தருளியிருந்தார். ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் நியமனத்தால் அச்சந்நிதியில் அவருக்கு மாத்திரம் ஆஸநம் கொடுக்கப்பட்டிருந்ததைக் கண்டு அனைவரும் மிகக் கொண்டாடினர். மானாமதுரையில் அடியேனுடைய சமீப பந்துவின் பிரார்த்தனையின் பேரில் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் ஒரு சாதுர்மாஸ்ய ஸங்கல்பம் அங்கு தங்க இணங்க அப்போது ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார காலக்ஷேபம் நடந்தது. அக்காலத்து அதற்கு வெகு தூரத்திலில்லாத இராமநாத சமஸ்தானத்தைச் சேர்ந்த அபிராமத்தில் லௌகிகத்திலமர்ந்திருந்த அடியேனுடைய பிதா அங்குச் சென்று விசேஷமாக அநுபவித்து அவாளுள்ள வரை ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் ஸௌலப்ய வாத்ஸல்யாதி குணங்களை அடிக்கடி புகழ்ந்து கொண்டிருந்தார். இராமநாத புரத்துக்கு அதிகாலையில் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் சஞ்சாரத்தில் எழுந்தருளினர். அங்குள்ள ஸ்ரீ கோதண்டராமன் ஸந்நிதியில் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரும் எதிர்த்த ஒரு சத்திரத்தில் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹனும் எழுந்தருளியிருந்தனர். ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரை தண்டன் ஸமர்ப்பிக்கும் பாக்கியம் அச்சமயம் நேரிட்டது, கோல் விழுக் காட்டுக் கணக்கிலே இது கிடைத்தது. ஒரு பந்துவகத்தில் கல்யாணத்துக்காக அங்குப் போக நம் ஆசார்யரின் அநுக்ரஹம் பெருங்காலமும் ஒன்றுபட்டது. ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் அதி சமீபத்தில் நிற்கும் புண்ணியமும் கிடைத்தது. அச்சமயம் ஸ்ரீ ராமாயணத்தில் சக்ரவர்த்தித் திருமகனுக்கும் சீதா பிராட்டியாருக்கும் பிரணயகலஹம் வர அது கை-

மோதிரத்தால் எங்ஙனம் தீர்ந்து எப்போதும் போல் அந்நியோந்நியராய் விளங்கினர் என்பதை அதி அற்புதமாகவும், லளிதமாகவும் உபந்ய ஸித்து அதன் ஸ்வாபதேசத்தையும் விளக்கியருளினர். பச்சை மரத்தில் ஆணி தைத்தாற்போல அடியேன் மனத்தில் அவ்விஷயம் அக்கணமே அழுத்தமாய்ப் பதிந்து விட்டது. சில வருடங்களுக்கு முன் அடியேனும் தாயாரும், தம்பியும், ஸ்ரீ தசாவதாரன் ஸந்நிதிக்குச் சற்றே அகாலத்திற் போகியும் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரது அநுக்ரஹத்தால் தேவாம்ருதத்தையும் தோற்கடிக்கத் தக்க சக்கரைப் பொங்கல் கிடைக்கப் பெற்று அடியோங் கள் அடைந்த ஆனந்தத்திற்கு அளவேயில்லை. இன்னமும் அடியேன் அன்னை அடிக்கடி பிரஸ்தாபித்துக் கொண்டிருக்கிறாள். ஏகாதசி உபவாஸ மும் துவாதசி பாரணையும் கிரமப்படி நடைபெறுவதையும் அவற்றிற்கு ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் எடுத்துக்கொள்ளும் கவலை, பிரயாசை இவ்வளவு என்று குறிக்க முடியாது. இவற்றை இரண்டு மூன்று தபா நேரில் அநுபவித் துள்ளேன். மற்றோர் முக்கிய விஷயம் இதில் வெளியிடாமலிருப்பதற் கில்லை. சென்ற ஆண்டுக்கு முன் வருடம் சித்திரை மாதத்தில் மதுரைக் குப் போய் வரவேண்டிய அவசியகார்யத்தில் அடியேன் தாயாரையும் அழைத்துக்கொண்டு ஸ்ரீரங்கத்திலிறங்கி அதிகாலையில் தசாவதாரன் ஸந்நி திக்குச் சென்றேன். அன்று துவாதசி. அம்மாவுக்கு அச்சமயம் மிகவும் அசௌக்யமாயிருந்தபடியால் பரந்யாசம் செய்துகொள்ள மிகவும் த்வரையாயிருந்தாள். அவள் ஸாது. வெளுத்ததெல்லாம் பாலென்று எண்ணுபவள். பிறருக்குழைப்பதே தனக்கு ஸ்வரூபம் என்ற நோக்க முடையவள். ஸாது ஸம்ரக்ஷணம் பகவானதல்லவா? ஸ்ரீ அழகிய சிங்க ரிடம் விஞ்ஞாபனம் செய்தேன். 'ஏகாதசி உபவாசம். ச்ரமமாக யிருக் கிறது. அடுத்த நாளாகட்டும்' என்று நியமனம்; அடியேன் இதர நிர்ப் பந்தங்களால் அங்கு தங்க சௌகரியப்படவில்லை. மறுபடியும் பிரார்த்தித் தேன். அங்குள்ளாரெல்லாரும் அன்று நடக்காதென்றே நிச்சயப்படுத்தி விட்டார்கள். கோஷ்டி ஆனது தான் தாமதம். பெருமாள் ஸமீபத்தில் வரும்படி ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் நியமனம். தாயார் உள்ளே சென்று நியமனத் தின் பேரில் பெருமாளை ஸேவித்துக் கொண்டிருந்தாள். அவளால் முடிய வில்லை. ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் அதைக் கடாக்ஷித்து 'பாவம் வெள்ளந்தை. முடிந்தமட்டில் ஸேவித்துவிட்டு நின்றுகொண்டிருக்கலாம்' என்று நியமிக்க அப்பால் ஆசார்யாநுக்ரஹம் பெற்றதன் பயனாக அன்றுமுதல் இன்ற ளவும் அவள் அரோகதிடகாத்ரையாக இருந்து வருகிறாள். பிரதிதினமும் அநேகாவர்த்தி இஃது ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் அநுக்ரஹ ப்ரபாவம் என்று செவ்வையாகப் போற்றுவதுடன், இதரரையும் சீக்ரம்போய் பரசமர்ப் பணம் செய்துவருமாறு கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறாள். அடியேன் சமீபத்தில் அங்கு விடைகொண்டிருந்த பொழுது ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் காண்பித்த அருளுக்கெல்லையேயில்லை. சகல உறவும் அவரே என்றிருப்பதே உசிதம்.

தயரதன் ஒரு பகல், அயனையே நிகர் தூயமாமுனி வரரான வசிஷ்டரை வணங்கி, 'தொல்குலத்தாயரும் தந்தையும் தவமு மன்பினுல் மேயவான் கடவுளும் பிறவும் வேறு நீ' என்று விண்ணப்பஞ் செய்துகொண்டதாகக் கூறுகின்றார். இவ்வாசகத்தை அப்படியே யாம் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரிடம் ஸமர்ப்பித்து உய்வோமாக.

'நன்றாக குருவாழ்க குருவே துணை' என்பது பிராசீநத்தமிழர் வாக்கு. ஆசார்யாநுக்ரஹமே நமக்கு வேண்டுவது. 'மருளற்றதேசிகர் வானுகப்பால் இந்த வையமெல்லாம், இருளற்றிறை யவனிணையடி பூண்டிடவெண்ணுத லால், தெருளுற்ற செந்தொழிற் செல்வம் பெருகிச் சிறந்தவர்பால், அருளுற்ற சிந்தையினலழியா விளக்கேற்றினரே.' ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் இன்னமொருநூற்றாண்டிவணிருக்கு மாறு இன்னமுதத் திருமகளார் இறைஞ்சுவோம். பொங்கும் மங்களம் எங்குந்தங்குக.

(27)"ஏற்றி மனத்தெழில் ஞான விளக்கை யிருளனைத்தும்
மாற்றினவர்க்கு ஒரு கைம்மாறு மாயனுங் காணகில்லான்
போற்றி யுகப்பதும் புந்தியிற்கொள்வதும் பொங்கு புகழ்ச்
சாற்றி வளர்ப்பதுஞ் சற்றல்லவோ முன்னம் பெற்றதற்கே."

(2)

குரு வணக்கம்

மங்கல மாமகள் மார் வல்லங்க
கொங்கு நறுங்குழலார்கள் கொண்டாட
பொங்கிள வாடை அரையில் பொலிய
சிங்கமுகக் குரு சீர்த்தி கண்டோமே. (1)

அடித்தலம் கலுழன் மேலழுத்தும் ஆண்மையன்
படித்தலத் திறைஞ்சினர் பாவம் போக்கு வன்
முடித்தலம் முடிகவித்திலங்கு முண்மையன்
அடித்தலம் அடைபவர் அமரராவரே. (2)

(27) மனதில் நன்றாய்ப் பிரகாசிக்கிற ஞானமாகிய விளக்கை அஜ்ஞானமெல்லாவற்றையும் போக்கினவருக்கு ஒரு பதில் உபகாரம் ஆச்சரியமான வேலைகளைச் செய்யும் எம்பெருமானும் காணமுடியாதவன். ஸ்தோத்திரம் செய்து ஸந்தோஷப்படுவதும், புத்தியில் நினைப்பதும், வளர்கின்ற நல்ல குணங்களைச் சொல்லி எல்லாருக்குந் தெரியும்படி சொல்லுவதும் முன்னாலே அவரிடமிருந்து பெற்ற உபகாரத்துக்கு ஸ்வல்பமல்லவோ.

திரு நரசிங்கனடி தொழு தெழு மனத்தன்
திருப்பாடிய திருக் கீதைகள் தெரிக்குந் திருநாவன்
திரு நரசிங்கனுயர் விளக்குந்திறத்தன்
திருப்பாரத ராமாயண முடிக்கும் திருவன்னன்
திருநரசிங்க சடகோப நாமத்தன்
திருத்திப் பணி கொண்டே நமையளிக்குத் திருவன்
திருநரசிங்கனடி சீர் பரவுந் தீர்த்தன்
திருத்த முறவெமை யாளும் சீர்மை சில சொல்வாம். (3)

தூய்மை யனிருங்கலை துணிந்த கேள்வியன்
வாய்மையன் மறுவிலன் மதியின் கூர்மையன்
ஆய்மையின் மந்திரத்தறிஞனுமெனச்
சேய்மையினேக்குறு செய்யர் காண்பரால் (4)

ஓங்கு பெரும்பூதூரில் வந்துதித்து
உத்தமனுய் உலகனைத்தும் உய்யக்கொண்ட
பாங்குள்ள யதிராசர் பாடியத்தை
பாங்கு மிகும் சீடர் பலர் பரிந்து கேட்ப
தாங்கரிய தவராசன் மகிமையாலே
தாரணியோர் தழைத்தோங்கும் தண்மையாலே
தூங்கு திரையாறு தவழ்சோலை தன்னில்
தூங்கு நரசிங்கனடி தெரிப்பார் செல்வர். (5)

ஆயிரந்தாள்களுள்ளான் ஆயிரம் முடிகளுள்ளான்
ஆயிரந்தோள்களுள்ளான் ஆயிரம் பேருமுள்ளான்
ஆயிரநாமச் சிங்கன் அருள் தனைநனி அடைந்தே
ஆயிரம் பிறைகள் கண்ட ஆரிய வழகர் வாழ்க. (6)

வன்பெருவானக முய்ய அமரருய்ய
மண்ணுய்ய மண்ணுலகில் மனிசருய்ய
துன்பமிகு துயரகல அயர் வொன்றில்லாச்
சுகம் வளர அகமகிழும் தொண்டர் வாழ
அன்பொடுதான் ஆளரியாய் அன்றுதோன்றி
அணிய ரங்கன் சோலை தனில் அமர்ந்துளானை
இன்ப மிகு பெருங்குழுவு இசைந்தே ஏற்ற
இன்பமுடன் இன்றன்றோ களிக்கும் நன்னாள். (7)

மாத்திகிரி நரசிங்கரடி பணிவோன் வாழியே
மத்திமமாம் பதப் பொருளை வாழ்விப்போன் வாழியே
முத்திரையும் செங்கோலும் முடி பெறுவான் வாழியே
முத்தி நெறி மறைத்த மிழை மொழிந்தருள்வோன் வாழியே

சித்தி தரும் தநுர்ப்பூரட்டாதி வந்தோன் வாழியே
சீபாடிய மீடு முதல் சீர்பெறுவோன் வாழியே
உத்தமமாம் வாதூல முயர வந்தோன் வாழியே
ஊர் திருத்தும் உத்தமனூர் ஊழி தொறும் வாழியே. (8)

நாலிரண்டுமையைந்தும் நமக்குரைத்தான் வாழியே
நாலெட்டினுட் பொருளை நடத்தினுன் வாழியே
மாலரங்க மணவாளர் வளமுரைப் போன் வாழியே
மாலடியார் வாழ்வு பெற மகிழ்ந்தருள்வோன் வாழியே
சீல மிகு நாதமுனி சீருரைப்பான் வாழியே
சீல நரசிங்கனடி சீர் தெரிப்போன் வாழியே
வாலவெய்யோன்தனை வென்ற வடிவழகன் வாழியே
பால பிரஹ்லாதாழ்வான் பண்புடையோன் வாழியே. (9)

சந்த மிகுந்துள செந்தமிழ் சிந்தை கவர்ந்து சிறந்துறு நாள்
கந்த மலர்ப் பொழில் சூழ்குரு காதிபன் கண்கள் களித்திடுநாள்
அந்தமில் சீர் நரசிங்கனடிப் புகழ்வானினுயர்ந்திடு நாள்
அழகுதிகழ்ந்திடுமமலனுதிப் பிரான் அகமுமலர்ந்திடு நாள்
மந்தமதிப்புவி மானிடர் தங்களை வாழ்வினுயர்த்திடுநாள்
மாசறு தேசிகர் சேரெதிராசர் தம் வாழ்வு முளைத்திடுநாள்
இந்திரை கேள்வன் இலங்கு முடியுடன் எங்கும் நிறைந்திடு நாள்
இறைவருகந்திடும் மார்கழிப் பூரட்டாதி யெனும் நாளே. (10)

வாழிமறை வாழி மநு நீதி யறம் வாழி
வாழி நரசிங்கரடி வாழிநங்கட் செல்வன்
வாழி இமையோர்களுடன் வாழி இருடியர்தாம்
வாழி இறையவர் தேசு வாழிய யாவும்மே.

(3)

ஆரியவழகர்

குருபாதமே துணை என்பது பண்டைத்தமிழர் கண்டறிந்ததோருண்மை. தேனுர் கமலத்திருமாமகள் கொழுநன் தன்னருளால் தானே குருவாகி மானிடர்க்காய் இந்நிலத்தேதோன்றுகிறுன். குருவின் வாசகங் கொள்பவர் திருவின் கேள்வனை அடைதல் திண்ணமே. நற்குருவை அடைந்தக்கால் வைகுந்தம் புகுவது எளிதினும் எளிதே. உயிர்தந்து அளிப்பவரே உத்தமவாரியர். ஆசாரியன் சிச்சனுருயிரைப் பேணுமவன். தெருள் தருமா தேசிகனைச் சேர்ந்து இருள் தருமாஞாலத்தே இன்பமுற்று வாழ்தலே இம்பர்கடன். நம்பிறவித்துயர் மாற்றுபவர் ஞானப்பெருந்தகவோர். கூரணி சீர்மதியுடைய குருக்கள் வினைத்திரள் மாற்றியவேதியரே. குருக்கள் நிரை வணங்கி இன்னமுதத்திருமகள் முதலியோரை முன்னிட்டு எம்பெருமான்

திருவடிகளை அடைதலே கற்றதனாலாயபயன். வாலறிவனை ஆதிகுரு. தந்தை நற்றாய் தநயர் பெருஞ்செல்வம் எல்லாம் இவரே. பூமகள் கோன் தென்னரங்கர் பூங்கழற்குப் பாதுகமாய் மகிழும் மாறன் தேமலர்த்தாட்கு ஏய்ந்தினிய பாதுகமாய் விளங்கியவர் ஏரணி சீர்த்தி இராமாநுசமுநி. ஸர்வாசார்ய ஸ்வரூபரான எம்பெருமானாருக்கு, நம்மாழ்வாரை சிரஸ்ஸாயும், நாதமுநிகளை திருமுகமாயும், உய்யக்கொண்டாரை நேத்திரமாயும், மணக்கால் நம்பியை கன்னமாயும், ஆளவந்தாரை மார்பிடமாகவும், பெரிய நம்பியை கழுத்தாயும், திருக்கச்சி நம்பியை திருக்கையாயும், திருக்கோட்டியூர் நம்பியை ஸ்தனமாயும், திருவரங்கப் பெருமாளரை யரையவிருகவும், திருமாலை யாண்டானை முதுகாயும், திருக்கச்சி நம்பியை இடுப்பாயும், எம்பாரை இடையாயும், ஸ்ரீ பட்டரையும், நஞ்சீயரையும் புட்டங்களாகவும் நம்பிள்ளையை தொடையாயும், வடக்குத்திருவீதிப் பிள்ளையை முழங்கால்களாயும், ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹாதேசிகனை திருவடியாயும், ஸ்ரீ ஆதிவண் சடகோப ஜீயரை ஸ்ரீ பாதுகையாகவும் தியானிப்பது சம்பிரதாயம் என்ப.

எம்பெருமானார் தரிசனத்தை நாடெங்கும் பரவச்செய்து வரும் ஸ்ரீ அஹோபில மடவாரியர்களிற் தற்போது ஆஸ்தானத்தில் மூர்த்தா பிஷிக்தராய் எழுந்தருளியிருக்கும் அழகு சிங்கர் ஸ்ரீ வண்சடகோப ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நருஸிம்ஹ சடகோப யதீந்த்ர மஹா தேசிகர். இவரே இப்போது கொண்டாடப்படும் ஆரிய வழகர். இவரிடத்தே ஆசார்ய லக்ஷணங்கள் நிறம் பெற்று விளங்குகின்றன. ஸ்ரீ வைஷ்ணவன் கொக்கைப் போலும், கோழியைப் போலும், உப்பைப் போலும் இருப்பான் என்று ஸ்ரீ பராசர பட்டர் பணிப்பாராம். இதன் விவரத்தைச் சற்று விண்ணப்பிப்பாம். கொக்கானது ஜலபூரிதமான விடங்களில் வதியும், வெண்மை யாயிருக்கும், அல்ப மச்சங்களை லட்சியம் செய்யாது பெரிதான மீன் அகப்பட்டால் விடாது கௌவிக்கொள்ளும், வருஷா காலத்தில் மின்னலுக்கும் இடிக்கும் அஞ்சி மலையின் சந்துகளிற்புக்கும், தன்னிஷ்டமான வஸ்துவைப் பெற அதே கருத்துடனிருக்கும்; ஸ்ரீ வைஷ்ணவனும் புண்ணிய தீர்த்த முள்ள இடங்களில் தான் வசிப்பன், அவன் மனது வெண்மையாய்க் கபடமற்றதாய்ப் பரிசுத்தமாயிருக்கும், க்ஷுத்ர மந்த்ர தேவதாந்தராதிகளை அசட்டை செய்வன், அர்த்த பஞ்சக தத்வஜ்ஞாந பூர்ணாதிகாரிகள். நேருங்கால், அவர்களை விசேடமாக உபசரித்து அவர்கள் அருளிச்செய்யும் இரகஸியங்களை அப்படியே கௌவிக்கொள்வன், பிரதிகூலர்களாலே தனக்கு ஆத்ம நாசம் நேருவதானால் திவ்யதேசங்களில் சென்று வாழ்வன், பகவத் பாகவத ஆசார்யதியானத்தில் ஒரு மனது பட்டிருப்பன். கோழியானது எக்காலத்தும் குப்பையைச் சீத்துச் செத்தைகளை விலக்கித் தனக்குப்போக்யமானவற்றையே யுண்டு ஜீவித்திருக்கும். ஸ்ரீ வைஷ்ணவனும் வேதங்களைக் களைந்து அஸாரத்தைத்தள்ளி, ஸத்யஜ்ஞாந ஆநந்தசாகா சமூகங்களை சதா அநுஸந்தித்துக் கொண்டு வாழ்ந்திருப்பன். உப்பானது

அதிகப்பட்டால் நிந்திக்கப்படும். தன்னை நிந்தை கூறுமிடத்து மறுமாற்றங் கூறுது தன்னை யழிய மாறியேனும் இதரர் பிரயோஜன வடிவமாகும். ஸ்ரீ வைஷ்ணவனும் தன்தோஷத்தை யநுஸந்தித்து லஜ்ஜித்து ஓதுங்க ப்ராப்தனுவான், தன்னைநிந்திப்பவர்களைக் கோபியாது தன்னுடைய தோஷங்களை ஸ்மரிப்பித்ததற்கு மகிழ்ந்து வாழ்வன், தன்னையழியமாறி யேனும் தன் ஸ்வரூபத்தைத் தழைப்பிப்பவனுய் அவர்களுடைய மகிழ்ச்சியே தனக்கு உத்தாரக மென்றிருப்பன். இது போன்ற லக்ஷணங் கள் நிரம்பியுள்ள ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களிற்றலை சிறந்து விளங்குவர் இக்குரு மாமணி.

இவ்வெதிகட் கிறைவர், வண்டுகள் இசைபாட மணமுள்ள தேனைச் சொரிகின்ற பொலிவாகிய தாமரை மலரில் வாழ்கின்ற திருமகள் விளங்கா நின்ற மலையை நிகர்த்த மார்பை யுடைய திருமாலின் திருவடியைத் தரிக் கின்ற மனத்தை யுடையவர்; தன் உயிர் போல மன் உயிர் புரத்தல் சான்ற வர்க்கு உறுதி என்று என்றும் மன்னிய மறை நூல் மொழிந்திடுமது மிகுதியும் உண்மையே என்று உணர்ந்தவராய் ஜீவர்கள் நெருங்கிய உல கில் இருதிணையவாகிய உயிர்களும் தங்கிய களிப்பு அதிகப்பட நன்மையே புரிவார்; அற்பமும் மனத்தில் தீங்கு செய்வதை நாடிடார்; அடக்கம், பொறுமை, கிருபை, முதலியவற்றை எந்நாளும் விடுதற்கரியதவத்துடன் ஒருங்குற வளர்ப்பர்; தூயர்க்குந்தூயராய்த் திகழ்வர்; படியிலா மறைநூல் முற்று முணர்ந்தவர்; ஆசிரயிப்பவர்களுடைய பக்குவ வகையை மதித்து உணரும் ஆற்றல் படைத்தவர்; கொழுந்து விட்டு எரியும் பசிதழல் அவித்து கோதில் வைராக்கியம் மிக்குற்று செழுதசைவற்றி இளைத்த யாக்கையராய்த் திகழும் சீர்த்தி அந்தணர்; ஔவியம் அவித்த சிந்தை யர்; மூவ்வுலகமும் தம்மிட மதா வசிப்பர்; இன்ப துன்பங்களைச் சமமாகப் பாவிக்கும் இயல்பினர்; திருவரங்கத்தினி திரு நீ என்ற ரங்கர் எதிராசர்க் கீந்த வரத்தை யநுஸரித்து திருவரங்கம் திருப்பதியே யிருப்பாகப் பெற் றுள்ள தீர்த்தர்; மாசில் மனந்தெளி முனிவரினும் மாலுகந்த வாசிரியரே சீரியர் என மகிழும் மாண்பர்; ஆறு ஆசாரியர்களைப் பெற்ற அறு தொழிலாளர்; அந்தமிலாதியம்பகவனை அரிமுகனே காத்தற்குரிய னென்று காட்டும் காட்சியர்; யானெனது என்னுஞ் செறுக்கறுத்து, தன்னை அடைக்கலம் புகுந்தோரை வானோர்க்கு உயர்ந்த உலகம் புகச் செய்யும் பெற்றியர்; பற்றற்றான்பற்றினைப் பற்றி தம்மைச் சரணுக அடைந் தோரைப் புக்கில்லுக்கு அனுப்பும் பூர்ணர்; சிறப்பென்னுஞ் செம் பொரு ளைக் கையிலங்கு நெல்லிக்கனிபோற் காட்ட வல்லவர்; அவாவற்றவராய் அவனியில் நின்று பேரா இயற்கையைத் தம்மைத் தஞ்சமாக அடையும் தரணியோர்க்கு அளிக்கும் தண்மையாளர்; வேண்டுதல் வேண்டாமை இலராய் இலங்கும் யதிபதி; இருள்சேர் இருவினையுஞ்சேரா இறைவர்; பொய்தீர் ஒழுக்க நெறி நிற்கும் புண்ணியர்; அறத்தின் மூர்த்தி; தனக்கு வமையில்லாத தகவுடையார்.

இச் சீரிய குணங்களோடு சிறந்து விளங்கும் இவ்வாரிய சிகாமணி தெள்ளியசிங்கமாகிய தேவைத் தொழுதெழு மனத்தினராய், இதுகாறும் பிறரால் விசேடமாகக் காணப் பெறாத ஆயிரம் பிறைகள் கண்டு, மேன் மேலும் அதி அற்புதமாய் ஆயிர நாமச்சிங்கத்தான் ஆராதநத்தை முற்ற நடத்தும் ஆற்றல் மிகுந்து, ஆசிரயித்தோரை ஆசீர்வதித்துக்கொண்டிருக் கின்றார். இவரது இச்சதாபிஷேக மஹோற்சவத்தைக் கண்டு களிக்கு மாறு எம்போல்வாருக்கும் அநுக்கிரஹித்த திரு நாசிங்கனின் திருவருளை என்னென்றுரைப்பது? இஃது மறுபடியும் நேரக் கூடாததோர் அற்புத சந்தர்ப்பம். ஆளரிக்கு ஆட்செய்துய்யும் குலத்திற் பிறந்துள்ள நங்கள் பாக்கியமே பாக்கியம். இன்ன மொருநூற்றாண்டிரும் என்ற அன்பர் பாடும் பல்லாண்டு இவர் பால் முழு நலம் தருவதாகுக. தீங்கேது மில் லாத் தேசிகன் தன் சிந்தைக்குப் பாங்காக நேரே பரிவுடையோர் ஓங்காரத் தேரின் மேலேறிச் செழுங்கதிரினூடு போய் அந்தாமஞ் சேருவர் என்ற மெய்யுரையை நினைப்போமாக. பொருளும் உயிரும் உடம்பும் புகலும் தெரு ளும் குணமும் செயலும் அருள்புரியும் தன்னாரியன் பொருட்டாச் சங்கற் பம் செய்பவர் நன்னெஞ்சு எந்நாளும் மாலுக்கு இடம். தீதில் சரணாகதி தந்த தன்னிறைவன்தாளே அரண். நம் ஆரிய வழகரின் அருங்குணங் களை அகில உலகும் அறியப் போற்றிப் புகழ்வதே நமக்கு வகுத்த பணி.

திருவுடைமார்பன் திருவயோத்திதனில்
இருக்குமிருப்பை இமையோரிறைஞ்ச
தருமமுடைய குருக்கள் வணங்க
மருவொன்றில்லா மாயன் மகிழ்ந்தே
வையம் வரற்காய் வானின்றெழுந்து
பையச்சென்று பாற்கடல்மன்னி
செய்யாளுடனே மெய்யாய் மல்கி
கலங்காப்பெருநகர் நலங்காண்போரும்
விலங்கல் திண்டோள் வீறுடைக்கோனை
நலமுடன் நண்ணி சலமறவொழிந்து
பலமுடை நாயகன் பண்பினைப்பாட
பார்மகள் தன்னின் பாரம்போக்க
ஆர்கலி உலகம் சீர்மை பெறவே
மாமகள் தன்னொடு மாமகன் மண்டி
மீனோடாமை கேழல் கோளரியாய்
நாளுவுருவம் கொண்டே நம்மைத்
திருத்துந்திறலன் திருப்பணியதனில்
விருப்புறுமடியவர் கருத்துக்கிணங்க
தூணிடைவந்த மாணிடமடங்கல்
சாணினுமுளனென கோணினு முளனென

வானிலுயர்ந்து வானின் வளர்ந்து
வானிடை வானவர் வாழ்த்தொலி மிகவே
செங்கட்சீயம் எங்கட்குரித்தாய்
அங்கண் ஞாலம் அங்கண்ணளிக்க
வந்திங்கே நாம் தந்த
வந்தனை பெற்ற சந்தமொலிப்பாம். (1)

பூவிற்சிறந்த பூந்தாமரையென
தேவிற் சிறந்த திருமால் தானும்
அவனி வந்த அவதாரங்களுள்
தேவர் வியக்கும் தேவதேவனும்
சீரிய சிங்கமாகிய தேவை
ஆரியர் வணங்கும் ஆரிய மணியை
உலகம் போற்றும் அலகில் அப்பனை
நலமுற நிற்கும் நலமுள தவனை
பலரும் பணியும் பலகையோனை
என்று முளத்து ஏற்றிப் பணிய
நலம் பல மல்கி நவின்று
பலரும் புகழும் பண்பும் பெறலாம். (2)

மாதவத்தோரால் மாதவனெனவே
ஓதப்படுமவ் வொள்ளியசிங்கன்
பாத பங்கயமே பதமெனப் பகரும்
நாதனாய் நம்மிடை பூதலம் புகழும்
வேதனாய் விளங்கும் வேதியன்யாரெனில்
கண்ணன் களிக்கும் காரைக் குறிச்சி
மண்ணி லுயர்ந்த தண்ணளியார்கள்
நண்ணி யுறையும் கண்ணன் காவூர்
சிறக் கவந்த சீரியப்பெரியார்
இரக்கத்துடனே துறக்குந்தூயர்
ஓங்குமகோபிலந் தாங்கும்உத்தமர்
நங்கட் கருளை நல்கும் நாயகர்
அழகு திகழும் அழகு சிங்கர்
கழகங் கமழ்த்தும் கண்ணியவழகர்
மாநர அரிமாறன் குருமாகுரு
மாநர அரியின் மாண்பு விளக்கும்
காசில் கொற்றக்காவலர்
மாசில் மனத்தின் தேசு தெரிமோ. (3)

திருநரசிங்க சடகோப யதிராசமாகுரு திருவடிகளே சரணம்.

𑌶𑍍𑌰𑍀[illegible]𑌵𑍈𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀

[குறிச்சி வித்வான் வேதாந்த ஶிரோமணி சே. ஸ்ரீநிவாஸ வேதாந்தாசாரியர்]

[illegible] ।
[illegible] ॥ 1

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹[illegible] ।
[illegible] ॥ 2

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹[illegible] 𑌯𑌸𑍍𑌯 [illegible] ।
𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌸 𑌵𑌿𑌜𑌯𑍀 𑌭𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹[illegible] ॥ 3

𑌯𑌥𑌾 [illegible] ।
𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌸 𑌵𑌿𑌜𑌯𑍀 𑌭𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹[illegible] ॥ 4

𑌶𑍍𑌰𑍀[illegible] ।
𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌸 𑌵𑌿𑌜𑌯𑍀 𑌭𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹[illegible] ॥ 5

[illegible] ।
𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌸 𑌵𑌿𑌜𑌯𑍀 𑌭𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹[illegible] ॥ 6

[illegible] ।
𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌸 𑌵𑌿𑌜𑌯𑍀 𑌭𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹[illegible] ॥ 7

[illegible] ।
𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌸 𑌵𑌿𑌜𑌯𑍀 𑌭𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹[illegible] ॥ 8

𑌶𑍍𑌰𑍀[illegible] ।
𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌸 𑌵𑌿𑌜𑌯𑍀 𑌭𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹[illegible] ॥ 9

[illegible] ।
𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌸 𑌵𑌿𑌜𑌯𑍀 𑌭𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹[illegible] ॥ 10

[illegible] ।
𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌸 𑌵𑌿𑌜𑌯𑍀 𑌭𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹[illegible] ॥ 11

[illegible] 𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌂 [illegible] ।
𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌸 𑌵𑌿𑌜𑌯𑍀 𑌭𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹[illegible] ॥ 12

[illegible] 𑌯𑌸𑍍𑌯 [illegible] ।
𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌸 𑌵𑌿𑌜𑌯𑍀 𑌭𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹[illegible] ॥ 13

[illegible] ।
𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌸 𑌵𑌿𑌜𑌯𑍀 𑌭𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹[illegible] ॥ 14

[illegible] ।
𑌘𑌟𑌿𑌕𑌾𑌦𑍍𑌰𑍌 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌂 𑌭𑌜𑍇 ॥ 15

ஸ்ரீ:

அபிநவதேசிகோதயம்

[ஸ்ரீ. உ. வெ. வித்வான் வெங்கடரங்காசாரியார்]

ஸ்ரீஶாஸ்த்ராஜநஹிதேநா ஜஜ்ஞே விஷ்ணு: ஸநாதந: ।
ஸ்ரீ நாரஸிம்ஹஸம்ஜ்ஞ்யா ஸ்ரீவாஸதேஶிக: ॥

க்ஷ்மாத்ருஜ: க்லுப்தயோகேவஸந்தே ஸா காருண்யாக்ராங்க்ஷிதயோகவ யோஷ்டி ।
விஜ்ஞாநணிஸ்ருஷ்டிதயோகவ பகேஶயதீந்த்ர ஸந்தோஷாஹ்வயம் ப்ரஸந்தே ॥

ஸ்ரிய:பதியான ஸ்ரீ ஹயக்ரீவனே ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிக ரூபேண அவதரித்தருளினார். அபிநவ தேசிகனாக விளங்கா நின்றார். இதற்கடி என்னவெனில், அவாப்த ஸமஸ்த காமனான புருஷோத்தமன் 'வைகுண்டே து பரே லோகே' என்றபடி ஸ்ரீ அநந்த கருட விஷ்வக் ஸேநாதிகளால் நிரந்தர பரிசர்யமாண ஸ்வசரண நலிநனாக யிருக்கச் செய்தேயும் ஸஹஜ காருண்யாதிசயத்தால், பர வ்யூஹங்களில் கிட்டு வாரும் காணு வாருமில்லை என்று, ஸ்வசரணயுகள பரிசர்யைக்கு இட்டுப் பிறந்திருந்தும் அதையிழந்து முமுக்ஷுக்களன்றிக்கே பாஹ்யாக்ஷுகளாய் க்ஷுத்ரகர்மாநுபவஹாரா: நீசஸஜ்ஜநயோ ஜீவா: । பாபாசாரா ஶதா: ஸர்வஸஜ்ஜாகாராகா: ॥ என்னும் விதமாய் கிடக்கும் இச்சேதந வர்க்கங்களை தயமாநமநாவாய் கடாக்ஷித்தருளி லிகித மூலமாந ஆஜ்ஞையை உபேக்ஷிக்குமவர்களை தாமே சென்று குறும் பறுக்கும் ராஜாக்களைப் போலே இவர்களை வாரிப் பிடியாகப் பிடித்து வர வேணுமென்று ஸர்வேச்வரன் தானே விசித்ரங்களான விபவாவதாரங்களை எடுத்து, ஸ்ரீமத்ஸ்ய ஹம்ஸ ஹயவதந ராம க்ருஷ்ணாதிரூபேண நாட்டிற் பிறந்து படாதன பட்டு மனிசர்க்காய் என்றபடியே, அவதரித்தருளினான்.

ஓரோருயுகாந்தரங்களிலும் இப்படி பலவிதமாக அர்ஜுனாதிகளுக்கு 'இமம் விவஸ்வதே யோகம் ப்ரோக்தவாநஹமவ்யயம்' என்றபடியே உபதேச ரக்ஷணாதிகளாலே ஸ்வயம் ப்ரயோஜநமாக பரமோபகாரம் செய்தருளினான்.

ஸ்ரீ கீதாசார்யன் அர்ஜுனன் பக்கலில் உபதேசம் நிரர்த்தகமாய் ஊஷரே நிவபேத் பீஜம் என்றபடி அப்போதே, நூநமஶ்ரத்ததாநோஸி துர்மேதா ஹ்யஸி பாண்டவ என்று நிர்விண்ணனாதி அநுகீதோபதேசம் செய்தும் இவ்விபவாவதாரங்களிலும் உள்ளபடி அறிவார்களில்லை என்றும் வித்தகன் கோவிந்தன் மெய்யனல்லனொருவனுக்கு என்றுப்ரதிபத்திபேதங்க

ளால், சிசுபாலாதிகளிடம் தூஷணைகளைக் கேட்டும் பூர்ணாதிகாரிகளான உபாயநிஷ்டர்களை விசேஷித்து கைகொள்ளாமல் விஜாதீயரான நமக்கு இது அஸாத்தியம் என்று இவ்விபவாதாரங்களும் போதாதென்று அம்சாவதார ரூபேண ஸ்ரீ நீளாவிஷ்வக்ஸேந சுதர்சனாதிகளை நியமித்தருளினார்.

காட்டு மிருகங்களை இணக்கும் பார்வையிட்டு பிடிப்பாரைப்போல ஸஜாதீயர்களான நித்யமுக்தர்களை யிட்டு காரியம் கைகொள்ளவேணு மென்று 'கூவா காவஹாவஜாயதெ' என்றபடி ஆறு கடக்க கொடுத்த தொப்பத்தைக் கொண்டு அந்நீர் வழியே ஸமுத்திரம் புகுவாரைப்போல் உஜாஂஸிநா ஜீவாஃ வராஹாஃ கூடஸாக்ஷிணஃ। வாநாராஸாஃ தாஃ ஸூஃ நீவஸாஂஸவொஹாவடாஃ என்கிறபடி பன்றிகள்போலே ஸம்ஸ்கார சூந்யர்களாய் கிடந்த சேதநர்களை கடாக்ஷித்தருளி க்ருபாதிசயத்தால் ஸர்வேச்வரன் தானே தாஃவணீஃ நதீ யத்ர க்ருதமாலா பயஸ்வினீ காவேரீ ச மஹாபுண்யா ப்ரதீசீ ச மஹாநதீ என்றபடி புண்ய க்ஷேத்ரங்களில் ஆழ்வாராதிகளை அவதாரமாகும்படி செய்தான். இப் படிக்கு இந்த ஸாதர்சநாத்யம்சாவதார ரூபேண ஆழ்வாரவதாரங்களும் போதா தென்னபடி திரும்ப இல்லீலாவிபூதியில் வெடுெ ஸஂஜாதவெடு என்று ஸத்யம் நாஸ்தி ஜயா ஜநம் தவஸ்ஷ்ணவம் ந விதெ என்று அச்சேதனர்கள் கிடக்க ஸ்ரீ திருமணியாழ்வானம்சமாக ஸ்ரீ நிகமாந்த தேசிகரை ஸ்ரீமந்நாராயணன் அவதரிக்கச் செய்து தானும் சுநாஞ்விஶ காரநாதெ என்று அனுப்பிரவேசாவதாரமாகவும் விளங்கினார்

ஜநா ஜரதெ ஜொகாநு காரணாஞ்சா வாணீநா என்று ஸ்ரீ நிகமாந்த தேசிகரும், சஷ்யாத்ம ஜ நிஜாணவநுஷாஂ வ ஹுவொ யநஜ சவஜீவதார வெவாவ என்னும்படி ஸ்வாநுஷ்டாநோப தேசாதி களால் திருத்திப் பணி கொள்வானென்றும் யஂ ஹி ரக்ஷிதமிச்சதி வாஜ்யா ஸம்யோஜயதி தஜ என்றும் சதஜா காரயிதா ச ஸஃ என்றும் ஸத்ஸம்ப்ரதாயாசார உபதேசாதிகளால் ப்ரஜைகளைத் திருத்தி பரமோப காரம் செய்தருளினார்

அப்போதும் இதுவும் போதாதென்று ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹ சட கோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகனாக புநஃ ஆவிர்பவிக்க வேணும், ஸ்ரீ லக்ஷ்மீநர ஸிம்ஹ திவ்ய மணிபாதுகாதாஸ்யைக ஜீவனத்தோடும் 'திஂஶஸாஂ ஸ்ரா வித ஶாரீரகஶாஸ்த்ரஃ' என்றது போதாது என்று விசேஷித்து ஸ்ரீபாடியம் முதலான ஸமஸ்த ஸ்ரீ க்ரந்தங்களையும் குறைவற ப்ரவசநம் செய்ய வேண்டும் என்னும் திருவுள்ளத்துடன் போல் ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹா தேசிகர் வெகாஂவாஸெவி ந ஜெ ஸிஜாஷஃ என்றருளிச் செய்ததாக தோன்றுகிறது.

இதைப் பார்த்தால் பரவ்யூஹ விபவாசம்சவதாரங்கள் போதாதென்று ஸ்ரீ வால்மீகி பகவான் 'விஜயாஜஸ கொஜேதக ஹூயாஂஜீயாஜிதி

வ்யூஹ: என்று யாரைக் கொண்டு இப்பிரபந்தத்தை ப்ரகாசிப்போம் என்று சிந்தித்தாப்போல். ஸ்ரீ சிறிய திருவடியான ஆஞ்சநேயர் பக்தியதிசயத்தால் ஹேஹோ ஹே லம்போரா ராம கபி நிதர்ம் ப்ரதிஷித: என்னுமாப் போலவும் ஸ்ரீ குலசேகராழ்வாரும் பக்த்யதிசயத்தால், 'படியாய் கிடந்து உன் பவளவாய் காண்பேன் என்றபடி போலும் ஸ்ரீ நிகமாந்ததேசிகனும் ஜகதி ஸவிதா தேவாஸ ஸ்ரீஸ ஜிஹாவிதவஸம்ஸ்ய திம: என்றருளிச் செய்தது. திரும்ப ஸஜஹரீ ஸுஸுஹா வாராக ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹ ஸடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகரூபேண ஆவிர்ப்பவிக்கவும் தனக்கு பரமாராத்ய தேவனை ஸ்ரீ ஹயக்ரீவனைப் குறித்து ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹனை ஆராதிக்கவும், எல்லா ஸ்ரீ தேசிக ஸூக்திகளையும், காலக்ஷேபம் செய்விக்கவும் நித்திய நிரதிசயத ததீயாராதநாதிகளை செய்விக்கவும் திருவடித் தொழுதாற் போல் தோன்றுகிறது.

தேவோ தேவ தேஸிகாஸ்ஸ நாம
கிமேஷ: காயம் நாமா ந்ருஸிம்ஹ: ।
ஸ்ரீமாந் தேவோ வேங்கடாயம் கவீந்த்ர:
ஸர்வோ ஜாதோ ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹஸூரி: ॥

ஸ்ரீ நிகமாந்த தேசிரே அபரதேசிகராக ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹ சடகோபயதீந்த்ரமஹாதேசிகரென்ற அபிநவ தேசிகராக, அம்சாவதாரம் போதாதென்று ஸ்ரீ ஹயக்ரீவனுடைய நியமனத்தால் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் என்ற திருநாமத்துடன், ப்ரிபூர்ண அநுப்பிரவேசாவதார ரூபேண அவதரித்தருளினர்.

இப்படி பரவ்யூஹ விபவாம்சாதி அநுப்ரவெசமும் போதாதென்று பரிபூர்ணானுப்ரவேச ரூபேண அபிநவ தேசிகராக ஸ்ரீ தேசிகர், லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹ திவ்ய பாதுகாஸேவக லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹ ஸடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிக ரூபத்தோடும் பரமாத்மா ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹன் அர்ச்சாரூபெண ஆராத்யனாகவும், தூப்புல் ஸ்ரீநிகமாந்தமஹாதேசிகனே காரணமாய் காரியமாய் கண்டிடு மிவ்வுலகத்திலென்றபடியே உபாயோபெயரூபமான, ஸ்ரீ லக்ஷ்மீநரஸிம்ஹ சடகோபயதீந்திர மஹாதேசிகரென்று ஆர்த த்ராணபராயணராய்,அநவரதபாவநாதர்சந ஸ்துதி கீர்த்தந ஆராதநாதிகளோடும் க்ஷமாகாருண்யங்கள் ஒரு வடிவு கொண்டாப்போல் திவ்ய மங்கள விக்ரஹோபெதனாய் அபரிமித க்ஞாநாநந்த ரூபியாய் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் என்ற திருநாமத்தோடும் ஸஞ்சோஷயம் விஶ்வ ஸ்ரீ மாஹா: என்றபடி குறைவற பரிபூர்ணமாகயாவத் தேசிக ஸ்ரீ ஸூக்திகளையும் காலக்ஷேபம் ஸாதித்தருளி ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹாதேசிகர் ஸர்வ ஸ்ரீ ஸூக்திகளையும் ப்ரவசநம் செய்தருளியும் ஸாதிவ தவதி வ கீர்த்யா யஶஸா ஸ்ரேஷ்ட வம்ஸோ ந என்கிறபடியே ஸர்வோஜ்

ஜீவநார்த்தம் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹ சடகோபயதீந்த்ர மஹாதேசிகர் ஸ்ரீ ரங்கம் ஸ்ரீதசாவதப் பெருமாள் ஸன்னதியில் ஸதாம் மோதாய விளங்கு கிறார்.

இந்த அபிநவ தேசிகனை ஸ்ரீ லக்ஷ்மீநரஸிம்ஹ சடகோபயதீந்த்ர மஹாதேசிகனுடைய அநந்த கல்யாணகுணாதிசயங்கள் உதிக்ஷயாஹி வதந்தெ என்று அநந்தமானபடியால் யதாமதி கொள்ள ப்ராப்த இவ் விஷயம் யஸ்ய தேவே பரா பக்தி: யதா தேவே ததா குரௌ என்றபடி அபரதேசிகரான ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹசடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகரான ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் திருவடித் தாமரைகளில் நிரதிசய பக்திமான் களுக்கே தெளிய அநுஸந்தேயமாகும்.

ஸ்ரீ:

குருகுண சிந்தநம்

[ஸ்ரீ. உப. வித்வான் தட்டை பவுண்டரிகபுரம் தேசிகாசார்யர்]

‘𑌯𑌦𑌾 𑌯𑌦𑌾 𑌹𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍍𑌲𑌾𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌰𑌤’

‘𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌮𑌿 𑌯𑍁𑌗𑍇 𑌯𑍁𑌗𑍇’

என்று கீதாசார்யன் ஸாதித்தருளினதை ஒத்து இக்கலியுகத்தில் அனேகர் ஸ்வமதா சாரங்களிலிருந்து நழுவி மோக்ஷமென்னும் பரம ஐச்வரியத்தை இழப்பதைக் கண்டு கருணார்த்ராய் பகவானின் அவதார மாக இப்பாரத விஷயத்தில் எழுந்தருளி இருக்கிறரோ என்று எண்ணும் படி ஸ்ரீரங்கத்தில் ஆசாரிய பீடத்தில் மஹாசாரியனாக எழுந்தருளியிருக் கும் நம் ஸ்ரீவண் சடகோப ஸ்ரீலக்ஷ்மீ நரஸிம்ம சடகோப யதீந்த்ர மஹா தேசிகன் 54வது திருநக்ஷத்திர மஹோத்ஸவம் மிகுந்த சிறப்புடன் ஸமீ பத்தில் கொண்டாடப் பட்டதை ஸமஸ்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் அறிவார் கள். அக் கொண்டாட்டத்தின் ஞாபகார்த்தமாக அந்த அழகியசிங்கரின் அநுக்கிரகபாத்திரர்களால் வெளியிடப்படும் இம்மலரில் அடியேனும் ஸ்ரீ அழகியசிங்கரின் வைபவத்தைப்பற்றி எழுத முன் வந்திருக்கும் காரணம் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் குண ஸங்கீர்த்தனத்தால் அடியேனை பாவநப் படுத் திக் கொள்ளவேண்டுமென்ற ஆசையே.

ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் வைபவத்தை ஒருவாறு எடுத்துக்கூற அடி யேன் ஒருவிதத்திலும் யோக்கியதை யற்றவன் என்றாலும் கவிஸார்வபௌ மன் காளிதாஸனின் 𑌕𑍍𑌵 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑍋 𑌵𑌂𑌶𑌃 𑌕𑍍𑌵 𑌚𑌾𑌲𑍍𑌪𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾 𑌮𑌤𑌿𑌃 என்ற சுலோகத்தை நினைத்து மேலே எழுதுகிறேன். இப்போது ஸ்ரீ ரங்கத்தில் ஜகதாசார்யஸ்தானத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ அழகிய சிங் கர் காரக்குரிச்சி அக்கிரகாரத்தில் ஆநந்த(வரு) மார்கழியீ பூரட்டாதி திருந க்ஷத்திரத்தில் ஸ்ரீ அழகியசிங்கருடைய மாதா பிதாக்களின் தவப்பயனாக மெனவும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் உஜ்ஜீவிக்கத் தோன்றிய ஞானசூரியனென வும் அப்யுதயமானார் ஆஜந்மசுத்தரான ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் சாஸ்த்ரார்த்தவிதி களுக்கு இணங்க சௌளோபநயநாதிகள் தத்தத் காலங்களில் பெற்று நாளொருமேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌪𑌕𑍍𑌷𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌵 என்றபடி வளர்ந்தருளினார். பின் வித்யார்த்திதசையில் நமது ஸம்பிரதாய கிரந்தங்களை குருமுகமாக அறிந்து அபிநவதேசிகனான ஸ்ரீ சட கோப மஹா தேசிகனிடத்தில் காலக்ஷேபம் பண்ணி மிகவும் ஸ்ரீவைஷ்ண மதத்தில் நிரதராக விளங்கினார். ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் அபிமானிகளும் ஊரிலுள்ள மற்றவரும் வருங்காலத்தில் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் பெரிய லோகா சார்யனாக பரிணமிப்பார் என்று ஏககண்டமாய் கூறினார்கள்.

மதுரைக்கடுத்த துவரிமான் என்னும் அக்கிரஹாரத்தில் ஸ்ரீஸந்நிதியில் மூர்த்தாபிஷிக்தராய் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீவண் சடகோப, ஸ்ரீ ரங்கநாத சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகனுக்கு, தம் ஸஹகாலீநரும் ஸஹபாடியும் ஸமானகிராமவாஸியுமான 41வது பட்டம்பெற்ற அழகியசிங்கரின் மஹிமையும் சாரித்திரவைபவமும் நன்றாகத் தெரியவே தன்னுடைய காலத்திற்கு பிறகு 41வது பட்டம் ஸ்ரீ அழகியசிங்கரே பட்டத்துக்குவர வேணுமென்று அபிலாஷை அந்த: ஸம்பூர்ணமாக இருநதுவந்தது. அதற்கிணங்க தனக்கு, ஸர்வதா அநுரூபமான நம் ஸ்ரீ அழகியசிங்கரை தன் ஸகாசத்தில் அழைத்து அநுக்ரஹ பூர்வமாக ப்ரேஷ மந்த்ரத்தை உபதேசித்து தனக்குப்பின் தன்ஸ்தானத்தை கொடுக்க திருவுள்ளம் பற்றியிருந்தார். காரக்குரிச்சி பெரிய அழகியசிங்கர் நிகமாந்தமஹா தேசிகன் ஸூஹாஷிதநீவியில் ஸாதித்தபடி 'கு நஸோவ்யா திஸ்வைஷு: ஸாஜ்ஞ கூ: ஸயீஷ: । யதெசு ஷஹாஜூஷ் ஹொஹ ஸூஜ ஷிவூஷூஷிாஸ:॥' என்றபடி ஜீவகாலம் முழுவதும் நடந்து வந்தது மன்றி அம்மாதிரியே தனது மஹிமையால் ஓர் தீபமானது தன்னையும் தன்னை ஆச்ரயித்தவஸ்துக்களையும் ப்ரகாசமாக செய்வது போல் தன்னை ஆச்ரயித்த பக்த கோடிகளையும் அவ்விதம் செய்து வந்தார். ஸ்ரீ அழகியசிங்கரை ஆச்ரயித்தவர்களும் ரத்னத்தை அடைந்த ஸமுத்ரம் போல் பூஜயர்களாக விளங்கி வந்தார்கள்.

பின் ஒரு ஸமயம் 40-வது பட்டத்து அழகிய சிங்கரும் பரமதம் செல்ல திருவுள்ளமாய் ஸ்தாநத்தை நம் ஸ்வாமிக்கு நியமிக்க இவரும் ஆஸ்தானத்தை ஏற்று அந்த ஆஸ்தானத்தை இன்றும் அகுண்டிதமான மஹிமையுடனும் அஸாதாரணமான ஸாமர்த்தியத்துடன் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்மனிடத்தில் அநிதரஸாதாரணமான பக்தியுடனும் அலங்கரித்து எழுந்தருளியிருக்கிறார்.

பிறகு ஸ்ரீ அழகிய சிங்கருக்கு க்ஷேத்ராடனம் செய்யவேண்டுமென்றும் அவ்வவ்விடங்களில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸமயாசாரங்களின் மஹிமையை எடுத்துக்கூறி அம்மதத்தை நாஸ்திகர் ஏவராலும் அசைக்க முடியாத ஸ்திதியில் வைத்துவிடவேண்டு மென்றும் அபிலஷித்து துவரிமானிலிருந்து யாத்ரை செய்தருளினார். அநேக திவ்ய தேசங்களில் மங்களா சாஸநம் செய்தருளி திவ்யதீர்த்தங்களில் நீராடி அந்தத: உபயகாவேரிமத்தியத்தில் முக்தாஹாரத்தின் மத்தியத்தில் நீல மணிபோல் விளக்குவதும் பூலோக வைகுண்டம் என்று பலராலும் பிரசம்ஸிக்கபட்டதும் ஆழ்வாருடைய திவ்யஸூக்திகளால் மங்களா சாஸனம் செய்தருளப்பெற்றதும் நமது கவிதார்க்கிகஸிம்மமான வேதாந்த தேசிகனுக்கு அபிமான பாத்திரமானதும் திவ்யக்ஷேத்திரங்களுக்கெல்லாம் சிரோவதம்ஸமாக இருப்பதும் ஸப்தஹேம பிராகாரங்களுடை—

யதும் நைகஸந்நதிகளாலும் புஷ்கரிணிகளாலும் சூழப்பட்டு தாரகமத்தியே சந்திரன் போல விளங்கும் ஸ்ரீரங்கநாதன் ஸந்நதியை உடையதுமான ஸ்ரீரங்கக்ஷேத்திரத்திற்கு எழுந்தருளினார்.

'விஷீஷணஸ்து யஊ-ாத்மா' என்று அபிநந்திக்கப்பட்டவரும் நத்தையின் வயிற்றில் முத்து பிறந்தது போல் ராக்ஷஸ குலத்தில் உதித்தவருமான விபீஷணாழ்வாரால் ஆராதிக்கப்பட்டு அந்த க்ஷேத்திரத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டவரும் விச்வேசரும் பக்தவத்ஸலரும் பிராட்டிஸமேதரும் கோவில் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீரங்கநாதனின் அபர்யாப்தாம்ருதமான திவ்யமங்களவிக்கிரஹத்தை ஸேவித்தும் த்ருப்தராய் நம் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் ஸ்ரீரங்கத்தில் இப்போது எழுந்தருளியிருக்கிறார்.

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீநரஸிம்மனை திருமஞ்சனாதிஸபர்யைகளால் பிரதிதினம் ஆராதனம் செய்யும் நம் அழகிய சிங்கரின் மஹத்தான பாக்கியமே பாக்கியம். தசாவதாரங்களிலும் நரஸிம்மாவதாரமே பலவிதத்திலும் உத்க்ருஷ்டமானது. இதர அவதாரங்களில் தேவாதிகளின் நிர்பந்தத்திற்கு இணங்கி துஷ்டநிக்ரஹ சிஷ்டபரிபாலனார்த்தம் அவதரித்த ஸ்ரீமந்நாராயணன் இவ்வவதாரத்தில் கேவலம் ஓர் பக்தனின் மேன்மையை நிரூபிக்கும் பொருட்டு பூலோகாவதாரம் செய்யவேண்டியதாயிற்று. அவதாரக் கிரமம் ஸ்ரீ தேசிகனால் வரதராஜ பஞ்சாசத்தில் வெகு அழகாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஸக்ருவஸ்ய ஊாநவஶிரொஶ வஶிவாஒநாய
ஸஜ்ராம் ந்ருஸிம்ஹகூஹநாஊயிஜஹ்ஷெஷு ।
ஷும்ெஸகவஜ-ஹு்யாநாவி கஶீஶ நமிநம்
ெதெரொக்யெஉவ நிஷ்ருதம் நாஸிம்ஹமஹஹ ॥

மேலும் இவ்வவதாரத்தில் பகவான் லக்ஷ்மீ ஸஹிதராக ஆவிர்ப்பவித்தது வெகு விசேஷமாகும். பகவானின் பக்தவாத்ஸல்யமும் நிஜஸ்வரூபமும் வெகு ஸ்பஷ்டமாக நிதர்சநம் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன.

"ஸமவி தாணஊக்ஷம் வக்ஷவாதாநஹிஜ்ஜும்
வுஹணஉநவியெயம் வுாவ்ய வஊாவஸஹாயஃ ।
உஹதி ஹணஸஉாஜெ உாநவஶிவஹம் ஊயெக்ஷம்
வுதிவஊவி யஶாஹம் வாஹுநாம் உாஉகநாஃ ॥"

என்று நமது தேசிகன் ஊயாஶதகத்தில் ஸாதிக்கிறபடி தயாதேவிக்கு ஸஹாயமாக வுள்ள லக்ஷ்மீஸமேதராக எழுந்தருளியதில் இவருடைய கருணாபிரவாஹம் நன்றாய் வெளிப்படுகிறது.

'கடெணா ஶணியாஜஹதொ உஹீயாநு' என்கிற உபநிஷத் வாக்யப்படி

ஆத்மஸ்வரூபத்தை பகவான் இவ்வளவு விசதமாக வேறு ஒரு அவ
விளக்க ரையை ஆராதிக்கும்
பக்தன் உள்ளும் வெளியும் மஹா பரிசுத்தமாயும் அத்தியந்த அவ
தாநதையுடனும் இருக்க வேண்டும். ஆயினும் ஆராதிப்பவர்களுக்கு
ஐஹிக ஆமுஷ்மிக சிரேயஸ்ஸை நிஸ்ஸந்தேஹமாஹ கொடுக்ககூடிய
கருணவாரிதி இப்பேர்பட்ட அமேயமான குணகணங்களாலும் பௌருஷ
த்தாலும் அலங்கிருதரான லக்ஷ்மீ நரஸிம்மனை அநவரதம் ஆராதித்து
வரும் நமது ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் விசேஷபலத்தை ஸ்ரீ ஜிஹ்வாஸ்ஹஸ்ரம்
பண.

இதைத் தவிற அஷ்டாத்ம குண பரிதரான நமது ஸ்ரீ
சிங்கர் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ தர்மத்தை நிலை நிறுத்தும் பொருட்டு மிகவும்
வ்யஸ்ஸாலும், ஞாநத்தாலும் விருத்தராயிருந்து மஹோத்ஸாஹத்திலும்
பகவத் கைங்கரியத்திலும் யுவ ராகவே எழுந்தருளி ஸகல அந்தே
வாஸிகளுக்கும் வித்யாதானமென்னும் பரமோத்கிருஷ்டமான வஸ்
துவை விதரணம் செய்து கொண்டும் ஸ்ரீ பாஷ்யம் கீதாபாஷ்யம் ஶ்ருத
ப்ரகாசிகை முதலிய ... ஈடு ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் முதலிய மஹா க்ரந்த கால
க்ஷேபாதிகளால் சிஷ்யர்களின் திருஷ்டியை ஊர்த்துவமாகத் திருப்பிக்
கொண்டும் பிறருக்கு லக்ஷியமாயிருக்கும்படி ஆசரித்துக் கொண்டும்
பூததயையால் ஆச்ரயித்த எல்லோரையும் நிஷ்பக்ஷபாதமாக உய்வித்துக்
கொண்டும் ஆசார்ய திலகமாக எழுந்தருளியிருக்கிறார். நம் ஸ்ரீ அழகிய
சிங்கரை கடைசியாக வேதாந்த தேசிகனின் சுலோகம் ஒன்றால் வெகு ஸம்
க்ஷேபமாக வர்ணித்து விடலாம்.

"ஸிஷ்டம் ஸத்ஸம்ப்ரதாயெ ஸ்திரமதிமநகம் ஶ்ரோத்ரியம் ப்ரஹ்மநிஷ்டம்
ஸத்வஸ்தம் ஸத்யவாசம் ஸமயநியதயா ஸாதுவ்ருத்யா ஸமேதம்
டம்பாஸூயாதிமுக்தம் ஜிதவிஷயகணம் தீர்கபந்தும் தயாளும்
ஸ்காலித்யே ஶாஸிதாரம் ஸ்வபரஹிதபரம் தேஶிகம் பூஷ்ணுரீப்ஸேத் ॥"

இந்த ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் இவ்விதமே இந்த ஆஸ்தானத்தை ஶதாதிகமான
வருஷங்கள் அலங்கரித்தருளி இக்கலியுகத்தில் சில பாபமாக்களின்
க்ருத்யங்களால் ஹீனதசையை அடைந்து வரும் நமது ஸ்ரீ வைஷ்ணவ
மதத்தை த்ருடமாக ஸ்தாபித்து நம்மை பவஸாகரோத்தாரணம் செய்
விக்கவேண்டும் என்று பக்தாபீஷ்ட பலப்ரதாயினை ஸாஷ்டாங்கமாக
ஸேவித்துப் பிரார்த்திப் போமாக.

ஆசார்ய ப்ரபாவம்

[ஸ்ரீ உப. வே. வித்வான் அபிநவஸரஸ்வதி வாங்கமுக ரத்நகோச வித்வத் சிரோமணி
பண்டித ராஜ குருவர்ய நடாதூர் ஸ்வாமி கிருஷ்ணமாசார்யர்

[illegible]

ஸ்ரீ ஸர்வஜகத்காரண பூதனை ஸர்வேச்வரனும் ஸ்ரிய꞉ பதித்வத் தாலே யன்றோ சிறப் பெய்தியது. அப்படிப்பட்ட லக்ஷ்மீ கடாக்ஷநோக் கத்திற்கு முக்யபாத்திரராயும், பீதகவாடைப்பிரானார் பிரமகுருவாய் வந்து மர்த்யசரீரத்தை எடுத்து [illegible] என்றபடி ஸ்ரீமந் நாராயணனே ஆசார்யனாக அவதரித்து மனிதர்களை ரக்ஷிக்கிறதாக ஸித் தாந்தமாதலின் அதற்கிணங்க திருவவதாரம் செய்தருளினவரும்.

:" [illegible] ।
[illegible] ॥

என்று அனுஸந்திக்கத்தக்க கடிகாசதகம் ஸ்ரீ அம்மாள் வரத தேசிகனின் பரிபூர்ண க்ருபாகடாக்ஷாம்ருததாராபிஷேகம் பெற்று பொலிவுற்ற மஹா நுபாவனும்

" [illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ "

என்பதற்கிணங்க ஸ்ரீபக்தாபிஷ்டபல ப்ரதனும் லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹனுடைய ஆராதநதத்பரராயுமுள்ள ஸ்ரீமதஹோபிலாஸ்தாநாபிஷிக்த ஸ்ரீ ஆதி வண்சடகோபயதீந்த்ர மஹா தேசிக ப்ரஸாதலப்த திவ்யபரம்பரையில் மூர்த்தாபிஷிக்தராய் விளங்கி வரும்படியான மஹாபாக்யத்தைப் பெற் றவராயும் ஸ்ரீ ரங்கநாத சடகோப யதீந்த்ரமஹாதேசிக கருணாகடாக்ஷா நுக்ரஹத்தால் " [illegible]" என்று நிரூபிக்குமாறு மஹாபிஷேகம் பெற்று விளங்கு பவராயும் தக்ஷிணகங்காநதியாம் தாம்ரபர்ணீ தீரத்தில் அவதரித்தருளின வருமான ஸ்ரீலக்ஷ்மீநரஸிம்ஹ சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகஸ்வாமி

என்ற மஹான் இப்பூமிதேவியின் முககமலம் போன்றதும் நீர்வளம்முதலிய பலவளங்களும் மலியப்பெற்று

“ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ”

என்றும்,

“ கொண்டல்வண்ணனைக் கோவலனாய்
வெண்ணெயுண்டவாயன் என்னுள்ளம் கவர்ந்தானை
அண்டர்கோனணியரங்கன் என்னமுதினைக்
கண்டகண்கள் மற்றொன்றினைக்காணாவே ”

என்றும் அநுசந்தாநம் செய்து பாடிப் பரவப்பெற்றபடி ஸ்ரீ அழகிய மணவாளனும் ஸ்ரீரங்கநாயிகா சமேத ஸ்ரீ ரங்கநாதன் கோயில் கொண்டெழுந்தருளி சேவைசாதிக்கக்கூடியதும்.

“ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ”

என்றபடி ஸ்ரீ ராமாநுஜனால் மங்களாசாஸநம் செய்யப் பெற்று உபயகாவேரீமத்யே சந்த்ரஸூர்ய புஷ்கரிணி புந்நாகவ்ருக்ஷபார்சவத்தில் ஸ்ரீ ரங்க விமாநத்தில்

“ சென்றால் குடையாமிருந்தால் சிங்காதனமாம்
நின்றால் மர வடியாம் நீள் கடலுள்

என்றும் புணையாம் மணிவிளக்காம் பூம்பட்டாம்
புல்குமணையாம் திருமாற் கரவு"

என்றபடி ஸர்வதேச ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசிதமான நித்ய கைங்கரியம் செய்து வர்திக்கும் திருவனந்தாழ்வான் மீது பள்ளிகொண்டு ஸேவை ஸாதித்து விளங்குவதுமான ஸ்ரீரங்கக்ஷேத்ரத்தின் கண் நடமாடிப் பேசும் அழகியசிங்கர் எனக் கொண்டாடுமாறு அதற்கு நிதர்சனமாக திவ்யமங்கள விக்ரஹரூபேண பரிணமித்து ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹாராயந ஸஹிஷ்ண்வாக்ஷ ணாதியாராயாக்வ ஶஶீஶாஜ்ஞாநக்ஷ்யாணசரணாஹரணாமும் க்ருதாரக ஸேவை ஸாதித்தருளும் மஹாஞன உபநிஷதவித ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹசடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிக வைபவத்தை அநுஸந்திக்கும் பாக்யம் பெறுவதே மங்களகர விஷயம்.

ஶ்ரீ:

[illegible]

[ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான் A. R. கிருஷ்ணமாசார்யர் & N. S. C.]

[illegible] 1

[illegible] 2

[illegible]

[illegible]

𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌤𑌯𑌾 𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌅𑌤 𑌏𑌵 "𑌜𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌵𑍈 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌋𑌣𑍈𑌃 𑌋𑌣𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌋𑌷𑌿𑌭𑍍𑌯𑌃" 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌋𑌷𑌿𑌋𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌯𑌨𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇 ।

𑌏𑌵𑌂 𑌚 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌜𑌾𑌤𑍀𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌾𑌧𑌕𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌕𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌹𑍁𑌤𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌣 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 "𑌨𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑌰𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌮𑌧𑍇𑌯𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌃" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑍇𑌦𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑌂 𑌏𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌨𑍈𑌵𑌯𑌿𑌕𑍇𑌨 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌭𑍇𑌦𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌕𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑌿 ।

𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 "𑌸𑌤𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯𑌪𑌨𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌾𑌹𑌿𑌤𑍀" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌧𑌿𑌤𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌵𑍈𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌾𑌦𑌨𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑌸𑌿𑌕𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌤𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌦𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌵𑍇𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌾𑌃 𑌉𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌏𑌵 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌾𑌬𑌨𑍍𑌧 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍇𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌤𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌵𑌿𑌭𑍇𑌦𑌿𑌤𑌾 । 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍂𑌟𑌗𑍁𑌣𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌅𑌨𑍁𑌗𑍁𑌣𑌤𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌨 𑌹𑌿 𑌕𑍂𑌟𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌕𑍂𑌟𑌨𑌾𑌶𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 । 𑌤𑌥𑌾 𑌹𑌿 — "𑌯𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌕𑍂𑌟𑌨𑌾𑌶𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇 । 𑌨 𑌸 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿" 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌚𑌨𑍇𑌨 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌬𑌲𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌅𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 '𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑌂𑌗𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌯𑌂 𑌪𑌨𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌤𑍀𑌚' 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌾𑌰𑍍𑌥𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌤𑍍𑌵𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤 "𑌶𑌿𑌖𑌾𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌕𑍇𑌤𑌃 𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌿𑌧𑍍𑌧𑍇𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌃" 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌵𑌤𑍍𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌿𑌕𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌅𑌤 𑌏𑌵 "𑌸𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌵𑌿𑌧𑍇𑌷𑍁" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌵𑌿𑌯𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌹𑌾𑌵𑌨𑌾𑌗𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 "𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌨𑍍𑌦𑌿𑌗𑍍𑌧𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨 𑌵𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌨𑍇 𑌧𑍀𑌰𑌾𑌃" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌦𑍇𑌤𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌭𑍂𑌯𑌃 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌸𑌂𑌹𑌾𑌵𑌾 𑌮𑌹𑍀𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌰𑌂 𑌵𑌰𑌯𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌏𑌕𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌕𑍂𑌟𑌨𑌾𑌶𑍇𑌨 𑌅𑌭𑍍𑌯𑍁𑌪𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 ।

அத ஏவ ச அஸ்மதாசார்யாணாம் [illegible] ஶ்ரீமல்லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹஸ்ய நாமதேயமேவ [illegible] ஶ்ரீமதாம் [illegible] இதமேவ [illegible]।

இத்தம் “[illegible]” இத்யாதிநா [illegible] ஶ்ரீவண் ஶடகோப ஶ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ ஶடகோபயதீந்த்ரமஹாதேஶிகா: [illegible] ஶ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹம் [illegible]।

[illegible]
[illegible] ॥
[illegible]
ஶ்ரீமந்ந்ருஸிம்ஹஶடகோபயதீந்த்ராணாம்
[illegible] ॥

ஸ்ரீ:

ஆசார்யவைபவதீபிகாவிம்ஶதி:

[ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான் தையார் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர்]

ஶ்ரீந்ருஸிம்ஹஶடாராதியதீஶாநகுரோ: பதே ।
ப்ரணம்ய தச்சரித்ராணவிம்ஶதிம் ரசயாம்யஹம் ॥ 1

யதீயநுதிமேஶதோ பவமநிஷ்டதோ மோசிதோ
யதீயபதஸேவநாத்ஸுப்ர பவதி ப்ரஜாநாம் ஶுபம் ।
கிமத்ர பஹுநா ரமாநாதஹரிஶ்ரிதாநாம் ப்ரஸீ
தந்தீயபதரக்ஷிணீ பவது மே ஸதா ரக்ஷிணீ ॥ 2

ஆதௌ ஶ்ரீந்ருஹரிம் ரமாஶடரிபு ஶ்ரீபாஷ்யகாராதிகாந்
மத்வா பூர்வகுரூந் ச ஸத்குணம் ஶ்ரீவண்ஶடஜித்குரூந் ।
வந்தே தேவ பதாப்ஜநா ஸமுத்திதம் வந்தே குருணாம் ததிம்
ஶ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹகாரிஜமுநிம்ஹாமேஶம் திமே ப்ரஸீததீம் ॥ 3

ஜநம் ஜகம் ப்ரியபதி த்வமேவ
ஸ்தோத்ரே த்வதீயே குருபாதரக்ஷ ।
அதஸ்த்வதீயம் ஜகவத்த்வலக்ஷம்
ப்ரவிகஸாஸீத்விபுயேஷு ஸத்த்வ ॥ 4

ஶ்ரேஷ்டாஸ்ஸந்து பரம் பதார்யவர்யா:
ஸ்ருஷ்ட்யாதிகாலேஷ்வபி
ரஸ்மாத்விஸ்ஸ ஸாம்யமேவ புவயோ
ஸ்தோத்ரே பரம் யாந்தி தே ।
ஶாஸ்த்ராவஸ்து பரம் விஶேஷதயோ:
ஶுப்ராம்ஶுவம்ஶ்யாதயோ:
கோ பேத: ப்ரபயா பதாவதி
குரோர்வ்யார்த்தே த்விவா ஹாஸ்யத: ॥ 5

ஶ்ரீமத்வாத்ஸ்ய ஸம்ப்ரதி ந்ருஹரி
ஶடரிபோ: பத்மநாபாப்யஸம்ப்ரதி
யேவார்யேந்த்யஜ்ஞாநபங்க: ஸ்ருதி
மநவயிகாம் யோகிநஸ்தாமகுவர்து ।

[illegible]
[illegible]
𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾 [illegible]
[illegible] ॥ 6

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑌰𑌸𑌿𑌂𑌹 [illegible] 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌵𑌨𑌿 [illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ 7

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ 8

𑌨 𑌚𑌾𑌹𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌨 𑌚𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑍋
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ 9

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ 10

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌾 [illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ 11

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ 12

[illegible]
[illegible] ।

[illegible] || 13

[illegible] || 14

[illegible] ||15

[illegible] || 16

[illegible]

[illegible] || 19

𑌵𑌿𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌰𑌾𑌗𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌂
𑌵𑌿𑌰𑌾𑌗𑌿𑌣𑍀 𑌪𑌾𑌦𑍁 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌸𑍇 𑌕𑌥𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌚𑍇𑌤𑌸𑍍𑌸𑍁 𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍀𑌯𑌂
𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌹𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌾𑌸𑌿 ॥ 20

𑌸𑍇𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌰𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍂𑌰𑌿𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌵𑌨𑍀𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌂
𑌉𑌦𑍍𑌦𑌿𑌕𑍇𑌷𑍍𑌵 𑌚𑍇𑌵𑍇𑌨 𑌚𑍇 𑌸𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾 𑌵𑌾𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌯𑌾 𑌪𑌠𑍇𑌤𑍍 ।
𑌕𑌾𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌪𑌾𑌣𑌿𑌂 𑌯𑌶𑌃
𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌠𑌤𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑌾𑌮𑌾𑌰𑍋𑌗𑍍𑌯𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌾𑌯𑍁𑌷𑍀 ॥ 21

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑌰𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍂𑌰𑌿𑌜 𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑌾𑌦𑌾𑌵𑌨𑍀 𑌸𑍇𑌵𑌿𑌨𑌾
𑌰𑌙𑍍𑌗𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍁𑌤𑍇𑌨 𑌸𑍂𑌰𑌿𑌕𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌾 ।
𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌸𑌸𑍂𑌨𑍋𑌰𑍍𑌗𑍁𑌰𑍋𑌃
𑌪𑌾𑌦𑌾𑌬𑍍𑌜𑍇 𑌲𑌲𑌿𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑌹𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌮𑍍 ॥

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர்

[ஸ்ரீ உ. வே. வித்வான் யன். ஆர். கிருஷ்ணஸாமி அய்யங்கார், வக்கீல்.]

மஹத் ஆசார்யன் திருவடிப்ரபாவத்தையும், திருவுள்ளச்சீரையும், அந்தத் திருவடிகளில் ஆச்ரயித்தும், அவர்கள் க்ருபைக்குப் பாத்திரமாயும், உஜ்ஜீவனம் பெற எல்லாச் சேதனர்களும் முயலவேண்டிய ஆவச்யகத்தையும், சாஸ்திரார்த்தங்கள் நெருங்கிய திவ்ய ஸூக்திகளால் மஹநீயாளான வித்வத்சிகாமணிகள் மிக்க மணம்பெற வமைத்த இதழ்கள் கொண்ட இந்த மலரில் அக்ஞனை அடியேன் வெறுஞ் சொற்கள் கலத்தல், ஜகத்ஜோதியான ரத்னங்களின் நடுவில் பரல் கற்களும், சந்தனத் தோப்பில் புல்லும் கலந்திருப்பதொக்கும். சாஸத்ர நிர்மிதமான ஞானப் பெருக்குள்ள பெரியார் யதாசாஸ்த்ரம் ஆசார்யாளுடைய ஸ்வரூபகுணக்ருபாவைபவங்களில், மண்டியனுபவித்து ரஸித்தற்கும், அக்ஞன் ஈடுபடும் மாதிரிக்கும், வாசி விளங்கவேண்டியதும், அவசியமென்பதைத் தவிற அடியேன் இதில் கவந்துகொள்ள வேறு நியாயமில்லை. திருவெட்டெழுத்தை ஸ்மரித்திருக்கும் பெரியார்பக்கல், கம்பநாட்டாழ்வார் தனக்குள்ள ஈடுபாட்டை.—

“நாராயணுய நமவென்னும் நன்னெஞ்சர்
பாராளும் பாதம் பணிந்தேத்து மாறறியேன்
காராரும் மேனிக் கருணைகரக்கடவுட்
காராதனம்என் அறியாமை யொன்றுமே.

யென்றுரைத்து விளக்கினர்.

உபஹிதாளான சேதனர்கள் எண்ணிறந்தோர், இவ்விதம் கம்பர் செய்யும் ஆராதனத்துக்குப் பாத்ராளும், நன்னெஞ்சமும், பாராளும் பாதமும் உடையவர்களாகுமாறு ஒவ்வொரு நாளும் பாக்கியவந்தாளுக்குத் திருவெட்டெழுத்தை உபதேசித்தும், அதை த்யானித்து ஜெபித்து, ஸாக்ஷாத்காரம் பெற்ற பலர்களாலும் நித்யஸேவிதராய் விளங்கும் ஸ்ரீ ஆசார்யன் வைபவங்கள் இன்னும் பல்லாயிரம்படி மேலாகி யிருத்தலாற் சொற்கடங்காதனவாம். வேதவாரியும், க்ருபைக் கடலும், தவத்தின் ஸ்வரூபமும், சித்தாந்த வடிவமுமாகித் திருவடியை அடைந்தவர்க்கெல்லாம் மஹாநுக்ரஹமும், சேதனேஜ்ஜீவனநிரதையுமுள்ள ஆசார்யவர்ய திவ்ய பாதாள் வைபவத்தை யுன்னி, யுன்னி உள்ளடங்காமல் மற்றவரிடம் உரைக்கப்புகின்,

“இருளுறுசிந்தை யேற்கும் இன்னருள் சுரந்தவீரன்
அருளும்நீ சேரின்ஒன்றோ அபயமும் அளிக்குமன்றி
மருளுறுபிறவி நோய்க்கு, மருந்துமாம் மாறிச்செல்லும்,
உருளுறுசகட வாழ்க்கை, ஒழித்து வீடளிக்குமன்றே.”

யென்று கம்பநாட்டாழ்வார் ஸ்ரீ சக்ரவர்த்தித் திருமகன் வைபவத்தை யருளிச்செய்ததே யன்றி வேறு விதமாய் உணர்தல் அறியேன்.

ஆசார்யன் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ:

அழகிய சிங்கர் மாலை

[ஸ்ரீ. உ. வே. வி. டி. ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்கார், தமிழ் வித்வான்]

சிங்கவேள் குன்றத் திருப்பதியில் வாழுநர
சிங்கவேள் செம்பொற் றிருவடிகள்—தங்கவே
ஆக்குமனத் தெம்மான் அழகிய சிங்கர் புகழ்
வாக்குமன மெய்யே வரும்.

திருமகள் புல்கும் உரமுள பெருமான்
திருவடி மனமுற நிறுவும்
பெருமைகொள் தொழும்பர் மரபுநன் கோங்கப்
பேணிய திருநெறி வழியே
தருமமும் பொருளுமின்பமும் வழங்கித்
தன்கழல் வீடுதந் தருளும்
ஒரு பொருள் அடிமை அழகிய சிங்கர்
உயர்புகழ் பெருகுக உலகே. 1

மாதிரு வடியில் மனமுற நிறுத்தும்
மதமென விசிட்டவத் துவிதப்
பேறுறு மும்மைச் சித்தசித் தீசப்
பெரும் பொருள் பேசிய நெறியின்
ஆறுநன் குணர்ந்து மக்கள் பேரின்பம்
அடைவுற வருள் பணி பூண்ட
தேறுறு குரவர் அழகிய சிங்கர்
திருமர போங்குக வளர்ந்தே. 2

அரிதிருக் கழலி லாழ்பவர் வளர்த்த
அறநெறி முறையுற வளரப்
புரிதிருப் பணிகொள் குருகையர் பெருமான்
புண்ணிய மரபினை வளர்த்து
விரிபுகழ் புனைந்த வண்சடகோப
மெய்ப்பொருள் தருமுனிவழியே
தெரிவதற் கரிய பொருள்களை விளக்கும்
திருமர போங்குக சிறந்தே. 3

அத்தகு மரபில் அரிநெறி வளர்க்கும்
அரும்பணி பெறு முனிவரருள்
முத்தியி னியல்பை யுய்த்துணர்ந் துணர்த்தி
முழுத்தவப் பிழம்பென விளங்கும்

வித்தக முனிவர் திருநர சிங்க
வியன்பெயர் தாங்கிய விபுதர்
புத்தமு தனைய மொழியினர் அறத்தின்
புகழினை யளப்பது மரிதே. 4

திருமகள் தழுவு புயமுள விறைவன்
திருப்புகழ் வழுத்திய முகமும்
பெருமைகொள் அவன்றன் அருள்நெறி பிடித்துப்
பிரிவறு மனமுநன் கமைந்த
பெருமுனி வரராம் வண்சட கோபப்
பெயருறு திருநர சிங்கர்
தருமமுங் கடவுள் பணிபுரி நெறியும்
தகுமென வழுத்துதும் உணர்ந்தே 5

வேறு

ஆதி வண்சட கோப முனீந்திரர்
அன்று தந்த நெறிமுறை பற்றியே
ஓதியோதி யுணர்ந்துள மெய்ந்நெறி
உய்த்துணர்ந்துரைத் துண்மை விளக்கிய
நாத னல்லருள் வாய்ந்த பெருந்தவர்
நாற்பத்தொன்றாங்குருவென வந்தவர்
வேத நூல்பயில் தேர்ச்சியும் வாழ்வையும்
மிக்கவன்போ டுரைத்து மகிழ்வமே. 6

தண்டமிழ்த் திருநாட்டினர் முன்செய்த
தக்கமெய்த்தவ நற்பயனென்னவே
தொண்டர் வாழ்திரு நாரணமாபுரம்
தோன்றியோங்கிய தொல்குடி யொன்றினில்
அண்டர் நாயகன் கோவிந்தன் நாமமே
ஆரப்பெற்ற வமுதெனவுண்டலே
கண்டமெய்ம்மர பொன்றினில் வந்தவிக்
கடவுண் மாமுனி சீரைப்புகழ்வமே. 7

மாதவத்தினர் வாதூல கோத்திரம்
வந்த வந்தணர் கோபாலனுமமே
ஓதுகோபால ரங்கநாதப் பெயர்
உற்ற நற்றவர் மெய்த்தவப்பேறென
வேத மோதி விளங்கு குலத்தினில்
மிக்கலக்குமி பெற்றருள் செல்வமா

நாத னும்மம் வழுத்த வடைந்தருள்
ராம பத்திர நாமமுடையரே. 8

நல்ல மெய்த்தவர் நாட்டிய நூனெறி
நாளு மோதி நிறுத்து முளத்தினர்
வெல்ல வல்ல தருக்கநன் னூல்களும்
வேத வந்தம் விளக்கிய நூல்களும்
சொல்ல நல்ல குரவர்கள் வாய்த்ததாற்
சொற்ற வண்ண முளத்தி லடைத்தனர்
மெல்ல மெல்ல வுணர்ந்து பிரபந்தமும்
மெய்ந்நெறித்தவர் செப்ப வுணர்ந்தனர். 9

மக்கள் மூவரை மங்கை யொருத்தியை
மனையின் செல்வியாம் குப்ஜவல்லிப்பெயர்
மிக்க சானகி பெற்று வளர்த்தருள்
மேவவைத்துத் துறவில் மனங்கொளீஇத்
தக்க மாதவர் வண்சட கோபர்
தவத்தின் மிக்க வரங்கநாதாரியர்
ஒக்க மாதவன் பாதுகைச் சேவகம்
உள்ளவாறு பயின்றவர்ச் சார்ந்தனர். 10

வேறு

சடகோப தேசிகர்பாற் சமாச்சிரயண மடைந்தனராய்
சடகோப ராமாநுஜத்தவ முனிபாற் பரநியாசம்
சடகோப மரபுநெறி தாம் வளர்க்கும் பணிபூண்டார்
சடகோப னருளுநெறி தாமடைந்தார் முறையுறவே. 11

துறவறத்தி னிலைப்பதற்குத் துணிபுபூண் டிருக்குமிவர்
அறநெறிக்க ணிலைத்த வுளத்தமைதியினை யறிந்தருளும்
துறவறத்தின் விளக்கமெனும் தூயமுனி மடத்தமைத்தே
அறநிலைக்கத் துறவருளி யாட்கொண்டார் இன்னவரை. 12

பாண்டிய நாட்டகமுள்ள பழம்பதிகள் பலவற்றுள்
ஈண்டிய மாப்புகழ் பூண்டே யெழில் நிறைந்ததிருப்பதியாம்
தூண்டரிய வொளிசான்றதுவரைமான் எனுந்தலத்தில்
வேண்டுதுற வடைந்தபுகழ் மிக்காரை வழுத்துதுமே. 13

அகோபிலநற் றிருமடத்தின் அதிபதியாம் பெருமை யொடும்
அகோபில நற்றிருப்பதிவாழ் அரியநர சிங்கனருள்

அகோபிலத்தே யிருந்து பெறு மமைதியினால் உலகுபுகழ்
அகோபில தேசிக சீயர் ஆயினரிப் பெரியோரே. 14

பிறவியினைப் பெற்றோர்கள் பெருங்கல்வி பயில்வது நம்
அறநெறியை யுணர்வதுவும் அடக்கமெலா மமைவதுவும் [தால்
துறவறத்தின் பெருமையினைத் தூய்மையினைத் தெரிந்துரைத்
உறவதனை யடைவதுவும் உண்மை நெறி வளரவன்றோ. 15

தென்னாட்டின் திருப்பதிகள் பலப்பலவும்
முறைப்படியேசென்று சென்றே
பொன்னாட்டும் மறுவுரத்துத் திருமாலின்
திருவருளைப் பொருந்த வோதி
என்னாட்டு கதிரவனுளி லங்குபவன்
திருவுருவின் இயல்பு காட்டி
நன்னாட்டினிலே விளக்கி மடாதிப ராய்
நாடனைத்தும் நடந்தா ரன்றே 16

திருமலையிற் புல்லணையில் வடுவூரில் தையாற்றில்
சிறப்பு வாய்ந்த
குருவரர்தம் புகழ்விளங்கு துவரைமான்
திருப்பதியில் குறைவி லாத
திருமடங்கள் நன்கமைத்துத் திருப்பணியால்
தமதுபுகழ் சிறப்ப வைத்தே
ஒருபொழுது மவனருளை மறவாத பெருந்தவத்துக்
குரிமை பூண்டார். 17

திருக்குடந்தை யமுதனுக்குப் பொன்மயமாம்
திருவடியும் திருவ யிந்தை
இருக்குமொரு தேசிகர்க்கு வயிரமயத்
திருமண்காப் பெழிலு மாக்கி
உருக்குமுளத் தமர்காஞ்சி வரதனுக்குத்
திருமணிப்பூண் உவப்பிற் செய்து
விருப்பமுற வெவ்வுளம ரிராகவனுக்
காழிசங்கம் விளங்க வைத்தார். 18

வீரையமர் திருமாற்குத் திருக்கவசம்
பொன் மணியால் விளங்க விட்டே
காரைவளர் பெருமாற்குந் திருமுடியாம்
பொற்பணியைக் களிப்பிற் செய்தே

நாரணன்றன்றிருவருளால் திருமடத்திற்
குரிய நலம் நாடோறும்
ஏருறவே மூன்றரை நூருயிரத்துக்
கமையும் வணம் இயற்றியிட்டார். 19

உடையவர் தந்தருளு நெறி வளர்ந்தோங்க
வகோபிலத்தினுரிமை மேவு
மடவதிபர் நிலைமையினினடிமையுளார்
மனங்களிக்க வழங்கும் வள்ளல்
மடனறவே மெய்ப் பொருளை விளக்குதிருப்
பணிபூண்ட வண்மைச்செல்வர்
புட விபிடை யறம் வளர்க்கு நரசிங்க
யதீந்திரர் தம் புகழேயோங்க. 20

வாழி

திருநர சிங்கன் திருக்கழல்கள் வாழி
திருவண் சடகோபத் திருமரபு வாழி
இருமையருள் திருமகளார் கழல்கள் வாழி
எண்ணமரிக்கென வமைத்த வடியார் வாழி
பெருமைபெறு மகோபிலத்துப் பெருமான் வாழு
பேசரிய மறையருளும் மெய்ம்மை வாழி
இருமொழியால் மறையருளும் குரவர் வாழி
இன்னுமொரு நூற்றுண்டின்றிங்கு வாழி. 21

(2)

ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் வைபவம்

வணக்கம்

பற்ப மெனத்திகழ் பைங்கழல் மேவிய
பல்லவ விரலழகும்
பாவன மாகிய பைந்துவ ராடை
பதிந்த மருங்கழகும்
முப்புரி நூலொடு முன்கையிலே திகழ்
முக்கோல் பிடியழகும்
முன்னவர் ஓதிய மொழிகள் மொழிந்திடு
முறுவல் நிரைவழகும்
கற்பக மென்விழி கருணை பொழிந்திடு

கமல முகத்தழகும்
காரி சுதன்கழல் கம்பன் இருங்கழல்
கண்ணிய சிகையழகும்
எப்பொழுதும்யதி ராஜன் வடிவழ
கென்னித யத்துளதால்
இல்லை இனிப்பிறப் பில்லை யெனக்கெதிர்
இல்லை எனக்கிடரே.

பாரதநாட்டின் மதம்

பழம் பெருமைகள் மலிந்த இந்தப் பாரத நாட்டில் அநாதியாக நிலை பெற்றுள்ள மதங்கள் பல. அவற்றுள் வேத வேதாந்தங்களையும், இதிகாச புராணாதிகளையும் சான்றாகக் கொண்டு வடித்தெடுத்த மதம் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ சமயமே யாகும். அறிஞர் ஒத்துக்கொள்ளக் கூடிய பல வடமொழித் தென்மொழி நூல்களே திருமால் சமயத்தின் மகிமையை எடுத்து விரித்து விளக்குவதால் நாம் இது பற்றி ஆராயவேண்டிய அவசியமில்லை.

பகவான் கருணை

ஸ்ரீ வைகுண்ட பதியாகிய பகவான் தசாவதாரம் எடுத்தும், ஹயக்கிரீவனாகத் தோன்றியும், கீதாசாரியனாகப் பிறந்தும், வேதங்களையும் கீதையையும் சாஸ்திரங்களையும் இயற்றியும், மக்கள் அனைவரையும் நல்வழிப்படுத்த முடியவில்லை. தன் கைக்கு வராத மானிடரை உய்விக்கக் கருதி ஆழ்வார் ஆதிகளை அவதரிப்பித்து, அவர்கள் அருளிச்செயல்களாகிய திவ்யப் பிரபந்தங்களையும் வெளியிட்டுப் புலப்படுத்தினோம், இதிலும் மக்கள் ஆன்ம உணர்வின்றி உடல் நலம் தேடுபவராக உள்ளார். நாதமுனிகள், இராமாநுஜர், வேதாந்த தேசிகன் என்ற ஆசார்ய சிரேஷ்டர்களை அவதரிப்பித்து ஸ்ரீ பாஷ்யம் கீதாபாஷ்யம், பகவத்விஷயம் முதலிய தெளிவுரைகளை வகுத்தும் ஞானமும் பக்தியும் இந்த யுகத்தில் பெறுபவரைக் கண்டிலோம், இனி என் செய்வோம், சேதநர்களை ரக்ஷிக்கும் மார்க்கம் எங்ஙனம் என்று ஆழ யோசித்தான்.

தென்னாட்டின் மகிமை

பூலோக வைகுண்டமாகிய அரங்கமா நகருள் ஸ்ரீ ரங்கநாதன் தென் திசை இலங்கை நோக்கி அரவணையிற் பள்ளிகொண்ட நாள்தொட்டுத் தென்னாடு புண்ணிய பூமியாக விளங்குகின்றது. தாமிர பர்ணி தீரத்தில் ஆழ்வார் திருநகரியில் வேதம் தமிழ்செய்த மாறன்—சடகோபன்—நம்மாழ்வார் அவதரித்த நாள் முதல் கன்னிநாடு சான்றோர்க்குப் பிறப்பிடமாய்ப் பிரகாசிக்கின்றது. ஔவையார் கூறிய ‘தொண்டை நன்னா

சான்றோர் உடைத்து, என்னும் பழமொழி பழமொழியாகி, பாண்டி நன்னாடு பல அறிஞரையும் ஆழ்வார்களையும் ஆசார்யர்களையும் உடையது என்னும் புது மொழிக்கு இலக்காக இலகுகின்றது. இதனால் தென்னாட்டில் திருமால் சமயம் பிரபலம் பெற்றிருந்த நிலைமை,

> 'அச்சுதன் தன்னை ஞானவிதி விழையாமே
> மேவித்தொழும் அடியாரும் பகவரும் மிக்கது உலகே'

என்ற சான்றோர் மொழியால் தெளிவாகின்றது.

ஆழ்வார் ஆசாரியர்கள்

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ சம்பிரதாயத்தின்படி இம்மதப் பிரவர்த்தகர்களான பெரியோர்கள் இருவகைப்படுவர். அவர்கள் ஆழ்வார்கள், ஆசார்யர்கள் என்பர். ஆழ்வார்கள் அவதார புருஷர்களாகவும், மூல புருஷர்களாகவும் பிரகாசிக்கிறவர்கள், ஆசார்யரோ—ஆழ்வார்கட்குப் பிற்காலத்தே தோன்றி ஆழ்வார் அருளிச் செயல்களையும் மார்க்கத்தையும் பின்பற்றி ஸ்ரீ வைஷ்ணவ சித்தாந்தத்தை நாடெங்கும் பரப்பி மக்களை உய்விக்கும் உயர்ந்தோர். ஆழ்வார்களில் தலைவர் நம்மாழ்வார். ஆசார்யர்களில் தலைவர் நாதமுனிகள். ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள் மஹா வித்வானாகவும் யோகநிஷ்டாபரராகவும் பிரகாசித்தார். சடகோபர் இன்னருளால் இகலோக ஞானமும், பரலோக ஞானமும் உணர்ந்தார் எம்பெருமான் நான் கோயில் கொண்டிருக்கும் க்ஷேத்திரங்களில் நம்மாழ்வாருடைய பாசுரங்களை தேவகீதத்தில் பாடக் கேட்பதே எனக்கு அமிருதமாகும் என்று நாதமுனிகளுக்குக் கட்டளையிட்டார். அதன்படி எல்லாத் திவ்ய தேசங்களிலும் திவ்யப் பிரபந்த பாராயணம், தேவகீதத்தில் இசையோடு பாடி நடைபெறும்படி திட்டம் செய்தார்

இராமாநுஜரும் தேசிகரும்

சுமார் ஒருநூறு வருடங்களுக்குப் பின்னர் நாதமுனிகள் பரம்பரையில் இராமாநுஜர் அவதரித்தார். இவரை வரதராஜர் யதீந்திரர் என்றும், ஸ்ரீரங்கநாதர் உடையவர் என்றும், திருக்கோட்டியூர் நம்பிகள் எம்பெருமானார் என்றும் சரஸ்வதி தேவி பாஷ்யகாரர் என்றும் அழைத்தனர். இவ்வாசாரிய சிரேஷ்டரின் இடைவிடாத் தொண்டால் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ மதம் இராமாநுஜ மதம் என்றே வழங்கப்பெறும் பாக்கியம்பெற்றது. இம்மகான் பரம்பரையில் சுமார் இருநூறு ஆண்டுகளுக்குப்பின் தூப்புல் வேதாந்த தேசிகன் அவதரித்து விசிஷ்டாத்வைத மதத்தைப் பலப்படுத்திப் பிரபலப்படுத்தினார். இவ்வாறு பகவான் அருளால் பேராசிரியர் காலத்துப் பிரகாசம் பெற்றும், பேராசிரியர் இல்லாத காலத்துப் பிரகாசம் குறைந்தும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ மதம் வழங்கிவரலாயிற்று. இதனை உணர்ந்த எம்பெருமான் என்றும் ஒரே நிலையில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ மதம் உலகில் பிரகாசிக்கவேண்டும் என்று சங்கற்பித்தான்.

ஆதிவண் சடகோபர் அவதாரம்

இந்த சங்கற்பத்தால் ஆசாரிய பரம்பரையில் நம்மாழ்வாரின் அவதாரமாக இற்றைக்கு 400 வருஷங்களுக்கு முன் ஆதிவண் சடகோப மாமுனி அவதரித்தார். இவர் அஹோபிலத் திருப்பதியில் எழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீ லக்ஷ்மீநரஸிம்மனை ஆராதித்து அவர் ஆஞ்ஞையால் பெருமாளைக் கூடவே எழுந்தருளப்பண்ணி சீரூர், பேரூர் முதலிய எல்லா இடங்களுக்கும் சஞ்சரித்து பண்டித பாமர சாமானியர்களுக்கும் பெருமாள் சேவை செய்வித்து, பரபக்தி ஞான வைராக்கிய சம்பத்தை வளர்த்து, சேதனகோடிகளை கிருதார்த்தராக்கி ஆசார்ய பீடத்தை நிரந்தரமாக நடத்திவர சட்டதிட்டங்களை ஏற்படுத்தினார். கிராமந்தோறும் பெருமாளுடன் எழுந்தருளிச், சீடர்களுக்கு மந்திரோபதேசம், பஞ்ச ஸம்ஸ்காரம், பரந்யாசம், கிரந்த காலக்ஷேபங்கள், பகவதாராதனம் நடத்தி அங்கங்குள்ள சேதனர்களை சன்மார்க்கத்தில் பிரவேசிக்கச்செய்து பக்தி ஞான வைராக்கியங்களை வளர்த்து ஆன்மாவின் ஜன்ம தேசமாகிய பரமபதத்தை அடையச் செய்யவேண்டும் என்ற கொள்கையை நிலை நாட்டினார்.

இக்காலத்தில் மானிடர்கள் பக்தியோகாநுஷ்டானங்களுக்கு அவசியமான அறிவுபெறுதிருக்கிறார்; அளவிற் குறைந்த வாழ்நாள் பெற்றிருக்கிறார்கள்; 'கல்வி கரையில ; கற்பவர் நாள் சில ; மெல்ல நினைக்கிற் பிணிபல' பெற்றிருக்கிறார்கள். பெரியோர் கூறும் அறவுரைகளை மதியாது இழந்து பெறவேண்டிய பேற்றைப் பெறுதவராயுள்ளார். ஆகையால் உலக நூல் கற்று அறிவுநூல் கல்லாது ஆன்ம லாபத்தை இழந்த சேதநர்களை எவ்வாறு ஆட்கொண்டு பகவானின் மலரடியைத் தொழவைக்கக் கூடும் என்று ஆலோசித்து சரணாகதியே மானிடர் கடைத்தேற இலகுவான உபாயமாகும் என்று தீர்மானித்துச் சஞ்சாரம் செய்யும் இடம் எங்கும் பெருமாள் சேவை செய்யும் சேவார்த்திகளுக்கு எல்லாம் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ சம்பத்தைப் பெருக்கி வந்தார். பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களும், மந்திரோப தேசங்களும் பரந்யாசமும், செய்வித்து ஆட்கொண்டார். இவ்விதமாகப் பாரத பூமி முழுவதும் பூப்பிரதக்ஷணம் செய்து ஸ்ரீ வைஷ்ணவ மதத்தையாவரும் அநுஷ்டிக்கும்படி உபதேசித்து உலக குரு என்ற பிரசித்தியை அடைந்தார்.

மனிதரை ஆட்கொள்ள அரும்பாடு பட்டு பகவத் கைங்கர்யமும், பாகவத கோஷ்டி லாபமும் பெற்ற இந்த ஆதிவண் சடகோப முனீந்திரரால் ஸ்தாபிக்கப்பெற்ற 'அஹோபிலமடம்' என்ற ஸ்தாபனம் இன்று வரை லக்ஷ்மீ நரஸிம்மன் காரணமில்லாத கருணையில் மங்களகரமாய் நித்திய கல்யாண வைபவங்களோடு, சிஷ்யகோடிகளின் அநுக்கிரகத்தின் பொருட்டு பிரகாசித்து வருகிறது. இந்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸ்தாபனத்தின்

கீழ் இந்தியாமுழுவதிலும் பலகோடி சிஷ்யர்களும் ஏராளமான பூஸ்திதிகளும் உண்டு.

பல நூற்றுண்டுகளாகப் பிரகாசித்து வரும் விசிஷ்டாத்வைத மதஸ்தாபனமாகிய அகோபிலமடம் ஆஸ்தானத்தில் பக்தி ஞான வைராக்ய சம்பந்நராகிய 'ஸ்ரீமத் ஸ்ரீவண் சடகோப ஸ்ரீலக்ஷ்மீ நரஸிம்ம சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகன் துந்துபி வருஷம் தைமீ 4ந்தேதி புதன்கிழமை உத்தராட நக்ஷத்திரம் கூடிய சுபயோக சுபதினத்தில் 41வது பட்டம் பெற்றார். சென்ற மார்கழி மாதம் பூரட்டாதியில் எண்பத்து மூன்று திருநக்ஷத்திரம் நிறைந்து எண்பத்து நாலாவது திருநக்ஷத்திரம் தொடங்கப் பெற்றார். இத்திருநாளை ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்மன் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீரங்க க்ஷேத்திரத்தில் சிஷ்ய கோடிகள் மகா வைபவத்துடன் விமரிசையாகக் கொண்டாடினார்கள். சதாபிஷேக வைபவம் பெற்று ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்மனை ஆராதித்து சிஷ்ய கோடிகளுக்கு அநுக்ரகித்துக் கொண்டிருக்கும் இம்மஹா யதீந்திரரின் பூர்வாச்ரம வைபவங்களும், ஆஸ்தானத்துக்கு எழுந்தருளியதும், பட்டம் பெற்ற பிறகு நிகழ்த்திய கைங்கர்யங்களும் ஸ்ரீ அழகியசிங்கரின் ஸௌலப்ய ஸௌசீல்யாதி குணாதிசயங்களும் அநுக்ஹ பாத்திரர்களாகிய அடியார்களுக்குப் பெருவிருந்தாகும்.

பூர்வாச்சிரம வைபவம்.

அறிஞரும் பக்தரும் யோகிகளும் மதாசாரியர்களும் மடாதிபதிகளும் பிறந்து வளர்ந்த நாடே சீர் பெற்ற நாடென்று சிறப்பாகப் புகழப்படும். நாலாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் நம்மாழ்வாரையும் இந் நூற்றுண்டில் அகோபில மடாதிபதிகளாய்ப் பிரசித்தி பெற்ற இரு அழகிய சிங்கர்களையும் பிறப்பித்த பாக்கியம் பெற்ற நாடு எது ? அது திருநெல்வேலி ஜில்லாவேயாகும். பொருநை பெருக்கெடுத்துப் பாயும் புண்ணிய நாடாகும். சேரன்மாதேவி தாலுகாவில் தாமிரபர்ணி நதிக்கரையில் கன்னடியன்கால் பாசன வசதி பெற்ற காரைக் குரிச்சி என்ற சிறு அக்கிரஹாரம் உள்ளது. இச்சிற்றூர் ஸ்ரீ பெரும்பூதூரையும், சீரார் தூப்புலையும் விடப் பெருமை பெற்றுவிட்டது. இவ்விரண்டும் உலகிற்கு உதவிய ஒவ்வொரு ஆசாரியர்களுக்கே பிறப்பிடமாகும் மாதவம் பெற்றன. காரைக் குரிச்சியோ இரு அழகிய சிங்கர்களுக்குத் தாயகமாக அமைந்து வானோங்கு பெரும்புகழ் படைத்துள்ளது. இது இரட்டிப்புப் பெருமைக்கே காரணமாகும். இவ்வூரில் மூத்தீ வளர்க்கும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ மறையவரும் வாதூல கோத்திர திலகரும் ஆகிய ஸ்ரீ ரங்காசாரியார்க்கும் லக்ஷ்மீ தேவிக்கும் தவப்பயனாய் ஆநந்த வருஷம் மார்கழிமீ பூரட்டாதி நக்ஷத்திரத்தில் 'ராமபத்திரன்' என்னும் பிள்ளைத் திருநாமத்துடன் அவதரித்தார். இம்மரபினர் கோபால தாசர்களாதலின் 'கோபால' என்ற பட்டப் பெயரும் இயற்

கையில் உடையவர்கள். ஆதலின் இந்த ஸ்வாமி திருநாமம் கோபால ராமபத்திராசாரியார் என்று பிற்காலத்து விளங்கியது.

இந்த ஸ்வாமியின் மாதாவாகிய இலக்குமியம்மாள் உருவும், திருவும், வறியார் மாட்டருளும், விருந்தினரை உபசரித்தலும், துறந்தார்ப் பேணலும், அட்டில் தொழில் வன்மையும, ஒப்புரவு செய்தலும், நாயகனையே தெய்வமாகத் தொழுதெழும் குல ஒழுக்கமும் பூண்ட உத்தம பத்தினி. பிறந்த குலம் புகுந்த குலம் ஆகிய இரு குலத்துக்கும் புகழ்தேடும் புண்ணியவதி. பிதாவாகிய ஸ்ரீ ரங்காசாரியார் ஸ்வாமியோ ஞான பக்தி வைராக்ய சம்பன்னர். பிராதஸ்நானம், சூரியன் உதிக்குமுன் உபஸ்தானம் அக்கினிஹோத்திரம், ஔபாஸனம், பெருமாள் ஆராதனம் முதலிய நற்கருமங்களை நல் விருப்புடன் காலத்திற் செய்வர். இராமாயண பாகவத பாராயணம் நாடோறும் நிகழ்த்தும் பாகவதர். உத்தமோத்தமர்களாகிய இரு பெருங்குவரும் ஏக புத்திரனாகிய ராம பத்திரன், அறிவிலும் நடையிலும் நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்து வருவதைக் கண்டு ஈன்ற பொழுதினும் பெரிதும் உவந்து இன்புறுவார்.

ராமபத்திரன், சாஸ்திரோக்தமான வயதில் உபநயனம் செய்விக்கப் பெற்று வேதாத்யயனத்திலும் சாஸ்திர பாடத்திலும் ஏக சந்தக்கிராஹியாக விளங்குதைக் கண்ட குருவாகிய ஸ்ரீ ரங்காசாரியார் அளவிலா மகிழ்ச்சியுறுவர். பெற்றோரைக் காட்டிலும் உற்றாரும் உறவினரும் மற்றோரும் ராம பத்திரன் சாதுர்யத்தையும் அடக்கத்தையும் கண்டு பெரிதும் வியந்து பேசுவார். வித்வான் வரதாசாரியார் ஸ்வாமியிடத்திலும், வித்வான் ராம பத்ராசாரியார் ஸ்வாமியிடத்திலும் காவ்ய, நாடக, அலங்காரங்களும், வியாகரணதர்க்க பாடங்களும், வேதாந்த தேசிகர் சூக்திகளும் ஸ்ரீ பாஷ்யமும், பகவத் விஷயமும் காலக்ஷேபம் செய்து ராம பத்திரர் வித்யாபாரங்கதராய் நல்லொழுக்கக் கடலாய் விளங்கினர். இக் காலத்தில் ஸ்ரீ அஹோபில மடம் 33-வது பட்டத்தில் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீவண் சடகோப ஸ்ரீ சடகோப யதீந்திர மஹா தேசிகனிடம் சமாச்ரயணமும் மந்திரோபதேசங்களும் பெற்றார். அறிவு, திரு ஆற்றல் பெற்று நற்குணக்குன்றாய் ஸதாசார சம்பந்நராய் விளங்குகின்ற கோபால ராமபத்திராசாரியாருக்கு குப்ஜவல்லி என்ற ஜாநகி அம்மாள் வாழ்க்கைத் துணையாய், இல்லறத்துணையாய், பகவத் பாகவத கைங்கர்ய தர்ம சாரிணியாய் வாய்த்தாள். சீதா ராமனைப் போல் ஜாநகி ராமபத்திரராக ராமபத்திரர் விளங்கினர்.

'இருவே றுலகத் தியற்கை திருவேறு
தெள்ளிய ராதலும் வேறு'

என்ற திருவள்ளுவரின் பொய்யாமொழி, வித்யாநிதியாகிய ராமபத்திரா

ஸ்ரீ அழகியசிங்கரின் பூர்வாச்ரமம்.

-சாரியர் இல் வாழ்க்கையில் லக்ஷப் பிரபுவாயும் விளங்கியதால் இவர் விஷயத்தில் சாமான்ய வசனமாகி விட்டது. வைதிக வாழ்வில் ஒரு சிறிதும் குறைவின்றி வாழ்வு நடத்தியவர். லௌகிகத் துறையிலும் இணையற்ற திறமை பெற்று வாழ்ந்தார். இருபத்தொன்பதாவது வயதில் ஸ்ரீ அஹோபில மடம் முப்பத்துநான்காவது பட்டத்தில் எழுந்தருளியிருந்த அத்திப்பட்டு அழகிய சிங்கர் என்ற ஸ்ரீவண் சடகோப ஸ்ரீ சடகோப ராமாநுஜ யதீந்திர மஹா தேசிகனிடம் பரஸமர்ப்பணம் செய்துகொண்டு ஆஸ்தானத்திலேயே சிலமாதங்கள் வசித்து, ஸ்ரீ பாஷ்யம், பகவத் விஷயம் முதலிய கிரந்த காலக்ஷேபங்கள் செய்து ஆசாரியரின் அந்தரங்க அநுக்கிரகத்தையும் பெற்றார்.

தினசரிவாழ்க்கை

அதிகாலையில் எழுந்து, ஸ்நான அநுஷ்டானங்களை முடித்து, அருணோதய காலத்தில் பன்னிரு திருநாமமும் தரித்து, திருப்பவித்திர மாலையுடன் அர்க்கியம் வழங்கும் காட்சி கண்கண்டு களிக்கத் தகுந்தது. பிறகு கிருஷ்ணு ஜினத்து வீற்றிருந்து ஜபிக்கும் முறை எண்ணத்தகுந்தது. பின்னர் அபிகமன ஆராதனத்தைச் செய்து, பெருமாள் சந்நிதியில் தியானிக்கு முறையும் தம்பதிகள் இருவரும் சேவிக்கும் முறையும் பார்ப்பவரைப் பரவசப்படுத்தாமல் இராது. அநுஷ்டானங்களை முடித்துக் குடும்ப காரியங்களைக் காலை $7\frac{1}{2}$ மணிக்குமேல் $8\frac{1}{2}$ மணிக்குள் கவனிக்கும் முறை ராஜதந்திரிகளைத் தோற்கடிக்கும். $8\frac{1}{2}$ மணிக்கு மேல் பாரதப் பிரஸங்கம் கேட்கத் தகுந்தது. 10 மணிக்கு மேல் மாத்யாந்நிக ஸ்நாநத்துக்கு திருப்பூக்குடலை தோளில் சாத்தி எழுந்தருளும் நேர்த்தி இயம்ப முடியாதது. மாத்யாந்நிக அநுஷ்டானங்களை முடித்துத் திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளி நவவித பக்தியுடன் பெரிய பெருமாளையும் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீநரஸிம்மனையும் அர்ச்சித்து ஆராதித்து வந்தனம் செய்யும் முறை நேத்திராநந்தமானது. பெருமாள் கண்டருளிய தளிகைகளை அமுது செய்து, சிறிது இளைப்பாறி, இராமாயண பாராயணமும் வேதாந்த பாட போதனையும் செய்யும் முறை கர்ணாமிர்தமாயிருக்கும். மாலை $4\frac{1}{2}$ மணிக்கு மேல் 6 மணிவரை குடும்ப காரியங்களைக் கவனிக்க அவகாசம் உண்டு. இடையிடையே அகத்திலுள்ள பசுவைப் பரிபாலிக்கும் முறை குறிக்கத் தகுந்தது. காணாமல் கோணாமல் கண்டு அர்க்கியம் கொடுக்கும் முறை தெய்வீகத் தன்மையைத் தெளிவிக்கும். மாலைக் கடன்களை முடித்த பிறகு பாகவத பாராயணம் செய்யும் முறை அந்த வீதிக்கே அலங்காரமாயிருக்கும். இவ்வாறே எப்பொழுதும் திருநாராயணன் திருவடியைக் காலம் பெறச் சிந்தித்துக் காலக்ஷேபம் செய்வார்.

"கண்ணு நான்முகனைப் படைத்தானே
காரணு கரியாய் அடியேன்நான்

உண்ணுநாள் பசியாவ தொன்றில்லை
ஓவாதே நமோ நாரணா வென்று
எண்ணு நாளும் இருக்கு எசுச்சாமம்
வேத நாண்மலர் கொண்டுன பாதம்
நண்ணு நாளவை தத்துறு மாகில்
அன்றெனக்கவை பட்டினி நாளே !"

என்னும் பாசுர அநுசந்தானமே தாரகமாகக் கொண்டு இல்வாழ்க்கையை நடத்தினர். இவ்வாழ்க்கைத் துணைவியோ பின்தூங்கி முன்னெழுந்து பெருமாள் காரியத்தில் செய்ய வேண்டிய சிஷ்ரூஷைகளைத் தவக்கமின்றி உவக்கும்படி செய்து அறத்துணையாக அமர்ந்திருந்தாள்.

மங்களகரமாகிய இல்லற வாழ்க்கையில் விலைமதிக்கமுடியாத அணிகலமென்று சொல்லக்கூடிய நன்மக்கட் பேற்றை அந்யோந்ய தம்பதிகள் இருவரும் பெற்றிருக்கின்றனர். இலக்குமி என்ற திருமாமகளும், ரெங்காசாரியர், கோபாலாசாரியர், ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் என்ற மூன்று புத்திர ரத்நங்களும், 'இவர் தந்தை இவர்களைப் பெறுவதற்கு என்ன நோன்புநோற்றார்' என்னும் சொல்லை நிகழ்த்தும் நல்லொழுக்க நற்குண நற்சிந்தை யுள்ளவர்களாக விளங்குகின்றனர்கள். பொருட் செல்வமும், கல்விச் செல்வமும், மக்கட் செல்வமும், அருட் செல்வமும், வாக்குச் செல்வமும், எல்லாச் செல்வமும் நிறைந்த ஆசார்ய குடும்பம், திருமாலின் திருவருள் பெற்றுப் பல்லாண்டு வாழ நாம் பல்லாண்டு பாடுவோம். இந்த ஸ்வாமியிடம் வித்யாப்யாசம் செய்தவர்கள், வங்கிபுரம் வித்வான் வெங்கடராமாசாரியரும், குமாரர்கள் மூவரும் மற்றையவர்களுமாவர். இல்லறம் பெரும்பேறுபெற்ற கோபாலராமபத்திராசாரியார் ஸ்வாமி எப்பொழுதும்,

"பறவை யேறு பரம்புருடா நீ என்னைக் கைக்கொண்டபின்
பிறவி யென்னும் கடலும் வற்றிப் பெரும்பதம் ஆகின்றதால்
இறவு செய்யும் பாவக்காடு தீக்கொளீஇ வேகின்றதால்
அறிவை யென்னும் அமுதவாறு தலைப்பற்றி வாய்க்கொண்டதே !"

என்னும் இப்பாசுரத்தை அநுசந்தித்துக் கொண்டேயிருப்பர். இவ்வாறு அநுசந்தித்து வந்ததன் பயனாக துந்துபி ஸ்ரீ தை மீ 4 உ புதன்கிழமை உத்தராட நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீநரஸிம்மன் அநுக்கிரஹத்தால், ஸ்ரீ வைஷ்ணவ சமூகத்தார் செய்த தவப்பயனால் மதுரையை அடுத்த துவரைமானில் ஸ்ரீ அஹோபில மடம் ஆஸ்தானத்தில் 41-வது பட்டம் ஏற்று ஸ்ரீ லக்ஷ்மீநரஸிம்ம சடகோபயதீந்திர மஹாதேசிகன் என்று ஆசார்ய பீடத்தில் ஏறி இன்றளவும் சிஷ்யகோடிகளை அநுக்கிரகம் செய்துவருகிறார்

தென்கோடியில் தோன்றிய கதிர் உலகம்முழுவதும் ஆசாரியராகப் பிரகாசிக்கும் பேறுகிட்டியது. மணமுள்ள பொன்மலர்போலவும், அழகுள்ள சுவர்ண குடம் போலவும், ஸர்வஜன யோக்கியமான ஸர்வாதிகாரமான ஞானபக்தி வைராக்கியங்களை வளர்க்கும் செவிக்கினிய செஞ் சொற்களை மந்திரமாகவும், கிரந்த காலக்ஷேபங்களாகவும், உபதேசமாகவும், சரணாகதியாகவும், ஹிதமாகவும், மிதமாகவும், புன்முறுவலுடனும், சிஷ்யகோடிகளுக்கு அருளிச்செய்து எழுந்தருளியிருக்கிறார். ஆசாரிய பீடத்தில் எழுந்தருளிய அன்று ஸேவார்த்திகளுக்கும் சிஷ்யகோடிகளுக்கும் ஏற்பட்ட மனம் நிரம்பிய ஆநந்தம் அளவிடத்தரமன்று. ஆஸ்தானம் அருளிய ஸ்ரீவண் சடகோப ஸ்ரீ ரங்கநாத சடகோப யதீந்த்ர மஹா தேசிகருக்கு சாஸ்திரோக்தப்படி வேதபாராயணாதி கைங்கர்யங்களைச் செய்து முடித்து துவரைமானில் பிருந்தாவனம் ஸ்தாபித்து, பிரதிஷ்டை செய்து, நித்யோத்ஸவமும், திருநக்ஷத்திர உற்சவமும் நன்கு நடைபெற ஏற்பாடு செய்து சஞ்சாரம் செய்யத் தொடங்கினார்.

பக்த கோடிகள், பட்டி மேய்ந்து கட்டுண்டு உழலாமல் திருவஷ்டாக்ஷர உபதேசமும், முன் அழகிய சிங்கர்களால் பரம்பரையாக ஸம்ஸ்கரித்து வருகிற சங்காழியைக் கொண்டு பஞ்சஸம்ஸ்காரமும், ஸ்ரீ பாஷ்யம், ரஹஸ்யத்ரயசாரம், கீதா பாஷ்யம், பகவத் விஷயம், முதலிய கிரந்த காலக்ஷேபங்களும், பிறவிப் பிணிதீரப் பணிந்தவர்களுக்குப் பரகதியைத் தந்தருளும் பர சமர்ப்பணமும் செய்தருளிச் சிற்றின்பம் பெற்ற சிறுமாமனிதரைப் பேரின்ப வெள்ளத்தில் திளைக்கும்படி செய்வதற்காகத் திருக்குறுங்குடி முதல் திருவேங்கடம் வரையுள்ள எம்பெருமான் கோயில் கொண்டருளிய எல்லாத் திவ்ய தேசங்களிலும் எழுந்தருளி அங்கங்கு வரந்தந்தருளுகிற எம்பெருமான்களை மங்களாசாசனம் செய்தருளி, ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் அவலம்பித்த இராமாநுஜ சித்தாந்தத்தைப் பரிஷ்கரித்தருளிய ஸ்ரீ ஆதிவண் சடகோப மஹாதேசிகன் அடிச்சுவட்டைப் பின் பற்றி எங்கும் கோஷித்துக் குதூகலப்படுத்திப் பிரவசனம் செய்துவருகிறார்.

இதுவரை பதினைந்து சாதுர்மாஸ்யங்களை வீரவநல்லூர், மானாமதுரை, திருப்பராய்த்துறை, நெடுங்தெரு, மதுராந்தகம், ஸ்ரீ ரங்கம் ஆகிய திவ்ய தேசங்களில் நடத்திவைத்து விசேஷ வைபவம் பெற்றும் பிரகாசிக்கிறார்.

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்மன் கைங்கர்யத்தை அநவரதமும் அவன் உகக்கும் வண்ணம் அவன் ஆணையின்படி விநயத்துடன் ஆராதித்து வரும் பத்ததி, அநந்த கருட விஷ்வக்ஸேநாதிகளாலும் புகழுந் தரத்ததன்று. ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்மன் முகோல்லாசத்தைப் பரிபூர்ணமாகப் பெற்று நித்ய சூரிகளைப் போல் ஆநந்த ஹ்ருதயராய், வேதமார்க்க பிரதிஷ்டாபனாசாரியராய், பரம ஹம்ச பரிவ்ராஜகாசார்யராய், ஸர்வ தந்திர ஸ்வதந்த்ராய், உபய

வேதாந்தாசார்யராய் பகவத் ராமாநுஜ சித்தாந்த நிர்த்தாரணராய் விளங்குகிறார்.

சஞ்சாரம் செய்து வரும்பொழுது ஒவ்வொரு திவ்ய தேசத்து எம்பெருமானையும் ஆராதித்து, ஸேவித்து மங்களாசாசனம் செய்து வரும் நேர்த்தியை நேரிற் கண்டே ஆநந்திக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு எம்பெருமானுக்கும பீதாம்பரமும், திருவாபரணமும் புதிது புதிதாகச் செய்து சாத்தி ஆநந்திக்கும் அழகு சொல்லுந் தரத்ததன்று. அக் கைங்கர்யங்களில் முக்கியமான சிலவற்றை மஹா ஜனங்கள் அறியவேண்டுவது அவசியம். பெருமாள் கோவில் வரதராஜனுக்கு தங்கக் கிண்ணிகளும், திருவாபரணமும், ஓராயிர ரூபாய்க்கு மேலும், திருவஹீந்திரபுரம் தேசிகனுக்கு வஜ்ரத் திருமண்காப்பு ரூபாய் ஈராயிரம் வரையிலும், திருக்குடந்தை ஆராவமுதனுக்குத் தங்கத் திருவடிகள் ரூ. 1500 வரையிலும், புள்ளம் பூதங்குடி ராமனுக்குக் கவசம் ஓராயிரம் ரூபாய் வரையிலும், திருவெவ்வுளூர் ராகவனுக்குத் தங்கத்தில் கல்லிழைத்த சங்க சக்கரங்கள் ரூபாய் நாலாயிரம் வரையிலும், வீரவநல்லூர்ப் பெருமாளுக்குக் கவசமும் திருவாபரணமும் ஓராயிரம் ரூபாய் வரையிலும், காரைக்குரிச்சி, ஆதிவண் சடகோப மகாதேசிகனுக்கும், வரதனுக்கும், கிருஷ்ணனுக்கும் கிரீடங்கள், திருவாபரணங்கள் ரூபாய் ஓராயிரம் வரையிலும், சந்நிதி ஸ்ரீ லக்ஷ்மீநரஸிம்மனுக்கு தங்க சடாரி ரூபாய் ஓராயிரம் வரையிலும், ஸ்ரீ அஹோபிலம் நரஸிம்மனுக்கு ஒரு லக்ஷ ரூபாய் வரையிலும், திருப்பணி செய்து எம்பெருமான் கிருபைக்குப் பாத்திரராக எழுந்தருளியிருக்கிறார்.

மேலும் திருப்பதித் திருமலையில் திருவேங்கடநாதன் சந்நிதிக்கு சமீபத்தில் சுமார் ரூபாய் ஐம்பதினாயிரம் செலவு செய்து, திருமடம் கட்டி, ஸ்ரீ ஆதிவண் சடகோப மஹாதேசிகன் பிரதிஷ்டை சமீபத்தில் நடந்தது அடியார்கள் அனைவரும் அறிந்த விஷயம். திருப்புல்லாணிக்கு ரூபாய் மூவாயிரம் வரையிலும், தையாறுக்கு ரூபாய் ஆயிரத்தைந்நூறு வரையிலும் வடுவூருக்கு ரூபாய் ஆயிரம் வரையிலும், துவரிமான் பிருந்தாவனத்துக்கு ரூபாய் பதினாயிரம் வரையிலும், செலவு செய்து மடங் கட்டிப் பரிஷ்காரம் செய்து, ஆதிவண் சடகோப மஹாதேசிகன் உற்சவங்களை நடத்திவரத் திட்டம் செய்திருக்கிறார். இக்கைங்கர்யங்கள் குறிப்பிடத் தகுந்தவை. லக்ஷ்மீநரஸிம்மனுக்குச் சொந்தமான எல்லா இடங்களிலும் உள்ள மடங்களிலும் ஆதிவண் சடகோப மஹாதேசிகனுக்கு ஆராதனங்களும் ததீயாராதனங்களும் விமரிசையாக நடந்துவர எல்லாவித ஏற்பாடுகளும் செய்தருளியிருக்கிறார்.

மேலும் லக்ஷ்மீ நரஸிம்மனுக்கு இந்த ஸ்வாமி ஆஸ்தானத்துக்கு எழுந்தருளிய பிறகு வந்து குவிந்த வருவாயைக் கொண்டு தாமிரபர்ணி

பாசனத்தில் வேலங்குளம் கிராமத்தை ஒன்றரை லக்ஷத்துக்கு கிரயம் வாங்கியும், நெடுந்தெரு, மன்னார்குடி, பெருக வாழ்ந்தான், வீரவநல்லூர், அடைச்சாணி முதலிய கிராமங்களில் சுமார் இரண்டு லக்ஷம் ரூபாய்வரை நிலம் கிரயம் வாங்கியும் இந்த மடத்துக்கு பூஸ்திதி சேர்த்திருக்கிறார்.

ஸந்நிதியில் தினந்தோறும் அதிகாலையில் மூன்று மணிக்குக் கண் விழித்து, ஸ்நாநாநுஷ்டானங்களை முடித்து, திருந்திய பன்னிரு நாமங்களுடனும், முக்கோலுடனும் சிஷ்யர்களின் விருதாவளிகளுடனும், காலை 5 மணிக்கு ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்மன் அபிகமன ஆராதனத்துக்கு எழுந்தருளும் நேர்த்தி காணக் காணத் தெவிட்டாது. பெருமாளுக்கு அர்ச்சித்து சைத்தியோபசாரம் செய்து, மங்களார்த்தியிட்டு, திரிதண்டத்துடன் மண்டியிட்டு வணங்கும் அழகு எவரையும் பரவசப்படுத்தும். ஸேவார்த்திகள் ஸேவிக்க கோஷ்டியுள் வீற்றிருந்து நாராயண நாம சங்கீர்த்தனம் செய்யும் தொனி செவித்துளையில் என்றும் நிறைந்தொலிக்கும். வணங்குகின்ற ஒவ்வொருவரையும் புன்முறுவலுடன் விசாரணை செய்யும் தோரணை மிகவும் சிலாகிக்கத்தகுந்தது. கோஷ்டி கலைந்தவுடன் காலக்ஷேபம் சாதிக்கும் அழகு எவரையும் அடிபணிய வைக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்தது. பத்தரை மணிக்கு மாத்யாந்நிக ஸ்நான அநுஷ்டானங்களை முடித்து ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்மனுக்கு மங்களார்த்தி செய்யும் கைங்கர்யம் தேவர்களாலும் கொண்டாடத்தகுந்தது. பெருமாள் தீர்த்தம் ஸ்வீகரித்து சடாரி சாதிக்கும் வைபவம் அனைவரும் சிரமேற்கத் தகுந்தது. மாலை மூன்று மணி முதல் ஐந்து மணிவரை காலக்ஷேபம் ஸாதிக்கும்பொழுது ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்மன் ஆவேசம் என்றே தீர்மானிக்கவேண்டும். அநந்தரம் ஸாயம் ஸந்தியா அநுஷ்டாநங்களை முடித்து ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்மனுக்குப் பானக ஆராதனம் கண்டருளும் காட்சி கண்பெற்ற பேறாகும். இதன்மேல் சேவார்த்திகளுடன் சம்பாஷிப்பதும், ஸந்நிதி லௌகிக கார்யங்களை நிர்வகிப்பதும் இரவு பனிரண்டு மணிவரை நிகழும். இவ்வண்ணம் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின தினசரி நடைபெறுகின்றது. விசேஷ தினங்கள் விசேஷ வைபவத்துடன் விமரிசையாக நடைபெறும்.

இவ்வாறு லக்ஷ்மீ நரஸிம்மன் "ஆஞ்ஞையினால் பெருமாள் ப்ரீதிக்காக இடைவிடாது தொண்டு செய்து, 'பொன்னைக்கொண் டுரைகல் மீதே நிறமெழ உரைத்தாற் போலே உன்னைக் கொண்டென்நாவகம்பால் மாற்றின்றி உரைத்துக்கொண்டேன் உன்னைக் கொண்டென்னுள் வைத்தேன் என்னையும் உன்னுள்ளிட்டேன் என்னப்பா என் இருடிகேசா, என்னுயிர்க் காவலனே!'' என்று துதித்து உனக்குக் கைங்கர்யம் செய்ய என்னை உரித்தாக்கினையே என்று நன்றிகூறுவார். நித்ய சூரிகளாகிய அநந்தனையும் கருடனையும் அத்யல்பமாக எண்ணி அடியேன் மனத்தாமரையில் உவந்து வைகி வாழும் எம்பிரானே! என்கண் அசும்பொழுக என்னுள்ளே

உன்னை நினைந்திருந்தே சிரமந்தீர்ந்தேன் நேமிநெடியோனே! என்று தியானித்து தொண்டரால் சேரும் இளைப்பையும் களைப்பையும் மாற்றிக் கொள்ளும் ஆற்றல் கொண்ட சாந்தமூர்த்தியாய் இன்று சதாபிஷேகம் பெற்று முதுமையில் இளமை எய்தி ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்மன் அநுக்கிரஹத்துக்கும் பாத்திரராய் அடியோங்கட்குச் சரணாகதி புக சமீபராய் சுலபராய் ஸ்ரீரங்க க்ஷேத்திரத்தில் எழுந்தருளிப் பிரகாசிக்கிறார்.

திருவேங்கடம் முதல் திருக்குறுங்குடி வரை சஞ்சாரம் செய்து மத்ய ஸ்தலமாகிய ரங்கமத்தியில் ஆசாரியராகிய ஸ்ரீ ரங்கநாதனுடையவும், பெரிய பெருமாளாகிய ஸ்ரீரங்கநாதனுடையவும் கிருபைக்கு சந்நத்தராய், ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ தேவியின் திவ்யாஞ்ஞையின்படி ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் ஸ்ரீ ரங்க க்ஷேத்திரத்தில் திருவோலக்கமிருந்தாற்போல் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்மன் ஆஞ்ஞையின்படி ஸ்ரீ ரங்கக்ஷேத்திரத்தில் நித்ய வாசம் செய்து ஸ்ரீ ரங்கநாத ஸ்ரீ லக்ஷ்மி நரஸிம்மன் சந்நிதியில் சேவித்து ஆராதித்துப் பிரார்த்தித்துச் சிஷ்ய கோடிகளை ரக்ஷித்து சாந்த மூர்த்தியாய் திவ்ய சூரியாய்ப் பிரகாசித்து சேவை சாதித்தருளுகிறார் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர்.

சிஷ்ய கோடிகளாகிய நாமெல்லாம் ஆசாரிய சிரேஷ்டராகிய ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரைப் பல்லாண்டு பாடுவோம்.

அடியோமோடும் நின்னோடும் பிரிவின்றி
ஆயிரம் பல்லாண்டு
வடிவாய்ப் பொழிந்தொழுகும் வாய்மொழியும்
திருத்தொண்டும் பல்லாண்டு
வடிவார் ஆழிசங்கு வலமிடத்தே
பொறித்திலகு வண்கரமும் பல்லாண்டு
படியேற்றிப் பரமபதம் பாலிக்கும்
பரந்யாச வைபவமும் பல்லாண்டே.

வாழித் திருநாமம்

காரைக் குரிச்சிசெய் மாதவத்தோன் வாழியே
சீரங்க நாதரின் செல்வனே வாழியே
இலக்குமியின் சிங்கமே எங்குருவே வாழியே
வாதூல கோத்திர வள்ளலே வாழியே
ஜாநகி ராமனே சாந்தனே வாழியே
வேதாந்த விஞ்ஞான விற்பனனே வாழியே
ஆநந்த மார்கழியில் அவதரித்தோன் வாழியே
பூரட்டா தித்திருநாள் புவியுதித்தோன் வாழியே
சடகோப தேசிகனால் குறிபெற்றோன் வாழியே
சடகோப இளம்பெருமாள் சரணடைந்தோன் வாழியே

சீரங்கநாத சடகோபன் இன்னருளால்
பார்போற்றும் யதீந்திரனும் பதம்பெற்றோன் வாழியே
துந்துபியில் தைமாதம் துறவுபெற்றோன் வாழியே.
லட்சுமீ நரசிம்ம சடகோபன் வாழியே
லட்சுமீ நரசிம்மன் தொண்டுசெய்து வாழியே
சதாபிஷேகம்பெற் றெழில்பெறுவோன் வாழியே
பாடியப் பெரும்பொருளைப் பகர்ந்திடுவோன் வாழியே
ஆதிவண் சடகோபன் அருள்பெற்று வாழியே
சீரங்க நாத சடகோபன் திருவருளால்
நாதமுனி தேசிகரின் ஆயுளொடு வாழியே
சீனிவாஸன் பாடலைச் சிறப்பிப்போன் வாழியே
இன்னும்ஒரு நூற்றாண்டு எம்பெருமான் அருள்கொண்டு
இவ்வுலகில் சீடர்க்கு அருள்செய்து வாழியே
உடையவர் தரிசனத்தை உய்வித்தோன் வாழியே
நம்மாழ்வார் அம்சமாய் நண்ணினோன் வாழியே.

---

(3)

சரணாகதிப் பதிகம்

கட்டளைக் கலித்துறை.

சீர்வண் சடகோபச் சீர்நர சிம்ம யதீந்திரனே
சோர்வின்றி யுன்றன் றுணையடித் தொண்டு துணிந்தவெனைத்
தார்கொள் ளிரணியற் கொன்றவன் பாலற்குத் தஞ்சமீந்தான்
காரொன்று மேனிக் கருணா கரன்கழல் காத்திடுமே. 1

காரைக் குறிச்சிசெய் மாதவங்கண்டாங் கவதரித்தே
பாரைப் புரக்கும் பலகலைப் பண்டித பார்த்திபனைச்
சீரைப் பெறுவிசிஷ் டாத்வைத மார்க்கஞ் செழிக்கவந்த
சாரத் திருநர சிம்ம சடகோபர்த் தாழ்ந்தனனே. 2

என்னையும் என்குணக் கேட்டையும் பார்த்தரு ளீந்துநின்ற
நின்னரு ளிந்த நிலத்தினி லென்றும் நிலவிடுமால்
பொன்னவ னாகத்தைப் போழ்ந்தருள் நாரணற் போற்றுகின்ற
எந்நர சிம்ம சடகோபர் தாள்முடி யேற்றனனே. 3

புண்ணிய நோன்பு புரிந்துமிலேன்பதம் போற்றுகின்ற
நுண்ணருங் கேள்வி நுவன்றில னென்சிந்தை நோக்கியிருந்

தெண்ணரும் பாபங்களேகிடக் கண்ண னிணையடியென்
சென்னியிற் சூட அருள்நர சிம்மன் அடைக்கலமே. 4

நாதமும் சோதியு மாய்நின்ற நாரணன் நாதனென்றே
போதமு றுத்தொண்டர் பேதமை போக்கிடப் போந்தருள்நா
ஓதிடு வண்சட கோப நரசிம்ம யோகிமலர்ப்
பாதம லாற்படு பாவிக்கி யாதொன்றும் பற்றிலையே. 5

ஆடிப் பலபிறப் பும்பிறந் தந்தமில் லல்லுற்றுத்
தேடித்திரிந்தனன் உய்வழி யொன்றும் தெரிந்திலனாய்
வாடிக் கடைசியில் கண்டு களித்து வணங்கி நின்றேன்
பாடித் திருநர சிம்ம சடகோபர் பாதங்களே. 6

சிந்தை நின் தாளிணை தாழ்ந்து நல் லன்பு சிறந்திடவே
விந்தைசே ருன்குணத் தீடுபட் டின்ப மிசைந்திடுமால்
முந்தை வினைகளும் பேர்ந்திட நாவு முழக்கிடுமால்
எந்தை நரசிம்மவண்சடகோபன் இசையருளே. 7

வண்சடகோப நரசிம்ம யோகியர் மாதலைவ
கண்சட கோபர் பனுவலும் கண்ணன் கழலிணையும்
எண்சத வைகுந்த நாடுமெவ் வாறனக் கின்பளிக்கும்
ஒண்சர ணங்களும் அத்தகைத் தேசரண் உற்றவெற்கே. 8

பத்தியும் யோகமும் பண்ணப் பதம்பெறாப் பாவமுற்றே
எத்திசை யும்புகல் பெற்றிலாக் காகம் எனவடைந்தேன்
சித்திகொள் சீரங்க நாத சடகோப தேசிகனால்
சத்திகொள் வண்சட கோப நரசிம்மர் தாண்மலரே. 9

கூட்டும் விதியென்று கூடுங்கொ லோவெனக் கூறிநின்றேன்
நாட்டங்கண் டின்பம் பெறஅடைந் தேன்சரண் நானிலத்தோர்
வீட்டக ஞானந் தலைக்கொண்டு நாரணன் மேவநல்லோர்
ஈட்டங்கள் சூழ வருநர சிம்மர் இணையடியே. 10

இலக்குமி சேர்நர சிம்ம சடகோப தேசிகர்தாள்
இலக்கிய மென்றுவில் லூர்ச்சீனிவாசனெ னுஞ்சருமன்
விளக்கிய பாச்சர ஞ்ஞகதி பத்தும் விளம்பிடுவார்
துளக்கமில் நற்குரு தாள் மூலஞ் சேர்வர்துளவனையே. 11

ஸ்ரீ:

அடியேன் காணிக்கை

[ஸ்ரீ உ. வே. வித்வான் ரா. ஸ்ரீநிவாஸதேசிகமய்யங்கார்.]

ஒரு நள்ளிரவு. மின்னலும் இடியும். பேய்க்காற்று கதவை மோதுகிறது. தலைவியும் தோழியும் கண் விழித்துக்கொள்ளுகிறார்கள்.

தோழி :—காற்று எப்படி மும்முரமாய் அடித்துக் கதவைத் தாக்குகிறது! மின்னல் எப்படி ஒளி வீசுகிறது! இடி எப்படி இடிக்கிறது!

தலைவி :—தோழி, இது காற்றென்று நீ நினைக்கிறாயா? காற்றல்ல; என் நாதன் கதவைத் தட்டுகிறான். அதோ 'பளிச்' சென்று தோன்றுகிறதே, அது மின்னல் என்று எண்ணிவிடாதே, அது என் காதலின் வெற்றிக்கொடி. தூரத்தில் 'கட கட' வென்று கேட்கிறதே, அது இடியின் முழக்கமல்ல; எனக்கு மாலையிட்டவருடைய இரதத்தின் ஒலி.

மேலே சித்திரிக்கப்பட்ட ஒரு தலைவியின் மனோநிலைதான் நம்மாழ்வாரின் நிலை, காண்கின்ற பொருள்கள் எல்லாவற்றிலும் அந்தராத்மாவாயிருக்கிற கண்ணன் வடிவு காண்பதுதான் அவருடைய அநுபவம். மலரின் முறுவலிலும், காற்றின் இன்னிசையிலும், நீலவானிலும், கடலிலும் சர்வேச்வரனுடைய சொற்கடந்த சிறப்பை உணர்கிறார். அனேக பாசுரங்கள் இத்தகைய உணர்ச்சிகளோடு ததும்பி நிற்கின்றன :

" மண்ணையிருந்து துழாவி வாமனன் மண்ணிதுவென்னும்
விண்ணைத்தொழுது அவன் மேவு வைகுந்தமென்று கை
காட்டும் "......

" ஒன்றிய திங்களைக்காட்டி ஒளிமணி வண்ணனே! என்னும்
நின்ற குன்றத்தினை நோக்கி நெடுமாலே! வாவென்று கூவும்
நன்றுபெய்யும் மழைகாணில் நாரணன் வந்தானென்று
ஆலும் "......

நமக்கு மண் மண்ணாகத்தான் படும்; ஆகாயம் ஆகாயமாகத்தான் தென்படும்; திங்கள் திங்களாய்த் தான் தோன்றும்; குன்று குன்றமாகத் தான் காணும். ஆனால், ஒரு கவிக்கோ அல்லது ஞானிக்கோ எண்ணம் வேறு, கனவு வேறு, பார்வை வேறு. ஒவ்வொரு பொருளிலும் ஒவ்வொரு நூதன ஒளியும் வர்ணமும் அவருக்குப் புலப்படுகிறது. அது தெய்வீக ஒளியாயும் வர்ணமாயு மிருக்கிறது. நாமும் அவருடைய அகக்கண்ணோடு பார்த்தால், நமக்கு ஒரு வியப்பும் உவகையும் தோன்றும்; அந்த உள்ள வெறியில் துள்ளவும் ஆரம்பித்து விடுவோம்.

நம்மாழ்வார் ஒரு ஞானி மாத்திரமல்ல; ஓர் ஆழ்ந்த கவியுங்கூட. ஆடி யாடி அகங்கரைந்து உள்ளம் தெளிந்தவர். அவர் மனம் பகவானுடைய எல்லையற்ற சௌந்தர்யங்களுக்கு உறை விடமாயிருக்கிறது. எல்லாவற்றிலும் பகவதம்சத்தைக் காண்கிறார்.

உண்ணும் சோறு பருகு நீர் தின்னும் வெற்றிலையு மெல்லாம் கண்ணன்......சிந்தையாலும் சொல்லாலும் செய்கையாலும் 'அவர் பகவானை அடைகிறார். சில சமயங்களில் அவருக்கும் பரமாத்மாவுக்கும் உள்ள பேதநிலை அன்பிலே கரைந்து விடுகிறது. கடலையும் வானையும் தானுகவே கருதிப் பாடுகிறார்.

"காண்கின்ற நிலமெல்லாம் யானே யென்னும்
காண்கின்ற விசும் பெல்லாம் யானே யென்னும்
காண்கின்ற வெந்தீயெல்லாம் யானே யென்னும்
காண்கின்ற இக்காற்றெல்லாம் யானே யென்னும்
காண்கின்ற கடலெல்லாம் யானே யென்னும்"...........

இந்நிலை அவருக்கு இயற்கையாகவே அமைந்து விட்டதா அல்லது பெருமுயற்சியால் வந்ததா? அவருடைய பாசுரங்களைத் துருவி ஆராய்வோர்க்கு, அவர் உள்ளத்திலே நிகழ்ந்த போர்களும் சோதனைகளும் நன்கு புலனாகும். அவர் பகவானைத் தேடிச் சென்ற யாத்திரையோ தொலையாத யாத்திரை; பாதையிலோ திக்குத்திசை தெரியாத இருட்டு; இடையூறுகளோ எண்ணிறந்தன.

"மாறிமாறிப்பல பிறப்பும் பிறந்து அடியை யடைந்து உள்ளம் தேறி
ஈறிலின்பத்திருவெள்ளம் யான் மூழ்கினன்."

நம்மாழ்வாரின் அகக் கண்ணில் தோன்றி மறைந்த காட்சிகள் அனேகம்; அவர் உட்செவியில் ஒலித்த ஒலிகள் பல. ஒரு சமயத்தில் களிப்பினால் ஆடுகிறார், பாடுகிறார்; மற்றொரு சமயத்தில் குழந்தைபோல் விம்முகிறார், அழுகிறார். ஒளி, இருட்டு, மழை, வெய்யில், முதலியன அவருடைய மனதில் மாறி மாறி வருகின்றன. 'கூவிக் கொள்ளும் காலம் இன்னும் குறுகாதோ' என்று ஒரு காலத்தில் ஓலமிடுகிறார்; மற்றொரு வேளையில் 'எனக்கார் நிகர் இந்நீளுலகில்?' என்று உள்ளம் பூரிக்கிறார்.

'நண்ணாதார் முறுவலிப்ப நல்லுற்றார் கரைந்தேங்க
எண்ணாராத்துயர் விளைக்கும் இவையென்ன உலகியற்கை?'

என்றேங்குவர் ஒரு சமயம்.

'பொலிக பொலிக பொலிக போயிற்று வல்லுயிர்ச் சாபம்
நலியும் நரகமும் நைந்த நமனுக்கு இங்கு யாதொன்றுமில்லை.'

என்று ஆரவாரிப்பார் மற்றொரு சமயம்.

ஆழ்வாரின் மனம் ஆயிரம் நரம்புள்ள ஓர் வீணை. அதிலிருந்து எழும் நாதங்கள் பல. இப்பொழுது வியப்பு; இப்பொழுது வெறுப்பு; இப்பொழுது நம்பிக்கை; இப்பொழுது ஏமாற்றம்; முடிவில் புகலரிய ஒரு பெரிய சாந்தம். இந்த உபசாந்தத்தில் உதிக்கிறது ஒரு கீதம் :—

"சூழ்விசும் பணிமுகில் தூரியம் முழக்கின
ஆழ்கடலலை திரை கையெடுத்தாடின
ஏழ் பொழிலும் வளமேந்திய என்னப்பன்
வாழ் புகழ் நாரணன் தாமரைக் கண்டு கந்தே"

இத்தகைய நிரதிசய அநுபவம் எல்லோருக்கும் கிடைக்கக்கூடிய பாக்கியமே. இது ஒரு இனத்தாருக்கு மட்டும் உரியதல்ல. வைகுந்தம் புகுவது மண்ணவர் விதியே.

நம்மாழ்வார் ஏற்றிவைத்த ஞானவிளக்கு அவிந்து போகாமல் பரம்பரையாய்க் காப்பாற்றி வரும் ஆசார்யர்களுள் தற்போது ஆஸ்தானத்தை அலங்கரித்துக்கொண்டிருக்கும் இவ்வழகியசிங்கர் சதாபிஷேக மஹோற்சவத்திற்கு அடியேன் ஸமர்ப்பிக்கும் காணிக்கை இது.

ஸ்ரீ:

அழகியசிங்கர் ஸ்தோத்திரமாலை

[புதுக்கோட்டை வித்வான் ப்ரம்மஸ்ரீ நா. கநகராஜய்யர் அவர்கள்]

திருவரங்கப் பெருநகரு ளனவரதம் தனைநினைவார்
சித்தம் வேட்ட
பெருவரங்கள் அருளவென வரவணையிற் கண்வளரும்
பெரிய பெம்மான்
இருவரங்கம் பகிர்ந்துகொள வளித்தருளும் அருளொருவன்
இறைமை தேற்றிக்
கருவரங்கம் புகுந்துமயங் குயிர்களை யாண் டருள்குரவர்
கழல்கள் போற்றி. 1

அரிசமய திவாகரனுங் குருகைநம்பி திருமரபென்
றறிந்தோர் வாழ்த்த
வருமுனிவர் பெருமரபில் அஹோபிலமாந் திருப்பதியில்
மடத்தில் நின்று
திருவருளின் சிறப்பினையிவ் வுலகமெலா நன்குணரச்
செய்து வாழும்
குருமரபு பல்லாண்டு வாழ்கவென மன நிறையக்
கூறு வேமே. 2

திருமகளின் றிருநோக்கும் கலைமகளின் திருவருளும்
சேர வெய்திக்
குருவருளால் வாழ்வினலம் யாவுமெளி தடைந்திடலாம்
கோயில் சென்று
கருதுபொருள் விளக்கியருள் நரசிங்க யதிவரர்தாள்
கனிந்து போற்றி
வருபொருள் கொண்டகமகிழ்வார் ஒரு குறையும்
இலராதல் வாய்மை யன்றே. 3

தனக்கெனவே வாழ்தலிலாப் பிறர்க்குரிய
பெருந்தவத்துச் சான்றோர் தம் முள்
எனக்குவரு நில்யெதுவே யாயினு மிவ்
வுலகமெலாம் இன்பம் எய்த

நினக் குரிய வெட் டெழுத்தை யுரைப் பனைத்
திருமால் முன் நிமிர்ந்து நின்ற
மனக்கருணை யுடையவர் தம் பெரும் புகழை
வழுத்தாதார் மனமோர் கல்லே. 4

எம்பெருமான் பெருங்கருணையளந்துரைத்த
வெம் பெருமான் இவனே யென்ன
உம்பருமே புகழ்வுரிய வெதிராசன் திருமரபில்
உபய வேதம்
செம்பொருளால் விளக்கியருள் நிகமாந்த
தேசிகனைத் தினமும் போற்றும்
இம்பருளார் குருவரருள் அஹோபிலத்துத்
தலைவரையாம் இறைஞ்சு வோமே. 5

வடமொழியின் சுவைகனிய வமுதகவி
மழைபொழியும் வள்ளற் பெம்மான்
வடமனையா வளர்த்தருளும் பெருமான்றன்
அடி நிலையை வழுத்தி யேத்தி
உடலுளமோ டுருகுகவி யோராயிரஞ் சொல்
தேசிகனை யுள்ளத் துள்ளும்
தொடர்புடைய வஹோபிலத்துச் சடகோப
யதீந்திரரைத் தொழுதும் யாமே. 6

கருணைபொழி விழிப்பெருமான் தனையணுகு
மன்பர்களைக் காக்கும் வள்ளல்
அருளுருவன் அடைக்கலமே தனது கடைப்பிடியாக
அமைத்த தேவன்
ஒரு பொழுது மோய்வறவே யுயிர்களைலம்
பெருங்கருத்தால் உழைக்கும் வீரன்
திருமகளொடடியருளத் தமருமெனப்புகல் குரவர்
சிறந்து வாழி. 7

இருமொழியுந் தெய்வமணம் கமழுமென
வுலகரிய வெடுத்துச் சொற்ற
குரு மரபில் வருமுரிமை சிறந்திடவே
மறையிரண்டும் குறிப்பி னோர்ந்து
பொருளறிய வருப்பவருக் கிருமறையின்
முடி பொருளும் புகன்று தேற்றும்
பெருமுனிவர் அழகிய சிங்கரைப் புகழ்ந்து
வணங்கி நலம் பெறுவேம் யாமே. 8

அருளுளதோ இறைவனென்று மவனொருவன்
இருப்பதனை யறிய கில்லோம்
மருளுவதே பிறப்புரிமை யெமக்கெனவே
புகலுகின்ற மாந்தர்க் கெல்லாம்
பொருளுளதே யருளுருவப் பெரும் பொருளாம்
அதை யுணரப் பொருந்து முள்ளத்
தெருளுறுதிர் எனவருளும் அகோபிலத்துத்
தேசிகர் தாள் சிந்தித் துய்வாம். 9

உணர்வரிய பெரும் பொருளை வடமொழியால்
வியாதர் முனம் உரைத்துச் செல்லத்
தணவரிய தருக்கநெறி துணைகொண்டே
யதுதெரிந்து தாமே கண்ட
குணமுடைய நெறிகளையே குரவரெலாம்
கட்டுரைத்தார் கூறு மன்ன
மணமுடைய பெரும் பொருளை விளக்கு பணி
மடாதிபர்தம் வாய்ப்பே யன்றோ. 10

(2)

திருநரசிங்கர் திருப்புகழ்

பொருளறிகின்ற வுளமுமைந்தபுலமையு நன்கு
பெறுவோர்கள்
அருள் கென நன்கு புகழுமரங்க அருமறை கண்ட
வொரு தேவே
மருள்கெட வெங்கள் மனமுறவந்து வரமருள்கின்ற
பொறி மேவாய்
திருநரசிங்க வழகிய சிங்கர் தினமும் வணங்கு
பெருமாளே. 1

அறிவலைகின்ற மனமுள மந்தர் அறியமறைந்த
திருமாலே
பொறிமறைகின்ற மறு வுரு வுண்ட பொலியுர வெந்தை
யருளாளா
நெறிகுறி கண்டு முறை முறை சென்ற நிலையினர் சிந்தை
மருவாயே
திறனர சிங்க வழகிய சிங்கர் தினமும் வணங்கு
பெருமாளே 2

தவ நெறி நின்ற தலைமை கொள்தொண்டர் தமதுளநின்ற
பொருளாவாய்
பவ மகல் கின்ற நெறி பயிலன்பர் பழகிய வின்ப
உருவானாய்
நவ மியல்கின்ற வுலகினினன்கு நவில்தவ மிங்க
ணருள்வாயே
திவ நர சிங்க வழகிய சிங்கர் தினமும் வணங்கு
பெருமாளே. 3

அரியுருவென்ப ரரனுருவென்ப ரயனுருவென்ப
ரறிவோர்கள்
அருவமதென்பர் உருவமதென்பர் அதுவிது வென்பர்
பிறராவார்
தெரிய வுணர்ந்து நினதுருவன்பர் தெளிவது முண்டு
திருமாலே
திருநரசிங்க வழகிய சிங்கர் தினமும் வணங்கு
பெருமாளே. 4

அளியுழல்கின்ற மலர்கள் கொணர்ந்து னருளை நினைந்த
வடியார்கள்
துளவ மணிந்த வடியிலணிந்து துணிவு பிறந்து
மகிழ்வாரே
களவு புரிந்த மனமிசைவந்து கருணை பொருந்தி
யமர்வாயே
தெளி நரசிங்க வழகிய சிங்கர் தினமும் வணங்கு
பெருமாளே. 5

திரு நர சிங்கன் திருவடிகள் போற்றிப்
பெருவர நல்கும் பெரியோர்—அரிய
அழகிய சிங்கர் அளிமரபு சீர்த்தி
பழகிய வோங்க பயின்று.
வாழி நரசிங்க மால்கழல்கள் மாலடியார்
வாழி அகோபிலத்து மாதவர்தாள்—வாழி
அழகியசிங்கர் அணிமரபு வாழி
பழகிய மெய்ச்சீர் பயின்று.

(3)

அஹோபில லக்ஷ்மி நரஸிம்ம தசகம்

காப்பு

எப்பொருளு மாகி யியங்கி யியக்கு விக்கும்
முப்பொருளாமோர் பொருளை முன்னி மனத்—தொப்பவைத்துச்
சிங்கவேள் குன்றமமர் தேவரபிரான் தோத்திரங்கள்
மங்களமாய் நாவே வழுத்து.

நூல்

பொன்பொருள் மனையின் வாழ்வுபொருந்திய மக்கள் தம்பால்
அன்பினை யவாவை நாட்டி யலைகின்ற நெஞ்சே கேளாய்
இன்பமும் துன்பு மோட வீறிலா னந்த நல்கும்
அன்புரு வுடைய பெம்மா னகோபிலத் தமர்ந்தா னன்றே. 1

இழிவினி னிங்கிமேன்மை யெய்தவே துணிந்தா யாகில்
மொழிகுவன் கேளாய் நெஞ்சே முக்குணப் பொருளின் மேலாய்ப்
பொழிதரு கருணை யோடு புரந்தரா தியரும் போற்ற
அழிவறு நரசிங்கன்றான் அகோபிலத் தமர்ந்தானன்றே. 2

அவியுண வமரர்க் காக்கி யவுணரை யழித்த தேவன்
குவிதரு முள்ளத்துள்ளே கோயில் கொண்டிருக்கும் வள்ளல்
பவவினை போக்கி நம்மைப் பாலிக்கும் கருணை மூர்த்தி
அவனர சிங்க னாகி யகோபிலத் தமர்ந்தானன்றே. 3

திருநர சிங்க வேதத் தெளிவருள் பொருளே யென்று
பரிவொரு போற்றுவார்க்குப் பழமறைப் பொருள்விளங்கும்
குருவென நினைவார் முன்னர்க் குருவென வந்துநிற்கும்
அருள்மழை பொழியும் பெம்மான் அகோபிலத்தமர்ந்தானன்றே. 4

ஆயிரம் வடசொற் பாவால் அடிநிலைப் பெருமை பேசும்
நேயநல் லுளங் கொள்நங்கள் நிகமாந்த தேசிகேந்தின்
வாயினு மனத்தின்கண்ணும் வந்தமர்பொருளால் கண்டீர்
ஆயிரம் பணத்து மேவிய கோபிலத் தமர்ந்தா னன்றே. 5

வண்சட கோப நாம மாதவர் வணங்கி வாழ்த்த
எண்ணிய வெண்ண மெல்லாம் இனிதினி னியற்றி வைப்பான்
திண்ணிய வன்பர் போற்றத்திருப்பதி தோறும் வந்தான்
அண்ணல் சங்காழியேந்திய கோபிலத்தமர்ந்தானன்றே. 6

வேண்டுவார் வேண்டிற் றெல்லாம் விரைவினி லுதவுமாறு
நீண்டதோ ருருவோ டந்நாள் நிமிர்ந்துல களந்த நாதன்
பூண்டபல் பணிகளோடு பொன்மய வுருவந்தாங்கி
ஆண்டருள் செய்ய வந்தான் அகோபிலத்தமர்ந்தா னன்றே.

ஆதிவண் சடகோ பேந்திரர் அமைத்த நற்பணியே பூண்டு
வேதியர் பிறர்க்கு மெய்ம்மை விழுப்பொருள் விளக்கஞ் செய்து
தீதில்மா நரசிங்கன்றன் றிருவடித் தொண்டர் பல்லோர்
ஆதர மிகவே போற்றவ கோபிலத் தமர்ந்தா னன்றே. 8

வணங்குவோர் தொழுவார் முன்னர் வந்தருள் கோலத்தோடு
குணங்களால் உயர்ந்து தன் பேர் கொண்ட மாதவர் பூசிக்க
மணங்குலாந்துள வணிந்து மழையென விளங்குங் கண்டீர்
அணங்காவணை யினீங்கிய கோபிலத் தமர்ந்தானன்றே. 9

பொறைகுண முடைய மேலோர் புகழ்ந்திடு பொருளாய் நின்றான்
மறையொரு நான்கு காணு மறைப் பொருளான் கண்டாய்
நிறையுறு நெஞ்சே யன்ன நிமலனை நாடுவாயேல்
அறைகுவன் கேளாய் அன்னான் அகோபிலத் தமர்ந்தானன்றே. 10

உரிமையுரை.

பொருள் பெறு சொல்லாற்பனு வலியற்றும் புலமையிலேன்
உரிமையினன்பு துணைகொடு பாடியுவந்தணிந்தேன்
திருநரசிங்க னருட்கமைவாவெனச் சேர்த்தருளாய்
திருநரசிங்கனடிப் பணிபூண்டருள் தேசிகனே.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் வைபவம்.

[ஸ்ரீ உ. வே. வித்வான் குரிச்சி. சே. லக்ஷ்மீ நரஸிம்மாசார்யர்]

விநதவிவிதபூதே வைசித்ர்யபாவிதாதே
விசுருதகுண பூர்ணே வீதராகாநுபூதே ।
பவது ரவிதசோஷா பக்திஸம்பா ச நீஷா
சசி விநசஜிதே ஸாஹஸ்ர ஸ்ரீ: ந்ருஸிம்ஹே ॥

ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் என்றால் நம் சிங்கப்பிரான் என்பது உலகப் பிரஸித்தம். சிங்கத்தில் அழகிய சிங்கம் சிங்கவேள் குன்றத்துக்கென கலியன் அருளிய திருமொழி 'அங்கண்' என்று அழகை முற்படத்தோற்றுவிப்பதாகும். ஓர் ஆள் அரியென்று இந்த அற்புத கேஸரியை ஆழ்வார் அனுபவித்தார். பிடரி மயிர்க்கடை படபடவென அடித்து தலை மயிர் சிலிர்த்து நிற்கும்பொழுது அவுணன் அதைப் பார்க்க, அஞ்ச நேரிட்டது. அதே ஸமயத்தில் ப்ரஹ்லாத ஆழ்வானுக்கு ஸரோஜ ஸத்ருசமான திருக்கண் கடாக்ஷம் ஏற்பட்டது. வள்ளுகிரால் ஹிரண்யனைப் பிளந்து போட்டமையே தனுஜடிம்பத்திற்கு ஸ்தன்யதாயியா யிருந்தது. எம்பெருமான் ஸ்தன்யம் கொடுத்த சிறப்பு இவ்வவதாரத்திலே தான் அமையும். இதுவே கபட கேஸரியின் கிருபை அமைந்தவழகு. எம்பெருமான் நரஸிம்மமாக அவதரித்தது ஜகத்ரக்ஷணத்திற்காகவிறே. இருப்பினும் இவன் தோன்றியவுடன் ஞாலம் அஞ்சியதை ஆழ்வார் அனுஸந்திப்பதாயிற்று. அவதாரத்தின் விளைவு அறியாமையாலே ஜகத் நடுங்கிற்று. இப்பொழுதும் நரஸிம்மம் என்றால் சில ஜனங்கள் அஞ்சுவதைக் காண்கிறோம். ஆனால் இது அக்ஞான கிருத்யம், கபடகேஸரியாயினும் கிருபைக்கு இவனே உறைவிடம். கேவலம் ஒரு தானவ சிசு பரிபாலனத்திற்காக ஒரு தனி அவதாரம் எடுத்த பெருமை இவனுக்கன்றோ உரியது. ப்ரஹ்லாதனுடைய ப்ரதிக்ஞா ஸமகாலத்தில் ப்ரதிக்ஞை பண்ணின விடத்திலே வந்து ஸன்னிதி செய்து, அவன் விரோதியைப் போக்கி, அந்த ஒரு உபகாரத்துடன் திருப்தி அடையாது, பிற்பட்ட காலத்திலுள்ளாரும் இழக்கவேண்டாதபடி சிங்கவேழ் குன்றிலே வந்து ஆச்ரிதர் கிட்டி அனுபவிக்கும்படி ஆயினன். அதுவும் போதாது ஆங்காங்கு ஸஞ்சரிக்கும் ஸௌலப்யமும் அமைந்தவன். அவதார அவஸரத்தில் இப்படித் தோன்றிருப்பினும் இங்கு 'அல்லி மாதர் புல்க நின்ற ஆயிரம் தோளனாய்' எம்மை ரக்ஷிக்க ஸேவை ஸாதிப்பவனாகிறான். இவன் ஸௌலப்யம் அத்துடை நின்றதல்ல. விபவத்தில் திர்யக்ஸ்தாவரங்களை உய்யச்செய்த அவதார விசேஷங்களுண்டு. ஆனால் அர்ச்சை

யில் அவ்விதம் செய்து கண்டறியோம். ஸுந்தரத்தோளுடையான் மிலேச்சாதிகளோடு நின்றனன். சிங்கவேழ்குன்றத்து எங்களீசன் கிருபை அதையும் விட மேம்பட்டது. யானை கண்மீது சீற்றம் மாறாது அவற்றின் மஸ்தகத்தைக் கிழித்து குரூரச் செயல் புரியும் சிங்கங்கள்கூட இவனிடம் மிகுந்த பக்தி கொண்டதுடன் நின்றனவோ? யானைகளின் கொம்பைப் பறித்து எம்பெருமான் அடிக்கீழ் இட்டு இறைஞ்சும்படியன்றோ இருக்கின்றது இவன் பால் கொடும் மிருகங்களின் பக்தி. "செங்கணாளி பைங்கணானைக் கொம்புகொண்டு பத்திமையால் அடிக்கீழ் இட்டிறைஞ்சும்" என்றல்லவோ ஆழ்வார் பேசுகிறார். இவனழகைப் பற்றிப் பேசவும் வேண்டுமோ. இவன் அர்ச்சையில் அவதரித்துள்ள ஸ்தலம் கருடாத்ரி. வேதாத்மாவை தமக்கு வாஹனமாக வுடையவன் இங்கு தம் இருப்புக்கு அவனையே பர்வதமாக்கிக் கொண்டனன். இதை உணர்த்துமுகமாக இவன் திருவடியை கருத்மான் வருடா நிற்பது இந்த மூர்த்தியின் ஒரு விசேஷ ஆகாரம். ஸ்ரீ சடகோப தத்துவமாகிய பாதுகையினால் அலங்கிருதனாகவிருக்கும் காரணம் ஸஞ்சாரத்தில் இவன் நோக்குடையோன் என்பதாகும். இது இந்த மூர்த்தியில் மற்றொரு விசேஷமாகும். இப்படி குணத்தினாலும் ஸ்வரூபத்தினாலும் நம்மை பரவசனாக்கும் அழகிய சிங்கர் 'பீதகவாடைப்பிரானார் பிரம குருவாகி' என்ற ஸ்ரீ ஸூக்தியை நாம் அன்வர்த்தமாக அனுபவிக்கும்படி ஒழிக்க எண்ணினும் ஒழிக்கவொண்ணாதபடி சம்பந்த விசேஷத்தை அவன் நமக்கு கிருபை அடியாக ஸங்கல்பித்திருக்கிறான். இவன் நமக்குக் குலதனமாகவிறே ப்ராப்தமானது.

இந்தக் குலதனத்தை நமக்குத் தேடிக்கொடுத்த பெருவள்ளல் ஸ்ரீ ஆதிவண் சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகன். ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் நியமனத்தை அவலம்பித்து லோகோஜ்ஜீவனார்த்தம் ஸ்ரீ அஹோபில மடத்தை இந்த மஹான் ஸ்தாபித்தருளினார். ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹன் கைங்கர்யத்தை குறைவற நடத்தவேண்டி

க்ஷேத்ராணி தீர்த்தாணி யதாநி நாம வஸ்த்ராஷு தாராஃ பஶவோ க்ருஹாணி । ஸர்வாணி வஸ்த்ராணி ஸமஸ்தஹ் பவந்தி ஸமேஸ் ப்ரீதி கவிஸமாரிவாஃ ॥

என்ற நியாயத்தை அனுஸரித்து அதிபால்யத்திலேயே துரீயாச்ரமத்தை ஏற்று இந்த திவ்யாஸ்தான பரிபாலன க்ரமத்தை ஸ்தாபிதம் செய்தார். இந்த மடத்தின் பெருமை இதை ஊன்றி அனுபவிப்பவருக்கே தெரியவரும். போகவேளையோடு ஆச்ரயணவேளையோடு, வாசியற ஒரு மிதுனமே உத்தேச்ய மென்ற ஆசார்யோபதேசத்திற்கு ஏற்ப லக்ஷ்மியா ஸமாலிங்கித வாமபாகராய், பரகாலன் மங்களா சாஸனத்திற்கு உகந்த மூர்த்தியான ஸ்ரீ ந்ருஸிம்மன் முக்கிய ஆராத்ய தேவதையாக இருப்பது

பற்றி இந்த மடம் ஓர் பெரிய திவ்ய தேசமாகும். ஸ்ரீ பகவத் ராமானுஜ தர்சனத்தை அவலம்பித்துள்ள வைஷ்ணவஸாமான்யம் ஸ்ரீ ந்ருஸிம்மன் ஸந்நிதியில் மந்த்ர மந்த்ரார்த்தங்களைப் பெற்று அவன் திருவடிகளில் பரந்யாஸர்திகளைச் செய்யும்படியான ஆசார்ய ஸன்னிதியுமாகிறது. உபய வேதாந்தம் முதலான ஸகல சாஸ்திரங்களை உபதேசிக்க வல்லதான சிறந்த வித்யாஸ்தானமாகவும் விளங்குகின்றது. இவையனைத்தும் ஒருங்கே சேர்ந்துள்ள பெருமையை வேறு எங்கு நாம் காணக்கூடும். இவற்றை செய்வதென்றால் ராஜாங்கம் போலும் ஆகிறது.

இந்த வைதிக ஸாம்ராஜ்யத்தை ஆளுபவர் யாராக இருக்கக் கூடும்? ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹனுடைய அம்ச பூதர்களான மஹாசார்யர்களே இதை பரிபாலிக்கின்றனர். ஸ்ரீ அழகிய சிங்கமாகிய ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹனுடைய அம்சபூதர்களாய் அவன் ஸங்கல்பத்தினால் அவன் ஆராதனத்தை செய்து அவனிட்ட லோகோஜ்ஜீவன வியாபாரமாகிய நியமனத்தை நிறைவேற்றுவதினாலும் இந்த ஸ்தானாதிசர்களையே அழகிய சிங்கர்களாக நாம் போற்றி வருகிறோம். இப்படி எம்பெருமானுக்கு இட்ட பெயரைக் கொண்டு இவர்களையும் வழங்குவது உசிதமோ என சங்கிக்க இயலாது.

" 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀 𑌨𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌕𑍍𑌷 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌸𑌨𑌾𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾
𑌦𑍀𑌹 𑌦𑍈𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌧𑌿𑌕𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌾𑌮𑌹𑍇 "

ஆசார்யனுக்கு ஸமதிகமாக வேறு தேவதையை நாம் கருதவில்லை என்பது ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹா தேசிகன் காட்டியுள்ள சாஸ்திர முறை. ஸ்ரீ தேசிகன் இதை ஔபசாரிகமாக அனுஸந்தித்தார் என்று நாம் சொல்லத் துணியவில்லை. ஸ்ரீ தேசிகன் உபதேசித்துள்ள இம் முறையில் நாம் ஆசார்ய நிஷ்டை செய்யத் துணிவோமாயின், ஏன் எம்பெருமான் திருநாமத்தையே இந்த நம் ஆசார்யாளுக்கு இட்டு 'தேவவத்ஸ்யாத் உபாஸ்ய:' என்ற கணக்கிலே அழகியசிங்கர்களாகவே இவர்களைக் கொண்டாடக் கூடாது? இந்த நியமத்தை அனுசரித்துத்தான் ஸ்ரீ ஸன்னதியில் மூர்த்தாபிஷிக்தர்களாக எழுந்தருளியிருக்கும் ஆசார்யர்களை அழகிய சிங்கர் என்று வியவஹரித்து வருகிறோம்.

" 𑌏𑌕𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌗𑌰𑍋𑌰𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌲𑌭𑍇𑌤 𑌯𑌃 ।
𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑍃𑌭𑌿𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌣𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌚𑌿𑌤𑍍 " ॥

(ஏகஸ்யைவ குரோர் த்ருஷ்ட்யா த்வாப்யாம் வாபி லபேத யத் நதத் திஸ்ருபி ரஷ்டாபி: ஸஹஸ்ரேணபி கஸ்யசித்) என்ற ஸ்ரீ தேசிக ஸூக்தியை கவனிக்குமிடத்து திவ்ய சக்ஷுஸ்ஸை உனக்கு தானம் செய்கிறேன் என்று வாக்களித்தமதுஸூதனன் கடாக்ஷத்தையும் விட ஏற்றம் பெற்றது ஆசார்ய கடாக்ஷம். ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் வைபவம்

என்று இங்கு அடியேன் எழுத நியமனம் ஏற்பட்டதால் இந்த திருநாமம் பற்றிய நம் ஸம்ப்ரதாய கிரமத்தை அடியேன் கிரஹித்த அளவுக்கு சிறிது விக்ஞாபித்துக்கொண்டேன். இப்படி விபுதர்களுக்கு ஹ்ருதயங்கமமாய் இந்த மஹதியான குருபங்க்தியில் தற்காலம் ஸ்ரீ மடத்து ஆஸ்தானத்தை அலங்கரித்துவரும் 41-வது பட்டம் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரான ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹ சடகோபயதீந்த்ர மஹாதேசிகன் பாங்குடன் ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹாராதனத்தை செய்தருளி ஸ்ரீ ஸந்நிதியின் வைதிக லௌகிக கர்த்தவ்யாம்சங்களை செவ்வனே நடத்திவரும் பெருமையை ந்ருஸிம்ஹவிபூதிகளான நாம் எல்லோரும் அனுபவித்துவருகிறோம். இது நாம் செய்த பாக்ய விசேஷம். இப்படி ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் ஆஸ்தான பரிபாலனம் செய்துவருவதில் சென்ற மார்கழி மீ பூரட்டாதி திருநக்ஷத்திரத்தன்று ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் 84 வது திருநக்ஷத்திர பூர்த்தி மஹோத்ஸவம் பகு சிஷ்யர்களால் ஆங்காங்கு கொண்டாடப்பட்டது. ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரை பற்றி சாதுர்மாஸ்யங்களைக் கொண்டே வியவஹரிப்பது முறையானாலும், லோகபாவனையில் இந்த 84 வது திருநக்ஷத்திரம் சதாபிஷேகக் கணக்கில் கொண்டாடுவது வழக்கமாதலின் இந்த திருநக்ஷத்திரத்திற்கு ஓர் தனிச் சிறப்பு உண்டு. உத்ஸவ காலத்து ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் திவ்ய குண விசேஷங்களை வாயினால் பாடி மனத்தினால் சிந்திக்க சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. இப்பொழுது இந்த மலர் மூலம் அன்னார் திருவடிகளில் பிரதிபன்னர்களான பல பெரியோர்கள் அழகிய சிங்கரைப் பற்றிய தங்கள் அனுபவப் பிரகாரத்தை எடுத்தோதி தாங்கள் க்ருதார்த்தர்களாவதுடன் பிறரும் எக்காலத்தும் இவற்றைப் படித்து பயன் பெறுமாறு இந்தப் பிரசுரம் ஏற்பாடு செய்தது பெரிதும் பாராட்டக்கூடியது. இதில் தாஸன் சிற்றறிவுக் கெட்டியவரையில் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் ஆஸ்தானத்திற்கு எழுந்தருளிய பின் ஆங்காங்கு திவ்யதேச சஞ்சாரம் செய்து சிஷ்ய ஜனங்களை உஜ்ஜீவிக்கச் செய்து ஸ்ரீ மடத்திற்கு செய்துள்ள பல சாசுவதமான அரிய உபகாரங்களை ஈண்டு ஸங்க்ரஹமாக எழுத வந்துள்ளேன்.

ஸ்ரீ அழகியசிங்கருடைய சமதமாதி குணங்களை நேரில் ஸேவித்து அனுபவியாதவர் ஸந்நிதி ஸம்ப்ரதாயத்தில் ப்ராயேண யாரும் இருக்கமாட்டார்களெனச் சொல்லலாம். ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரை நேரில் தண்டன் ஸமர்ப்பித்துள்ளவர்கள் ஸ்வாமியின் அஸாதாரண ந்ருஸிம்ஹ பக்தியை அனுபவியாமல் இருக்கமுடியாது. மற்றவர்களுக்கு பக்தி இல்லையா என்பது இங்கு கேள்வி அல்ல. இந்த அழகிய சிங்கரின் பக்தியின் தன்மை பிறர் அதை எளிதில் அறியக்கூடியவாறு இருப்பதுதான் இதில் விசேஷம். ஆராதனம் செய்தருளும் வைதிகரையும் அந்தமில் பேரின்பமாகிய பரம புருஷார்த்தமான முக்தைச்வர்யத்தை அளிக்க வியாஜமாக இருக்கும் உபாயானுஷ்டானத்தை ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹன் திருவடிகளில் நடத்தி

வைக்கும் அழகு அனுபவித்தவர்கள் பலபடிகளாக சொல்லிக் கேட்டிருக்கிறோம். கபட கல்மஷமில்லாத ஹ்ருதயம். எல்லோரிடத்திலும் ஏகரூபமான கிருபை. ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹன் விபூதி குறைவற அபிவிருத்தமாக வேண்டுமென்ற ஸதைகத்யானம். இக்குணங்களுக்கு ஏற்ற திருமேனி ஸௌந்தர்யம். விலக்ஷணமான ஒரு தேஜஸ் பரமசாந்தமூர்த்தி என்பதை உணர்த்தும் திருமுக மண்டலம். இதுவே நாம் ப்ரக்ருதம் பெற்றுள்ள ஆசார்யப்பேறு.

ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் ஸ்ரீ சடகோப யதீந்த்ர மஹா தேசிகனிடம் ஸமாச்ரயண க்ரந்தங் காலக்ஷேபங்களைப் பெற்றமையையும், ஸ்ரீ அத்திப்பட்டு அழகியசிங்கரிடம், உபயானுஷ்டானம் பெற்றமையையும், மற்ற பெரியோர் இதில் எடுத்துரைக்கலாம் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். பர்யாய பாஷ்யகரரென விளங்கி வரும் உலகம்போற்றும் உத்தமராம் ஸ்ரீசடகோப யதீந்த்ர மஹா தேசிகனிடம் ஸாக்ஷாத்ஸம்பந்தம் பெற்று இந்த ஆஸ்தானத்தை யலங்கரித்துள்ள சென்ற எட்டுப் பட்ட அழகியசிங்கர்களில் ப்ரகிருதம் எழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரே கடைசியானவரென்று கூறவேண்டும். இந்த அழகிய சிங்கர் பூர்வாச்ரமத்தில் எம்பெருமான் ஸங்கல்பத்தினுல் விசேஷ லௌகிக ஸம்பத்தியை பெற்றிருந்தார். அவ்வித விசேஷ ஸம்பத்தியைப் பெற்றிருந்தும், அப்பிரதேசவாஸிகளால் வெகுவாக பஹுமானிக்கப்பட்டு ஸகல ஸத்கார்யங்களுக்கும் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் அனுக்ரஹத்தைப் பெற நேர்ந்திருப்பினும்' ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் ஸ்வபாவத்தினுலும், மற்றும் வைராக்கியத்தினுலும் லௌகிக காரியங்களில் அதிக ஸம்பந்தப் படாமல் அனுஷ்டானுதிகளை குறைவறச் செய்துகொண்டு பராங்குசபரகால யதிவர தேசிகாதி ஆசார்ய ஸூக்திகளை ஆவிருத்தி செய்வதிலேயே தமது காலத்தை யெல்லாம் கழித்து வரும்படியாக இருந்தது. லோகவ்யவஹாரத்தில் அக்காலத்தே தாம் ஸம்பந்தப்படாமையைக் கொண்டுதான், ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸம்ஹ திவ்ய பாதுகாஸேவக ஸ்ரீ ரங்கனுத சடகோப யதீந்த்ர மஹா தேசிகன் (40வது பட்டம் அழகிய சிங்கர்) துவரிமானில் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளியதும் அந்த அழகிய சிங்கர் நியமனத்தை அனுசரித்து ஆஸ்தான நிர்வாகத்தை திருவுள்ளம் பற்றினர்.

இவ்வாறு ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹா ராதன கைங்கரியம் ப்ராப்த மாயிற்று. இது 1923-ம் வருஷம் பிப்ரவரி மாதத்தில் ஆகும். இப்பொழுது ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் ஆஸ்தானத்திற்கு எழுந்தருளி சுமார் 15 வருஷங்கள் பூர்த்தியாக ஆகின்றன. ஸ்ரீ ஆதிவண் சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகன், ஸ்ரீ ஸ்ரீனிவாஸ மஹாதேசிகன் (25 வது பட்டம்) ஸ்ரீ சடகோப யதீந்த்ர மஹா தேசிகன் (33 வது பட்டம்) இவர்களைத்தவிர்த்து இவ்வளவு சாதுர்மாஸ்யங்கள் எழுந்தருளி யிருப்பது இந்த அழகிய சிங்கர் தான் என்பதை

விக்ஞாபிக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது. இன்னும் பல்லாண்டு பல்லாண்டாக விபூதியை அலங்கரித்து வரவேண்டுமென்பது தான் சிஷ்யகோடிகளின் பிரார்த்தனை யாகும்.

ஸஞ்சாரவைபவக்ரமம்

ஸ்ரீ காரக்குருச்சி பெரியஅழகிய சிங்கரின் ஸ்ரீரங்கநாத சடகோப மஹாதேசிகரது ஆராதனை கைங்கர்யங்களை எல்லாம் அந்த அழகிய சிங்கரின் வைபவத்திற் கேற்ப வெகு விமரிசையாக நம் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் நடத்தி வைத்தார். அந்த ஸமயம் நம் ஸம்பிரதாயத்தில் அக்ர கண்யர்களாக இருந்த பல பண்டிதோத்தமர்களும், லௌகிகப் பிரமுகர்களும் வந்திருந்தனர். கைங்கரியத்திற்கு சுமார் ரூ. 15000 செலவழிக்கப் பட்டது. அது பூர்த்தியானதும் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் ஸஞ்சாரம் செய்யத்திருவுள்ளம் பற்றினர். முதலில் ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர் சென்று, யாதொரு ஆண்டாள் அவதாரத்தினால் தக்ஷிண திக்கும் ஸர்வோத்தரமாக ஆயிற்றோ அப்படிப்பட்ட ஆண்டாளை மங்களாசாஸனம் செய்து அங்கு கூடியிருந்த எல்லோரையும் அனுக்ரஹிக்கும்படியாயிற்று.

வெகு காலமாக அத்தேசங்களில் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் யாத்திரை நடைபெறாமலிருந்ததால் அங்கு ஏராளமான சிஷ்ய ஜனங்களும், மற்றவர்களும் பக்திசிரத்தையுடன் ஸ்ரீ நிருஸிம்ஹனையும் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரையும் ஸேவித்து க்ருதார்த்தர்களானார்கள். பின்பு ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் ஆழ்வார் திருநகரிக்கு எழுந்தருளினர். அங்கு ஸ்ரீ ஆதிவண் சடகோபயதீந்த்ர மஹாதேசிகனால் பிரதிஷ்டிதமான ஸ்ரீ ஆழ்வார் ஸந்நிதியில் மங்களாசாஸனம் செய்தார். நாராயணஸ்மரணை என்று ஆசார்யர்கள் வியவஹரித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற நியமமிருந்தபோதிலும் சடகோபஸ்ரீ: என்று அஸாதாரணமான வ்யபதேசத்துடன் எந்த ஆழ்வாரைப் பெருமையுடன் போற்றி வருகிறார்களோ அந்த ஆழ்வாரை அங்கு மனமார ஸேவித் தனுபவித்தார்.

மற்று விட்டது மரியாதைபோல் ஆகமாட்டாது இந்த ஆழ்வார் ஸந்நிதி மரியாதை. ஆழ்வாரும் மடத்திற்கு அஸாதாரணமான உயிர் நல்லா யிருந்தவிடம் பற்றி அந்த ஸந்நிதி மரியாதைகள் குறைவற அந்த ஸமயம் நமது அழகியசிங்கருக்கு நன்கு நடந்தன. இது நம் ஸந்நிதிக்கு இந்த அழகிய சிங்கரால் செய்யப்பட்டுள்ள சாச்வதமான ஒரு உபகாரமாகும். ஆழ்வார் யோகநிஷ்டரா யிருந்தும் அவதரித்த வர்ஷம் காரணமாக விபவத்தில் யக்ஞோபவீதம் பெறாத குறையைப் போக்குவதுபோல் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் அங்கு ஒரு ஸ்வர்ண யக்ஞோபவீதம் ஸமர்ப்பித்தார். பிறகு அங்கு நவ திருப்பதிகளை ஸேவித்துக்கொண்டார். பிறகு வானமாமலை, திருக்குறுங்குடி முதலிய திவ்ய

தேசங்களுக்கு எழுந்தருளினார். அங்குள்ள சிஷ்யர்கள் பிரார்த்தனைக்கிணங்க அடுத்துவந்த சாதுர்மாஸ்யத்தை வீரவநல்லூர் கிராமத்தில் நடத்தினார். ஸங்கல்ப உத்தானத்திற்கு அப்புறமும் சுமார் 1½ மாதங்கள் மேல் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் அங்கேயே எழுந்தருளியிருக்கும்படியாயிற்று. அங்கு சிஷ்யர்களுக்கு ஸ்ரீ பாஷ்யம், ஸ்ரீ ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் முதலிய கிரந்தங்கள் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரால் காலக்ஷேபம் ஸாதிக்கப்பட்டன. அடுத்த வருஷம் மீண்டும் ஆழ்வார் திருநகரி சென்று நான்கு தினங்கள் இருந்து உத்ஸவ மரியாதைகளைப் பெற்றுக்கொண்டார். அக்காலத்தில் அந்த ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் திருவடிகளை ஆச்ரயித்தவர்கள் அநேகர்.

பிறகு ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் அங்கிருந்து ஸேதுயாத்ரையாக எழுந்தருளினார். துவரிமானில் காரக்குருச்சி பெரிய அழகியசிங்கர் பிருந்தாவனத்தை ஸேவித்துக்கொண்டு மானாமதுரையில் அதற்கடுத்த சாதுர்மாஸ்ய ஸங்கல்பத்தை நடத்திக்கொண்டார். அங்கிருந்து திருக்கோஷ்டியூர், திருமெய்யம் முதலியவிடங்களுக்கு எழுந்தருளி ஸ்ரீரங்கநாதன் மங்களாசாஸனத்திற்காக ஸ்ரீரங்கம் வரும் வழியில் திருப்பராய்த்துறையில் தங்கி அங்கு ஒரு சாதுர்மாஸ்ய ஸங்கல்பத்தை நடத்தினார். அங்கு ஸ்ரீ கீதா பாஷ்யம், ரஹஸ்யத்ரயஸாரம், பகவத் விஷயம் முதலிய கிரந்த காலக்ஷேபங்கள் குறைவற பூர்த்தியடைந்தன.

பிற்பாடு ஆராதனருளமுதம் பொதிந்த கோயிலில் ஸ்ரீ ரங்கநாதனை மங்களாசாஸனம் செய்தார். பிறகு அங்கிருந்து உத்தர தேசயாத்ரையாக எழுந்தருளினார். செழுமாமணிகள் சேரும் திருக்குடந்தை, ஸ்ரீ முஷ்ணம், திருவஹீந்திரபுரம் முதலிய திவ்ய தேச எம்பெருமான்களை ஸேவித்துக்கொண்டு ஆங்காங்கு எம்பெருமான்களுக்கு உசிதமான கைங்கர்யங்களை செய்வித்தார். திருவயிந்தை நகரில் ஸ்ரீ தேசிகனுக்கு ரூ 1400க்கு வயிரத்திலான திருமண் காப்பு ஸமர்ப்பித்தார். க்ஷயம் விளைந்த திருப்பதியாய் ஸ்ரீ திருக்குறுங்குடி அழகிய சிங்கர் (27வது பட்டம்) ப்ருந்தாவனம் அமைந்துள்ள மதுராந்தகம் எழுந்தருளினார். இங்கு ஒரு சாதுர்மாஸ்ய ஸங்கல்பம் நடந்தேறியது. அங்கு தங்கிய காலத்தில் ஸந்நிதி க்ராமம் ஸம்பந்தமாக இருந்த வ்யவஹாரங்களைத் திருத்திகரமாகத் தீர்த்து ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹாராதனத்துக்கு அது நிரந்தரமாக உபயோகமாகும்படிச் செய்தார்.

ஸ்ரீ தேசிகன் அவதாரஸ்தலமும் முக்தி தரும் நகரேழில் முக்கியமாம் கச்சிதனில்என்று ஸ்ரீ ஸ்வாமியே அநுஸந்தித்துள்ள ஸ்ரீ காஞ்சிபுரத்திற்கு எழுந்தருளி ஸ்ரீ தேவப் பெருமாளை மங்களாசாஸனஞ் செய்தார். ரூபாய் 1000 செலவில் ஒரு தங்க வட்டில் அங்கு பகவதாராதனத்திற்காக அழகிய சிங்கரால் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டது. பின்பு திருவெள்ளூர் எழுந்தருளி ஸ்ரீ

நரஸிம்மனுக்கு அடுத்தபடியாக ஸன்னிதி எம்பெருமானுகக் கொண்டாடப் படுபவரும் ஸன்னிதி அழகியசிங்கர் எல்லோராலும் ஸேவ்யருமான ஸ்ரீ வீரராகவனை மனமார மங்களாசாஸனஞ் செய்தார். அங்கு உள்ள பூர்வாசார்யர்களுடைய ப்ருந்தாவனங்களை ஸேவித்துக்கொண்டு அங்கேயே சிறிது காலம் எழுந்தருளியிருந்தார். அங்கு சில க்ரந்த காலக்ஷேபங்களும் நடந்தன. பின்னர் திருப்பதி எழுந்தருளி விண்ணவரும் மண்ணவரும் விரும்பும் ஸ்ரீ திருவேங்கடமுடையானை ஸேவித்து க்ருதார்த்தரானார். திரும்பி எழுந்தருளியபொழுது தையார் கிராமம் விஜயஞ் செய்து அங்கு நூதனமாகக்கட்டியமையப் பெற்ற மடத்தில் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்மனையும் ஸ்ரீ ஆதிவண் சடகோப யதீந்திர மஹா தேசிகனையும் ப்ரதிஷ்டை செய்வித்தருளினார். தொண்ட மண்டலத்தில எல்லா விடங்களிலும் ஸஞ்சாரஞ் செய்து கொண்டு திரும்ப தக்ஷிணதேச யாத்ரையாக எழுந்தருளினார். இப்படியாக ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் தொண்ட மண்டலத்தில் விஜயஞ் செய்து சோழ நாட்டுக்குத் திரும்பி எழுந்தருளி இப்போது ஸ்ரீ ரங்கத்தில் ஸ்ரீ தசாவதாரன் ஸன்னிதியில் ஸ்ரீ ந்ருஸிம்மாராதனத்தைச் செய்து கொண்டு விளங்காநின்றார்.

ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் செய்துள்ள கைங்கர்யங்கள்

இதுவரையில் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் ஸஞ்சாரவைபவக்ரமத்தை விக்ஞாபிக்கலாயிற்று. இனி அழகிய சிங்கர் ஸன்னிதிக்கு சாச்வதமான ரீதியில் செய்துள்ள கைங்கர்யங்களைச் சுருக்கமாக விக்ஞாபித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஸ்ரீ நரஸிம்மன் ஸன்னிதி நித்ய ததியாராதனையுடைய வேதாந்த க்ரந்த காலக்ஷேபாதிகள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. ஆங்காங்கு ராஜதானியின் பல பாகங்களிலுமுள்ள மடங்களின் நித்யப்படி. மாஸ பர்வோத்ஸவாதிகள் குறைவற நடத்தப்பட்டுவருகின்றன. இது தவிர வேறு பல கைங்கர்யங்களும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன வென்பது சிஷ்ய மஹாஜனங்கள் அனைவரும் அறிந்துகொள்ள வேண்டிய விஷயமாகும். இவையெல்லாம் ஸ்ரீ ஸன்னிதி கணக்குகளிலிருந்து தெளிவாகத் தெரியவரும். ஆனால் அத்தனை அவகாசத்தை எல்லோரும் ஏற்படுத்திக்கொள்ள நேரிடாமற் போகலாம். ஆகவே ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் வைபவத்தை வெளியிடுவதான இந்த நூலில் அவற்றை ஸங்க்ரஹமாகவேனும் அடியேன் அறிந்த அளவுக்கு பிரஸ்தாபிப்பது உசிதமெனத் தோன்றுகிறது. இந்த கைங்கர்யங்கள் பல ப்ரகாரங்களாக விருக்கின்றன. ப்ரக்ருதம் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ வை[illegible] நரஸிம்ம சடகோப யதீந்திர மஹாதேசிகன் காலத்தில் ஸ்ரீ நரஸிம்ம ஆராதனத்திற்கென புதிதாகப் பல விடங்களில் பூமி வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. சில முக்கிய விடங்களில் மடங்கள் புதிதாகக் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. பல விடங்களில் பழைய மடங்கள் புதிதாக ஜீர்ணோத்தாரணம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

பூமி வாங்கிய அம்சம் வருமாறு. திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் இளம் வேலங்குளம் கிராமம் நஞ்சை பூராவும் ரூ 132900. வீரவநல்லூரில் நஞ்சை ரூ 17200. அடைச்சாணி கிராமத்தில் நஞ்சை வாங்கியது ரூ 8000. தஞ்சை ஜில்லாவில் பெருக வாழ்ந்தான் கிராமத்தில் சில்லரையாக வாங்கப்பட்டது ரூ 5600. கீழத்திருப்பந்துருத்திக்கிராமம் ரூ 1500. செங்கல்பட்டு ஜில்லாவில் மதுராந்தகத்தில் ரூ 1500. தையார் க்ராமத்தில் ரூ 300. முக்கூர் கிராமத்தில் ரூ 2000. மைசூர் ஸமஸ்தானத்தில் ரூ 1000. ஆக மொத்தம் க்ரயத்துக்கு வாங்கின நிலம் ரூ 177000.

இது தவிர கோர்ட்டு டிக்ரிகள் ஏலம் எடுத்தது ஒத்திகை திருப்பி வந்தது முதலியன மூலம் தஞ்சை ஜில்லாவில் பல விடங்களில் நிலம் வாங்கியது மொத்தம் ரூ 68180. ஆக மொத்தம் நிலம் வாங்கியது ஸுமார் 2½ லக்ஷம்.

மடங்கள் புதிதாகக் கட்டிய இனங்கள் மேலத்திருப்பதியில் விஸ்தாரமாக மடம் கட்டப்பட்டு ஸ்ரீ நரஸிம்மன் ஆதிவண் சடகோபயதீந்த்ர மஹா தேசிகன் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது ரூ 36000. திருப்புல்லாணியில் புதிதாகக் கட்டப்பட்டது ரூ 15440. தஞ்சை ஜில்லா வடுவூர் கிராமத்தில் புதிதாக ஸந்நிதி கட்டப்பட்டது ரூ 2400. துவரிமானில் 40வது பட்டம் அழகிய சிங்கர் ஸ்ரீவண் சடகோப ஸ்ரீ ரங்கநாத சடகோப யதீந்த்ர மஹா தேசிகன் ப்ருந்தாவனம் கட்டியது ரூ 6600. ஆகப் புதிதாக மடங்கள் கட்டியவகையில் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரால் மொத்தம் செலவழிக்கப்பட்டது ஸுமார் ரூ 60440.

சென்ற பதினைந்து வருஷங்களில் பல விடங்களிலும் மடங்கள் ரிப்பேர் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. முக்கியமாக தேரழுந்தூர், திருவஹீந்திரபுரம், திருக்குடந்தை, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், திருவனந்தபுரம், திருக்குறுங்குடி, ஸ்ரீபெரும்பூதூர், ஆழ்வார்திருநகரி, திருவல்லிக்கேணி, ஸ்ரீரங்கம், நாமக்கல், மன்னார்குடி, தையார், காஞ்சீபுரம், ஸ்ரீமுஷ்ணம், மைசூர், நாவல்பூர், திருவள்ளூர், மதுராந்தகம் முதலிய இடத்து மடங்கள், ஸ்ரீரங்கம் தசாவதாரன் ஸந்நிதி புள்ளபூதங்குடி ஸ்ரீ ராமன் ஸந்நிதி ஆழ்வார் திருநகரி நம்மாழ்வார் ஸந்நிதி, அஹோபிலம் தேவஸ்தானம் ஆகியவற்றிற்காக ஜீர்ணோத்தாரண வகையில் செலவழித்தது மொத்தம் ஸுமார் ரூபாய் 48500.

திருவள்ளூர் ஸ்ரீ வீரராகவன், திருக்குடந்தை ஸ்ரீ ஆராவமுதன் திருவஹீந்திரபுரம் தேசிகன் புள்ளபூதங்குடி ஸ்ரீ ராமன், காஞ்சீபுரம் ஸ்ரீ தேவராஜ ஸ்வாமி முதலிய திவ்யதேச எம்பெருமான்களுக்கு திருவாபரண கைங்கரிய மூலம் செலவானது ஸுமார் ரூபாய் 8600.

ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் வைபவத்தில் ஏகதேசத்தை அடியேன் இங்கு விக்ஞாபித்துக்கொண்டுள்ளேன். ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் திருவடி ஸம்பந்தம்

பெற்றுள்ள பாக்யம் அடியேனுக்கும் ஸ்ரீக்ருத விசேஷத்தினுல் லபித்திருக்கிறது. அத்துடன் மற்றொரு காரணம் கொண்டும் அடியேன் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் க்ருபைக்குப் பாத்திரமானவன். ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரை அடியேன் தண்டன் ஸமர்ப்பிக்க பாக்யம் நேர்ந்த காலத்திலெல்லாம் அழகிய சிங்கர் ஒவ்வொரு தரமும் தவருது அடியேனுடைய பிதா ஸ்ரீ குரிச்சி சேஷாத்ரியாசார்யர் ஸ்வாமியைப் பற்றி பிரஸ்தாபிக்காமலிருப்பதில்லை. வெறும் பிரஸ்தாபத்துடனுமில்லை. 'வைராக்ய பூர்ணோ ஸுஹ்ருத்' என்ற மதுர வாக்யத்தைச் சொல்லி ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் பூர்வாச்ரமத்தில் பால்யமுதற்கொண்டு அடியேனுடைய பிதாவுடன் நெருங்கிப்பழகி ஸ்ரீ சடகோப மஹா தேசிகன் ஸன்னிதியில் ஸதீர்த்யர்களாய் காலக்ஷேபஞ் செய்ததமையைக் கிருபையுடன் ஸாதிப்பதுண்டு. இப்படி பல காரணங்களால் அகிஞ்சனுன அடியேன் விஷயத்தில் க்ருபை செய்யும் ஸ்ரீ அழகியசிங்கருக்கு அடியேன் செய்யக் கூடிய கைம்மாறு என்? ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் குணவிசேஷங்களை யதா சக்தி போற்றுவதேயாகும்.

வைராக்ய பூர்ண ஸுஹ்ருத்ஸு ஸதாதயஸ்ய ஸந்நிவேஷணம் ।
ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹ யோகிநம் வந்தே யோகீந்த்ர விக்ரஹம் ॥

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் பெருமை

[ஸ்ரீ. உ. வே. கமலாபுரம், ஆர். ராமஸ்வாமி அய்யங்கார்]

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்திற்கென்று அஸாதாரணமான பிரதி தந்திரமாவது:—தத்வத்திரயங்களில் அவாந்தரதத்வங்களான சேதனாசேதனங்களுக்கும் பரதத்வமான ஸ்ரீய:பதிக்கும் உண்டான சரீராத்மபாவ ஸம்பந்தம். இஸ் ஸம்பந்தத்தை இவ்வுலகிலுள்ள ஜீவாத்மாக்களுக்கு ஸந்தேஹமற அறிவித்து அவர்களுக்குப் பிறவிக் கடலிலுள்ள துயர் தீர்ந்து பரமானந்தானுபவம் கிடைக்கும்படி செய்வதே நம் ஆசாரியர்கள் செய்யும் பேருபகாரம். இவ்விதமான உபகாரத்தைப் பிரத்யக்ஷமாகச் செய்துவரும் ஓர் ஆசார்யன் விஷயமான இம்மலரை வெளியிடுவதற்கு விஸ்தாரமாகக் காரணங்கள் கூறவேண்டா.

கலியுக ப்ரத்யக்ஷ தெய்வமாய், காருடசைலபதியாய் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹன் திருவருளால், ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாய பிரவசனம் செய்யுமாறு ஸ்ரீ அஹோபில மடத்தை ஸ்தாபித்த ஸ்ரீ மதாதிவண் சடகோபயதீந்த்ர மஹாதேசிகருக்கு [illegible] கிடைத்தது. இவ்விதம் வைஷ்ணவப் பழமுள்ள ஆசார்ய பரம்பரையில் [illegible] பட்டத்தில் மூர்த்தாபிஷிக்தராய் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீ [illegible] திவ்யபாதுகாஸேவக ஸ்ரீவண் சடகோப ஸ்ரீரங்கநாத சடகோபயதீந்த்ர மஹாதேசிகன் [illegible] திருவாராதனை [illegible] கொண்ட பொழுது, [illegible] ஸந்நிதியை ஜீர்ணோத்தாரணம் [illegible] அருமையான பாக்யமாய் எழுந்தருளியிருக்கும் நம் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் ஸ்ரீ [illegible] சடகோபயதீந்த்ர மஹாதேசிகன் [illegible] விளக்கேற்றினரோ என்கிறபடியே, [illegible] வந்துள்ள இந்த ஸம்பிரதாய தீபத்தை [illegible]வித்தருளினார்.

ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் திருவம்சம், திருவவதாரம், பூர்வாச்ரமம், அனுஷ்டானங்கள் முதலிய விஷயங்களைக் கலைநயத்துடன் இம்மலரில் பலர் பேசியிருக்கிறார்கள். இவ்விஷயங்களில் ஆஸ்திக சிஷ்ய கோடிகள் முக்கியமாக அறிந்து அனுபவிக்க வேண்டியவை ஆசார்யனின் குணங்களே. எண்ணிறந்த இக்குணங்களிலும் ஸர்வருக்கும் பிரகாசித்து முன் நிற்பது ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் அஸாதாரணமான ஸௌலப்யமே. ஸ்ரீ அழகிய சிங்கருக்கு ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நாஸிம்ஹனிடத்தில் உள்ள த்ருட பக்தியும், அவன் ஆராதனத்தில் உள்ள ஊக்கமும், இந்த ஸம்பிரதாயத்தி

லுள்ள நம்பிக்கை, விஸ்வாஸம் முதலியவைகளும் அத்யாச்சர்யமான வைகளே.

'வைராக்யம்' என்கிறபடி உபநிஷத்துக்களில் கொண்டாடப்பட்ட மனுஷ்ய ஆநந்தத்தை ஒருவித சிரமுமன்னியில் பூர்வாச்ரமத்தில் அனுப விக்கச் செய்தேயும் காயக்லேசங்கள் பலவுள்ளனவும் மிகவும் ச்ரமமான ஸந்யாஸாச்ரமத்தின் நியமங்களை எல்லோரும் கண்டு களிக்கும்படி அனுஷ் டித்து வருவதை விவரிக்க இயலாது.

ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் ஆஸ்தானத்துக்கு எழுந்தருளினது முதல் நாளது வரை, தமக்குக் கிடைத்த ஸத்ஸம்ப்ரதாயம் ஓங்கிச் செழிக்குமாறு ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரால் நாள் தோறும் பிரவசநம் செய்யப்பட்டு சிஷ்ய கோடி களுடைய உஜ்ஜீவனார்த்தம் காலக்ஷேபங்கள் நடைபெறுகின்றன. ஸ்ரீபாஷ்ய வ்யாக்யானத்திலும் வைதுஷ்யம் அபாரமானாலும் ஸ்ரீ பாஷ்ய காலக்ஷேபம் நிகரற்றது என்பது ஸ்ரீவைஷ்ணவ உலகம் அறிந்ததே. பல திவ்ய தேசங் களில் ஏற்பட்டிருக்கும் மடங்களை ஜீர்ணோத்தாரணம் செய்வித்து நித் யோத்ஸவ, மாஸோத்ஸவ, ஸம்வத்ஸரோத்ஸவங்களும் நித்யததியாராதநங் களும் குறைவற நடக்குமாறு ஏற்பாடுகள் செய்துள்ளார். வெகு திவ்ய தேசங்களில் எழுந்தருளியிருக்கும் எம்பெருமான் ஸந்நிதிகளில் அநேக விதகைங்கர்யங்கள் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரால் செய்யப்பட்டுள்ளன. தர்சன க்ரந்த காலக்ஷேபமே பிரதான காரியமாய்க் கொண்டிருந்தபோதிலும், ஸ்ரீ ஸந்நிதிக்கு ஆங்காங்குள்ள ஸ்தாவர ஜங்கம ஸொத்துகளை ஸ்திவர பராமரி சம் செய்து ரக்ஷிப்பதிலும் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கருக்கு ஒருவரும் நிகரில்லை.

எற்றி மனத்தெழிற்ஞான விளக்கையிருளனைத்தும்
மாற்றினவர்க்கொரு கைம்மாறு மாயனும் காணகில்லா

ஆகையால் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் திருவடி ஸம்பந்திகளான நாம் செய்யவேண்டிய கடமை ஒன்றுண்டு. இம் மஹானைப் போற்றி உகந்தும், புத்தியில் கொண்டும், போந்து புகழைச் சாற்றியவர்க்கும் வருவது நமக்கு ஸ்வரூப ப்ராப்தம். இந்த நோக்கத்துடனேயே இம் மலருக்கும் விசேஷமான செய்திருக்கும் ஸுஹ்ருத்துக்களுக்கு நம்முடைய க்ருதஜ்ஞதையைச் செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் பிரபாவரக்ஷை

[ஸ்ரீ. உப. வே. வித்வான் குறிச்சிப்பாடி துரைசாமி அய்யங்கார்]

சாஸ்த்ர ஸம்ப்ரதாயம், "[illegible]" என்றுள்ள அத்யாத்ம சாஸ்த்ரம் ச்ரௌதமாய், ஸ்மார்த்தமாய் ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ர ஸித்தமாய் வ்யாஸ போதாயநாதிகளிடத்தில் பரமகாருணிகனை பரபுருஷனால் விதைக்கப்பட்டு, நாதயாமுநர்களிடத்தில் இலைவிடுவிக்கப்பட்டு ஸ்ரீ பாஷ்யகாரரிடத்தில் ஶாகோபஶாகமாக பரிணமிக்கப்பெற்றது. இந்த மஹாவ்ருக்ஷத்தை ஆச்சான், ஆண்டான், ஆழ்வான், பிள்ளான், பட்டர், பெரிய ஜீயர், பெரியம்மாள் (கடாதூர் அம்மாள்) அப்பிள்ளார் முதலியவர்கள் பரிபோஷித்தார்கள். இந்த மஹாத்மாக்களின் பரமகடாக்ஷங்களுக்கு பாத்ரபூதரான ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹாதேசிகன் இந்த வ்ருக்ஷத்துக்கு பாஹ்ய குத்ருஷ்டி மதங்களிடமிருந்து ஒரு ஹாநியும் வாராதபடி காப்பாற்றியருளினார். ஆத்மயாத்ரையைச் செய்யும் சிஷ்டர்கள் விராஜாதரணம் செய்யும் பர்யந்தம் இந்த வ்ருக்ஷமூலத்தையே ஆச்ரயித்து இளைப்பாறுகிறார்கள். இந்த சிஷ்டர்களின் பங்க்திதான் குருபங்க்தியாகும்.

ஸ்ரீநிகமாந்த மஹாதேசிகன் '[illegible]' என்னதுபோல் யாம் அனைவரும் ஸ்வாமி தேசிகனை ஆதியாகவும் ஸ்ரீ மஹாநிவண் சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகனை மத்யமாகவும் இப்போதிருக்கும் ஆசார்ய பர்யந்தம் உள்ளவர்களை முடிவாகவும் பாவிக்கவேண்டும். பாபிஷ்டனான க்ஷத்ரபந்துவும், புண்யக்ருத்தான புண்டரீகனும் ஆசார்ய ஸம்பந்தத்தாலே முக்தர்களானார்கள். ஆசார்ய ஸம்பந்தம் இல்லாவிடில் புண்யமும் பொன் விலங்காகவும் பாபம் இரும்பு விலங்காகவும் ஆகும். "[illegible]" என்று தேதிப்பமான மாய்விளக்கும் ஆசார்யாபிமானம் நிர்மலமான போக்யமானது என்பதற்குத் தடை ஒன்றும் இல்லை.

"[illegible]" என்றும் ஸ்தலத்தில் ப்ரதிபாதிக்கப்படும் மூர்த்தியினுடைய பாதுகா ஸேவகத்வ கைங்கர்ய ஸாம்ராஜ்யத்தில் மூர்த்தாபிஷிக்தராய் எழுந்தருளியிருந்தவரும், அநேக உபபத்திகளைக்கொண்டு இவரே ஆழ்வாரோ என்று புத்திமான்களால் தர்க்கிக்கப் பெற்றவரும் மஹா ஸ்வாமியுமான ஸ்ரீவண் சடகோப ஸ்ரீ ரங்கநாத சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகன் தன் ஆஸ்தானத்தை இப்பொழுது எழுந்தருளி இருக்கும் அழகிய சிங்கருக்கு ப்ரஸாதித்து நித்ய விபூதியை துந்துபி வருஷம் தைமீ க்ருஷ்ண பக்ஷம் தசமி அலங்கரித்தார்.

நம் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரும் திராந்தத்தில் ஸூர்யனிடமிருந்து தேஜஸ்ஸை பெற்று அக்நி விளங்குவது போல் விளங்கி வருகிறார். ப்ராக்ருதமாயுள்ள அக்நிக்கு உள்ள துர்குணமில்லாமல் விலக்ஷணமாக தேஜோராசியாய் ஸ்வாமி பாஸிக்கிறார். இவ்வளவு பர்யந்தம் யதிபதியின் ஸம்ப்ரதாயத்தை பரிபோஷித்தும் ஸபத்நீகனாய் ஸபாதுகனாய் வேதாத்மாவான வைநதேயாருடனாய் இருக்கும் விபுவை ப்ரதாந ப்ரதிதந்த்ர ஸாக்ஷாத்கார பூர்வகமான உபாஸனத்தால் விபூதிகளை உஜ்ஜீவிக்கப் பண்ணியும், ஸர்வ ஜகத்தின் யோக க்ஷேமத்தை வஹித்தும் வருகிறார். இதற்கு யார் என்ன கைம்மாறு செய்யமுடியும். செய்ய சிந்திப்பதும் ஸாஹஸமாகாதா ?

“ [illegible]
[illegible]
[illegible] ”

என்னும் ஸ்தலத்தில் ப்ரஸித்தமான குணங்களின் ஆவிர்பாவ பூர்ணர்களான மஹாத்மாக்கள் ஸ்வாமியை உபஸர்ப்பணம் பண்ணுவதே ஸ்வாமியின் ப்ரபாவ யாதாத்ம்யத்திற்கு போதுமான ப்ரமாணம். [illegible] என்றுள்ள நாரதீய வசனங்கள் எல்லாம் ஸ்வாமிக்குத் பொருந்தும் என்பதற்கு அடையாளமாக ஸ்வாமிக்கு பூர்வாச்ரமத்திலேயே சக்ரவர்த்தி திருமகனின் பெயர் அமைந்துள்ளது. அந்த மஹா குணங்கள் யாவும் ஸ்வாமி அழகியசிங்கர் ஆனபிறகு இரட்டித்தன என்று சொல்வதற்கு ஒரு தடையுமில்லை. ஸ்ரீ [illegible] ஸ்ரீ [illegible] ॥

———

ஸம்க்ஷேப ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹஸ்துதி:

[ஜோஸ்யம். டி. எஸ். கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார், மதுரை.]

ஸ்வஸ்தி ப்ரோக்ஷ்பவேஷ்வ ரேஸ்வாயநா
உத்ஸவாதிகே ஶோபநே
ஸ்ரீமச்சடகோப வீரயதிராட்
லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹாஜ்ஞத: ।
யே ஸீஹாங்கமஹோத்ஸவே யதிவரம்
தம் ஸ்தோத்ரீண ஸஹஸ்ரஸா
தேய ந்யாஸ்து ரகாந்ருகேவாப்பவி
ஞாநாதிஶோராயம் புராரே
வாஜே ஸ்ரீ நரஸிம்ஹ ஸந்தமஸக
ரக்ஷோஜ்வம் ஹஷ்டம்
கமரு ஹாடகஸ்ரீபஸ்ரீ ஸ்ரீகுஸிதம்
ஜாஹ்நீதோயாதிகம்
பாஷ்வெஜ்ஜநமிஷ்ய ஸ்ரீக்ருஷீபாரயே:
ஸந்யாஸி ஸ்ரீவ்ருதம்
ஐஶ்வ ஸ்ரீஹரிபாதஸேவநாதம்
ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹம் ஹஜே
காமெ க்ரோதர கமெள ஸ்ரீ ப்ரபந்நஜநவநம்
திக்ருஸக்ரம் வியாதம்
ஸத்ஷ்யாத ஸ்ரீக்ருவமாந ப்ரகாரணாதாத
யாத்ரிகாத பாதாராம்:
வ்ருஜஶ்ரேயஸ்ய ஸ்ரீ ஶ்ரீஶடகோபநாமநே:
ஹ்யாஸநஸ்ய க்ருபாஜே:
ஸம்ஹிதே ராய வாக்யாப்ராதிரநயநாத:
பாதாரம் தேஶிகேந்த்ர:

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌰𑌂𑌗𑌯𑌾𑌮𑍁𑌨𑌾𑌜𑌾𑌮𑌾𑌤𑍃𑌮𑍁𑌨𑍀𑌯𑌰𑌃
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌂𑌚𑌸𑌂𑌯𑌮𑌿𑌕𑍃𑌤𑌃
𑌸𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍈𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌕𑍈𑌃 𑌸𑌭𑌯
𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍈𑌕𑌦𑌕𑍍𑌷𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌸𑌾𑌦𑌹𑌕𑍍
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌰𑌕𑌃
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑍇𑌦𑌶𑌿𑌰𑌃𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌯𑌵𑌾𑌰𑌿𑌧𑌿
𑌶𑌂 𑌪𑌾𑌤𑍁 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌃 ॥
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌣𑍍𑌶𑌠𑌾𑌰𑌿𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌯𑍋𑌗𑌿𑌵𑌰𑌂 𑌭𑌜𑍇 ।
𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌦𑍇𑌶𑌾𑌭𑌿𑌮𑌤𑌾𑌯𑌿𑌨𑌃 ॥
𑌦𑌹𑌕𑍍𑌕𑍃𑌪𑌾𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌣𑍍𑌶𑌠𑌕𑍋𑌪𑌯𑌤𑍀𑌶𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌃 ।
𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍂𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌚𑍈𑌵𑌮𑍇𑌧𑌾𑌨𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 ॥

ஸ்ரீ:

[illegible]

[ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான் ஆவியூர் ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர்.]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 1

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 2

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 3

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 4

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 5

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 6

[illegible]
[illegible]

ஶம்ஷீர ஊாவஃாஊஶம் ஜூ ஜ_திஶாஜிஷாயி
ஃஜஃ-ஃக்ருஜாரணிஜெவஶஜெணாஊாகதூ ॥ 7

ஊம்ஃாஃிஜாஷ ஊிவஜீ-ஃத ஜெஃதாயஊ-ஃம்
தம் கம் வ நக ஊகாரவஃிஜெஶாஊஊா_நழூ ।
நிய-ஙி-ஃ தகஜூஷி ஶணம் நிஜஜெஃவி_நாஜு
ஃஜெகேவக ஃம்ஶ்ரயஊநாஜீ_தஜெ_நஜஃாரழூ ॥ 8

ககவீ_தவுரஊம்ஶம் ஷ்ாஶ்ரிஜெ_த Zஷ_தூஊம்ஶம்
வி_நதஜ_நஃஊாஜெZஷ்ஜஷ_காஷூஜெஶழூ ।
ஶாராஜிஊ ஃஊாவம் தீ ஷ காஜெவி வஷ-ஃா
ஷ்ஊஷ்ஜரஃஃஜெஊ_தம் ஜெயா ஶி_நாயம் நஊாஜி ॥ 9

_நி_த்ஜம் வ ஊம்ஃஷ்நிராஶயாகூம்
ஃம்ஶீ_தாரகூாகாரவஜ ஶஷீரழூ ।
வாஜெஷ ஃம்ஜெஊாஊ_நவஜ ஃாய ாகூம்
கஷ்யாணஜ நா ஜூஜவி_த ஜெஶாவிஜாஃழூ ॥ 10

ஃ ஜெவவுஊாஶ வசாஊிஜஷம்
ஶ்ரீராஶயாகூம் ஊஜி_தம் ரஃஜெஜூ ।
யஜெயாஜிஜெ_த காஜ உஷாரஷ்ஜாநம்
ஶஜெகூ ஷஃவுா ஃஷி-ஃ க ஃவ-ஃஊாஜெஃ ॥ 11

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ 12

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ 13

வி_ந_தஃ [illegible] ஜீஷீாரி_தாகம்
[illegible] ஜொகாககாவ_தீண-ஃழூ ।
ஊிரஃநக்ஜ_தவா [illegible] ஜெஶாஃம்வ [illegible] வா
காகவீ_தஊஊாஜெ ஶாவய-ஃ_நம் நாயஜீஜெ ॥ 14

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 15

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 16

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 17

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 18

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 19

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 20

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 21

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] ॥ 22

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ 23

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ 24

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ 25

[illegible] ।
[illegible] ॥ 26

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ 27

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ 28

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ 29

[illegible]
[illegible] ।

யஜ்ஞோபவீத விலஸத்ருசிரணீயவக்ஷ:
ஸம்ஸாரவ்யாதிநாஶ [illegible] பவர்ஷகணோ: ॥ 30

வ்யக்தபாஹு விலஸத் [illegible] யஜ்ஞோ:
ப்ராக்தந [illegible] பாயபாவபதிவஹநி: ।
ஸேவிதோ நயதி யோகிவ [illegible]
காமதிநவ [illegible] ஜநாநாம் ॥ 31

ஶ்ரீஹஸ்தி [illegible] யோ யதிராஜ:
வ்யாஸபா [illegible] ஸேஶ்ஸு: ।
ஹஸ்தி [illegible] கம்ப்யு [illegible] கோ ராடஸௌ
ஸம்ஸ்ரித [illegible] வ்யாஸ ॥ 32

பாஹுநா ஸாக்ஷித்துயஜ்ஞோ:
யோகிநாம் [illegible] ணாம்ஶு: ।
யதியதேவ [illegible]
ஹ்ருத்ஸு [illegible] கயதேதி [illegible] ॥

பாதாரா [illegible] நதாநித ந [illegible]
ஸேவாபரா யதி நாரா [illegible] ஸயபாம்: ।
தேயாம் [illegible] ஸ்ரோகே
தேநவ [illegible] காரா: ॥ 34

[illegible]
[illegible] யே [illegible] யன ।
[illegible]
[illegible] ஸ்வய [illegible] 35

ஸா [illegible] யதிவா [illegible]
யதே: [illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥

ஸஜ்ஜ [illegible] யதிவாந்யஸா [illegible]
[illegible] வா [illegible] யாமக்ருதே [illegible] ।
[illegible] பரிவஸ்ய தாத்
க்ருதம் யதேதே ந ஹி ஸாஸநம் வ: ॥ 37

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 38

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 39

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 40

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 41

[illegible]
[illegible] 42

[illegible]
[illegible] 43

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 44

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 45

[illegible]
[illegible] 46

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 47

[illegible]
[illegible] 48

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 46

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 50

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 51

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 52

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 53

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 54

𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌲𑍋𑌪𑌚𑌿𑌤𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾
𑌤𑌯𑌾 𑌹𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 [illegible] ।
𑌸𑌂𑌜𑍀𑌵𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵 [illegible]
𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦 [illegible] ॥ 55

𑌨 𑌚 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌨 𑌚 [illegible] ।
𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦 [illegible] ॥ 56

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ 57

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ 58

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ 59

[illegible] ।
[illegible] ॥ 60

[illegible] ।
[illegible] ॥ 61

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ 62

[illegible] ।
[illegible] ॥ 63

[illegible] 64

[illegible] 65

[illegible] 66

[illegible] 67

[illegible] 68

[illegible] 69

[illegible] 70

[illegible] 71

[illegible] 72

[illegible] 73

[illegible] 74

[illegible] 75

[illegible] 76

[illegible] 77

[illegible] 78

[illegible] 79

ஸாயாஷ்டீவஸ ஸக்த [illegible]ஜாஸ்துவெளஷ:
ரஉாவத்ஷா நவர ஷுரஷ்டிவ: ।
கஷாயரொ ஷ்ராஷகரொ [illegible]ரிஷீ:
ந்ருஸிம்ஹகாரூாத்ஜ யொ[illegible]நாஷ: ॥ 80

ஸாவயா நஜவ ஷஸ்[illegible]த்ருத்தி:
ஷுமஹ்வத்ஷ்[illegible] ரஜாவவாபரா: ।
கஜுவஸவஸமு ர[illegible]
ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹஸ [illegible] ॥ 81

ஸவஷ்காமு கவிதா [illegible]ணாயகொ:
ஸ்ரீரஉா ந்ருஹரி ரா[illegible]ஷ: ।
நெவயாஷ்தி ஹி ஸ ாவ்ஷ்தி[illegible]தா:
காமுவரவ விஷயம் [illegible]வெஸ ॥ 82

யெ யெம ணொதி [illegible] ரொவா[illegible]ஷ்ரொத
ஸ்ரீமுக்ஷ ணாஜ்யுதிராஜ [illegible] ।
யெ க[illegible] நாயதிய தா [illegible]
தெ ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹ[illegible]யொ [illegible] ॥ 83

வாஉா[illegible]ஷயா[illegible]
[illegible] ।
ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹ[illegible]யொ[illegible]
[illegible] ॥ 84

ஜ்ஞாநதொ[illegible] ।
ஸம் ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹ[illegible] ॥ 85

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ அழகியசிங்கரின் கீர்த்தி ப்ரவாஹம்

[ஸ்ரீ உப. பாலூர் தூப்புல் சேஷாத்ர்யாசார்யர் எம். எல். ஏ.]

வஒெ ஈராஹஸிஂ ஜெவாஂ ஸ்ரீ நூஸிஂஹஂ தயா ஶாராழ ।
கஉஹாராஂஹெவெண ஹாஸ்லஂதஂ தத்ராஉஹெஜஒெநந வ ॥

"கஒெஹாபிெ ஸ்ரீ நூஸிஂஹஃ ஶெ௱ஷஉஜெஂ ஸ்லயஂ உஉள"

என்கிறபடி ஸ்ரீமதஹோபிலத்தில் அர்சாரூபமாய் கோயில் கொண்டெழுந் தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹனால் அநுக்ரஹிக்கப்பட்டும், தென் னாட்டுச் சக்ரவர்த்தியாய் விளங்கியிருந்த விஜயநகரம் மகாராஜனான ஸ்ரீ க்ருஷ்ண தேவராயனாலும் ஆந்த்ரகவியான அல்லஸாநி பெத்தன்னாவினா லும் பலவிதமாக புகழப் பெற்றும், ஸ்ரீ வைஷ்ணவ மண்டலத்திற்கு ஏகச் சக்ராதிபதியாய் விளங்கி ஸ்ரீமதஹோபில மடத்தின் முதல் ஆஸ்தாநாதி பதியாய் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீ ஆதிவண் சடகோப யதீந்த்ர மஹா தேசிகன் தொடங்கி அநுஸ்யூதமாய் வருகிற இந்த 41-வது பட்டத்தில் மூர்த்தாபிஷிக்தராய் அடியேனுக்கு ப்ரதாநாசார்யனான ஸ்ரீவண் சடகோப ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகனுடைய கீர்த்தி ப்ர வாஹத்தைப் பற்றி ப்ரகடிக்கப்படுவது இம்மலர்.

"ஶாராஂ ஶுகாஶெயஜீ ஊ஥ு ஜஂஂ யஒெந்ந நெ ஶாவெயெகு ।
கஉக்ஶாஶுஉகாஶா௱ஹு ஜெஷெஉ லெஂவைஹாய௱தீ"

என்றும் 'ஜெவநீவாதாய ஆசார்யவான்‌ ' என்றும் 'யஸ்ய தேவெ பரா ஸக்தி யதா தேவெ ததா குரௌ' என்றும் 'ஆசார்ய தேவோ பவ' என் றும் 'ஆசார்ய வாநிவ தேவதா வஸெயிகாரநாம் நச்சரிதெ' என்றும் "பொங்கு புகழ்ச் சாற்றி வளர்ப்பதும் சற்றல்லவோ முன்னம் பெற்றதற் கே" என்றும் பலதிறப்புடைகளிலும் ப்ரமாணங்களால் சிஷ்யனுக்கு ஆசார்ய ப்ரதிபத்தி யாவதாயுஷம் குறையாமல் அநுவர்த்திக்கவேண்டியது என்று நம் முன்னோர்கள் அறுதியிட்டார்கள். வேதோப ப்ரும்ஹணங்களான இதி ஹாஸ புராணங்களில் அநேக வ்ருத்தாந்தங்களினால் இவ்விஷயம் நன்கு நிரூபிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆசார்யனையே தைவமாக வழிபட்டு உந்

ஸ்ரீ மதுரகவிகள் காட்டிய மார்க்கத்தைப் பற்றி "துன்பற்ற மதுர கவி தோன்றக் காட்டும் தொல் வழியே நல் வழிகள் துணிவார்கட்கே" என்று நம் ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹா தேசிகன் கூறியிருப்பதை இங்கு குறிப்பிடு வதும் மிகப் பொருந்தும். இப்படியிருக்க 'புத்தியிற்கொண்டு' உகப்பது

அடியேனுக்கு ஸ்வரூப ப்ராப்த மென்று அடியேனும் இம்மலரில் கொஞ்சம் எழுத முன் வரலானேன்.

"ஸித்தம் ஸத்ஸம்ப்ரதாயே ஸ்திரதியமநகம் ச்ரோத்ரியம் ப்ரஹ்மநிஷ்டம்" என்று ந்யாஸவிம்சதியில் ஸாதித்திருக்கும் தேசிக லக்ஷணங்கள் ஸமஸ்தமும் நம் மஹாஸ்வாமியிடத்தில் குடிகொண்டிருக்கின்றன. இந்த மஹான் உபய வேதாந்தங்களிலும் அபாரமான பாண்டித்யமும் ப்ரவசந சக்தியும் பெற்றவர். 'ஸத்வஸ்தம் ஸத்யவாசம் ஸமயநியதயா ஸாதுவ்ருத்த்யா ஸமேதம்' என்றபடி இல்லாமலும் பாண்டித்யத்தின் ஸம்ஸ்கார பயனாகிய ஆத்மகுண பூர்த்தியையும் நன்னெறியையும் பெரிதும் பெற்றவர். மனதிலும் வாக்கிலும் செய்கையிலும் கிஞ்சித்தேனும் மாறுபாடில்லாமல் தன் வாழ்க்கையில் நன்முறையை நடத்திக் காட்டும் பெரியார். 'டம்பாஸூயாதிமுக்தம் ஜிதவிஷயகணம்' என்கிறபடி எல்லாம் பகவத் ஸங்கல்பாதீன மென்று நமது ஸித்தாந்தத்தின் அடிப்படையான கொள்கையில் முழு நம்பிக்கையுடையவர். ஆசாரநிஷ்டர். பரமைகாந்த்யத்திலும் நித்யகர்மாநுஷ்டானங்களிலும் சிகரமாய் நிற்பவர்.

"ஜ்ஞான வைராக்ய ஸம்பூர்ணம் ஸதாசார பராயணம் ।
தத்வஜ்ஞம் நீதியுக்தம் ச ஆசார்யம் வரயேத் புதீ:"

என்கிறபடி நம் ஸ்ரீ ஸந்நிதி ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களுக்கெல்லாம் தாம்ர பர்ணீ என்று வர்ணிக்க மஹானவர். எள்ளளவும் க்யாதிலாபாதிகளில் அபேக்ஷையில்லாத இவ்வுத்தமருடைய ஸர்வஜ்ஞ பூர்த்தியைக் கண்டே உபய விபூதி நாயகனான ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹன் தன் ஆராதனத்திற்குத் தானாகவே இவரை வரித்துக் கொண்டார் போலும். அர்ச்சாவதாரமே உருவெடுத்ததுபோல் விளங்குபவராகிறார். இவ்வழகியசிங்கர் வைதிக விஷயங்களிலும் லௌகிக விஷயங்களிலும் விசாலமான நோக்கம் பெற்று அதற்கனுகுணமான புத்தி விகாஸமும் ப்ரதிபாசக்தியும் வாய்ந்தவர்.

இத்தகைய மஹான் நூறு ஆண்டுகள் சிரஞ்சீவித்து ஸதாசார்யராய் எழுந்தருளி யிருந்து ஆச்ரிதர்களை திருவிலச்சினை பஞ்ச ஸம்ஸ்காரங்கள் ப்ரபத்தி முதலியவைகளால் அனுக்ரஹித்துக்கொண்டிருக்கும்படியும் அவ்வானந்தாநுபவ பரிவாஹத்தில் அடியோங்களை மேன்மேலும் அமிழ்விக்கும்படியும் கருணை புரியுமாறு ஸர்வ சக்தனான ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹனை முழுமனதுடன் ப்ரார்த்திக்கிறேன். ஆஸ்திக்யம் ஓங்கி நாஸ்திக்யம் மங்கி யிருக்கும் இந்நாளில் இந்த ப்ரார்த்தனையை ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹன் தலைக்கட்டுவிப்பார் என்றே நம்புகிறேன்.

ஸ்ரீ:

ஆசார்ய குணாஸ்வாதம்

[தோட்டாலம் ஸ்ரீ ராஜகோபால தாஸன், ரிடைர்ட் ஜட்ஜ்]

யத்ஸ்மரணாதேவ ந்ருஹரிஸ்ஸாக்ஷாத்பவதி ஸ்வயம் ।
தஸ்மை ந்ருஸிம்ஹயமீந்த்ராய குரவே நம: ॥

இவ்வுலகில் ஸமஸ்த சராசர ஜந்துக்களிலும் மானிட ஜந்மம் பெறுவது ஓர் பாக்யம். அம்மானிட ஜன்மம் பூண்டும் இப்பரத கண்டத்தில் ஆஸ்திக வம்சத்தில் பிறப்பது பாக்ய விசேஷத்தாலாகும். அதிலும் பாஹ்யமத குதர்க்கங்களால் வ்யாமோக மடையாமல் நம் வைதிக ஸமயத்தில் விச்வாஸம் கொண்டு, பாச்சாத்ய கலையில் ஈடுபட்டிருந்தும், சாஸ்த்ரமே ப்ரமாணமெனக் கருதுவது ஒரு மஹாபாக்யத்தின் கார்யமாகும். இத்தகைய பாக்யங்களனைத்தும் அமைந்திருந்தும் பரம புருஷார்த்த ஸாதநத்திற்கு ஸதாசார்ய ஸம்பந்தம் இல்லாவிடில் அது கை கூடாமல் இவனது இத்தகைய ஜன்மமும் வீணாகி விடு மென்பதும், கல்பகோடி ஸஹஸ்ரங்களிலும் இவனுக்கு கதி யில்லாமல் ஸம்ஸார மாகிற சுழற் காற்றில் சிக்கிக் கொண்டு அலைந்து திரிய வேண்டி வரு மென்பதும் ஸர்வ ஸம்ப்ரதிபன்னமே. இவற்றை நன்குணர்ந்த சேதநன் எவன் தான் '[illegible]' என்கிற கணக்கிலே இம்மகாபாக்யம் பெற்றோமென்ற பெருமைக்கு அநுகுணமாக தன் ஆசார்யனுடைய குணாநுவர்ணநமும் அதின் ரஸாஸ்வாதமும் செய்ய முன் வாமாட்டான். இக்கணக்கிலேயே மந்தமதியான அடியேனும் இந்த ஸ்வாசார்ய குணாநுவர்ணநம் என் புத்திக்கு எட்டிய வரையில் செய்யலாயிற்று.

அடியேனுடைய ஆசார்யன் ஸ்ரீ சக்ரவர்த்தித் திருமகனின் அவதார மென்றே அறுதியிட்டு அடியேன் அநுஸந்திப்பது; ஸ்ரீவால்மீகி மகர்ஷி ஸ்ரீ சக்ரவர்த்தித் திருமகனுக்குச் சொன்ன 'ஸமஸ் ஸமவிபக்தாங்க: ஸ்நிக்தவர்ண: ப்ரதாபவாந்' என்கிற லக்ஷணங்கள் பொருந்திய திருமேனி யமைப்பும் 'ஸர்வலோகப்ரியஸ் ஸாது: அதீநாத்மா விசக்ஷண:' 'ஸர்வதாபிகதஸ் ஸத்பி:' என்னும் வசீகரகுணங்களும் 'ஸமுத்ர இவ காம்பீர்யே தைர்யேண ஹிமவாநிவ' என்கிற தைர்ய காம்பீர்யங்களும் பூர்வாச்ரம திருநாமத்துடனும் ஆச்ரமத்திலும் புருஷ ச்ரேஷ்ட வாசகமான திருநாமத்தோடு ஒத்த நாமதா ஆசார்ய விக்ரஹத்தினிடம் பொருந்தும்படியை காணலாம். ஸக்ருத் இம்மகானை ஸேவித்தவர்களுக்கும் இந்த எண்ணம் மனதில் குடிபுகும்.

‘ताम्रपर्णी नदी यत्र’ என்கிறபடி இம்மகான் அவதரித்தது ஆழ்வாரவதரித்த திவ்ய தேசம். கர்ப்பத்திலிருந்தே ஸ்ரீமான். அதிபால்யத்திலேயே ஸர்வ சாஸ்த்ரங்களிலும் ப்ராவீண்யத்தை ஸம்பாதித்து நித்யகர்மாநுஷ்டாநங்களைச் சரிவர நடத்திக்கொண்டும் அனேக வாரங்கள் கால க்ஷேபங்கள் ஸாதித்துக்கொண்டும் தமது ஸ்ரீக்ராமத்தை அலங்கரித்துக் கொண்டு வெகு காலம் எழுந்தருளியிருந்தார். பின் ஸ்ரீ அஹோபிலமடம் 40-வது பட்டம் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் ஆக்ஞையை பரிபாலனம் செய்யும் பொருட்டு ஆச்ரம ஸ்வீகாரம் செய்து கொண்டு ஆஸ்தகந நிர்வாஹம் செய்வது

“ नाहमर्थपरो देवि लोकमावस्तुमुत्सहे ।
विद्धि मामृषिभिस्तुल्यं केवलं धर्ममास्थितम् ॥ ”

என்று ஸ்ரீ சக்ரவர்த்தித் திருமகன் ஸாதித்த ரீதியிலேயே யாகும் என்பது ஜகத் ப்ரஸித்தம்.

அப்படியே ஸமஸ்தலௌகிக ஸம்பத்துக்களையும் விட்டு ஆச்ரிதசேதநர்களின் உஜ்ஜீவனத்தையே விடத்தகாததொரு வ்ரதமாகக்கொண்டு தன் சரீர ச்ரமங்களைச் சிறிதேனும் கவனியாமல் விசேஷமாக தேசஸஞ்சாரம் செய்து

“ अप्यहं जीवितं जह्यां त्वां वा सीते सलक्ष्मणाम् ।
न हि प्रतिज्ञां संश्रुत्य ब्राह्मणेभ्यो विशेषतः ”

என்றும் நடத்திக்காட்டிய ஸ்ரீ சக்ரவர்த்தித் திருமகனைப்போலவே ஆச்ரித ஸம்ரக்ஷணத்தில் விசேஷ பற்றுள்ளவராய் தத்காலம் ஸ்ரீரங்கத்தில் காவேரி தீரத்தில் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹனை அத்யுன்னதமாயும் விசாலமான தாயுமிருக்கிற மண்டப மொன்றில் எழுந்தருளப்பண்ணி ஆராதித்துக் கொண்டு அதற்கு ஸமீபத்தில் தம் ஆச்ரமாநுகுணமாக தமக்கு ஒரு சிறிய குடீரம் ஏற்படுத்திக்கொண்டு அதில் எழுந்தருளியிருக்கும் ரீதி மிகவும் ஆச்சரியமானது.

இப்படிப் பட்ட மகாத்மாவின் குணங்களை சற்றேறக் குறைய பன்னிரண்டு வருஷங்களாக ஆஸ்வாதநம் செய்து வரும் அடியேனுக்கு அக்குணங்களின் பெருமை வர்ணிக்கத்திறமில்லை. எழுத்திலுமடங்காததே. ‘वक्ता सहस्रवदनः शेषः स्यां वेद’ என்றதை இங்கு அநுஸந்திக்கலாம்.

ஆயினும் இம்மஹானுடைய சாந்திகுணமொன்றே முக்கியமாய் என் மனதைப் போல் பலரின் மனதையும் கவரக்கூடியதாயிருக்கின்றது. இக்குணப் பெருமையின் எல்லையை சற்று கவனிப்போம். ஒருவனுக்கு அமித

மான ஆஸ்திக்யமும் அதற்கநுகுணமான சாஸ்த்ர ஞானமுமிருக்குமே யாகில் அந்த ஞானம் அநுஷ்டான பர்யவஸாயியாகவே யிருத்தல்வேண் டும். 'தஸ்மாச்ச ஸர்வஶாஸ்த்ரஜ்ஞா யஸ்ய ஶாந்தம் உதாஹ்ருதா' என்று வ்யாஸ பகவானின் அருளிச் செயல். இதன் உட்கருத்தும் தஸ்மாத் என்ற சப்தத்தின் பொருளும் ப்ரகரணத்தை பராமர்சித்து தெளியவேண் டியது. 'ஶம ஏவ பரம் ஜ்ஞாநம்' என்று உபக்ரமித்து

> "ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாந தப: ஸௌம்யம் தீர்த்தஸேவா தயா ஶ்ருதி: ।
> அஸாங்கேதநம: பூர்வம: ஸர்வப்ரதமநஞ்சய: ॥
> ஶாந்தவேதாந்தகோயோபதேஶோபஹோதாஹ்ருதி: ।
> ஸர்வப்ராணிஹிதே ரதா ய: ஸ ஶாந்த இதி ஸ்ம்ருத: ॥
> ஶமாய ஸர்வஶாஸ்த்ராணி விஹிதாநி மநீஷிபி: ।"

என்று ஸாதித்து விட்டுப் பிறகுதான் 'தஸ்மாச்ச ஸர்வஶாஸ்த்ரஜ்ஞ:' என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 'சாந்த' சப்தத்தின் அர்த்தத்தை இப் ப்ர கரணத்தைக் கொண்டே நிச்சயிக்கவேண்டும். அல்லது நம்முடைய மஹா சார்யனை யணுகி அவரது திருவடிகளிலாச்ரயித்து குருகுல வாஸம் செய்த வர்களுக்கும் இதன் அர்த்தம் ப்ரத்யக்ஷத்தில் அறியக் கூடியதாகும். ஸர்வ தசையிலும் ஸர்வ காலத்திலும் ஆச்ரிதரக்ஷணம் செய்துவரும் இப்படிப் பட்ட மகான்களுக்கு இந்த 'சாந்தி' குணமொன்றே மற்ற ஸர்வ குணங் களுக்கும் ப்ரதிஷ்டைக்குக் காரணமாயும் பெருமை யளிக்கக் கூடியதுமான உயர்ந்த குணமாகும்.

'ஆசார்யவாந் புருஷோ வேத' இத்யாதி சாஸ்த்ரங்களிலும் அதை யொட்டின அநுஷ்டான ஸம்ப்ரதாயத்திலும் விச்வாஸக் குறைவினால் இக் காலத்திய பாச்சாத்யகலையில் ப்ரவீணதை பெற்ற லௌகிகார்வாசீநர்களில் பலருக்கு ஓர் ஆசார்யனை யணுகாமல் தங்கள் புத்தி யுக்தி சாதுர்யங்களா லேயே மோக்ஷ ஸாதநத்தைப் பெறலாம் என்கிற கொள்கை ப்ராயிகமாக இருந்துவருகிறது. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் கீதாசார்யன் ஸாதித்திருப் பதை மனதில் ஏற்றிக்கொண்டால் ஸர்வ ஸம்சய விபர்யய நிவிருத்தி உண் டாகலாம். அதில் உபக்ரமத்தையும் உபஸம்ஹாரத்தையும் கவனிக்கவேண் டும். 'தத்வித்தி ப்ரணிபாதேந பரிப்ரச்நேந ஸேவயா' என்று உபக்ரமம். 'இதம் தே நாதபஸ்காய நாபக்தாய கதாசந । நசாஶுஶ்ரூஷவே வாச்யம்...' என்று உபஸம் ஹாரம். மத்தியிலும் 'ஶிஷ்யஸ்தேஹம் ஶாதி மாம் த்வாம் ப்ரபந்நம்' என்றும் இத்யாதிகளைக் காண்க. இவ்வளவால் ஸ்ரீ கீதாசார்யன் ஸாதித்தது பரமபுருஷார்த்த ரூபமான மோக்ஷ ஸாதந மான வழியை அறிய விரும்புவோர்களுக்கு ஸதாசார்ய கடாக்ஷமொன்றே அத்யவச்யமானது என்பதே யாகும்.

இத்தகைய ஸதாசார்யனாக விளங்கும் நமது ஆசார்யவர்யர் சாஸ்த்ர க்ரந்தங்களை ப்ரவசனம் செய்யும் வைகரீ விலக்ஷணமானது. அவரவர்களின் அதிகாரத்துக்குத் தக்கவாறு பரம புருஷார்த்த ருசியைப் பிறப்பிக்கக்கூடிய அத்யந்தோபாதேயங்களான விஷயங்களை அதிமதுரமான வாக்காலும் கம்பீரமாயும் ம்ருதுவாயுமிருக்கும் எளிய நடையில் அதித்வரையில் அவரவர்களுக்கு பரமருபுருஷார்த்த ருசியும் அபிநிவேசமுமுண்டாய் அவை சாச்வதமாய் ப்ரதிஷ்டிதமாகும் ரீதியில் எடுத்துரைக்கும் அழகை அடியேன் அனேகவாரம் நேரில் அநுபவித்து ஆநந்திக்கும்படியான பாக்யம் பெற்றிருக்கிறேன். இவருக்கு சிஷ்யர்கள் திறத்திலிருக்கும் கருணையும் வாத்ஸல்யமும் அளவிடத்திறமல்ல. இவ்விஷயங்களில் இவர் ஸ்ரீ சக்ரவர்த்தித் திருமகனோடொத்தவர் என்பது அதியாகாது. இவருக்கு "யதி வா ராவண: ஸ்வயம்" என்கிற ரீதியில் இருக்கும் ஸர்வ பூதஹித பரத்வமும் ஸத்ய ஸங்கல்பத்வமும் ஸத்ய வ்ரதத்வமும் இம்மகானுடைய சரித்திரங்களை நன்கு கவனிக்குமவர்களுக்கு விசதமாகும்.

இம்மஹானது மற்றுமுள்ள அபார திருக்கல்யாண குணங்களை வர்ணிக்க அவகாசமும் இல்லை. அடியேனுக்கு புத்தி சக்தியும் போதாது. எவ்வளவு விஸ்தாரமாக எழுதினாலும் அப்பொழுதும் அது அக்குணங்களின் பெருமையில் ஏகதேசமேயாகும் என்பது தத்வம். ஸ்ரீமத்ராமாயணமறிந்தவர்களுக்கு இவ்வாசார்யஸிம்ஹத்தை ஸேவிக்குங்காலத்தில் 'ராமோ விக்ரஹவாந் தர்ம:' என்பதுநினைவிற்கு வராமலிருக்கவே முடியாது. இம்மஹாசார்யன் பல்லாண்டு பல்லாண்டாய் இவ்விதமே ஆஸ்தான நிர்வாஹம் செய்துகொண்டு அஸ்மதாதிகளை ஆநந்திக்கும்படி ஸ்ரீநரஸிம்ஹன் செய்தருள ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

ஶ்ரீ:

அபிநவதஶாவதாரஸ்தவ:

[ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான் பாதூர் புராணம் ராகவாசாரியர்]

ஶ்ரீநாகாராத்தாநிதாந்தாயராஶி-
தைர்வத்யேஷா உயர்ஸம்ரக்ஷணாய ।
யஸ்யார்த்தாநம் ஶ்ரீஹரேராரவிக்ஷ:
ஸோऽவ்யாதஸ்மாந் ஶ்ரீந்ருஸிம்ஹ: ஶௌரி: ॥ 1

கௌமேர் ஹாவே வீர்ணிதா நாஶ்யேதந
க்ஷாதேவா ஜத்யாஸ்யிதா யஸ்யரூபம் ।
வஜ்ராகாஷ்ம: வராயத்யாங்காரம்
ஸோऽவ்யாதஸ்மாந் ஶ்ரீந்ருஸிம்ஹ: ஶௌரி: ॥ 2

க்ஷோணீக்ஷேத்ரே வாஸிதே கோஶோத்பத்யர்
கதர்பம் வாம்ஹந்து ஸக்ருத்யாஸீஜவாபம் ।
தேவ ஶ்ரீஶாந்து யத்வராஹர்ஷாதி ஜிஹ்ருக
ஸோऽவ்யாதஸ்மாந் ஶ்ரீந்ருஸிம்ஹ: ஶௌரி: 3

வ்யாத்தப்ரஹ்யா தஶிர்தா நோ ஶயா ப்ராங்
நாந்யா த்ராதாஸ்ம் விஶதி ப்ருவிஜ்ஞ்யா ।
ஸவர்த்ராடந்து பாதி ஸவர்ந்து யதார்த்தா
ஸோऽவ்யாதஸ்மாந் ஶ்ரீந்ருஸிம்ஹ: ஶௌரி: ॥ 4

ஸாஹ்யோணர்தாநேவ ஶோகாந்து பூநீதே
நாந்யாம்ஸ்தக த்ரைவிக்ரம் தீயர் த்ஸம்பம் ।
யத்ரூபஸ்து ஸவர்ஶாபஜிம் வியக்ஷு
ஸோऽவ்யாதஸ்மாந் ஶ்ரீந்ருஸிம்ஹ: ஶௌரி: ॥ 5

க்ஷாத்ரோ வஶர்: வாஸிதோ நாவதேஶாக
ஶாந்தி நைர்ஜாஜந: ஸ்வீக்ருதேதி ।
யத்ரூபோஸஹஸ்த ஹாமர்வோ ஶாமர்தஶீர்
ஸோऽவ்யாதஸ்மாந் ஶ்ரீந்ருஸிம்ஹ: ஶௌரி: 6

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
𑌸𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌃 𑌶𑌰𑌣𑍍𑌯𑌃 ॥ 7

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
𑌸𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌃 𑌶𑌰𑌣𑍍𑌯𑌃 ॥ 8

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
𑌸𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌃 𑌶𑌰𑌣𑍍𑌯𑌃 ॥ 9

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
𑌸𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌃 𑌶𑌰𑌣𑍍𑌯𑌃 ॥ 10

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ 11

ஸ்ரீ:

ஆசார்யநாம ப்ரபாவம்

[ஸ்ரீ. உ. வே. பருத்திச்சேரி, சேட்டலூர் கூவாய-ராஜ்ஞாரஸிகர்
நுங்கம்பாக்கம் கிருஷ்ணஸ்வாமி தாஸ:]

[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ஸ்ரீ [illegible] ஸ்ரீவண் சடகோப ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹ சடகோப யதீந்திர மஹா தேசிகன் இப்போது ஸ்ரீரங்க க்ஷேத்திரத்தில் வடதிருக் காவேரி ஸமீபம் ஸ்ரீ தசாவதார ஸன்னிதியில் நரஸிம்மாராதனம் செய்துகொண்டு ஸாகோத்தரராய் எழுந்தருளியிருக்கிறார் என்பது யாவருக்கும் ஸாவ்யக்தம்.

இம்மஹாதேசிகனுடைய திருநாம வைபவத்தை “[illegible]” என்கிறபடி சக்தியில்லாதவனை அடியேன் ‘[illegible]’ யென்கிற பிரமாணத்தின்படி ஆசார்ய கடாக்ஷத்தை அவலம்பித்து தெரிந்தவரையிலும், “[illegible]” என்ற ந்யாயமாய் கைங்கர்யமாய் நினைத்து விஞ்ஞாபிக்கிறேன்.

இம் மஹா தேசிகனின் திருநாமம் “[illegible]” என்றது. இத் திருநாமத்தில் நான்கு பதங்கள் சேர்ந்துள்ளன. இவைகளின் பிரயோஜனம் எழுதப்படுகிறது.

முதல் பதம் “[illegible]” என்கிறது. இந்த ஆஸ்தானத்தில் 40-வது பட்டத்தில் மூர்த்தாபிஷிக்தராய் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹ திவ்ய பாதுகா ஸேவக ஸ்ரீவண் சடகோப ஸ்ரீ ரங்கநாத சடகோப யதீந்த்ர மஹா தேசிகனும், 41-வது பட்டத்தில் இப்பொழுது மூர்த்தாபிஷிக்தராய் எழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீவண் சடகோப ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹ சடகோப யதீந்த்ர மஹா தேசிகனும், பூர்வாச்ரமங்களில் வித்யா க்ரஹண கால முதல் பரஸ்பரம் “[illegible]” என்னும், “[illegible]” என்னும் படி [illegible], [illegible], [illegible]களாலே நித்யமுக்தர்கள்போல் [illegible] ஸர்வலோகாதிசயமாயி நிருபாதிகாநவச்சின்ன ப்ரீதிபாவத்துடன் இருந்ததோடு, இது காரணமாய் 40-வது பட்டம் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் கும்பகோண ஸமீபம் நெடுந்தெரு என்கிற ஸ்ரீ

வைஷ்ண வாக்ரஹாரத்தில் ஸஞ்சாரமாய் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸமயம் இம் மஹாதேசிகன் பூர்வாச்ரமத்தில் தனக்கும் பெரிய அழகிய சிங்கருக்கும் வெகுகாலமாயிருந்த சேர்க்கை கொஞ்ச காலமாய் விட்டுப் போனதினால் நேரிட்ட விடாய் தீர்க்க நெடுங்தெருவுக்கு எழுந்தருளி, அழகிய சிங்கரை அநேகாவ்ருத்தி ஸேவித்து ஸ்ரீ நரஸிம்மனையும் மங்களா சாஸநம் செய்து, மனதிலிருந்த குறை தீர்ந்து சில நாட்கள் அவ்வூரிலேயே அழகிய சிங்கர் ஸன்னிதியில் எழுந்தருளியிருக்க, ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரும், விசேஷ கிருபையுடன் ஒருநாள் ஸாரசாஸ்திர காலக்ஷேப கோஷ்டியில் இதாநீம் அழகியசிங்கரை 'ஸ்ரீஸஹஸ்ரம்' என்னும் கணக்கிலே, குளிரக் கடாக்ஷித்து நமக்குப் பிறகு இம்மடத்துக்கு ஆஸ்தான நிர்வாஹகர் இவரே என்ற ஸ்ரீநரஸிம்ஹன் திருவுள்ளத்தை அறிந்து உள்ளம் மகிழ்ந்து அதற்கு அனுகுணமாக ஸ்வயமாகவே ஒருநாள் இதாநீம் அழகிய சிங்கரை பூர்வாச்ரமத்தில் அழைத்து ப்ரேஷ மந்த்ரத்தை உபதேசித்த காரணத்தாலும் மறுபடியும் 40வது பட்டத்து அழகிய சிங்கர் ஸஞ்சாரமாய் வடதேசம் முதலான அனேக திவ்ய தேசங்களை மங்களா சாஸநம் செய்து அங்கங்கே சிஷ்யோஜ்ஜீவனம் செய்து நம்மாழ்வார் ஸேவார்த்தமாய் தக்ஷிண தேச யாத்திரையாய் மதுரை பக்கம் துவரிமான் என்னும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ அக்கிரஹாரத்தில் எழுந்தருளினதும் திருமேனிக்கு நோவு சாத்திக்கொள்ள அப்பொழுது அங்கிருந்த சிஷ்யர்கள், அழகியசிங்கரின் வியோகத்தில், பாஷ்யகாரர் வியோகத்தில் அச்சமயம் துக்கித்த சிஷ்யர்கள்போல் விச்லேஷாஸஹிகளாய் இருந்ததைக் கடாக்ஷித்து ஸ்ரீ அழகியசிங்கரும் தேவலோகத்தில் சதகோடி ராமாயணம் பூலோகத்தில் பிரசாரமாய், ஸகல ஜனங்களும் உஜ்ஜீவிக்க நினைவுகொண்டு சதுர்முக நாரதர்கள் ராமபக்தி நிரதரான வால்மீகி மஹரிஷிக்கு ராமாயணார்த்தங்களை அனுக்கிரஹிக்க, மஹரிஷியும் ராமாயணார்த்தம் முழுதும் அடங்கிய ஒரு அனுஷ்டுப் சுலோகம் "மா நிஷாத" என்னும்படி வந்தாப்போலே இதாநீம் அழகிய சிங்கர் திருநாமத்தை நரஸிம்ஹ ரூபியாகவே ஸாதித்து ஆஸ்தானத்தை அனுக்ரஹித்ததால் இத்திருநாமத்தில் "நரஸிம்ஹ" பதம் ஸ்வரஸம்.

அன்னியிலே இப்படி அழகிய சிங்கரால் சரம தசையில் நியமித்த நியமனப்படி "ஆசார்ய தேவோ பவ" என்ற ச்ருதியின்படி ஆசாரியன் தேவாஜ்ஞையால் அந்த நியமநத்தை பூர்த்தி செய்ய கைங்கர்ய பரர்கள் சிலர் காரு குருச்சியென்னும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ அக்கிரகாரம் போய் மஹா தேசிகன் ஸன்னிதியில் நியமனத்தை விண்ணப்பம் செய்ய ஸ்வாமியும், விரக்தராய், ஏகாந்த சீலராய் ஒதுங்கி வர்த்திக்கிற ஸ்வபாவராயிருக்கச் செய்தேயும் ஆசார்யாஜ்ஞை என்று திருவுள்ளம் பற்றி தத்ருடீகரணார்த்தம் புநச்சோதந ப்ரதீக்ஷமாணராய் எழுந்தருளியிருக்க, விடிந்தவாறே கைங்கர்ய பரர்கள் வந்து பெரிய அழகிய சிங்கர் சரம தசையில்

இவ்விடத்து விஷயமாய் மஹா ப்ரீதி கார்யமாய் ஸாதித்து கொண்டிருக்கிற பலவித விஷயங்களை விஜ்ஞாபித்ததின் பேரில்

"உபநிஷத்ஸ்யாஷிதம் ஷிதம் பரிஹதஷம் நதவாஷி ஸாம்ப்ரதம் ।
க்ஷாக்ஷ ஜநாஜ்ஞாக்ஷ வியெவிஷயிதஃ ப்ராஷி ஸ ஹி ப்ரதி ஗்ருஹஃ ॥"

என்றும் உநஸாவ்ரவெக்ஷாரஹிதனாய், இத்தேஹாநந்தரம் வரக்கூடிய க்ஷநவாயி கைங்கர்யம், இத் தேகத்திலேயே பிராப்தமாயிற்று என்று ஸங்துஷ்ட ஹ்ருதயனாய் ந்ருஸிம்மாராதநத்தை பகவன்னியமனத்தை சிரஸா வஹித்து ஸ்வீகரித்து பெரிய அழகிய சிங்கர் திருவுள்ளத்தையும் பூர்த்தி செய்ததால் "வாதகெடிவொக்ஷாரணம் கஉள" என்றும் "டிறைஞ்சும் சிங்கவேள்குன்றுடையான்" என்றும் 'ஸத்யஂவியாதம்' என்றும் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டகலிகாலத்தில் ப்ரத்யக்ஷ தைவமாக அவதரித்த அத்யாச்சர்ய மூர்த்தியான ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்மன் "ஷ்யமெஉவ கநாயுவி ஶ்ரு காமாதெ" என்றது ஜ்ஞாநவுஜவயொவுஜ சீலவ்ருத்தரான நம்மஹா தேசிகன் காலக்ஷேப கோஷ்டியில் அதிகாம்பீர்யமாய், அபூர்வ கிரந்தங்களையும், ஸூக்ஷ்மார்த்தங்களையும், வெகு ஸுலபமாய் மந்த பிரகிருதிகளுக்கும் கூட மனதில் ஸுப்ரதிஷ்டிதமாகும்படி ஸாதிக்கிறதாலும், ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹாராதன காலத்தில் ஆஸ்தானத்தில் எழுந்தருளினது முதல் இவ்வளவு திரு நக்ஷத்திரத்திலும் ஸேவிப்போரின் மனதை ஆகர்ஷிக்கும்படியாய் நித்யமுக்தர்களுக்கொப்பான பகவதனுபவத்தை யுடையதாலும் லௌகிக வைதிக கார்யங்களை ஒரு குறைவின்றி அமானுஷிகமாயும், அத்யாச்சர்யமாயும் நடத்தி வருவதாலும் பிரத்யக்ஷமானபடியால் அத்யந்தரமணீயம் இந்த "லக்ஷ்மீநரஸிம்ஹ" என்ற பிரதம பதம்.

இரண்டாவது ஶடகோப பதம் "கலௌவலு ஭விஷ்யந்தி நாராயணபராயணாஃ । க்வசித் க்வசித் மஹாபாகாஃ த்ரவிடெஷு ச ஭ூரிஶஃ । தாம்ரபர்ணீ நதீ யத்ர" என்கிற பிரமாணத்தின் படியே கலி தோஷத்தால் க்ஷீணமான வேதாந்த ஸித்தாந்தத்தினுடைய ஸமுஜ்ஜீவன நிமித்தமாய் விஷ்வக்ஸேனாம்சமாய், தென் குருகூரில் ஶ஢வ பக்தரான ஓர் காரி மஹா ராஜனுக்கு பகவதநுப்பிரவேசத்தால் அவதரித்து ஶ஢வ பாரம்ய ப்ரதிபாதன பூர்வகம் அகிஞ்சனாதிகாரமான பிரபத்தியு பாயத்தை ஸ்வாநுஷ்டான முகத்தாலே ஸகலரும் அனுஷ்டித்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி வெளியிட்ட ப்ரபன்ன ஸந்தான கூடஸ்தர் என்னும் அநிதரஸாதாரணமான பிருதுகளுடன் கூடின நம்மாழ்வார் அவதரித்ததால் அத்யந்த சிலாக்யமான தக்ஷிண தேசம் இந்த அழகிய சிங்கருக்கு அவதாரஸ்தலமானதாலும், இந்த ஆஸ்தானத்தில் நம்மாழ்வாரால் நிலை நிறுத்தப்பட்ட பிரபத்தியுபாயத்தை யாவருக்கும், செய்து வைத்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி செய்து அந்த பிரபத்தியுபாயத்தை அபிவிருத்தி செய்ததாலும் விசேஷ ஸ்வாரஸ்ய யுக்தம்.

அன்னியிலே ஶடகோப வஹம் இந்த மடத்தில் ஒன்றாவது பட்டத்தில் "வைஷ்ணவத்ரம் ஸ்வயம் ஊஹ" என்று ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்மனே பிரேஷ மந்திரம் உபதேசிக்கும்படியான விசேஷ பகவத் கடாக்ஷம் பெற்று நரஸிம் மாராதனம் செய்து வெகு சிஷ்யோஜ்ஜீவநம் செய்துகொண்டு ஸஞ்சார மாய் ஏள்ளினவளவில் தக்ஷிண தேசத்தில் நம்மாழ்வார் ஸன்னிதியை மங்க ளாசாஸனம் செய்யுங்கால் ஸன்னிதி சைவாக்ராந்தமாய் இருப்பதையும், ஆழ்வார் ஸேவை இல்லாததையும் பற்றிகவலை கொண்டு ந்ருஸிம்மனை தியா னித்து "கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு" என்னும் மதுர கவிகளால் மங்களா சாஸனம் செய்யப்பட்ட பாசுரங்களை தியானிக்க அந்த சேனாதிபனான பாண்டிய ராஜனுக்கு இரவு ஸ்வப்நத்தில் ஸிம்மங்களால் கஷ்டங்கள் நேரிட தீடீரென்று எழுந்திருந்து ஏது காரணம் என்று விசாரித்து, ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் மஹிமையென்று தெரிந்து ஸ்ரீ ஸன்னிதியில் வந்து தண் டம் ஸமர்ப்பிவித்து சிஷ்யனாய் ஸ்வாமி திருவுள்ளப்படி சிவாலயங்களை தாம்பிரபர்ணீ நதிக்கு அக்கரை படுத்தி "மிக்க வாதிப்பிரான் நிற்க மற்ற த்தெய்வம் நாடுதிரே" என்று மங்களாசாஸநம் செய்த நம்மாழ்வாரை ஆதிப்பிரானுடன் ஸ்ரீ அழகியசிங்கரைக் கொண்டே ஆலய நிர்மாண பிர திஷ்டாதிகளெல்லாவற்றையும் செய்தது மூலமாய் ஆதிநாதன் திருவுள் ளம் உகந்து அர்ச்சக முகமாய் "வண் சடகோப ஜீயர்" என்ற திரு நாமத்தை அடைந்தும் ஹம்ஸ முத்திரை முதலான ஸர்வாதிகாரத்தையும் பெற்றும் எழுந்தருளியிருந்த ஆதிவண் சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகன் காலம் முதல் நம்மாழ்வார் திருநாமமான "ஸ்ரீஶடகோப ஸ்ரீ:" என்று நம் அழகிய சிங்கர்களுக்கு அஸாதாரணமான திருவெழுத்து ஏற்பட்டபடி. இந்த அழகியசிங்கரும் நம்மாழ்வார் அவதரித்த க்ஷேத்திரத்தில் அவதரித் தும், "கருவிலே திருவுடையார்" என்ற படிக்கும், 'ஜாயமாநம் ஹி புருஷம்" என்றபடிக்கும் கர்ப்பத்திலிருந்தே அதிதரஸாதாரணமான நம் மாழ்வார் கிருபைக்குப் பாத்திரமாயிருப்பதும், இரண்டாவது பதம் அத் யாச்சர்ய பூதமாய் இத்திருநாமத்தில் ஸப்ரயோஜனமாயிருக்கிறது. மேலும் இம்மடத்தில் முப்பத்தி மூன்றாவது பட்டத்தில் மூர்த்தாபிஷிக்த ராய் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீவண் சடகோப ஸ்ரீ சடகோப யதீந்த்ர மஹா தேசிகன் நமது ஸித்தாந்த ஸ்தாபனம் செய்து ஜகத்விக்யாதராய், ஸர்வ சாஸ்திரநிஷ்ணாதராய் திருவெவ்வுளூரில் ஸ்ரீ ராகவனை மங்களா சாஸனம் செய்து கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் ஸமயம் இந்த அழகியசிங்கர் பூர்வாசிரமத்தில் ஸமாஸ்ரயண, மந்திரோபதேச கிரந்த காலக்ஷேபாதிசயங்களெல்லாம் செய்துகொண்டு கொஞ்ச காலம் அந்த அழகிய சிங்கர் திருவடி வாரத்தில் எழுந்தருளியிருந்த படியாலும் அம்மஹாதேசிகனுக்கு இந்த அழகிய சிங்கரிடத்திலுள்ள அந்யாத்ரு சமான அநுக்ரஹ பரிவாஹமாகவும் இந்த இரண்டாம் பதமான "சட கோப" என்பது ஸாபிப்ராயம். மூன்றாவதான யதீந்த்ர பதம் "வாஷ்ண

ஷு...ராமா நுஜாய நமஃ” என்கிறபடியே பூர்வாசார்யர்களால் ஸுப்ரதிஷ்டிதமான விசிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்தத்தை குவாதிநிராஸ பூர்வகம் ஸ்ரீபாஷ்யாதி கிரந்த நிர்மாணம் செய்து நிலை நிறுத்தி ஜயக் கொடி கட்டின ஆதிசேஷாவதாரமான ஸ்ரீபாஷ்யகாரரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஸிம்மாஸநங்களில் பிரதான ஆசார்யரான இம்மடம் ஆதிவண் சடகோப யதீந்திரமஹா தேசிகன் காலம் முதல் இந்த அழகிய சிங்கர்வரை ஸித்தாந்த ஸம்பிரதாயங்கள் அபிவ்ருத்தமானபடியால் “ஸாஷ்யகாரஃ ஸமநஸ்...” என்கிறபடியும், பாஷ்யகார ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தகத்வரூப ஸம்பந்தத்தை யிட்டு பாஷ்யகாரரின் திருநாமம் ஸுதராம் பொருத்தமென அமைந்துள்ளது. அன்றிக்கே இரண்டாவது மூன்றாவது பதங்களை “ஶடகோப யதீந்த்ர” என்று ஒரே அந்வயமாக அர்த்த விவரணம் பண்ணினால் இந்த ஆஸ்தானத்தில் முப்பத்தி நான்காவது பட்டத்தில் மூர்த்தாபிஷிக்தராய் தர்க்கவியாகரணாத்யநேக சாஸ்த்ர பாரதிருச்வாவாய் உபய வேதாந்த நிஷ்ணாதராய் ஸர்வோபகாரக அநேக வேதாந்த சாஸ்திர விஷயக கிரந்த நிர்மாதாவாயும், ஜ்ஞாநாநுஷ்டான வைராக்ய சேவதியாயும், யோக ஸாக்ஷாத்க்ருதஸிம்ஹமூர்த்தியாயும் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ திவ்யபாதுகா ஸேவக ஸ்ரீவண் ஶடகோப ஸ்ரீ ஶடகோப ராமா நுஜயதீந்த்ர மஹா தேஶிகரது திருவடிகளில், திருவெவ்வுளூர் ஸ்ரீ ராகவன் ஸந்நிதியில் ஸஞ்சாரமாய் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்மன் ஸந்நிதியில் வைத்து மோக்ஷோபாயபரஸமர்ப்பணம் செய்து கொண்டு மறுபடியும் ஸ்ரீ பாஷ்யாதி கிரந்த காலக்ஷேபாதி பரிசர்யாதிகளிலும் சிலநாள் அன்வயித்து விசேஷ கடாக்ஷம் பெற்றதற்கு அடையாளமாக ‘யதீந்த்ர’ பதம் ராமாநுஜ பதபர்யாய மானதால் திருநாமத்தில் இசைந்தது அத்யந்தம் ஸஹ்ருதய ஹ்ருதயங்கமம்.

கடைசி பதமான மஹா தேசிகன் என்றது பாஷ்யகாரரால் ஸ்தாபிதமான நம் ஸித்தாந்தத்துக்கு அர்வாசீநர்களால் ஏற்பட்ட விரோதங்களை நிரஸித்து புநச்ச ஸ்தாபநார்த்தமாய் “கலௌ வேங்கடநாயகஃ” என்று கலியில் ஸகல மநுஜநயந விஷயதாங்கதராய், ஸர்வஸுலபராய் “அகலகில்லேன்” என்று நம்மாழ்வார் முதலான திவ்ய ஸூரிகளால் அநேக பாசுரங்களால் மங்களாசாஸனம் செய்யப்பட்டு, ஶேஷாத்ரி வ்ருஷாத்ரி வராஹாத்ரி ஸப்தநாமதேயங்களால் விளங்கி வருகிற மலைகளில் ஏழாவது மலையில் திருவேங்கடமுடையான் என்ற திருநாமங்கொண்டு ஸர்வஜநாதி வ்யாத்யுபத்ரவ நிவர்த்தகராய், ஸர்வேஷ்ட ப்ரதராய் பிரத்யக்ஷ தெய்வமாய் எழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீநிவாஸன் “வேங்கடேஶாவதாரோऽயம் தத்கண்டாம்ஶஃ” என்பது பிரத்யக்ஷமாய் அனந்த ஸூரி என்றும் ஓர் பரமைகாந்திக்கு குமாரனாய் அவதரித்து ஜாத கர்ம முதலிய ஸகல ஸம்ஸ்கார யுக்தராய், “விம்ஶத்யப்தே விஶ்ருத” என்று ஸர்வ வித்யாபாரங்

கதராய் ஸர்வ விஜயியாய்க கவிதார்கிக ஸிம்ஹரென்று திருநாமாலங் க்ருதரான நிகமாந்த மஹா தேசிகனுக்கு ஏற்பட்ட ஸத்குல ஸூஸூதகவ ஸஹாஹா நிஷ்க, ஜ்ஞாநாநுஷ்டாந வெராகு நிஷ்க,மாஷ்ாஷிமண வகவ, க்ஷாவகவ, ஸாமவதஹக்ஷகவ, ஆவாய வெவ நிஷகவ, ஸம்வூஹாய ஸூவதவகவ, ஸவ வீக்ஷகவ, ஸஹாவாய வகவ, ஸவாவாய ஹாவா யூாகீ மாஷூகாஷெக்ஷவாஷி கமணகூத காஷயாவநவகவ, கமணதூய ஸாமவெ, வமாவவாஹாஸஹகவ, ஊமவஷூாநவமாயணகவாஷுெநக குணங்கள் இந்த அழகிய சிங்கருக்கு ப்ரத்யக்ஷாநுபவத்தாலும் ஸுப்ர ஸித்தமான ஸாம்யத்தாலும், பூர்வாசார்யஞைகயாலும், ஸ்ரீ தேசிகன் ஸாதித்தருளின மதஷவெஷணுாஷி அபூர்வ கிரந்தங்களை காலக்ஷேபம் ஸாதித்திருக்கிறபடியாலும் மிகவும் பொருத்தமாக அமைந்துளது.

இப்படி வகுள பூஷண ராமானுஜ வேதாந்த தேசிக ஆதிவண் சடகோப யதீந்திர மஹா தேசிக, சடகோப ராமாநுஜ யதீந்திர மஹா தேசிகாதி பூர்வாசார்யர்களுடைய நிரவதி கடாக்ஷம் பெற்ற இந்த அழகிய சிங்கர் பூர்வோக்தர்களான ஆசார்யர்களுடைய ஸமஷ்டியாயே 40வது பட்டத்தில் மூர்த்தாபிஷிக்தராய் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீ ரங்கநாத மகொவயதீஷு ஹா வெமிகனுடைய பால்யம் முதல் கொண்டு, பரம மித்ரதா மூலமாய் க்ருபா கடாக்ஷம் பெற்ற நம் மஹாதேசிகனின் திருநா மம் ஸர்வபாபௌக நிவர்த்தகமாய், ஸர்வபல ப்ரதமாய் ஸர்வோத்கிருஷ்ட மாய், ஸவஸஹ ஊயகமாய் தானே விளங்கி வருகிறது.

எங்ஙனேயென்னில் வேதாந்தங்களாலும், "யதொ வாவொ நிவத ஜெ" என்று ப்ரதிபாதிக்க முடியாத ஸகல தேவதேவனை ஸ்ரீமந் நாரா யணனுடைய திருநாமகீர்த்தனங்கள் கலியுகத்தில் ஸர்வ பாபங்களையும் போக்கடித்து நான்குவித புருஷார்த்தங்களையும் கொடுக்கத்தக்கது என்பது "நாராயணெதி ஶியாண உவெதி ஊக்கிம்" என்றும், "கூஷளஸங்கீ தது கெமவா" "கீதநாவெவ க்ஷூஷ்ஹு ஊதுவெயா" என்றும் ஸுப்பிர ஸித்தமாயிருப்பதால் "ஆவாய வெவொஸவ" என்றும் "யஸூவெவெ" என்றும் "ஆவாயாஷிஹ வெவதாம ஸஷயிகாஷநூாம ந ஊநூாஊஹ" என் றும் பிரமாணங்களில் சொல்லியபடி ஆசார்யனை பெருமாளாகவே அனுஸந் திக்க ஸ்வரூப ப்ராப்தமாகையாலும், ஆசார்யனுடைய திருநாமமும் விசேஷ வைபவமுள்ளது என்பதை சாஸ்திரவச்யர்கள் சங்கிக்கவொண்ணாது. இக்கலியுகத்தில் பக்தியுடன் பகவந்நாம ஸங்கீர்த்தனத்தால் ஐஹிகஆமுஷ் மிக பலன்களை அடைகிறப்போல ஸ்வாசார்யனை யதாவத்தாய் அடைந்து அவர்களுடைய பரம கிருபைக்கு பாத்திரமாகி ஸத் சிஷ்யர்கள் ஸர்வவித பலனையும் அடைகிறது ஸஹஜமே. நம் மஹாதேசிகனின் "ஸ்ரீவணூ நூஸிஂஹ மகொவ யதீஷு ஹாவெமிகநு" என்னும் திருநாமத்தை

ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் விபூதிகள் மஹாவிச்வாஸ பூர்வகமாய் அநுஸந்தித்து அம்மஹானுடைய பரமகிருபைக்கு பாத்திரமாகி பல மந்திராக்ஷதையையும் பெற்று ஐஹிக ஆமுஷ்மிக ஸகல பலப்ரதமாய் விளங்கும் இவரது திருநாம மஹிமை மூலமந்திரத்துக்கு ஸமமாய் பிரகிருதத்தில், மஹா விசுவாசிகளின் அனுபவத்தாலே ப்ரஸித்தமாயிருக்கிறது. ஐஹிக பலன்களை பிரத்யக்ஷத்தில் அடைந்த ஸத் சிஷ்யர்களுக்கு இம் மஹா தேசிகனுடைய அருளால் மோக்ஷ ஸாம்ராஜ்யம் கிடைப்பதும் அரிது அல்லவே.

இது காரணத்தினலேயே, திருநாமத்திற்கு ஏற்க நம் மஹா தேசிக பரதேவதையான ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்மன், வேதம் தமிழ் செய்த நம்மாழ்வார், ஸித்தாந்த ஸ்தாபகரான ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர், திருவேங்கடமுடையான் கண்டாவதாரரான ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹாதேசிகன், இவர்களுடைய அம்சமென்று சொல்வது அத்யுக்தியாகுமோ!

இப்படி அத்யாச்சர்ய வைபவமுடைய இந்த அழகிய சிங்கர் இந்த ஆஸ்தானத்தில் எழுந்தருளி 14-வது சாதுர்மாஸ்யகாலமான ஈஸ்வர வருஷம் மார்கழி பூரட்டாதி நக்ஷத்திரமும் கூடிய சுபதினத்தில், எண்பத்தினன்காவது திரு நக்ஷத்திரத்தில் சதாபிஷேக மஹோத்ஸவத்தை வெகு சிஷ்யர்கள் அநேக விதத்தால் கொண்டாடி ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரிடம் பல மந்திராக்ஷதை பெற்றுக் கொண்டு பரிபூர்ணாநந்தத்துடன் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கருக்கு சதாதிகராய் இப்படியே ஜகத் உஜ்ஜீவனம் செய்து ஸஹோத்தரராய் எழுந்தருளியிருக்கும்படி பெருமாள் ஸன்னிதியில் பல்லாண்டு பாடுவதுடன் அடியேனும் பரிபூர்ணனுக்கிரஹம் பெற்று ஆனந்த கடலில் முழுகி, அதித்ருப்தனாய் இத் திருநாம பிரபாவத்தை எழுதி க்ருதார்த்தனானேன்.

ஸ்ரீ:

அடியேன் ஈடுபாடு

[ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான் குறிச்சி சே. ஸ்ரீநிவாஸ வேதாந்தாசார்யர், எம். ஏ., எல்.எல்.பி.]

ஸாக்ஷாத்காரஸமஸ்த ஸம்ஸ்க்ருதிமஹா ஸந்தாப ஸம்ஹாரிணம் ।
ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ காருணிகம் வந்தே யதீந்த்ரம் ॥

"விஜ்ஞாதாவதார நவபாரணீய நரசநாத்யயா ஸாபரத்வீர் ..." என்று மஹா கவி கூறியதுபோல், ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹ சடகோப யதீந்திர மஹா தேசிகரின் வைபவம் எல்லை கடந்தது, பேச்சுக்கும் அறிவுக்கும் நிலமுமன்று.

"திஜ்ஞாத்ரம் உபபேக்ஷ்யநீஹஸாஜிஹ விஸ்மரயெயஃ ப்ராயஶ்சித்யாக்ஷணீயஃ" என்ற கணக்கிலே அவ்வழகிய சிங்கரின் குணாநுபவலேசம்பண்ணிப் பெரியோரின் அருளை அடியேன் பெறுவேனாகவும்!

"நித்யாணுதாதா தாரணாஹ்நிஹோத்ரீ வேதாந்தவித்ஸோமப ஸததீக்ஷே । ஏதேஷாவஶ்யவந்த்யாத ஷஷ்டே நீயா ஜீவனேஷ்கே" என்றபடி அறுவரை வணக்கத்திற்குரியவராக சாஸ்த்ரம் விதிக்கிறது. இந்த ஆறு விசேஷ குணங்களும் ஸ்ரீ அழகியசிங்கரிடத்தில் ஒருங்கே காணப்படுவது ஆச்சரியம். ஸ்ரீ ந்ருஸிம்மன் ஸன்னிதியில் நித்யததியாராதனம் நடத்துவதுமில்லாமல் மேல் மேல் அந்த ததியாராதனம் செவ்வனே நடப்பான் வேண்டி பகவானுக்கு பூஸ்திதியையும் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் சேகரித்திருக்கிறார்.

பூர்வாச்ரமத்தில் வேளை தவறாமல் ஔபாஸனம், வைச்வ தேவம் முதலிய வைதிக கார்யங்களை ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் செய்து வந்திருக்கிறார். அத்துடன் எல்லா வர்ணத்தாரும் எல்லா ஆச்ரமத்தவர்களும் எப்போதும் அநுஷ்டிக்கவேண்டியதும், பசு ஹிம்ஸை முதலிய தோஷத்தை ஆரோபிக்கவும் இடங்கொடாததுமான ஒரு அக்னி ஹோத்ரம் இருக்கிறது; அதாவது பகவதாராதனம் ஆகிய பக்தி அல்லது ப்ரபத்தி. "ஸாக்ஷாதப்ய விரோதம் ஜைமினி:" என்ற ப்ரஹ்ம ஸூத்ரங்யாயப்படி 'அக்நி' என்ற சப்தம் பகவானை நேரில் குறிக்கும்; "அக்நே நய .." என்னும் மந்த்ரம் பகவச்சரணாகதி மந்த்ரமாகப் பிரயோகிக்கப்படும்போது, 'அக்னி' சப்தம் பகவானையே குறிக்கிறது. அந்த 'அக்னி' ஹோத்ரத்தை இவர் தாம் அநுஷ்டிப்பதுமல்லாமல் பிறரும் அதை அநுஷ்டிக்கும்படி உதவி செய்யும் ஆசார்யர்.

வேதாந்தத்தை நல்ல ஆசார்யர்களிடத்தில் இவர் கற்றதுமல்லாமல் பலருக்கு அதைக் கற்பித்திருக்கிறார்; எனவே இவர் வேதாந்த வதாந்யர். ஆயிர சந்த்ர தர்சனம் இவர் பண்ணியிருக்கிறார்; சமீபத்தில் தான் ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹன் ஸந்நிதியில் இவருடைய "சதாபிஷேக" மஹோத்ஸவம் நடந்தேறியது. ஒரு மாஸ காலம் சேர்ந்தாப்போல் உபவாஸ மிருப்பது சிறந்தது. இவரோ பல வருஷங்களாக ஆஹார விஷயத்தில் மிகுந்த கட்டுப்பாடுடையவர்; எனவே மாஸோபவாஸிக்கு மேற்பட்டவர். ஆஹார நியமம் ஸத்வ வ்ருத்திக்கும் ஆயுர் வ்ருத்திக்கும் காரணமென்பதை இவர் திருமேனியில் நேரில் கண்டு ஒவ்வொருவருமுணரலாம்.

இவர் ஆண்பால் ஆச்சுதே, 'பாதிவ்ரத்யம்' இவர்க்கு எங்ஙனே யென்னில்,

"வாஂவாஙீ ஹாத்ருஶோஹாஹாரு தஹாரூஷயவயஷிவஹ ஷோஂஹாவ நீதா வத்ருள வஜாவஸஹாயெ வூணயிநி ஹஜதஃ வெூயஸீவாஈதஜ ரூஷ" என்றபடி திருமாறன் திருமால் பக்கலில் கொண்ட உயிர்நிலையையே இவர் பின்பற்றியவர். அவனுடைய ஒப்புயர்வற்ற ஆறு குணங்களால் பகவான் எல்லா சேதநர்களையும் உண்மையில் மணந்த அழகிய மணவாளனுகிறுன் அவனை இடைவிடாது த்யானிப்பதே இவருடைய பாதிவ்ரத்யம். இப்படிப்பட்ட இவருடைய குண விசேஷங்களில் "ஹஂஶெணஷஹாவஸூஊஂவா ஹதஃ" என்றபடி ஈடுபட்ட இவருடைய ஸ்ரீ பாதத்து முதலிகள், ஆதிவண் சடகோபரின் ஒரு அவதாரமாகிய இவருக்கு

"ஓங்கு மலை வாழ்க! அகோபிலந்தான் வாழ்க!
பாங்காய்ச் சடகோபன் பாவாழ்க!—பூங்கமலந்
தன்னையணி தாராய்! சடகோப மாமுனியே!
இன்னமோரு நூற்றண்டிரும்!"

என்ற வேதமந்த்ரம் போன்ற பாவால் இவருக்குப் பல்லாண்டு பாடியது பொருத்தமானதே.

"ஆூவாயஷாஜிஹ ஜெவதாஂ ஸஉயிகாஉநூாஞ உநூாஉஜெஹ" என்று பகவான் தூப்புற்பிள்ளையின் அநுபவம். "ஸஉஶெூயாது ஹவதிஜாய உாநஃ" என்று வட மறையும்,

"எளிவருமியல் பினன் நிலை வரம்பில பலபிறப்பாய்
ஒளிவரு முழுநலம் முதலிலகேடில வீடாம்
தெளிதரு நிலைமையது ஒழிவிலன் முழுவது மிறையோன்
அளிவரு மருளினேடு அகத்தனன் புறத்தன னமைந்தே"

என்று தென் மறையும் ஓதுகின்றன. "இவன் [பகவான்] தன்னைத் தாழவிட்டுப் பிறக்கப் பிறக்க, [இவனுடைய] கல்யாண குணங்கள் புகர்பெற்று

வாராநிற்கும" என்று த்ராமிடவேத மஹா பாஷ்யமாகிய ஈடில்லா ஈட்டில் பகவான் நம்பிள்ளை பணித்திருக்கிறார். அம்சம், ஆவேசம், அநுப்ரவேசம் முதலிய படிகளால் ஆசார்யனாய் அவதரிக்கும் பகவானுடைய கல்யாண குணங்களை ஸம்ஸாரிகள் அநுபவிப்பதுபோல், முக்தர்களும் நித்யர்களும் பரஸ்வரூபத்தின் குணங்களை எப்படி அனுபவிக்கக்கூடும்? பகவானால் முக்தர்களுக்கும் நித்யர்களுக்கும் புதிதாய்க் கிடைக்க வேண்டியதென்ன இருக்கிறது? ஸம்ஸாரிகளுக்கோ எல்லா மங்களமும் பேசும் தெய்வமாகிய ஆசார்யனின் அநுக்ரஹத்தால் கிடைக்கவேண்டியிருக்கிறது. திலீப சக்ரவர்த்தியும் "உவவஊஂ நநா ஶிவஂ ஸஜ்ஜாஂஒஶஷா யஸ்யெ௨ । ஒெஉவீநாஂ௨ா நாஷீணாஂ வ வ்ருதிஹதாஸ்ர கூ௨ாவஹாழ" என்று ஸ்ரீ வஸிஷ்டர் சந்நிதியில் தெரிவித்தான்.

இவ்வழகிய சிங்கர் திருவடிகளில் இவருடைய சிஷ்யர்களுக்கு இருக்கும் பக்தி, இவராசாரியர் திருவடிகளில் இவருக்குள்ள பக்தியின் எதிரொலி போன்றதே; "ஶாஹகூஜ்ஜாஹ௨ாஜேூாதி" (நல்லது செய்வான் நல்லதடைவான்)

"உவவீதிநழ" என்று பகவத் ராமாநுஜரின் திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தின் ஹ்ருதயத்திலுள்ள ப்ரஹ்ம ஸூத்ராநுக்ரஹ ஸம்பத்தியில் பகவான் ஸ்ரீ தேசிகனின் நோக்கம் முந்துறச் சென்றது. ப்ரஹ்ம ஸூத்ரங்களுடைய அநுக்ரஹம் விசேஷமாயில்லாவிட்டால், ப்ரஹ்ம ஸூத்ரங்களின் அர்த்தத்தை எப்படி நன்றாய் வெளியிடமுடியும்? பகவான் நம்மாழ்வார், திருவாய்மொழியில் ப்ரஹ்ம ஸூத்ரார்த்தங்களை எல்லாரும் எளிதில் கற்றுணரக்கூடிய நமது தாய்மொழியாம் தமிழ் மொழியில் இனிது விளக்கி யிருக்கிறார். எனவே அவ்வாழ்வாரின் திரு அவதார ஸ்தலத்தில் திகழும் அவருடைய திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தின் திருமார்பில் ப்ரஹ்மஸூத்ரம் மிளிர்தல் வேண்டும்; அதை ஸமர்ப்பித்தது இவ்வழகிய சிங்கர்தான். என்னே இவருடைய நுண்ணறிவும் ஆசார்ய பக்தியும்!

இவ்வழகிய சிங்கரைக் கொண்டு இம்மாதிரித் திருப்பணிகளை நடத்திக் கொள்ளும் பகவானுக்கு இவர்பால் உள்ள விசேஷ அநுக்ரஹத்திற்கு வேறு சான்றும் வேண்டுமோ? "வஷஒெஹ்வ ஸாயாகூ௨ கூாயதி தஂயஂ...உஷிநீஷதெ" என்றல்லவோ மூவாமறையின் முறையீடு.

"ஶஂஹாஜூாஒெந ஶஷிகூஉஹிெத ஶஂஜிதாஒஶஷஷிெகூ" என்று ஸ்ரீ தேசிகனும் "வேதியர் குலத்தரசின்" முரசு "வையமெல்லாம்மறை விளங்க வாள்வேலேந்தும் மங்கையர்கோன்", "...உறங்கும் பேதையர் பேதைமையால் இருந்து பேசிலும் பேசுக பெய்வளையார், கோதை நறுமலர்மங்கை மார்வன்"

......"எண்ணருஞ்சீர்ப் பேராயிரமும் பிதற்றி, பெருந்தெருவே,
ஊரார் இகழினும் ஊராதொழியேன் நான்"

என்று ஸித்தோபாய வசீகரணத்திற்காக அவச்யம் செய்யவேண்டிய ஸாத்யோபாயமாகிய பக்தி அல்லது ப்ரபத்தியின் தேவையை, தமது அநுஷ்டானத்தால் நிலைநாட்டி, "சீரார் திருவேங்கடமே" "மதிட்கச்சியூரகமே பேரகமே" "வெள்ளறையே வெஃகாவே" "பேராலி தண்கால்" "கண்ணனூர் விண்ணகரம்" "காரார் குடந்தை கடிகை கடல்மல்லை" என்றிவ்வாறு நொடிப் பொழுதில் காதங் காதங்களாய் மடலூர்ந்து, நடுவே ஆங்காங்கு" நாராயணா! ஓ! மணிவண்ணா! நாகணையாய்! வாராய்! என்னாரிடரை நீக்காய்!" என்றிப் புடைகளிலே "ஆழ்கடல் கடைந்த துப்பனு"ம் "அடலாழியப்பனை" இறைஞ்சி, அவா மேலீட்டால் அவனை அலற்றி,

"ஆராமம் சூழ்ந்த வரங்கம்" என்று திருவரங்கச் செல்வனின் திருவடி நிழலில், இரண்டாறுகளினிடையில் "அணிபொழிலில்" சிறிது இளைப்பாறினார். "கங்கையில் புனிதமாயகாவிரி நடுவுபாட்டு" என்றார் பெரியார் தொண்டரடிப் பொடியார்.

"நதஜ்ஞாஸ்த்ரம்...நாட்யகே யஜ்ஞருஸ்ருதெ" என்று ஸ்ரீ தேசிகனின் தீர்ப்பு; சாரீரக சாஸ்திரத்தின் அர்த்தங்களும் விசேஷமாக திவ்ய தம்பதிகளாகிய பரதத்வத்தின் சேஷித்வம் ஒரு நாடக மேடையின்மீது, கண்கூடாகப் பார்க்கப்படவேண்டும்; இல்லையேல் சாரீரகம் சாஸ்திரமாகாது; "ஸஹம் ஸூஹாஜீ" என்று ப்ரத்யக்ஷமான அநுபவம் வேண்டுமென்றும் ஓதப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அந்த அநுபவம் ஸ்ரீரங்கத்தில் நமது தோற்கண்ணுக்கும் கிடைக்கிறது; அங்கே சேஷனின்மீது படுத்திருப்பவனும், "அகலகில்லேனிறையுமென்று" அவன் தன் திருமார்பிலுறைந்து நிற்கும் பூமகளாம் திருமகளும், ஆகிய இருவரும் சேர்ந்து ஒரு சேஷிதத்வ மென்றும், திரு அநந்தாழ்வான்மீது பரவியிருப்பதால் அத்தத்வம் அநந்தமென்றும், உபாயமும் உபேயமுமென்றும் குழந்தைகளும் கண்டுணரக்கூடும். இந்த உணர்வு இருப்பவர்கள் கங்கைக்கும், குரு க்ஷேத்ரத்திற்கும் புண்ய யாத்திரை செய்யத் தேவையில்லை; ("தெநவெஹவிவாஹஜெ ஊ ஶஂஶாஂ ஊகூ‍ரு‍ிநு ஶீ" என்று பரமதயாளுவான மனுபகவான் விதித்திருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட க்ஷேத்ர ரத்னத்தில் இவ்வழகிய சிங்கருக்கு இந்த சதாபிஷேக மஹோத்ஸவத்தை ஸத்ய ஸங்கல்பனான ஸ்ரீஸகன் (திருமகள் துணைவன்) அருள்வதாயிருந்தால், இவர் அவனுடைய விசேஷ அனுக்ரஹத்திற்குப் பாத்ரம், எனவே, அவனுடைய ஒரு அவதாரம் என்று சொல்வது மிகையாகுமா? இப்படிப்பட்ட மஹானை எங்கிருந்து சிஷ்ய கோடிகள் கொண்டாடினாலும், அவ்விடங்களில்,

"ஸஞ்ஜாத ஸம்பதம் லக்ஷ்மீ [illegible] ।
ஶ்ரீ ந்ருஸிம்ஹ பதம் [illegible] வைபவம் ॥"

என்றபடி எல்லா மங்களங்களும் நிறைந்திருக்கும்.

[illegible] ஶ்ரீ [illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
ஸஞ்ஜாதம் [illegible] ஶ்ரீ [illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ஶ்ரீ [illegible] ([illegible]) [illegible] ॥

ஶாஸ்த்ரார்த்த [illegible] ஶாஸ்த்ரார்த்த [illegible] ।
ஶாஸ்த்ரார்த்த [illegible] ஶாஸ்த்ரார்த்த [illegible] ॥

ஶ்ரீ [illegible]
[illegible] ।
ஶ்ரீ [illegible] ந்ருஸிம்ஹ
[illegible] ॥

மங்களம்

அபிஷிக்தாய [illegible]ஶ்ரீராஜஹம்ஸாய மங்களம் ।
ராஜதே ஶ்ரீ ந்ருஸிம்ஹாஹ்வய யதிராஜாய மங்களம் ॥
ஶதாபிஷேக மங்கல்ய [illegible] மங்களம் ।
ஶ்ரீ ந்ருஸிம்ஹ ஶடாராதி யதீஶானாய மங்களம் ॥

யதிராஜ ஸப்ததி

[ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான் பிரும்மதேசம் லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹாசாரியார்.]

லக்ஷ்மீநரஹரிர்தேவ: பத்மாபரிரம்பலக்ஷிதஶரீர: ।
ஸமாஶ்ரிதஜனவாரண: ஸதீர்த்யைர்பக்தாபிராமவத் ஸ தனோது ॥ 1

கருணாம் கரோது ஸததம் கமலா ஸா ஸர்வதேவதாதிவ்யா ।
யஸ்யா: கடாக்ஷலேஶ: பாதி ஜகத் ஸர்வஸாம்ராஜ்யம் திஶதி ॥ 2

பக்தியாஞ்சதி: ஶ்ரீயா விஜயாய பராங்குஶாவ்யயம் த்ருஶ்யதே ।
யத்வசனாம்ருததாரா விபுதஜனதோஷகாரிணீ பவதி ॥ 3

யதிவரபதிநாதேந்த்ர ஜ்ஞவித்யாதபீந்த்ர
ஶமதமகுணயாதேந்த்ர பக்தியஸ்யாஞ்சிதேஶ ।
பவஜலதிமதாம் யோ வீக்ஷ்ய தத்தண்டம் ப்ராதா:
ஶரணமதமிதம்ஸ்ய ப்ராக்ஸ்ரக்தரைந்த்ரம் ॥ 4

வேதாந்தஸத்ரீம் ப்ரவிஶ்ய ப்ரவாதே
வேதாந்ததத்வார்த்தவிசாரதக்ஷம் ।
ஜாதாவதாரோ யதி யோ ந ஹி ஸ்யாத்
ந்யாஸாவ்யவித்யா பரமார்த்ததைவ ॥ 5

ஶ்ரீவைஷ்ணவயோகிவரேண்யம் நமாமி ஶ்ரீஸாத்விகபிரமாதவத்தமம் ।
யஸ்ய ஸ்வப்னே நரஹரிர்தேவத்ய மாமாவமேஶமாஸ்ரு ॥ 6

தஸ்மை ஶ்ரீ பவம்ஸ்வ ஜனைர்ஜாது ஸம்ரக்ஷதாபவாஞ்சா ப்ரதேஜ்ய: ।
இத்யாஜ்ஞா ஸ்யயமேவ ப்ரேஷஸமாவ்யம் ஹ்யாபாதிஶந்த்ரம் ॥ 7

ய: பஞ்சஸம்ஸ்காரவிதானதோ(அ)ரம்
பாத்ரம் விதேனே பகவத்ப்ரபாயா: ।
ஶ்ரீராமானுஜயோகிவர்யம்
தம் தேஶிகேந்த்ரம் ப்ரணதோ(அ)ஸ்மி நித்யம் ॥ 8

ஶ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹபாதபத்மஸேவகாரம் மம்த்ரஶம்ஜிதே மநயே ।
ப்ரணதி: ஸ்யாத் யதீந்த்ரபாயா ந்ருஸிம்ஹரோஹம் பவாமி வரிதாய:॥9

[illegible] 10

[illegible] 11

[illegible] 12

[illegible] 13

[illegible] 14

[illegible] 15

[illegible] 16

[illegible] 17

[illegible] 18

ஶ்ரீமத்வேதாந்தஶாஸ்த்ராம்பரபவநநதீ காரிகாப்ஜக்ஷணாவ்யாக
யோகீந்த்ரா ஸ்ம்ஹவஞ்சீ நரஹரிஶம்ஜிதேந்த்ராமிதேஶம் விஶஞ்சீ ।
ஹம்ஸோ ஹம்ஸயஸ்ய வஸ்த்ரீந நமஹவபரீவாஹமேஹேதை: ப்ரவ்ருஜா
ஹ்யேஜவாஸ்யு ஹ்ராரா நவதி ஸஹாவியாநு வாவயஞ்சீ ர்ஜேஷ:
ஜேஷ: ॥ 19

நதாதேத: ப்ரஹதா ஸநாஷ்ராநகதா
திஜதே ப்ரஜாதா த்ரயீதகவேதா ।
ரஹஸ்யாயவகதா ரமாமதந்ருஸிம்ஹா-
ஹியோ யோமிவய: ஸஜாஹாதி யீமாநு ॥ 20

ஸஜ்ஜேநரஙிதம் ஸதூணாஶ்ரங்க்ருதம்
ஸந்தேநாவஷிணம் ஸத்வரித்ராஷஜ ।
ஶ்ரீந்ருஸிம்ஹாஙிதம் காரிஜாதம் மநிம்
யோமிவயாஹும் ஹாவயேZஹம் ஸஜா ॥ 21

ஹ்ருஜா ரமெஶயாரிணம் வஜாந்யபவரமாஜிநம்
ஸஜாவஜாதமாநஸம் விமாநமேம்ஜேவஹவ ।
ஸாயோதமேஷாவஜிதம் கயாஹிரஙிதம் ஹரே:
ரமாந்ருஸிம்ஹகாரிஜம் மநிம் ஸஜா ஹ்ருஜா ஹஜே ॥ 22

ஸஜாஸாமோத்ரவாஶேகை: வராஜிதாக்ஷவஞ்ஜேக:
ரமாந்ருஸிம்ஹகாரிஜை: மநீஷ்வேரயிஷ்ஷிதா ।
கஸம்வ்யேகஸாஜேயஷூயா கவீஷ்வேரநிரஙரா
தஜேதா விஹாத்யஸள ஸஹா ஸாயாஶாஸ்ஷஹாயிகா ॥ 23

கரா மாம் ஹவத: கராணாவிஷயம் வரிவாஶய ஜோஹவத: வஜமாநு ।
ஜஶஜோ ஹியஶா ஹவி வாதகவீநு நரகேஸரிகாரிதநஜமாஜந ॥

ஸதரம் வயி வாரநு ரவி: வஸாமணம் தீயா ஹாரநு
தமோ ஹாரதி வம்ஜ்ரம: வமவிரோயிஜோஷாகர: ।
ஸ வாண்யஜநவாயக: வரிராக்ஷ ரவீஸஜேதா
ரமாந்ருஹரிகாரிஜோ ந ஹி தயா ஜமஜ்க்ஷணே ॥ 25

வஜாகரோ வஹதி ஹாஸஜிதீஹ ஜோகே
ஜ்ருஷ்டம் ஶ்ருதம் வ கவய: ப்ரவஜஞ்சி காஜெ ।
வித்ரம் ரமாந்ருஹரிகாரிதநஹவாவ்ய:
வஜாகரம் வஹதி ஹம்ஸவர: ஸ்வஜிதேஷு ॥ 26

வெதாஞ்ஜாஹ்ஜநவாதாஹவெ
ஸுமுலூஶாவாயலூக்ஷணயாதம்
ஶொஹாஜ்யக்ஷம்ஹஹவயொஷீஷுூம்
விநதஜெநுாவநாதநிவாணழ் ।
ஞூவஹாநாஹிதி வயஸம்வாமக்ஷு
யூதயஶாவாமவாஜிஜுயிம்
ஶக்கூநுவஸிம்ஹஶொகாவாஷியா
நஶத யொஷீஷூம் ஹவி ஜநாஃ ॥ 27

மஶாநுவஸிம்ஹஜெவதாம் வதா நியாய ஶாநவெ
கயாதிஜொஷவஜிக்தஃ ஶாதிவகூணாவுதஃ ।
லூவாதவலூவாஶ்ரிதாநு ஶநம் வுதாய ஹஷயநு
மஶாநுவஸிம்ஹகாஜிஹி ஶநி லூதா விராஜதெ ॥ 23

ஹளஶொ௭வஸி நா கஜநூா வஸிதரவிமவஸி யஃ கஉம்கநிஶகூஃ ।
ஹிவமமாஜொ௨வஸி ஶநிஃ தித்ம் வஸெஹூதுவாஶகொ ஹவதி॥29

கஷூஷ வஹுவஶவொ நுகூதஶயவொ ஜஶெமாவகூவதஃ ।
ஶநூயமாணவிஷீநா விஹஸதி யொ ஜெவவாதவம் வஸதழ் ॥ 30

தி கூஶதநிதூவியிக்ஷரணதகெஷா
பாஜிஶதயாகூஶதயிகூதவிவக்ஷஃ ।
ஸ்ரீ நுஹாமிகாமிநுவ கூயஹவநாஶா
நுதுத வதா ஶநவஸி ஶெ வ ஶமவயஃ ॥ 31

திஜெகூாஷுதஶ்ரீயாமஶாநநந
வயாம் கிமஹம் வஹஶவு ஶாஜிநழ் ।
ஶுதுா வஶாயகூஶநஹஶநும்
ஶநு நுகஷூமவகாஜிஜா ஶநிழ் ॥ 32

விநதாநநுஶஷுதஜிஷுமஹம்ஜெ நிதாஜநிஷ்ணாதழ் ।
வெதஶவம் வஸகூதிம் திஜஶவும் யம் வதஜி வமராஜழ் ॥ 33

தூாக்ஷா ஶநூக்ஷயகூா நிவியஜந
நதா ஶகமா வகூஷீநா
ஶகூம்ஷ் ஜாதகம்வா வமஜந
ஶஹிதா வா வயா யீவிஷீநா ।

மோபா பாபாவியுக்தா ஹ்ருதய
விதலிதம் தாபிமம் ப்ராபகாந்தம்
மாகந்தம் ஸம்பஹந்தீவ ப்ரவிமலதி
மாந்தே: பாஷ்ரே ஸ யஸ்ய காலே ॥ 34

ஶைவம் வைநாஜிஹீநம் பிஷண
மதமஹத்யுவியுக்தம் ப்ரஶாந்தம்
ஶாக்தேயம் ஶக்திஶாந்த்ரம்
கபிலமதமஹோ தாம்பிகம் ஸம்பஹந்தீவ ।
மாயாவாதோ நிரஸ்தோ ஜிநமத
மலிநம் தாநவம் ப்ராப காமம்
யஸ்மிந் ஹத்ராஸநஸ்தே மலதி
யதிபதௌ ஸ்பர்த்திநாம் ப்ரயாதே ॥ 35

ஸ்வண்ணேஷ்டாமம் திஶதி ஜலதோ நாம்பராணி ப்ரமோதாத்
க்ருஷ்ணோய ப்ராணதிஶதநவாந்யம்பராண்யேவ ஶாலி: ।
ஶ்ரீமாந் லக்ஷ்மீந்ருஹரிஶஞ்ஜிஹ்ராமிராத் ஸ்வாஶ்ரிதாநாம்
ஸபேஷ்டம் வை த்வயமலி திஶந் ராஜதே ஶாதலே ச ॥ 36

கலாபி: ஸம்பூர்ணம் பரிமலிதஸம்வ்யாப்திரதிஶம்
ஸ்மாரந்திம் தோஷாகர இதி ச நாந்நா விரஹிதம் ।
ப்ரஸந்நம் ராத்ராணீபதிமகூடஸம்பாதரஹிதம்
வியந்தம் ஹ்ருந்ந்யம் மந்ந்யே நரஹரிஶராராதியதிநம் ॥ 37

ஸதா ஸ்ராரம் ஸ்ராரம் நரஹரிகுணாந் பாவநதமாந்
மதா தஶம் தஶம் ஜலதிநயாயுக்த ந்ருஹரிம் ।
தயா பாயம் பாயம் ந்ருஹரிசரணாம்போஜமகரம்
மதம் காரம் காரம் நரஹரிஶரிவிஜயதே ॥ 38

காலே ஸந்ரதி ஸம்ப்ரதி திஜ்ஜகதா
மாஹாத்ம்யேந வ்யாஸதி
த்ரய்யாம் க்ருஷ்ணதி ஸந்த்ருணாமியாரணே
ஸத்யே ஹரிஸ்தம்ப்ருதி ।
தேவாராயதி வாஸியுக்திநிபயே
வேதாந்தஸம்ரக்ஷணே
தக்தாத்ருத்யதி ஹோ ந்ருஸிம்ஹஶடஜித்
யோகீஶ்வர: ஸர்வதா ॥ 39

[illegible] 40

[illegible]

[illegible] 42

[illegible] 43

[illegible] 44

[illegible]

𑌉𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌹𑍍𑌯𑌵𑌤𑌿
𑌜𑌘𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌰𑌾𑌡𑍍𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍋𑌤𑌿 ॥ 45
𑌪𑌾𑌷𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌶𑍀𑌷𑍇𑌲𑍍 𑌵𑌿𑌮𑌲𑌞𑍍𑌤𑌿 𑌨𑍂𑌣𑌾
𑌦𑌿𑌤𑍀𑌹 𑌮𑍋𑌕𑍇 𑌸𑌕𑌮𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍 ।
𑌹𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨𑍃𑌕𑌣𑍍𑌠𑍀𑌰𑌵𑌕𑌾𑌶𑌿𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾
𑌚𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌸𑌾𑌨𑍁𑌨𑌸𑍍𑌰𑌷𑍍𑌪𑌾 ॥ 46

𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌯𑌤𑌿𑌵𑌰𑍋
ऽ𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑍌𑌨𑍇 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑍈𑌃
𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋ऽ𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑌾𑌃 𑌕𑌷𑌾𑌯𑌂
𑌵𑌿𑌕𑌮𑍋 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂𑌵𑌸𑍋𑌘𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 ।
𑌕𑍇𑌶𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌗𑌨𑌸𑌾𑌂
𑌉𑌪𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌂 𑌉𑌪𑌰𑌃
𑌸𑌤𑌂𑌶𑌦𑍍𑌭𑍋𑌗𑌵𑌾ऽ𑌪𑌿 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌵𑌿𑌮𑌲
𑌤𑌂𑌶𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌾𑌤𑍍𑌯𑌹𑍋 ॥ 47

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯 𑌶𑍋𑌭𑌾 𑌹𑍃𑌷𑌿𑌗𑌦𑌨
𑌪𑌯𑍇𑌨𑌾𑌰𑍍𑌚𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌂
𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌶𑌾𑌲𑌾𑌂 𑌯𑌤𑌿𑌨𑍃𑌪𑌤𑌿
𑌕𑍃𑌤𑍀𑌃 𑌪𑌾𑌠𑌯𑌨𑍍 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍 ।
𑌉𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌨𑍃𑌹𑌰𑌿𑌦𑌪𑌿
𑌹𑌰𑍀𑌨𑍍 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌗𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍
𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍 𑌨𑍃𑌹𑌰𑌿𑌶𑌰𑌣𑌿𑌪𑌃
𑌯𑍋𑌗𑌿𑌰𑌾𑌡𑌾𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥ 48

𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑍈𑌤 𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌨𑌿𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟 𑌯𑌤𑌿𑌰𑌣𑌿𑌸𑌾𑌰
𑌵𑌦𑌨𑍇 𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌕𑌮𑍌𑌲𑍈𑌃
𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌦𑍇𑌶𑌾𑌧𑌿𑌯𑍁𑌗𑌵𑌸𑌤𑌾
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌧𑌿𑌪𑍇𑌨 ।
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑍇𑌨 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍃𑌹𑌰𑌿𑌶𑌰𑌣𑌿𑌨𑍋𑌃
𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌂
𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌜𑍀𑌯𑌾𑌦𑍍𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌃
𑌨𑌰𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌯𑍇 𑌸𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌚 ॥ 49

𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌰𑌹𑌰𑌿𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨 𑌰𑌚𑌿𑌤𑌮𑍇𑌵𑍍𑌯𑌦𑌮𑍍 ।
𑌵𑌾𑌣𑍀 𑌶𑌾𑌰𑌦𑌵𑍀𑌣𑍇𑌵 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌶𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌸𑌦𑌾𑌨𑍇 ॥ 50

ஸ்ரீ:

ஸ்துதி பஞ்சாஶத்

[ஸ்ரீ. உ. வே. பழவேரி சக்ரவர்த்தி நரஸிம்ஹாசாரியார்.]

ஶ்ரீரங்கநாதஜாயாம் தாம் ஸம்ப்ரதாயப்ரதாயிநீம் ।
வந்தே குருவரம் லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹஸம்ஜ்ஞாக்ருதிம் ॥ 1

பாரக: ஸர்வஶாஸ்த்ராணாம் பாரகஸ்ஸம்ப்ரதாயிந: ।
ஸாதரப்ராப்தவிஜயோ லப்ததயோ ராஜதே குரு: ॥ 2

ஶ்ருதிஶிரோவிஹ்ருதிக்ஷமமஞ்ஜஸா நிலயமேத நரக்ஷணதத்பரம் ।
பரமஸத்த்வநிதிம் க்ருபயா ஶ்ரியா பரிவ்ருதம் ந்ருஹரிம் குருமாஶ்ரயே ॥ 3

ஸாத்யாந் லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹோ யதிபதிரசநா பத்ததிம் ஸம்ப்ரதேஶ்யாம்
ஶ்ராவ்யோ லப்திப்ரகாஶோ ஶ்ருதி விஶ்ருதமந:கோஶவக்த்ரேந்துகோஶ-
வேந்துவேஷ: ।
உத்ஸாஹஸ்யாநுரூபாநுபமதநயஸ்யோபகீர்த்யா ஸமேத்ய
நிஸ்ஸீமஸ்வாந்தலப்தா ஹரதமமம தம்ஸம்ஹதிம் நிஷ்களங்காம் ॥ 4

ஶ்ரீமத்பாஷ்யாதிவேதாந்தவேதாந்ததேஶிகம்
ப்ரத்யக்தோ ஹரிதக்ஷிணாப்ரியமண நிஸ்ஸீமபாதோத்பவ: ।
லப்தம் ஸம்ஸ்ருதிமார்கஸம்ஶ்ரிதஜநத்ராணாய தாவாதிகாந்
ஸம்ஸ்காராந் ரமயந்நஸௌ யதிபதிர்வேதாந்தஸங்க்ரஹா ॥ 5

ஸூக்தேர்வைகமபி க்ரமாத்தமஹாணம் கூத்ஸ்நம் ஹம்ஸ்ரமாஶ்ரயே
லக்ஷ்மீஶஸ்ய க்ருபாஸாரஸ்ய ஸாஹ்யேதி ஸம்ஹிம்தயந் ।
தமேவ ஸ்வமம் ஸமாக்ரம் ஸாதரம் வேதாந்தமார்கஸ்திதம்
ஶாஸ்த்ரம் தேவகிரா நவஸம்ஶயகரம் வேதாந்தம் வ்யாசக்ஷ்யௌ ॥ 6

த்ருக்ஷா ஸ்வம் பரமம் பதம் விப்ரதம் க்ஷீராப்திஸ்யாதராக
ஶ்ரீமேரும் ஸமவாப்திதஸ்ய கமலாநாயகஸ்ய ஸோமாய ஹ ।
வேங்கடார்யாக க்ருபாணவாதாத ஸமாந ரமேந்த்ராஜ்ஞ்யோரஜ்ஞவ-
ஸ்ராகஸ்திதி ப்ரஶம்ஸ்யசதநோஹ்ரு ஸமயேந்த்ர ஸமம் ॥ 7

वादेषु प्रसज्जेषु वादिषु मुधा [illegible]
बुद्ध्या व्याकुलयत्सु [illegible] ।
[illegible]
[illegible] जेजीयते [illegible] ॥ 8

यस्य यशो[illegible] सितीकृते [illegible] ।
[illegible] ॥ 9

यशो यस्य [illegible] नाकनगरे
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ 10

[illegible] ।
[illegible] नरसिंहयतीश्वरम् ॥ 11

लक्ष्मीनृसिंहपदपङ्कजभृङ्गराज-
लक्ष्मीनृसिंहयतिराड्गुरुणा विरचितेयम् ।
लक्ष्मीनृसिंहकविना स्तुतिपद्यमाला
लक्ष्मीनृसिंहहृदये मुदमादधातु ॥ 12

श्रीः

नवरत्नमालिका

[ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான் இஞ்சிமேடு ராகவாசாரியார், திருப்பதி.]

संसार[illegible] जीवानां [illegible] ।
[illegible] योगिवर्यं नमामि तम् ॥ 1

वेदान्तेषु विहारिणं श्रितजनानन्दं श्रिया शोभितं
हस्तायत्तहिरण्यकं कविवरैर्नित्यं स्तुतं सूरिभिः ।
शेषाच्छादितशीर्षकं द्विजवर[illegible] देशिकं
दैवं श्रीनरसिंहमेव शरणं [illegible] ॥ 2

ज्ञान[illegible] यतीश्वरं [illegible] ।
[illegible] ॥ 3

[illegible]
[illegible] यस्य ।
[illegible]
[illegible] ॥ 4

[illegible]
[illegible] श्रीनृसिंहे ।
[illegible]
[illegible] ॥ 5

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ 6

[illegible]
[illegible]
श्री[illegible]
[illegible] ।

[illegible] ॥ 7

[illegible] राजते राजते श्रीहरिः
मादृशान् रक्षितुं [illegible] सेवितः ।
मानसे [illegible]
तादृशं [illegible] श्रीगुरु[illegible] सदा ॥ 8

[illegible] ।
श्रीरामानुज[illegible] महीतले ॥ 9

गुरुवर्यपदाब्जसेविना
गुरुवर्यस्य पदाम्बुजेऽर्पिता ।
ग्रथिता नवरत्नमालिका
कृतिना कौशिकराम[illegible] सा ॥ 10

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் புகழ்

[ஸ்ரீ உ. வே. வளயபுத்தூர் தட்டை நரஸிம்மாசார்யர், போஸ்டல் ஆடிட் ஆபீஸ் ஸூப்ரின்டென்டென்ட், மதராஸ்.]

கருங்கடலின் நடுவண் எழுகதிரென விளங்கும் நம் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் 84-வது திருநக்ஷத்திர (சதாபிஷேகம்) மஹோற்சவத்தின் சம்பந்தமாக பிரசுரிக்கப்படும் இம்மலரில் பெரிய பெரிய மகான்கள், வித்வான்கள் அவரவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் மகிழ்ச்சியை நன்கு அமைத்துள்ளார். அடியேன் ஒரு பெரிய மகானுமன்று, வித்வானுமல்லன். ஆயினும் இது சம்பந்தமாக என் உளங்கொளா மகிழ்ச்சி என்னை ஈர்த்தது. ஏதோ என் சக்திக்கேற்ப நம் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் பெருமையைப் பற்றி இரண்டு வரியாவது எழுதுவது அவர் தம் சீடர்களின் ஒருவனாகிய எனது கடமை என்று உணர்ந்து, நான் எழுதப்புகுந்த இரண்டொரு வார்த்தையை இம் மலரைப் போற்றுவோர் அங்கீகரிக்கவேண்டுமாறு மிக்க வணக்கத்துடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நமது ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் அநேக அபூர்வ நித்ய கல்யாண குணங்கள் பொருந்தியவரே யாயினும், அவைகளில் மேம்பட்டு வெள்ளிடை விலங்கலாக விளக்கமெய்தும் அவர் சாந்தமும் அதற்கேற்ப அவர் ஸௌலப்யமும் அபார கருணையும் அவரை அடைவோர்கள் மனதைக் கவரத்தக்கவை. அவர் அவரது சிஷ்ய கோடிகளில் உயர்வு, தாழ்வு என்பது சிறிதேனும் பாராட்டாது, தன்னைத் தஞ்சமென்றடைந்தவர் யாராயிருப்பினும், எத்தகைய குணத்தோராயினும் ஏழையாயினும், தநவந்தராயினும், உயர்தர சீமானாயினும் உதவியற்ற மக்களாயினும், அனைவரிடத்தும் சம அன்பு பாராட்டி, அவர்களுக்கு நற்புத்தி புகட்டியும், அவரவர் சக்திக்கேற்ப நீதி மொழிகளைப் பகன்றும், எல்லோரும் நன்கு உஜ்ஜீவித்தற் காரணமாக, தன் அழியா நித்ய அருளைத் தந்து உதவி புரிகிறார்.

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்மனிடம் அவருக்கு இருக்கும் அபார ஆஸ்தை மிகவும் புகழத்தக்கது. அதிகாலையில் எழுந்திருந்து நித்ய கர்மானுஷ்டானங்களைச் செவ்வனே முடித்து, ஸன்னிதிக்கு எள்ளி லக்ஷ்மி நரஸிம்மன் ஆராதன வகைகளைக் கவனிப்பதில் அவருக்கோர் பேரன்பு இருக்கிறது என்பது எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியதோர் குணம். அவர் ஸ்ரீ

லக்ஷ்மீ நரஸிம்மனுக்குச் செய்யும் திருவாராதனம் பார்ப்போர் மனதைக் கொள்ளை கொள்கிறது. அந்த அழகே அழகு. அதிலிருந்தே ஸ்ரீ அழகிய சிங்கருக்கு ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்மனிடம் ஏற்பட்டிருக்கும் அத்யாச்சரிய மான பக்தியை எல்லோரும் செவ்வனே காணவியலும். ஆராதன முறை களில் சிறிதேனும் சிரமத்தைப் பாராட்டாது, பகவானுக்கு வேண்டியதைத் தனக்கு உவப்பாக இருக்கும்படிச் செய்வார்.

இந்த முதிர்ந்த வயதில் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்மனுக்குச் செய்யும் அவர் கைங்கர்யம் அவரிடம் அவருடைய சீடர்களுக்கு என்றும் மாறாத ஒரு அன்பை ஊட்டுகிறது என்பதிற் சிறிதேனும் சந்தேகமில்லை. அவர் பகவா னுக்குக் கைங்கர்யம் செய்யும் காலத்து அங்கே நின்று அதை அநுபவிப்பார் கள் பரவசமாகிறார்கள். அவர்கள் மனது புளகாங்கிதமடைகிறது.

இப்பேர்ப்பட்ட அபூர்வ குணமுடைய ஸ்ரீ அழகியசிங்கரை வணங்கா தவர் யார்? அவர் புகழைப் போற்றாதவருமுண்டோ? அவர் இப்பொழுது தன்னை வந்தடைந்த சிஷ்யகோடிகளுக்குச் செய்யும் நன்மைபோல் பின்னும் அவரை வந்தடைவோருக்கெல்லாம் நாம் இப்பொழுது பெற்ற பேற்றை அடைவித்துக்கொண்டு நம் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் பல்லாண்டு பல்லாண்டாய் இவ்விதமே எள்ளி இருக்கவேண்டுமென்று பகவானை எல்லோரும் வணங்குவோமாக.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ அழகியசிங்கரும், அடியேன் அநுபவமும்.

[ஸ்ரீ. உ. வே. வி. வி. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார், சென்னை.]

இச் சதாபிஷேகத்தையே ஸஹஸ்ராபிஷேகம் என்பர் சிலர். மலரேன்? மாலையெனப்படாதோ? தேர்ந்து ஆராய்ந்து எடுத்த மலர்கள் தொடுத்து அழகாகக் கட்டப்படுமாயின் மாலையாகும். அவ்வித மாலையின் அழகைக் கண்டு களிக்கவும் வாஸனையை முகரவும் மதுவை உண்ணவும் வந்ததோர் வண்டு அம்மாலையிலேயே ஒன்றிசேர்த்து விடப்பட்டாற் போலும் ஆயது அடியேன் ஸங்கல்பமும்.

பூமாலை அணியாத துறவிப் பெருமான் திருவடிகளில் இத்தகைய மலர் மாலை ஸமர்ப்பிப்பது மிகவும் பொருத்தமேயாம். இதுவோர் விசித்திர மாலை. வைதிக வித்வந் மாலை. வாடா மாலை. வாஸனை கட்டி வீசும் மாலை. அழியாமாலை. பேரழகு பொருந்திய மாலை. ஸர்வார்த்த மாலை. பதம் பெற்றமாலை. திரு மாலை.

சிங்கர் என்பது ந்ருஸிம்ஹாவதாரத்தின் காரணக்குறிப் பெயராகும். அது பகவானின் பூர்ணாவதாரமன்றோ! அக்காரணம் பற்றியே அஹோபிலமிருந்த ஸந்நிதிகள் பெரும்பாலும் ந்ருஸிம்ஹன் ஸந்நிதிகளாக இருந்ததாகத் தெரியவருகிறது. பக்த பரிரக்ஷணத்திற்கும் பக்த வாக்யபரிபாலநத்திற்கும் ந்ருஸிம்ஹ கர்ப்பமான இந்த ஜகத் முழுவதும் அப்பொழுதுதான் ஈஶாவாஸ்யோபநிஷத்தின் முதல்வாக்யத்திற்கு அத்தாக்ஷியானது போலும். பிற்பாடு கீதையில் உபதேசிக்கப் படப்போகிற பகவதவதார பரித்ராண விநாஶங்களான இரண்டு கார்யத்தையும் ஒரே க்ஷணத்தில் செய்து முடித்த அவதார அதிஶயத்தில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் அனைவருக்குமே ஆதராதிஶயம் உண்டு.

ஆனல் வெகு காலமாக அழகிய என்கிற பதம் முதலில் சேர்க்கப்பட்டதற்கு எனக்குத் தகுந்த காரணம் தெரியாமலேயே இருந்தது. அப்படியிருக்க சில வருஷங்களுக்கு முன் இப்பொழுது எந்த மஹானின் சதாபிஷேகமானது நம்மால் இவ்விதம் கொண்டாடப்படுகிறதோ அம்மஹானே அடியேனுக்கு ஸ்ரீவண் ஶடகோப யதீந்த்ரர்களால் ஆதிகாலந்தொடங்கிப் பரம்பரையாய் ஒவ்வொரு வைதிக ஸார்வபௌம பண்டித வர்ய ஸ்வாமியாலும் அர்ச்சிக்கப்பட்டு ஆராதிக்கப்பட்டு வருகிற அவ்வர்ச்சாமூர்த்தியை கிட்ட நெருங்கி ஸேவிக்கும்படி அநுக்ரஹித்து அம் மூர்த்தியின் திருமுகமண்டலத்தில் ஒரு பார்ஶ்வத்தில் கோபாவேஶமும், மற்

மூரு பார்ஶ்வத்தில புன்னகையுடன் கூடிய கருணகடாக்ஷமும் உள்ள பாக்யத்தை அடியேனுக்குக் காட்டி அடியேன் ஸேவித்து ஆநந்திக்கும் ப்ராப்தியை அளித்தருளினர். அப்பொழுதுதான் கண்டறிந்தேன் ‘அழகிய’ என்கிற ஶப்தத்தின் பூர்ணமான ஸ்வாரஸ்யத்தையும் ரஹஸ்யத்தையும். அர்ச்சாவதாரத்திலும் அவ்வவதாரத்தின் பரம ரஹஸ்யம் அமைந்துள்ளதால்தான் அம் மூர்த்திக்கும் இப்பேர்க்கொத்த யதீந்த்ரர்களால் ஆராதிக்கப்படப்பெற்ற அதிர்ஷ்டமென்று ஒரு விதமான அபசாரமின்றி நிர்ணயிக்கலாம். அந்த யோகேஶ்வரத்வம் அப்படியிருக்க அழகியஸிங்கர் என்ற அதே திருநாமமானது அதிகாரத்தில் அபிஷிக்தர்களாகும் ஸ்வாமிகளுக்கும் நேராக வழங்கப்பட்டு வருகிறது. தத்க்ரது ந்யாயமோ, ஐகமத்ய அலங்காரமோ, அடியேன், அறிந்திலேன். ஆயினும் ந்ருஸிம்ஹாவதாரத்தில் ஏற்பட்டிருந்த அநேக யோகாதிஶயங்கள் ந்ருஸிம்ஹனிடத்தில் போலவே இம்மஹானிடத்தும் தென்படுகின்றது. ஸித்தாந்த ஸிம்ஹமாயிருந்தும் கருணாநிதியாய் விளங்குகிறார். ராஜயதியாயிருந்தும் யதிராஜனகவே அநுஷ்டித்துக் காட்டுகிறார். ஒருக்கால் ராஜாங்க ஸபையில் மடங்கள் ஸம்பந்தமான மசோதாவைக் குறித்து நான் ஸாக்ஷி சொன்னபொழுது பின்வருமாறு உத்கோஷித்தேன். அதாவது:—

“மடாதிபதிகள் லக்ஷக்கணக்கான வரும்படிகளைக் கொண்டு போகங்களை அநுபவிக்கிறார்கள் என்று அநேகர் நினைக்கிறார்கள். அதுசுத்தத் தவறு. நீங்களே நேரில் போய்ப் பாருங்கள். ஸ்ரீ அஹோபில மடத்து ஸ்வாமி குடியிருப்பது ஓர் கூரைக் குடிசையில். அவ்விதக் கூரைக் குடிசையில் தினம் ஒன்றுக்கு ஆறணு கூலி வாங்கிக்கொண்டு கூலி வேலை செய்யும் கூலிக்காரன்கூட குடியிருக்க ஒப்பான். இதை விட வைராக்யம் என்னவாயிருக்கும்?” என்றேன். அதைக் கேட்டதும் அங்கே அப்பொழுது கூடியிருந்த எல்லா அதிகாரிகள் பிரபுக்கள் முதலானவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் மயிர்க் கூச்சலெடுத்த ஆஶ்சர்யத்தையும் நேராகக் கண்டேன். இதற்கு மேலும் சொல்லவேண்டுமோ ?

அடியேன் இம் மஹானை ஸேவிக்கும் பாக்கியம் பெற்ற ஒவ்வொரு ஸமயத்திலும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ விருக்ஷத்தில் பழுத்த பழமோ! அல்லது நம் உடையவர் இவ்விதந்தான் எழுந்தருளியிருந்தாரோ! என்று விவிதமாய் அடியேன் மனதில் யோசனைகள் தோன்றி விசேஷமாய் அனுபவித்துள்ளேன். ஆதலால் இம் மஹோத்ஸவக் கொண்டாட்டத்தில் அந்வயித்திருக்கும் வித்வத் வைதிக கோஷ்டியோடு ஸம்ஸர்க்கிக்க நேரிட்ட புண்ய பலத்தைக் கைக் கொண்டு எல்லாருடனும் கூடி கோஷிப்பது ஒன்றே ஸ்ரீ அஹோபில மடத்திற்கும் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கருக்கும் நமது தரிசனத்திற்கும் பல்லாண்டு சொல்வோம், பல்லாண்டு சொல்வோம்.

𑌮𑌂𑌗𑌳𑌮𑍍

[illegible]
𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible]
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍍𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌶𑌠 [illegible]
[illegible] 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌤𑌿𑌤𑌰𑌾𑌮𑍍 ॥

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ।
𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 [illegible]
[illegible]
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹 [illegible] 𑌶𑌠
[illegible] ॥

𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌜𑌹𑌂𑌸𑌾𑌯 𑌮𑌂𑌗𑌳𑌮𑍍 ।
𑌰𑌾𑌜𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯𑌯𑌤𑌿𑌰𑌾𑌜𑌾𑌯 𑌮𑌂𑌗𑌳𑌮𑍍 ॥
𑌶𑌤𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌮𑌾𑌙𑍍𑌗𑌲𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂𑌗𑌾𑌯 𑌮𑌂𑌗𑌳𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹 𑌶𑌠𑌾𑌰𑌾𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍀𑌶𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌮𑌂𑌗𑌳𑌮𑍍 ॥